ਕੇਦਾਰਾ
ਭੈਰਉ
ਬਸੰਤ
ਸਾਰਗ
ਮਲਾਰ
ਕਾਨੜਾ
ਕਲਿਆਨੁ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible] ਮਹਲਾ ੧
ਪਉੜੀ ੫

[illegible]

ਮਾਝ

ਮਾਝ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ

ਜੀ
ਮੈਦਾ ੧੧ ਜਿਮ
ਆਇਕੈ ੧੨
ਕਤਕੇਰਾ ੧੩
ਕੈ ੧੪ ਜੀ
ਰਸਾ ੧੫ ਹਰਿ
ਾਖੀਐ ੧੬ ਜਗ
ਤਿ ੬੦ ੧੭ ਕਤ
ਮੇਲਾਹੋਈ ੧੮ ਤੁਮ
ਾਇਜਾਨੁਕੋਇ ੧੯ ਮੇਰੇ
ਨਿਗਮਲੁਹੋਇ ੨੦ ਹਮੈ
ਹੈ
ਅਰਿਜਾਇ ੨੧ ਇਹੁ
ਕੁਜਗੁਬਹੁਰਗਾ ੨੨ ਕਾਮ
ਹੈਜਿਸਕੇਜੀਆਪਰਨਾ ੨੩ ਇਸੁ
ਕਖਿਆਜਾਇ ੨੪ ਹਰਿ
ਰੂਪਤਰਿਗੰਗਾ ੨੫ ਹਮ
ਮਾਇਆਮੋਹਿ ੨੬ ਗੁਰ
ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹੁ ੨੭ ਗੁਰ
੨੮
ਖਿਪਿਆਇਆ ੨੯ ਮਨ
ਗਾਂਨਰੋਹੋਈ ੩੦ ਜੋਗੀ
ਲੈਦਰਬਾਗਿਸੰਜੋਗ ੩੧ ਮੈਰਾ
ਰੂਪਾਰਿਮੇਘੁਲਾ ੩੨ ਮੇਰਾ
ਲੈਵਾਸਿਹੈ ੧ ਮਤ
ਦਿਨਾਹਾਨਹੈ ੧ ਕੀ
ਤਰਿਆਨੁਪਾਇਆ ੨ ਕਿਉ
੪ ਪਤਿ ੬੩ ੩ ਕਈਜ
ਸਤਾਸੀਮਿਤਿਪੜਿਆ ੪ ਕਾਮ
ਕਥਾਕਥਹੈਹਰਿਕੀ ੫ ਗੁਰ
ਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ ੬ ਜਿਨ
ਪ੍ਰਿਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਿਪਾਇ ੭ ਤਿਨ
ਸੇਵਾਸਢਹੈਬਣੀ ੮ ਸੁਰਿ
ਪੇਜੋਗੀਡਿੰਡਾਗੀ ੯ ਅ
ਆਰਾਤੂਧਣੀ ੧੦ ਅ
ਨਨੀਗਰਭੁਮਲਾੜੀ ੧੧ ਬ
ਣੀਕਿਰਸਾ ੧੨
ਨਿਮੁਰਾਤਿ ਕੈਰੈ ੧੩
੧੪

ਸਿਮ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਮਹਲਾ ੫
੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁ
੨ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈ
੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋ
੧ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈ
੧ ਪੜੈਮਹਲਾ ੧
੧ ਪੜਲੈਪੜਕੈਰੈਣਿ
ਇਆਗਰਭਾਸਿ
੧ ਪੜਲੈਪੜਹੈਮੈਣਿ
ਬਾਲਕਬੁਧਿਅ
੧ ਪੜਲੈਪੜਹੈਗੈਣਿ
ਆਉਚਮਿਅਵਾ
੧ ਪੜਲੈਪੜਹੈਮੈਣਿ
ਇਤਾਉਦੈਮਾਨਿ
੧ ਮਹਲਾ ੪
੧ ਮੁਧਾਇਆਬੀਪੈ
੧ ਮਹਲਾ ੫
੧ ਮਨਪਿਆਰਿਆ
੨ ਤੁਮਨਕਮਲਾਸਿ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਉੜੀ
੧ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁ
੧ ਵਡਸੰਲੋਕਨਾਤਾ
ੴਇਕਓਅੰਕਾਰ
੧ ਬਾਣੀਭਗਤਾ
੧ ਰਉਪਦੇਮਤੇ
੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
੨ ਮਧਸੂਦਨਾਸਾ
੩ ਹਰਿਗੁਣਪਾਨ
੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤ
੫ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ
੬ ਉਗੁਣਗੋਮਬ
੭ ਆਵਹੁਭੈਣੇ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਰਗੁ

ਗਉੜੀ

੧੫ ਆਨਸਾਰੇਸੇਸ
੧੬ ਅਨੁਮੰਦਰੁਤਿਪਰਮ
੧੭ ਗੈਨਿਰਿਰੋਮਰਉ
੧੮ ਤੂਮੇਰਾਸਟਾਪ
੧੯ ਥਿਆਸੰਤਿਨੇਥ
੨੦ ਜੈਨਤੂ ਖਸੰਤੂਸ
੨੧ ਜਾਕੈਦਗਿਗੋ ਨ
੨੨ ਸਤਿਰ ਕਰਤਗੁ
੨੩ ਸਾਧ ਆਕੈਥੰਥ
੨੪ ਬੇਧਾਤ ਪ
੨੫ ਜੀਨੁ ਜੀਆਸੰਤ
੨੬ ਜੀਅਗੀਉਇਲੋਜ
੨੭ ਗੁਰ ਪੰਤਿ ਕਾਮ
੨੮ ਤਸਤਪ੍ਰੀਤਿਤੋਤ
੨੯ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈ
੩੦ ਕਲਿਜੁਗਅਤਿ
੩੧ ਤਸਧਨਵੰਤਕਰ
੩੨ ਡਰਿਤਰਿਅਰਤੇਜ
੩੩ ਜਾਕਅੰਤੁਸਾਜ
੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸ
੩੫ ਅਗਮਰੂਪਕਅ
੩੬ ਵਦਨਗੁਪ੍ਰਤਿਰ
੩੭ ਆਪਨਨੁਨਦੀਜ
੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਉ
੩੯ ਗੈਅਨਮੇਰੰਤੂਤ
੪੦ ਸੰਤੁਕਰੈਸੋਈ
੪੧ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏ
੪੨ ਦੁਖਭਦੇਤਪ
੪੩ ਕਾਕੀਮਾਈਕ
੪੪ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦ
੪੫ ਪੂਰਾਮਾਰਗੁਪੂਰ
੪੬ ਸੰਤਕੀਪੂਰਿਮਿਟ
੪੭ ਤਰਿਗੁਣਜਾਪਤਕ
੪੮ ਏਕਸਮਿਉਜਾਕ
੪੯ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨ
੫੦ ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਗਿਆਨੁ
੫੧ ਰਕਰਿਟਬਭਰਸਨ
੫੨ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪ
੫੩ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਤ
ਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈ

ਰਮਪਛਮਕੈਤਾਨੂ
ਹੁਨੈਯਾਨੁਜੀਨੈਜਾਨੈ

7 ਜਿਸੁਆਨੁਖਪਾਇਕਰਉ
੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਿਮਾਤਾਕੈਦ
੯ ਦੂਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਉਨਿਵ
੧੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਲੀਏਕਰਿ
੧੧ ਤੈਨਕੀਕੈਉਬੂਝਨਾਰਾ
੧੨ ਅੰਤਸਮੁਰਾਤਿਅਉਗਾਮਿ
੧੩ ਚਿਨੁਰਾਤੀਆਰਾਧੁਹਿਆ
੧੪ ਮੁਨਿਜੋਰੀਜਾਸਤੁਰਕਾਦਤ
੧੫ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨਤੀ
੧੬ ਮਾਤਪਿਤਾਕਾਛੀਸੁਤਬੰਧਪ
੧੭ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਤਜਾਵੈ
੧੮ ਕਿਨਮਹਿਕਾਪਿਉਬਾਪਾਸ
੧੯ ਤੂੰਚਤਾਜੀਆਸਕਾਰਾ
੨੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਾਸੁਰੀ
੨੧ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦ੍ਰਲੋਕਆਈ
੨੨ ਆਪਨਸੁਮੀਟੈਦੈਜਗਿਰ
੨੩ ਖਿਸੇਵਕਜੀਅਨੇਕੇਰਤਾ
੨੪ ਜਾਕੀਪੈਜਸਦਾਗੀਆਪ
੨੫ ਕਬਹੂਜਰਿਸਿਉਚੀਤਾਸ਼ਹਿ
੨੬ ਰਸਨਾਗਾਮਰਾਮਰਵੈਤ
੨੭ ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ
੨੮ ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਰੀ
੨੯ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
੩੦ ਅੰਤਰਿਪਿਰੁਪ੍ਰਾਨਮਾਇਆ
੩੧ ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲ
੩੨ ਤੂਸਮਰਥੁਸਗਲਿਕੋਦਾਤਾ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
੧ ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅ
੨ ਕਦਾਕਦਾਜਾਹਿਪੂਰਦਾਤਾ
੩ ਐਜੀਨਜਮਿਐਆਦਿ
੪ ਐਜੀਨਜਮਿਐਤਿ

ਜਗ
ਤੁਮ
ਮੇਰੇ
ਤੁਮੇ
ਇਹ
ਕਾਮ
ਇਸ
ਤਰਿ
ਗੁਰ
ਮੈਰ

ਪਾਸ
ਗਤ
ਆਸਿ
ਨਾਮਦੇਹੁ
ਜਾਹੇ
ਨਪਾਗੀ
ਮਗਏ
ਗਾ
ਤਿ ੯੬
ਜੀਉ
ਕੜੀਬਾ
੬
ਉਹਰਿਕੈਗੁਣ
ਜੀਉ
ਜੀਉ
ਦਰਤੇਜੀਉ
ਜੀਉ
ਤਿ ੯੮
ਆਜੀਉ
ਰ
ਪਾਇਣੁ
ਉਚਰੁਕਰੇਹਾ
ਪਤਿ ੯੯
ਪਤਿ ੧੦੪
ਪਤਿ ੧੧੮
ਪਤਿ ੧੨੧
ਪਤਿ ੧੨੮
ਸਾਹੁਤੇਮਾਕਾਣਾ
ਪਤਿ ੧੩੧

ਜੀ
ਚਾਖੇ
ਜੀਬਾ
ਕਿਰੰਗ
ਰਾਮੀ
ਜੋਗ
ਜਾਰਿ
ਲਤਾਨ
ਗਲੀ
ਕਿਰਦ
ਵੈਰਾਮ
ਜਨਸੀ
ਕੈਤਿਤਰ
ਸਾਲਾ

ਆਸਾ

੭	ਪੇਟਕਟੈਪਨਖਰੰਆਣੀ
੮	ਨਾਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਾਕੀਆਈ
੯	ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈ[illegible]ਲੀਨਿਵਾਸਾ
੦	ਛਿਅਘਰਛਿਅ[illegible]ਛਿਅਉਪਦੇਸ
੧	ਕਥਕਾਸਨ[illegible]ਵਾਜੋਜੇ
੨	ਦੀਵਾਮੇਰਾ [illegible]
੩੩	ਦੇਵਤਿਆ[illegible]ਨਕੇਤਾਈ
੩੪	ਭੀਤਰਿ[illegible]ਮਨਿਵਸੈ
੩੫	ਅਨੁਮੋਤਿ[illegible]ਵੈ
੩੬	ਕੀਤਾਹੋਵ[illegible]ਇਆ
੩੭	ਗੁਰਕਾ[illegible]ਮਤਿਮੁਧ
੩੮	ਸੁਤੁ[illegible]ਧਿਆਨੁਲਾਇਧਾਵੈ
੩੯	[illegible]ਕੀਆ
੧	[illegible] ਪਤਿ ੧੪੬
੧	[illegible]

ਆਸਾ

੧੧	ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂ
੧੨	ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹੁ
੧੩	ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾਮੁ
੧੪	ਆਈਮੈਰੈਪ੍ਰੀਤਮੁਗਮੁਖਤਾਵਨੁ
੧	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੫੦
੧	ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿ
੨	ਸਸੁਤੇਪਿਰਕੀਨੀਵਾਖਿ
੩	ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ
੪	ਅਤਾਕਰਉਸੋਮਕਾਨਿਨਦੇਈ
੫	ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ
੬	ਮਾਰੇਸਮੁਦਾਗਿਲਉਦੇਕਉ
੭	ਭੁਲਾਵਧੁਨੁਮੇਰਾਕਛੂਨਾਬਿਚਾਰੇ
੮	ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ
੯	ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇ
੧੦	ਅਗੜਾਵੈਥਿਲਥਾਵੈਨਿਦਕੁ
੧੧	ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ
੧੨	ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ
੧੩	ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ
੧੪	ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ
੧੫	ਇਕਪਹਰੀਦਿਨਸਮੈਕਉ
੧੬	ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨ
੧੭	ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਇਹੁਮਨਲਾਈ
੧੮	ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ
੧੯	ਜੈਸੋਕਰਸਾਨੁਥੋਵੈਕਰਸਾਨੀ
੨੦	ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨੁ
੨੧	ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ
੨੨	ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ
੨੩	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
੨੪	ਆਨਦਾਬਿਨੋਦਭਰੇਮੁਹਿਧਾਰਿਆ
੨੫	ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ
੨੬	ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਮਤਿਪੂਰੀ
੨੭	ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ
੨੮	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵੈ
੨੯	ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀ
੩੦	ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾ
੩੧	ਜੀਅਜਲਿਜੀਨੇਪ੍ਰਭੁਛਡਾਣਏ
੩੨	ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ

ਆਸਾ

੩੩ ਥੀਤੁਛੂਤਾਹੀਨੁਥੇਗਾਆਈ
੩੪ ਸਚਾਸਬਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ
੩੫ ਜਾਕਉਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ
੩੬ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਿ
੩੭ ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗਾਹੁ
੩੮ ਰਾਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗ੍ਰਿਹਸੋਭਾ
੩੯ ਕ੍ਰਮਅਨਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤ
੪੦ ਜੋਤੁਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨ
੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈ
੪੨ ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰਮਨੁਮੈਲਾ
੪੩ ਉਦਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
੪੪ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀ ਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀ
੪੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿ ਅਉਗਨ
੪੬ ਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁ ਉਕੇਤਾ
੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਰਾਠਕੁਰ
੪੮ ਆਗੇਤੇ ਹਕੂਆ
੪੯ ਤੂਵਿਸਰ ਸਕੋਸਾਧੂ
੫੦ ਕਰਿਕਿਰ ਪ੍ਰਭਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
੫੧ ਮੋਹਮਗਨ ਕੁਟਕੀ
੫੨ ਲਾਲਚਲਾਗੇਤੇਤਜਿਸੋਹਿਆ
੫੩ ਦੂਖੁਘਨੋਜਬਹੋਤੇਦੂਰਿ
੫੪ ਸਾਚਨਾਮਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ
੫੫ ਪਾਉਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਬਲੀਆ
੫੬ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰਿਆ
੫੭ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ
੫੮ ਤੀਜਿਸਜਾਉਤਉਤੁਉਕਰਤ
੫੯ ਘਰਿਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੂਖਾ
੬੦ ਜਾਮਠਾਵਹੁਜਾਤਉਜਾਈ
੬੧ ਉਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਧਿਆਈਐ
੬੨ ਜਾਕੋਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁ
੬੩ ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ
੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ
੬੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਮਿਟੇਕਵਾਰੇ
੬੬ ਜਿਤੀਤਿਆਸਾਕਿਆਗਿਆਨਮੋਰੇ
੬੭ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਚਾਸਚਸਮਾਰੇ
੬੮ ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ
੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੂਨਜਾਨਾ

੭੦ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇ
੭੧ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁ ਤੇਮਾਲਾ
੭੨ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਪ੍ਰ ਹੋਇ
੭੩ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿ ਫੇਰਾ
੭੪ ਤੂਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀ ਤਾ
੭੫ ਹੋਵਨਾਹਾਰੈਬ੍ਰਹਮਆਨ ਰੈ
੭੬ ਸੋਇਕਰਣੀਪ੍ਰਭਿਕਿਖਬਗਿ
੭੭ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸ ਈ
੭੮ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਮੇਟ
੭੯ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀ
੮੦ ਜਉਮੈਅਪਨਾਸਤਿਗੁ
੮੧ ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁ ਆ
੮੨ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀ
੮੩ ਆਪੁਨਾਕਰਤਾਮਨੁਅਰ
੮੪ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵ
੮੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਮਨਸੁ
੮੬ ਕ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਇਕਿਰਜਕ
੮੭ ਇਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘ
੮੮ ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾ
੮੯ ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੋ
੯੦ ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਨ
੯੧ ਜਿਤੁਪੈਰਹਿਛੂਟੀਪਨਿਹਾ
੯੨ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾ
੯੩ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿ
੯੪ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਓਸੰਸ
੯੫ ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀ
੯੬ ਆਥਕਿਰੁਟਿਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰ
੯੭ ਸਰਬਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿ ਅੀ
੯੮ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁ
੯੯ ਕਾਹਿਲੇਹਿਤੂਕਾਵਨਤ
੧੦੦ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੂ
੧੦੧ ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ
੧੦੨ ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥ
੧੦੩ ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁ
੧੦੪ ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਲਿਆ
੧੦੫ ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਾਰ
੧੦੬ ਲਾਖਭਗਤਿਆਰਾਧਹਿ
੧੦੭ ਸਭੋਥੋਕਵਿਸਾਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ…
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ…
ਮਹਲਾ ੫
੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁ…
ਮਹਲਾ ੫ ਪ…
ਮਹਲਾ ੫

ਆਸਾ

…ਗੋਇਲੀ
…ਹੀਆਕੇਨੀਮੀਸੈੜਾ
…ਸਮਾਇਲੇ
…ਜੁਵਾਵਣਾਇਆ
…ਫੂਫੀਜਾਏ
…ਵੇਸਰਿਆ
…ਮਾਰੇ
…ਣਆਖੀਐ
…ਹਰਿਨਾਇ
…ਜਾਣਾਕਿਉਂਰਹੈ
…੩ ਪਤਿ ੧੭੨
…ਚੂਸੀਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭੇਰਾ
…ਸਮਕਾਬਰਮੁਗਵਾਇਆ
…ਸਾਕਰੇਸਭੁਕੋਈ
…ਭੂਪਜੈ
…ਨੋਮਨਿਵਸਾਇਤੁ
…ਹਰਿਸਭੁਵਸੁਹੈ
…ਆਪੁਪਛਾਣਿਆ
…ਮਿਤਲੁਨਪਾਇਨੀ
…ਸੋਨੀਮਲੇ
…ਨੋਬੋਰਦੀ
…ਤੀਆਸੋਤਾਗਣੀ
…ਜਿਨਾਰਖਾਈਓਨੁ
…ਤੇਜੁਣਭੂਪਜੈ
…ਤੀਭੁਗਤਿਜਾਪਦੇ
…ਮਨਿਭੁਲਾਇਆ
…੫ ੪ ਪਤਿ ੧੭੪
…ਨਾਇਪੰਚਹੁਸਾਏ
…ਨਤਰਿਸਿਭੁਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
…ਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇ
…ਗਨਦਮੁਕਾਈਐਪਿਅਰੇ
…ਧਿਤੁਮਤੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇ
…ਆ ਪਤਿ ੧੭੬ ਮਹਲਾ ੧
…ਇਸਿਸਟਿਜੀਨਿਸਾਜੀ
…੩ ਪਤਿ ੧੭੭

ਆਸਾ

੧	ਆਪੇਆਪਿਵੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆ
੧	ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੭੭
੧	ਮੁੰਧਜੋਬਨਬਾਲੜੀਏ
੨	ਅਨਦੁਵਾਜੈਧੁਣਵੁਣਕਾਰੇ
੩	ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਆਰੇ
੪	ਤੂਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈ
੫	ਤੂਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੯
੧	ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲੜਾ
੨	ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁ
੧	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੮੦
੧	ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆ
੨	ਜਿਨਿਮਾਈਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਿਮਿਵਰੁਸੈ
੩	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁ
੪	ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾ
੫	ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈ
੬	ਮਨਿਮੁਜਪਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ
੭	ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਾ
੮	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾ
੯	ਗੁਰਮੁਖਿਢੂਢਿਢੂਢੇਦਿਆ
੧੦	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈ
੧੧	ਜਿਨਿਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆ
੧੨	ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈ
੧੩	ਜਿਨਭੇਟਿਆਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰੂ
੧੪	ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਵੇਪਿਆਰੇ
੧	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੮੪
੧	ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾ
੨	ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾ
੩	ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿ
੪	ਜਥਦਾਧਾਨਿਆਈਰੀਤਿ
੫	ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖ
੬	ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦ
੭	ਬਿਰਸੰਤਨਸੋਰਹੁ
੮	ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ
੯	ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨ

	ਆਸਾ
੧੩	ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀ
੧੪	ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮ੍ਹੀਮੈਡਾ
੧੫	ਆਸਾਮਨਸਾਸਮਾਇਲੇ
੧੬	ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ
੧੭	ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀਜਾਇ
੧੮	ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
੧੯	ਗੂੜੌਠਾਕੁਰੁਮਾਹਰੋ
੨੦	ਸਚਾਆਖਣੁਆਖੀਐ
੨੧	ਮਨੁਰਾਤਉਹਰਿਨਾਇ
੨੨	ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਿਉਰਹੈ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੨
੧	ਸਾਸਤ੍ਰੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰੁਤੇਰਾ
੨	ਸਤਿਗੁਰਹਮਰਾਭਰਮੁਗਵਾਇਆ
੩	ਆਸਾਆਸਾਕਰੇਸਭੁਕੋਈ
੪	ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਊਪਜੈ
੫	ਸੁਣਿਮਨਿਮੰਨਿਵਸਾਇਤੂ
੬	ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈ
੭	ਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣਿਆ
੮	ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀ
੯	ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਨਿਮਲੇ
੧੦	ਸਭਨਾਦੈਨੋਚਦੀ
੧੧	ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀ
੧੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁ
੧੩	ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈ
੧੪	ਸਬਦੇਹੀਭਗਤਿਜਾਪਦੇ
੧੫	ਮਨਹਸਮਨਿਭੁਲਾਇਆ
੧	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੭੫
੧	ਪੰਚਮਨਾਇਪੰਚਰੁਸਾਏ
੨	ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
੩	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇ
੪	ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇ
੫	ਸਭਥਾਇਪ੍ਰਭੁਮਹਿਜਾਨਹੇਪਿਆਰੇ
੧	ਪਟੀਆ ਪਤਿ ੧੭੬ ਮਹਲਾ ੧
੧	ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੭

	ਆਸਾ
੧	ਆਵੋਆਂਵੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆ
੧	ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੭੭
੧	ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀਏ
੨	ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ
੩	ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ
੪	ਤੂਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈ
੫	ਤੂਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੯
੧	ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲੜਾ
੨	ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁ
੧	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੮੦
੧	ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆ
੨	ਝਿਮਿਝਿਮੇਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈ
੩	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁ
੪	ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾ
੫	ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈ
੬	ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿ
੭	ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਾ
੮	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾ
੯	ਗੁਰਮੁਖਿਢੂਢਿਢੂਢੇਦਿਆ
੧੦	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈ
੧੧	ਜਿਨਿਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆ
੧੨	ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈ
੧੩	ਜਿਨਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੂ
੧੪	ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਵੇਪਿਆਰੇ
੧	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੮੪
੧	ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾ
੨	ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾ
੩	ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿ
੪	ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿ
੫	ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖ
੬	ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦ
੭	ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁ
੮	ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ
੯	ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨ

ਬਿਹਾਗੜਾ

ਵਡਹੰਸੁ

ਗੂਜਰੀ

ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੨੦੮
ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ... ਪਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾ ਭਾਈ
ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੨੦੯
ਬਿ... ਆਰਾਧਿ ਨਿਸਕੈ
ਮਹਲਾ ਪਤਿ ੨੦੯
... ਰਾਜਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਆਣ
... ਰਟੀਨਥੇ ਪਦ
ਮਹਲਾ ੩ ਤਥਾ ਪੰਜਵਾ ਪਤਿ ੨੧੦
... ਲਿ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦ
ਗੂਜਰੀ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੨੧੪
... ਜਿ ਪੁਰਖ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਐ ਸਲੋਕਾ
... ਤਾਕੀ ਪਤਿ ੨੧੭

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੨੧੮
... ਭਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ
... ਰਕਾ ਤੁਮ ਮਿਲੋ ਕਿਤੁ ਗਲੀ
... ਖ ਤਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ
... ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ
... ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ
... ਖਿ ਨਾਮੁ ਚਰਣੈ ਨਕਟੀ
੫ ਪਤਿ ੨੧੯
... ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ
... ਰ ਸੋ ਹੋਈਐ
... ਸਿ ਚਰਣੈ ਰਤ
... ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੁ
... ਪਨੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ
... ਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ
... ਸਿਆਣਪ ਰਤੀ
... ਸੁਖਦਾਤੇ
... ਤੂੰ ਟੇਕ ਉਨੈ ਣੀ
... ਜਾ ਪਿਆਰਾ
... ਕਾਰਾ ਅਢਾਰਾ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਬਿਹਾਗੜਾ

ਵਡਹੰਸੁ

੬

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

ਧਨਾਸਰੀ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਂਡ

੧੪	ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਗੋਪਾਲ
੧੫	ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਆਨਦਕਰੇ
੧੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤ
੧੭	ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥੁਹਰਿਚਰਣ
੧੮	ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ
੧੯	ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣੁ
੨੦	ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰ
੨੧	ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ
੨੨	ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ
੧	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ੩੭੨
੧	ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ
੧	ਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ ਪਤਿ੩੭੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ੩੭੫

੧	ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾ
੨	ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ
੩	ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀ
੪	ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਙੀ
੫	ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
੬	ਹਮਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀਹੈ
੭	ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ
੮	ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ
੯	ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਗਰ
੧੦	ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
੧੧	ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤਭਾਗੈ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ੩੭੭
੧	ਸਤਿਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ
੧	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ੩੭੭
੧	ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀ
੨	ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾ
੩	ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
੪	ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇ
੫	ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁ
੬	ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈ
੧	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੩੭੮
੧	ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇ

ਰਾਮਕਲੀ

੨	ਪਵਹੁਚਰਣਤਲਿਊਪਰਿ
੩	ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੂਖਾ
੪	ਤੈਗੁਣਰਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀ
੫	ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ
੬	ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀ
੭	ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁ
੮	ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈ
੯	ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ
੧੦	ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ
੧੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲੁ
੧੨	ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾਨਹਿ
੧੩	ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਥਿਗਲੀ
੧੪	ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ
੧੫	ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾ
੧੬	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ
੧੭	ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਤਾ
੧੮	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ
੧੯	ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗਾ
੨੦	ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨਨਾਦ
੨੧	ਕੁਟੰਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਾਰਿਆ
੨੨	ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਰਾਜੁਮਾਲੁ
੨੩	ਜਿਦਾਹਿਦਰਬੁਦੋਹਿਦੁਖੁਲੋਗਾ
੨੪	ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛ
੨੫	ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ
੨੬	ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ
੨੭	ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ
੨੮	ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ
੨੯	ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈਹਾਥਿ
੩੦	ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਪੇਖੁ
੩੧	ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ
੩੨	ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ
੩੩	ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ
੩੪	ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ
੩੫	ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮੁ
੩੬	ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ
੩੭	ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ
੩੮	ਮਨਤਾਰਦਇਆਲ
੩੯	ਗਾਜਸਿਆਨਪਛਾਨਿ
੪੦	ਹੈਸੋਈਰੁਲਮਾਨੁ
੪੧	ਦੁਖਭਉਟੇਸਵਾਰਿ

ਰਾਮਕਲੀ

੪੨	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ
੪੩	ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਭਗਵੰਤੁ
੪੪	ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ
੪੫	ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮ
੪੬	ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ
੪੭	ਚਰਨਕਮਲਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ
੪੮	ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨ
੪੯	ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ
੫੦	ਗਊਕਉਚਾਰੈਸਾਰਦੂਲ
੫੧	ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ
੫੨	ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ
੫੩	ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਈ
੫੪	ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ
੫੫	ਜੋਤਿਸੁਕਾਵੈਸੋਥੀਐ
੫੬	ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ
੫੭	ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ
੫੮	ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ
੫੯	ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰ
੬੦	ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗ
੧	ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ ੩੮੬
੧	ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ
੨	ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ
੩	ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ
੧	ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੮੬
੧	ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇ
੨	ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ
੩	ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ
੪	ਮਾਤਾਮਤਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ
੫	ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ
੬	ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
੭	ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਰੇ
੮	ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
੯	ਅਉਹਠਹਸਤਮੜੀਘਰੁਛਾਇਆ
੧	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੩੯੦
੧	ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀ
੨	ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
੩	ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭੁਹੈਸੰਤਹੁ
੪	ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ

੧੦

ਮਾਰੂ

੨ ਮਾਰੂ

ਮਾਰੂ

ਮਾਰੂ

ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ

ਕੇਦਾਰਾ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉ

ਬਸੰਤ

੨ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਦੇਪਾਏ
੩ ਰਾਮਨਾਮਰਤਨਕੋਠੜੀ
੪ ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈ
੫ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਅਰਹਿਨਸਕੈ
੬ ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁ
੭ ਆਵਣੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੦੪
੧ ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰ
੨ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ
੩ ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
੪ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡੁਦੀਨ
੫ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ
੬ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ
੭ ਤੁਮਵਡਦਾਤੇਦੇਹਿ
੮ ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ
੯ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ
੧੦ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸ
੧੧ ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ
੧੨ ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ
੧੩ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆ
੧੪ ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀਆ
੧੫ ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ
੧੬ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
੧੭ ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲੁ
੧੮ ਦੇਖੁਫੂਲਫੂਲਫੂਲੇ
੧੯ ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ
੨੦ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ
੨੧ ਮੂਲੁਨਬੂਝੈਆਪੁਨਸੂਝੈ
੧ ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ ੫੦੭
੧ ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਆਜਾਨਉ
੨ ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ
੩ ਮਾਈਮੈਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ
੪ ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ
੫ ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਝੂਠੇਲੋਭਲਾਗ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੫੦੭

ਬਸੰਤੁ

੧ ਜਗੁਕਊਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀਤਿ
੨ ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ
੩ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰਹੋਇ
੪ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ
੫ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿ
੬ ਦੁਰਮਤਿਦੁਰਮਾਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਰ
੭ ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ
੮ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੫੦੯
੧ ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿਆ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੦੯
੧ ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰਿ
੨ ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ
੧ ਵਾਰਬਸੰਤਕੀਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੦੯
੧ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ
੧ ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ ਪਤਿ ੫੧੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੫੧੧
੧ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ
੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ
੩ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੫੧੧
੧ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ
੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ
੩ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁ
੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ
੫ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਮਨੁਮਾਨੀ
੬ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪੜ੍ਹੁਸਾਰੁ
੭ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ
੮ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋ
੯ ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀ
੧੦ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋ

ਸਾਰਗ

੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉਸਤਿਸਤਿ
੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ
੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁਰਾਮਰਮਤ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੧੩
੧ ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ
੨ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ
੩ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹਨੋ
੪ ਅਬਮਨਪੂਛੈਕਿਆਕਹਉ
੫ ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ
੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿ
੭ ਮੈਮਨਬਾਸਿਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
੮ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ
੯ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤ
੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ
੧੧ ਅਵਰਸਭਿਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨੀ
੧੨ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਨਕਹੀਐ
੧੩ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ
੧੪ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲ
੧੫ ਕੈਸਨ ਹਉਮੈਜੋਹਿਬਿਖਿਆਲੀ
੧੬ ਰੇਮੂੜੇਤੂੰਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ
੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ
੧੮ ਉਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
੧੯ ਓਰਧਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ
੨੦ ਅਕਥਾਉਕਹਾਈਐਆਨਕਉ
੨੧ ਅਨਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ
੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ
੨੩ ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ
੨੪ ਮੋਹਨਘਰਿਆਉਕਰਉਜੋਦਰੀਆ
੨੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ
੨੬ ਅਬ[illegible]ਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ
੨੭ ਅਬਮੋਹਿ[illegible]ਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ
੨੮ [illegible]ਦੇਹਿਪ੍ਰਿਅਮਾਗੋ
੨੯ ਅਬਮੋਹਿ[illegible]ਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ

੩
੩
੩
੩੩
੩
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨

ਸਾਰਗ

ਸਾਰਗ

ਸਾਰਗ

੧੪

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਲਤੁਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਣਕਾ
ਸੰਮਤੁ ੧੫੯੬ ਅਸੂਵਦੀ ੧੦
ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੬੦੯ ਚੇਤਸੁਦੀ ੪
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਵਦੀ ੧੫
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਵਦੀ ੩
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੪
ਸੁਕਰਵਾਰਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅਰਜਨਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੭ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫
ਆਇਤਵਾਰਨਉਘੜੀਆਰਾਤਿਜਾ
ਦੀਨੁਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਣਕਰਣਸਮ
ਰਥੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਵੈਰਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਣਕੀਰਤਿਪੁਰਕੋਠੇ
ਠਿਥਾਪਲੁਪਾਤਾਲਗੜ੍ਹੁਨਾਉਥਾ
ਕੋਠੇਵਿਚਿਪੰਜਿਦਿਨਸਾਗੁਤੋਆ
ਰਾਤੀਆਵਦੀਸਮਣਾਨਦੀਉਤੈ
ਦਾਗੁਦਿਤਾਰਾਜਕਣੂਰਕੋਵਿਚਿ
ਅਗੈਜੁਗੁਰੂਭਾਵੈਗਾਸੁਹੋਵੈਗਾਤਾ
ਕੋਈਜੀਵੈਗਾਸੋਲਿਖੈਗਾਗੁਰੂਕੀ
ਗਲਗੁਰੂਜਾਣੇ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ ੯
ਆਇਤਵਾਰਘੜੀਆਵਦਿਨਰਹੈ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਜੀਸਮਾਣੇ
ਕੀਰਤਿਪੁਰਿ
ਸੰਮਤੁ ੧੭੨੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੪
ਬੁਧਿਵਾਰਦੁਇਪਹਰਦੁਇਘੜੀ
ਆਰਤਿਗੁਰਦਰੀਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿ
ਕਿਸਨਜੀਸਮਾਣੇਦਿਲੀਵਿਚਿ
ਸੰਮਤੁ ੧੭੩੨ ਮਿਤੀਮੰਘਰ
ਸੁਦੀ੫ ਵੀਰਵਾਰਦੁਇਪਹਰਇਕ
ਘੜੀਦਿਨੁਚੜਿਆਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਦਿਲੀਵਿਚਿ
ਸਾਗੁਤੋਆਗੁਰੂਕੀਤਾ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੰਮਤੁ ੧੭੮੮ ਆਠਸੀਏ
ਗਿਰੰਥਜੀਆਕਾਪੁਰਖਜੀਮਿਹਰ
ਵਾਨਜੀਵਿਸਾਖਪੰਦ੍ਰੀਏ ੨੫
ਪੂਰਾਹੋਆਸਰਬਤਿਜੀਉਗੁਰੂਚਿਤਿਆਵੈ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦ
ਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾ
ਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰ
ਖਅੰਧਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮ
ਾਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾ
ਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ॥ਅਗੰਮਅ
ਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥ਅਖਰੀਗਿ
ਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਏਹ
ਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀ
ਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾ
ਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥
ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਪੈ
ਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾ
ਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁ
ਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਵਿਣੁ
ਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁ
ਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ॥ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ॥
ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥
ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿਵਕ
ਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆ
ਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥
ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸ
ਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕ

ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵ
ਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ
ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ
ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾ
ਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ
ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ
ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ
॥੨੪॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ
ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾ
ਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ ਬੰਦਿ ਖ
ਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ
ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥ ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅ
ਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ
ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁ
ਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆ
ਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖ
ਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ
ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ
ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ
ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ
ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁ
ਆਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬ
ਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ

ਗਾਵਨਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀ
ਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿ
ਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲ
ਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰ
ਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪ
ਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹ
ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ।੨੭।ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿ
ਬਿਭੂਤਿ।ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ।ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ
ਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ।ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਵੇਸੁ।੨੮।ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ।ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀ
ਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ।ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ।
ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।੨੯।ਏਕਾਮਾਈਜੁ
ਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ।ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ।ਜਿਵਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ।ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ।
ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।੩੦।ਆਸਣੁ
ਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ।ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਕੀ
ਸਾਚੀਕਾਰ।ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।੩੧।
ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ।ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ।
ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ।ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ।ਨਾ
ਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ।੩੨।ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨ
ਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾ
ਰਿ।ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ।ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ।ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ।
੩੩।ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ।ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀ

ਧਰਮਸਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚ
ਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖ
ਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇ
ਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ
ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕੇ
ਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥
੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾ
ਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿ
ਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥
੩੬॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿਨ
ਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥
ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥
ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥
ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤੁਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵ
ਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥
ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪ
ਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂ
ਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥
ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥
ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥
੧॥

॥ਸੋਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰ
ਮੁ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ
ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ
ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਿ ਕੇ
ਤੇ ਤੁਧ ਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ
ਨਾਈ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ
ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ॥ ੧॥

॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਜਾਇ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ
ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰ
ਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ॥ ੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ
ਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ
ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ॥ ੧॥
ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿ
ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ
ਸੋਗੁ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ

ਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁ
ਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤ
ਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥
੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀ
ਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆ
ਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨ
ਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿ
ਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜ
ਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇ
ਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅ
ਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਰਿਆ॥੪॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥
ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥
੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤ
ਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾ
ਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈ
ਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾ
ਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਛਿਅਘਰ
ਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸੁ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋ

ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥
ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ
ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸ
ਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋ
ਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆ
ਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡ
ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨ
ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ
ਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ
ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ
॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ
ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ
ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜ
ਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ
ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇ
ਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ
ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ
ਪਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥
੧॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥
ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾ
ਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵ
ਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ ਮ
ਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁ
ਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ ਅੰਧੈ
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥ ਜਿਥੈ ਬਹਿ
ਸਿ

ਸਹਾਈਐਤਿਥੈਕੀਇਨਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਜਿਵਨਵਾਲੇਕੇਤੜੇਸਭਿਥੇਨਧਿਪੈਡਪਰਾਲਿ॥੨॥
ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿ
ਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥
੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰ
ਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥
ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁ
ਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇ
ਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿ
ਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥
ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆ
ਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿ
ਆਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀ
ਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆ
ਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅਹਿਸੂਖ
ਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈ
ਨਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰ
ਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ਤਿਨ
ਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ਅ
ਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵ

ਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਘਰਾਨੰਦੇਵਨ੍ਹਿਠੇਖੇਹ॥ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾ

ਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥

ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥

ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੨॥

ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਗਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾ

ਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿ

ਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥

ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥

ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗ

ਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹ

ਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰੁ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈ

ਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿ

ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ਖੇਹੂ

ਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥

ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਵਗਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾ

ਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾ

ਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ਮੋ

ਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਾਲ॥੨॥

ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥

ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ॥

ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਤੁਲਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ

ਕਿਰਸਾਣੁ॥ਪਖਿਲਾਧਰਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਣੁ॥ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥
੨॥ਗੁਰਕਉਜਾਣਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗੁਬਾਰੁ॥
ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜਨਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੂਮਾਂਗਸੰਧੂਰੁ॥ਚੋ
ਆਚੰਦਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਨਾਲਿਕਪੂਰੁ॥ਜੇਧਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈਤਸਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸ
ਭੋਗਣਬਾਦਿਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨਕਧੰ
ਨੁਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁੰਞੀਦੇਹ
ਡਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਝਵੀਧੂਉਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿ
ਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਰਾਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇ
ਉਬਰੇਹੋਰਿਮੁਠੀਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁ॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਈ
ਮਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚੁਮਿਲੈਗੁ
ਰਮਤਿਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਧਾਨੁਸੋਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥
੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥
ਅਉਗਣਫਿਰਿਲਾਗੂਭਏਕੂਰਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਬ
ਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਸੂਚਾਸੋ
ਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿ
ਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿ
ਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦ
ਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿ
ਤਾਹਿ॥੪॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰ
ਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਦੇਖਉਡਉ
ਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵ
ਹੀਸਾਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇ

ਕਰਿ

ਆਪਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਪ
ਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥ ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘ
ਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ
ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥ ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇ
ਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ
ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ
ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥
ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ
ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ
ਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂ
ਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ ਐਥੈ
ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ

ਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸ
ਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉਦਰਗਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈ
ਐਅਗਨਿਮਰੈਗੁਣਮਾਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇ
ਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗਤੁਗਏ
ਨਾਹੀਸਹਸਾਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇ
ਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾ
ਰੁ॥੩॥ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆ
ਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉ
ਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਈਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾ
ਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇ
ਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁ
ਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿ
ਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕਾ
ਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿ
ਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲ
ਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਉ
ਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿੰਨਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿ
ਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉ
ਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋ
ਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁ
ਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮੁਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ
ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀ
ਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢ
ਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇ
ਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ
ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੂਜਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥
॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥
ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ
ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨॥੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ
ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵ
ਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ
ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀ
ਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੩॥੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥
ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥
ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡ
ਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥
ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ
ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ

ਚਲਣਾ

ਭਲਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤੁ ਕੂ ਸੰਜਿਆਈ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥

ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ॥ ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪॥

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੩॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮੀਆਨੁੋ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁੋ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁੋ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥

ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ

ਆਪੇ

ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥ ੩੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥

ਫੇਰ

੩॥ ੩੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ। ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿ
ਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ
ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਮ
ਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ। ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ।
ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ। ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ।
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥ ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰ
ਹਿ ਪੁਕਾਰ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ। ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕ
ਰਦਾ ਸਾਰ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥
ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ। ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ। ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ। ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ
ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ। ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ। ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਭ
ਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ। ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ
ਲਿਵ ਲਾਇ। ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ। ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰ
ਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ। ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ
ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ। ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾ
ਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ
ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ
ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹ
ਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ
ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ
ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹ
ਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ
ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ
ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ

ਦੀਜਿ ਜੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲ
ਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ
ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥ ੪੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘ
ਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ
ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥ ੪੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉ
ਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰ
ਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥ ੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰ

ਪਨ ਚੇਤਨੀ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ

ਇਤਿਕੈਕਰਤੇਬਿਨੁਗੁਰਅਪੁਨਾਈ॥ਤਜਿਨੀਉਦਾਤਭਗਤਿਵਛਲੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ਦਰਿਸੇਵ
ਨਿਸੰਤਜਨਖੜੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈ
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾ
ਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਰਹੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ
ਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਸਬਦਿਅਪਾਰ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤ
ਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ਜੇਹਾਕੀਤੋਨੁਤੇਹਾਹੋ
ਆਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨਹੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੭॥ ੫੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਾਂਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਨਜਾਇ॥ਅਧਿਆਤਮ
ਕਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਿ
ਮੇਰੇਭਜੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਸਭਾਧਾਤੁਹੈਦੂਜਾਭਾਉਵਿਕਾਰੁ॥ਪੰਡਿਤੁਪੜੈਬੰਧਨਮੋਹਬਾਧਾਨਹਬੂਝੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰਿ॥ਸਤਗੁਰ
ਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬ
ਦਿਮਰੈਤਾਉਧਰੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਇਹੁਮਨੂਆਅ
ਤਿਸਬਲਹੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇ
ਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥

ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਾ
ਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁ
ਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈ
ਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥
ਸਬਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੪॥੧੯॥ ੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਘਰਿਹੋਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅਹੰ
ਕਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥
ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸ
ਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨ
ਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਕੂੜਿਮੁਠੇਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁ
ਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾ
ਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਵਿ
ਕਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥
ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਇਸ
ਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰਿ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਤੂਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦॥ ੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਸੁਹਉ
ਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾਸੇਵਾ
ਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁ
ਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸਬਦਿਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰ
ਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏ
ਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈ

ਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸ
ਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾ
ਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾ
ਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆ
ਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿਣੁਕ
ਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁ
ਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥ ੫੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗਤੀ
ਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀ
ਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤ
ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁੰਮਣੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀ
ਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆ
ਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇ
ਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥੨੩॥ ੫੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਬਿਨੁਗੁਰ
ਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੂਫਿਰਿਆਵਣਜਾ
ਣੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇ
ਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗਣਤੈਨਉਸੁਖੁਨਾਹਿ॥
ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉਰੁਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੂਖਸਹਾਹਿ॥੩॥

ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾਆਧਾਰੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ॥੪॥੨੪॥ ੫੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਤਿਨਾਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਆ
ਧਾਰੁ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ।ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ।ਕਿਰਪਾਕ
ਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਣਗਾਇ।ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਭਗਤੀਮਨੁਲਾਲੁਥੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ।ਜਿ
ਹਵਾਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਸਿਗੁਣਗਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਰੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥
ਸੰਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਇ।ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਇਅਨੁਆਪੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ।ਆਪੇ
ਹੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ।ਆਪਿਵਡਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾ
ਦਾਤਾਏਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ।ਇਕਿਆਪੇਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿਅਨੁਲਾਇ।ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈ
ਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ।ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ।ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਸਤਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ।ਨਿਜਘਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣ
ਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ।ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ।ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿ
ਆਸਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ।ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨॥
ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ।ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇ
ਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ।ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁ
ਕਾਟੈਕੋਇ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ।ਸਚਿ
ਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੪॥੨੬॥੫੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਆਪੇਕਾ
ਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆਪਿਉਪਾਇ।ਸਭਏਕੋਇਕੁਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਇ।ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁ
ਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ।
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ।ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿ
ਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈ
ਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ।ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾਹਰੀਅਵਗਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਮਿਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਿਖਿਆ ਤਿਸ

ਕਰੈ

ਮੀ

ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥ ੬੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥ ੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ੬੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾ

ਮੈਲ

ਲਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਿਨਿਲਿਖਵਾਰੀਅਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਰਾਲ॥ਓਨਾਪਾਸਿਦੁਆਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨ
ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਵਡਭਾਗੀਨਾਵਹਿਆਇ॥ਉਨਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੨॥
੬੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਥਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਜਣੁਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰੁਮਿਲਿਬੇਧਿਆਰੰਗਿਚਲੂਲੈਨਾਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਿਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾਮਕੀਗੁਰੁਤੁਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਰੰਗਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਗੁਰੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲੈਘਰਿ
ਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੂਰਿਪਈਆਸਿ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖੁਲੋਹੁਬੂਡਾਬੇੜੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਹਰਿਨਾਵਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਚੜਿਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਥਬੈਠਾਆਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੩॥ ੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ ਹਉਪੰਥੁਦਸਾਈ
ਨਿਤਖੜੀਕੋਈਪ੍ਰਭੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਉ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਰਾਵਿਆਤਿਨਪੀਛੈਲਾਗਿਫਿਰਾਉ॥ਕਰਿਮਿੰਨਤਿਕ
ਰਿਜੋਦੜੀਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣੈਕਾਚਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਕੋਈਮੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁ
ਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਵਾਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਿਮਾਣਿਆ
ਗੁਰੁਮਾਣੁਹੈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜਊਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੋ
ਸਭਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨਾਥੀਐਭਾਗਹੀਣਬਹਿਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸੋ
ਥੀਆਧੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇ
ਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ॥ਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪਿਹੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੪॥੬੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋ
ਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆ
ਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀ
ਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨਮੁਖਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਓਇਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇ॥੩॥ਹਰਿ

ਜੈ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਸੈਤ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥ ਛਕਾ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪॥

ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੬॥੨੨॥੨੧॥੭੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ

ਵਡ

ਵਡਭਾਗੀਸੰਗੁਨਾਨਕੁਪੁਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥ ੭੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀ
ਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈ
ਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁ
ਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈਜਾਇ
ਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾ
ਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇਆਕਢਾ
ਇ॥੪॥੩॥ ੭੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿ
ਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀ
ਨਾਹੀਨਹਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾ
ਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈ
ਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆ
ਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੭੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿ
ਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨਿਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਾਲਾਹਿ॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰ
ਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐ
ਜਾਹਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅ
ਵਗਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋ
ਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥
ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਸਚੁਨਾਨਕਕੀਤੁ॥੪॥੫॥ ੭੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁ
ਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭ

ਸਿਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ
ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤ
ਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ੭੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ
ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ
ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ
ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ
ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥ ੭੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ
ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ
ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ
ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ
ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ
ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥ ੭੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾ
ਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ
ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥ
ਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸਿ

ਕੁਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂ
ਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥ ੮੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ
ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ
ਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸ
ਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹਲ
ਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥ ੮੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾ
ਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ
॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥ ੮੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ

ਜਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ
ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪ੍ਰ-
ਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵ-
ਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥ ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾ-
ਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ-
ਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹ-
ਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥ ੮੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ
ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ-
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ
॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿ-
ਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨ-
ਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥ ੧੪॥ ੮੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ
ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ-
ਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰ-
ਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ
ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥ ੧੫॥ ੮੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਿਗੁ-
ਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿ

ਚਲਿਤਗਾਵਹੀਅਨਦਿਨੋਅਵਗਣਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਕੋਇਕਰਿਡਿਠੇਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਹਜੇਸਿਫਤੀ
ਰਤਿਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐਸਾਧੂਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੈ
ਸਦਾਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾ
ਨੁ ॥ ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ
॥੪॥੧੬॥ ੮੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡਭਾਗੀ
ਧਨੁਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਜਾਪੁ ॥ ਮਨਇਛੇਫਲ
ਭੁੰਚਿਤੂੰਚੂਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਧਾਰਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚਿਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇ
ਸਭਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਰਸਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥ ੮੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁਸੋਇ
ਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ ॥ ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀਪੂੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੋਆਠ
ਪਹਰਗੁਣਗਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕਰੰਗਿ ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਰੀਗੋਵਿੰਦੁ ॥
ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ
ਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ
ਉਚਰੈਗੁਣਵੰਤੀਆਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨ
ਕਟਿਆਸਾਚੈਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗਣਨਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀ
ਜਿਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ੮੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿ
ਮਰੀਐਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਚਸਾਨਵਿਸਰੈਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੂੜੁਹੈਅੰਤੇਹੋਇਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਣਿਮਿ
ਲਾਵੈਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਹਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾ
ਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ
ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਏਹਾਮਤਿਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁ

ਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖੁ॥੪॥੧੯॥ ੮੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈ
ਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕ
ਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਥਾਉਨਕੋ
ਸੁਝੈਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁ
ਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁ
ਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆ
ਹਥੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿਆਜਨਮਮਰਨਕਾਪਥੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥੁ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੈਡੰਡੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿ
ਤੁਲਿਨਲਗਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥੪॥੨੦॥
੯੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ॥ਭਾਈਮੀ
ਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇਆ
ਧਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥
ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥
੯੧॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੨॥
ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲ
ਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭਜ
ਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜਾਆਇਓਇ॥੪॥ ॥੨੨॥ ੯੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠੀਚਲਿਆ
ਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇਈ

ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਕੈ ਮਨ ਤੂੰ ਹੈ ਸੁਖਿ ਵਸਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਸਾਕਾ ਵਿਚਿ ਵਡ
ਸਭਿ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਵਡਭਾਗਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਲੀ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੪॥ ੨੩ ॥ ੯੩ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥ ੨੪ ॥ ੯੪ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ੨੫ ॥ ੯੫ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ੯੬ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥ ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬਾਪਾ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥ ੨੭ ॥ ੯੭ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਾਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ
ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜ
ਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥ ੨੮॥ ੯੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿ
ਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ
ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉ
ਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕ
ਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਤ
ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥
੪॥ ੨੯॥ ੯੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ
ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿ
ਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
੨॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥ ੩੦॥
ਮਃ੧॥ ੩੩॥ ਮਃ੩॥ ੩੧॥ ਮਃ੪॥ ੬॥ ਮਃ੫॥ ੩੦॥ ਇਤਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੦੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ ਆਖ

ਦੁਵਾਰੇਜੇਤੜੇਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰਵ
ਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ ॥ ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁ
ਜਾਵਹਿਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਹਿਸੋਇ ॥੨॥ ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਸਾਲਕਸਾਦ
ਕਸੁਹਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ ॥ ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀ
ਪੜਦੇਰਹਨਿਦਰੂਦ ॥੩॥ ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾਹੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈ
ਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥੪॥ ਥਾਵਾਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾਵਾਕੇਵਡੁ
ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈਵਸੈਮੇਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸੋਕੇਵਡੁਹੈਥਾਉ ॥ ਅੰਬੜਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸਨੋਪੁਛਣਿਜਾਉ ॥
੫॥ ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿਸੈਵਡਾਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿਸਵਾ
ਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ ॥੬॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆਖੀ
ਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾ
ਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀ
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾਲੈਹਿਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿ
ਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿਰਤੀਸਚਭੈਵਸੀਭਾਇਰਤੀਰੰਗਿਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਂਢੀ
ਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਧਿਆਹਉਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਨਉਤਨੋਸਾਚਉਮ
ਰੈਨਜਾਇ ॥ ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰੁ ॥ ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁ ॥੫॥
ਨਾਰੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਰੁ ॥ ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁ
ਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁ
ਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਉ ॥ ਜਾਧਨਕੰਤਨਰਾਵੀਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ ॥੭॥ ਸੇਜੈ
ਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇ ॥ ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀ
ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿਜੀ
ਉਤੂੰਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇ

ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੁ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥
੨॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ
ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ੩॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ
ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ
ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥ ੫॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੬॥ ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਗਾਸਿ ॥ ੭॥ ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੮॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥
ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ
ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣ
ਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ
ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ੨॥ ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ
ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀ
ਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥ ੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ
ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ
ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੮॥ ੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ
ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ

ਰਿ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ

ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਹਾਟਪਟਣਗੜ
ਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰੁ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀ
ਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪ
ਰਖੇਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁ
ਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ
ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁ
ਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਹਉ
ਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾ
ਗਣੀਕਿਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮ
ਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨॥ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥ਆਇਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇਹੁਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ਤਬਲਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ਸਬਦਿ
ਰਪੈਘਰੁਪਾਈਐਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥੪॥ਹਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣੇਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥੫॥ਸਬ
ਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਸਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭਜੀਅਕਾਆਧਾਰੁ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਰਹੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਸਬ
ਦੈਹੀਤੇਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੂਲਾਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੭॥ਸਭਸਾ
ਲਾਹੈਆਪਕਉਵਡਹੁਵਡੇਰੀਹੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐਕਹਿਸੁਣੈਕਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁ
ਪਛਾਣੀਐਹਉਮੈਕਰੈਨਕੋਇ॥੮॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਬਿਨੁਪਿਰ
ਧਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਬਨੁਬਾਦਿਖੁਆਰੁ॥ਨਾਮਾਣੇਸੁਖਿਸੇਜੜੀਬਿਨੁਪਿਰਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗ
ਣੀਨਾਘਰਿਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਸਬਦਿਮਿਲੈ

ਰਹੁਜਿਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਵਰੁਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਚਿਮਾਣੈਪਿਰਸੇਜੜੀਗੂੜਾ
ਹੇਤੁਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਸਿਞਾਣੀਐਗੁਰਿਮੇਲੀਗੁਣਚਾਰੁ॥੨॥ਸਚਿਮਿਲਹੁਵਰਕਾਮਣੀਪਿਰਿ
ਮੋਹੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਾਚਿਵਿਗਸਿਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਵਰੁਘਰਿਸੋਹਾਗਣੀਨਿਰਮਲਸਾਚੈ
ਨਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਜੇਮਰੈਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਇਕਤੁਤਾਗੈਰਲਿਮਿਲੈਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕਾਹਾਰੁ॥ਸੰਤ
ਸਭਾਸੁਖੁਊਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੪॥ਖਿਨਮਹਿਉਪਜੈਖਿਨਿਖਪੈਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਇ॥ਸਬ
ਦੁਪਛਾਣੈਰਵਿਰਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਇ॥ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲੁਨਤੋਲੀਐਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥੫॥
ਵਾਪਾਰੀਵਣਜਾਰਿਆਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਚਕੀਲਾਹਾਮਿਲੈਰਜਾਇ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੀ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਇਸੀਸਚੁਤਰਾਜੀਤੋਲੁ॥ਮਨਸਾਆਸ
ਮੋਹਣੀਗੁਰਿਠਾਕੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਆਪਿਤੁਲਾਏਤੋਲਸੀਪੂਰੇਪੂਰਾਤੋਲੁ॥੭॥ਕਥਨੈਕਹਣਿਨਛੁਟੀਐ
ਨਾਪੜਿਪੁਸਤਕਭਾਰ॥ਕਾਇਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮੇ
ਲੇਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਮਨੁਦੀਜੈਗੁਰਆਪਣੇਪਾਈਐਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਪੂਛਹੁਬ੍ਰਹਮੇਨਾਰਦੈਬੇਦਬਿਆਸੈਕੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁਕਹਾਵੈਸੋਇ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਛਾਵ
ਘਣੇਰੀਹੋਇ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣਕੀਗੁਰਭੰਡਾਰੈਸੋਇ॥੨॥ਗੁਰਭੰਡਾਰੈਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਾਮਪਿਆਰੁ
ਸਾਚੋਵਖਰੁਸੰਚੀਐਪੂਰੈਕਰਮਿਅਪਾਰੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇਟਣੋਸਤਿਗੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥੩॥ਭਵਜ
ਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣੋਨਾਕੰਧੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਝੁਮਲਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾਬੋਹਿ
ਥਾਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੪॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਜਲਉਜਲਾਵ
ਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ॥ਘਟੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮੁਪਕੜੈਪਛੁਤਾਇ॥੫॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁ
ਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਨੁਬਾਦਿਹੈਭੂਲੋਮਾਰਗਿਆਥਿ॥ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਕਥੋਕਾਥਿ॥੬॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਮੇਟੀਐਲਿ
ਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੂਟੀਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਾਕੋ
ਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਜਲਿਬਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐ
ਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੮॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥
ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈ

ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰਿ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ

ਕਾਸਚੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰ
ਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇ
ਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੂਕਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾ
ਇਆਲਾਗਾਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੮॥ ੧੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠ
ਗਿਆਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਝਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀਰੰ
ਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥
੨॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇ
ਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿ
ਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈਰਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈ
ਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿ
ਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੂਜਾਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾ
ਮਿਨਆਵਈਮਾਇਆਫੀਕਾਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਆਸਾਰਸਕਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿ
ਚਲਾਈਐਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਛੂਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇਥਾਈਏਕੁਤੂੰ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭਲੋਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਈਐਸਬਦਿਸ
ਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੮॥ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੂੰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਭਾਉਤੂੰਆਪੇਮਿਲਹਿ
ਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇ॥੯॥ ੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥
ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊਪਜੈਪ੍ਰਭਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ
ਆਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾ
ਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅਰਧਸਰੀ
ਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨ
ਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਗਊਆ
ਘਣੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਹਠਬੁਧੀਕੇ

ਤੀਆ ਕੇਤੇ ਵੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚਹੁ ਉਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥ ੧੪॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥ ੧੫॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ

ਬਦੈ ਛੋਲੀ ਕਿਆ ਫਲੁ ॥੪॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕੁ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੇ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬੈਠੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧॥ ੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ

ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ ਏਸੀ ਮਨੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰ

ਇਤੁ ਭਉਜਲੁ ਹਰਿ ਹੈ ਤਰਿਆ ਆਪੇ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥ ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥ ੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥ ੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ
ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਪਾ ਕਬੀਰੁ ਜੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥
ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇ
ਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥
ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸ
ਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਇਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥
੨॥ ਸਹਜਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ
ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪ
ੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
੬॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਭੁਲਿਆ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ
ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ ਸਹਜੇ ਅਦਿ

ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ
ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾ
ਪਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥
੧੦॥ ੬॥ ੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ
ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖ
ਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥
੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ
ਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥
੭॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸ
ਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥
ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤ
ਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ
॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ

ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥ ੮॥ ੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥ ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥ ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥ ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥ ੧॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨ
ਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾ
ਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ
॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਿਤੀ
ਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥
ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥
ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥ ੨॥ ੨੭॥
ਮਃ੧॥੧੭॥ਮਃ੩॥੮॥ਮਃ੫॥੨॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੨੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ
॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾ
ਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ
ਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿ
ਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇ
ਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥
ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇ
ਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿ
ਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁ
ਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆ

ਆ

ਭਗਤਾ ਰੈਣੈ ਸਮਾਹੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰ
ਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ
ਸਿਆਣਪਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਮੇਰੇ ਗੁ
ਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀ
ਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ
ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸ
ਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ
ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥
੨੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ
ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰ
ਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ
ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥
੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰ
ਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰ
ਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ
ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸ
ਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ ਨਉ ਨਿ

ਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹ
ਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥
ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇ
ਲਇਅਨੁਛਡਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਞਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾ
ਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖ
ਸਮਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀ
ਆ॥ਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥
ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਭਗ
ਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭ
ਹੋਈਛਿੰਝਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇ
ਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਿਇਕਠੇਹੋਇਆਇ
ਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥
ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣ
ਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰਝਨ
ਨਚਊਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਪਹਰੇਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁ
ਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿ
ਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨ

ਧਰੀਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ

ਜਨੁਜਾਣੈਤਿਨਾਕੈਭਗਤਿਤੈਭਉਤਰਣਾ।ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਵੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਪਾਵੈ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮੰਝਾਰਿ।ਹਰਿਧਿਆਵੈਹਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪੇਆਰਾਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ।ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਥੀਵਿਆ
ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇ।ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ।ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈਖਟਿਖਵਾਏ।ਜੋਦੇਵੈਤਿ
ਸੈਨਜਾਣੈਮੂੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ।ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਵੀਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੈਮਨਿਲਿਵਲਾਇ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੂੰਖਾਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਆ
ਹਰਿਨ
ਲਿਜੰਜਾਲਿ।ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁੰਸਮਾਲਿ।ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨ
ਸਮਾਲੈਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ।ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂਠੀਅੰਤਿਛੋਡਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ।ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਨਾਲਿ॥੩॥ਚਉ
ਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀ।ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ।ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋਵਹੁ।ਹਰਿ
ਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਖੋਵਹੁ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿ
ਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਓਰੈਣਿਭਗਤਾਦੀ॥੪॥੧॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ।ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮ
ਕਮਾਹਿ।ਮੁਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ।ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ
ਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ।ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਂਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ
ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ।ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ।
ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀ
ਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ।ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆ

ਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ।ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ

ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ

ਅਹੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥੪॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੋਲਾਪਿਰਮਿ
ਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੋਜੁਗਜੁਗਹਜੁਗੋਸਦਪੀੜੀਗੁਰੂਚਲੰਦੀ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀੜੀਚਲੈ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹੀਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੋਹੰਦੀ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਧ
ਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ ੫॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰ
ਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿ
ਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥
ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦੀਸੇਵਕੁਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿਦਰੁਸੇਵੇਅਲ
ਖਅਭੇਵੇਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ
ਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿ
ਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿ
ਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੀ
ਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰ
ਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾ
ਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸ੍ਰਬਸੁਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏ
ਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤ
ਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ੫॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗਕੇਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਡਖਣਾ॥ ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰੁ॥ਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥
੧॥ ਛੰਤ॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾ
ਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀ
ਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁ
ਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ਡਖਣਾ॥ ਸੋਹੰਦੜੋਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜ
ੜੋ॥ਖੁਲੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ਛੰਤ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਅਧਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀ
ਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬੇਸਾਰੀਐ
ਨਿਮਖਨਹੀਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ਅਨਾਥ
ਕੇਨਾਥੇਸ੍ਰਬਕੈਸਾਥੇਜਪਿਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥
੨॥ਡਖਣਾ॥ ਧੂੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਲਧੇਹਭੇਥੋਕੜੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਾਲ॥ ੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਾਮਭਗਤਹਬਿਸ੍ਰਾਮਆਸਾਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਾਨਸਿਮਰਤ
ਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਥਿਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਜਾਨਿਆ॥
ਭਏਕਿਰਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੋਸੂਖਆਨੰਦਘਨਪਿਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮ
ਨਅੰਤਰਿਸੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵਤੇ॥੩॥ ਡਖਣਾ॥
ਜੋਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਾਕੂੰਮਿਲਿਓਹਿ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮੋਹਿਓਹੁਜਸੁਨਾਨਕਆਪਿਸੁਣਿਓਹਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥
ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਝਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਹਿਆਜੀਉ॥
ਹਰਿਕੰਠਿਲਗਿਸੋਹਿਆਦੋਖਸਭਿਜੋਹਿਆਭਗਤਿਲਖਣਕਰਿਵਸਿਭਏ॥ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇਗੋਵਿਦਤੁਠੇਜ
ਨਮਮਰਣਾਸਭਿਮਿਟਿਗਏ॥ਸਖੀਮੰਗਲੋਗਾਇਆਇਛਪੁਜਾਇਆਬਹੁੜਿਨਮਾਇਆਹੋਹਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਨਹੀਪੋਹਿਆ॥੪॥ ਡਖਣਾ॥ ਸਾਈਨਾਮਅਮੋਲੁਕੀਮਨਕੋਈਜਾ
ਣਦੋ॥ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਦੋ॥ ਛੰਤੁ॥ ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖ
ਤੀਕੁਲੁਤਾਰਿਆਜੀਉ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਸੰਗੁਨਾਮਹਰਿਰੰਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆ
ਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੋਦੀਨੇਜੋਨਿਨਾਧਾਵੈਨਹਮਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇਨਾਨਕੁ
ਵਾਰਿਆ॥੫॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪॥ ਵਣਜਾਰਾ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆ
ਸੋਇ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁ
ਰੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਰਿਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਆਨਾਉ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ॥ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈਐਗੁਰੁ
ਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆਹ
ਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿ
ਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥੩॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇਇ॥ਹਰਿਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿ
ਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿ
ਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਿ॥੫॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸੇਵਕਭਾਇਵ
ਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿਅੜਾਹਰਿ
ਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਾਆਪਿਤੁਠਾ
ਗੁਣਤਾਸਿ॥੬॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨ
ਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥

ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮ
ਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਨਦਰੀਆਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿ
ਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀਚੈਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ॥ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂੰਸਚਾਆ
ਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂ
ਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾ
ਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉ
ਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕ
ਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕ
ਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀ
ਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨਣੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾ
ਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋ
ਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸ
ਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟ
ਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇ
ਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁ

ਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇ
ਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖ
ਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦ
ਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮ
ਨਾਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸ
ਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈ
ਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭ
ਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕ
ਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸ
ਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆ
ਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ
ਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇ
ਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁ
ਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿ
ਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋ
ਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਗੁਰਪੂਰੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾ

ਦਿਆ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮ
ਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣੁਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ॥ਜਿਥੈਓ
ਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂਉਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ॥ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿ
ਆ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭਹਿਰਿਆ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕ
ਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐਗੁਰਕੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇ॥ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈ
ਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਵਿਣੁਸਹਜੁਨਆਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੇਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀਸਭੁਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐ
ਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖੁਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁ
ਖੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ॥ਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਵਟੀਲਾਇ॥ਮਨਹੀਨਾਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾਲਿਸਥਮਨਹੀਮੰਝਿਸਮਾ
ਇ॥ਮਨੁਜੋਇਛੇਸੋਲਹੈਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਵਿਣੁ
ਮਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਲਿਲੁਝਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖੀਮਨਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੀਮਨੁਜਿਣੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ ਆ
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸ
ਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੇਸਟਊਤਮਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰ
ਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂਰਜਰੈਣਿਕਿਰਾਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇ॥ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥
ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਵੇਕਾਰੀਵੇੜਿਆਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾ
ਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੀਪੂਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਦੇਉਪੂਜੀਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨ
ਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾ
ਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂ
ੜਿਆਰਸਭਮਾਰਿਕਢੋਇ॥ਸਚਿਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ॥ਸਭਹਰਿਕੀਕ
ਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਲੀਓਇ॥ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪ
ਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀ
ਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁ
ਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ਅਤਿਸੁਆਲਿਉਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀਮੇਲੀ
ਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ॥ਹਰਿਤੁਧੁਨੋ
ਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ॥
ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿਵਾਏਮਨਮੁਖਮੂੜਸਾਧਿਆ॥ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਇਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿ
ਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉ
ਤਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਲਿਵਤਾਰ॥ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾ
ਰਣਹਾਰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾ
ਰੇਜਮਜੰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆ
ਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵ
ਡੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ॥ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁ
ਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥
ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਨਾਮੁਹਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇ॥
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇ
ਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ॥ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਘਾਲੀਅਨੁ॥ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇ
ਅਨੰਦੁਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ॥ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਲਿਅਨੁ॥ਹਰਿ

ਭੁਗਤਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਤੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਕੁਬੁਧਿਡੂਮਣੀਕੁਦਇ
ਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲਿ॥ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨ
ਲਿ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ॥ਨਾਨਕਅਗੈਊਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ॥੧॥
ਮ:੧॥ ॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਹਿਆਖੀਐ॥ਕਾਰਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ॥
ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ॥ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲ
ਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਓਨਾਕੇਮੁ
ਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਮ:੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿ
ਖਰਚਿਉਖਾਉ॥ਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਸਦ
ਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿ
ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ॥ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀ
ਪੂਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂੰਆਇਆ॥ ਨਿਤਦੇਵ
ਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ॥੨੧॥
॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ॥੮੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੭॥
ਸਬਦਤਥਾਛੰਤਤਥਾਪਡੇ [illegible] ॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਕਾ॥੧੨੮॥ਜੁਮਲਾ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥
ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁਨਜਾਨੈਜਿਦਿਨਦਿਨਅਵਧਘਟਤੁਹੈ॥ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧ
ਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈਂਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇਆ॥ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ॥ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀ
ਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈ
ਸਹਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ਹੁਕਮੁ

ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਸਮੈ ਮਿਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗ
ਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥
ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾ
ਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥ ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਜੇ ਕੋ
ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ
ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰ
ਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥ ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵ
ਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ
ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ
ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥
੧॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥ ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ
ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥ ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿ
ਆ ॥ ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖ
ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ
ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥ ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋ
ਇਆ ॥੩॥ ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ

ਕਾਮੁਪਵਸਿਆਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤ
ਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨ
ਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇ
ਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥੫॥ ੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਕਾ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹਜੁਨਾਇਕਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁ
ਆਮੀ॥੨॥ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥੩॥੧॥ ੫॥ ਜੁਮਲਾ ੫॥

ਦਸਸ

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਗੁਮਾਝਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਸਿਧਿਪਾਈਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁ
ਲਇਆਬੰਨਿਪਲੈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਾਣਸਖਾਈਸਦਾਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁ
ਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਇਆ॥ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਜੀਵਾਇਆ॥
ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਨੀਰੁਵਹੇਵਹਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥ਹਉ
ਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੪॥੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥
ਕੋਈਸਜਣੁਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸੈਜੀਉ॥੧॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਖੋਜੀਭਾਲਿਭਾਲਾਈ॥ਕਿਉ
ਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਮੇਰੀਮਾਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਖੋਜੁਦਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਸੈਜੀਉ॥੨॥
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰ
ਜਲਮਿਲਿਕਮਲੁਵਿਗਸੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਬਿਨੁਗੁਰਦੇਖੇਨੀਦਨਆਵੈ॥ਮੇਰੇਮਨਤਨਿਵੇਦਨਗੁਰਬਿਰਹੁਲਗਾਵੈ॥

ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਗੁਣਪੜੀਐਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ
ਜਗੁਭਉਜਲੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਕਰੇਹਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਮੇਰਾਮਿ
ਤ੍ਰੁਸਖਾਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਮੈਦਸੇਹਰਿਨਰਹਰੀਐਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੀਬੇਦਨਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜਾਣੈ॥ਹਉਰਹਿਨਸ
ਕਾਬਿਨੁਨਾਮਵਖਾਣੇ॥ਮੈਅਉਖਧੁਮੰਤ੍ਰੁਦੀਜੈਗੁਰਪੂਰੇਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਉਧਰੀਐਜੀਉ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਦੀਨਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੂੰਦਮੁਖਿਪਾਈ॥ਹਰਿਜਲਨਿਧਿਹਮਜਲਕੇਮੀਨੇਜਨਨਾਨਕਜਲ
ਬਿਨੁਮਰੀਐਜੀਉ॥੪॥ ੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਹੁਮੈਭੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਭੀਜੈ
ਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿ
ਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗਹੀਨਭ੍ਰਮਿਚੋਟਾਖਾਵ
ਹਿ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਲਭੈਬਿਨੁਸੰਗਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਆਇਮਿਲਹੁਜਗਜੀਵਨਪਿਆਰੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਮਨਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥
੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਹ
ਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਮਨੁਹਰਿਰਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥ਆਵ
ਹੁਸੰਤਮੈਗਲਿਮੇਲਾਈਐ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾਸੁਣਾਈਐ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾਜੋਗੁਰਬਾਣੀ
ਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਸ
ਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਗਰਭਜੂਨੀਨਿਤਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੩॥ਆਪਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀ॥ਮਲੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਸਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਟਪਟਣਵਿਚਿਕਾਂਇਆਹਰਿਲੈਂਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾ
ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿ
ਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀਉ॥੧॥ਧਨੁਧਨੁ
ਹਰਿਜਨਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਮਿਲਿ
ਹਰਿਜਨਹਰਿਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥
ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਰੀ
ਚੈਜੀਉ॥੪॥ ੭ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ॥

ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁ
ਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਹਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ਏਕੋਪਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾ
ਜੋਤਿਸਬਾਈਆ॥ਸਭਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀ
ਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਤਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੈਮ
ਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਆਜੀਉ॥੪॥੭॥

ਸਤਚਉਪਦੇਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁ
ਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿ
ਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈ
ਨੀਦਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾ
ਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸੇਵਕਰੀ
ਪਲੁਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁ
ਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ ੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਧੁਸਮਾਲੀ॥ਸੋ
ਕੰਮੁਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੂੰਵੁਠਾਸਭਨਾਕੇਦਾਤਾਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸਾਝਾਸਾਹਿ
ਬੁਬਾਪੁਹਮਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਸੋਈਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ
॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਸੈਤੇਰੀਬੈਠਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੂੰਹੈਵੁਠਾ॥ਸਭੇਸਾਝੀਵਾਲਸਦਾਇਨਿਤੂੰਕਿਸੈਨਦਿਸਹਿਬਾਹ
ਰਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮਨਮੁਖਿਜਨਮਿਭਵਾਇਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈ
ਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾਜੀਉ॥੪॥੨॥੯॥ ਅਥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਸਹ
ਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ਸਬਦਿਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸਹਜਗੁਫਾਮਹਿਤਾੜੀਲਾਈਆਸਣੁਊਚਸਵਾਰਿਆਜੀਉ॥
॥੧॥ਫਿਰਿਘਿਰਿਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥ਜੋਲੋੜੀਦਾਸੋਈਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈਸੰ

ਤਉਗੁਰਿਅਲਖੁਪੁਰਖੁਦਿਖਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਆਪੇਲੋਗਾ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗਾ॥ਆਪੇਤਖ
ਤਿਬਹੈਸਚੁਨਿਆਈਸਭਚੂਕੀਕੂਕਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ॥੩॥ਜੇਹਾਡਿਠਾਮੈਤੇਹੋਕਹਿਆ॥ਤਿਸੁਰਸੁਆਇ
ਆਜਿਨਿਭੇਦੁਲਹਿਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਇਕੁਪਸਾਰਿਆਜੀਉ॥੪॥
੩॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁ
ਘਰਿਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਘਰਿਸੋਹਹਿਜੋਧਨਕੰਤਿਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥੧॥
ਸਾਗੁਣਵੰਤੀਸਾਵਡਭਾਗਣਿ॥ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀਸੀਲਵੰਤਿਸੋਹਾਗਣਿ॥ਰੂਪਵੰਤਿਸਾਸੁਘੜਿਬਿਚਖਣਿਜੋਧਨਕੰਤਿ
ਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੨॥ਅਚਾਰਵੰਤਿਸਾਈਪਰਧਾਨੇ॥ਸਭਸਿੰਗਾਰਬਣੇਤਿਸੁਗਿਆਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈ
ਜੋਪਿਰਿਕੈਰੰਗਿਸਵਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾਏ॥ਥਿਰੁ
ਸੁਹਾਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਾਹੇ॥ਭਾਤਿਭਾਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਹੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਹਰਿਹਰਿਮੇਰਾਕੋਈਹੈਜੀਉਆ
ਣਿਮਿਲਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਖਟੁਸਾਸਤਬਿਚਰਤਮੁਖਿਗਿਆਨਾ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕੁਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ॥ਨਿਵਲੀਕਰ
ਮਆਸਨਚਉਰਾਸੀਹਇਨਮਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੀਉ॥੨॥ਅਨਿਕਬਰਖਕੀਏਜਪਤਾਪਾ॥ਗਵਨੁਕੀਆਧਰਤੀ
ਭਰਮਾਤਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਉਠਿਧਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾ
ਧੁਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨ
ਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਦਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿਜਨਾਜਾਕੇਪੂਜਹਿਪੈਰਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ਵਡਸ
ਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥੪॥੬॥
੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨ
ਥਾਤੇਰਾਮਾਣਾ॥ਸਭਕਿਛੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਝੜ
ਭਾਣੈਰਾਹਾ॥ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭਵੈਬਹੁਜੂਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਉ॥੨॥
ਨਾਕੋਮੂਰਖੁਨਾਕੋਸਿਆਣਾ॥ਵਰਤੈਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅਥਾਹਾਤੇਰੀਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਆਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੈ॥ਦਰਸਨ

ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ
ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂ-
ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋ-
ਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥
ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਧਰ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ
ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ
ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇ-
ਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਸਭੁ
ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥ ੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ-
ਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ
ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾ-
ਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ
ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾ-
ਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥
੧੧॥ ੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰ

ਤਿਸਆਗੈ। ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਆਭਲੀਅਜਾਈ। ਅਨਦਬਿਨੋਦਖੇਲਤਆ ਜੇਤੁਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਮਲੀ
ਸਦਾਚਿਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੈਣਾ। ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਖਾਣਾ। ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾ। ਸਹਜਕੇਲ
ਰੰਗਕਰਣਾਜੀਉ॥੩॥ ਸਾਬੁਧਿਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ। ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈ। ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ ਓਟਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ॥੪॥ ੧੨॥ ੧੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਣੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਈ। ਸੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਈ। ਸੋਈਜਪੁਜੋਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈ
ਭਾਣੈਪੂਰਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੇਰਾਸੋਈਗਾਵੈ। ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ। ਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤ
ਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ ਤੂੰਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋ
ਪਾਲਾ। ਅਪੁਨੇਸੰਤਤੁਧੁਖਰੇਪਿਆਰੇ ਤੂੰਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ॥੩॥ ਉਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਬਾਨੇ।
ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਨੇ। ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ ਹਰਿਰਸਿਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਨਾਜੀਉ॥੪॥ ੧੩॥ ੨੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਤੂੰਜਲ
ਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ। ਤੇਰਾਨਾਮੁਬੂੰਦਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਤਿਖਹਾਰੇ। ਤੁਮਰੀਆਸਪਿਆਸਾਤੁਮਰੀ ਤੁਮਹੀ
ਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰੁਅਘਾਵੈ। ਜਿਉਨਿਰਧਨੁਧਨੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ
ਜਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾ ਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥ ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ। ਭਰਤਾ
ਚਿਤਵਤਪੂਰਨਆਸਾ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਹੋਤਅਨੰਦਾ ਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ ਸੰਤਨ
ਮੋਕਉਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ। ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ। ਹਰਿਹਮਰਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇ। ਨਾਨਕ
ਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥ ੧੪॥ ੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ। ਸੁਖਦਾਈਦੂਖਬਿਡਾਰਨਹਰੀਆ। ਅਵਰਿਸਾਦਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇ ਮਨਹਰਿਰਸੁ
ਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੋਨਾਮਰਸੁਪਾਵੈ। ਨਾਮਨਿਧਾਨਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦੁਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ॥੨॥ ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ। ਜਿਨਿ
ਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ। ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥
ਹਰਿਇਕਸੁਹਥਿਆਇਆਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ। ਤਿਸੁਲਗਿਮੁਕਤੁਭਏਘਣੇਰੇ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਡੀਠਾਜੀਉ॥੪॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ। ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਾਵੈ ਜੋਗੁਰ
ਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ। ਸਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆ
ਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ। ਵਡਭਾਗੀਦਰਸ

ਨੁਕੀਏਵਿਸਲਾਧਾਰੇ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੰਮਬਿਕਾਨਾਥਨਮਲੁਗੁਰੂਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਤਿਸਕਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾ
ਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥ ੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲਅ
ਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੂਦੀਆ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥ਅਨਦੁਭਇਆ
ਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੂਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟ
ਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥
੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵ
ਕਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਲ
ਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਮਾਹਰੁਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਠਾਕੁਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨਹਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁਠਾਕੁਰ
ਕਾਸੋਸੇਵਕਕਾਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਹੀਸੰਗਿਜਾਹਰੁਜੀਉ॥੩॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨਲੇਖਾ
ਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗਉਹਰੁਜੀਉ॥੪॥੧੮॥ ੨੫
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਸਭੁਕਿਛੁਘਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਬਾਹਰਿਟੋਲੈਸੋਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀ
ਉ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਮਿਲਿਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਕਾਹਰਿਆ॥ਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆ
ਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਲਤਰੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਬਹੁੜਿਨਹੋਈਐਜਉਲਾਜੀਉ॥੪॥੧੯॥ ੨੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੂੰਸੁਣਿਆ॥ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾ
ਭਣਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਧੁਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋ
ਤੇਰੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈ॥ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੁਸੋਜਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁ

ਸੋਗਾ ॥ ਜਾਣੁ ਭਾਣੁ ਤਰਜੀਮੀ ਤਿਸੁ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੦॥ ੨੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੧॥ ੨੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੨॥ ੨੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੩॥ ੩੦॥

ਪਰਮ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਧਿਆਇ

ਅਪਾਰਾ।ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ।ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰਤੇਆਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ।ਆਸਮਨੋਰਥੁ
ਪੂਰਨੁਹੋਵੈਭੇਟਤਗੁਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ।ਸਾਧਿਕਸਿਧਧਿ
ਆਵਹਿਗਿਆਨੀ।ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾਗੁਰਿਮਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਅ
ਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ।ਸੂਖਸਹਜਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ।ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅ
ਪਨਾਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ।ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰੀ।ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀਓਟ
ਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਆਹੋਵੈ।ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ।ਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰ
ਤਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ।ਇਹਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨਿਧਾਰਉ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਸਤਿਸ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਸਦਾਸਦਾਸਦਆਪੇਹੋਈ।ਚਲਿਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਆਰੇਦੇਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ
ਜੀਉ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਹੁਕਮੀਵਰਸ
ਣਲਾਗੇਮੇਹਾ।ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾ।ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਢਿਪਾਈਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇਜੀਉ॥੧॥ਸਭੁਕਿਛੁਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾਇਆ।ਦਾਤਿ
ਕਰਹੁਮੇਰੇਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਧ੍ਰਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾ
ਧਿਆਈ।ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮੋਹਾਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪੇਜੀਉ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲਾਹੇ।ਸਿਮ
ਰਤਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿਫਾਹੇ।ਪੂਰਨਆਸਕਰੀਖਿਨੁਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੇਜੀਉ॥੪॥੨੭॥੩੪॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿਆਰੇ।ਮਿ
ਲਿਗਾਵਹਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ।ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇਹੀਮੁਕਤੇਸੋਧਿਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਵਹਿ।ਮਨਿਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿ।ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੋਸਚੁਸੁ
ਆਮੀਰਿਜਕੁਸਭਸੁਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ।ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜਸਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥ਆਇਪਇਆਤੇਰੀਸਰ
ਣਾਈ।ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਏਜੀ
ਉ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਸਾਈ।ਮੇਘੁਵਰਸੈਸਭਨੀਥਾਈ।ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ
ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ
ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ
ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥ ੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿ-
ਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ-
ਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕ-
ਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ
ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੦॥ ੩੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ
ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰ-
ਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੧॥ ੩੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾ-
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵ-
ਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ
॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ
ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੨॥ ੩੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ
ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ-
ਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ

ਸੰਨਿ ਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ਦੇਕੇ ਦੇਨਿ ਤਦਇ ਦ੍ਰਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੩॥ ੪੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪ
ਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ
ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥
੩੪॥ ੪੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ
ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨ
ਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੫॥ ੪੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿ
ਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁ
ਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੬॥ ੪੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵ
ਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ
ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ [illegible] ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾ
ਣੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੭॥ ੪੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾ
ਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ [illegible] ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ

ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਸਭਿ ਲਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੮॥ ੪੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਐਥੈ ਤੂਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੯॥ ੪੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੦॥ ੪੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੧॥ ੪੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿ
ਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ
ਜੀਉ ॥੪॥ ੪੨॥ ੪੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋ
ਈ ਮਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ
॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁ
ਠੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥
੪੩॥ ੫੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥
ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ
ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ
ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ
ਧਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ
ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ

੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ

ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੨॥ ੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩

ਇਕਿ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੩॥ ੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾ

ਵਲਿਆ ॥੮॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ। ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ। ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ
ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਸ
ਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ। ਕਿਲਵਿਖ ਅ
ਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸ
ਚੇ ਭਾਵੈ। ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ। ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ
ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ। ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ
ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥
ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ। ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ। ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ
ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ। ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ। ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ

ਸਹੀ

ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ
ਉਪਾਇਆ। ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ। ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ। ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸ
ਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ। ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ। ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ। ਸਭ ਮਹਿ
ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀ
ਠੀ। ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ

ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ

ਲਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਰ
ਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਿਰਮਲਸਬਦੁਵਜਾਏਗੁਰ
ਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਦਿ
ਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁ
ਇਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਰੰਗਿਰਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥
੯॥੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਆਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭਕਿ
ਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥
ਫਿਰਿਓਇਕਿਥਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਮਦਰਿਚੋਟਾਖਾਵਣਿਆ
੪॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਬਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋਟਾਪਾਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁਲਾਗੈਭਾਰਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦਿਨਰਾਤੀਮਰਿਜ
ਨਮਹਿਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਨਣਿਆ॥੮॥੧੦॥ ੧੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਗੁ
ਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਇਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿ

ਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾ
ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭਨਾਵਥੂਕਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇਕੁਨਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਾਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਅ
ਹੰਕਾਰੀਹੋਰੁਵਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧਾਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾ
ਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸੇਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਬ
ਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ
॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥
ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾ
ਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁ
ਮਾਰੈਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥
ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਤ੍ਰਿਬਿ
ਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਾ
ਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇ
ਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿਮਰਿ
ਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ

ਆ॥ਸਬਦਿਕੋਵਿਰਲੀਮਹਲੁਪਾਏ॥ਮਹਲੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰ
ਜਹਿਗੁਰਹੇਤਿਪਿਆਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੋਵਥੁ
ਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿ
ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੂੜਾਬਾਹਰੁਭਾਲੇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਜਿਥੈਵਥੁਹੋਵੈ
ਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿ
ਸਹਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਣਿਆ॥੮॥ ੧੩॥ ੧੪॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪੁ
ਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤਾਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਸੁਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੋ
ਆਪੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿੰਦਾਕ
ਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਾਰੁਪਹੁਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁਵਾੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਲੀ॥ਸਦਾਸਮਾਲੇ
ਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀ॥ਜੇਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਵਰਤੈਵਾਸੂਵਾਸੁਜਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਰੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸੁਖਦਾ
ਤਾਵਿਸਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਦੁਖੀਏਨਿਤਿਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿ
ਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਆਪਿਕਰੇਤਾਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈ॥ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹਾਵਰਤੈਆਪੇਬਾਹਰਿਪਾਵ
ਣਿਆ॥੭॥ਤਿਸੁਬਾਝਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰ
ਤਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੧੪॥ ੧੫॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਆਖਿਸੁਨਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਜੁਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਪੀਆਵਣਿਆ ।੪। ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ।੫। ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ।੬। ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ।੭। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ।੮।। ੧੫ ।੧੬।।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩।।

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ।੧। ਰਹਾਉ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੨। ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ।੩। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ।੪। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ।੫। ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ।੬। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ।੭। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੮।। ੧੬।। ੧੭।।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩।।

ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੧। ਰਹਾਉ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ।੨। ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ।੩। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ।੪। ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆ

ਪਿਰੀਮਿਲਾਏ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੫।ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ।ਓਹੁਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ।ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿਸਲਾਹੀ।ਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ।
੬।ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ।ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਿਪਿ
ਆਸੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ।੭।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ।ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ।
ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ।੮॥ ੧੭॥ ੧੮॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਵਰਨੁਰੂਪੁਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਪਵਹਿ
ਘਣੇਰੇ।ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨਕੋਈ।ਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈ।ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੨।ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਲੋਭੁਅਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਮ
ਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ।੩।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੋਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈ।ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ।ਫਿਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਾਹੋਵੈ।ਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ।੪॥
ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਰਹੈਸਮਾਏ।ਸਚੁਸਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿ
ਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਵਣਿਆ।੫।ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਹਜੂਰੇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ।ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਸਚੁਨਦਰੀਆਵੈ।ਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ।੬।ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਸਦਾਸਚੁ
ਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ।ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁ।ਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ।੭।ਸਚੁ
ਸਲਾਹੀਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵ
ਣਿਆ।੮॥ ੧੮॥ ੧੯॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਸਬਦੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀ।ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ।ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਸਲਾਹੀਜਪਿ
ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਹਰਿਨਿਰਮਲੁ
ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੋਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ।ਮਨੁ
ਤਨੁਨਿਰਮਲੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗਵਾਏ।ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕੇਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ।੨।
ਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ।ਵਿਚਹੁਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ।ਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।੩।ਜੋਨਿਰਮਲੁਸੇਵੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ।ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ।ਨਿਰਮਲਵਾਜੈਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ।੪।ਨਿਰਮਲ

ਤੇਸਭਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲੁਮਨੂਆਹਰਿਸਬਦਿਪਰੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਲਗੇਬਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲੁਨਾਮਿ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੋਸਬਦੇਸੋਹੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੋਹੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨਲਾ
ਗੈਮੁਖੁਊਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੈਲਾਚਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ॥ਮੈਲਾਖਾਇ
ਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ਸੇਨਿਰਮ
ਲਜੋਹਰਿਸਾਚੇਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੯॥੨੦॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥

ਗੋਵਿੰਦੁਊਜਲੁਊਜਲਹੰਸਾ॥ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾ॥
ਮਨਿਊਜਲਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿਅਤਿਊਜਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੋਬਿਦਗੁਣ
ਗਾਵਣਿਆ॥ਗੋਬਿਦੁਗੋਬਿਦੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੋਬਿਦਗੁਣਸਬਦਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿਦੁ
ਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਬਿਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨੂਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ॥
ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾੜੇ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇ
ਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿਨਾਚੈਦੂ
ਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗ
ਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥੨੧॥

ਸੋਧਿ

ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥

ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕ
ਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖ
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋ
ਤੇਰਾਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥
੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜ
ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥
ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥

ਏਕ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
ਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹ
ਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕ
ਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ
ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ
ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪ
ਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾ
ਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਬਾਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੨੩॥ ੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੨੪॥ ੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਰਹ

ਗੁਰ

ਦੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਭਾਪਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੇਹੈਜਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁ
ਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥ਜਮਕਾਲਿਗਰਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥
ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਵੁਠਾਆਪਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥
॥੨੫॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿ
ਹੈਸਰੀਰਾ॥ਸਬਦਿਦਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਫਰਕੁਕੀਤੋਨੁਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਬਣਤਬਣਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੋਵ
ਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਆਪੇ
ਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ॥ਆਪੇਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣ
ਗਾਵੈਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਤੁਝ
ਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋ
ਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੁਵੇਖੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਣਿਆ॥
੮॥ ੨੬॥ ਰਾ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆਸਭਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ॥ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿ
ਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁ
ਪਾਤਾਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੈਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਹਉ
ਮੈਮਾਰੇਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਭਾਈ॥ਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਦੋਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਘਰ

ਭੀ ਮਾਣਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ਇਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਨਲੁ ਹੈ ਦੇਖਿ ਰੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੨੭॥੨੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੨੮॥ ੨੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ

ਮਾਇਆਤਾਰਥਿਖੁਦੀਆਪਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਛੁਥਾਇ
ਨਪਾਏ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਵੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਉਪਜੈਪਚੈਹਰਿਬੂਝੈਨਾਹੀ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਐਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿ
ਨਢੋਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸੋਹਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੯॥
੨੯॥ ੩੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿ
ਪੰਡਿਤਕਹਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀ
ਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆ
ਹਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿਰਸੁਨਹੀਆਇਆ॥ਵਾਦੁਵਖਾਣ
ਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਿਹਰਿਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅ
ਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚਾਭਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿ
ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾ
ਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨਾਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਨਿਰਮ
ਲਨਾਮੁਵਸੈਘਟਭੀਤਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲਹੁ
ਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁ
ਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿ
ਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੂਖੁਚੁਕਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਾਮੋਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੩੦॥ ੩੧॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁਪਛਾਣੈਸੋਪੰਡਿਤੁਹੋਈ॥
ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾ
ਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿ
ਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਮੇਟਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁ

ਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜਰਿਸਚੁਸਾਚੁਕੁਲਿਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਸੋਤਚੁਗਾਇਨਿਰਮਲੁਮੁਖਿ
ਊਹੀ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਤਿਸਦਾਰਿਨਿਰਗਾਤੀਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਤਉਸਾਚੇਮਧਿਆਰਿਜਰਿ
ਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਅਰਿਨਿਤਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈਤਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਬਹੁਮੈਲਾਹਉ
ਮੈਮਲੁਭਰਾਈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੈਲੁਲਹਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿ
ਆ॥੬॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਆਅੰ
ਧਿਆਰਾਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜਨੁਲੇਖੈ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੩੧॥ ੩੨॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਦੀਸਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇ
ਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆਨਰਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇ
ਆ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਦੂਜੈ
ਲਾਗੀਫਿਰਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਵਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਕੰਤੁ
ਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੈਨਾਲੇ॥ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰ
ਤਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੈਸੋਕਾਹੇਆਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਿਸ
ਟਿਸਾਜੀਸੋਈਜਾਣੈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਧੁਰਿਮਸ
ਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥ਗੁਰੁਪਰਸਾਦੁਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੂੰਆਪੇਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀ
ਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਭੀਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾ

ਵਾਪ੍ਰਤ ਤੇਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ । ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ । ੪ । ਅਗ
ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ । ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ । ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ
ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ । ੫ । ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ । ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ । ੬ । ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ । ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ । ਅੰਤਰਿ
ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ । ੭ । ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ । ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ
ਧੁਰਿ ਪਾਈ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ । ੮ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥ ੪ ੩੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ । ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ । ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਲਖਾਵਣਿਆ । ੧ । ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ । ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰ
ਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ । ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ । ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ
ਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ । ੨ । ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ । ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ
। ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ । ੩ । ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ । ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ । ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ । ੪ । ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁ
ਹੇਲਾ । ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ । ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ । ੫ । ਪਹਿਲੋ
ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ । ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ । ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ।
੬ । ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ । ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ । ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾ
ਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ । ੭ । ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ । ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ । ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਦਸਾਵਣਿਆ । ੮ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ । ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ । ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣ
ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ । ੧ । ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ । ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ । ਕਉਣ ਕਰ
ਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ । ੨ । ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ । ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁ
ਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ । ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ । ੩ ।
ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ । ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ । ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ । ੪ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ । ਗੁਰ

ਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਨਹੁ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਹੁ ਕੁੰਟ ਸਮਸਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਲ ਜਿਨਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥ ੨॥ ੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੩॥ ੩੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ਏ

ਤਿਨਕਉਗੁਰਪਰਤਿਸਾਤਿਆ॥ਅੰਨਾਨੁਲਿਨਤਉਪਲੋਇਭਰੇਸਭੀਕਰੈਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਨਮੈਕਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੁਹੋਆਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇਅੰਚਲਿਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਉ॥੮॥੪॥੩੮॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉ॥ਮਿਟਿਗਏਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਫਿਰਿਕਾਹੇਝੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰਤਸਾਧਕੇਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰੇ॥੪॥ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਿਆਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛਡਾਈਖਸਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈਠਰੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਸੋਦੁਸਟਮੁਏਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥੫॥ ੩੯॥ਮਃ੧॥੧॥ਮਃ੩॥੩੨॥ਮਃ੪॥੧॥ਮਃ੫॥੫॥ਜੁਮਲਾ੩੯॥

ਬਾਰਹਮਾਹਾਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭਕੀਸਾਮ॥ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ॥ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮ॥ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਣੁਦੇਹੀਸਭਖਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੰਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਵਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੋਹਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾ

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾਂ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥

ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗਾ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥

ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਅਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥

ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥

ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥

ਬਿਓਗਾ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਾਖਿਲੋਤਿਮੇਰਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹਿਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਗਲੇਸੋਚ।
॥੯।ਸੰਧਰਿਆਤਿਨ੍ਹਸੁੰਦਰੀਆਜਿਨਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠਣੀਆ।ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲਣੀਆ
ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆ।ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆ।ਤਿਨ
ਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆ।ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆ।ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆ।ਸੰਧਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਅਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮਿਮਰੀਆ।੧੦।ਪੇਖਿਖਿਤੁਆਪੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਥੁ।ਮਨੁਬੇਧਿਆ
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਥੁ।ਓਟਗੋਬਿੰਦਕੀਪਾਇਕਰਿਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਥੁ।ਰਖਿਆਅੰਚਿਨਸਕਈਮਿ
ਲਿਆਪ੍ਰਭੁਕੁਲਨਾਥੁ।ਜਿਸਤੇਉਪਜੀਤਿਸਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਥੁ।ਰਤਨੁਗਲਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਥੁ
ਬਾਰਿਜਾਉਤਿਲਕਬੇਗੀਆਜਰਿਸਾਜਨੁਅਗਮਅਗਾਹੁ।ਸਰਣਪਈਨਾਗਇਲੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ।ਪੇਖੁਸੁਣਦਾ
ਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਦੇਵਮੰਡਵਾਰੁ।੧੧।ਆਰਾਧਿਆਨਾਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਪਨੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ।ਤਰਿਕਿਆਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਨਿਨੁਲਿਸਭਨਾਨਕਰਿਦਾਨੁ।ਜਨਮ[illegible]ਮਣੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ।ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਹਿਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁ
ਸੁਆਨੁ।ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ
॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ।ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ।ਆਖਿ
ਸੁਣੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਕੁਰਬਾਨਸਰਵਹਾਨੁ॥੧੨।ਛਡਿਆਕੁਲਿਆਨੇਹੁਉਪਾਰਜਨਾਤਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਾਏਆ
ਰਿ।ਸੰਤਸਣਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾਇਰਿ।ਜਿਨਸੁਖਦੀਸਰਬਸੁਖਦੁਖਿਦੁਖਾਨਤੀਜਾਇਰਿ।ਇਛਪੁੰਨੀ
ਵਡਭਾਗਣੀਵਡਭੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਇਰਿ।ਪਿਮਲਿਸਤੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇਰਿ।ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦਿ
ਸਹੀਕਿਧੀਪ੍ਰਗਾਲਵੈਨਵਾਇਰਿ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨੁਨਿਹਚਲੁਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇਰਿ।ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁ
ਬਹੁੜਿਨਜਨਮੈਧਾਇਰਿ।ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤਰੇਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇਰਿ।ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇਰਿ।੧੩।ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁ[illegible]ਧਿਆਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ।ਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਅਰਾਧਿਆਦਰ
ਗਹਸਚਿਖਰੇ।ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਣਹਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿ
ਜਰੇ।ਕੂੜ੍ਹਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੂਰਨਸਚਿਭਰੇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਧਰੇ।ਮਾਹਦਿਵਸਮੂਰਤ
ਭਲੇਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇ।ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ।੧੪॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਰਹੜੈ... ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ...

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥੨॥

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ

ਮੁਇਆਨਾਉ॥ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਅੰਧਪਿਆਰੁ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸਰਵਣਿਤੀਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ॥ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਬੁਢੇਪਾ
ਆਵੈ॥ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਹਾਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ॥ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀਮੂਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ॥ਢੰਢੋ
ਲਿਮੁਢੂਢਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਧੂਏਕਾਧਵਲਹਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆ
ਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਾਤੀ॥
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸੋਸੇਵਹੁ
ਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇ
ਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬ
ਣਤਬਣਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ਜਿਨਿਰ
ਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜਾਭਜੈਤਾਠੀਕਰੁਹੋਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿ
ਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇ॥੧॥ ਮਃ੨॥ਦੇਂਦੇਥਾਵਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੀਐ॥ਸੁਰ
ਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਣੀਐ
॥ਜੋਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮਨਾਉਹੋਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐ॥ਤੂੰਆਪੇਖੇਲਕਰਹਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਆ
ਦੂਜਾਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਜਿਚਰੁਤੇਰੀਜੋਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੂੰਬੋਲਹਿਵਿਣੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁਕਰਿਹੁਦਿਖਾਸਿ
ਆਣੀਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪਹੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿ
ਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਭੁਖਾਤਿਹਾਇਆ॥ਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਮੋਹੁਨਤੁਟਈਸਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸੁਖਿਰਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਕੁਲੁਉਧਾ
ਰੇਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੨
॥ਅਖੀਬਾਝਹੁਵੇਖਣਾਵਿਣੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ॥ਪੈਰਾਬਾਝਹੁਚਲਣਾਵਿਣੁਹਥਾਕਰਣਾ॥ਜੀਭੈਬਾਝਹੁਬੋਲਣਾਇਉਜੀ
ਵਤਮਰਣਾ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ਮਃ੨॥ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਰੁਹਲਾਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨ
ਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੂਜਾ
ਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਭਕਰੇਤੇਰਾ
ਕਰਾਇਆ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਖੜੇਕਰਹਿਤੇਰੀਚਾਕਰੀਵਿਣੁ

ਵੈਂਤੁ ਲਭਦਿਆ॥ ਇਕੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਨੈ ਇਕਿ ਜਿਸ ਜੀ ਰੋਗ ਲਾਇਆ॥ ਪੂਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਮੁਰਿ ਨੇਕ ਪਰਬਤ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਲੇ ਪੈਇਆਲਿ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੈ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਨਿ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਤੂ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ

ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਥੀ ਭੁਖ ਅਫਾਰਾ॥ ਤਾ ਤੂ ਪਵਹਿ ਨੈਨ ਤਾ ਤੂ ਬੁਝਹਿ ਐਸੁ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਦਰਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾ
ਰਾ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ
ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾ
ਜ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ
॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹ
ਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਮਃ ੧॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ
ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲੁ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ
ਸਨਾਇ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ
ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ
ਵੀਚਾਰਾ॥ ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕ
ਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕ
ਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾ
ਵੈ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀ
ਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅ
ਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਈ ਨ ਰਹਸੀਓ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ
ਢਹਸੀਓ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾ
ਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ
ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ
ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰ

ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਲਾਹਣਾ ਆਖਣਿ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥
੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂ
ਹੈ ਸਲਾਹਣਾ ਆਖਣਿ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ
ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਲਾਹਣਾ ਆਖਣਿ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ ਸਭ
ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸੋ ਜੀਵਿ
ਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥
ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥
॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ॥
ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ
ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁ
ਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣ
ਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ
ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ
ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥
ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕ
ਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸ
ਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥
॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ
ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥
ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ

ਪਾਈਐ ਢੈਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ
ਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾ
ਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ
ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾ
ਰਿ ॥ ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ
ਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ
ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾ
ਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆ
ਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥
ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥
ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥
ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ
ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ
॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾ
ਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾ
ਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ
ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇ
ਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ
ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀ
ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ
॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਝੈਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿ
ਨਿਵਾਸੁਫਿਰਿਫਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਰਾਸਿਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ
॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗਾਵਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਾਕਰ
ਹਿਬਿਭੂਤਾਸਿੰਙੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹੋ
ਵਹਿਰਾਜੇਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਜਾ
ਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂੰਭਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਏਕ
ਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਤੂੰਵਡਾਸਭਿਵਡਿਆਂਈਆਚੰਗੈਚੰਗਾਹੋਈ॥ਜਾ
ਤੂੰਸਚਾਤਾਸਭੁਕੋਸਚਾਕੂੜਾਕੋਇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣਾਧਾਤੁ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿ
ਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਐ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਮਨਮੁਖਕੂੜੁ
ਗੁਬਾਰੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਸਚੇਦੇਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਂਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ਨਾਨ
ਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖ
ਕਰਿਉਡਰਿਆ॥ਕੂੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚੜਿਆ॥ਹਉਭਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ॥ਆਧੇਰੈ
ਰਾਹੁਨਕੋਈ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਕਲਿਕੀ
ਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁ
ਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆ
ਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥
ਭਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾ
ਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹਭੁਖ
ਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾ
ਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰ੍ਹਿਆਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭ

ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋ
ਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ
ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈ
ਐ ॥ ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾ ਪਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦ
ਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ
ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ
ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾ
ਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁ
ਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ
ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿ
ਰਾਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ
ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਰਿ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀ
ਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ
ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ
ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈ
ਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ
ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੁ

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਭਾਵਨਿ ਗਾਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਿਨ ਮਨਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਰੁਖੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਾ ਮੂਲੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਧਾ ਚਲੈ ਦਾਨੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ

ਨਦਰਿ ਪਤਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇ ਕਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਲਿ ਤਛਲਿ ਤਰਸਿ ਕਨਾਮ ਸਿ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਅਨਬਿੰਦੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੀਸ ਸਾਗਰ ਸਿ ਕੁਰਪਰ ਸਾਦੀ ਤਲਕਿ ॥ ਕਰਲੁ ਕਾਰਲੁ ਸਮਰਖੁ ਤੈ ਕਸੁ ਨਾਨਕ ਖੀਰਹਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੂ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀ

ਆਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੬੨ ॥ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੪੩ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੩੨ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸਬਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਹਮਾਹ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ॥ ਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੯੨ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿ
ਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘ
ਸਿਪਾਰਿ॥ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸ
ਵਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸਹਸਸਿਆਣ
ਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ॥ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈ
ਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ਡਰਿਡਰਿਡਰਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ
ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਆਸ
ਅਸਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਭੂਖਬਹੁਤੁਨੈਸਾਨੁ॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਆਧਾਰੁ॥ਵਿਣੁਖਾਧੇਮਰਿਹੋਹਿਗਵਾਰ॥੩
ਜਿਸਕਾਕੋਇਕੋਈਕੋਇਕੋਇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁ
ਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤੁਭਾਈ
ਕਰਿਏਹੁਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁ
ਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨ
ਕਜੋਗੁ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲਚਪਲ
ਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ
॥ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਹੈਕਉਣੁ॥ਮੂਈਸੁ
ਰਤਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀਰਥਜਾਹੀ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾ
ਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਭੀਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੂ
ਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਦਖਣੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰ
ਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥
ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇ

ਰਸਈਖ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰਾ ॥ ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ ॥ ਕਹਉਪਜੈ
ਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾ
ਮੁ ॥ ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ ॥ ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ ॥ ਸੁਖਦੁਖੀਆ
ਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ ॥ ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥ ਨਾਮਸੰਜੋ
ਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ ॥ ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ ॥੪॥
ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ ॥ ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ ॥ ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉ
ਪਾਇ ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ ॥ ਝੂਠਵਿਕਾਰਿ
ਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ ॥ ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ ॥ ਤਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ ॥ ਹਉ
ਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ ॥ ਦਿਸਟਿ
ਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ ॥ ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ ॥੨॥ ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂ
ਰਾਹੋਇ ॥ ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ ॥ ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥੩॥ ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈ
ਵਾਰੁ ॥ ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ ॥ ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸਦੁਆ
ਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਆਪਿਮੂਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾ
ਨਿਆ ॥੨॥ ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ ॥ ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥
੩ ॥ ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਜਾਉ ॥ ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣਰਹਣਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ ॥
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪਾਏ ॥੧॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਰਸੁ
ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਚੋਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਜਮਕਾਭਉ
ਮੂਚਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅੰਕਿਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰੁਮਹਲੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨ

ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥

ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰੀਭਸਮੰਦਰਕੀਢੇਰੀ॥ਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀਅੰਧੁਜਾਣੈਸਭਮੇਰੀ॥ਸੋਇਨ
ਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾੜੀਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥ਸੁਣਿਮੂਰਖਮੰਨਅਜਾਣਾ॥ਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਠਾਕੁਰੁਭਾਰਾਹਮਤਿਸਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਰਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲੇ॥੬
॥੧॥ ੧੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾਕਿਉਰਾਖਉ
ਘਰਬਾਰੁਮਨਾ॥ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਰੁਮਨਾ॥
ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀਸਾਧਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਕੇਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੜੋਲੀਲੂਟਿਆਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨ
ਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥੩॥ਕਾਮਣਿਲੋੜੈਸੁਇਨਾ
ਰੁਪਾਮਿਤ੍ਰਲੁੜੇਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾਰਣਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੨॥
॥੧੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾ
ਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕੁ
ਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐ
ਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗ
ਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵਸਿਤਾ
॥੩॥ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾ
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੩॥੧੫॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲੁਮਨਏਕੈਜੇਕਰਿਦ੍ਰਿੜੁਚਿਤੁਕੀਜੈਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮ
ਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਲੀਜੈਰੇ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾਈਰੇ॥ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਉਚਾਈਰੇ॥ਰਾਤਿਅਨੇਰੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੂਕਸਿਮੂਸਾਭਾਈ
ਰੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਰੇ॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ
ਰੇ॥੩॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵਹਿਊਣੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾਈਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕੁਤਉਮੂੜਾਕਿਛੁਪਾਈਰੇ॥੪॥੪॥
॥੧੬॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾਵਹੁਹਮਆਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰ
ਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹਟ
ਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥੩॥ਤਟਤੀਰਥ

ਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲਣਿਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿ
ਭਰਿਆਤੇਤੇਅਉਗਣਹਮਾਰੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਡੁਬਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥੫॥ਜੀਅੜਾਅਗਨਿਬਰਾ
ਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੬॥ ੫॥ ੧੭॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੧॥ ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀ
ਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾ॥ਮੂੜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤ
ਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਠੁ
ਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾ
ਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੧॥

ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੂਲਚੁਣਿਖਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਹਉਜਾਉਜੀਉ॥੧॥ਮੈ
ਬਨਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਿਲਹੋਵਾਅੰਬਿਬਸਾਸਹਜਿਸਬਦਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥੨॥ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਸਾਰਿ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਰਿ॥੩॥ਨਾਗਨਿਹੋਵਾਧਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈ
ਭਉਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਦੀਪਕੀ
ਮਹਲਾ ੧॥ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇ
ਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉ
ਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾ
ਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ੨੦॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਚਉਪਦੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਬਿਧਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੁਕਮੇਮੇਲੇ
ਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਇਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇ॥ਭੈਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋਇ॥

ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰ॥ਊਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰ॥੩॥ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾ
ਣੈਕੋਇ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਸੀਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੧॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਆਇ॥ਸਾਚੈਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨਸੁਚਿਹੋਇ॥ਗੁਰਤੇ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਈ॥ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾ
ਵਾਹੋਈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਜੁ
ਗਚਾਰੇਜਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸਿਸੁਥ
ਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਉਇਹਜਿਹਵਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਆਲਾਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾ
ਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥੨॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸ
ਚਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚੇਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਰ॥੩॥ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਡਾਹੋਇ
॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸ॥੪॥
੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿ
ਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸ
ਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾਮੁਨਪਾ
ਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹ॥ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰੁਰਾਖਿਆਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੨॥
ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿ
ਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕ
ੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁ
ਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੁ ਅਨੇਕ ਵਿਕਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿ ਪੁਰਖਿ ਰਖਿਆ ਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਦੇ
ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜ
ਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆਪੇ
ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰ
ਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪ
ਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉ
ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ
॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ

ਗੁਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੯॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁ
ਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਬੂਝੈਜਨੁ
ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੂਝੈ॥ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਲੂਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕ
ਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪਿ
ਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕਰਮਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੈਘਰਿ
ਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩

ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮਨਿਸਾਚੈਰਾਤੇਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਸਚੈਮਹਲਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥
ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਰਾਮਜਪਹੁਭਵਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੇਆਵੈਭਰਮੇਜਾਇ
॥ਇਹੁਜਗੁਜਨਮਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾ
ਇਆ॥ਇਹੁਜੀਉਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਲਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਾਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥੪॥੧੧

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੂਛਉਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇ
ਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾਲਥਾਇਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਆ
ਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪੁਤਿਕੁਟੰਬਿਗ੍ਰਿਹਿਮੋਹਿਆਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥੩
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਪੂਰਾ
ਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮਧਨੁਹਰਿਤੋਟਿਨਹੋਈ॥ਐਥੈਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸੋਭਾਹੋਈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਭ
ਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖਸੰਸਾਰੇ॥ਆ
ਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਮਿ
ਰਤੇਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੧੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ

ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹੈ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ

ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ੧੮॥ ੩੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ

ਹਰਿਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਜਾਰਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਖੈ ਸੈ ਜਲ ਮਾਗਾ ॥ ਨਰ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂ

ਖੈ ਭਾਵੈ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿ ਕਿਰਪਾ

ਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ

॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁ

ਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ

॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ

ਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂ

ਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹ

ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆ

ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ

ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ

ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾ

ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆ

ਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ

ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆ

ਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ

ਢਲੁ ਤੇਗ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੋਇਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਰਿ ਲੇਖ ਜੀ ॥੪॥੧॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਾਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ

ਰਹਾਉ

ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾ
ਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪ
ਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ
ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ
ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋ
ਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥
੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ
॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅ
ਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲ
ਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ
ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾ
ਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥
੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ
ਮਝਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ
ਵਾਲੀ ॥ ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ
ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ
ਨਿੰਦਾ ਕ[illegible]ਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕ
ਰਾਇਆ ॥ [illegible] ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਈ

ਆਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਨਿਰੰਤਰਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜਿਤੁਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਈ ॥੪॥੭॥
੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ
॥ ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਮਿਲੈ ॥ ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇ
ਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ ॥ ਇਛਪੁੰਨੀਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹ
ਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿ
ਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾਸੁਹੈਭਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਧਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮
੧੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅ
ਤਿਗੂੜਾਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ ॥ ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰ
ਦੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓ
ਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ ॥ ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੪॥ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ ॥ ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁ
ਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾ
ਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਹਰਿਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿ
ਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ ॥੩
ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਹਰਿ
ਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ ॥੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹਕਾਲਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰ

ਜਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਚਰਨਿਤਿਨਹਿਘਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜ
ਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰ
ਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾ
ਚੇ॥੩॥ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨ
ਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਤੁਮਦਇਆ
ਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿ
ਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁ
ਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਹਰਿਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀ
ਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀ
ਛੈਛੁਟੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੋਪ੍ਰਭਸ੍ਰਬਸੁਖਦਾਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਘਸਿਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਜਸੁਊਤਮੁਲੈਲਾਹਾਹਰਿਮਨਿਹਸੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਚ
ਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਬਿਨਾਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਘੁਟੀਐ॥ਤੇਸਾਕਤਚੋਰਜਿਨਾਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਮਨਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤੁ
ਸੇਵਿਐਲੇਖਾਛੁਟੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪੂਰੇਕੀਏਖਿਨੁਮਾਸਾਤੋਲੁਨਘਟੀਐ॥੫॥੫॥੧੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸ
ਭਤੇਰੀ॥ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਘਣੇਰੀ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿ
ਲੋਚਮਿਲਣਹਰਿਕੇਰੀ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਚਤਗੁਰਿਕੀਨੀਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹੈਸੁਆਮੀਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਨਹੁਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੀਸੁਖੁ
ਪਾਈਨਿਤਜੀਵਾਆਸਹਰਿਤੇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਤੈਪੰਥੁਬਤਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇ

ਖੁਭੇਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ
ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ॥੪॥੬॥੨੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ
ਹਾਢੇ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ
ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ
ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ
ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਂਢੇ॥੪॥੭॥੨੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ
ਖੰਡਾ ਹੇ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ
ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ॥੨॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ
ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ॥੪॥੮॥੨੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥
ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀ
ਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ
ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ॥ ਬਿਸੀਅਰ
ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ
ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ॥੪॥
੯॥੨੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੇ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ

ਆਣਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ
ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ
ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੩॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੪॥੧੦॥੨੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ
ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ
ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ
॥੪॥੧੧॥੨੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ
ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁ
ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥
॥੧੨॥ ੨੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥
॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ
ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ

ਗਾਇਆ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਉ ਸਖੀ
ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ
ਜੀਉ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵ
ਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ
ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸ
ਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ੨੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ
ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾ
ਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜ
ਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲ
ਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀ
ਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋ
ਜੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀ

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ

ਤਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੁਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ॥੩੨॥੭੦॥

ਰਾਗੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥ ੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥ ੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅ

ਰਬਿਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ॥ਜਿਹਧੰਧੇ
ਮਹਿਓਇਲਪਟਾਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗੁਣਦਿੜੀਉਨਮਾਏ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਛੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਤਾਹੂਲਪਟਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀਮੂਰਖਦੇਹ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੋ
ਧਰਮਰਾਇ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕਰਿਬਿਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਿਕਉਣੁ
ਘਾਲੈਪੈਰੁ॥ਹਉਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਆਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਾਭਲਾ
ਸਭਕਾਹੂਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਦੀਜੈ
ਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੫॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਨਿਕਜਤਨ
ਨਹੀਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗਲਭਾਰਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੇਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾ
ਸੇਤ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾ॥ਤੁਝੈਨਲਾਗੈਤਾਤਾਝੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬੋਹਿਥੁਭੈਸਾਗਰਮਾ
ਹਿ॥ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਾਹਿ॥ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਾਹਸਿਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥੨॥
ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਸਗਲੀਆਸ॥ਡੋਲੈਨਾਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਮੀਤ॥੩॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾ
ਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਸੈ॥੪॥੧੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਅਘਾਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨਹਪਤੀਆਨਾ
॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਉਰਝਿਓਜਾਨਿਮੇਰੀ॥ਓਹਬਿਨਸੈਓਇਭਸਮੈਢੇਰੀ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਦੇਖ
ਉਬਿਲਲਾਤੇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਮਾਇਆਸੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬਿਗਾਰੀਕੈਸਿ
ਰਿਦੀਜਹਿਦਾਮ॥ਓਇਖਸਮੈਕੈਗ੍ਰਿਹਿਉਨਦੂਖਸਹਾਮ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਹੋਇਬੈਸਤਰਾਜਾ॥ਨੇਤ੍ਰ
ਪਸਾਰੈਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥੨॥ਜਿਉਰਾਖਾਖੇਤਊਪਰਿਪਰਾਏ॥ਖੇਤੁਖਸਮਕਾਰਾਖਾਉਠਿਜਾਏ॥
ਉਸੁਖੇਤਕਾਰਣਿਰਾਖਾਕੜੈ॥ਤਿਸਕੈਪਾਲੈਕਛੂਨਪੜੈ॥੩॥ਜਿਸਕਾਰਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥
ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀਨੀਤਿਨਿਲਾਈਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਆਪਿਬਿਨਾਹੇਆਪਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਆ
ਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿ
ਧਿਪੇਖੀ॥ਕਲਮਕਾਗਦਸਿਆਨਪਲੇਖੀ॥ਮਹਰਮਲੂਕਹੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨਾ॥ਤਾਤੇਨਾਹੀਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥੧॥ਸੋਸੁਖੁਮੋਕਉਸੰਤਬਤਾਵਹੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਸੁਪਵਨਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਨਟਨਾਟਿਕਆਖਾਰੇਗਾਇਆ॥

ਤਾਮਨਿਤਨਿਸੀਤਲੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤੁਸਭਾਮੰਡਨੁਦੋਲੀਚੇ॥ਸਗਲਮੇਵੇਸੁੰਦਰਬਾਗੀਚੇ॥ਆ
ਖੇੜਬਿਰਤਿਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨੁਨਸੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚੁਹੀਲਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਕਹਿ
ਆ॥ਸਰਬਸੂਖਇਹੁਆਨੰਦੁਕਹਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥੪॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥
॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਉਹੀ
ਲਪਟੇਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗਿਰਸਤਕਾਫਾਸਾ॥ਹੋਨੁਨਪਾਈਐਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿ
ਜਿਤੁਰਾਮਗੁਣਗਾਇ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰੈਇਹਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਭਲਾਈਸੋਬੁਰਾਜਾਨੈ॥ਸਾ
ਚੁਕਹੈਸੋਬਿਖੈਸਮਾਨੈ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਰੁਹਾਰ॥ਇਹੁਵਲੇਵਾਸਾਕਤਸੰਸਾਰ॥੨॥ਜੋਹਲਾਹਲ
ਸੋਪੀਵੈਬਉਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਜਾਨੈਕਰਿਕਉਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਕੈਨਾਹੀਨੇਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮ
ਤਾਫੇਰਿ॥੩॥ਏਕੈਜਾਲਿਫਹਾਏਪੰਖੀ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰਹਿਬਹੁਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਾਕੇਕਾਟੇਜਾਲ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁਟੈ॥
ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ॥੧॥ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਸੇਵ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀ
ਦਇਆ॥੨॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਣਤੁਮ
ਹੀਪਾਸਿ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵ
ਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮਿਤੇਰੈਰਹੈਮਨੁਰਾਤਾ॥ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥੪॥੧੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ॥ਨਿਮਖਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇਰੀਲਾਥੇ॥ਹਰਿ
ਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਹਿਸਾਦੁ॥ਚਾਖਤਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆਰੀ॥ਇਹ
ਰਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੇਜਿਹਵੇਤੂੰਰਾਮਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਉ॥ਆਨਨਸੁਨੀਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਆਠਪਹਰ
ਜਿਹਵੇਆਰਾਧਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਗਾਧਿ॥ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰਸਨ
ਅਮੋਲੀ॥੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ॥ਆਨਨਰਸ
ਕਸਲਵੈਨਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਸਹਾਈ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ॥ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰ॥ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹੁ॥

ਕਵਨੁਸੁਬਾਪਾਰੀਜਾਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੇਆਹਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ ਕਵਨਸੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ ਕਵਨੁਸੁਜਨੁ
ਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ ਮਹਲੁਸਾਹਕਾਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਤੂੰਵਡਸਾਹੁਜਾਕੇ
ਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ॥ ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰਚਾਰੇ॥੩॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਅਮੋਲਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖਲਾ
ਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਹਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਹਿ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹਰੇ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣਕਮ
ਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ ਏਕੁਨਿਹਾਰਹਿਆਗਿਆਕਾਰ॥ ਏਕੋਬਨਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਨਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ॥੨॥ ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਹੂੰਤੇਮੁਕਤੇ॥ ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ॥ ਦੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸਭਤੇਰਤੇ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕਾਓਇਧਿਆਨੁਧਰਤੇ॥੩॥ ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨਉ॥ ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ॥ ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਹੀਤੁ॥ ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਨਿ
ਮਖੁਨਜਾਈਰਹਣਾ॥੧॥ ਤੂੰਮੇਰੇਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਤੁ
ਮਰਾਖਹੁਤਿਵਹੀਰਹਨਾ॥ ਜੋਤੁਮਕਹਹੁਸੋਈਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ ਜਹਪੇਖਉਤਹਾਤੁਮਬਸਨਾ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪ
ਉਤੇਰਾਰਸਨਾ॥੨॥ ਤੂੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਾਰੁ॥ ਰੰਗਰਸਾਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾਰੁ॥ ਤੂੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰ
ਚੀਆ॥ ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਕੀਆ॥੩॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥ ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਾਗੁਰਤੇਪਾ
ਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜਿਆਇਕੁਏਕੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ ਬਿਆਪਤਸੁਰਗਨਰਕਅਵਤਾਰ॥
ਬਿਆਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬਹੁ
ਪਰਕਾਰੀ॥ ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ ਬਿਆਪਤ
ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ ਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋੜੇਅਰੁਬਸਤਾ॥ ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥
ਬਿਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁਰੰਗਾ॥ ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰ॥
ਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰ॥੩॥ ਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ ਬਿਆਪਤਗਿਰ
ਸਤਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥ ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥ ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿ
ਰੰਗਰਾਤ॥੪॥ ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿ

ਪ੍ਰਭਿਮਿਲਤਪਾਈ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੪॥੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰ॥ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਭਿਮੀਠੈਸਾਦਿ॥
ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪਨੀ
ਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚ
ਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਹਾਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿ
ਸਿਆਣਪਨਾਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥
ਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋ
ਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇਹਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੨੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁ
ਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾ
ਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਤਪੂ
ਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿਘਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿ
ਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈ
ਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮਨਿ
ਵਾਸਿ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿ
ਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥
ਸਭੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਸਚਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹਰਿ
ਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ
॥੨॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮਾ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮਾ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰ
ਦੁ॥ਸਾਧਾਮਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਸ
ਣੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਦੀਓਗੁ
ਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟ
ਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰ
ਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮਾ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮਾ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁ

ਆਰਾਧਾ॥ਜਨਦਾਸਨਕੀਸੇਵਾਕਉਮਨਜਾਧਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਨਹੋਏਦੇਵਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਿਰਤਪ
ਰਵਿਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਪ੍ਰਭਗੁਣਗੀਵਿਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂ
ਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨ
ਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖ
ਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿ
ਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ
॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿ
ਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰ
ਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖ
ਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁ
ਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁ
ਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨ
ਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥ
ਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ
ਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥
॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ
॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥
ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿ
ਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾ

ਸਾਚਾਗੁਰਜਪਨਾ॥੨॥ਤੰਤੁਮੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁ ਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓ ਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੨੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਸਤਪੁਨੀਤਕਿਤਿਤਕਾਲਾ॥ਏਥੈਨਮਿਟਾਇਆਇਆ ਜੰਜਾਲਾ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਗੁਣਗੀਤ॥ਸੁਖਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੩॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏ ਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੫॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰ ਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੭॥੨੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਤਾਸੁਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ ॥੧॥ਕਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹ॥ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠੁਬਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ ਸਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇਢਾਚਲਨਾ॥ਸੀਧਾਛੋਡਿਅਪੂਠਾਬੁਨਨਾ॥੩॥ਦੁਹਾਸਿ ਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੨੯॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ॥ਜਿਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਵੈਬ ਹੁਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਊਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਡਿਠਾਖਜਾਨਾ॥ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਇਆਨਿਧਾਨਾ॥੧॥ਰਤਨਲਾਲਜਾਕਾ ਕਛੂਨਮੋਲੁ॥ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੂਟਅਤੋਲ॥੨॥ਖਾਵਹਿਖਰਚਹਿਰਲਿਮਿਲਿਭਾਈ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਵਧਦੋਜਾਈ ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਇਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੂਰਿ॥ਡਰੁਚੂਕਾਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਬਲਿਹਾਰੈ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਸੋਗੁਬਿ ਸਰੈਜਬਨਾਮੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀ ਜੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਚਿਤਾਰਿ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥੩੨॥

ਮਨੁ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ
॥੧॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਰਸੁਹਰਿਰਸੁ
ਹੈਆਇਓ॥ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥੨॥ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਹਚਲੈ॥ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈ
ਆਵੈਤਲੈ॥੩॥ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੨੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈ॥ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਆਪੈ॥੧॥ਸਹਜ
ਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੂਮਾਹਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਹੂੰਨਾਹਿ॥੨॥ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰਮਾ॥ਤਾਕੈਕਛੂਨਾਹੀਡਰੁਜਮਾ॥੩॥ਜਾਕੈ
ਹਿਰਦੈਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ॥ਜਿ
ਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਥਾਨੁਨਿਰਾਲਾ॥ਤਾਕੀਧੁਨਿਮੋਹੇਗੋਪਾਲਾ॥੨॥
ਤਹਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸੰਤਾ॥੩॥ਹਰਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ॥ਸੋਘ
ਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨਰੂਪੁ
ਤੇਰਾਆਰਾਧਉ॥ਕਵਨਜੋਗਕਾਇਆਲੇਸਾਧਉ॥੧॥ਕਵਨਗੁਨੁਜੋਤੁਝੁਲੈਗਾਵਉ॥ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਰੀਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਸੁਪੂਜਾਤੇਰੀਕਰਉ॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ॥੨॥ਕ
ਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀਆਹੋਇ॥ਕਵਨਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕ
ਸਗਲਘਾਲ॥ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦਇਆਲ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਆਪਨ
ਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ॥ਰਾਜਮਿਲਖਨਹੀਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨ
ਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਆਪਨਨਹੀਭਾਈ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨ
ਮਾਈ॥੨॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬ
ਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕਾਹਰਿਰਾਇਆ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆ
ਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲੀਤਿ
ਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰ

ਤਾ ਕਉ ਆਰਾਧਿ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥ ੩੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥ ੪੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥ ੪੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ੪੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥ ੪੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥ ੪੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕਾ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥ ੪੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ

ਰਹਾਉ ॥

ਅਰੋਹ ਸਿਧ ਪੰਥਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੪॥
੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥
ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਵਡਾ
ਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ
ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂ
ਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾ
ਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਨਾਨ
ਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁ
ਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥
੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿ
ਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗ
ਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ
ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਮਿ

ਰਹੇ ਸੁਹੇਲੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੇ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ

ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥
ਸਫਲ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕ
ਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ
ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ
ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਭਉ ਨ ਵਿਆ
ਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਖੁ
ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾ
ਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਬਿਲਨੈ
ਸੇ ਬਿਬਰਜੁ ਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਮਨੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿ
ਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥

॥੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥
ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀ
ਸਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ
ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲ
ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ
ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿ
ਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀ
ਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥
੭੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰ

ਰਹਿਵਾਸੇ॥੧॥ਜਾਮਜਨਨਾਕਉਗ੍ਰਾਸਭਏਸਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁਮਿਟਹਿਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਛੁਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟ॥ਚਰਣਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜਨਨੀਤਿ॥੪॥੭੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਰੀਪੂਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੋਜਨੁਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਸਾਂਤਿਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੭੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਖੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੭੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਹਿ॥ਕਉਡੀਬਦਲੇਰਤਨੁਤਿਆਗਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਹਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਲੂਣਹਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੭੬॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ॥ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹਿਬਸਾਈ॥ਮਨਬਾਂਛਤਸਗਲੇਫਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਣੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੂਧੂਰੇ॥੪॥੭੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੂਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਹਿਬਹੁਜੂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਹੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗਲਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਬਧੇਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਗਰ॥ਨਾਨਕਉਧਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥੪॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਇ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੭੮॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ਦੂਖਦਰਦਰੋਗ

ਸਗਲ ਬਿਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿ
ਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿ
ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿ
ਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅ
ਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ
ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ
ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕ
ਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿ
ਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ
ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਕ
ਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰ
ਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂ
ਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ
ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀ
ਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ

ਬਿਨਸਿ ਭ੍ਰਮ ਜਨੁ ਕਰਮਿ ਮੁਠੇ ॥ ਕਟਿ ਗਲ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਤੂਠੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਤ ਰਿਗਖਿਓ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਪਾਰਿਆਏ ਗੀਵ ਛੁਟੇ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਧਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਲਗਿ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਬਿਨਾਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਨ ਤੇਰੀ ਪਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ
ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ
ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ
ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ
॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ
ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿ
ਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿ
ਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ
ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾ
ਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕ
ਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਿ ਤਹਾ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ
॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ
ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ
ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥
ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨ
ਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ
ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾ
ਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ
ਜਾਈ ॥੨॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕ
ਰਤਾਰੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ

ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ
ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕ
ਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥
ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥
ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥
॥੫॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ
ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ
ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥
॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿ
ਤ ਨੀਤ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗ
ਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਓਹੁ
ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥੨॥
੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾ
ਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥

ਆਪੇਦੇਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁ
ਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ ਗਰਧਪਵਾਂਗੂਲਾਹੇਪੇ
ਟਿ॥੧॥ ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਾਤਿ
ਲਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾ॥ ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥ ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾ
ਣੀ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇ
ਸਰਿਮਾਰੇ॥ ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਹ
ਰਸਪੀਨੇ॥੨॥ ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਡੂਬੈਨਹੀਜਲਾ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜ
ਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸ॥੨॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨ
ਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ
ਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ ਜਿਨਕਉ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨ
ਭਏ॥ ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦ॥ ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥
੧॥ ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤ
ਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹ
ਪਾਇ॥ ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬਪਾ
ਇਆ॥ ਤਬਢੂੰਢਨਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥ ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖ
ਬਾਸਨ॥੪॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ॥ ਲਾਖਅਰਬਖਰਬ

ਦੀਨਦਇਆਲੁ ਜਮ ਨਿਵਾਰਿ ਸਿਉ ਤਰਿ ਰਿਕਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਉਰਿ ਪਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਨ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੇ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥ ਗਉੜੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧॥੧੧੪॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥
੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰ ॥੫॥
੧॥੧੧੬॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ
ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿ
ਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸ
ਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ
ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ
ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ
ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿਓ
ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ
ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ
ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰ

ਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾ
ਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬਹੋਰਾ॥ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥੨॥
੪॥੧੨੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬ
ਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿ
ਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿ
ਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧ
ਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥
੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕਿਰਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸ
ਤਿਗੁਰਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥
ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤਉਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਹ
ਜਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਣਾਗੁਰਿਪਰ
ਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕ
ਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੨॥
੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈ
ਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸਹਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈ
ਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥
ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾ
ਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੩॥ ੧੨੪॥
ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏ
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥

ਕੁਮਤੀ ਚਾਰ ਪਹਰ ਖਿਨ ਗਾਲੇ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ
॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰ
ਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ
॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕਸ
ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏ
ਕਸ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕਸ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ
ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿ
ਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿ
ਚਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ
ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ
ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ
॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ
ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿ
ਓਹੁ ਨਿਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ
ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥
੬॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ
ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬਮਇਆਠਾ
ਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋ॥ਰਹਿਆਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕ
ਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗਲੋ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ
ਜੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਾਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨ
ਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਭਰਮਿਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਗਤੁਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੨॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆ
ਰੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਤੁਮਹਿਦਿ
ਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੂਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖੁਨਾਨਕੁਇਹੁਬਾਛੈ॥੪॥
੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਉਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਤਿਨਾਸੰਗਿਉਨਸਮਸਰਿਅ
ਵਰਨਦਾਤੇ॥੧॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਉਨਕੀਸਰਣਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸੰਤ
ਸੰਗਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਤਾਕੈਚਰਣਿਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਾ॥ਭਗਤਨਕੀਰੇਣੁਹੋਇਮਨੁ
ਮੇਰਾਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਵਧਜੋਦੀਸੈਸਭੁਕਿਛੁਜੁਗਮਹਿਘਾਟਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਆ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰਤੇ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਇਸੁਤਨਮਹਿਰਵਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾਰਾ॥ਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥
੧॥ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭਏਇਕਤ੍ਰਾਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਆਗਿਆਕਾਰੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀ
ਥੀਏ॥੨॥ਭਰਮੁਜਰਾਇਚਰਾਈਬਿਭੂਤਾਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਹਜਸੂਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਾਆਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਾ
ਕਰਿਰਾਖਿਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀਭੇਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੂ
ਜਕਰਉਤਿਸੁਮੂਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਅਨੂਪਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਸੁਨਹੁਸਗਲਧਿਆਇਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆਤਾਕੇਨਿਰਮ
ਲਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰੁਮਿਟਿਓਤਿਹਤਨਤੇਗੁਰਿਸਬਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭ੍ਰਮਕੀਜਾਲੀ
ਤਾਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥੧॥ਤਾਰੀਲੇਭਵਜਲੁਤਾਰੂਬਿਖੜਾਬੋਹਿਥਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਪੂ
ਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ

ਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਾਏ ॥੨॥੧੨॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ
ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁ
ਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾ
ਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
ਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ
ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖ
ਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾ
ਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ
ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥
੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥
ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੪॥
੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ
॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥
ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ

ਨਹਿ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਗੁਰੋ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਕਾਟੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ
॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੫॥੧੬॥੧੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ
ਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿ
ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ
ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
ਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੭॥੧੩੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚ
ਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ
ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆ
ਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਬਾ
ਨੁ ਹਮਰੈ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾ
ਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ
ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥
੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅਰੇ ਓਲਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ
ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ
ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ
ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ
ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤ
ਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਊਚ ਬਿ
ਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ
ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇ
ਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਦੇ ॥ ਸੋ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘ
ਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬ
ਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥
੧੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ
ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥
ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆ
ਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹ
ਮਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥
੨॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜਨ

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਕੀਲਾ ਗਾਜਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਐਸੋ ਸਭੁ ਮੈ ਤੇਰੋ ਪਰਸੁ ਮੀਠੇ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨ ਡਰਿ ਸਿਓ ਲੀਰੇ ॥ ਐਹਿ ਮਾਇਆ ਪੇਰੀ ਕਾਮਿਆ ਕਵਨੁ ਗਤਿ ਜਿਨੁ ਕੇਰੈ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਤਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਨ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੨॥੧੫੩॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥ ॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਕਾ

ਹਰਿ

ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨੇਮ ਕਾਹੂ ਗਉ ਨਿਤ ਕਰਿ ਤ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰਥ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਨਾਨ ਕ ਗੁਰ ਤੇ ਰਿਧਿ ਆਤ ॥੩॥ ॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਡਤ ਕੀ ਮਤਿ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪੈ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੀ ਮਸਤੁ ਤੂਹੀ ਜਸ ਤੂਹੀ ਪਤੁ ਤੂਹੀ ਤੇਰਾ ਆਸਰੋ ਚਰਨ ਗਹੇ ਰੀ ॥੧॥ ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨੇ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਰੰਗੀ ॥੩॥ ॥੧੫੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੀ ਪੀਓ ਓਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ ਓਹੀ ਭਾਠੀ ਓਹੀ ਪੋਚਾ ਓਹੀ ਪਿਆਰੋ ਓਹੀ ਰੂਚਾ ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥ ॥੧੫੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੪੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲੀਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥ ੧੪੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ [illegible] ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥

ਨਾਮਰੰਗਿਸਹਜਰਸਮਾਣੇਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਿਤਾ॥੪॥੩॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ।ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ।ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ
॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ।ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂ
ਕੇ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ।ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਟਿਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿ
ਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾ
ਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੪॥੧੬੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ।ਸਰ
ਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖ
ਨਇਉਕਹਿਆ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨਹੂੰਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀ
ਬੂਝਤਨਾਹੀਲਹਰੇ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤ
ਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ।ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੫॥
੧੬੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ।ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਣਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ।ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾ
ਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ।ਭਰਮਮੋਹਕਛੁ
ਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ।ਜਬਏਕ
ਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁ
ਰਚਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੬੩॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ।ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓ
ਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ।ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈ
ਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ।ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈ
ਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ।ਬੂਝੈ
ਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰ
ਗਰਾਮੀ।ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੭॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ।ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁ

ਕਰਮ

ਤਿਉਤੁਮਜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁ
ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੮॥੧੬੫॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਵਛਲੁਤੇ
ਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾ
ਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈ
ਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰ
ਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪ
ਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥
ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗ
ਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫

॥ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰ
ਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰ
ਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ
॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦ
ਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰ
ਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤ
ਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫

॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾ
ਹੀਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿ
ਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਉ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਪਾਇਆਸਭੁਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਿ

ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਭਗਤੁ ਵਛਲੁ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਨੁ ਗਾਵਸਿ ਸੰਤੁ ਵਡਭਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸੁ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ

ਮਾਨਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਨੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ

ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਗੁਰ ਨਾਇ ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਨਾ ॥ ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਚਤੁ
ਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ
॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਨਿ
ਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ
ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕ
ਵਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨੁ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਨਿ
ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁ
ਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ
ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥
ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇ
ਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁ
ਰਾਰਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਏ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰ
ਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ
ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥
॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗ

ਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ॥ ੪॥ ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ॥ ੭॥ ਕਥਨੀ
ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ
ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ
ਬਿਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਆਖੈ ਦੋਇ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ
ਲੋਇ॥ ੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ॥ ੫॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥
ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੭॥ ਰਾਹ
ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ॥ ੮॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ॥ ੯॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿ
ਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ॥ ੪॥ ਭੈ ਰਚਿ
ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਏ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ
ਪੁਰਾਣੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ॥ ੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ
ਸੰਤੋਖੰ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ॥ ਰੂਖਿ ਬਿ
ਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ
ਲਾਵੈ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ॥
ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ॥

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ
ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰ
ਗਾਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ
॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ
॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ
॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ
ਦਾਸ ॥੯॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪ
ਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ
ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ
ਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ ਲੂ
ਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ
॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲ
ਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰ
ਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾ
ਨਿਆ ॥੧੦॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ
ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਮਿਲੈਚੂਕੈਗਰਬਾਈ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ॥ਪਾਟ
ਪਟੰਬਰਪਹਿਰਿਹਢਾਵਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਕਿਆਪਹਿਰਉਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ਲਾਲਨਿਹਾਲੀਫੂਲਗੁਲਾਲਾ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸ
ਕਹਾਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਖੋੜਸੀਗਾਰਕਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇ
ਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮ
ਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿ
ਵਾਜੇ॥੫॥ਸਿਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਲਾਵਉ॥ਤਾਜਕੁਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬਨਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀ
ਸਕਹਾਸਚੁਪਾਵਉ॥੬॥ਖਾਨੁਮਲੂਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਨਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥੭॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥
੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ਪਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕਵ
ਰੇ॥ਭਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਧੋਕਵਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤਪਰਜਾਰੈ॥ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗੁਕੁੰਚਰੁਅਰੁਮੀਨਾ॥ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁ
ਨਹੀਬੀਨਾ॥੩॥ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥੪॥ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟ
ਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੫॥ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ਕਾਮਿਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰਵਸਿਸੇਈ॥ਬਿ
ਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਬਹੂੰਹੋਈ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੋਥੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਥਾਟਾ
॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮਨੁਬਹੁਨਾਟਾ॥੭॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਮਾਹਿਉ
ਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਹਠੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈ
ਪਾਵੈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸਮਲਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿ
ਸੂਖ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸਹਹਿਜਮਦੂਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਆਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁ
ਪਰਮਪਦੁਦੂਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋਕੂਰਿ॥੨॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਵਿਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਮਨੁਦੇਪਾ
ਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥੪॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਹਾਟ॥ਬਿਨੁਬੋਹਿ
ਥਸਾਗਰਨਹੀਵਾਟ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਿ॥੫॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਵਾਟਦਿਖਾਵੈ॥ਤਿਸ

ਕਉਣੁ ਵਡਾ ਭੁਲਿ ਸਬਦੁ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਿ ਸਕਾਰਿ ਗੁਣੀ ਉ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੮॥੧੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ

ਤਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਣਤ ਮਿਤਿ ਪਾਈਐ ਤਾ ਸੁਚੀਨੀ ॥੪॥ ਭ੍ਰਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮ ਤਤੁ ਸਚੁ ਜਗਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰਤੈ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿ
ਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਹ
ਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ
ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ ਸੋ ਬੂ
ਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀ
ਐ ॥੮॥੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ
ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ
ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰ
ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ
॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾ
ਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ
ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾ

ਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾ
ਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾ ਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤ
ਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇਕਉਆਇਆ॥ਪ
ਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾ
ਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐ
ਮਾਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪਕਉਸੋਅਪਰ
ਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਬੂਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾ
ਇਆ॥੯॥੧੮॥
॥੨॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ਸੂਤ
ਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇ
ਖਹੁਕੋਇ॥ ॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸਾਚਾਮਰੈ
ਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾ
ਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਸਾਚਦੁਆਰਾ॥੧॥ਪੰਡਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁਵਿ
ਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਆ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਆਪਣਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਬੂਝਹੁਸੋਈ॥ਲੋਕਸਮਝਾਵਹੁਸੁਣੇਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਮਝਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਡੰਫੁਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਆਵੈ
ਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਧਿਆਨਾ॥ਜਮਿ
ਪਕੜਿਆਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿਸੋਈ
ਗੁਰੁਦਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ
ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠੀਚਤੁਰਾਈ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁ

ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕ
ਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥
੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ
॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪ
ੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥
॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿ
ਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ
ਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿ
ਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ
ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ
ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ
ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾ
ਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸ
ਰਣਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ

ਜਨਨਿ ਅਮਲ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਮਨਸਿ ਉਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਕਾਰਜੁ ਕੀਤਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੈ ਦੇਸੀਤਾ
॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ
॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟ
ਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ
ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ
॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥
੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣ
ਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ
॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ
ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ
॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥
ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ [illegible] ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ
ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ

ਵਿਚਹੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥

ਕਾਮਣ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥ ਸੀ ॥੨੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹਲੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ

ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਗੁਰਲਿਵਲਾਇ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਈਗੁਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇਖਾਇ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇ
ਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਦਿਨੁਰੈਣਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਘਰੁਜਾਇਪਾਵਹਿਰੰਗਮਹਲੀਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੫॥ਮਨ
ਕਰਹਲਾਤੂੰਮੀਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੋਭੁਤਜਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਡੰਡੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੬॥ਮਨਕਰ
ਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਗੁਰਿਪੂਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਹਿਜਾ
ਇ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਪਸਰਿਆਅੰਤਿ
ਸਾਥਿਨਕੋਈਜਾਇ॥੮॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇ
ਆਹਰਿਆਪਿਲਇਆਗਲਿਲਾਇ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਿਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਆ
ਗੈਕਰਿਜੋਦੜੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਮਨਕਰਹਲਾ
ਵੀਚਾਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ॥ਬਨਫਿਰਿਥਕੇਬਨਵਾਸੀਆਪਿਰੁਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥
ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿਦੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਫਾਥਿਆਮਹਾਜਾਲਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਲਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀ
ਆਹਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇ
ਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਆ
ਲਿ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਡਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁਕਤਿਕ
ਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆ
ਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਭ੍ਰਮਿਭਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੂ
ਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿ॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇ
ਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੯॥ਹਮਪੰਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧੦॥੨॥੩੯॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾਨਾ॥ਤਬਇਹੁਬਾਵਰੁਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥ਜਬਇਹੁਹੂਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਾ
ਤੇਰਮਈਆਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਫਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾ॥ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਫੰਦਾ॥ਮੇਰਤੇਰਜਬਇਨਹਿਚੁਕਾ

ਈ॥ਤਾਤੇਇਸੁਸੰਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੨॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਤਬਇਸਕਉਹੈਮੁਸਕਲੁਭਾਰੀ॥ਜਬਇ
ਨਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥ਤਬਇਸਨੋਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾਤਾ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੋਬਾਧਿਓਮੋਹਾ॥ਆਵੈਜਾਇਸਦਾ
ਜਮਿਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭਬਿਨਸੇਭਰਮਾ॥ਭੇਦੁਨਾਹੀਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾ॥
ਤਬਤੇਦੂਖਡੰਡਅਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੂਝਿਆ॥ਤਬਤੇਇਸਨੋਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ॥੫॥ਜਬਇ
ਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਅਰਥੀ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਹਤਿਸਲਾਥੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਉਲਾ॥ਪੀਛੈ
ਲਾਗਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਓ॥ਮਨਮੰਦਰਮਹਿਦੀਪਕੁਜ
ਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸੁਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਆ
ਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈ
ਰਵਿਆਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇ
ਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ॥ਧਾਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਫਿਰਿਦੂਖੁਨ
ਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਭਾਗੈ॥੨॥ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿ
ਟਹਿਅਪਰਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮ
ਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈ
ਬੈਕੁੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਅਗਨਿਨਪੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪ
ਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਰਾਨਿਰਮਲਮਾਥਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥੬॥
ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਣਿਅਨਹਤਧੁਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋ
ਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਲੁਸੀਧਾਹੋਇ॥੭॥ਗੁਰਿਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਊਪਰਿਕਰੀ॥ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁ
ਦੇਹਰੀ॥ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿਭੋਜਨੁਚੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਕਰਿ
ਰਾਖੈਵਾਸਿ॥ਤਾਕੈਆਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆ
ਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁਨਣਾ
ਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ਸਹ
ਜਿਬੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ਸਹਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਾਉ॥ਸਹਜੇ

ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਕ੍ਰਿਸਾ ਤਿ ਸਗਲ ਜਿਉ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਆਪਰ ਆਨੰਦੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਕੀਨੀ ਆ ਕੀਨਾ ਕਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਕਰ ਬਾਮ ਡਿਆ ਤ ਮੁਰਸਿਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਆਸਲੂਅ ਸਬਿਗੁਣ ਭਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਕਲਹ ਦੁਰਕਾਲੁ ਮੁਕਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਲਾ ਕਉਧ ਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭਇਆ ਸੁਜਾਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥

ਨੇਤ੍ਰ ਸਰੀ ਨਿਰਮਲ ਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਸਹੀ ਸੁਹਾਗੀਆ ਨੀ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਸੁਸਰ ਜਾਪਿਆ ਨੀ॥੫॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਨਮ ਪਰੈ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜਾਪਤ ਪਰਵੈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ॥੬॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਸੁਖਿ ਨ ਪੈਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗਉਲਾ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ॥ ਪਤਿ ਸੁਭ ਦੀਖ ਲਾਸੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ਸਿਧਿ॥ ਗੁਰ ਗਿਰਿ ਚੁਰਾਧਿ ਪਾ ਜਾ ਕੀ ਤੈਆਗੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬੂਝ ਸਬੀ ਭਾਗੀ॥੮॥੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ॥੮॥੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ॥੮॥੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਿਮਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮਨਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁ

ਸੁਣਿ

ਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥

ਸਾਸਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਨ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥

॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਦਰਿਪਨੁਦੀਨਾ॥ਸਰਬਸੁਨਾਮੁਭਗਤਕਉਦੀਨਾ॥੮॥੧੧॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥

ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਨਪਾਰੀਆ॥ਸੇਈਹੋਏਭਗਤਜਿਨਾਕਿਰਪਾਰੀਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਹਰਿਵਾਰੀ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਪੰਥੁਡਰਾਉਬਹੁਤੁਭੈਹਾਰੀਆ॥ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀਆ॥੨॥
ਮੋਹਨਲਾਲਅਨੂਪਸਰਬਸਾਧਾਰੀਆ॥ਗੁਰਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਦੇਹੁਦਿਖਾਰੀਆ॥੩॥
ਮੈਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇਕਇਕਸੁਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਸਭਗੁਣਕਿਸਹੀਨਾਹਿਹਰਿਪੂਰਭੰਡਾਰੀਆ॥੪॥
ਚਹੁਦਿਸਿਜਪੀਐਨਾਉਸੂਖਿਸਵਾਰੀਆ॥ਮੈਆਹੀਓੜਿਤੁਹਾਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੫॥ਗੁਰਕਾ
ਢਿਓਭੁਜਾਪਸਾਰਿਮੋਹਕੂਪਾਰੀਆ॥ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੬॥ਮੈਪਾਇਓ
ਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾਹਲੁਡਾਰੀਆ॥੭॥ਜਨਨਾਨਕਲ
ਧਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰੀਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜਲੁਤਰੀਐਕਹਉਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧॥੧੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗਰੰਗੋ॥ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜੋ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੁਰਿਕਰਮਲਿਖਿਓ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇ
ਓ॥ਸਾਕਤੁਮੂੜੁਲਗੇਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥ਮੋਹਨਨਾਮੁਸਦਾਰਵਿਰਹਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੋਨਮੋ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਤੁਲੁਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੋਵਉਸਾਧ
ਜਨੋ॥ਹਿਰਦੈਗਾਵਹੁਨਾਮਨਿਧੋ॥੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹੁਤਜਿਓ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਦੂ
ਖੁਅੰਧੇਰਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਿ
ਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁਤਰਿਓ॥੮॥ ॥੧੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤਭਰਮਗਏ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤੌਤਉਕਿਆ
ਗੁਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾ
ਵਕੁਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿਸੰਤਨਨਾਵਤਰਾਇਓ॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਆ
ਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨ
ਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕੀਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥੮॥ ॥੧੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥

ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇਭੋਗਾਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧ
ਬਿਹਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰ

ਕੁਲੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧਬੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥
ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਗੋਮਨੁਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥
੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿਇਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁਨਾਨਕ
ਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥ ੧੫॥ ੪੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਧਿਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕੰਤ
ਹਾਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾ
ਲੀਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾ
ਨੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁ
ਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰ
ਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁ
ਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੇਹਾ॥ਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿ
ਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮ
ਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥੩॥
ਮੇਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰੁਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰ
ਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹੰਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰ
ਜੋੜਿਸਾਧਨਕਰੈਬਿਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀ
ਆ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀ
ਨਾਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇ
ਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀ
ਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਾਰੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿ
ਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨ

ਆ

ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ

ਸਮਾਈਐ।ਗੁਰਮਖਿਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੇਲਾਗਾਨਾਮੁਸੰਜੋਗੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ।ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰੇ।ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ।ਸਾਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀ
ਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ।ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ।ਨਾਨਕਕਾਮ
ਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ॥੨॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ।
ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ।ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ।ਗੁਰਸਬਦੁ
ਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ।ਮੈਨੈ
ਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ।ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਗੁਰ
ਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ।ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿ
ਆਘਰਿਆਏ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹ
ਲਾ੩॥ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ।ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿ
ਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ।ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ।ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸ
ਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ।ਨਾਨ
ਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ।ਰੈ
ਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ।ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ।ਅੰ
ਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਰਾਵੇਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ।
ਨਾਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ।ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ।ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ
ਜਸਵਾਰੇ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ।ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁ
ਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀ
ਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ।
ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗ
ਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ।ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਨਾਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ ੩

ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ
ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾ
ਣੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ
ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ
ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧ
ਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕ
ਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ
ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ
ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ
ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਏ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲ
ਵਾਏ ॥੨॥ ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ
ਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲਾਲਚਿ ਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲਾਲਚਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥
ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ

ਸਾਚੁਕਿਉਪਾਏ॥ਦਰਿਤਿਨਮਾਰੁਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਨਭਾਏਮਨਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਏ॥ਹਰਿਕੇਠਾਕੁਰਸਚਾਸੁਤੇਲੇਗੁਰ
ਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਗਿਲਾਹਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੫॥੭॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤਾਏਕੁਸ੍ਰੀਧਰੁਕਿਉਮਿਲਹਤੁਝੈਉਡੀਣੀਆ॥ਕਰਕਰਹਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰਸਨਿ
ਮਾਣੀਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀਵਿਸਰੈਪਲੁਮੂਰਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਜਿਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿ
ਲੀਐਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥੧॥ਇਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉਸੁਣਿਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੇ
ਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਚਲਤਾਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿਉਧੀਰਏ॥ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾ
ਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ॥ਪਿਰਦੋਸੁਨਾਹੀਸੁਖਹਦਾਤੇਹਉਵਿਛੁੜੀਬੁਰਿਆਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
ਧਾਰਹੁਘਰਿਆਵਹੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥੨॥ਹਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਭਿਦੇਸਾ॥ਹਉਸਿ
ਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੋਪ੍ਰਭਦੇਇਸਦੇਸਾ॥ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸੁਥਾਨਿਗੁਰਪਹਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਖਿਨਮਾਹਿਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਿਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਰਲੀਆਕਰੈਕਾਮ
ਣਿਮਿਟੇਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦੁਭ
ਇਆਜੀਉਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਮਿਲਿਆਤ
ਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਹਰਖੁਉਪਜਿਆਦੂਤਥਾਉਗਵਾਇਆ
॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਹਜਿਰਹੈਹਰਿਮਿਲਿ
ਆਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲ
ਅਪਾਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇ
ਆਲਸੁਆਮੀਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥
੧॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨਹਿਤ
ਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਰੁਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਆਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ
॥ਤੂੰਆਪਿਚਲਿਆਆਪਿਰਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁਸਭਸੇਵ

ਕਰਣ ਕਰਿ ਤੂੰ ਸਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ੍ਹ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ

ਭਲੀਭਗਵੰਤੈ॥ਨਾਨਕਜਰਾਮਰਣਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹ
ਭਲੀਬਿਨੰਤੀਏਹੁਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਗੀਤਗੋਵਿੰਦਹਿਗਾਈਐ॥ਕ
ਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਬੈ
ਰਾਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ॥ਖੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿ
ਲਿਆਸੁਰਿਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਲਿਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿ
ਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁ
ਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੋਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥
੪॥੪॥੧੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆ
ਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰ
ਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆ
ਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮ
ਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕ
ਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂ
ਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾ
ਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾ
ਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀ
ਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸ

ਥਾਰੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੇ ਸਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਕਰਤਿ ਉਪਾਰਿਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬ
ਫਰਿਓ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੁਨ ਪਾਗ ਦ੍ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ
ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਸਸਾ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂ
ਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ
ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆ
ਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਙਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ
ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਙਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥
ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿ
ਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ
ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ
ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ
ਤ ॥ ॥ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ
੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥
ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਆਪਣਿਆਪਿ ਪੁਨਹਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇ
ਓ ॥ ਤਿਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰ
ਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿ
ਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ
ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿ
ਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ
ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾ
ਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ
ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ
ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰ
ਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ
ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ
ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪ
ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹ
ਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇ
ਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿ
ਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ ਯ
ਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰੈ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨ
ਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ
ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥
ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥
ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ
ਲੇਖ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ
ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥ ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪਨ
ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ
ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨ
ਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ
ਕੇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ
ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰ
ਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋ
ਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ
ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ
ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ
ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆ
ਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ
ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀ
ਨ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਙਣਤੀ ਙਨੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾ
ਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦ ਨਾਨਕ
ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ
॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂ
ਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰ
॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ
ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥
ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲ
ਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ
ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ
ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀ
ਆ ॥ ਝੜਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ਝੜਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ
ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾ ਞਾਣ

ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨ
ਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ
ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰ
ਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾ
ਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ
ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥
੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ
ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰ
ਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂ
ਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ
ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ
ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂ
ਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ

ਸਮਸਤਾ ਧੂਰਿ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ
ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ
ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ
ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛ
ਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ
ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ
ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ
॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾ
ਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪ
ਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ
ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ
ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈ
ਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪ
ਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ
ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥

ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾਕਉ॥ਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਉ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇ
ਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹ
ਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ
॥੩੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਫਿਰਨਮਿ
ਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ
॥ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੁਨਹੋਈ
॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ਸਲੋਕੁ
॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾ
ਲ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨ
ਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉ
ਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ॥੩੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭੈਭੰਜ
ਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿ
ਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈ
ਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁ
ਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰ
ਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥
ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥੪੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾਨਿ
ਓਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆ
ਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸੰਗਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰ
ਨਘਟਘਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ
ਸਲੋਕੁ॥

॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ
ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਯਾਹੂ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨ
ਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀ
ਝਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥
ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ
ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉ
ਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹ
ਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿ
ਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ
ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉ
ਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿ
ਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅ
ਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ
ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾ
ਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥
ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ

ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ
ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ
ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥
ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥
ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ
॥ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀ ਗੁ
ਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰ
ਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋ
ਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ
ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲ
ਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ
ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ
ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ
ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪਨ ਕੀ
ਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾ
ਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰ
ਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇ
ਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ
ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾ
ਰੀਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ [illegible]

ਖਤੰਨਤਸੁਲਤਾਨਾ॥ਤਿਸਕੀਤੇਕਿਰਤਕਾਰਤੇਕਿਰਗੁਨਸਕਤੇਕਾ॥ਤਿਸਬਿੰਦਤੇਗੁਨਨਿਧਾਨਤਾਕੈਸੰਨਾਬਿਬੇਕਾ॥
ਤਿਅਪਰੰਪਰਤਰਿਤੇਰੇਤਕਿੰਤੀਂਤਿਵਲਾਨਾ॥ਤਿਸੰਤਤਕੈਸੰਨਾਸਰਗਿਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰਾ॥ਤਿਠਾਕੁਰਤੁਚਿਦਾਸ
ਰਸੈਰਨਿਰਗੁਨਗੁਨਨਗੀਕੀਏ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥੫੫॥ਸਲੋਕੁ॥
ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰ
ਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿ
ਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰ
ਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜ੍ਹਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ
ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥੧॥ ॥ਏਹੁਸਲੋਕੁਆ
ਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥
ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ॥ਕੀਨੇਰਾ
ਮਨਾਮਇਕਆਖਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦ
ਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿ
ਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈ
ਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁ
[illegible]ਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾ
ਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰ[illegible]

ਹੋ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ

ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਅਨਿ
ਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕ
ੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾ
ਹਿਨਕੋਸਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ॥
ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨੂ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨ ਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥
ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ॥ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰ
ਖੈ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ॥ਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿ
ਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈ
ਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗ
ਤਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ
॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥
ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ਹ
ਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀ॥
ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿ
ਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ॥੭॥ਪਾਰ
ਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦ
ਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜ
ਨੁਕੋਇ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੋਲਿ॥ਪੂਜਸਿਨਾਹੀ
ਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋਲ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ॥ਖਟ
ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ॥ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰਿਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇ
ਫਿਰਿਆ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ॥ਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾ
ਤੀ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ

ਥਾਨ॥੧॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨ॥ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ॥ਜੈਨਮਾਰਗਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥

ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ॥੩॥

ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥

ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ॥ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲੋਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ॥ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥੫॥

ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੇਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ॥ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥

ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ॥ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥੭॥

ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿਆ॥ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ਸਗਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਥਾਨਤੇਓਹੁਊਤਮੁਥਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥

ਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਬਖਸਿ
ਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤ ਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰ
ਚਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁ
ਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁ
ਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀ
ਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ
॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬ
ਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥
॥੪॥ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁ
ਮਾਇਆ॥ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ॥ਅੰਤਰਿਬਿਆ
ਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ॥ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹ॥ਜਾਕੈਅੰ
ਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਕਰੁ
ਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ॥ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾ
ਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ॥ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ॥ਕਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ॥ਨਹੀ
ਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ॥ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੰ
ਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ਜੋਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦ
ਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ॥ਬੈਰਬਿ
ਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ॥ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ॥ਇਆਹੂਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ॥ਨਾਨਕ
ਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ॥੭॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥
ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਊਚੇ
ਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ [illegible]

ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾ

ਕੀ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਨਕਛੁਪੇਖੈਸਾਧਸੁਹਿਮੈ।।੬।।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨ
ਮਨਤੇਬਿਸਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ।ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ।
ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ।ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ।ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇ
ਸੰਜੋਗ।।੭।।ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ।ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂ
ਰਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊ
ਚਤੇਊਚੀ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ।ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ।।੮
।।੭।।ਸਲੋਕੁ।। ।।ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ।ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ।ਨਾਨਕਇਹਲਛਣ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ।।੧।। ।।ਅਸਟਪਦੀ।। ।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ।ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲ
ਅਲੇਪ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ।ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ।ਜੈਸੇ
ਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ।ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ।।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ।ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ।।੧।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ
।ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ।ਜੈਸੇਧਰਪਰਿਆਕਾਸੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ।ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸ
ਭਤੇਨੀਚਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ।ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ।।੨।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ।।
ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇ
ਆ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨ
ਤੇਮੁਕਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ।।੩।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿ
ਸਗਲਉਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ।।੪।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਧਾਰੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ।ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦੁ।।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨ
ਹੀਬਿਨਾਸ।।੫।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋ

ਇਆ ਚਿੰਤ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੵਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅ-

ਦੇਸੁ ॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ
ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ
ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ
ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪ
ਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ
ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ
ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ
ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨ
ਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾ
ਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ
ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕ
ਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ
॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰ
ਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰ
ਡਲ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪ
ਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ

ਕਈਕਟਿਕੀਏਚਿਰੁਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖੵਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥
॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰ
ਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾ
ਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆ
ਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧ
ਨਿਧੰਨਿ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥ਕਈ
ਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾ
ਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋ
ਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋ
ਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥
ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿ
ਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾ
ਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧ
ਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾ
ਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇ
ਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇ
ਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥
ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿ

ਮਿਟੇਰਹਿ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁ
ਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸ
ਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਅਪਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿ
ਬਡਾਈ॥੪॥ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ
॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ॥ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ॥ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂਨਿੰਦ
ਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ॥ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ॥ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾ
ਵਣਹਾਰ॥੫॥ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਤਿ॥ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕ
ਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ॥ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੁਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥
ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੇਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ॥ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂਤ
ਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨ॥ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ॥ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥ਅਨਿ
ਕਜੋਨਿਭਰਮੈਭਰਮੀਆ॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੭॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿ
ਨਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ
ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥
ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸ
ਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥

॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵ
ਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈ
ਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਿ
ਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾ
ਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਜਤਨ
ਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ॥ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕ

ਦਿਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤਾ ਕਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ
ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋ-
ਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ
ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂ-
ਟੈ ॥੪॥ ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿ-
ਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ
ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸ-
ਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ-
ਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀ-
ਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ-
ਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁ-
ਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿ-
ਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਤਿ
ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਿਆਣੀ ॥
॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੰਤ ਸ-
ਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟ-
ਪਦੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾ-
ਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ
॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂ-
ਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ
ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ

ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ। ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ। ਸੰਤ ਕਾ
ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ। ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ। ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ। ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰ
ਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ।
।੨। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ
। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ। ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ। ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ
ਮਿਲਾਇ। ੩। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕ
ਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ। ਜਿਉ ਸਾਸ
ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ। ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋ
ਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ।੪। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ
। ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ। ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ।
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਅਕੇਲਾ। ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ। ਸੰ
ਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ। ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿ
ਆ।੫। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ
ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ। ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ। ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਨਾ
ਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ।੬। ਸਭੁ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ। ਜੈਸਾ
ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ। ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ। ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ। ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ
ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ। ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ।੭।੧੩। ਸਲੋਕੁ। ।ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ
ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ।੧।
ਅਸਟਪਦੀ। ।ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ। ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ। ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ
ਅਘਾਇ। ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ। ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ। ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ। ਤਿਸ ਕਾ
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ।੧। ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ। ਨਿਰਮਲ

ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਚਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉ॥ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨ
ਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦ॥ਕਰਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵ
ਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਊਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ
॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨ
ਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰ
ਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ਏਕਊਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕ
ਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਕ
ਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋ
ਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮੁ
ਸੋਈਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜਾ
ਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ਅ
ਨਿਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਲਖ
ਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤ॥ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰਨ॥ਆਪੇਮੇ
ਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
ਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮਕਰਿਮਾਨੁ॥੭॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੰਗਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁ
ਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿ
ਸਮਾਏ॥ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋ
ਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬ
ਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇ

ਸਦਾਸਦਾਜਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਅਪਨੀਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਿਆਕੋਗਰਬੈ॥ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ਅਤਿਸੂ
ਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ
॥ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਰੋਗੁ॥੨॥ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨੁ॥ਤਿਉ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਾਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥
ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨ
ਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੩॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥ਦੂਖ
ਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾ
ਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ॥ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿ
ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆ॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ॥ਲਾਦਿਖੇ
ਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮੁਖਊਜਲ
ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ॥ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾਵਾਪਾਰੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ॥੫॥ਚਰਨਸਾ
ਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ॥ਅਰਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਧਊਪ
ਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਅਨਿਕ
ਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ॥ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖ
ਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੬॥ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ॥ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂ ਜੋਨ
ਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ॥ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸ
ਕਉਨਾਮੁਦੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥੭॥ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਆਵੈਹਰਿ ਜਨ
ਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹ
ਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ॥ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ਪਾਰ
॥੮॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੂਪੁਨਰੇ
ਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ

ਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ [illegible] ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤ
ਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥
ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾ
ਨੈ ਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ
ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ
॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥
ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ
ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰ
ਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭ
ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ
॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿ
ਆਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ
ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ
ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥
ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ
॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇ
ਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ
ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ
ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ ਬਿ
ਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ

ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਿਸਤਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੈ॥ਜਿਹਿਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡ
ਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥
॥੮॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿਸਚੁ॥੧॥ ॥ਅਸਟ
ਪਦੀ॥ ॥ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ॥ਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖ
ਨਹਾਰ॥ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰ॥ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ਸਬ
ਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸ
ਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥
ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥
ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥ਤਾਕਉਭਿੰਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥
ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕ॥ਨਾਰਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁ
ਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ
॥ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾ
ਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੩॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ॥ਅ
ਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ॥ਤਾਕੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ॥ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿ
ਲਾਖੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ॥ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥ॥ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ॥ਤਿਸਕੇ
ਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ॥ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ਜ
ਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਧ੍ਰਪੀਐ॥ਨਾਮੁ
ਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ॥ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿ
ਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥੬॥ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਕਰਹਿਭਗਤਿ
ਆਤਮਕੈਚਾਇ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ॥ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥
ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਜਨਿ

ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖ੍ਯ੍ਯਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ

ਗੀ ॥ ਜਾਪ ਸੀਗਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਦਿਆ ਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ
ਧਨਾ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ
ਅਨੰਤ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ
ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ
॥ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰ
ਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਪਰੇ ਸਰਣਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ॥
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ॥ ਸੇਵਕੁ
ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸ
ਭ ਪੂਰੀ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਦੀਆ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ
ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁ
ਝਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪ
ਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ॥ ਭਗਤਿ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ

ਲਇਆ॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥੭॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ
ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆ
ਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ॥ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈ
ਮਨਹੀਤ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ॥੮॥ਸਰਬਬੈਕੁੰਠ
ਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾ
ਮਨਿਭਾਈ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਿ॥ਭਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤ॥
ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਦੇਹੁਨਿਵਾਸ॥ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪ੍ਰਗਾਸ॥੮॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿ
ਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਪਾਪਪੁੰਨਤਬ
ਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬਇਸਕਾ
ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ਤਬਹਰਖਸੋਗੁਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ॥ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ॥ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂ
ਜਾ॥੧॥ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ॥ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗ
ਮਅਪਾਰ॥ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤਬਸਿਵਸ
ਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ਤਬਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥
ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨ
ਆਸਨ॥ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ॥ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸ
ਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ॥ਜਬ
ਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ॥ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅ
ਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹ
ਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨ
ਅਭਿਮਾਨ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀ
ਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕ
ਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿ
ਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥ਜਬਆਪ

ਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਉਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥
ਤਉਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁ
ਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸ
ਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅ
ਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ
॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁ
ਅਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁਰਗਬੰ
ਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ॥ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾਨ॥ਅਨਿ
ਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜਹਅ
ਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀ
ਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ॥ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
ਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ॥ਜਿ
ਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋਲੈ॥੮॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਵਰਤਣ
ਹਾਰ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁ
ਨਨੈਹਾਰੁ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ
॥ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁ
ਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤਾਕੈਹਾ
ਥ॥ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ॥ਸੋਮੂਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈ॥ਤਿਸੁਤਜਿ
ਅਵਰਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਰਾਇ॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭਹਾਥਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾ
ਨਹੁਸਾਥਿ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਦਇਆਲ
॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ
ਜੀਅਨਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਹ
ਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਹਾਰੁਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨੁਲਾਗਾ
ਹਰਿਏਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਈ॥ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਅਨਦਿ

ਤੁਮ੍ ਜਨ ਕੈ ਪੈਰਿ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ
ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖ
ਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾ
ਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿ
ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ
ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢ
ਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥ ੭ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ
ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿ
ਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ
ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ
ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬ
ਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ੩ ॥

ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ।ਸੰਤਜਨਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਧਰਮ।ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ।ਸਰਬਬਿਆ
ਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ।ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤ।ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ।ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁ
ਖੁਮਾਨੈ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ।ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ।ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ॥
੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ।ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ।ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ।ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ।ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨ
ਕਹੀਐਦੂਰਿ।ਆਪੇਆਪਿਆਪਭਰਪੂਰਿ।ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ।ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ।ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ
॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ।ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ।ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ।ਸਭ
ਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੋਰਹੈ।ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ।ਆਗਿਆਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ।ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈ
ਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ।ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ।ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿ
ਨੀਕੀ।ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ।ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ।ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ।ਤਾਕੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ।ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ।ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕੁਲਵੰ
ਤੁਪਤਿਵੰਤੁ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ।ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜ
ਗਤੁਤਰਾਇਆ।ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ।ਜਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ।ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁ
ਕਰੈਸੰਸਾਰੁ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆ
ਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ।ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁ
ਨਿਉਪਦੇਸੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ।ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰ
ਦ।ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ।ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ।ਸਾਧਸੰ
ਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ।ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸ
ਹਜਆਨੰਦ।ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ।ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ।ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥
ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ।ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ।ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ।ਦੁਖ
ਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ।ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ॥੨॥ਉਤਮਸ
ਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ।ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ।ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ।ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿ
ਸਤਾਰ।ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ।ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ।ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ।

ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੈਪ੍ਰਭਗਾਨੈ।ਪ੍ਰਗਟਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ।ਨਾਨਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ।੩।ਸਰਨਿ
ਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਮਿਲਾਏ।ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ।ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ।ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ।
ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ।ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ।੪।ਪ੍ਰਭ
ਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ।ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ।ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ।ਜਿ
ਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ।ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ।ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ।ਸਭ
ਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ।ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ।ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਸ
ਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੫।ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ।ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ।ਬਿਦਿਆ
ਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ।ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ।ਸਭਕੈ
ਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ।ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ।ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ।ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈ
ਮੁਖਿਭਨੇ।ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ।੬।ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ।ਸਭਜੁਗਮਹਿ
ਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ।ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ।ਸਗਲਮਤਾਂਤ
ਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ।ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ।ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇ
ਛੁਟੈ।ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ।ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆਏ।੭।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇ
ਪ੍ਰੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ।ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾ
ਰੈ।ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ।ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ।ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ।ਸਾਧ
ਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ।ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ।ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ।੮।੨੪।
੧।੨।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਥਿਤੀ।

ਸਲੋਕੁ। ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ।ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿ
ਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰ।੧।ਪਉੜੀ। ।ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ।ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁ
ਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ।ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ।ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿ
ਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ।ਪਤਿਤ

ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ
ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀ
ਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ
ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗ
ਲ ਕਲੇਸ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ
ਵੰਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰ
ੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ
ਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ ਹਰਖ ਸ
ੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ
॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥ ਮੋਹ
ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ
ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥
ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿ
ਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ
ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰ
ਚੁ ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ
ਬਿਬੇਕ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚ
ਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹ ਗੁਨ
ਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹ

१२०

ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥
ਊਤਮੁ ਊਚੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰ
ਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਖਾਟਿ
ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ
ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ
ਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ
ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਲੇਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ
ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾ
ਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿ
ਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ
ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿ
ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇ
ਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ
ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ
ਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ
ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ
ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦ
ਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ

ਇਨਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭਇਆ।ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ।ਮਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ।ਸਭਮ
ਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ।ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ।੧੧।ਸਲੋਕੁ। ।ਦੁਰਮ
ਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ।੧।ਪਉੜੀ।
ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ।ਮ
ਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ।ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ।ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ।ਗੁਰ
ਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉਪਾਈਐ।ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ।੧੨।ਸਲੋਕੁ। ।ਤੀ
ਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ।੧।ਪਉ
ੜੀ। ।ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ।ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ।ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨਮਨਮਹਿ
ਆਇਓ।ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ।ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓ।ਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇ
ਆਆਸਾਧਿਓ।ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ।ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ।ਹਰਿਬਿਸਰਤ
ਹੋਵਤਏਹਹਾਲ।ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ।੧੩।ਸਲੋਕੁ। ।ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹ
ਭਵਨਸਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ।ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ।੧।ਪਉੜੀ। ।ਚਉਦਹਿ
ਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪ।ਸਗਲਭਵਨਪੂਰਨਪਰਤਾਪ।ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ।ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭ
ਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ।ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾਤਾਲ।ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲ।ਸੂਖਮਅਸ
ਥੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨ।੧੪।ਸਲੋਕੁ। ।ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀ
ਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ।ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ।੧।ਪਉੜੀ। ।ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁ
ਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ।ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ।ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾ
ਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ।ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ।ਸਰਣਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿ
ਆਆਵਾਗਵਨ।ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੁਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ।ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐ
ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।੧੫।ਸਲੋਕੁ। ।ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾ
ਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ।ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ।੧।ਪਉੜੀ। ।ਪੂਰਨਮਾਪੂ
ਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ।ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ।ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇ।ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾ
ਨਣਹਾਰ।ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ।ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ।ਪ
ਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ।੧੬।ਸਲੋਕੁ। ।ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿ

ਗਤਿ ਤਰਣਿਹਾਰਿ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰੀਆ ਹੋਵੈ ਕਿ ਸੁਣੈ ਕਹੀ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਪੰਦੇ ਮੈਲੇ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਤਿਸ ਕਉ ਤਿਉ ਧਿਆਵੁ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥੨॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥ ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂੰਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂੰਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥
ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕ
ਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ
ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰ
ਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸ
ਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ
ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿ
ਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ
ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮੁ ਹੈ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨਾ
[illegible]

ਤਜਾਤਿਪਜਾਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿ
ਓਹੁਜੇਵਾਬੀਜੇਤੇਵਾਫਲੁਖਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ॥
ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇ
ਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥੧॥ਮਃ੪॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥
ਕੋਈਗਲਾਂਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ
॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵ
ਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂਧਣੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈ
ਸੇਵਿਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਣਕੀਸਾਂਝਿਤਿਨਸਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗ
ਣਵਿਕਣਿਪਲਰੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਏ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਅਉਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆ
ਏ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਏ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਤਾਣੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਨਾਮੋਰਖਕਰਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰਮੂਰਤਿਸੋਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵੈ
॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਿਦਿਵਾਵੈ॥ਫੇਰਿਓਹਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਆਪ
ਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫਿਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉਬਰੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈ
ਭਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰ
ਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸ
ਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰਨਦੋੁਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੁੜੈਓਸੁਭੀਲਛ
ਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰੁਗੋਪੇ
ਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮਿਨਿਗਮਿਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁ
ਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁਵੇਲਾਹ
ਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿ
ਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੇ॥
ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿਟੁਮੁਹਫਿਕੇ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵ

ਨੀ ਮੁਤ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੋ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਕਢਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ [illegible] ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਿਤੁ ਸਚੇ ਹੋਤੁ

ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੁੰਨਿਆ ਖੁੰਨਾ ਭਿਨਿਆ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਿਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੁਏ ਅਜਾਲ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ
ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ
॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ
ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜ੍ਹਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰ
ਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥
ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ
ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ
ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ॥ ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ
ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ
ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆ
ਇਆ ॥ ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾ
ਇਆ ॥ ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉ
ਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘ
ਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ
॥ ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ
ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥ ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ
ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ
ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥

ਨਪਾਇਇ ਤਿਨਿ ਮੁਗਧ ਪਤੰਗ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਨਿੰਦਕੁ ਲੈ ਨਿੰਦਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ਸਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਓਨਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੀ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੁਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ

ਗਉ

ਜੀਰਤਿਆ ਪੈਜ ਰਖਸਿ ਸਤਿ ਆਲਿ ਨਿਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ
ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰ
ਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ
ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ
ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੈ
ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ
ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਂਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਕਰਮ ਧ
ਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤ
ਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸ
ਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ
ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ
ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹ
ਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ
ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ
ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿ ਹੋਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ
ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰ
ਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪ
ੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਉੜੀ
॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਗੁਰ

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੋ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ੍ਹ ਬੇਤਾਲੋ ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ੍ਹ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੋ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸਰਵਣਿ ਸੁਰਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਾ ਹੋਰਤੁ ਕਿਸੈ ਦੀ

ਹਥਿਲਿਖਿਜਾਇਸੀ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਹਰਿਗਣਤਤੇਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ।ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ।ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ।ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿ
ਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ।ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾ
ਈ।ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾ
ਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ।ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁ
ਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ।ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ।ਜੋ
ਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਗੋਲੀਆ।ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀ
ਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈ
ਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ।ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉ
ਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ।ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ।ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ।ਸਚੁ
ਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ।ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ।ਸਚੁਸ
ਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ।ਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ॥
॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ॥ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ।ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾ
ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ।ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇਇ।ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋ
ਜੀਉਦੇਇ।ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ।ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ
।ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ।ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਸਤ
ਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ।ਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁ
ਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ।ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ।ਗੁਰਵੇਖਣ
ਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ।ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇਤੁ
ਧੁਸਵਾਰਿਆ।ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ।ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁ
ਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ।ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ।ਸਤਿਗੁ

ਸ

ਤੇਮਿਲੇਸੇਹੀਨਨਹੁਬਿਚਰੇਜਿਨਤਿੰਨਹੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਗੁਰਿਨਿ
ਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦ
ਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਸੋਕਰ

ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਜੋਮਨੁਸਚਾਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂ
ਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿ
ਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪
ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ
ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੋਪਿਛੋਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਦੇਨਰਲਨੀਖੋਟੇ

ਦਾ

ਆਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗ
ਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਅਪੜਿਕੋਇ
ਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾ
ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹੋਵੈਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅ
ਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੇ
ਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਕਿਆਸਵਣਾ
ਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਮਾਨੁ॥ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉ
ਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਭਉਜਲਿਡੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਆਵਦੇਸਬਦਿਲਦਹਿਭਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਨ
ਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾ
ਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਤਿਨਅੰਦਰਹੁਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸ
ਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀਸਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾ

ਪਿਆ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲ ਹੋਇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੪
॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ॥
ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹ
ੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਈਆ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ॥ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲ
ੋੜਿ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋ
ਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿ
ਚਿ ਗਣਤੈ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚ
ਲਤੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ
ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠ
ਦਿਆ ਨਿਤ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬੁ
ਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋ
ੜਿ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫ
ਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ॥ ਉਪਦੇਸੁ
ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗ
ਣਿ ਵੰਨੇ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥
ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ

ਵਿਗਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੁਲਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿ
ਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ
ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁ
ਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ
ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥ ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ
॥ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿ
ਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ
॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਤਿੰਨੈ
ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥ ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀ
ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ
ਚਖੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅ
ਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਵਖਧ ਸ
ਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫
॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇ
ਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ
ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿ
ਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ

ਇਤੁ ਪਾਨਾ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਬਹਿ ਸਭਾ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥ ੨੦ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥ ੨੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ

ਮਿਰਤਕੁਦੁਖੁਸਭਾਇਆਲਥਾ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈ
ਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ॥ਚਬੇਤਤਾ
ਲੋਹਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ॥ਘਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ॥ਕਾਈਆਸਨਪੁੰਨੀਆ
ਨਿਤਪਰਮਲੁਹਿਰਤੇ॥ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਣਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ॥ਸਭੇਧਿਰਾਂਨਿਖੁਟੀਅਸੁ
ਹਿਰਿਲਈਅਸੁਧਰਤੇ॥ਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਲਇਆਕਰਤੇ॥ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਝੜਿਧ
ਰਤੀਪੜਤੇ॥੩੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿ
ਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਹਾਉਤਮਬਾਣੀ॥ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਂਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕ
ਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਕੰਮੁਕਰਾਇਆਲੋੜੇਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀ
ਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖੁਮੂ
ਲਿਨਆਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮੰਨੇਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾ
ਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁਤੂੰਵਡਵਡੇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲ
ਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਡੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
ਮਨੁਗਡਗਡੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚਮੁਤੇਰਾਹਡੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਚਿ
ਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ॥੩੩॥੧॥

ਵਾਰਗਉੜੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭਜਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨ
ਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ॥ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮ
ਨਿਤਨਿਨਿਤਭਾਵਉ॥ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਵਉ॥ਹਰਿਨਾਮਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸ

ਭਲਾਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਤੂੰਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿ
ਜਾਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੫ ॥ਚੇਤਾਈਤਾਂਚੇਤਿਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਧਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚੜਿਬੋਹਿਥਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਉ
॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਵਾਊਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾ
ਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਆਪਿਪਰਖੇ॥ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪ
ਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁ
ਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾ
ਥਿ॥ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿ
ਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾ
ਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂੰਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੫ ॥ਡਿਠੜੋਹਭਠਾਇਊਣਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ਮਃ
੫ ॥ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਸਚੁ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੋਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁ
ਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਭੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
ਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖੁ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀ
ਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਥੈਬੈਸਨਿਸਾਧਜਨਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ਓਇਸੇਵ
ਨਿਸੰਮ੍ਰਿਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥
ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ॥ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੂੰਆਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ
॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਰੰਗਿਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕ

ਕੋਠਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਵਿਛੁੜ੍ਹ ਪਲੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਿ ਗੋਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦਿਸਾਹੰਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ

ਦਿਆਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧੋਹੁਨ
ਚਲੀਖਸਮਨਾਲਿਲਬਿਮੋਹਿਵਿਗੁਤੇ॥ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿ
ਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ॥ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮੰਦੀ
ਰੁਤੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਉਠੰਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐਮ
ਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੇਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾ
ਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ॥ਸਾਦੁਆਇ
ਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ॥ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰ
ਵਿਰਹਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਜਾ
ਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ॥ਗਾਲੀਬਿਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂਣੀਆ॥੧॥ਮਃ੫ ॥
ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂਵਿਰਲੋਥਿਓ॥ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ॥ਹਰਿਮਾਰਗੁ
ਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵੰਦੁ॥ਧਿਆਇਨਾਨ
ਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋਖਾਇ
॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇ
ਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਾਹਾਜਗਮਹਿ
ਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਆ
ਹੋਰੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆਨਾਨਕਬ
ਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਨੁਧ
ਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿ
ਲਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀ
ਐ॥ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿ
ਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥ਨਾ
ਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨ੍ਹਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾ
ਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇ

ਵਿਸਾਰਿਐ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਵਣਾ ਤੁਟੈ ਵਡਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਧਿਆਗੋ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤੁਠਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਤਨ ਫੁਟਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ [illegible]

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮਿਲਨੋ ॥੨੧॥੧॥੨॥

ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਨ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਮ ਅਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥ ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਏ

ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਾਰਿਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ॥
ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥
੪॥੫॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨਮ
ਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ॥
ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੨॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ॥ਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ॥੩॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥੬॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਗਰਭਵਾਸਮ
ਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ॥ਬਾਮਨਕ
ਹਿਕਹਿਜਨਮਮਤਖੋਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨ
ਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕਤਸੂਦ॥ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬ
ਹਿਨਸੋਈਹੈ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤ
ਰੋਵਤਰਹਿਬੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥੨॥
ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ਮੂਏਮਰਮੁਕੋਕਾਕਰਜਾਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਲੁਸਰੀਰ॥ਰਾਮਰਸ
ਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਰ॥੪॥੮॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੂਆ
ਫਲਮੋਤੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ਭਉਭਜਿਜਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਚਾਰਅਚਾਰਰਹੇਉਰਝਾਇ॥੨॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨ
॥ਨਿਜਘਰਿਪਾਰਸੁਤਜਹੁਗੁਨਆਨ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰੋਸੁ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿ
ਰਹੁਏਸੁ॥੪॥੯॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਸਮਾਨਾ॥
੧॥ਨਾਜਾਨਾਬੈਕੁੰਠਕਹਾਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਪਤੀ
ਆਈਹੈ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਾਈਹੈ॥੨॥ਜਬਲਗੁਮਨਿਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ॥ਤਬਲਗੁਹੋ
ਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥
੧੦॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ॥ਨੈਨਹਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਾਜ
ਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘਰੁਮੇਰਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆ
ਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠ
ਕੈਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭੁਦੁਨੀਆ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀ॥

॥ਅਵਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ
ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂ
ਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ
ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥
ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਐਸੋ ਅਚ
ਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ
ਮਰੈ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ
ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਤ
ਜੀਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥
ਗਉੜੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥
ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ
॥੨॥ ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥ ਕਹ
ਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥
ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋ
ਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ
ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪ ॥੨॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲ
ਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅ
ਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨ

ਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ
ਮਿਲਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਵਉ ॥ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ
ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ
॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ
ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧੯
ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ
ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
੩॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥
੧॥ ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ
॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿ
ਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥
੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾ
ਰ ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ
ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਨਿ ਸ
ਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਈ
ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋ
ੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇ
ਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ
ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨ

ਕਸਨਮੂਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ॥੨॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੂਪਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੂਪਾ॥੩॥੨੫॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮ
ਕਾਨਾਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਘਟਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੂਰਿ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਮਤਿਕਾਧੀਰੁ॥
ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਮੈਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੬॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁ
ਤਨੁਭਇਆਕਾਠੀ॥੧॥ਉਆਕਉਕਹੀਐਸਹਜਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਜਕਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਿਆਈ॥ਆਨੰਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ
॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੌਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿ
ਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਭੇਉ॥ਮਨੁਮਧੁਸੂ
ਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ॥੩॥੨੮॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀ
ਤਨਹਾਰੇ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਸਭਾਗਾ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੂਰਜਚੰਦੁਕਰਹਿਉਜੀਆ
ਰਾ॥ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ॥੩॥
੨੯॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ॥ਸਾਂਕਲਜੇਵਰੀਲੈਹੈਆਈ॥੧॥ਆਪਨਨਗਰੁਆ
ਪਤੇਬਾਧਿਆ॥ਮੋਹਕੈਫਾਧਿਕਾਲਸਰੁਸਾਂਧਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਨਕਟੈਤੂਟਿਨਹਜਾਈ॥ਸਾਸਾਪਨਿਹੋਇ
ਜਗਕਉਖਾਈ॥੨॥ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੩॥੩੦॥
ਗਉੜੀ॥ ॥ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਰਾਵਉ॥੧॥ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿ
ਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ॥ਹਿਚ
ਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥੩॥
੩੧॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ॥ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰਾ
[illegible]॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥
[illegible]ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥੩॥੩੨॥
ਗਉੜੀ॥ [illegible]ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾ
[illegible]॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ
[illegible]ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥੩੩॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਪਹੇ

॥ ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥
ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆ
ਨ ॥੨॥ ੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗ ॥ ਸੋ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗ ॥
੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਉ ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥ ੩੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥
੧॥ ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ
ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ
ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋ
ਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥
ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥ ੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿ
ਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥ ੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੁੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ
ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥ ਸੋ
ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ
ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕ
ਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿ
ਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ [illegible]
ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]
੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ[illegible]
ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ [illegible]
ਭੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚ [illegible]

ਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਦਰਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ॥ਮ
ਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪ
ਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾ
ਜ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥੪॥੪੦॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁ
ਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡੀਆਕਉ
ਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀ
ਹੋਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥੨॥ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀ
ਇਕੁਕੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈਨਹੋਈ॥੩॥੪੧॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਝਗ
ਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸੌਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥ਰਾਮੁਬਡਾਕੈਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂ
ਤੇਆਇਆ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੨॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ॥ਦੇਖੌਭਾਈਗ੍ਯ੍ਯਾਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂ
ਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂਟਾ॥ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰ
ਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂਟਾ॥੧॥ਆਂਧੀਪਾਛੈਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਿਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ
ਉਦੈਭਾਨੁਜਬਚੀਨਾ॥੨॥੪੩॥ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ॥ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀ
ਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥
ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ॥
੨॥ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨ
ਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਮਹਿ
ਸੋਵਹਿ॥੫॥ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥੬॥੪੪॥ਗਉੜੀਬੈ
ਰਾਗਣਿ॥ ॥ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਂਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕਊ
ਆਕੂਕਰਖਾਹੀ॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈ
ਸੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿ
ਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀ

ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੈ ਦੂਖ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅ
ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀ
ਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐ
ਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚੜਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸ
ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ
ਭਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿ
ਪਦੇ ॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋ
ਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬ
ਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਤਹ ਪਾਵ
ਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰ
ਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ
ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਲੁ ਨਹੀ
ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪੮॥ ਗਉੜੀ
॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉ
ਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ
ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾ
ਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ਪਾਹੂ
ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦੀਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ

ਤ੍ਰਿਪਤੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਤ
ਸੰਗਿਗਲਿਲਿਜਾਈਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੩॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸਨੋਕਿ
ਆਖੀਐਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰੀ॥੪॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾ
ਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀਰਾ॥੫॥੫੦॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾ
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅ
ੰਧਾ॥ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਧੇਬਹੁਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀ
ਇਹਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਡਹਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾ
ਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਉਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀਐ॥੩॥
ਤਜਿਬਾਵੇਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇਤੇਕਿਆ
ਕਹੀਐ॥੪॥੫੧॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ॥ਜਹਕਛੁਅਹਾਤਹਾਕਿਛੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥
ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥ਤਾਗਾਤੂਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤੇਰਾਬੋ
ਲਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਏਹਸੰਸਾਮੋਕਉਅਨਦਿਨੁਬਿਆਪੈਮੋਕਉਕੋਨਕਹੈਸਮਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹ
ਬਰਭੰਡੁਪਿੰਡੁਤਹਨਾਹੀਰਚਨਹਾਰੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜੋੜਨਹਾਰੋਸਦਾਅਤੀਤਾਇਹਕਹੀਐਕਿਸੁਮਾਹੀ॥੨
॥ਜੋੜੀਜੁੜੈਨਤੋੜੀਤੂਟੈਜਬਲਗੁਹੋਇਬਿਨਾਸੀ॥ਕਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕਾਕੋਸੇਵਕੁਕੋਕਾਹੂਕੈਜਾਸੀ॥੩॥
ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਵਲਾਗਿਰਹੀਹੈਜਹਾਬਸੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਉਆਕਾਮਰਮੁਓਹੀਪਰੁਜਾਨੈਓਹੁਤਉਸਦਾ
ਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੫੨ ॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ॥ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾਪਰਮਿਤਿ
ਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲਪਬਿਬਰਜਿਤਪੰਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾ
ਗੀਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸ
ਮਾਧਾਰੀ॥ਤਾੜੀਲਾਗੀਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬਾਕਰੀਹੈ
ਜੁਗਜੁਗਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ਥਿਰੁਭਈਤੰਤੀਤੂਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਗਨਭਏ
ਹੈਪੂਰੇਮਾਇਆਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰਾਗੀ॥
੪॥੫੩॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ॥ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਆਏਕਤਨਾਈ॥ਸਾਠ
ਸੂਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ॥ਘਰਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾ
ਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ॥ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਿਨਪ
ਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ॥੨॥ਦਿਨਕੀਬੈਠਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹਬੇਲਾਕਤਆਈ॥ਛੂਟੇਕੂੰਡੇਭੀਗੈ

ਮਨ

ਪੁਰੀਆ ਉਲਟਿ ਤ੍ਰਿਗੁਲਾ ਤਿਗੀ ਸਾਈ ॥੩॥ ਛਿਛੀਨ ਨਹੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਰਿਕਿ ਮੈਨ ਤਰਕ ਤੀਉ ਉਰ ਆਈ ॥ ਛੁਟਿ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਰੀਤਾ ਰਤਬ ਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੫੪॥

ਗਉੜੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੫੫॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੫੬॥

ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੫੭॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ॥

ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ੮ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ੮ ॥ ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ੯ ॥ ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ

ਲੇਹੁਸਾਸਾ॥ਉਰਨਹੀਜੈਪਹੁਤਾਖਿਸੰਗਰਿਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਰਤੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ਬਹੁਰਿਮਿਲੀਜੈ
ਆਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਏਕੁਅਧ
ਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥੬੫॥ਗਉੜੀ੧੧॥ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵ
ਮਾਝਿਬਨਾਰਸਿਗਾਊਰੇ॥ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ॥੧॥ਤੋਹਿ
ਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋਸਾਰਿੰਗਧਰ॥ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿ
ਸਨਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥੨॥੬੬॥ਗਉੜੀਪੂ
ਰਬੀ੧੨॥ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥ਕਹਾਭਇਆਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿ
ਆਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ॥੧॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾ॥ਅਬਿਗਤਸਮਝੁਇਆਨਾ॥ਜਤਜਤਦੇਖ
ਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁ
ਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੬੭॥ਗਉੜੀ॥
ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿ
ਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥੧॥ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋ
ਡਉਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥੬੮॥ਗਉੜੀ੧੩॥ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆਰ॥ਸਾਹਿਬੁਰੋਸੁਧ
ਰਉਕਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾ
ਮੁਘਰਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥੬੯॥ਗਉੜੀ੧੪॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿ
ਮਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਜੁਕ
ਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁ॥ਨੰਦੁਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦੁ
ਕਹਾਥੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆ
ਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥੭੦॥ਗਉੜੀ॥ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥
ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ
॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰ
ਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁ
ਲੋਰੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰ

ਰਖੁ ਤੂ ਬਾਹ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੨॥੭੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ
ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੭੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ
ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥ ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ
॥ ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾ
ਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੭੩॥
ਗਉੜੀ ॥ ॥ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ
ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥ ਬਿ
ਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾਂ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ
ਨ ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾਂ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆ
ਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥ ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾਂ ॥੩
॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ
ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੭੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥
ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥ ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤ
ਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥ ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮ
ਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥ ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾ
ਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥ ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਲਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰ
ਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥੭॥ ਖਖਾ ਇਹੈ ਖੋੜਿ

ਨੁ ਆਵਾ ॥ ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥ ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪ
ਦੁ ਲਹੈ ॥੮॥ ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਦੂਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥ ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥
ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥੯॥ ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥ ਙੰਙਾ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ
ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥ ਚਚਾ ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥
ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਇਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥ ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥
੧੨॥ ਛਛਾ ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਛਕਿ ਕਿ ਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿ ਨ ਆਸਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮ
ਝਾਵਾ ॥ ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥ ਜਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥ ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ
ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥ ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥ ਝਝਾ ਉਰਝਿ ਸੁਰ
ਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਿਓ ਝਝਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗ
ਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥ ਞੰਞਾ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ
ਨੇਰਉ ਪਾਇਓ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥ ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ
ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥ ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥ ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥
ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥ ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮ
ਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥ ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥ ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤ
ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ਨਿਡਰ ਹੂਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥ ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥ ਢੂਢਤ ਹੀ
ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥ ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥ ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥
ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥ ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ
ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥ ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥ ਥਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨ
ਹੀ ਪਾਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰ
ਭੈ ॥੨੩॥ ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥ ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ
ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥ ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਉ
ਰਧਹ ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥ ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਾ ॥੨੫॥ ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ...

ਜਾਇ ਪਾਵਾ। ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਹਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ।੨੬ ।ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ। ਪਰਮ ਜੋਤਿ
ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ। ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਊ ਨਿਰਵਰਈ।੨੭ ।ਫਫਾ ਬਿਨੁ
ਫੂਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ। ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ। ਦੂਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ। ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਸ
ਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ।੨੮ ।ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ। ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ। ਬੰਦਉ ਹੋਇ
ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ। ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ।੨੯ ।ਭਭਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ। ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ
ਆਵਾ। ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ।੩੦ ।ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਹਿ
ਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ। ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ। ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ। ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾ
ਵੈ।੩੧ ।ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ। ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ
ਨ ਕੋਇ।੩੨ ।ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ
ਰਹੈ। ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ।੩੩ ।ਯਯਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ
।ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ।੩੪ ।ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿ
ਚਾਨਿਆ। ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ। ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ।੩੫ ।ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ
ਮਨੁ ਲਾਵੈ। ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ। ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ। ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚ
ਰਨ ਸਮਾਵੈ।੩੬ ।ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮਾਰਿ। ਬਿਸਨ ਸੰਮਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ। ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੋ ਬਿਸ
ਨ ਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ। ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ।੩੭ ।ਵਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ। ਇਹੁ
ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ।੩੮ ।ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ। ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿ
ਰੋਧਹੁ। ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ। ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ।੩੯ ।ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ
।ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ। ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ। ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ।੪੦ ।ਸਸਾ
ਸੌਂ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ। ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ। ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ। ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਆ
ਓਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ।੪੧ ।ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ। ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ। ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜ
ਉ ਕੋਈ। ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ।੪੨ ।ਲਿਉ ਲਿਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ। ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋ
ਗੁ। ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ। ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ।੪੩ ।ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ
।ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ। ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ। ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ।੪੪।
ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ। ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ। ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ
ਰਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ। ਗਿ[illegible]ਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ। ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ। ਕਹਿ ਕਬੀ

ਰਜਾ ਨੈ ਗਾਸਰੀ ॥੪੫॥੧॥

ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ॥ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਤ
ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਘਟ ਮ
ਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ
ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ
॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾ
ਸ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹ
ਹੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ ਪਾਂਚੈ ਪਾਂਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਨਿਕ
ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ
ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂ
ਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁ
ਖ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥
ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥
ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥ ਅਮਲ ਨ ਮਲ
ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ
ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅ
ਨਹਦ ਤੂਰ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗ
ਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸ
ਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ
ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ

ਹਜਪਰਗਾਸਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋਇਰਹਿਆਥੀਰਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕਬੀਰਾ॥੧੬॥੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਵਾਰਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ੭ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਧਰਮਧਰਬਿਰਖਵਿਚਿਖੇਲਤ੍ਰੀਤਿਹਲਾਲਸੁਗੰਧਫੁਲ॥ਅਖਰਓਹਲਿਖਿਓਨਹੀਰਾਕਰੈ ਕਬੂਲ॥੧॥ ॥ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਤਕਰੈਭਗਤਿਆਰੰਭ॥ਕਾਇਆਮੰਦਰਮਨਸਾਥੰਭ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰਹੀਜਾਇ॥ਤਉਅਨਹਦਬੇਣੁਸਹਜਮਹਿਬਾਇ॥੧॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਝਰੈ॥ਚਾਖਤਬੇਗਿਸਗਲਬਿਖਹਰੈ॥ਬਾਣੀਰੋਕਿਆਰਹੈਦੁਆਰ॥ਤਉਮਨੁਮਤਵਾਰੋਪੀਵਨਹਾਰ॥੨॥ਮੰਗਲਵਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤਿ॥ਪੰਚਚੋਰਕੀਜਾਣੈਰੀਤਿ॥ਘਰਛੋਡੇਂਬਾਹਰਿਜਿਨਿਜਾਇ॥ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਹੈਰਾਇ॥੩॥ਬੁਧਵਾਰਿਬੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲਮਹਿਹਰਿਕਾਬਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਦੋਊਏਕਸਮਧਰੈ॥ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੂਧਾਕਰੈ॥੪॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਬਿਖਿਆਦੇਇਬਹਾਇ॥ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ॥ਤੀਨਿਨਦੀਤਹਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਹਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਸਮਲਧੋਵਹਿਨਾਹਿ॥੫॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸਹਾਰੈਸੁਇਹਬ੍ਰਤਿਚੜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪਿਆਪਸਿਉਲੜੈ॥ਸੁਰਖੀਪਾਂਚਉਰਾਖੈਸਬੈ॥ਤਉਦੂਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਬੈ॥੬॥ਥਾਵਰਥਿਰੁਕਰਿਰਾਖੈਸੋਇ॥ਜੋਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਤਬਹੂਆਸਗਲਕਰਮਕਾਨਾਸੁ॥੭॥ਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਦੂਜੀਆਨ॥ਤਉਲਉਮਹਲਿਨਲਾਭੈਜਾਨ॥ਰਮਤਰਾਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗ॥੮॥੧॥

ਸ

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥

ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਅਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊਤਰੇ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਤੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਬਾ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ ਨਾ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥ ਊਹਾ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ॥ ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥ ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਯਾਪਾਰੁ ॥ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥੩॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੨॥੪॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੇ

॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ

ਗਾ॥ਪਾਰਸਮਾਨੋਤਾਂਬੇਛੁਏਕਨਕਹੋਤਨਹੀਬਾਰ॥੫॥ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੂਰਬਲਿਖਤਲਿ
ਲਾਟ॥ਉਨਮਨਮਨਮਨਹੀਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟ॥੬॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀਭ੍ਰਮ
ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਕਾਰ॥ਸੋਈਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਬਿਚਾਰ॥੭॥ਅਨਿਕਜਤਨ
ਨਿਗ੍ਰਹਕੀਏਟਾਰੀਨਟਰੈਭ੍ਰਮਫਾਸ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀਊਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸ॥੮॥੧॥੫॥

ਜੁਮਲਾਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾ॥ ੭੭ ॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥੧ ॥ਨਾਮਦੇਉ॥ ੫॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੮੩॥
[illegible]॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ॥
ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥
ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉ[illegible]ਕੇਤੇਤੇਰੇ[illegible]॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾ
ਧਰਮਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀ[illegible]ਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾ
ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋ
ਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇ
ਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸ
ਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾ
ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ
ਨਾਨਕ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ
ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁ
ਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ
ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁ
ਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪ
ਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥
ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ
ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ [illegible] ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ [illegible] ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ [illegible]

ਕਹੀਅਸ ਭਲੇਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਵੰਞੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੋ ਸਭੁ ਮੈ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ॥੫॥੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਮੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਹੈ ਸਿਤ ਮਾਲੁ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ

ਗੀਧਮਸਤਿਗੁਰਿਪਿਅਪਾਰਾ॥ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਖਾਣਾ
ਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ॥
ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀ
ਐਸਭੁਖਤੋਖਤਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਜੈਸਾ
ਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ਤੁਧੁਆ
ਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰ॥
ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ਜੇਕੋਬੂਝੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਅਨ
ਦੁਭਇਆਸਹੁਵੀਆਹਣਆਇਆ॥੧॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਹਮਰੈਘ
ਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆਜਾਂਸਹੁ
ਮਿਲਿਆਤਾਂਜਾਨਿਆ॥ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਆ
ਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾ
ਸੋਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ਸਚਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥੧॥ਮਨਚੂਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ॥
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰਦ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦ॥
ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿੰਦੁ॥੩॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ॥
ਭੇਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਭਿਖੇਹ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਅਸਥਿਰੁਨਾਮੁਰਜਾਇ॥੪॥੧੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੂਪ॥ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਰੂਪ॥ਊਜ
ਲਮੋਤੀਚੂਗਹਿਹੰਸ॥ਸਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈਅੰਸ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਰ
ਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਪਾਵੈਭੇਦੁ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ॥ਨਾਦਬਿ
ੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੨॥ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿਰਵਾਂਤਉ॥ਰਾਜ

ਨਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਬਿਗਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥
ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਚਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ ਹਮਰੀ
ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ
ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ

ਆਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇ ਕਰਮ
ਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅ
ਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ
ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥
ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿ
ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾ

ਇਨ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਮ ਬੀਚਾਰ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਤਉ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ
ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿ
ਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਸ ਕਉ
ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿ
ਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਤਿਤੁਕਾ ॥ ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾ
ਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ
ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਟ
ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥
ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥
੨ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ
ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ
ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਧ ਬਿ
ਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ

ਧੀਰਕ ਹੀਣੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਕਿਉ ਵਿਸਰਹਿ ਸੁਖੁ ਬਰਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ
ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ
ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ
ਤਾ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥
ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁ
ਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲ
ਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥
ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁ
ਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
੧ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ
ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇਇ ਵਡਿਆ
ਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ
ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ
ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ
ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥

ਸਭੀ ਰੰਗੀ ਭੁਖੀ ਭੂਲੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ
ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ
ਧਰੀ ॥੧॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ
ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ
ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ
ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥
ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾ
ਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨ
ਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ
ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥
ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ
ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮ
ਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ
ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ
ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿ[ਆ ਹੋਇਗਾ]
ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ
ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿ

ਆਸੀ॥ਭਈਲੇਉਦਾਸੀਰਹਉਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਮੈਖਰਿਕਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਤਉਕਾਮਣਿਸੇਜੈ
ਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਛੋਡਿਵਡਾਈਅਪਣੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪੇਵਕੜੈਧਨਖਰੀਇਆਣੀ॥ਤਿਸੁਸਹਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥੧॥ਸਹੁਮੇਰਾਏਕੁਦੂ
ਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਰੜੈਧਨਸਾਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਅਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਾਕਾਮਣਿਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੩॥ਕਹ
ਤੁਨਾਨਕੁਭੈਭਾਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਨਕਿਸਕਾਪੂਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਰਾ॥ਜਾਂਤੂੰ
ਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਅਉਗਣਕੂਕੈਕੋਈ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ਤਾਂਕੋਸਚੇ
ਸਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾ
ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਿਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇ
ਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂ
ਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥
੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥
ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹ
ਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਭਇਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੩੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ॥

ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲਖਾਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਤੇਰੀਲਖਉਠਿਰਾ
ਖਹਿਮਾਨੁ॥ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਧੰਧਾ॥ਜੇਬ
ਹੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੋਅੰਧੋਅੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਖਟੀਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲ
ਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ॥ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਜੀਅਕਿਥੈਫਿਰਿਪਾਹਿ॥੨॥ਲਖਸਾਸਤਸ
ਮਝਾਵਣੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣ॥ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਸਭੇਕੁਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਚਿ
ਨਾਮਿਪਤਿਊਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਜੇਵਸੈਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰੁ॥੪॥੩੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁਵਿਚਿਪਾਇਆਤੇਲੁ॥ਉਨਿਚਾਨਣਿਓਹੁ
ਸੋਖਿਆਚੂਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ॥੧॥ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕੜਿਪਾਇ॥ਲਖਮੜਿਆਕਰਿਏਕਠੇ

ਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆ
ਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ
ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ
ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁ
ਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾੰਬਰ
ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ
ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕ
ੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧
॥੩੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ
ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿ
ਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ
ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆ
ਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ
ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁ
ਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇ
ਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨ
ਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿ
ਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿ

ਰਖਿਆ ਬਾਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਮੁ ਨਠੜੀ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ
ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ
ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ
ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ
ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ
ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥
ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ
ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ
ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥
੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ
ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇ
ਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕ
ਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋ
ੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦ
ਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

ਆਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩. ਘਰੁ ੨

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ

ਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ।ਸਾਚਾਆਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ।੧।ਰਹਾ
ਉ।ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਧਰੈਸੰਸਾਰਾ।ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰਾ।ਭਾਉਪਿਆਰਾਲਾਏਵਿਰਲਾਕੋਇ।।
ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੨।ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਾਧਾਰੁ।
ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ।ਅਵਗਣਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ।੩।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ।
ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੈਨਪੀਰ।ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।੪
੧।।੫੦।। ਆਸਾਮਹਲਾ੩।। ।ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ।ਸਚੀਬਾਣੀਪਾਏਭਾਗਿਕੋਇ।੧।ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੁਵਿਚਹੁਅਉਗਣੁਜਾਇ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਣਾਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈ
ਸੋਗੁਣਜਾਣੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ।ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੂਚਾਹੋਇ।ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ।੨।ਗੁਣਅਮੋਲਕਪਾਏਨਜਾਹਿ।ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ।ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਨਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।੩।ਜੋਗੁਣਸੰਚੈਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ।ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਗਾਉ।ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾ
ਇ।੪।੨।।੫੧।। ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ।।
ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ।।
੧।ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨਬਿਧਿਹੋਇ।ਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲੈਜ
ਨੁਕੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ।ਵਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਊਚੀਬਾ
ਣੀਊਚਾਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵਖਾਣੈਕੋਇ।੨।ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਿ।ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਰ।ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਦੁਖੁਕਮਾਇ।ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ।੩।ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ।ਪੀਵਤਰਹੈਪੀਆਏਸੋਇ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ।ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ।੪।੩।।੫੨।। ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰ।ਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ।ਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਤਿਨਕੈਹਮਸਦਲਾਗਹਿ
ਪਾਇ।੧।ਜੋਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ।ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹ
ਮਿਲੈਸੁਭਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾਏ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਪਣਿਆ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਥਨੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਾ
ਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾ
ਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ
ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ
ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿ
ਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ
ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾ
ਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾ
ਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਇ ॥ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਦਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ
ਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂ
ੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਸੇਵੇਸੁਲਾਹਲਾਹੋਇ॥ਤਿਨਮਜਾਣੀਉਤਮੁਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੋਇ
੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਮਨਮੁਖੁਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ
ਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ਦੂਜੈਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਮਮਤਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀਗਾਰੁ॥
ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਿਧਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏਝੂਠੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰ
ਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਅਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦਾਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾ
ਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੂਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੮॥ ੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥
ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖ
ਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇ
ਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮ
ਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰ॥ਊ
ਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥੪੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾ
ਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿ
ਸਮਾਣੇ॥੨॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁ
ਕਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥
੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਪੰਚਪਦੇ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦ॥
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਨਾਕਿਮਰੈਨਾਆਵੈਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਿਨਕਉ

ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਬਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ
ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ
ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ
ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹ
ਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਏਹਾ ਭਗ
ਤਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥ ੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ
ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ
ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥

॥੧੩॥੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨

ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇ
ਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗ
ਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂ
ਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂੰ
ਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ ੫੩ ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾ
ਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਾਰਾਧੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧ
ੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ॥ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਹਿ॥ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਮਨਿਖੋਟੁਕਮਾਹਿ॥ਹਮਹਰਿ
ਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥੨॥ਏਹਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆਕਉਲੂਝ
ਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਹਮਰੈਹਰਿਧੜਾਜਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਸਵਾਰੀ॥੩॥ਕਲਿ
ਜੁਗਿਮਹਿਧੜੇਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁ
ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਏ॥ਹਮਰਾਹਰਿਧੜਾਜਿਨਿਏਹਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੂਜਾਭਾਉਧੜੇਬਹਿ
ਪਾਵੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰੁਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾ
ਹਰਿਧੜਾਧਰਮੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਣਿਆਵੈ॥੫॥੨॥੫੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥

ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁ
ਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇ
ਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੁ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨ
ਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪

॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁ
ਆਰੁ॥ ੫੫ ॥

ਜਪੀ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ
ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੭॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ
ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ
ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ
ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ [illegible] ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ
ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮ
ਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰ
ਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥
੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵ
ਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੬ ਕੇ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਥੋਥਰਵਾਜੈਬੇਨ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੋਲਹੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੂਆਹਰਿਰੰਗਿ
ਭੇਨ॥੧॥ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਹਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਹਮਆਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਾਵਹਿਰਾਗਭਾਤਿਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹੁਮਨੂਆਖੇਲੈਖੇਲ॥ਜੋਵਹਿਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉਬਸੁਧਾਉਠਿਬੈਲਗਏ
ਚਰਿਬੇਲ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆਖੇਤੁ॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਬੈਲੁ
ਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤੁ॥੩॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤੁਮਰੀਜੋਦੇਹੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਲਾਵਹੁਮਨੂਆਪੇਲ॥੪॥੯॥੬੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂਤਾਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁ॥ਆਵਤਜਾਤਬਾਰਖਿਨੁਲਾਗੈਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉ
ਨਾਮੁ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਬਿਨੁਮੀ
ਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੋਊਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਣਕਬਕੋਰਾਗਧੁਨਿਉਠਾਵੈ॥ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿ
ਨੁਪਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥੨॥ਕਬਕੋਨਾਚੈਪਾਵਪਸਾਰੈਕਬਕੋਹਾਥਪਸਾਰੈ
ਹਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮ੍ਹਾਰੈ॥੩॥ਕਬਕੋਊਲੋਗਨਕਉਪਤੀ
ਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥੪॥੧੦॥
੬੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜਨਨਾਚਹੁਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮੇਰੇਭਾਈਹਮਜਨਕੇਧੋਵਹਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਆਪੇ
ਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਇ॥ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿ
ਥਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਰਾਜੈਹਰਿਗੁਣਜਿਉਆਖੈਤਿਉਸੁਖੁਪਾਇ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਦੀਏਹਰਿ
ਅਪੁਨੇਗੁਣਗਾਹਕੁਵਣਜਿਲੈਜਾਇ॥੪॥੧੧॥੬੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਘਰੁ੮ ॥ਕੇ॥੨॥ ਕਾਫੀਮਹਲਾ੪

ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹੁਹਉਮੈਰੋਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਅਸਥਿਰੁਹੋਈਐ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾ
ਸਿਚਲਣੁਜਾਣਿਆ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੁਸਾਰੁਸਬਦਿਸਮਾਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖੇਡੇਹਸਿਆਏ

ਮਾਇਆ ਨਵਲਨੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਪਰਹਰੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ
ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾ
ਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ
॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮ
ਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਸੁਧੰਗ ॥
ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹ
ਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ
ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲ
ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥ ੩੯॥੧੩॥੧੫॥
੬੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ

ਕੁਟੰਬਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ॥ਹਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥ਐਸਾਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧ
ਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਧੂਸਭਿਧ੍ਰੋਹਨਿਧ੍ਰੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕਾਮਿਵਿਆਪੈ॥ਇ
ਕਿਸੰਚਹਿਗਿਰਹੀਤਿਨਹੋਇਨਆਪੈ॥ਇਕਿਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਬਹੁਤੁਕਲਪਾਵੈ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਤੇਤਪਸੀਭੂਲਾਏ॥ਪੰਡਿਤਮੋਹੇਲੋਭਿਸਬਾਏ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਹੇਮੋਹਿਆਆਕਾਸੁ॥
ਹਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿਹਾਥੁ॥੩॥ਗਿਆਨੀਕੀਹੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥ਜੋਤੂੰਕਹਹਿਸੁਕਾਰਕਮਾਵਾ॥ਜਨਨਾ
ਕਰਜੋੜੇਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥
ਨਕਗੁਰਮੁਖਨੇੜਿਨਆਵਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਸੂਤੇਪਿਰਕੀਤੀ
ਵਾਖਿ॥ਦੇਰਜਿਠਾਣੀਮੁਈਦੂਖਿਸੰਤਾਪਿ॥ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੇਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪਿਰਿਰਖਿਆਕੀਨੀਸੁਘੜ
ਸੁਜਾਣਿ॥੧॥ਸੁਨਹੁਲੋਕਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਇਆ॥ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਵੈਰੀਸੰਘਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁ
ਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਿਆਗੀਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤਿਆਗੀਲੋਗਾਰੀਤਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਤਿਆਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾਨੇ॥ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਨੇ॥੨॥ਸਹਜਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬਾ
ਧਿਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਦੁਵਾਜਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਧਨ
ਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੇਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਸੁਣੇਕਮਾਵੈਸੁਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਨਮਿਨਮਰੈ
ਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਓਹੁਰਹੈਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਿਜਭਗਤੀਸੀ
ਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਰੂਪਿਅਨੂਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿ
ਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿਲਿਹਮਪਾਈ॥ਜਜਿਕਾਜਿਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚ
ਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ॥ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈਉਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਿਆਣੀ
ਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿਪੂਤ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਸ
ਰੂਪ॥ਇਛਪੂਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਨੀ॥੩॥ਸਭਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟ॥ਮਤੀਦੇਵੀ
ਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨਦੇਈ॥ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਈ॥ਵੇਸਕਰੇਬਹੁ
ਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤ
ਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਰਿ॥ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰ॥
ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ॥ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥੨॥ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਾਲੇ

ਜੈਸੇ ॥ ਸਗਲਾਂ ਅਗਿਸ ਬਰਨ ਪੂਰੈ ਸੈ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਸਗਟਿ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਲੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਤਿਆਈ ॥੩॥
ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹੁ ਨਾਇਕੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਆਮਰਿ
ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ
ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ ਧਰਿ ॥ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ
ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕ
ਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੪॥੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ ਵ
ਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥
ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾ
ਨੀ ॥ ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ
ਆਇਆ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ
ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
ਬਾਂਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾ
ਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰ
ਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੁ
ਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕਜਨਿਪਿਰਸਿਮਰਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨਿਮੂਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿ
ਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਾਪਰਾਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ
ਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ
॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀ
ਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਦੂਖਰੋਗਭਏ
ਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥
੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦ
ਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁ
ਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀ
ਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸ
ਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਉਮੈਕੀਓ
ਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁ
ਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈ
ਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿ
ਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿ
ਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਉਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇ
ਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿ

ਲਥੇਰੋਗਦੁਖਨ▮ਆਵੈ॥ਮਿਟੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭੁਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੁਨੀਇਹੈਬੀਚਾਰਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥
ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਪੰਚਪਦੇ॥੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦ
ਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾ
ਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ॥ਗਲੀਗਰਬਹਿ
ਮੁਖਿਗੋਵਹਿਗਿਆਨ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋਈਲੋਭਿਸੁਆਨ॥੨॥ਕਾਪਰਪਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗ॥
ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰ॥ਸੰਗੀਖੋਟਾ
ਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥
ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥
ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥
ਸਭਿਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹਣਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏ
ਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮ
ਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧ
ਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾ
ਇਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲ॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ ॥ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿ(ਕਰਿ)ਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾ
ਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾ
ਹਿਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਬੂਝ
ਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਾਪਾਕ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦੇ॥
ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁ

ਮੋਕਉਕਵਨੁਨਚਿਤਵੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾ
ਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰ
ਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹੁ
ਮਨੁਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ॥ਮਨ
ਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿ
ਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੨॥ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵ
ਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥
੧॥ਐਸਾਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁ
ਸੰਚਾਣਾ॥ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿਰ
ਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ॥ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁਅਸਥਿਰੁਹੈਥੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇ
ਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰ
ਮਲਚੀਤ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਇਛਾ
ਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਤੇਰੈ

ਪਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਤਿ॥੩॥ਸਾਚੋਸਾਹਿਬੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਨਾਨਕਲਾਇਆਪਗਾਸੇਵਾ॥੪॥੨੦॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥੧॥ਕ
ਰੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥੨॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿ
ਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥੧
ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾ
ਸੇਵਬਿਗਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਤਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆ
ਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
੪॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਉਨ
ਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾ
ਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿ
ਘਟਿਚੀਨ॥੪॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਰਿਆ॥
ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੋਭਾਜਾਕੀ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭੁਜਾਕੈਹਾਥ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤ
ਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁ
ਮਨੁ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ॥੧॥ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਅਠਸਠਿਮ
ਜਨੁਸੰਤਪੁਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਾਸੁ
ਸਗਲਕਾਛੋਡਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇਬਾਬੁ

ਰਤਨਪਦਾਰਥਪ੍ਰਭਮਨਿਲਿਵਸਿਉਮੇਰੇਨੈਣਾਸੋਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਤਅਗਾਧਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿ
ਥੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰੁ॥੨॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਟੁਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥
੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੇਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਤਿਪਦੇ॥੨॥ ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇ
ਮਾਤੇਮਨਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ਆਨਰਸਾਮਹਿਵਿਆਪੈਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਵਾਰਾ॥
ਆਨਰਸਾਸਭਿਹੋਛੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੂਹਾਟਿਸਮਾਇ॥ਲਾ
ਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇ
ਆਸਾਦੁ॥ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਹਿ
ਮਨਿਪਿਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਿਦਾਸ
ਰੀਤਾਪਾਵਹਿਸੋਭਾਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਜੋ
ਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥
ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿ
ਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆ
ਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮ
ਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਆਸਾ॥
ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾ
ਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਲਾਤਾਊ
ਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਏਕਿਰਪਾਲਾਹੋਏਆਪਿਸਹਾਇ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ॥੨॥੩੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੧॥ਤਾਪੁਗਇ
ਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਾਂਛਤਨਾਹੀਸੁ
ਬੇਲਾਆਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਠੰਢੀਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੨੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮ
ਨਾਮਨਿਤਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੨੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮ
ਦੁਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਿਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹਅਪੁਨੈਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥
॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਚੂਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮਨੂਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇ
ਤਸਭਿਜੀਅਸੰਮਾਰੇ॥੨॥ਏਕਹਿਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੈਏਕੈਹੈਸਗਲਾਪਾਸਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧਜ
ਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੇ॥ਤੁ
ਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾਆਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰ
ਹਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈਮਝਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ਦੇਹੁ
ਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਨਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾ
ਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਿਵਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਮਹਲਾਜੋਦੀਸਹਿਨਾ
ਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੪॥੨੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੁੋਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩੮॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ

ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਦੇ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ
ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ
ਰੋਏ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥
ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ
ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ
ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ
ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪ
ਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾ
ਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸ
ਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ
ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ
ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾ
ਰਿਆ ਰੇ ॥ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾ
ਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ
॥੪॥੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ
ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁ
ਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਭਗਤਿ

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਆਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਠੇ ॥ ਛੁਟੈ ਨਾਹਿ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥ ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ

ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ
ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆ
ਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿ
ਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਦਾਤੇ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀ
ਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁ
ਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ
ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿ
ਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ
ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਤੂੰ
ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
॥੧॥੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿ
ਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ
ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤਿਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਨਾਮਿ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ
ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ
ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜ
ਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ
ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥
ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਚਨ
ਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ
ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬ
ਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ
੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
ਨਾ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕ
ਰਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾ
ਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ
੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ
ਜਾ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਾਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ [illegible]

ਮੁਦ੍ਰਿ ਨਾਇਆ ਭ੍ਰਮਤ ਤਿਨਾ ਨਭ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਤਪ ਠਾਕੁਰ ਤਉ ਤਜਾਂਈ ॥ ਜਿਤੁ ਮੈ ਦੇਹੁ ਸਿਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਵਿਚਿ ਰਹੀਸਾਂਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਇਹੁ ਪਤਿਆਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਪੇ ਨਵਿ ਖਾਂਈ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਂਈ ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਂਈ ॥ ਤੁਮਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋ ਭੁਲਾਂਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਂਈ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਂਈ ॥੪॥੯॥੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਠਰ ਸੀਤਲ ਤਾਪਿਆ ਹੀਐ ॥ ਆਗਮ ਨਿਰਗੁਨ ਉਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ॥ਸਾਧਸੇਵਾਅਘਕਟੇਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦੁਘਨਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੂਰਖੁਢੀਠਾ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾ
ਲਾਗਾਮੀਠਾ॥੨॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲਹੇ॥੩॥ਰਤਨਜਨਮੁਇਹੁਸਫਲਭਇ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਇਆ॥੪॥੧੫॥੬੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦ
ਸਦਾਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਸੰਗਿਝਾਰੇ॥੧॥ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਨਆਵਸਿਕਾਮਾ
ਝੂਠਾਮੋਹੁਮਿਥਿਆਪਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ॥ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਦੁਖੁਜਾਇ॥੨॥
ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਵੈਨਾਉ॥੩॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ॥ਆਠ
ਪਹਰਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ॥
ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ
ਸੂਰੁਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਆਕਾਰੁ॥੨॥ਸਰਗੁਣਨਿਰਗੁਣਥਾਪੈਨਾਉ॥ਦੁਹਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋ
ਠਾਉ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮਭਉਖੋਇਆ॥ਅਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨੈਨਅਲੋਇਆ॥੪॥੧੭॥੬੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੂਨਜਾਨਾ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥੧॥ਮੈਨਿਰਗੁਨ
ਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਅਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਤੇ
ਰੇਕੀਆਸਮਨਿਧਾਰੀ॥੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮਨਸਾਧਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਮਨਹਿਅਰਾਧਾ॥੩॥ਕਿਛੂਨ
ਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਥੋਰੀ॥ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹਮਾਲਾ॥ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁ
ਨੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥
ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥ਹਰਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸ
ਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈ
ਸੋਈਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀਜੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ॥ਤਿਸੁ
ਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੇਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥

ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਾਂਦੂਖੁਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਹੋਨਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨ
ਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਏਦੂਖਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ॥ਫਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸੋ
ਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨਉਹਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨ
ਛੂਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾ
ਇਆ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਤੂਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੂਮੇਰਾਕਰਤਾਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ॥ਸਰਣਿਗ
ਹੀਪ੍ਰਭਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂਆਧਾਰੁ॥ਤੁਝਹਿਪੇਖਿਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰੁ॥੨॥ਤੂਮੇਰੀ
ਗਤਿਪਤਿਤੂਪਰਵਾਨੁ॥ਤੂਸਮਰਥੁਮੈਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਨਾਮਗੁਣਤਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅ
ਰਦਾਸਿ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਰੋਵਨਹਾਰੈਝੂਠੁਕਮਾਨਾ॥ਹਸਿਹਸਿਸੋਗੁਕਰਤਬੇ
ਗਾਨਾ॥੧॥ਕੋਮੂਆਕਾਕੈਘਰਿਗਾਵਨੁ॥ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸਥਾਤੇਬਿਰ
ਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੂਕਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਅਉਤਾਰਾ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਨ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਸੋਇਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦੁਧਰਉਗੀ॥
ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁਕਹਾਕਰਉਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਾਰਿਓ॥ਖਿਸ
ਰਿਗਇਓਭੂਮਪਰਿਡਾਰਿਓ॥੨॥ਸਾਦਿਮੋਹਿਲਾਦੀਅਹੰਕਾਰੇ॥ਦੋਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇ
ਭਰਮਅੰਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀ
ਆਸਪਿਆਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰਨਸਿਗਏਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਤੂਚਿਤਿਆਵਹਿਤੇਰੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਗਲਰੋਗ
ਖਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਦੂਖਦੇਵਹਿਅਵਰਾਕਉ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕਉ॥੨॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀ
ਪਿਆਸਮਨਿਲਾਗੀ॥ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿ
ਦੀਜੈ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਹੋਇਆ
ਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨੀ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪੂਰਨੁਸੋਭੇਟਿਆਨਿਰਭੈਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥੨॥ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਤਿ
ਬੁਝੀਮਨਿਹੋਈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਮਿਟਿਗਈਭਾਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥੪॥੨੭॥੭੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋਜਨਪੂਰਨਰਹੇਅਘਾਈ॥੧॥ਕਛੂਨਥੋਰਾਹਰਿਭਗਤਨ
ਕਉ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤ
ਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਈ॥ਪਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਹੁਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁ
ਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਹੀਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਮੇਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣਤਬਿਨਾਸਿਉਸੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟ
ਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਾਂਪੂਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ
॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ॥ਗਿਰਤਕੂਪਮਹਿਖਾਹਿਮਿਠਾਈ
॥੧॥ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਚਿਤਵਤਕਬਹੂਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਹਚਲਗ੍ਰਿਹੁਬਾਂਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਫਾਂਸਿਸਕਤਸਰੁਸਾਂਧਿਆ॥੨॥ਬਾਲੂਕਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁ
ਖਿਆਇਆ॥ਸੋਥਾਨੁਮੂੜਿਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਜਗਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥੯॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲ॥
ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁਮਸੰਗਿਮੇਲ॥ਉਨ੍ਹ੍ਹਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁਕੋਊਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਊਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥੧॥ਤੇਬੈ
ਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿ
ਤੂਹੋਈਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀਪਪੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀਰੋਲਿ॥੨॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਹਤੁ॥
ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕੁਜਗਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓਹੁਬੈਰਾ
ਗੀਮਰੈਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਣੈਆਪਿ॥
੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਾਹਮਡਰਿਆ॥ਨਾਓਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕੜਿ
ਆ॥ਨਾਓਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ॥ਨਾਓਸੁਦੂਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ॥੧॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰਨਵਾਰਾ॥ਜੀਅਉਹਮਾ
ਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਸੁਬੰਧਨਨਾਹਮਬਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਧੰਧਾਨਾਹਮਧਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉ
ਮੈਲਾ॥ਓਸੁਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥੨॥ਨਾਉਸੁਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁਲੇਪੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁ

ਭੂਖਨਾਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਉਤੁਨਿਮਖੁਤੇਨਾਮਜਾਚਨਾ॥੩॥ਤੁਮਕਿਛੁਨਹੀਦੇਵੈਤੇਰੀ॥ਆਗੈਪਾਛੈਰੇ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਇਕੁਮਤਿਗਾ॥ਹਮਛੋਡਿਮਿਲਿਤੇਰੇਦਿਕਰੰਗਾ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ॥ਪਾਨੀਪਖਾਕਰਉਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਨਿਕਬਾ
ਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੧॥ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸ
ਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥ਉਨਕੀਰੇਣੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲਿ॥ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਾਵਉਸੰਗੁ॥ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈ
ਰੰਗਿ॥੨॥ਜਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ॥ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੋਮਾ॥ਗਰਬੁਮੋਹੁਤਜਿਹੋਵਉਰੇਨ॥ਉਨਕੈ
ਸੰਗਿਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨ॥੩॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਦਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਘਟਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ॥੩॥ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਘੂਲੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਭੂਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਵਿਹਾਝੀਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥
ਪ੍ਰਭਿਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ॥੧॥ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ॥ਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆਹੂਮਹਿਪਰੀ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਆਨਿਹੰਗਾ॥ਚੀਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲਸਕਰਜੋੜੇਕੀਆਸੰ
ਬਾਹਾ॥ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਾਂਹੋਇਗਇਓਸੁਆਹਾ॥੨॥ਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਰੁਰਾਨੀ॥ਹਸਤਿਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨ
ਭਾਨੀ॥ਵਡਪਰਵਾਰੁਪੂਤਅਰੁਧੀਆ॥ਮੋਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੂਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ॥
ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥੪॥੩੫॥੮੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਿਚਮੜੀਜਉਛੋਡੈ
ਨਾਹੀ॥ਲਾਗਿਛੁਟੋਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਹੈ॥ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬਨਿਬਨਿਜੋਹੈ॥ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥ ਅਗਨਤ ਰੂਪ ਸਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥ ਛਿੜ ਤਿਨਹੀ ਬਾਪਨਾ ਆਊ ॥ ਮੇਰੀ ਅਪੁਨੇ ਉਨ
ਲੋਚਾਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥ ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੮੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਅਨ
ਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟ
ਨਹਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾ
ਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣ
ਤਾਸਿ ॥੪॥੨੭॥੮੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਮ ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਹਿ ਅਨਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
ਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸ
ਗਲੇ ਭਵਨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੮॥੮੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸਦ ਹੀ
ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾ
ਰੈ ਸੇਵਾ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ
॥ ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰ
ਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ
ਲਹਨਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੯॥
੯੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥
੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ
ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥

੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭੁ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥ ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਹਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ

ਏਕਾ ਗਤਿ ਪਾਈ ਮੇਲੁ ਪੂਰੇ ਕਾ ॥੪॥੩॥੯੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥
ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗ
ਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੪॥੯੮॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ
ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ
ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ
ਨ ਝੂਰਨ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ
॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ
ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰ
ਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ
ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿ
ਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅ

ਰਾਮਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਏ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥ ੮॥ ੧੦੨ ॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾ
ਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ
ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜੇ ਲਖ
ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥ ੧੦੩ ॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ
ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥
ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥ ੨॥ ੧੦੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਂਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂ
ਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਂਈ ਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹ੍ਹਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁ
ਸਤਾਕ ਭਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥ ੩॥ ੧੦੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ
ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿ
ਸੂਰਿ ॥੨॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ ਜੈਸੇ
ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥ ੪॥ ੧੦੬ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥
ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ
ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ

ਨਾਇ ਸਿਗਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਤਨ ਧਿਆਗਾਮ ਸੁਜਾਪੂਰਨ ਭਾਗਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ [illegible]

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ [illegible]

ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂ [illegible]

॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥ ਵਜਹੁ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ

ਸਭੁ ਕਰਤੀ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤਿਸੀ ਗਾਂਢੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ
ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀ
ਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ
ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥ ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅ
ਪਾਰਿ ਰੀ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥ ੧੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੜੀਗ
ਨੜੀ ਲਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲਹੁ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਟੇਰੁ ਗਇਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥ ਉਰਿ ਧਿਆਈ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਕੁਰਤੇ
ਕੂੜੇ ॥ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਅਬ ਤਉ ਨ ਖੋਹੈ ਇਉ ਅਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਜ ਨ ਤਾ ਤਬ ਠੀਕੇ ਬੰਧਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨ
ਭ੍ਰਮ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫਧਾ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ
ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥
੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗ
ਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ
ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ
[illegible] ਕੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾਕੀ ਸ
ਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ ਅਗਮ [illegible] ਬੰਧੁ ਗਰਾ
ਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਭ [illegible] ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਵਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥ [illegible] ਬਿਉਹਾ
॥ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ [illegible]

ਗੀ॥੧॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਤਿਸੁ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਬਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਸ ਨੀਚੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੋ ਦਾਹਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ॥ ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ॥ ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਸਾ॥ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ॥੧॥ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੰਗਿ ਬੈਸਨੋ ਕੋਊ ਨ ਪਾਵੈ ਤਹ ਸਗਲ ਚਰਨ ਸੇਵਈ॥੨॥ ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ॥੩॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ॥ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ॥ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ॥੪॥ ੩॥੧੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ

ਸੀਗੀਤਿਨਆਵੈਅਤ੍ਰਿਪਤਿਭਰੇਆਪੈ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੇ॥ਕਾਚੈਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤੂੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲ
ਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੇ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈ
ਸਾਦਿਲੋਭਾਏਝੂਠਧੰਧਿਦੁਰਗਾਧੇ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਪਟਾਧੇ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤੈਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜਨਮਾਧੇ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਧੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ॥੪॥ਇਉਜਪਿਓਭਾਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ॥ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
॥ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਘਰੀਮੁਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁ
ਤਾਵਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸੋਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿ
ਭੂਲਿਓਆਕਨੀਮਕੋਤੂੰਮਰੁ॥ਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਉਹੈਰੇਤੈਸੋਹੀਇਹੁਪਰਗ੍ਰਿਹੁ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬ
ਸਤੁਰਹੀਅਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਆ
ਪਿਓਸੋਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਲੂਕਿਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾ
ਨੇਕਉਲੇਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੂਸੇਤੂੰਰਾਖਤਪੜਦਾਪਾਛੈ
ਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇ
ਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਹੋਇ
ਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋ
ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਣਿਆਵੈ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੧

ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾ
ਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨ੍ਹੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ॥ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹ
ਗਾਖੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਰੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ[illegible]

ਤਉਮੁਨਿਧਿਆਨੁਨਿਰੰਜਨਲਖਿਮਨੁਆਲਸੁਪਤੀਆਨੋ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਰੰਗਿਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵਉ
ਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿਡਰਾਵ
ਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਹਿਚੀਤਿਨਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਪਹਿਰਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਚਾਰਿਬਰਨ
ਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿ
ਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕੈਝਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮਆਨਸਗ
ਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾ
ਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਮਾਰੀਪਿ
ਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰ
ਤਾਰੀਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮਹਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥
੧॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹੰਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰੁਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿ
ਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ ੧੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮ
ਹਾਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋ
ਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਕੇ
ਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿ

ਪਲਾਤਿ ਸਭਾਈ ਸੰਗੇ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੜਿਆ ਵਿਚਾਰਿ ਤਤੁ ਕਉ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥ ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥

ਨੇ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇ॥ਮਿਥਿਆਗਹਨਗਹੇ॥੧॥ਮਿਥਨਮਨੋਰਥਸੁਪਨ
ਆਨੰਦਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਿਸਤਿਕਹੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇ॥ਤਿਲੁਮਰਮੁਨਲਹੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਆਹੇ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਿਪਦੇ॥
ਓਹੁਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮਾਣਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਹਨਾਹਨਹੀ॥੧॥ਰਾਜਨਭਾਗਨ
ਹੁਕਮਨਸਾਦਨ॥ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ॥੨॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨ॥ਸੁਖੋਸੁਖੁਪਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਪ
ਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਲੋਇਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਊਤਹਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿ॥ਤੂੰਹੀਤੂੰਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਧਰਨਾ
ਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਨਾ॥੨॥ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥੩॥੪॥੧੪੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਓਹੁਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋ
ਡਿਨਜਾਈ॥ਓਹੁਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੋਰੋਮਾਈ॥ਭਗਤਨਕਾਓਲ੍ਹਾ॥੨॥ਅਲਖੁਲਖਾਇ
ਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿਕਾਚੋਲ੍ਹਾ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਪੁਨੀ
ਭਗਤਿਨਿਬਾਹਿ॥ਠਾਕੁਰਆਇਓਆਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਹੋਇਸਕਾਰਥੁ॥ਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥੧॥
ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾ॥ਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਹਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਹਿ
॥੩॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਠਾਕੁਰਚਰਣਸੁਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆ॥ਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥੧॥ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਆਨਨ
ਭਾਵੇ॥੨॥ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੇ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ॥੧॥
ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐ॥ਸਰਬਫਲਪਾਈਐ॥ਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕ
ਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾ
ਮੁਧਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ॥੧॥ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਬਾਧਿਓਨਲਿਨੀ
ਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ ਆਸਾ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਘਰੁ ੧੪ ਮਹਲਾ ੫

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੇ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥ ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਵਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਡੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ

ਪ੍ਰਭੂ ਤਜੀ ਨਾਹਿਓ ॥੧॥ ਖਿਨਹੂ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਅਸਾਵਰੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਾ ਏਕੁ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥

ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥

ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥

ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥

ਚਾਸਤਰੰਗੁਤੋਹਿਹਾਂ॥ਬਿਅਪੈਦੁਖੁਨਕਿਹਿਹਾਂ॥ਭਗਤਫਲਨਿਧਕੁਹਾਂ॥ਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੂਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰੁਸੋ
ਕੁਹੇਹਾਂ॥ਜਗਿਜਗਿਜਿਨਜਾਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਮੂੰਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿ
ਕੋਇਹਾਂ॥ਮਨਤਿਅਰਾਧਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਉ
ਨਾਨਕੁਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਾ
ਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁ ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥
ਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨੁਹੋ
ਇਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੂਸੋਇ
॥ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥
੬॥੧੬੨॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਇਕਤੁਕਾ॥ ॥ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿ
ਤਜਿਅਨਲਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮਮਰਿਭਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋ
ਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੯

ਬਿਰਥਾਕਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈ
ਹੇਤਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ
॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾ
ਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥ਸੋਦਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥੧॥ਮਃ੧॥੩੯॥ਮਃ੩
੧੩॥ ਮਃ੪॥੧੫॥ ਮਃ੫॥੧੬੩॥ ਮਃ੯॥੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੩੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ॥ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਹਾ
ਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮਨਮੇਰੇ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮੁਨ

ਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕਰਮੁਕਮਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਮ
ਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚੁਮਨਕਾਰਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਓਰੰਗੈਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸਨੁਆਪਿਸਹ
ਜਿਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨੁਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਿ
ਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥ਜਲਮਹਿ
ਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸਭਚ
ਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰਮੈਰਾਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੈਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥ਸਾਚ
ਧਣੀਜਗੁਆਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਾਬਹੁਤੀਆਸਾ॥
ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਾਹੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁ
ਤ੍ਰਿਆਜਿਤੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਹਉਮੈਕਹੈਕਹਾਏ॥ਅੰਦਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਏ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥
ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੋਆਵੈਜਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਰੂੜੋਕਹਉ
ਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਥਕਥਉਨਹਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੂਖਰਜਾਈ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਸਾਚੈਨਾਈ॥
੬॥ਕਰਬਿਨੁਵਾਜਾਪਗਬਿਨੁਤਾਲਾ॥ਜੇਸਬਦੁਬੁਝੈਤਾਸਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਭੇਸੁਖਨਾਲਾ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝੈਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਬਾਣੀਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੮॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਲੇਖਅਸੰ
ਖਲਿਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ॥ਮਨਿਮਾਨਿਐਸਚੁਸੁਰਤਿਵਖਾਨੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਪੜਿਪੜਿਭਾਰੁ॥ਲੇਖਅਸੰਖਅ
ਲੇਖੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਐਸਾਸਾਚਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣੁ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁ
ਬਾਧਾਜਮਕਾਲਿ॥ਬਾਧਾਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਿਬਹੀ

ਤਪੁਨਾਲਿ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਂਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਮਨਿਨਾਮੁ
ਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਧਰਸਾਜੀਗਗਨੁਅਕਾਸੁ॥ਜਿਨਿਸਭਥਾਪੀਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਿ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਆਪੇਆਪਿ॥ਕਿਸੈਨਪੂਛੇਬਖਸੇਆਪਿ॥੪॥ਤੂਪੁਰੁਸਾਗਰੁਮਾਣਕੁਹੀਰੁ॥ਤੂਨਿਰਮ
ਲੁਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਸੁਖੁਮਾਨੈਭੇਟੈਗੁਰਪੀਰੁ॥ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਏਕੁਵਜੀਰੁ॥੫॥ਜਗੁਬੰਦੀਮੁਕਤੇਹਉਮਾਰੀ॥ਜ
ਗਿਗਿਆਨੀਵਿਰਲਾਆਚਾਰੀ॥ਜਗਿਪੰਡਿਤੁਵਿਰਲਾਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸਭਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥
੬॥ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨੁਕੋਇ॥ਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁਣਰੋਇ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿਖੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਬੂਝੈਸੋਇ॥੭॥ਮਹਘੋਮੋਲਿਭਾਰਿਅਫਾਰੁ॥ਅਟਲੁਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰੁ॥ਭਾਇਮਿਲੈਭਾਵੈਭਇ
ਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਹਿ॥ਹ
ਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਮਲੁਧੋਵਹਿ॥ਸਮਝਿਸੂਝਿਸਹਜਘਰਿਹੋਵਹਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਹਿ॥੧॥
ਕਉਣੁਮਰੈਕਉਣੁਰੋਵੈਓਹੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਸੈਸਿਰਿਤੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਏਕਉਰੋਵੈਦੁਖੁਕੋਇ॥ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁ
ਬੇਦਨਹੋਇ॥ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪ੍ਰਭਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਾਰੇਤਰਣਾ॥ਜੈਜਗ
ਦੀਸਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ॥੩॥ਨਿਰਭਉਆਪਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਆਕਹਿਰੋਤਿ॥ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁਭਗਤਿ
ਸਰੋਤਿ॥੪॥ਮੂਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀਤ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤ॥ਤ
ਨੁਮਨੁਸਉਪਉਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ॥੫॥ਭੀਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰਖ॥ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗ
ਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਥ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰੰਥ॥੬॥ਆਪਿਮਰੈਮਾਰੇਭੀਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਏਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੂਜਾਤਿ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲਣੁਨਹੀਭ੍ਰਾਤਿ॥੭॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਭ
ਖੈਜਗੁਖਾਇ॥ਸੂਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸਭਹੀਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ
॥੮॥੪॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਪਰਖੈਹੀਰਾ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰਪੂਰਾ॥
ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਫਤਿਸਹਜਿਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਬ
ਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮੁਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿ

ਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿਨਡਾਵੈ॥ਬਾਜਹਿਨਾਦਤਉਉਲਟਿਧਰਾਵੈ॥੫॥ਮੁਖੁਤਉਦਿਸਿਆਖੀਸੁਣੈ॥ਜਿਹਵਾਸੁਨਹੀਕਹਿ
ਆਪੁਣੈ॥ਧਖਿਖੁਕਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੁਣੈ॥੬॥ਉਤਮਸੰਗਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਸੇਵੈਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੁ॥੮॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀ

ਸੂਖ

ਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥
੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗ
ਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾ
ਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿ
ਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉ
ਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁ
ਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋ
ਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥
ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥
ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਂਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖ
ਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥
੧੦॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾਨਾ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇ ਕਿਲਾਵੈ ਓਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਚੀਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰੁ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥ ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥ ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ

ਕਰਤਿਕਰੇਤਰਿਸੋਗਿ॥੮॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕੀ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁ
ਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀ
ਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈ
ਦਾਨ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿ
ਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿ
ਕਾਰ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮ
ਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥
ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲ
ਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿ
ਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾ
ਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥
ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾ
ਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥
ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾ
ਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿ
ਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥
ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂੰਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਘਰਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁ

ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁ
ਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸ
ਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥
ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾ
ਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨ੍ਹੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨ੍ਹੀਹਸਤਿਚਿ
ੜਾਈ॥ਜਿਨ੍ਹਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨ੍ਹਾਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠ
ਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨ੍ਹਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨ੍ਹਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨ੍ਹਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨ੍ਹਕਿਉਰੈ
ਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈ
ਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧੨॥

ਆਸਾਕਾਫੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿ
ਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਰਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇ
ਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮ੍ਹਕਉਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾ
ਪਿਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮ੍ਹਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹੁਨਸੁਣਈਕਤਹੀਤੁਮ੍ਹਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾ
ਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਂਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨੁ
ਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੬॥ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕ
ਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁ
ਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੇਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥
੯॥ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮ੍ਹੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ॥੧॥
ਦਰੁਬੀਭਾਮੈਨੀਮ੍ਹਿਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿ
ਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿ
ਦਿਸੰਤਰ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨ੍ਹਹੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰਤਰ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਜੋਇਸੀਨਿਤਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ

ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਬੂਝਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥
ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥ਇਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇ
ਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥੭॥ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈ
ਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਭਉਜਲੁਸਚਿ
ਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤੌਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੋ
ਭੁਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੩॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਸਚਿਨਭੀਜਈ
ਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾਵੈ॥੪॥ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਸਾਚੌਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈ
ਬਿਖੁਮਾਰੀ॥੫॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ
ਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਫੀਕਾ॥ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭਅੰਤਰਿਸੂਕਾ॥੭॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥੮॥੧੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਧੰਧੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥੧॥
ਕਿਆਭਵੀਐਕਿਆਢੂਢੀਐਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿਆਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਬਹੁੜਿਨਆਈਐ॥
੨॥ਮੋਇਆਕਉਕਿਆਰੋਵਹੁਰੋਇਨਜਾਣਹੂ॥ਰੋਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਹੂ॥੩॥ਹੁਕਮੀਵਜ
ਹੁਲਿਖਾਇਆਇਆਜਾਣੀਐ॥ਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਞਾਣੀਐ॥੪॥ਹੁਕਮੀਪੈਧਾਜਾਇਦਰਗਹ
ਭਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥੫॥ਲਾਹਾਸਚੁਨਿਆਉਮਨਿਵਸਾਈਐ॥ਲਿਖਿਆ
ਪਲੈਪਾਇਗਰਬੁਵਞਾਈਐ॥੬॥ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਪਾਈਐ॥ਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਬੰ
ਨਿਚਲਾਈਐ॥੭॥ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ਗੁਨਹਾਬਖਸਣਹਾਰੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੀ॥੮॥
ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੀਐ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥੯॥੧੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀਜਾਇਮੈਘਰਿਬਨੁਹਰੀਆਵਲਾ॥ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿ

ਆਇ ਸਿਧਾਇਉ ਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜਉ ਦੇਖਾ ਤਉ ਸਾਹਿ ਅਚਰਜੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਤਉ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ
ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ
ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ
ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪ
ਰਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥
ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰ
ਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ
ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂ
ੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਮੈ ਓਲ੍ਹਗੀਆ ਓਲ੍ਹਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ
ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾ
ਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਏ ॥੬॥ ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥

੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੇਵੈ ਨਿਰਮਲਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਪਤੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥ ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ

ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੈਹਥਿਟੋਹਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਿਦਉਤ
ਸਵਾਰੈ॥੬॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਂਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥
੭॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਪੂਰਾਗੁਰੁਤਾਰੇ॥੮॥੨੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੮ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸਰੀਚਰਣਸਮਾਣੀ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਮੂਲੁਮਤਿਦੋਵੈਤੂੰਤਾਂਸਰਬਵਿਡਾ
ਣੀ॥੧॥ਤਾਕੇਚਰਣਜਪੈਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮ੍ਹਾਰੇਰਿਧਿ
ਸਿਧਿਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਜਾਹੀਲਖਣੇਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਤੇਰੇਜੁਗ
ਹੀਅੰਤਰਿਚਾਰੇਤੇਰੀਆਖਾਣੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆ
ਸਭੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁ
ਕੋਈਲੇਤੁਹੈਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹੋਰਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇਆਣੀ॥੫॥ਚਾ
ਰੇਵੇਦਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੀ
॥੬॥ਜੁਗਹਜੁਗਹਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਿਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਕਾਕਿਆਕਰਿ
ਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੭॥ਤੂੰਸਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਸਾਚਾਦੇਹਿਤਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾਵਹਿਅ
ਪਣਾਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੮॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਹਮਰਾ
ਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥
੨॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾਸਿਰਿਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸੈਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆ
ਰੁ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਆਰੇ॥
੬॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਮੇਉਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ
ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪ
ਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ
ੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ
ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕ
ਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵ

ਸਾਚਿਰਤੇਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਸੋਭਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕਰਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜ
ਨਲੋਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਿਕੀਤਿਨਬੂਝਨਪਾਇ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓ
ਨੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋ
ਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ॥੪॥ਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਆਪਿਭਵਾਲੀਦਿ
ਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੂਝਨਿਵੀਚਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭੀਓਨਾ
ਨੋਬਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆਨੋਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਏਕਿਸੈਦੇਨ
ਭੁਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋਈ॥੭॥ਘਰਮਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵ
ਨੀਨਾਮਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੮॥੫॥੩੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈ
ਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਲਏਪਾਏਰਤਨੁ
ਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਦਰੁਖੋਲੈਦਿਬਦਿਸਟਿਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਹਿਜੀਉਕਰੇਵਸੇ
ਰਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਵਥੁਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਿਸੋਝੀਹੋ
ਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰੁਭਾਲੇਸੁਕਿਆਲਹੈਵਥੁਘਰੈਅੰਦਰਿਭਾਈ॥
ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭੁਜਗੁਫਿਰੈਮਨਮੁਖਪਤਿਗਵਾਈ॥੫॥ਘਰੁਦਰੁਛੋਡੇਆਪਣਾਪਰਘਰਿਝੂਠਾਜਾਈ॥ਚੋ
ਰੈਵਾਂਗੂਪਕੜੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਚੋਟਾਖਾਈ॥੬॥ਜਿਨੀਘਰੁਜਾਤਾਆਪਣਾਸੇਸੁਖੀਏਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੭॥ਆਪੇਦਾਨੁਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਤੂੰਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੮॥੬॥੩੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਆਪੇਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆਸਾਦੁਮੀਠਾਭਾਈ॥ਹਰਿਰਸਿਚਾਖਿਐਮੁਕਤਿਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਮਨਿਵਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਆਪੁਨਜਾਪਈਸਭਅੰਧੀਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿ
ਵਰਤਦੇਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰਨੀ
ਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲੁਪਾਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈਐ

ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਾਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਪਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇ
ਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਹੁਹੀਨਾਮੁਮੰਨੀ
ਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈ
ਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀ
ਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵ
ਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇ
ਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿਆਨਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥
ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥੭॥ਹਉਹਉਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਸਚਿ
ਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇਆਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨ
ਰੂੜੇਰੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਜੇਰਪੈਨਾਇਹੁਰੰਗੁਲਹੈਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮੈ
ਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਪਾਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੨॥
ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੋਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੩॥
ਭੈਬਿਨੁਲਾਗਿਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਝੂਠੇਠਾਉਨਕੋਇ॥੪॥ਜਿਸਨੋ
ਆਪੇਰੰਗੇਸੁਰਪਸੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥੫॥
ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸੇਰਹਹਿਜੈਸੇਪਸੁਢੋਰ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਚੋਰ॥੬॥ਇ
ਕਿਗੁਣਵਿਹਾਝਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆ
ਇ॥੭॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੮॥
੯॥੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ

ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਵੇ ਅੰਤ੍ਰ ਚਾਇਆ ਲਾਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾ
ਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿ
ਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ
ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ
ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤ੍ਰਵਤਾਏ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰ
ਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿ
ਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰ
ਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅਵਗ
ਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇ
ਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ
ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ
ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿ

ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦੂਰਿ ਚਲਿ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚਾ ਪਿਰੁ ਕੈਸੇ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖਿ
ਰਹੈ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਾਰਿ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹਿਤਾ
ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲੁ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਅਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣ
ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ
ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪ
ਇਆ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ
ੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ
ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥ ੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ੍ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿ
ਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵ
ਾਨੁ ॥੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥
੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥
੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥

॥ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੮॥੧੪॥ ੩੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

॥ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੭॥ ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥੩੮॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ

ਪਿਆਸ ਪਹੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨੁ
ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤੇ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾ
ਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ ਮੀ
ਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥ ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿ
ਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਨ ॥ ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚ
ਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ
ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੩॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ॥ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ
ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿ
ਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥
ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੪੦॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ
ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ
ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
੫॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ
ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੪੧॥
ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ
ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
੩॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥

ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੭॥ਸੇਸਾਰਕੁਪਤੇਉਪਰਿਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕ
ਤਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੫॥ ਮਃ੧॥੨੨॥ ਮਃ੩॥੧੫॥ਮਃ੫॥੫॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀ
ਆ॥੪੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿ
ਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈ
ਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥
ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨਿਸਚੁਕਮਾਇਆ
॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥
ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਾਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥
੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵ
ਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇ
ਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥
ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀ
ਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰ
ਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥
ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿ
ਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਂ
ਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵ
ਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁ
ਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾ
ਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾ
ਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢ

ਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿ
ਕਰੇ॥੧੭॥ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ
॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਉਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾ
ਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨ
ਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭ
ਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੨॥ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮ੍ਹਲਿਆ॥ਗ
ਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁ
ਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰ
ਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀ
ਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥
ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤ
ਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤ
ਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ॥੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇ
ਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩੨॥ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰ
ਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ
॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨ
ਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇ
ਕਰਾਏਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਟੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭਿ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥
ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰ
ਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰ
ਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾ
ਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰ
ਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆ
ਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿ
ਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵ
ਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾ
ਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ
ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤਿਤੁ
ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ
ਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨ
ਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇ
ਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀ

ਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਹਰੁਪਰਨਿੰਦਿਆਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀ
ਤ੍ਰਿਣੁਦੇਖਿਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆਤੂੰਥਿ
ਰੁਥੀਆਤੁਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੀ
ਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇਰਾਮ॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਅਵਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥
ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈ
ਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤ
ਲੈਵੀਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉ
ਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰ
ਗਮਨਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਠਾਕਿਰਹਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੂੰਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾ
ਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਅੰਜਨੋਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰ
ਹਿਆਜਗਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ॥ਸਾਧ
ਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਚੂਕੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥
ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿ
ਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘੜੀ
ਮਹਿਖੋਵੈ॥ਹੰਸਸਿਹੰਸਾਬਗਸਿਬਗਾਘਟਘਟਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾ
ਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰ

ਸਾਰਿਜੀਉ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਆਵਹਿਹਾਰਿਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਹਿਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਾਕਾਚੂਕਾਜੋਹਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਉ॥
ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਾਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ
ਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਓਹੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਊਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਹਉ
ਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀ
ਉ॥ਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨ
ਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿਨਪਰਣਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕ
ਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀ
ਉ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ਛੰਤਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ਫਿ
ਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥
ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾ
ਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜ
ਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥
੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮ
ਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀ
ਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇ
ਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿ

ਭੂਲੇ ਪੰਥਿ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿਆ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਾਤਿ ਨ ਜਿਨ੍ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ। ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸ
ਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ।੪॥੧॥ ੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਪ੍ਰ
ਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ। ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ
ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ। ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ਸ
ਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ।੧। ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮਾ। ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮਾ। ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ। ਆਪਣਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ। ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾ
ਏ। ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ।੨। ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ
ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ। ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਈ।੩। ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ। ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ
ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ।੪॥੧॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤਾ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ। ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ। ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ
ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ। ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ। ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇ
ਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ।੧। ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ। ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ। ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ
ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ। ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ। ਜਿਨਿ ਹੁਕ

ਸੁਪਛਾਣਤਾਹਰੀਕੈ॥ਗਾਸਰੀਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹੇ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੇ॥੨॥ਜਾ
ਹਜਾਤਮਨਤੂੰਪਾਵਹਿਤਾਤਤੁਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸ
ਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾ
ਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਾਮਨਤੂੰਪਾਵਹਿਤਾਤਤੁਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਇ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁ
ਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀ
ਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਂਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾ
ਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁ
ਹੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿ
ਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ॥
ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਅਗੈਮਤਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥
ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ॥੭॥ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇ
ਆਮੰਨਿਵਸਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪ
ਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥੮॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰ
ਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਅ
ਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ॥ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨ

ਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ॥੧ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸ
ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਰਾਮ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ (ਲਾਗਾ)
ਕੁਮਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤ
ਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਚਾ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ
ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥ ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾ
ਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥
ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ ੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜ
ਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ
॥੧॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ

ਤਿਨਿਦੈਰਾਮੁਵਸਾਇਆਰਾਮ॥ਗਵਿਆਰਾਮੁਤਿਨਿਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲਿਖਦਿਕਾਲਨਵਿਖੁ
ਬਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿ
ਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆਏਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਰਾਮ
ਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖਗਵਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾ
ਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਐਸਾਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨ
ਮੁਖਮੂੜਅਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀ
ਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਨਹਭਾਇਆ॥ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ॥
ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਮਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾਕਾਲੂਖਤਮੋਹਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਾਪਾਏਮੋਖ
ਦੁਆਰਾ॥੪॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮੁਗੁਰਮੁਖੇਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਪਇਆਲੀਭਰਮਦਾਇਕਥਾਪ
ਰਿਆਣੈਰਾਮ॥ਮਨੁਇਕਤੁਥਾਪਰਿਆਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਰਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਤਰਾਏ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀ
ਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚਿੰਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਅਰਥਾਧ
ਰਮਮਿਲੇਮਨਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨ
ਮਗੁਣਗਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਕਬੁਧਿਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁ
ਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਸਰ
ਧਾਰਾਮਨਾਮਿਲਾਗੀਤਿਨ੍ਹਦੂਜੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮ॥ਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨ
ਭਾਇਆਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਧਨੁਪੂੰਜੀਸੰਚੀਨਾਡੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੭॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇ
ਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਚੜਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤੁਮਨਿਸਰਧਿਆ
ਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉ
ਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਏ॥੮॥੨॥੯॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕੰਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋ

ਧੁਨਿਰਪਧਾਵਹਿਲੜਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਰੋਗੁਲਗਾਨਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਬਿਖੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆ
ਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇ
ਜੀਉ॥ਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਹਿਜਗਪੁੰਨਆਰੰਭਹਿਅਤਿਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇ
ਆਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਮਹਾਜੁਧਜੋਧਬਹੁਕੀਨੇਵਿਚਿਹਉਮੈਪਚੈ
ਪਚਾਇਜੀਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਜੁ
ਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥ਕਲਜੁਗੁਹਰਿਕੀਆਪਗ
ਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆਅਉਖਧੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰੁਤਿਆਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਕ
ਲਿਜੁਗਿਬੀਜੁਬੀਜੇਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਲਖਾਇਜੀਉ॥ਕਲਿਜੁਗੁਹਰਿਕੀਆਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥
੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀ
ਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉ॥ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈ
ਹਰਿਸੋਹਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਮਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮ
ਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨ੍ਹਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਾਰੁਉਰਿਪਾਇ
ਆਹਰਿਨਾਮਾਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ
ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀ
ਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿ
ਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿ

ਰਸਨਾ ਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਸੁ ਪਾਖਣ ਤਾਰਣੁ ਕਰਿ ਛੋਡੇ ਦੁਖ
ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਨੀਚ ਕਿਰਮ ਕੇ ਪੇਖਿ ਨਿਪਜਤ ਮਜਤੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਪ ਕਰਾਈ
ਉਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਹਣੀ ਜਨ ਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਅਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਣੁ ਪਾਖਣ ਤਾਰਣੁ ਕਰਿ ਛੋਡੇ ਦੁਖ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਣਿ
ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥
ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸ
ਤੁ ਸੁ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ
ਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇ
ਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨ
ਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ
ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥

ਕਿਆਹਿ ਅੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਥੀਅਹਿ ਤੂੰ ਜੇਤੂ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਵਿਚੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ੧੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ

ਕੋਟਗੜਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾ
ਇਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿ
ਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਣਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਉਮੂਰਖੁਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆ
ਚੂਕੇਧਕਧਕੇ॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿਖਦੇਇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰੁਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ਸਚੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀਸਭੁਜਗਤੁਵਣ
ਜਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭੁਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰਾ॥ਜੋਪਾਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁ
ਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕਰੈਵੇਚਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਹਮ
ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਹਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰਅਪਾਰੋਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹਦਿਨੁਰਾਤਿਏਹਾ
ਆਸਆਧਾਰੋ॥ਹਮਮੂਰਖਕਿਛੂਅਨਜਾਣਹਾਕਿਵਪਾਵਹਪਾਰੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸ
ਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਮਭੂਲਿਵਿਗਾੜਹਦਿ
ਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਹੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿ
ਕਾਂਢਿਆਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨਮਸਤ
ਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਘਟਿਬਲਿਆ॥ਹਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪਦਾਰਥੋਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਚਲਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆ
ਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥੧॥ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੇ
ਇਹੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁ
ਖਾਕਿਆਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਫਿਰਿਜਨਮੁਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥੨॥ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪ

ਵੈਰਾਗਣਜੀਉ॥ਵਿਛੁੜਤਾਬਿਧਿਕਿਸੈਟੈਵਿਛੁੜਤੜੀਮਾਤ੍ਰਿਰੁਦਤਉਠਿਲਾਏ॥ਜਿਨਕਉਮੇਲਾਹਰਿਪਿਆਰੇਸੋਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਹਰਿਜੀਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੩॥ਕਿਹੀਗਾਵੈਰਾਗੀ
ਨਾਚੀਖੇਟੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਨੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋਗਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁ
ਧੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤੇਜਨਸੁਘੜਸਿਆਣੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੇਬਾਹਰਹੁਭੁਲਿਚੁਕਿਬੋਲਦੇਭੀਖਰੇਹਰਿਭਾਣੇ॥ਹਰਿ
ਸੰਤਾਨੋਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਹਰਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਰਿਤਾਣੁਸਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾ
ਇਬਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਸੋਥਾਨੁਭਾਲਿਆਲੈਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਥਾਇਪਈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿ
ਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਭੁਖਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁਖਸਭਗਈਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੂਡਿਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲਗੈਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮਿਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਗੁ
ਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੧੨॥
੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਨਾਭੇਟਿਆਮੇਰਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮੁ
ਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਵੈ॥੧॥ਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਾਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆਤਿ
ਨਪੂਜੇਸਭੁਕੋਈ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਾਸੁਖੁਸਦਹੋਈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਆਤਿਨਾਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤਿਨਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਤਿਨਕੀਨਿੰਦਾਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਦੁਸਟਝਖ
ਮਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਉਪਾਇਆਪੈਜਰਖ
ਦਾਆਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਣਾਖਸੁਦੁਸਟੁਹਰਿਮਾਰਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਤਰਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਨਿੰਦਕਾ

ਪਿਛਲੇ ਦੋਖ ਇਨਿ ਅਰਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥
੧੩॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ
ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ
ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿ
ਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ
ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮ
ਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥
੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸ
ਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥ ੫॥੨॥੧੪॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ
ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ
ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ

ਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾਂਞੀਆਪੇਮਾਞੀਆਪਿ
ਸੁਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਹਿਬੈਠ
ਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧੇਨਉਨਿਧੇਮੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗਣਤਮਿਟਾਈਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿ
ਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨ
ਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅੜੇਸਰਸਿਅੜੇਮੇਰੇਭਾਈਸਭਮੀਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾੜਾ
ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗੜਾ॥ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁ
ਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥ਸੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਰਧਾਨਾਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂ
ਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕ
ਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀਰਾਮ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹਜਿਵਖਾਣੀਰਾਮ॥ਸਹਜੇਵਖਾਣੀ
ਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮਲਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥
ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੧॥
ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥
ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਵਾਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮ॥ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿ
ਧਾਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖੁ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਾਵਾਰਾਮ॥ਤੇਰੇਚਰਣਾਤੇਰੇਚਰਣਧੂੜਿਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਵਾਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਮੈਲੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਹਦੂਰੇ
ਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਮਿਟੇਦੂਖਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿ
ਤਰੀਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿ
ਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸ
ਭਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥
ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾ
ਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਆਪਿਲੀਆਲੜਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੋਪਰਗਟੋਪੂਰਨੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਘ
ਰੁਸਰੂਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ॥ਜਲਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਾਨਕਹਰਿਮਾਤੇ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਾਲੁਖਜੀਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆ
ਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈ
ਕਬਹੂੰਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੋਜਪਿਭਰਮਮੋਹਦੁਖਡਾਰਾ॥
ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਮਿਲੇਨਰਾਇਣਆਪਣੇਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਢਾਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੁਸੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਨਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੬ ਸਲੋਕੁ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰ
ਗਾਤ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥ਅਬਉ
ਰਝਿਓਅਲਿਕਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐ
ਸੀਗਾਰਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ॥ਕਰਿ
ਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁ
ਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਧੀਰੇਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀ

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾ
ਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿ
ਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ
॥੩॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁ
ਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅ
ਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅ
ਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅ
ਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੪॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ
ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ
ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾ
ਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
ਛੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥
ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ
ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ
ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਸੁਰ
ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ
ਜੈਕਾਰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵ
ਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਖਿਅ
ਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿ

ਆਵਏ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤੀ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਨਾਨਕ
ਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤੀ॥੩॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਤੇਤਭਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇਗਨੀ॥
ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਮੰਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥
ਵਸਿਭਗਤਿਥੀਆਮਿਲੇਜੀਅਤਾਕੀਉਸਤਤਿਕਿਤੁਗਨੀ॥ਹਿਤੁਚਿਤੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਵਉਸੀਸੁਸਾਧਹ
ਚਰਨੀ॥੪॥੨॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾ
ਗੀਹੋਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥੧॥ਛੰਤ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ॥ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿ
ਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਇਆਲਰਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਾਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਨਾਮੁਜ
ਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਗਿ
ਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆ॥ਇਕਨਿਮਖ
ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨਾ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆ
ਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ਮੋਹਿਆਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੇ॥ਹਰਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿ
ਤਉਧਰਨਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁਤਰੇ॥ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿ
ਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਬਿਧੇ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧੇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ॥ਆਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸ
ਰਬਦੂਖਵਿਸਾਰਿਆ॥ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣ
ਜੰਪੈਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਾਵਏ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗ
ਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਨਹਦੂਰਿਸਦਾਹਦੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨੁਸਦਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾ

ਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾਨੋ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਬਿਖੁ ਅੰਤ ਨ ਜਿਤੁ
ਮੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣੀ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ
ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥ ਮਧੁ
ਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅ
ਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤਜਿ
ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ
ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ
ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ੍ਹ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲਾ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥
ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥
ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ
ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥ ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀ
ਚੁ ॥ ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ
ਲਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨ ॥ ਭ੍ਰਮ
ਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ ਰਾਖਨ
ਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ ਨਾਮਧਾਰੀ
ਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ

ਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਵਣੋ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਵਣੋ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾ
ਜਕਲਮਾਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨਾ॥ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨਾ॥੪॥
੫॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭ
ਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇ
ਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਿਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇ
ਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿ
ਭਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁਬਿਖੁਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਰਹੇ॥ਅ
ਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਿਥਬੋਲਿਸਾਧੂਹਰਿ
ਜੈਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸ
ਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰ
ਦਗੁਣਨਿਧਿਜਨਿਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾ
ਰਿਦ੍ਰਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇਖਿ
ਦਰਸਨੁਇਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥
੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤਾਘਰੁ੭ ਸਲੋਕੁ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗ
ਵੰਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਾਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮ
ਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁ
ਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾ
ਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿ

ਆਪੁਨੜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ
ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗ
ਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
੩॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵ
ਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥
੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਠਿ ਵੰਞਹੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੇ ਲੋਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥
ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜੀਤਿਆ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ
ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿ
ਆ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸ
ਮਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ
ਓਡਾਰੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ
ਨ ਆਇਓ ॥ ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ
ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ
॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥ ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰ
ਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ ਬਿ

ਰਤਾ ਲਾਲਣਹਾਰਿਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿਪਰੀਤਿਹੇਂਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਗਹਬਰਬਨਘੋਰ
ਗਹਬਰਬਨਘੋਰਹੇਗ੍ਰਿਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁ
ਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁਲਰੂਪਧੂਪਗਿ
ਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾ
ਤ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨ
ਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿ
ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇਆਦਇਆਦਇ
ਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾ
ਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇਘਨਬੂੰ
ਦਬਚਿਤ੍ਰਿਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮੁਮਨਿਤਨਿ
ਅਤਿਘਨਾ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪ॥ਨਾਨਕੁਜੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੰਤਾਪ॥੩॥ਚਿਤਵਉ
ਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸੁੰਦਰਤ
ਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਾਖਤਮਾਨ॥ਪ੍ਰਭਮਾਨਪੂ
ਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੋਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰ
ਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀ
ਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ੩੫ ॥ ੫॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥ ੧੪॥ਮ:੪॥੧੪॥ਮ:੫॥

ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੩੫ ॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿ
ਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇਲਿਖੇਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ॥
ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾ
ਗੀਵਾਰ॥੧॥ਮ:੨ ॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਂਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰ
ਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿ
ਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆ
ਹ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀ
ਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇ
ਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ
॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇ
ਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿ
ਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾ
ਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮ:੧ ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥
ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈ
ਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮ:੨॥ਇਹੁਜਗੁ
ਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾ
ਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਜੀਅਉ
ਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥

ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ।ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗ
ਣਵਾਲਿਆ।ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ।੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧।ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁ
ਵੇਦ।ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ।ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ।ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ।
ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾ
ਦੁਖਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖ
ਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ।ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ।ਵਿਸ
ਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ।ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ।ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ।ਨਾਨਕ
ਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ।੧॥ਮਃ੧।ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਪਾ
ਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ।ਕੁ
ਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨ੍ਹਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ।ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜ
ਹਾਨ।ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ।ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁ
ਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ।ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇ
ਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ।ਆਪੀਨ੍ਹੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾ
ਇਆ।ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ।ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇ
ਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ।ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ।ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ।੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ।ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ।ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ।ਭੈ
ਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ।ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾ
ਧਰਮਦੁਆਰੁ।ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ।ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ।ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ।
ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ।ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ।ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ।ਸਗਲਿਆ
ਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ।ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ।੧॥ਮਃ੧ ।ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋ
ਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ।ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ।ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰ
ਹਿਤਾਲ।ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ।ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ।
ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ।ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ।ਗਿਆ

ਤੁਨਗਲੀਦੀਕੂੜੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆ
ਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ॥ ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲ ॥ ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ ॥
ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮ
ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ ॥ ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ ॥ ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈ
ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ ॥ ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ ॥ ਗਾਵ
ਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ ॥ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾਕੀਆਸਗ
ਲਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥
ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ ॥ ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆ
ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ ॥ ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨ
ਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ ॥ ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ ॥ ਉਡਿ
ਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ ॥ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇ
ਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰ
ਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ॥ ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾ
ਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ ॥
ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ ॥
ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕ
ਾਰੁ ॥ ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾਜਾ
ਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ ॥ ਜਲਿਥਲਿਜੀ
ਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ ॥ ਓਇਜਿਆਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ

ਭਗਤਾਭੁਖਸਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥
ਮਃ੧ ॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥
ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤ
ਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿ
ਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ
॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁ
ਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁ
ਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿ
ਚਿਰੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿ
ਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪ
ਇਆ॥ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ॥ਜੇਹ
ਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਹਿ॥ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥
ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁ
ਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀ
ਥੋੜਾਖਾਇਆ॥ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥੭॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ॥ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ॥ਅੰਡਜ
ਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹ॥ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇ
ਸਭਨਾਹ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ॥ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿ
ਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥ਮਃ੧
ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ॥ਲਖਸੂ

ਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿ
ਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾ
ਤਿਨ੍ਹੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ਹਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁ
ਨਜਾਣਨ੍ਹੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀ
ਅਹਿਖਾਤ॥ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅ
ਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ
ਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆ
ਅਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿ
ਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥
ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇ
ਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨਲਹ
ਨ੍ਹੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨ੍ਹਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿ
ਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨ੍ਹਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਕੂੜੁਰਾ
ਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈ
ਨ੍ਹਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੂੜਿ
ਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾ
ਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂੜੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈ
ਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿ
ਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਿ

ਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁ
ਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇ
ਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਦਾਨੁਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈਐ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋ
ਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ॥ਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨ੍ਹਾਦੀਪਾਈਐ॥ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਚਿ
ਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇ
ਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸ
ਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹ
ਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂ
ਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿ
ਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵ
ਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇ
ਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧॥ ਵਦੀ
ਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈ
ਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾ
ਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁ
ਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭ
ਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥
ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰਹਿ
ਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾ

ਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਮਃ ੨ ॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥
ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁ
ਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮਃ ੧ ॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ॥ਆਤਮਾ
ਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮਃ ੧ ॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁ
ਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥
ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀ
ਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀ
ਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰ
ਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁ
ਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਕਲ
ਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ ੧ ॥ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿ
ਰਹੈਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛ
ਤਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥
ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆਨਾਉ
ਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋ
ਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨ੍ਹਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤ
ਰੁਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿ
ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨ੍ਹੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇ
ਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੨॥
ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿ
ਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣ
ਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗ

ਗੁਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ

ਜ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥
ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰ
ਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ
ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ
ਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥
ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧
॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ
ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ
ਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ
ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕ
ਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ
ਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ
ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ
ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ
ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ
ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ

ਨਾਨਕ ਜੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ
ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁ
ਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾ
ਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ
ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ
ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾ
ਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ
ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿ
ਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ ਕੀ
ਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥
ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ
ਸੁਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ
ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ
ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ
ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰ
ਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁ
ਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇ
ਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸ

ਵਾਗੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਃ੨ ॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ਮਃ੨ ॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥ਮਃ੨॥ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ॥ਇਕਨ੍ਹਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧

ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲੈਰਹਨਿਚੜੇ॥ਇ
ਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥
੧॥ਮਃ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿ
ਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੇਕੀ
ਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥
ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜਿ
ਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨੪॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥੬੦॥੧॥ ਚਉਪਦੇਆਸਾਕੇ॥੨੩੩॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥੪੨॥ ਆਸਾਪਟੀਆਂ॥੨॥ ਛੰਤਆਸਾਕੇ॥੩੫ ॥ਵਾਰ॥੧॥
ਆਸਾਕਾਜੁਮਲਾ॥੩੧੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ਕਬੀਰਜੀਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਗੁਰਚਰਣਲਾਗਿਹਮਬਿਨਵਤਾਪੂਛਤਕਹਜੀਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨ
ਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹਹੁਮੋਹਿਸਮਝਾਇਆ॥੧॥ਦੇਵਕਰਹੁਦਇਆਮੋਹਿਮਾਰਗਿਲਾਵਹੁ
ਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫੇੜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆ
ਫਾਸਬੰਧਨਹੀਫਾਰੈਅਰੁਮਨਸੁੰਨਿਨਲੂਕੇ॥ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਬਿਧਿਅਭਿਉਨ
ਚੂਕੇ॥੨॥ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੈਭਾਵਅਭਾਵਬਿਹੂਣਾ॥ਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉ
ਸਦਾਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ॥੩॥ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁੰਭੁਬਿਗਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕ
ਬੀਰਐਸਾਗੁਣਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਂ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋ

ਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗਾ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗਾ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥

ਆਸਾ ॥

ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ਪਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦਹਾਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕ
ਰਾਵੈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਕਕਰੀਆਬਰੇਪਕਾਏ॥ਕਿਨੈਬੂਝਨਹਾਰੈਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਿਸਿੰਘੁਘਰਿਪਾ
ਨਲਗਾਵੈਘੀਸਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਛੂਆਸੰਖੁਬਜਾਵੈ॥੨॥ਬੰ
ਸਕੋਪੂਤੁਬੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਧੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥
੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਛੂਆਕਹੈਅੰਗਾਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸ
ਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੂਆਏਕੁਬਹਤਰਿਆਧਾਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾ॥
ਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸਾਰਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮੁਲੇ
ਗਗਨਿਚਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿੰਥਾਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਿਸੂਈਸਬਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਲੈ॥ਪੰਚਤਤੁਕੀ
ਕਰਿਮਿਰਗਾਣੀਗੁਰਕੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇਆਕਰਿਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿ
ਜਲਾਵੈ॥ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਭਿਜੋਗਤ੍ਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿ
ਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਚਾਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
ਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ
॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾਆਪਨਹੀਕ
ਟਿਜਾਈ॥੨॥ਸੁੰਨਤਿਕੀਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋਇਗਾਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ॥ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿਨਛੋਡੈ
ਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀਐ॥੩॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮੁਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕ
ਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ॥ ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬ
ਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ॥ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੂੰਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ਤੂੰ
ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊ
ਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏ
ਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇ
ਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ॥ਇਕਤੁਕੇਦੁਤੁਕੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾ
ਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿ
ਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥
ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿ
ਓਧੂਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓ
ਅਪਨਕਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁਅਪਰਾਧਕਰਤਹੈਜੇਤੇ॥
ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਆਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈ
ਕਬੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀ
ਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦ
ਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈ
ਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪੰਚਪਦੇ॥ ਦੁਤੁਕੇ॥੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮ
ਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀ
ਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨ੍ਹੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹ
ਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇ
ਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇ

ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੂ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ
ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ
ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰੁ ਬਹੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿ
ਓ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇ
ਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿ
ਵਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ
ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ
ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥ ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾ
ਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚ
ਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ
ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ
ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ
ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਂਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾ
ਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀ ਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਾਇ
ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕ
ਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ॥ ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰ
ਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲ
ਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ
ਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀ
ਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ

ਥਾਨਾ ॥੩॥ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥

ਆਸਾ ਇਕਤੁਕੇ ॥੪॥

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥

ਆਸਾ ॥

ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥

ਆਸਾ ॥

ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥

ਆਸਾ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸੁ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥

ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ॥

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਹਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹ

ਜਿਤਜਨਤਾਰਨਨਮਸਾਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਆਨਾਹੀਕੋਈ॥੩॥੫॥ ੨੭॥ਆਸਾਜਉ
ਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿਰੂਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅ
ਬਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਾਨਾਗਇਆਭਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏ
ਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥
੨੮॥ ਆਸਾ॥ ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈਅਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰ
ਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿ
ਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁ
ਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲ
ਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥
ਆਸਾ॥ ਤਿਪਦਾਇਕਤੁਕਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨ
ਗੁਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥
ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ
ਮੈਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੁਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਾਸਮਾਈ॥ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਇਓਜਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿ
ਖਾਈ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐ
ਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬ
ਰੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈਬਡੀਕਾਸੁਹ
ਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੈਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ॥
ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨ੍ਹਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾ

ਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਊਆਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ ॥ ਇਨ
ਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ ॥੩॥੩॥ ੩੩॥ ਆਸਾ ॥ ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁ
ਜਿਨਿਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੂੰਘਟੁਕਾਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ ॥ ਉਨਕੀਗੈ
ਲਿਤੋਹਿਜਿਨਿਲਾਗੈ ॥੧॥ ਘੂੰਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ ॥ ਦਿਨਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ ॥੨॥ ਘੂੰ
ਘਟੁਤੇਰੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ ॥੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਆਸਾ ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ ॥ ਲਾ
ਗੁਗਲੇਸੁਨੁਬਿਨਤੀਮੇਰੀ ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਰਉ ॥੨॥ ਹਮਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓ
ਨਹੀਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ ॥ ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿ
ਨਹੋਈ ॥੪॥੨॥ ੩੫ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨਜਾਨਾਂ ॥ ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਓਤਾਨਾਂ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਧਰਨਿਅਕਾਸ
ਕੀਕਰਗਹਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਾਥਚਲਾਈ ॥੨॥ ਪਾਈਜੋਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਂਤੀ
ਮਨੁਮਾਨਾ ॥ ਜੋਲਾਹੇਘਰੁਅਪਨਾਚੀਨ੍ਹਾਘਟਹੀਰਾਮੁਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਾਰਗਹਤੋਰੀ ॥
ਸੂਤੈਸੂਤਮਿਲਾਏਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈਤਿ
ਸੁਬੈਕੁੰਠਨਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕਪਤੀਣੇਕਛੂਨਹੋਵੈਨਾਹੀਰਾਮੁਅਯਾਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁਰਾਮੁਏਕੁਹੀਦੇਵਾ ॥ ਸਾ
ਚਾਨਾਵਣੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਕੈਮਜਨਿਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਤਨਿਤਮੇਂਡੁਕਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈ
ਸੇਮੇਂਡੁਕਤੈਸੇਓਇਨਰਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁਕਠੋਰੁਮਰੈਬਾਨਾਰਸਿਨਰਕੁਨਬਾਂ
ਚਿਆਜਾਈ ॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਰੈਹਾੜੰਬੈਤਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁਨਰੈਨਿਬੇਦੁਨਹੀਸਾ
ਸਤ੍ਰਤਹਾਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਨਰਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਬਾਵਰਿਆਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥
੩੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ ॥

ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿਮੋਹਿਤ

ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤੁਏਕੁਮਣਿਸਤਸ
ਹੰਸਜੈਸੇਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਫੇਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿੰਨਨਹੋਈ॥ਇ
ਹੁਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਬਿਚਰਤਆਨਨਹੋਈ॥੨॥ਮਿਥਿਆਭਰਮੁਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥ
ਸਤਿਪਦਾਰਥੁਜਾਨਿਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਮ
ਦੇਉਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਕੇਵਲਏਕਮੁਰਾਰੀ॥
੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਊਦਕਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਇਆ
ਲੀਸਲਖਜੀਜਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੧॥ਜਤ੍ਰਜਾਉਤਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹ
ਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਫੂਲਪਰੋਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਕੀਹਉਪੂਜਕਰਉ॥
ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੈਭਵਰਹਬੀਠਲਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥ਆਨੀਲੇਦੂਧੁਰੀਧਾਈਲੇਖੀਰੰ
ਠਾਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਦੂਧੁਬਿਟਾਰਿਓਬਛਰੈਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ਈਭੈ
ਬੀਠਲੁਊਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁਨਹੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਿਰਹਿਓਤੂੰਸ
ਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਮਨੁਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟ
ਉਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੧॥ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨਰਾਤੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਉਹ
ਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾ
ਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨ
ਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਂਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇ
ਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥
੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨ੍ਹਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਹਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿੰਤਮਨੁਰਾਖਸੀ
॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈਕੋਬਨਾ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਦੇਖਿਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੰਤਹਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫॥

ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥੧॥
ਮਾਧਉਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵ
ਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮ
ਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁ
ਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆਨ॥ਭਗਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥
ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰ
ਤਕਥਾਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁਸੰਤਚੋ
ਲ੍ਹਓਲ੍ਹਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥
੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਤੁਮ
ਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾ
ਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮ੍ਹਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦ
ਸੁਪੀਅਲਹਮਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀਰਾ॥੨॥
ਜਾਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥
੩॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁਭਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ॥ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈਤੇਰੋ
ਜਨੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆਧਨੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋਜਨੁ॥੨॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵ
ਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਛੂਟਿਬੋਕਵਨਗੁਨ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉ
ਜਾਗਰ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਰ॥੧॥ਨਿਮਤਨਾਮਦੇਉਦੂਧੁਪੀਆਇਆ॥ਤਉਜਗਜਨਮਸੰ
ਕਟਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਜਨਰਵਿਦਾਸਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਇਉਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਰਕਨਹੀਜਾਤਾ॥੩॥
੫॥ ਆਸਾ॥ ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰਾਕੈਸੇਨਚਤੁਹੈ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਦਉਰਿਓਫਿਰਤੁਹੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਬਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈ॥ਮਾਇਆਗਈਤਬਰੋਵਨੁਲਗਤੁਹੈ॥੧॥ਮਨਬਚ

ਕੂਰਸਕਲਤਿਲੁਭੁਲਾਨਾ॥ਬਿਨਸਿਗਇਆਜਾਇਕਹੂੰਸਮਾਨਾ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਬਾਜੀਜਗੁਭਾਈ॥
ਬਾਜੀਗਰਸਉਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥੩॥੬॥

ਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮਬਿਲਾਨੇਤਨੁਮਨੁਧਨੁਨਹੀਧੀਰੇ॥ਲਾਲਚਬਿਖੁਕਾਮਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨਿਬਿ
ਸਰੇਪ੍ਰਭਹੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਫਲਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿਆ॥ਗੁਨਤੇ
ਪ੍ਰੀਤਿਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਤਾਨਿਆ॥੧॥ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾ
ਲਜਮਫੰਧਪਰੇ॥ਬਿਖੁਫਲਸੰਚਿਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭਮਨਬਿਸਰੇ॥੨॥ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁ
ਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕਮਏ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇ
ਮੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆ
ਧਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀਣਾ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਨਾ
ਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਯਗਹੀਰਾ॥੧॥ਰਵਿ
ਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟੁਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
੨॥ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿ
ਗਨਿਆ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈਆਧੰਨਾ
ਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਯਾਲਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨ
ਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦ
ਕਮਹਿਪਿੰਡੁਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥ਦੇਇਅਹਾਰੁਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਕੁੰ
ਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁ
ਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤ
ਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ॥੩॥੩॥

ਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀਬਾਣੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿੰਨਸੇਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ਰਤੇਇਸ
ਕਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਤੇਭੁਇਭਾਰਥੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਲੀਏਲ
ੜਿਲਾਇਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ॥ਤਿਨਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸਫਲੁਸੇ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅ
ਗਮਬੇਅੰਤਤੂ॥ਜਿਨਾਪਛਾਤਾਸਚੁਚੁੰਮਾਪੈਰਮੂੰ॥੩॥ਤੇਰੀਪਨਹਖੁਦਾਇਤੂਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫ
ਰੀਦੈਖੈਰੁਦੀਜੈਬੰਦਗੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ + ॥ਬੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੁਪਿਆਰੇਅਲਹਲਗੇ॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਇਹੁਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕਨਿਮਾਣੀਗੋਰਘਰੇ॥੧॥ਆਜੁਮਿਲਾਵਾਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੂੰਜੜੀਆਮਨਹੁ
ਮਚਿੰਦੜੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਾਣਾਮਰਿਜਾਈਐਘੁਮਿਨਆਈਐ॥ਝੂਠੀਦੁਨੀਆਲਗਿਨਆ
ਪੁਵਞਾਈਐ॥੨॥ਬੋਲੀਐਸਚੁਧਰਮੁਝੂਠੁਨਬੋਲੀਐ॥ਜੋਗੁਰੁਦਸੈਵਾਟਮੁਰੀਦਾਜੋਲੀਐ॥੩॥
ਛੈਲਲੰਘੰਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨੁਧੀਰਿਆ॥ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਲਵਤਿਚੀਰਿਆ॥੪॥ਸੇਖਹੈਯਾਤੀ
ਜਗਿਨਕੋਈਥਿਰੁਰਹਿਆ॥ਜਿਸੁਆਸਣਿਹਮਬੈਠੇਕੇਤੇਬੈਸਿਗਇਆ॥੫॥ਕਤਿਕਕੂੰਜਾਂਚੇਤਿਡਉ
ਸਾਵਣਿਬਿਜੁਲੀਆਂ॥ਸੀਆਲੇਸੋਹੰਦੀਆਂਪਿਰਗਲਿਬਾਹੜੀਆਂ॥੬॥ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਿਚਾ
ਰਾਲੇਇਮਨੋ॥ਗੰਢੇਦਿਆਂਛਿਅਮਾਹਤੁੜੰਦਿਆਹਿਕੁਖਿਨੋ॥੭॥ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਫਰੀਦਾ
ਖੇਵਟਕਿੰਨਿਗਏ॥ਜਾਲਣਗੋਰਾਂਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅਸਹੇ॥੮॥੨॥ ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ
ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥੩੭॥ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੇ॥੫॥ਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇ॥੬॥ਧੰਨੇਜੀਉਕੇ
੩॥ਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ॥੨॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੨॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚਨਣਾਠੀਆਜੇਮਨੁਉਰਸਾ
ਹੋਇ॥ਕਰਣੀਕੁੰਗੂਜੇਰਲੈਘਟਅੰਤਰਿਪੂਜਾਹੋਇ॥੧॥ਪੂਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੂਜਨ
ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨੁਧੋਵੈਕੋਇ॥ਜੂਠਿਲਹੈਜੀਉਮਾਜੀਐਮੋਖਪਇ
ਆਣਾਹੋਇ॥੨॥ਪਸੂਮਿਲਹਿਚੰਗਿਆਈਆਖੜੁਖਾਵਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਧ੍ਰਿ
ਗੁਜੀਵਣਕਰਮਕਰੇਹਿ॥੩॥ਨੇੜਾਹੈਦੂਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤਸਾਰੇਸੰਮ੍ਹਾਲੇ॥ਜੋਦੇਵੈਸੋਖਾਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਾਚਾਹੇ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਿ
ਕੰਠਿਸਵਾਰਿ॥ਤਾਕੋਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਤਰਹੈਗੁਬਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰਹਿਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਸਸਿ
ਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣਿਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਮਨਮੁਖਿਰੈਣਿਅੰਧਾ
ਰਿ॥੨॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਜਾਗੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਝਗਰੁਨਿਬੇਰੈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿ
ਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥੧॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈ
ਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁਸਹਜੁਉਪਜਿਆ
ਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥ਬਿ

ਲਾਗਾ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥
ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਆਗੈਜੀਉਧਰੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਕਰੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇ
ਵਾਕਰਹੁਨਕੋਇਜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇਵਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇਜੀ॥੧॥
ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੈਹਰਿਮੇਰੀਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀਜੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਬਨੀ
ਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮੈਭੂਖ
ਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਰਾਸਿਕੂੜੀਹੈ
ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁਮੇਰੈਸਾਥਿਚਾਲੈਜਹਾਹਉਜਾਉਤਹਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂ
ਠੇਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਭਾਣਾਹੋਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੨॥੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਜੁਗਮਾਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾਏਆਪਣਾਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇ॥
ਬੈਰਾਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਸੇਇਮੁਕਤਜਿਮਨੁਜਿਣਹਿਫਿਰਿਧਾਤੁਨਲਾਗੈ
ਆਇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸ
ਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩
ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥
ਅੰਤਰਿਗੋਵਿੰਦਜਿਸੁਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਕਪਟੁਵਸੈਬਾਹਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾ
ਹਿ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇ
ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁ
ਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂ
ਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀ
ਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿ

ਪੀਵਤ ਤਿਸਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋ
ਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵ
ਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾ
ਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥
ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਂਭਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਇਤੂਕਿਲਵਿਖ
ਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁ
ਹੈਸੋਝੀਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿ
ਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆਏਕੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹ
ਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੂੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰ
ਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਫਿਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁਨਪਛਾਣਈ
ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਡਹਕਾਇਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥ ੨॥ ੭॥ ੯॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿ

ਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ
ਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥
੧॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪

॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸ
ਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਓਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾ
ਮੋਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓਹੈ॥
ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੋਹੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤ
ਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਊਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥੩॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵਡੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨ੍ਹਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ॥੪॥੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥

ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮ
ਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥
ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣ
ਜਮਿਮਾਰੇ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾ
ਰੇ॥੪॥੩॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪

॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਾਵਹੁ
ਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁਖ
ਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿ
ਬੇਲੀਦਰਗਹਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈ
ਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭਿਲੋਚਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨ

ਜੁਪੁੰਨਿਕਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖੁਖਾਵੈਮੁ
ਖੁਫੀਕਾਥੁਕਥੂਕਮੁਖਿਪਾਈ॥੩॥ਜੋਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿ
ਆਈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਾਬਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿਲਾਈ॥੪॥੪॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾ
ਇਆ॥ਹਮਹੋਵਹਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਂਕੇਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥੧॥
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੋਕਉਕਰ
ਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨ੍ਹ੍ਹਵ
ਚਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੂਸਿਖਪਿਆਰੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣ
ਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣਪਾਪੀਜਮਿਖਾਇਆ॥੩॥ਆਪਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਗੁਣਬਾ
ਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
ਲੁਸਭਹਰਿਆਹੋਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੈਹ
ਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁ
ਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨਹੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗ
ਹੀਣਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿ
ਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈ॥੪॥੬॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾਕਉਸਨਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾਜੋਰੁ
ਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ

ਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥
ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ॥੩॥ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੰਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ਸੋਹਮਕਰਹਜੁਆਪਿਕਰਾਏ॥
੪॥ਜਿਨਕੀਭਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੫॥੭॥੩॥੧੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜ
ਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸਿਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿ
ਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁ
ਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿ
ਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇ
ਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨

ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥
੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊਪਾਵੈ
ਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕ
ਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆ
ਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸ
ਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇ
ਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇ
ਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨੁਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਨਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀ

ਹਰਿਧਨਿਲਾਹਿਆਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਹਾਥਿਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ॥੩॥ਖਾਵਹੁਖਰ
ਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰ
ਗੇ॥੪॥੨॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ
ਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮ੍ਹਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀ
ਸ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮ੍ਹਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮ੍ਹਕਉਹੋਇ
ਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕਬਹਿਨਬਿਆ
ਪੈਚਿੰਤਾ॥੩॥ਭਵਰੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਣਾਹੋਹੁਕਉਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾ
ਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਤਾਕਰੈ
ਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈਜਾਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਆਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥੧॥ਸਿਆ
ਨਪਕਾਹੂਕਾਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਹੋਇਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਸੁਕਮਾਵ
ਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿ
ਸਿਧਾਸ॥੨॥ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋ
ਡਿਓਸੋਈਫਿਰਿਫਿਰਿਖਾਤ॥੩॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਫਾਸ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹ
ਬਿਆਧਿਤੇਹਾਟੇ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਇਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਓਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐਸੀਭਗਤਿਕਮਾਨੀ॥ਮਿ
ਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾ
ਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥

ਪ੍ਰਭਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈ
ਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾ
ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮ੍ਹਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧ
ਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥੪॥੬॥੭॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨ
ਕਛਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਆਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾ
ਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀ
ਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨ੍ਹਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈ
ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰ
ਰਥਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁ
ਸੁਖਰਾਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥੫॥੧॥
੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਪਦਾ॥ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਬਿਨਸਿਨਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤਾ॥ਹ
ਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਸਗਲਜੁਗ
ਤਿਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨॥

ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋਊਪੂਛੈਨਾਹੀਬਾਛਹਿ
ਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਾ

ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੇਰਿਆ ਰੀ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੈਨਾ ਤੀਰੈ ਕੈ ਬ੍ਰਿਧੁ ਨਾਰਿਕਾ ਨੈਵਦ ਨ ਕਤਾ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ॥ ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਚਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ॥੨॥੩॥੧੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ॥ ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ॥੨॥੪॥੧੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੇ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ॥ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ॥੨॥੫॥੧੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ॥੧॥ ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ॥੨॥੬॥੧੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ॥੨॥੭॥੧੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਧੋਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ

ਤ੍ਰਿਆਗੈ ਹੀ ਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਸਮਾਰਧੀਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿੰਦੋਰਾ ॥
੨॥੮॥੧੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾ
ਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੯॥੧੭॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ
ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ
ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਰੀ ॥
ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ
ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ
ਕੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੧॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ
॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ
ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ
ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਅਬ
ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ
ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ
ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ
ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ

ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁਸਗਲਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਨਤ੍ਰਦੇਤਿਸੇਈਪ੍ਰਭਪਾਈਐ ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨ
ਕਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸਹਪੈਜਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੪॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰ
ਭਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਫਲਨਹੋਵਤਖਿਨਮਹਿਕਰੇਉਧਾਰ ॥੧॥ ਮ
ਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿਤਾਹੂਕਉਤੂੰਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ॥ ਹੋਇਸਹਾਈਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੫॥੨੩॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਆਪਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਅਵ
ਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥
ਮਿਟੀਬਿਆਧਿਸਰਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿਗੁਣਸਦਾਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੪॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਉਧਹਿਗੁਣਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਨਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤਪ੍ਰਭਕੇ
ਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਾਮੋਹਨੀਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨਹੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੭॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫
॥ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿਆਨਬਿਉਹਾਰਮਿਥਿਆਭਜੁਸਦਾਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਰੁਭਗਤਾਈਤਆਗੈਟੇਕ ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਿਦੀਆਗੁਰਗਿਆਨੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ ॥੧॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਸਰਣਿਤਾਕੀਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੂਨਾਨਕਹਰਿਨਿਧਿਲਹੀ
॥੨॥੧੮॥੨੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਧਸਰਣੀਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੂਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇਚਿਤ
ਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬਸੂਖਕਲਿਆਣਪਾਵਹਿਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ ॥ ਈਤਊਤਜੀਅਨਾਲਿਸੰਗੀਸਰਬਰਵਿਆਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ
ਜਤਨਉਪਾਵਮਿਥਿਆਕਛੁਨਆਵੈਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿਸਾਧੂਨਿਰਮਲਾਗਤਿਹੋਇਪ੍ਰਭਕੈਨਾਮਿ ॥੩॥
ਅਗਮਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਊਚਾਸਰਣਿਸਾਧੂਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋ

ਗੁ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿੰਦ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਅਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰਿਇਹੁਮਨੁਆਠਪਹਰਆਰਾਧਿ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਰਣਿਤਾਕੀ
ਆਉ॥ਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਦਇਆਧਾਰੀ
ਬਖਸਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਗਈਸੰਕਾਤੂਟਿ॥ਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਬਿਨ
ਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੂਟਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਬਚਨਗੋਬਿੰਦਧਿਆਏਮ
ਹਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਣੀਸਫਲਸਿਮਰਤਨਾਮ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆ
ਪਿਰਾਖੇਭਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਹੂੰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਮਰਥ॥ਗੁਣਅਨਿਕਰਸਨਾ
ਕਿਆਬਖਾਨੈਅਗਨਤਸਦਾਅਕਥ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਲਕਿਰਪਾਕਰਣ॥
ਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮਰਣਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਘਰੋਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਣ
ਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਛੀਐਜਨਧੂਰਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਹਹਿਪਾਤਿਕਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੂਰਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਆਸਾਕੂਕਰੀਬਿਕਰਾਲ॥ਗੁਰਗਿਆਨਕੀਰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰ
ਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਮੂਠੇਸਦਾਆਵਾਗਵਣ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਪਾਲ
ਸਿਮਰਣਮਿਟਤਜੋਨੀਭਵਣ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਰਰਿਦਤੀਨਿਤਾਪਜਲੰਤ॥ਜਪਿਰਾਮਰਾਮਾ
ਦੁਖਨਿਵਾਰੇਮਿਲੈਹਰਿਜਨਸੰਤ॥੪॥ਸਰਬਬਿਧਿਭ੍ਰਮਤੇਪੁਕਾਰਹਿਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟਿ॥ਹਰਿਚਰਣ
ਸਰਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਕੇਦ੍ਰਿੜੁਗਹੀਨਾਨਕਓਟ॥੫॥੪॥੩੦॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਰਮਣਸ੍ਰਵਣਅਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨਹੋਤ
ਬਿਓਗੁ॥੧॥ਮਨਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਸ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੰਤਸਿਮਰਣਿਕਾਟਿਜਮਕੀਫਾਸ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਹਨਹਰਿਨਾਮਕਹਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਨਾਨਕਨਾਮ

ਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤ੍ਰਿਸਮਸਮਰਥੁਸਰਣਿਕੇਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜ
ਨਸੁਖਰਾਇ॥ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪ੍ਰਭਗਾਇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇਹ
ਰਿਚਰਨੀਵਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆ
ਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦੈਆਲਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਧਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲ
ਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਚਰਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥਿ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਰੀਦੇਰਾਖਿਓਹਰਿਹਾਥ॥੪॥੨੨॥੨॥੭॥੭॥੨੨॥ ਜੁਮਲਾ ੪੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧

ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਚੋਰੀਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹਦਸਮਾਲਰਖੈਜੋਨਾਨਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋ
ਪਾਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਵਬਨਵਾਲੀ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਜਪਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਰਧਮੂਲਜਿਸੁ
ਸਾਖਤਲਾਹਾਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤੁਲਾਗੇ॥ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥
ਪਾਰਜਾਤੁਘਰਿਆਗਨਿਮੇਰੈਪੁਹਪਪਤ੍ਰਤਤੁਡਾਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਸੰਭੂਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰ
ਜਾਲਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਛੋਡਹੁਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਮਨਿਬੀਚਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਕਾਲਾ॥੪॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਕਥੀਅਲੇਸੋਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁਕਾਰਣਿ
ਕੰਮੁਨਧੰਧਾਨਾਹੀਧੰਧੈਗਿਰਹੀਜੋਗੀ॥੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜੀਅਲੇਲੋਭੁਮੋਹੁਤਿਸਮਾਇਆ॥
ਮਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਧਿਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕ
ਥੀਅਲੇਸੇਤਬਰਨਸਭਿਦੂਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਦੰਜਾਗਤਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੭॥ਮਹਾਗੰ
ਭੀਰਪਤ੍ਰਪਾਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਆ॥ਉਪਦੇਸਗੁਰੂਮਮਪੁਨਹਿਨਗਰਭੰਬਿਖੁਤਜਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇ
ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਹਿਸੁਮਾਰ॥ਜੈਸੀਭੂਖਹੋਇਅਭਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥੁਸਚੁਦੇਵਣਹਾਰ॥੧॥ਐਜੀ
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਅਧਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥ਜਲੁਥਲੁਧਰਣਿਗਗਨੁਤਹ

ਨਾਹੀਆਪੇਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਰ॥੨॥ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅ
ਪਾਰ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿ
ਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰ॥ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰ
॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਭੰਡਾਰ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਰ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਜੈਸੀ
ਪਿਆਸਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰ॥੬॥ਬਡੇਭਾਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਅਪੁਨਾਭੇਦੁਨਾਹੀ
ਗੁਰਦੇਵਮੁਰਾਰ॥ਤਾਕਉਕਾਲੁਨਾਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੂਝਹਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥੭॥ਅਬਤਬਅਵ
ਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਹਰਿਜਸੁ
ਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧

॥ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਆਵੈਫੁਨਿ
ਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤੇਨਾਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮ
ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾਚੇਐਸੀਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਜੀਬਹੁਤੇਭੇ
ਖਕਰਹਿਭਿਖਿਆਕਉਕੇਤੇਉਦਰੁਭਰਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਾਹੀਸੁਖੁਪ੍ਰਾਨੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰ
ਬੁਨਜਾਈ॥੨॥ਐਜੀਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੇਜਨਮਿਜਨਮਿਵੈਰਾਈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਰਤੇਸੇਬਾਚੇਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਜੋਹਿਨਸਾਕੈਦੂਤੁਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਵਿਗਤ
ਨਾਥਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਐਜੀਉਨਾਮੁਦਿੜਹੁਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਹੁ
ਸਤਿਗੁਰਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇ
ਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਮੈਅਵਰਨਦੂਜੀਭਾਈ॥ਅਬਤਬਏਕੋਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾ
ਈ॥੬॥ਐਜੀਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਤੁਝਹੀਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾ
ਵਹੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੭॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਰਹੈਨਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆ
ਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠਿਬਣਾਈ॥੮॥੩॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧

ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀਚਨਮਧਿਮਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਕੇਲੋਗ॥ਨਾਮਰਤੇਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀ
ਸੋਗਬਿਜੋਗਬਿਸਰਜਿਤਰੋਗ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭਗਤਿਠਾਕੁਰਕੀ॥ਸਤਿਗੁਰਵਾਕਿਹਿਰ
ਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਜਮਕਾਣਿਨਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਰਸਨਰਵਹਿਪ੍ਰਭਸੰਗੇਜੋ

ਤਿਸੁਭਾਵੈਸਦਾਜੀਉਰੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਬਾਦਿਜੀਵਨੁਹਰਿਬਿਨੁਨਿਹਫਲਮੇਕਘਰੀ॥੨॥ਐਸੀਲੋ
ਏਠਉਰਨਾਹੀਪਾਰਿਬਾਹਰਿਨਿਰਭਉਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਕੈਪ੍ਰਭੁਬਖਸਨਮੇਟੈਨਿਤਨਿਤਚਰਨੈਸਦਾ
ਈ॥੩॥ਐਸੀਗੁਰਕੀਜਾਤਿਨਮੇਟੈਕੀਏਮੈਠਾਕੁਰਿਆਪਿਦਿਵਾਈ॥ਨਿਰਭਉਕਾਲੋਮੁਖਨਿਦਾ
ਜਿਨਗੁਰਕੀਜਾਤਿਨਭਾਈ॥੪॥ਐਸੀਸਗਲਿਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈਬਿਲਮਨਅਪੁਆਗ
ਈ॥ਅਨਦਮੁਲਨਾਬੁਸਿਰਿਨਬਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਐਸੀਸਚਾਚਰਿਆਚਰਿ
ਆਕਰਿਗਵਿਆਗੁਰਮਤਿਭ੍ਰਮਨਚੁਕਾਈ॥ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਕੰਚਨੁਧਾਤੁਹੋਈਸਤਸੰਗਤਿਕੀਵਡਿ
ਆਈ॥੬॥ਹਰਿਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਨੁਇਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭਾਈ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਜ
ਨਸੰਗਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੭॥ਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗੰਮਤਰੋਵਰੁਹਮਪੰਖੀਤੁਝਮਾਹੀ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥੮॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪

ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿਤੰਸਚੁਪਿਆਸਪਰਮਹਿਤੰ॥ਬਿਲਲਾਪਬਿਲਲਬਿਨੰਤੀਆਸੁਖਭਾਇਚਿਤ
ਹਿਤੰ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਸਰਣੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਿਤਾਰਣਰਮਨਾਮਕਰਿਕਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਏਮਨਮਿਰਤਸੁਭਚਿੰਤੰਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਰਮਣੰ॥ਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨੰਹਰਿਨਾਮ
ਏਮਨਿਮਰਤਸੁਭਚਿੰਤੰਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਰਮਣੰ॥ਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨੰਹਰਿਨਾਮਿ
ਮਨਿਰਮਣੰ॥੨॥ਚਲਚਿਤਵਿਤਭ੍ਰਮਾਭ੍ਰਮੰਜਗੁਮੋਹਮਗਨਹਿਤੰ॥ਥਿਰੁਨਾਮੁਭਗਤਿਦਿੜੰਮਤੀਗੁ
ਰਵਾਕਿਸਬਦਰਤੰ॥੩॥ਭਰਮਾਤਿਭਰਮੁਨਚੁਕਈਜਗੁਜਨਮਿਬਿਆਧਿਖਪੰ॥ਅਸਥਾਨੁਹਰਿਨਿ
ਹਕੇਵਲੰਸਤਿਮਤੀਨਾਮਤਪੰ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁਮੋਹਹੇਤਿਬਿਆਪਿਤੰਦੁਖੁਅਧਿਕਜਨਮਮਰਣੰ॥
ਭਜੁਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਊਬਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦਰਮਣੰ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਮਨਿਮਨੁਮਨੰਸਹਜਬੀ
ਚਾਰੰ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਸਾਚੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਸਾਰੰ॥੬॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਤਰੁਭਵਜਲ
ਮਨਾਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਚਰਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨੁਇਹੁਸਰੀਰੁਤਉਸਰਣੀ॥੭॥ਲਬ
ਲੋਭਲਹਰਿਨਿਵਾਰਣੰਹਰਿਨਾਮਰਾਸਿਮਨੰ॥ਮਨੁਮਾਰਿਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨਾਕਹੁਨਾਨਕਸਰਨੰ॥੮॥੧॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧
ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਜੋਇ

ਛੀਸੋਈਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਤੇਜਮਭਉ
ਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪਿਲਾਏ॥ਆਪੇਗਾਵੈਆਪਿ
ਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਹੋਈ॥
ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੂਤਾਨਾਚੈਟਾਪੈਅਵਰੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਵਿਰਤਿਪ
ਖਿਕਰਮੀਨਾਚੇਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿ
ਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੇਜਿਨਲਾਗੀਹਰਿਲਿਵਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੇਹੀਨਾਚੇਨਾਚ
ਹਿਖਾਣੀਚਾਰੀ॥੫॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸੇਭਗਤ
ਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਗੈਬਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿ
ਨਹੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥੭॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਬਹੁਤੁਲੋਕਨਾਚੇਕੋ
ਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੮॥ਇਕੁਦਮੁਸਾਚਾ
ਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੯॥ਸੇਈਨਾ
ਚਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਸੁਖੁਪਾਵਹਿਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾ
ਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿ
ਬਨਵਾਰੀ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰ
ਤੈਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾ
ਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾਆਪਿਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥੪॥
ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਇਡੂ
ਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰ
ਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥੬॥ਏਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਹਰਿਕਰਤੈਸਭਕਲ

ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੂਤ੍ਰੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤ੍ਰੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥
ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀ
ਅਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖੀਆ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ
ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗ
ਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲ
ਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ
ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕ
ਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜ
ਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀ
ਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥ ਛੇ
ਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿ
ਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥ ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁ
ਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥ ਧਨਾ

ਛਿਆਚਿਹਨੰਹਰਤਰਿਤਿਪਿੰਤਨੀਨਾਨਚੀਰਾ॥ਖਲਮੁਗਧਮੂੜਕਟਾਖ੍ਯਸ੍ਰੀਧਰਭੇਏਗੁਣਮਤਿਧੀ
ਰਾ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰ
ਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗ
ਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰ॥੮॥੧॥੨॥ ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੧॥ ਮ:੪॥੧॥
ਮ:੫॥੨॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥੯॥

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਿਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਉਣੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਲੋਕਮ:੩ ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਂਜੀਵਣ
ਪਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾ
ਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕ
ਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓਪਤਿਹੋ
ਈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
ਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸ
ਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿ
ਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸ
ਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋਇ
ਤਾਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅ
ਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਹੂੰਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ਜਿਨਪੁਸਿਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਪੁ
ਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆ
ਈਦੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰ
ਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥
ਸਲੋਕ ॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾ
ਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ ੩ ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀ
ਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪ
ਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁ
ਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭਕਿ
ਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆ
ਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿ
ਜਾਇ॥ਹਥਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ
ਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿ
ਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇ
ਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿਲਾਈ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ੍ਹ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ

ਅੰਦਰੁਛਿੰਨਾਨਕਿਨਹੀਮੁਖਿਫੀਕਾਆਲਾਉ॥ਓਇਪਰਮਿਲਾਏਨਾਰਲਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁ
ਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਕਰਤੈਬਣਤਬਣਾਈਮਨਮੁਖਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਡੁਬੇਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਜਪਿਹਰਿ
ਨਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਵਡਾਫੇਰੁਪਇਆਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਨਕੀਤੀਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਚਹੁਉਤਰੈਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਹਿਰਦੈ
ਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪਣਾਤਿਸਨੋਪੂਜੇਸਭੁਕੋਇ
॥ਸਭਨਾਉਪਾਵਾਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਂਤਿਵਸੈਜਪਿ
ਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈ
ਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ਅੰਦਰਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨੁਸਹ
ਜੇਜਿਤਾ॥ਤਹਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਰਸੁਅਗਿਆਨੁਗਵਿਤ੍ਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈ
ਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤ੍ਰਾ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਇਕੋਹਰਿਮਿਤ੍ਰਾ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮੁ
ਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈਸਚੁਸੰਜਮੁਕਮਾ
ਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਇ॥ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਇ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈਜੰਮੈ
ਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋ
ਅੰਤਿਛਡਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁ
ਸੇਵਨਿਆਪਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥ਹ

ਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆ।ਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨਾਧਿਹਰਿਨਾਮ
ਉਰਧਾਰਿ।੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ।ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਵੈਤਿਮਰੁਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ।ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆ।੧।ਮਃ੩ ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ।ਸਹਜੇਨਾਮੁਨ
ਧਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ।ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰੁ।ਕੂੜੈਲਾ
ਲਚਿਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ।੨॥
ਪਉੜੀ। ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ।ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਊਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮ
ਕਸਾਏ।ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ।ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ।ਬਾਝੁਗੁਰੂਫਿਰੈਬਿਲਲਾਂਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ।੧੧॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ।ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ।
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਗੁਰਬਚ
ਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ।ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾ
ਇਆ।ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਪਾਏਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ।੧।ਮਃ੩ ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆ
ਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਿਦੀਪਕਿਪਤੰਗਪਚਾਇਆ।ਪੰਡਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇਆਵੇਖਹਿਦਿਖਾ
ਕਿਨੈਕਿਹੁਆਣਿਚੜਾਇਆ।ਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਬਿਖਿਆਨਾਵਹੁਦਯਿਖੁਆਇਆ।
ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨ੍ਹਾਅਹੰਕਾਰੁਬਹੁਗਰਬੁਵਧਾਇਆ।ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਨਲੈਹੀ
ਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਠਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਏਤੜਿਆਵਿਚਹੁਸੋਜਨੁਸਮਧਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਿਕਰਾਇਆ।੨॥ ਪਉੜੀ।
ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਰੇਤੁਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਾਡੰਡੁ
ਕਰਾਰਾ।ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨਿਜਿਨਦੂਜਾਭਾਉਪਿਆਰਾ।ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿ

ਕੇਤੇਲੈਨਿਪੁਕਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪਿਰਹੀ
ਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਹੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਇਹੁਮਨੁਕੇਤੜਿਆਜੁਗਭਰਮਿਆਥਿਰੁਰਹੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪ
ਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ॥ਜਾਹਰਿਬਖਸੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮ
ਨੁਮਾਨਿਆਨਾਕਿਛੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮਿਲ
ਣਾਸੰਜੋਗੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਆਪਿਵਸਿਰਹਿਆਆਪੇਰਸਭੋਗੀ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿ
ਪਤੁਹੈਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਗੀ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਆਖਾਇਦਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾ
ਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਆਈ॥ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੋਹ
ਣੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋ
ਭਾਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗੜ੍ਹਭੀਤਰਿਕੂੜੁਕੁਸਤੁਅਭਿ
ਮਾਨੀ॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭ
ਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰ
ਤਿਆਰੈਣਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆ
ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸੋਭਾਪਾਈ
॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀ
ਭਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇ

ਆਸਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਹਰਿਰੰਗਿਰਹੈਸਮਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਏਮਨਾਅਤਿਲੋਭੀਆਨਿਤਲੋਭੇਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ॥ਅਗੈ
ਨਾਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥੧੫ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐ
ਜਿਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਗੁਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋ
ਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰ
ਮੁਖਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁਖਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰੁਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿ
ਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿ
ਕੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੀ
ਜੈ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨ੍ਹਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨ
ਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿਨ੍ਹਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁਤਿਨ੍ਹਕਉਦੇਉ॥
੧॥ਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥ
ਲਿਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ
॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀ

ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਤਿਸੁਨੋਵਡਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥
ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇ
ਖੁਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਾਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿ
ਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀ
ਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾ
ਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੂਜਰੀਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾ
ਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿ
ਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹ
ਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ॥
ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾ
ਵੈਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੋਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ
॥੩॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹ
ਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਸਾਅਉਤਾਰੁਉਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀਆ॥ਜਿਉ
ਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ॥ਨਿ
ਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ॥ਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿ
ਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥
ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥

੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾ
ਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਆਉ ॥
ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ
ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ
॥ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀ
ਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆ
ਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ॥੪੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾ
ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇ
ਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ
ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿ

ਸਾਰਿਆਨ੍ਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਆਨ੍ਹਾ॥ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਆ
ਨ੍ਹਾ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੂਖਜਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਐ॥ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਹਾਰੀ
ਐ॥ਕੂੜੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਰੀਧਾਰੀਐ॥ਸਭਸੈਦੇਦਾਤਾਰੁਜੇਤਉਪਾਰੀਐ॥ਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋ
ਇਜੋਤਿਸੰਜਾਰੀਐ॥ਹੁਕਮੇਭਵਜਲਮੰਝਿਹੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਧੁਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁ
ਭਾਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰੀਐ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫
ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਅਚਿੰਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਨਉਨਿਧਿਘਰ
ਮਹਿਪਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਨਾ
ਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਕਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੇਮੁਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾ
ਮਵਿਣੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖ
ੜੇ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ਸੰਕਰ
ਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣਾ॥ਪੀਰਪਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ॥ਓਤਿਪੋ
ਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ॥ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿਣਾਸੁਧਰਮੇਤਗੀਐ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇ
ਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿ
ਆਈਹੋਇਸੇਰੁ॥ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲਫਾਹੀਪੇਰੁ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਕਿਤੀਆ
ਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ॥ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਉਮਾਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਗੋਲਿਆ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਰਾਜੁਜੀਵਾਬੋ
ਲਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁ
ਣਾ॥ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ॥ਆ
ਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ
੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾ
ਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
ਗ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ॥
ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪ
ਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕ
ਦੇਨਹਾਰਦਾ॥ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਚੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥
੧॥ਮਃ੫॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁ
ਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ॥
ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ਜਨ
ਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋ
ਖੁਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈ
ਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥
ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਖਿਆਮ
ਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂਲਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀ
ਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ਪੂਜਹੁ
ਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਰਿ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰਿ॥ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਅਗੈਨਮਰਹੁਡਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈਐ
ਸਦਾਹਰਿ॥ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਲਗੜੀਆਸੁ
ਥਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ॥ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨਡੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨ
ਕਪੂਰਨਕਾਮਾਂ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਨਹੋਵੀ
ਪਛੋਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪਤਿਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿਤਾਰਿ
ਮਨਾ॥ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈਐ॥ਰਖੈਆਪਿ
ਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ
ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ
ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ
ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈ
ਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇ
ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ
॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨ
ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾ
ਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ
ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨਾ
ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿ
ਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿ
ਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥ ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇਟਿ
ਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆ
ੜਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ
ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ

ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੈ ਗੈ ਡਬਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਤਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆਲੁ ਤਰਿਆ ਸੁ ਸੋਇ ਦਿਹੇਲੋਤਿ ॥ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ॥ ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁੰਞੀਆ ॥ ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕ
ਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧ
ਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਦ
ਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ
ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ
ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾ
ਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿ
ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭਗ
ਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨਾ
ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥

ਦਾਸਨਾਗੀਅਉਧਪੂਰਤੇਹਿਸੰਮ੍ਹੀਐ॥ਜਿਸਿਜਿਸਿਲਿਖੈਲਿਲਾਰਿਦੇਉਦੇਤਾਲੀਨ੍ਹੀਐ॥ਕ੍ਹੈਗੁਲਾਇਨਕੈਵਸਿਕੀਨੈਨ
ਮਿਤ੍ਰੀਐ॥ਭਰਮੁਕਟੁਆਇਆਖਾਸੀਕਉਕਿਨਬਿਧਿਪਿੰਡੇਨ੍ਹੀਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮੁਦਲੁਫੁੱਟੀਐ॥
ਤਉਤਿਸੁਆਗੈ[illegible]ਨਿਰੰਕਾਰਿਨਾਨਕਰੰਗਰੰਗੀਨ੍ਹੀਐ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਕਿਆਵਿਖਮਸਕੇਉਤਾਰਿ
ਲੀਤਿਲੀਤਿਕੁਲਗਾਉ॥ਕੋਇਕਿਲੇਸਸਾਧੂਪਨਉਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐ
ਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ॥ਹਸੰਦਿਆਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਧਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮਗੜੁਤੋੜਿਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋੜਿਆ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੂਓ॥ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕਰਾਲਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾਨਿਆ॥ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ॥
ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉ
ਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸੁਭਚਿੰਤ
ਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥
ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰ॥ਤਿਸਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿ
ਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈਬਾਹਰਾ॥ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧੁਤੂੰਰਖਣਵਾਲਿ
ਆ॥ਸਿਰਉਪਰਿਸਮਰਥੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸਟ
ਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁ
ਹੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਣਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ॥
ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੋਵਣਾ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇ
ਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ॥ਜਿਨ੍ਹੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨ੍ਹਕਦੇਨਰੋਵਣਾ॥ਨਾ
ਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦ
ੜੋਖਾਕ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿ
ਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ ਊਣਾਕਹੀਨਹੋਇਘਟੇ
ਘਟਿਸਾਰਿਆ॥ ਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘਾਲਿਆ॥ ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥
ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇ
ਕਨਾਨਕਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖਿਆ॥ ਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿ
ਜੋਨੀਨਹਭਵੈ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣੁਜੋਕਰੈ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਾਧੂਰਿਤਰੈ॥੧॥ ਮਃ੫॥
ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਧਿਆਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਫ
ਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਹੋਆਆ
ਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾਇਆ॥ ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆ
ਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤ॥ ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦ
ਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੇ॥ ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ ਮਥੇਵਾਲਿ
ਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰ
ਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋ
ਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ॥ ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ॥ ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧ
ਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸਲੋਕਾ॥੪੨॥ ਛੰਤਪਦੇ॥ ਮਃ੧॥੨॥ ਮਃ੩॥੩॥੭॥ ਮਃ੪
੭॥ ਮਃ੫॥੨੨॥ ਜੁਮਲਾਛੰਤਪਦੇ॥੪੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਃ੧॥੫॥ ਮਃ੩॥੧॥ ਮਃ੪॥੧॥
ਮਃ੫॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੯॥ ਵਾਰਾਂ॥੨॥ ਕੁਜਾਗੀਜੁਮਲਾ॥੫੯॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂੰਡ ਲੁਕਈ
ਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਂਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ
ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥
੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ
ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕ
ਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋ
ਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ
ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧
ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥
ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮ
ਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀ
ਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭਰਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ

ਕਹਾਲੈਚਰਾਵਉ॥ ਅਵਰੁਨਫੂਲੁਅਨੂਪੁਨਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗਰਬੇਰ੍ਹੇਹੈਭੁਇਅੰਗਾ॥ਬਿਖੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਰੀਦਾਸਾ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਅਰ
ਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕ
ਵਨਗਤਿਮੇਰੀ॥੫॥੧॥

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਕਾਹੇਭ
ਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿ
ਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦ੍ਰਾਮਾਇਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣਕੀਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈਸੋਸਿ
ਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐ
ਸੀ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ [illegible] ਅਤਿਬੀਸ [illegible]
[illegible] ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਬੇਸਵਾ [illegible]
[illegible] ॥੨॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ [illegible]
[illegible] ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥
ਅੰਤਿਕਾਲਿ [illegible] ਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁ
ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾਪਦਾ॥ ਘਰੁ ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

[illegible]

ਜੋਗੇਨਕਿੰਜਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇਤਿਜਪਿਨਰਸਕਲਸਿਧਿਪਦੰ॥ਜੈ
ਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟੰਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੰ॥੫॥੧॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉ
ਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕੇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾ॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੮॥

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਰਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਕਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਾਗਸਭਾਗੇ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਫਾਹੇਹਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਮਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਬਿ
ਸਮਭਈਮੁਖਿਲਾਗੇ॥੧॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇ
ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਮੋਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਇਹਚਾਲਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੁਰੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਭਾਈਓ
ਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿਢੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ਨਾਨਕੁ
ਗਰੀਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਫਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਰਣਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਝੋਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਾਧਾਦੇਹਟੋਲੀਐ॥੨॥
੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਹਾਰਿ॥ਜਬਹਮਸ

ਪ੍ਰਭੂਕੀਆਈਰਾਖੁਪ੍ਰਭੂਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਕਨਕੀਚਤੁਰਾਈਉਪਮਾਤੇਬੈਸੰਤਰਿਜਾਰਿ॥ਕੋਈ
ਭਲਾਕਹਉਭਾਵੈਬੁਰਾਕਹਉਹਮਤਨੁਦੀਓਹੈਢਾਰਿ॥੧॥ਜੋਆਵਤਸਰਣਿਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੀਤਿਸੁਰਾ
ਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਲਾਜਮੁਰਾਰਿ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨੁਜਿ
ਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਜੂ
ਠਾਰੀ॥ਹਮਰੈਜੀਇਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੋਤਹੈਹਮਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ਹਮਰੀਮੁਦ੍ਰਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁਸਟਾਰੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ॥੨॥੫॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੂਤੁਜਮਤੁ
ਹੈਤਿਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੇਬਿਗੜਰੂਪਬੇਰਕਟੀ॥
ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਸਟੀ॥੧॥ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
ਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਕਟੀ॥੨॥
੬॥ ਛਕਾ੧

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਰਵਿਆਸਭਠਾ
ਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥੧॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਈਐ॥
ਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਮਾਈ
ਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਫੂਲ
ਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕਬਹਸਨੋਕਬਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਸਾਧੂਸੰਗਿਧੋਈਐ॥
੧॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਿਸੋਈਐ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ੫ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ॥ਮੇਰਤੇਰਤਜਉਅਭਿ
ਮਾਨਾਸਰਣਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖ
ਨਬਿਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥੧॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨ

ਪਰਾਨਾ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਨਿਰਧਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਨਾਨਕ ਤਉ ਅਨਦ ਭ੍ਰਮਨੁ ਆਭੀ ਭਰਮਨਾ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥
੫ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਕਬਹੂੰ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥੫ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ॥
ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ
ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ॥੧॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖ
ਹੁ ਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ॥ ਤੁਮ
ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ
ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ
ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ॥੨॥
੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥੫ ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓ
ਟ ਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ॥੧॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ
ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ॥ ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ॥੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ
ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ॥ ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ॥੨॥
੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ
ਨਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ॥੨॥੯॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨੑਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨੑ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨੑ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ੨

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥ ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥ ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕਿਰਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ

ਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਫਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਰੋਗਸੋਗਤਨੁਬਾਧਿਓਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇ
ਰੂਆਈਐ॥੧॥ਕਰੈਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲ॥
ਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥੁਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਵਰਨਾਰੀਮਿ
ਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥
੨॥੨੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਾਅੰਦੇਸਾ
ਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਆ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿ
ਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥੧॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਫਲਦਰਸਨਸਹ
ਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕਉਦਾਤਾਚਰਣਕਮਲਉਰਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ॥ਸਰਣਿਆਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾਖ
ਰਾਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤੀਵਾਰੇ॥੧॥ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ਉਨਸਮ੍ਹਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਸਧਾ
ਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਏਕਅਸਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸ
ਬਾਸੁਰਦਰਸੁਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁ
ਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਘਰੁ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿ
ਲਿਓਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੇ

ਨਾਮ ਸਰਣਿ ਲਾਏ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਆਪੈ ਅਨਤ ਉਨ ਭੂਲਨ ਭੁਲਾਏ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਸਨ ਦਾਤੁ ਗੁਰਿ ਮਾਏ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘੀ ਤੇ ਸਚੁ ਖਾਏ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ
ਆਛੈ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆ
ਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸੈ ਸੋ ਗਾਛੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ
ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ॥ ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੩॥
੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ
ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ
ਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ
ਮਾਰਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿ
ਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
ਉਚਾਰਿਓ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੪॥੩੦॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਿਆ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ
ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ॥੧॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ॥੨॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ
ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ
ਸੰਗਾਰ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ॥ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ
ਮਨ ਰੂਚਾ॥੧॥ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮ ਅ

ਗੀਮਾਕਵਨੁਮਤਿਆਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿ...ਸੋਉਧਰਿਆਸਰਨਾਗਰਿਬਹਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਉ॥
੧॥ਗੁਰਿਬਚਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਚੁਤੀਆਰਾਏਸੁਖਤੇਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁ
ਤਰਿਆਤਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਤਜੀਉ॥੨॥੨॥੩੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਤਹਉਤੁਮਭ੍ਰਮਹੁਨਭਾਈਰਵਿਆ
ਰੇਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਨ॥੧॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰੁਕਾਸਟਮਝਾਰਿਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆਰ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਏਹੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥
੨॥੧॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹ
ਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਿ॥੧॥ਗਣਗੰਧਰਬਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿ
ਕਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਾਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਅਗਾਧਿ
ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੩੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੫ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮਾਰ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥
੧॥ਸਮਰਥਅਥਾਹਬਡਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਆਸਰਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੨॥੩॥੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥
ਸਾਕਤਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠੁਪਰੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇਸਾਕਤਸੰਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾਲੂਖੀਰੇ॥ਦੂਰਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਇਓਹੈਜਿਸੁ
ਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਰਾਮੁਖੁਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀਰੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੂੰਡੁਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਬਿਠੁਲੇਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾਵਨਸੰਤਨਤੋਰੈਚਰਨਉਵਾਕੈਪਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਨਬਾਸਨਸਹਜਕੇਲਕਰੁਣਾਮੈਏਕਅਨੰਤਅਨੂਪੈਠਾਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰ
ਤਲਜਗਜੀਵਨਸ੍ਰਬਨਾਥਅਨੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆ...ਨਾਨਕ...ਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁ

ਜੀਉਰਹਾਉ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਮਃ੪॥੬॥ ਜੁਮਲਾ॥੪੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਿ
ਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚੁਜਗਤਕਉਡਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥
ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਹੋਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥
॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਵਹਾਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪ
ਅਰੁਫੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰਿ॥ਆਧਘਰੀ
ਕੋਊਨਹਿਰਾਖੈਘਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਯਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ਜਗਤਮੈ
ਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਭਲਾਗੇਕਿਆਦਾਰਾਕਿਆਮੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉ
ਸਭੈਕਹਤਹੈਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤ॥ਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹਕੋਊਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤ॥੧॥ਮਨਮੂਰਖ
ਅਜਹੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖਦੈਹਾਰਿਓਨੀਤ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥੨॥੩॥
॥੪੭॥੬॥ ਮਃ੫॥੩੮॥ ਮਃ੯॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੪੭॥

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆ॥ਭੁਇਅੰਗਨਿਬਸਰੀਆ॥ਅਨਿਕਉਪਰੀਆ॥੧॥ਤਉਮੈਹਰਿਹਰਿਕਰੀਆ॥ਤਉਸੁਖ
ਸਹਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਨਮੋਹਰੀਆ॥ਅਨਕਉਮੇਰੀਆ॥ਵਿਚਿਘੂਮਨਘਿਰੀਆ॥੨॥ਸਗਲ
ਬਟਰੀਆ॥ਬਿਰਖਇਕਤਰੀਆ॥ਬਹੁਬੰਧਹਿਪਰੀਆ॥੩॥ਥਿਰੁਸਾਧਸਫਰੀਆ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁ
ਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਰੀਆ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੯ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹਿਕੋਊਜਾਨੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਗਸਿਆਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨਮੈ
ਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਕਰਿਡਾਰੇ॥ਰੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਤਾਕੋਬਿਵਹਾਰੇ॥੧॥ਅਪਨੀਮਾਇ
ਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਾਰੂਪਧਰੈਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥੨॥ਅਗਨਤਿਅਪਾ
ਰਅਲੇਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰਨਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਓ॥੩॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿ
ਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਝਕੋਲੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋ
ਲੇਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾਮ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਮ
ਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜਨਾ
ਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿ
ਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦ
ਵਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥
ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵੈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰ
ਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁਕਮਲ
ਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂ
ਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ

ਰੀਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕੁਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾ
ਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦ
ਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਣੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਮਨ
ਮੁਖਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮਾ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮਾ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾ
ਮਾ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਖੇਵਟਸਬਦਿਤਰਾ
ਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥
ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮਾ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮਾ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖ
ਸਭਜਾਏਰਾਮਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੨॥
ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾਇਆਰਾਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰ
ਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆ
ਰਾਮਾ॥੩॥ਅਤਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮਾ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿ
ਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮਾ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿ
ਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮਾ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮਾ॥੪॥੩॥

ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥
ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥੧॥ਸਾਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥
ਤੇਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤਿਸੁ
ਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁ
ਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨੇਸਹਿਰਾਮ॥੩॥ਧਰਤਿਪਾਤਾਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥ਨਾ
ਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾਵੈਰਾਮ॥੪॥੪॥ ॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਇਆਣੇਰਾ
ਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ॥ਹਰਿਦਰਗਹਢੋ
ਈਨਾਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਿਲੁਭਾਣੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬਰੇਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇਮਿਲਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਢਿਲਨਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੈਸਾ
ਹੁਆਵੈਕਿਨਆਵੈਰਾਮ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੂਰਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਹਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿ
ਤਿਆਵੈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈਰਾਮ॥੨॥ਹਰਿਵੇ
ਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਡਰੈਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁ

ਨੀਵੈਤਿਨਿਜਾਨਿਸਭਿਦੁਸਟਝੜਿਘਤੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਝਖਮਾਰਨੁਦੁਸਟਕੁ
ਪਤੇਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਰਾਨਾਨਕਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮ॥੩॥ਜੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤ
ਸੇਵੀਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੂਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾਮ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾ
ਨਾਹੀਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾ
ਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛਡਾਰਾਮ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੂੰਜਾਣਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਹਰਿਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦ
ਰੀਆਈਐਰਾਮ॥੧॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿਨੀ
ਸਾਣੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮ॥੨॥ਹੇਰਸਨਾਜਪਿਗੋਬਿੰ
ਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁ
ਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿ
ਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੩॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹੀਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਜੋਕਰੇਸੁਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿ
ਰੰਗੁਅਖਾੜਾਪਾਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਨਜੀਉਆਵਣੁਜਾਣੁਸਬਾਏਰਾਮ॥ਆਵਣੁਤਜਾਣਾਤਿਨਹਿਕੀਆਜਿਨਿਮੇ
ਦਨਿਸਿਰਜੀਆ॥ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰੁਮਹਲਿਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਦਿਆ॥ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂੰਹੈ
ਜਾਣਹਿਤੂੰਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿਆਏ॥੧॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾ
ਲਨ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿ
ਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥
ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸ
ਮਾਵਏ ॥ ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥ ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥ ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ
ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾ
ਣੀਆ ॥ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗ
ਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ
ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥ ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿ
ਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰ
ਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ
ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ
ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ
ਨਿਧੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ

[illegible] ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸੁ ਦਿਖਾਈ
[illegible] ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ
[illegible] ਦਿਨ ਸੋਹੰਦੇ ਰੁਤਿ ਭਲੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ
[illegible] ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ
[illegible] ਜਿਨਿ ਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿ
ਨਾ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹ
ੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ
ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਰਾਤੇ
ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀ
ਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕ
ਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾ
ਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ
ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸੁ
ਖਾਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥
੪॥੩॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਛਉ
ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ

॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥

ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ

ਸ੍ਰੀ॥੩॥ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅੜਾਤਿਨਿਲੀਆਸ
ਮਾਈਰਾਮ॥ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕੁਉਦਕਿਸਮਾਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਏਕੁਰਵਿਆਨਹਦੂਜਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਬਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾਣੈਜਿਨਿਏਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤਸੰਤਫਿਰਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਰਾਮ॥ਤਾਣੁਤਨੁਖੀਨਭਇਆਬਿਨੁਮਿ
ਲਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਮਇਆਧਾਰੇਕਰਿਦਇਆਲੜਿਲਾਇਲੀਜੀਐ॥ਦੇਹਿ
ਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਆਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ਸਮਰਥਪੂਰਨਸਦਾਨਿਹਚਲਊਚਅ
ਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਜਪਤਪਬਰਤਕੀਨੇ
ਪੇਖਨਕਉਚਰਣਾਰਾਮ॥ਤਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਣਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇ
ਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ॥ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁਣੁਅਉਗਣੁਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੂੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿ
ਹਰਿਚਰਣਾ॥੨॥ਅਮਿਅਸਰੋਵਰੋਪੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਾਮ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮ
ਰਾਮ॥ਸਭਕਾਮਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦਾਰਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾ
ਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਅਗਣਤਊਚਅਪਾਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੋਧਾਮਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇ
ਰੀਇਛਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵਨਹਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਤਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੋਹੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾ॥ਹਰਿ
ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਊਚਅ [margin: ਗਹਿ]
ਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਦੁਹੇਲੀਰਾਮ॥ਪਾਪ
ਕਮਾਵਦਿਆਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮ॥ਕੋਏਨਬੇਲੀਹੋਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋਤਾਵਹੇ॥ਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜ
ਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਹੁਸੇਦਿਹਆਵਹੇ॥ਤਰਵਰਵਿਛੁੰਨੇਨਹਪਾਤਜੁੜਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੂੰਵਲਵੰਚਲੂਕਿਕਰਹਿਸਭਜਾਣੈਜਾਣੀਰ
ਾਮ॥ਲੇਖਾਧਰਮਭਇਆਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀਰਾਮ॥ਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦੁਖਸਹੁਪਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿ [above line: ਕਮ]

ਭ੍ਰਮਾਇਆ ਮਤ ਮਤੀ ਸੰਗਿ ਮਨਾਵ[illegible]ਦਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਸੁਤਰਿ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਧਾਰਹੁ ਆਨ ਕਾਜ
ਸਿਆਲੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਖੋਲਿ ਖੁਲਿਧਿ ਆ ਭਰਮ ਮੀਤਿ ਤਿਨ ਭਾਲਿਆ ॥੨॥ ਬੀਨੁ ਨ ਕੋਇ ਇਕੋ ਅਕ੍ਰਿਤ
ਘਲੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਰੇ ਖੋਰ ਕਠਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਾਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪ
ਨਾ ਕਮਾਇਆ ਮਤ ਮਤੀ ਗਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਕੀ ਵਿਚ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਨ ਪਰਤਖੇ ਮਰਾਲਿਆ ਤਿ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠੇ ਖੋਇ ਸੰਗਿ ਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਨ
ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ
ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸ
ਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਨਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਸਭਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪ
ਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ

੫॥੪॥੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰ
ਜਨਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇ
ਰੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇ
ਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿ
ਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਅਗਾ
ਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ
ਇਆਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ
ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ

ਲਗਾਇਆਰਾਮ॥ਕੁਲਗਾਇਗੀਦ੍ਰਿਚਸਦਾਹੀਕੇਕਾਲਿਆਦਸੈਪਰਗਟਭਏ॥ਸਿਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭ
ਕੈਆਪਣੇਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏ॥ਛੋਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿ
ਜੀਵੇਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥
ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮ॥ਤੂਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮ॥
ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ॥ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਣੇਕਾਮਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਨਸੰਗਿਸੋਭਾਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥
ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਤੀ
ਰਾਮ॥ਬਿਲਲਾਤਕੇਤੇਮਤਮੋਹਨੈਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕ
ਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮ॥ਸਰ
ਪੂਹੀਛੁਟਣਮੈਤੇਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੂਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹ
ਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾਨੇ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾ
ਮ॥ਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜ
ਲੇ॥ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁ
ਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥੬॥੯॥ ਛੰਤਾਕਾਜੋੜੁਮਹਲਾ॥੧॥੫
ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੯॥ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ॥੧੫॥

ਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁ
ਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖੁਜ
ਗਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾ

ਇਆ॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਤੂਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮ
ਨਿਭਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋ
ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿ
ਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨ
ਸਕੈਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿ
ਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿ
ਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖ
ਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆ
ਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਜਿਸਨੋਤੂਦੇਹਿ
ਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿ
ਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ॥ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵ
ਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿ
ਆਰ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿ
ਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾ
ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਹੋਈ॥ਜਿਨਿ
ਤੂਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਤੂਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਦਾ
ਤਾਰੁਹਹਿਤੁਧੁਅਗੈਮੰਗਣਨੋਹਥਜੋੜਿਖਲੀਸਭਹੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਆਵ
ਈਤੁਧੁਸਭਸੈਨੋਦਾਨੁਦਿਤਾਖੰਡੀਵਰਭੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾਂ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆਂ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਹੈਰਾਹਕੁਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਾਵੈ॥ਆਪਿਪਕਾਵੈਆਪਿਭਾਂਡੇਦੇਇ
ਪਰੋਸੈਆਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੈ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਛਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾਵੈ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾ
ਲੈਆਪੇਵਿਦਾਕਰਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਆਪੇਤਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਧੰਧੁ॥ਜਹਦੇਖਾ
ਤਹਜੇਵੜੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਵਰਤਣਿਵਰਤੈਅੰਧੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਅੰਧੇਚਾਨ
ਣੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਰਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਸਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਜਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਦੇਖੈਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਾਖੈਲਾਜ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਦਹੁਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦਹੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ॥ਤਦਹੁਕਿਆਕੋਲੇਵੈਕਿਆਕੋ
ਦੇਵੈਜਾਂਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੀਆ॥ਫਿਰਿਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ॥ਆਪੇ
ਸੇਵਬਣਾਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਥੀਆ
॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਅਨੰ
ਦਿਗਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇਅਰਧਿਉਰਧਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕ
ਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐ
ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਣਗਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤ੍ਰਆਪਿਕਥੈਆਪਿਭੀਜੈ॥ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁ
ਕਰੀਜੈ॥ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁਆਪਿਕਰਾ
ਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ਆਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ
੩॥ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੋਰੁਛਡਿਤੂਭਉਕਰਿਝਲੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉ
ਪਾਇ॥ਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬਦਿਭੇਦਿਤੂੰਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਖਸਮੁਪਾ
ਏਥਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕੂੜੁਕਰੇਆਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿ
ਮਰਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਮਨਮੁ

ਹੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਪਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹਤਿਥੈਸੁਆਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇ
ਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਹੈਸਾਗਰੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿਰਤਨਧਰੇ॥ਆਪਿਲਹਾਏਕਰੇ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ॥ਆਪੇਭਉਜਲੁਆਪਿਹੈਬੋਹਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ॥ਆ
ਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਤੁਝੈਸਰੇ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਜੇ
ਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟੀਐ
ਹਉਮੈਮਮਤਾਜਾਇ॥ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਲਿਜੁਗਿਬੋਹਿਥੁ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਹੀਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪ
ਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ਆ
ਪੇਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰਜਨੁ॥ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਭੰਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਧੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨਪਾਵ
ਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕਿਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲ
ਕਾਕਰਨਿਉਧਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟੜੇਪੜ
ਣਕਉਆਣੇ॥ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਣੇ॥ਇਕਥੈਪੜਿਬੁਝੈਸਭੁਆ
ਪੇਇਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇਆਣੇ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਣੇ॥ਜਿ
ਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀਦਰਗਹਜਾਣੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ॥੧॥
ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੂਆਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਮਜ
ਲਸਕੂੜੇਲਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਕਰਣੀਲਾਹਣਿਸਤੁਗੁੜੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰੁ॥ਗੁਣਮੰਡੇਕ
ਰਿਸੀਲੁਘਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥੧॥ਮਰਦਾਨਾ

॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ
॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਾਂਯਾ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ
ਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆ
ਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ
ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭ
ਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਏਤਾ ਸੁਣਿਆ ਆਪਰਵਾਲੁ ਤੇ ਜਿਨੁ ਜਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਛਿ
ਤਿਆਵੈ ॥ ਜਗਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਉ ਪਜੈ ਮਾਇਆ ਸਿਉ ਜਾਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਪਾਏ ਮਨੂਆ
ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਿਆਰਾ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉਤ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਉ ਦੇਖੁ ਆਰੁ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇ
ਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ
ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡਉ ਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾ
ਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾ
ਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
ਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹ
ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕ

ਤਲਾਇਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆਕਾਰੀਏਹੁਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਗੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰ
ਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ
ਦਾਰੂਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖ
ਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਾਰਅਠਾਰਹਬਣਸਪਤਿਆਪੇ
ਹੀਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ
ਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆ
ਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਣਿ
ਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੂਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆਇ॥ਆਪਣਾਪ
ਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਝੂ
ਠਾਮਦੁਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁ
ਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋਇ॥ਜਾਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਂਸਵਿਰਹਿਆਜਗਾਏਤਾਂਸੁਧਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਂਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੋਖਾਵੈਸਭਮੁਹਤਾਜੀਕਢੈਤੇਰੀ॥ਜਿਤੁਧਨੋਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈਜਿਸਨੋ
ਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾਜਿਨਿਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥
ਸਭਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿਦੂਜੇਭਾਵਕੀਮਾਰਿਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ
ਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਗੇਕੈਸਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਹਿ
ਲਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡਰੈਜੀਵਿਆਲੋੜੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਂਸਦਜੀਵਣੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਆਪਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਆਪਣਾਨਾਉਹਰਿਆਪਿਜਪਾਵੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈ
ਆਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਪੈ

ਹੀਪਾਵੈ।ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਕਾਕੀਆਤਿਨਿਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸਿਸਭਨ
ਕਾਪਿਆਰਾਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਰਾਮੁਰਾਮੁਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਫਿ
ਰੈਰਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲੁਨਤੁਲਿਆਜਾਇ।ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆਕਿਤੈਨਲਇਆਜਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭੇਦਿਆਇਨਬਿਧਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ।ਨਾਨਕਆਪਿ
ਅਮੇਉਹੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਆਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਰਹਿਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥
ਮਃ੩ ॥ਏਮਨਇਹੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਸਦਹੀਹੋਇ।
ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਟਿਨਆਵਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੇਇ।ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਾਣਤਕਦੇਨਹੋਇ।ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸਭਘਟਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹ
ਰਿ।ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰਿ।ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਕਰਿਵਰਤਿਆਸੁੰਨਾਹਰਿ।ਓਥੈ
ਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਆਪੇਹਰਿਨਰਹਰਿ।ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੂਹੀਬਾਹਰਿ।ਆਪਣੀਮਿ
ਤਿਆਪਿਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰੁ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਮੁਆਮਰਦੋਮ
ਰਦਾਜਾਇ।ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ।ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਹੋਇ
ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਾਵੈਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾ
ਹੁਕਮੁਪਇਆਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਆਨਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰ
ਹਿਆਲਿਵਲਾਇ।ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲਦਾਦੰਮੁਨਬਿਰਥਾਜਾਇ।ਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆ
ਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ।ਨਾਨਕਇਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸਨੋਦੇਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਆਪੇਦਾਨਾਬੀਨਿਆਆਪੇਪਰਧਾਨਾ।ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨਾ।ਆਪੇਮੋਨੀ
ਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨਾ।ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਹੀਭਾਨਾ।ਉਸਤਤਿਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸ
ਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿੰਨਾਂਦਾਅਉਤਾਰੁ।ਪੁਤੁਜਿਨੂਰਾਧੀ
ਅਜਿੰਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਹਿੰਦੂਮੂਲੇਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ।ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿ
ਪੂਜਕਰਾਂਹੀ।ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ।ਪਾਥਰੁਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ।ਓਹਿਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮ
ਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿਹੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ।ਭਗਤਰਤੇਰੰਗਿਏਕ
ਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਖਾਹੁ।ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣੁ

ਸਚੁ ਲਾਧਾ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁ
ਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ
ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥
ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਂਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ
ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੩॥ ੧॥ ਸਬਦ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ੯੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥੧੫॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥ ੧੮॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰ
ਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿ
ਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ
ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣ
ਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕਤੁ ਰੀ
ਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ
ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ...

॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ
ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸ
ਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆ
ਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ
ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂ
ਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁੰਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ
ਨ ਰੁੰਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾ
ਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ
॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥
॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵ
ਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ
ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁ
ਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ
ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ
ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮ
ਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ
ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀ
ਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂ
ਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ
ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇ
ਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸ
ਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ
ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾ
ਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸ
ਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ਧਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਣੇਸਤਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੰਤੋਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਹਸਰੀਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸ
ਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪਰਮਲੁਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁ॥ਗੁਰਕੀ
ਬਾਣੀਸਹਜਬੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥
ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੂਪਾਇ॥ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥
ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨਵ
ਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹ
ਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿ
ਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ॥੪॥
੯॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੧॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਿ
ਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਪੂਰੇ॥੨॥ਜਿਨਿਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਸੇਮੈਗੁਣ
ਨਾਹੀਹਉਕਿਉਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਇਆ॥੩॥ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਾਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿ
ਮੇਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭਛੋਡਿ
ਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਪਿਰ
ਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਵਿਚਿਦੋਸਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾਵਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਪਿਆਰੇਹਉਪਿ
ਰਚਿਤਿਨਆਵਾ॥੨॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸਾਭਲੀਸੁਹਾਗਣਿ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਣਿ

ਣਿ॥੨॥ਨਿਤਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਮੈਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗਲਿਲਾਵੈ॥੩॥ਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਾਤਉ
ਅਵਗਣਿਆਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਬਖਸਿਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪਨੇਸਤਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨੁਮੁਗਧੁਸ
ਮਝਾਵਾ॥ਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥
ਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਵਾ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆ
ਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇ
ਰਾਅਵਰਾ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅੜਾਸਚੁਸਵਰਾ॥੨॥ਹਉਜਾਇਪੁ
ਛਾਸੋਹਾਗਸੁਹਾਗਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਾਚੈਮੈਛੋ
ਡਿਅੜਾਮੇਰਾਤੇਰਾ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਇਤੁਮਾਰਗਿਭੈਣੇਮਿਲੀਐ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਨ
ਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ॥੩॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁਅਪਣਾਦੇਵਾ॥
ਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾਂ॥ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾ
ਸੁਣਾਏ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਂਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਂ॥ਗੁਣਗਾਵਾ
ਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿ
ਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
ਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁਸਤਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੇਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾ
ਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾ
ਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਹੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥੨॥
ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਣਹਿਥੋਰਾ॥ਹੈਕੋਈਭੰਨੇਪੜਦਾਤੋਰਾ॥ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕ

ਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖਭ੍ਰਮੁਹਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ
॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫
ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਤੁਮ
ਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫
ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ॥
ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁ
ਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿ
ਛੂਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸ
ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ॥ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੂਕੀਧੂਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਓਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥੨॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਰੇਸੋਧਿਆਏ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕ
ਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਮ
ਹਿਰਵਿਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਸਤਗੁਰਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਧੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉ
ਰਿਧਾਰੇ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁ
ਖੁਪਾਵਾ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈ
ਨਕਬਹੂਛੀਜੈ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰਹਰਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥੩॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਵੂਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਤੂਠਾ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਚਿਤਿਆਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈਹਾਵਾ

੧॥ਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤੂਸਾਥੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਢੁਰੇਸੁਆਮੀ॥੨॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਤੁਧੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂ
ਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੩॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਜੋਰਿ॥੪॥੭॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਜਾਣਾਇਹਿਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚਰਜੁਕੁਦ
ਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥੨॥ਨਾਮੁ
ਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿ
ਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
ਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਬੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸ
ਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇ
ਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਵਿਸਰੇਬਿਨੁ
ਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਹੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁ
ਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰ
ਕਾਮਿਨਆਏ॥ਜਾਸਹਿਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਾਗ
ਣੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਹੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦ
ਪਾਏ॥੪॥ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤ
ਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀਤਾਆਸਾਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇ॥ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥੫॥੧॥੯॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੩॥੯॥ਮਃ੪॥੩॥ਮਃ੫॥੯॥ਜੁਮਲਾ॥੨੪
ਚਉਪਦੇ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥੧॥

ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਚਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥੨॥
ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾ
ਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵਹਿਸਚੇ
ਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥
ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥
੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥
੮॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸ
ਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਉ॥੩॥ਹਮਨੀ
ਚਸੇਊਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਥਰੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁ
ਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕਹੁਪਰਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਾਣ
ਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖਟਿਆਆਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥
ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਬਿਖੁਲਾਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਸਬਦੁ
ਨਭਾਇਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈ
ਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਇਆ॥੮॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ॥

ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹੇਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾਸੋਪਰਵਾਣੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚਅੰਦਰਿਹੋ
ਇਸਾਚਾਤਾਮਿਸਾਚਾਪਾਈਐ॥ਲਿਖੇਬਾਝਹੁਸੁਰਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ॥ਜਿਥੈਜਾ
ਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਸੁਰਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ॥ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹੇਨਾਈਐ॥੧॥

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੧॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਂਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਂਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧

ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ

ਮੁਗਧੇਤਾਮਿਜਾਪਤਿਜਾਮਿਮੰਨਿਵਸਾਵਉ॥ਭਰਮੇਭੁਲਾਵਾਤੁਮਤਿਕੀਆਜਾਪਿਮੇਏਤੁਕਾਵਉ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਹੁਕਿਰਪਾਏਤੁਜਾਮਨੁਤੁਬਾਰੋ॥ਤੁਕਤਨੁਗੰਤਰਭਿਗਤਭੁਮਾਰੋ॥ਪਾਵਉਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਾਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਹਉਆਖਿਨਜਾਣਾ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਾਚੁ
ਪਛਾਣਾ॥ਸਾਚੇਪਛਾਣਾਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਆਪਿਬੁਝਾਵਉ॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਰਕੀਏਸਹਸਾਏਹੁ
ਚੁਕਾਵਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਾਇਸਹਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਹੈਆਪਿਅਲਖ
ਅਪਾਰਾ॥੬॥ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਮੜੇਵਾਲਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆ
ਸੁਇਨੇਕੀਢਾਲਾ॥ਸੋਵੰਨਢਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਹੁਖੜੀ
ਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਬਗਾਲਹੈਮਨਕੀਜਾਲਾ॥ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾ
ਲਾ॥੭॥ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥ਕੁਹਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ਤਰਲਾਜੁਆ
ਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਏ॥ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆਪੁਸੰਧੂਰਏ
॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿਰੈਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀ
ਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੮॥੨॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਪਣੇਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾਇ
ਪਿਆਰੇ॥ਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰੀਕੰਤਿਸਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਰਚਾਇਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਧਨਸਬਦਿਸੁਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਾਚੈਸਾਹਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀ
ਏਪਿਰੁਦੇਖਿਹਦੂਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਰਾਮ॥ਪਿਰੁ
ਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਜੂਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਧਨਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆ
ਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮ
ਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬਦੇਰਹੈਹਦੂਰੇ॥੨॥ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਇਪੂਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾ

ਲੋਕਾ ਮਲਿ ਵਿਣਜਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਮਲਿ ਵਿਣਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿ
ਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈ
ਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ
ਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕ
ਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ
ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣ
ਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ
ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰ
ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾ
ਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰ
ਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸ

ਦਾਸਭੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲਿ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਭੁੰਚਿਤੂ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਮਨਮੇਰੇਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਛੂਟੈਨਾਹੀਸਭਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਤੂਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲਿ॥੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਇਕਿ
ਸਚਿਲਗੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾਹ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਨਾਮੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੇਦੁਖਿਸੰਤਾਪੇਦੂਜੈਪਤਿ
ਗਵਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਣੇਸਚਿਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਜਨਵਡਭਾਗੀਰਾਮ॥ਜੋਮਨੁਮਾਰ
ਹਿਆਪਣਾਸੇਪੁਰਖਬੈਰਾਗੀਰਾਮ॥ਸੇਜਨਬੈਰਾਗੀਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥
ਮਤਿਨਿਹਚਲਅਤਿਗੂੜੀਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ॥ਇਕਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਪਿਆਰੀਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੇਵਹਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੇ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਸਤਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਲਾਹ
ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਈਰਾਮ॥ਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਲਾਹਾ
ਭਗਤਿਸੈਸਾਰੇ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸੁਖੁਨਹੋਈਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁ
ਸਦਾਲਾਭੁਹੈਜਿਸਨੋਏਤੁਵਾਪਾਰਿਲਾਏ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਜਾਸਤਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ
॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣੀਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾ
ਰਰਾਮ॥ਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਖੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁ
ਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਸੁਖੁਨਹੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੇਖਰੇਸਭਿਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥
ਖੋਟੇਦਰਗਹਸੁਟੀਅਨਿਊਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮ॥ਊਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਮੁਗਧਗਵਾਰਾਮਨਮੁਖਿਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥ਬਿਖਿਆਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਸਾਚਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖ
ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਰਿਦੁਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰਾ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਾ॥੩॥ਆਪਿਕ
ਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਸੀਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿ

ਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਸੇਵਕੁਗੁਰਸੇਵਕੁਦਾਤਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਆਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜ
ਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਾਣੀਆਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਢੂੰਢਿਢੂੰਢੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋ
ਜਾਤਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸਰੇਵਹਹਮਲਾਗਹ
ਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਤੂਵ
ਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਰਾਮ
ਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਹਉਵਾਰੀ
ਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇਰਾਮ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨਹੀਜੀਵਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਹਉਵਾਰੀਹ
ਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਆ
ਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੈਕਰੈਸੋਹੋਈਰਾਮ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਹੋਵੈਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਬਹੁਤੁਸਿ
ਆਣਪਲਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਹਰਿਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪

ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਮਰਅਗਿਆ
ਨੁਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਇਆ
ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਸੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਰਾਸੇ॥ਜਿਨ
ਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਾਂ
॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿ

[illegible]ਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ
ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕ
ਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕ
ਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ
॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹ
ਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ
ਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ
ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਲਾਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ
ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾ
ਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ
॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ

ਤ੍ਰੰ

ਤਰਿਦਇਆਏਸਰਣਾਇਆਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਉਮਪਾਖੰਡਰੇਤਗਇਆ॥ਭਖੁਲੇਹੈ
ਰਾਮੁਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕੰਢੇਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹੁਭੈਖਕੋ॥
॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘੋੜੀਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਧੰਨੁਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰਾਮ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰ
ਨੇਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹ
ਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾ
ਮਿਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮ॥ਬਿ
ਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁ
ਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾ
ਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇ
ਮੁਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਣੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥ਅ
ਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀ
ਚੜਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜਣਿਦੇਹਰਾਮਿਉ
ਪਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧਨੁਧੰਨੁਤੁਖਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾ
ਬਾਸੈਧੁਰਿਪਾਇਆਕਿਰਤੁਜੁੜੰਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏਮਿਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ
॥ਹਰਿਹਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪੂਰੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁ
ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾਧਾਈ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਦੇਹਤੇਜਨੜੀਹਰਿਨਵ
ਰੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗਿਆਨਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੀਆ
॥ਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਉਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿ
ਭਗਤਿਹਰਿਜਨਮੰਗੀਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥੧॥ਦੇਹਕੰਚਨ
ਜੀਨੁਸੁਵਿੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਨਾਮਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹ
ਰਿਗੁਣਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗਹਰਿਬਣੇ॥ਹਰਿਮਿ
ਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕਨੀਆ ਲਹੁ ਮੁਖੋ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਧਨੀ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਰਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇ ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਉ ਪਵਿਤ੍ਰੀ ਛਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥

ਸੇਸਤਗੁਰਿਸੁਤੇਲੋਕੁਲਤਅਮਿਲੇਜਗਤ੍ਰਉਧਾਰਣਆਏ॥ਜੈਘਟਿਬਸਾਪ੍ਰਭੁਉਰਧਾਰਿਆਕੇਤੇਪਾਰਿਲਘਾ
ਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਣਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾ
ਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ
॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿ
ਨਕੁਰਬਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਣੇਰਾਮ॥ਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇਪਰਧਾਨੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤੇ॥
ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਏਸਹਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਜਾਤੇ॥ਸੇਈਸਜਣਸੰਤਸੇਸੁਖੀਏਠ
ਾਕੁਰਅਪਣੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਹਅੰ
ਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਞੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
ਤਿਨਘੋਲੀਐਵੰਞਾਜਿਨੀਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮ॥ਜਨਚਾਖਿਅਘਾਣੇਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀ
ਠਾਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨਹਿਮੀਠਾਪ੍ਰਭੂਤੂਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਸੁਖਭਏ॥ਦੁਖਨਾਸਭਰਮਬਿਨਾਸਤਨਤੇਜ
ਪਿਜਗਦੀਸਈਸਹਜੈਜਏ॥ਮੋਹਰਹਤਬਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਘੋਲੀਐ
ਵੰਞਾਜਿਨਘਟਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੂਠਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਲੋੜੀਦੇਰਾਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਂਢਿਆ॥
ਨਾਨਕਜਾਣੇਸਤਿਸਾਂਈਸੰਤਨਬਾਹਰਾ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾਰਾਮ॥ਸੰਗਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਰਾਮ॥ਸੰਮਾਇਪੂਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹਸੁੰਨਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਆਪਿਮੁਕਤਾਆਪਿਆਪੁਵਖਾਨਾ॥
ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਰਾਮ॥ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਰਾਮ॥ਸਮਰਥਸਰ
ਣਾਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਵਰਨੁਚਿ
ਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹਰਤਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਦੂਖਦਰਦ
ਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦੈਆਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁਜਗਤੁਬਾਲਗੋਪ
ਾਲਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾ
ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈਐ

ਰਮਾ ॥ ਮਨਿ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਗੀ ਬਿਨਸਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਆਵਹੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨ
ਸੁ ਰੈਣਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ ਹਰਿ ਵਾਜਾਤਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਰਮਾ ॥ ਧਧਿਧਿਆ ਟਿਕ ਰਹਿਗੀ ਬਿਦੁ
ਗਾਜੇ ਰਮਾ ॥ ਗੀਤ ਵਿਚਾਰੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਊਚਾ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ ॥ ਆਪੇ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਵਾਜਤਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥

ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਮਃ ੧ ॥੩॥ ਮਃ ੩ ॥੬॥ ਮਃ ੪ ॥੬॥ ਮਃ ੫ ॥੩॥ ੧੮ ॥ ਛੰਤ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ

ਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾਂ॥ਰੋਵਹਬਿਰਹਾਤਨਕਾਆਪਣਾਸਾਹਿਬੁਸਮ੍ਹਾਲਿਹਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਮ੍ਹਾਲਿਹਪੰਥੁਨਿਹਾਲਿ
ਹਅਸਾਭਿਓਥੈਜਾਣਾ॥ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਹੀਲੀਆਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ਜੋਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਆ
ਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹਾਂ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾਂ॥੧॥ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋ
ਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਆਗੈਹੋਇ॥ਪੰਥਿ
ਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ॥ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਖੈਪਾ
ਈ॥ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਈ
ਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰਨਿਪਰਵਾਣੋ॥ਸੂਰੇਸੇਈਆਗੈਆਖੀਅ
ਹਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਸਾਚੀਮਾਣੋ॥ਦਰਗਹਮਾਣੁਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਕਰਿ
ਏਕੁਧਿਆਵਹਿਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਭਉਭਾਗੈ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾ
ਣੈਜਾਣੋ॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਂਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰਹਿਪਰਵਾਣੋ॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐ
ਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਕੀਤਾਵੇਖੈਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਬੀਚਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣ
ਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾ
ਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ॥ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀਐਸਚੜਾਪਰਵਦਗਾਰੋ॥ਜਿਨਿਆਪੀਨੈ
ਆਪੁਸਾਜਿਆਸਚੜਾਅਲਖਅਪਾਰੋ॥ਦੁਇਪੁੜਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੋ॥
ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿਨਿਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਚੜਾਦੇਹਿ
ਪਿਆਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੋ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੇਰੀਆਦੇਹਿਜੀਆਆਧਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਤਖਤੁਰਚਾਇਆ
ਸਚਿਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ॥੨॥ਆਵਾਗਵਣੁਸਿਰਜਿਆਤੂਥਿਰੁਕਰਣੈਹਾਰੋ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਇਗਇ
ਆਬਧਿਕੁਜੀਉਬਿਕਾਰੋ॥ਭੂਡੜੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬੂਡੜੈਕਿਆਤਿਸੁਚਾਰੋ॥ਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁ
ਲਦਿਆਅਵਗੁਣਕਾਵਣਜਾਰੋ॥੩॥ਸਦੜੇਆਏਤਿਨਾਜਾਨੀਆਹੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਾਰੋ॥ਨਾਰੀ
ਪੁਰਖਵਿਛੁੰਨਿਆਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਣਹਾਰੋ॥ਰੂਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐਹੁਕਮਿਬਧੀਸਿਰਿਕਾਰੋ॥ਬਾ
ਲਕਬਿਰਧਨਜਾਣਨੀਤੋੜਨਿਹੇਤੁਪਿਆਰੋ॥੪॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਹੁਕਮਿਸਚੈਹੰਸੁਗਇਆਗੈਣਾਰੇ

ਸਾਜਨ ਕੂੜੀ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿ ਵਿਛੁੜੀਆ ਜਿਨ ਕਨ੍ਹ ਅੰਦਰਿ ਨ ਤੇ ਘਾਰੋ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੁਈ ਮਨੁ ਮਾਈਏ ਮਤਲਬ ਕੁੰਨੀ ਚੜ
ਘਾਰੋ ॥ ਰਿਵਰੁ ਕੰਤ ਸਹੇਲੀਓ ਸਚੁ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੋ ॥੫॥ ਜਾਲਿ ਅਲਿਆਨੀ ਨਵਾਲੀਆ ਕਪੜਿ ਪਹਿਆ ਬਾਰੋ ॥
ਵਾਜੇ ਵਨੇ ਸਹੀ ਬਾਲੀਆ ਪੰਚ ਸੁਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰੋ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੜੰਤੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੁ ਰੈਹੈ ਤੇ ਤਿਧਿਆਰੋ ॥੬॥ ਗਤੁ ਸੀਲ ਵੜੁ ਰੋਵਣਿਆ ਰੀਝਿਆ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ਤਉ ਤੁ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੋ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆ
ਰੋ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੋ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾਚਨ
ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸ
ਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾ
ਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ
ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ
ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ
ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ
ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ
ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ
ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ
ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ
ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ
ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥

ਅੰਤਰਿਆਤ੍ਰਿਨਾਥੈਸਤਵਰੀਐਜੋਤ੍ਰਿਸੁਤੁਵੈਪਿਆਰਿਕਾਈ॥ਸਭੁਆਲੁਧਰਤਿਵੇਛਿਨਾਥਿਨਿਜੋਗੁਸਬਦੇ॥
ਧਾਵਿਧੰਧੈਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ॥੧॥ਬਾਬਾਆਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿਲਹ
ਮਿਲਿਮਿਲਿਦੇਹਆਸੀਸਾਹੇ॥ਬਾਬਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਹਆਸੀਸਾਹੇ॥ਆਸੀਸਾ
ਦੇਵਹੋਭਗਤਿਕਰੇਵਹੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋ॥ਇਕਿਭੂਲੇਨਾਵਹੁਥੇਹਹੁਥਾਵਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ॥
ਜਮਮਾਰਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸਬਦਿਸਮਾਣਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚੈਵੇਸੇ॥ਸਾਜਨਸੈਣਮਿਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰ
ਮਿਲਿਖੋਲੇਫਾਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਨਾਂਗੜਾਆਇਆਜਗਮਹਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖਿਅੜਾ
ਸਾਹਾਨਾਟਲੈਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁ
ਲਾਗਾ॥ਕਾਮਣਿਆਰੀਕਾਮਣਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗਲਿਤਾਗਾ॥ਹੋਛੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਹੋਛਾਗੁੜੁਸਾਮ
ਖੀਖਾਇਆ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਨਾਂਗੋਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੩॥ਬਾਬਾਰੋਵਹੁਜੇਕਿ
ਸੈਰੋਵਣਾਜਾਨੀਅੜਾਬੰਧਿਪਠਾਇਆਹੈ॥ਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹਾਕਾਰੜਾਆਇਆ
ਹੈ॥ਹਾਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਰੁੰਨੇਰੋਵਣਹਾਰੇ॥ਪੁਤਭਾਈਭਾਤੀਜੇਰੋਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿ
ਪਿਆਰੇ॥ਭੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੋਮਰੈਨਮੁਇਆਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਸਿਜਾਣਾਰੋ
ਵਤਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਕਬਹੂਬੈਸਈਨਾਕਦੇਹੋ
ਵੈਸੋਗੁ॥ਨਾਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁਅਨਦਿਨੁਰਸਭੋਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਜਾਤਾਕਰਮਬਿ
ਧਾਤਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਰਹਿਅਪਣੇਕੰਤਸਮਾਲਹਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋ
ਗੋ॥ਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆ
ਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਫਿਰਿ
ਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਕਾਮਣਿਇਛਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥
ਸਬਦਰੰਗਿਰਾਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆ
ਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿ
ਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬ

ਵਿਧਣਕਾਰੀ॥ਕਦੇਨਹੋਵੈਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਵਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਦੂਰੇ
ਰੰਗੁਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰਹੁਵਿ
ਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਇ
ਏ॥ਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਹਉਮੈਗਈਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆ
ਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਸੁਣਿਅਹੁ
ਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਰਿ
॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸ
ਮਾਏ॥ਜਿਨਿਅਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿ
ਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁ
ਆਇਅਨੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਮੂਠੀ॥ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗਣਿਆਰੀਝੂਠੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋ
ਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰੇ॥੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀ
ਸਾਚਾਹੈਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਧਨਇਆਣੀਆਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁਪਾਏਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾਇ
ਦੂਜੈ॥ਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈਮਾਇਆਜਗੁਲੂਝੈਲਬਿਲੋਭਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾ
ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਮਾਲੇਸਦਾਹੈਨਾਲੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਰੇ॥
ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਿਨਆਇਆਜਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਹਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਾਲੇ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਜਿ
ਨੀਚਲਣੁਸਹੀਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁਉਰਿਧਾਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿ

ਖੁਸਟੀ ਨਾਰੀ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ਨਾਰਿ ਵਾਤਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੜੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਤੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ
ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ
ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ
ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ
ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨਿ
ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ
ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ
ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ
ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
ਜਮਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ
ਆਈ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸ
ਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾ
ਏ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਗੁਰੁ
ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ
ਜਾਇ ਅਵਗਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾ
ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਗੁਰੁ ਦੇਇ

ਘੁਮਾਏ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਲਉ ਘੁਮਾਏ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥
ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਃ ੧॥ ੫॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੯॥

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪॥ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾ
ਮਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁ
ੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬ
ਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀ
ਆ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ॥ ਤੂ ਅਣ
ਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀ
ਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪ
ਛੁਤਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ
ਸਤਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ
ਮਾਰੀ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ॥ ੨॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾ

ਰਿਦੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ [illegible] ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੂਖੋ ਦੂਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਏਹਿਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਆਪਿਮੇਲੇ
ਕਰਤਾਰਿ॥ਇਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆ
ਕਾਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿ॥ਇਸੁਪ
ਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀਚਲਨਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਾਹੀਨਾ
ਮਿਨਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਇਕਿਸਦਾਇਕਤੈਰੰਗਿਰਹਹਿਤਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿ
ਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਣਤਬਣਾਈ
॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿਹੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਏਛਡਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿ
ਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ
੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇ
ਮਿਲੈਫਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿੰਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾ
ਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕਰੇਜਿਸਚਿਰ
ਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਆਘਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਛੂਟੀਐ
ਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇ
ਸਰਬਸੁਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਾਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖ
॥ਧਨੁਧੰਨੁਤਿਨਾਕਾਗੁਰੂਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਕਲਿਮਹਿਜਮੁ
ਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾ
ਧਿਆਤਿਸਦਾਫਰੂਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿ

ਤਉਸਭਤਿਸਤਿਪਿਆਸੀ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵ
ਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਲਉਐਸੀਰੀਤਿ
ਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ॥ਨਾਨਕਸਾਈਭਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾ
ਈਐ॥ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਾਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀ
ਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਭਗਤਜਨਾਕਉਆਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਲਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਭਗਤਜਨਾਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ
ਰਾਜੇਓਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿੜਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੀਵਢੀਫਿਰਹਿਸੋਭਾਮੂਲਿ
ਨਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਸੁਣਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆਇਓਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇ
ਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੋਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾ
ਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰੁਪੂਜਣਆਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝਕ
ਰਾਵਹਿ॥ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਂਦੀਵਥੁਨਜਾਣ
ਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ
॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆ
ਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰੁਨਾਹੀਵੀ
ਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਾਮੁਪਿਆਰੇਤਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਹਰਿਲਧਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮ:੩ ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਹੈਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਨਕੁਨਾਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿ
ਨਾਹਿਤਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੧॥ਮ:੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਣੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿ
ਹਰਿਆਪਿਲਹਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥
ਓਸਨੋਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇੜਾਆਵਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਉ॥੧॥ਮ:੩ ਏਮਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿ
ਨਹੋਵਈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿ
ਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਕਰਮਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰ
ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਘਰਿਦੀਬਾਨੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭੁਆਇਆ
॥ਤਿਸਕਉਤਲਕੀਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਨਿਸਭਿਆਣਿਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾਣ
ਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਕਿਥੈਜਾਇਆ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਦੀਬਾਨੁਵਸਿਆਭਗਤਾਕੈ
ਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰਹਦੇਖੁਹਦੇਆਣਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਧਿਆਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮ:੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁ
ਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਿਦੁਖੁਲਗਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿ
ਵਾਸੁਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮੁਮਾਰਸੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੧॥ਮ:੩
ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁਹੈਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰਹੈਅਲਖੁਨ
ਲਖਣਾਜਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆਸਬਦੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁਕੋਨਹੀਨਾਕੋਕੰਟਕੁਵੈਰਾਈ॥ਨਿਹਚਲਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾਆ
ਵੈਨਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਨਾਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾ

ਗਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਵੈ
ਨਾਲਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਕਰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿਸਤ
ਾਰਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਹਿ॥ਅਚਿੰਤੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੋਖਪਦਵੀਆਪੇਪਾਹਿ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਆਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਹਰਿਲਾਜਰਖਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਖੜਕੁਹੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਹਾਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾ
ਰੋਗੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅ
ਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸ੍ਰੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁਹਮਪੂਜਹਹਰਿਨਾਮੇਹੀ
ਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉ
ਪਕਾਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਣੇਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿ
ਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸ
ਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੋਰੁਜਗੁਸੂਤਾ
ਮੋਹਿਪਿਆਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਜਾਗੰਨਿਸੇਜੋਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤ
ਨੀਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਭੋਜਨੁਛਤੀਹਪਰਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇਐਹਮ
ਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪੈਨਣੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਹੋਵਹਹੋਰਪੈਨਣਕੀਹਮਾਰੀਸਰਧਗਈ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਵਣਜੁਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਹਰਿਸੇਵਕੀਹਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕਾ
ਹਮਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸਭਜਮਕੀਅਗਲੀਕਾਣਿਗਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਧਿਆਇਆ
ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਜਗਤੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ
ਹੈਦੂਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਊਪ

ਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ। ਸਚੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ
ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ।੧। ਮਃ ੩ ਹਮ ਧਾਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨਾ ਨਾਮ ਸਦ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ। ਸਤਗੁਰੁ
ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ। ਸਬਦੁ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ। ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ। ਅੰਤ
ਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸ
ਚਿਆਰਾ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ। ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਲਇਆ। ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ।੧੮
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ।੧॥
ਮਃ ੩ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ। ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆ
ਰੁ। ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁ
ਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿ
ਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ
ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣ
ਾਈ।੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧। ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ। ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ
ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ।੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ। ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭ
ਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ। ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ। ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿ
ਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ।੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ

ਸਭੁਕੋਵੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਹੈਸਭੁਭੁਖਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਿਤਿਚਰੀਜਿਨ੍ਹਕੀਅਮਰਾਜਾਜਿਨਕੇਰਦੀਚਾਖੁ।ਹਉਮੈਮੈ
ਦੁਖੁਕਰੀਨਮਿਲਨਗੋਪਿਆਭੁ।ਇਕਿਆਪਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਪਿਆਰਿਜਿਵਿਕਾਰ।ਨਾ
ਨਕਇਕਿਦਾਨਸਤਰੁਪੇਖਿਮਾਗਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓ
ਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਿ।ਤਿਨੈਭੁਖਿਨਮਤਰੁਤਦੁਖਪਾਰਾਵਾਰਾਕਰੇਪੁਕਾਰਾ।ਜਿਨਕਾਰਣਿਗੁਰੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਸੇਨਉਪਕਰੇਅੰਤੀਵਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ।੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਤੂਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਕਰਤਾਕੋਈਦੂਜਾਹੋਇਸੁਅਵਰੋਕਹੀਐ।ਹਰਿਆਪੇਬੋਲੈਆਪਿਬੁਲਾ
ਵੈਹਰਿਆਪੇਜਲਿਥਲਿਰਵਿਰਹੀਐ।ਹਰਿਆਪੇਮਾਰੈਆਪੇਛੋਡੈਮਨਹਰਿਸਰਣੀਪੜਿਰਹੀਐ।ਹ
ਰਿਬਿਨੁਕੋਈਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਿਚਿੰਦਨਿਸਲੁਹੋਇਰਹੀਐ।ਉਠਦਿਆਬਹਦਿਆਸੁ
ਤਿਆਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਹੀਐ।੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰ
ਨਾਲਿ॥੪੩॥ ਵਡਹੰਸਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥੨੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨॥ਛੰਤ॥੧੭॥
ਅਲਾਹਣੀਆ॥੯॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਭਨਾਮਰਣਾਆਇਆਵੇਛੋੜਾਸਭਨਾਹ।ਪੁਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਆਗੈਮਿਲਣੁਕਿਨਾਹ।ਜਿਨਮੇਰਾ
ਸਾਹਿਬੁਵੀਸਰੈਵਡੜੀਵੇਦਨਤਿਨਾਹ।੧।ਭੀਸਾਲਾਹਿਹੁਸਾਚਾਸੋਇ।ਜਾਕੀਨਦਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹਣਾਹੈਭੀਹੋਸੀਸੋਇ।ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਤੂਮਾਣਸਦਾਤਿਨਹੋਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਥੀਐਰੰਨਕਿਰੁੰਨੈਹੋਇ।੨।ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ।ਜੋਅਸਮਾਨਿਨਮਾਵਨੀਤਿਨਨਕਿ
ਨਥਾਪਾਇ।ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੂਲੀਆਕਾਹੇਮਿਠਾਖਾਹਿ।੩।ਨਾਨਕਅਉਗੁਣਜੇਤੜੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰਜੀਰ।

ਜੇਤੁਲਤੇਨਿਭਕਟੀਅਨਿਸੇਬਾਣੀਸੇਵੀਸਾ॥ ਅਗੈਗਏਨਮੰਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਢਹੁਵੇਪੀਰ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥
ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਾ
ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿ
ਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਵਣਜਾਰਿਆ
ਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਹਸੁ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚੁਬੰਨੁ
ਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੩॥ਲਾਇਚਿ
ਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਦਰਿ
ਕਰਿਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿਚਉਤੁਕੇਮਹਲਾ੧ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇ
ਟਾਨੀਕਾਸਸੁਰੈਚਤੁਰੁਜਵਾਈ॥ਬਾਲਕੰਨਿਆਕੌਬਾਪੁਪਿਆਰਾਭਾਈਕੌਅਤਿਭਾਈ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆ
ਬਾਹਰੁਘਰੁਛੋਡਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਧੂੜਿਧੁਮਾ
ਈ॥੧॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਗਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁ
ਜੋਹੈਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿ
ਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥
ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁ
ਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਵੇ
ਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗ
ਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾ
ਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾ॥ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜ

ਤੇਰੇਕੀਤੇਜੀਤਾ॥ਏਕੁਪੁਰਖੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂਸਭਨਾਉਪਰਿਦੇਵਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆ
ਮੈਮੂਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿ
ਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿ
ਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਅਲਖ
ਅਪਾਰਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭਾਉਨਭਰ
ਮਾ॥੧॥ਸਾਚੇਸਚਿਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪਰਪਰੰਪ
ਰੁਸਗਲੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥
ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਗ
ਤਿਜੁਗਤਿਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੂਚੈਭਾਡੈਸਾ
ਚੁਸਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥
੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸ॥
ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰੁਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਾਹਰਾਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁ॥ਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰਿਦੋਖੁ॥੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆ
ਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧

ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ

ਮੋ

ਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਦਾਫਿਰਦਾਦਰ
ਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਲੂਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿਕੋਇਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾ
ਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਵੈ
ਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁ
ਲਾਹਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩

ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਏਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਭਗਤਾਕਾਕਾਰਜੁਹਰਿਅਨੰਦੁਹੈਅਨ
ਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੰਗੀਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਦਰਿ
ਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪਣਿਆਦਾਸਾਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਰਾਖਹੁਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਸ
ਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਭਉਭਾਗਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿ
ਤੁਲਾਗਾ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਗੰਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾ
ਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਾ
ਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਉ
ਤੁਧੁਨੋਸਦਾਸਾਲਾਹੀਪਿਆਰੇਜਿਚਰੁਘਟਅੰਤਰਿਹੈਸਾਸਾ॥ਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੂਸु
ਆਮੀਜਾਣਉਬਰਸਪਚਾਸਾ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਸਦਾਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥
ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਆਪੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ
ਬਲਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮੁਏਸਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥
ਸਬਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਸਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਹਰਿ
ਸਿਉਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅੰਨੇਬੋਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸੁਨ
ਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਾਹਿ

ਹਮ

ਸੋਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਮਾਰਗਿਲਾਏਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਅੰਤਰਿਭਾਈ
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵ
ਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਰਾਖਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਸ
ਬਦਿਪਛਾਤਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਣੇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀ
ਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਚਉਕੜੀਸਦਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੇ
॥ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਣਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਏਉਬਾਰੇ॥੨॥ਆਪਸਕਉਬਹੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣਹਿਮਨਮੁਖਮਤਿਨਕਾਈ॥
ਸਾਧੂਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰਤਿਗਏਪਛੁ
ਤਾਈ॥੩॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨ
ਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੈਪਾਏ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੩ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਆਵੈ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਜੋ
ਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਵੈ॥੧॥ਹ
ਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਟੂਟਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੇਰਾ
ਜਗੁਪਲਚਿਰਹਿਆਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿ
ਹੋਇਬਸੇਰਾ॥ਐਥੈਬੂਝੈਸੁਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈ
ਭਾਈਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਚਉਤੁਕੇ॥
ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬ
ਦਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੂਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁ
ਪਾਵਹਿਡੂਬਿਮੁਏਵਿਣੁਪਾਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਹਰਿ

ਮੇਰੇਹਰਿਵਣਜਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਜਗਜੀਵ
ਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥
ਬਾਣੀ ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾ
ਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ॥
ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀ
ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩
ਦੁਤੁਕੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈ
ਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾ
ਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾ
ਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆ
ਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੋ
ਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ
ਇ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਿਆਪਿ
ਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥
ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੇਭਾਈਨਾਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈ
ਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਹੈਭਾਈਹਿਰਦੈਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਉਬੇੜਾਨਾਉਤੁਲਹਾਭਾਈਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਇ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩
ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਦੁਖਿਰੋਗਿਵਿ
ਆਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾ

ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਤਿਨਤਿਨਰਾਤਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਦੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸ
ਸਾਦੁਨਆਇਆ॥ਸੰਧਿਆਤਰਪਣੁਕਰਹਿਗਾਇਤ੍ਰੀਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋ
ਵਡਭਾਗੀਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥
ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭੁਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਅਖੀਵੇਖੈ
ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁ
ਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁਦਾਤੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਸਾਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹੁਫਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦਹੀਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇਪਾਵੈਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹਥਿਅਪਣੈਜਿਸੁਭਾ
ਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਸਚਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾ
ਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨ
ਕਮਾਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਿਰਊਪਰਿਊਭਉਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਹਿਸਗਲ
ਸੰਸਾਰਾਹਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋ
ਈ॥੪॥੧੨॥ ੨੪॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਤਿਤੁਕਾ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਹੁ॥ਵਣਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇ
ਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਆਪੇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਲਾਹ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੁਣਿ
ਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਆਪਿਮੁਹਾਹੁ॥ਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇ

ਰਾਜੜਾ॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਵੇਪਰਵਾਹੜਾ॥੨॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿ
ਰਿਆਪੇਧੰਧੜੈਲਾਵੜਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਵੜਾ॥ਆਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਵੜਾ॥੩॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਵੜਾ॥ਆ
ਪੇਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਹੜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾਜ
ਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਵੜਾ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜ
ਉਤਭੁਜਾਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਆਪੇ
ਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੈਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਲਥ
ਲਿਸਭੁਤੂਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਿਖਿਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲਖੁ
ਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿ
ਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣਿਤਿ
ਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮ
ਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੈ॥ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿ
ਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇ
ਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੈ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਹੀਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੩॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੋਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾ

ਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥੧॥ ਪਿਆਰੈ
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤ
ਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾ
ਇਆ॥੨॥ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿ
ਲਵਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿ
ਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਵਜਹਿਵ
ਜਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁ
ਚਾਨਾਣੁ॥ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖ
ਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇ
ਤੂਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥
ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀ
ਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆ
ਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਵਡਾ
ਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆ
ਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪
ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸ
ਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮਓ
ਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿ
ਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪਿਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆ
ਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਪਚਾਹਾ॥੨॥ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ॥ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ॥ਆਪੇ

ਤੀਖਣੁ ਆਪਿ ਦਿਤੋਨੁ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਕਰਿ ਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਪਾਤਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਤਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਤਾ ॥ ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਤਾ ॥੪॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ

ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲ

ਤੁਟ੍ਰਿਬੰਧਨਮਿਟਿਓਅੰਧਾਰਾ॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਜਨਕਾਰਿਦੁਸੁਖੁਮਾਗੈ॥ਨਿਤਕੀਰਤ
ਨੁਤੇਰਾਸਾਧੂਗਾਵਤਤਿਨਤਉਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾ
ਧਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥
੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈਸਾਧੂਕੀਸੋਪਾਰਗਰਾਮੀਥੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋ
ਟਿਪਰਾਧਮਿਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਜਨਕਾਸੰ
ਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੂਰਨਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰਸਦਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓ
ਟਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤਮੋਹਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ਘਰੁ ੧ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੂਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਂਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉ
ਤੂਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਚਰਣਧੂਰਿਮਨਿਭਾਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾ
ਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਊਚਬਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕ
ਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਘਾਈ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਧੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆ
ਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਭਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੪॥੮॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀਕਬਊਚੇਕਬਨੀਚੇ॥ਸੁਧੁਨਹੋਈਐ
ਕਾਹੂਜਤਨਾਓੜਕਿਕੋਨਪਹੂਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਰਣਿਛੁਟਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਜਨਮਮਰਣੁ
ਨਰਹਈਫਿਰਿਆਵਤਬਾਰੋਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੁਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਤਿਨਮਹਿਉਰਝਿਓ
ਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੂਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਉਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾ
ਤੈਏਹੁਖਸਮਕਾਕੀਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂਰਨਤਤੁਬੀਚਾ
ਰਾ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥
ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਮਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ॥ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸ

ਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਚਨੀ ਸੁਣੀਐ ਰ
ਸਨਾ ਗਾਈਐ ਤਿਨ ਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ
ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋ
ਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ
ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥
ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ
ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇ
ਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀ
ਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭ
ਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵ
ਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗ
ਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

ਰੈ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਦੁਰਾਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੈਨ ਅਨਦ ਸੁਖ ਮਨ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਇ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੧॥ ਏਹੁ ਪਟੁ ਅਚ
ਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਤ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਇਕ ਮੀਠ
ਘਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆ ਨ ਵਖਇਆ ॥ ਕਰਿ ਤਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਤਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਤ ਭੰ
ਡਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ
ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਨ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿ
ਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਨ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿ
ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈ
ਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ
ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀ
ਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂ
ਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਹ
ਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ
ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ
ਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ

ਸੁਲਿਤਾਨੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥ ੧੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

(margin: ਰੇਨਰ)

ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਬਿਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥ ੨੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

(margin: ਮੁਗਧ)

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥

ਈਤਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ
ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤਨੁ ਛਾ
ਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੋ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥
੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ
ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤ
ਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨ ਕਰ
ਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆ
ਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾ
ਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥
੨੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦ
ਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ

ਦਾਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾ
ਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਮਾਇਆਮੋਹ
ਮਗਨੁਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥
ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਹਵਾਸੁਆਦਲੋਭਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇਅਨਿਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈ
ਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾ
ਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾ
ਈ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹੁਨਿਤ
ਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤੇਰਾਜੋਸਿਮਰੈਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅ
ਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆ
ਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਆਬੇਲੀ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥

ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਇਹਾਬਤਾਵਹੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਹਉ
ਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆਹੋਵਾਂਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥੨॥ਪੇ
ਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੇਚੂਕੈਭੀਤਿਭ੍ਰਮਾਰੀ॥੩॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਨਿਰਮਲਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ
ਗੁਰੂਦੁਆਰੀ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੋਗਬਿਦਾਰੀ॥੫॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਦੁਪਦੇ॥

ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤਰੁਸਗਲਦੂਧਮਹਿਘੀਆ॥ਊਚਨੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਘਟਿ

ਧਰਿਆਪਉਣੀਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਹਿਓ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿ
ਥਲਿਰਮਈਆਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ਸ
ਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਓ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅਨੰਦਾਬਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਵਨਿਧਿਪਾਵਹਿ
ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੀ॥੧॥ਜਾਕੋਨਾਮੁਲੈਤਤੂਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਠਾਕੁਰਕਉਮਨਤਨ
ਜੀਅਰੇਮੁਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਧੁਖੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕ
ਉਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆਜਲਿਥਲਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੁਖੀ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਇਨਤੇਆਪਿਛਡਾਵਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਕਉਡਾਰਹੁਆਪਨਨਿਕਟਿਬੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਅਪੁ
ਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਾਵਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਕਬਹੂਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿ
ਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨਧਾਵਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੫ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤਿਆਗਿਅਵ
ਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੈਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਗਲਿਲਾਵੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਬਿਸਰਤਜਗਤਜੀਵਨੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਬਿ
ਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲੁਖੋਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਭਗਤਨਕਉਬਰਤਨਿਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਸੁਖੁਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਤਿਨਭੇਟਤਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁ
ਬਾਂਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਈ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂ
ਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁ
ਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੂ
ਰਨਬਿਧਾਤੇਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਅਪੁਨਾਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥
੬॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਝਹੀਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬ
ਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣ

ਸਰਬ ਮੈ ਤਿਨ ਹੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੀ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁ
ਨੇ ਦਾਸ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੀ ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂ
ਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾ
ਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ
ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥
ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿ
ਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ
ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ
ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉ
ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ
ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋ
ਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉ
ਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਬਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁ
ਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁ
ਨੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਸੁਖਸੰਪ
ਤਿਰਾਸਿ॥ਰਾਖਿਲੈਹੁਭਾਈਮੇਰੇਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉ
ਅਪਨੇਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥੪੨॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋ
ਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥ
ਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏਦਇਆਲਾ
॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪਛਾਣਿ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾ
ਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦਮਿਹਰਵਾਣ॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣੁ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਦਿਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਆਪਿਪੈਜਰਾਖੀਨਾਨ
ਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਸ
ਭੁਸੰਸਾਰੁਉਬਾਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥੧॥ਹੋਈਰਾਜੇਰਾ
ਮਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹਸੁਖਾਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਣੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਏਸਭਿਸਚੈਸਾਹਿਬਿਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਾ॥
੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾ
ਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜਨਿਸਿਮਰਿਆਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਤਾਪੁ
ਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰਹਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਵਿ
ਦੁਗੁਰਿਰਾਖਿਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਚੁਸਬਦੁਸਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥੧੮॥੪੬॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਗਵਾਇਆਭਾਈ
ਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਅਪਣੇਜੀਅਜੰਤਆਪੇਰਾਖੇਜਮਹਿਕੀਓਹਟਤਾਰਿ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਊ

ਚਰਣੈ ਬਾਈ ਨੇਤ੍ਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕੀਹਿ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ਏਹ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ॥੪॥੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਤਿ ਘੁਕੁਨੀ ਮੇਟਿਆ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਭ ਤੇ ਗਾ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ॥ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦ

ਕੀ

ਸੁਖਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਤਾਣੂ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ॥ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿ
ਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ॥ਤੂਸਾ
ਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥੬॥੫੬॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ॥ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ॥ਮਜਨੁਗੁਰਆਂ
ਦਾਰਾਸੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ॥ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁ
ਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਸਹੀ
ਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤਸਰੋਵਰਨਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ
॥ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ॥ਜਿਸੁਦਇਆ
ਲੁਹੋਇਭਗਵਾਨੈ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥੭॥੫੭॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਿਚਰਨ
ਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅ
ਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜ
ਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ॥ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਾਰ
ਰਖਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਇਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ॥ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪॥੮॥੫੮॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰ
ਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇ
ਲੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਹਮਸੰਤਜਨਾਂਰੇਨਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਜਸੁਦੀਨੇ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਨਿਕੀਰਤ
ਨੁਗਾਈਐ॥ਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜ
ਮਕੰਕਰਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਣੀਪਾਇਆ॥੪॥੯॥੫੯॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁਸਲਭਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਉਰਿਧਾਰੇ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗ
ਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰਮਤਿਖੋਏ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਹੋਏ॥ਰਾਮਦਾਸਿਸਰੋਵਰ
ਨਾਤੇ॥ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਬਾਂ
ਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ਦੁ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰ
ਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਹੁਣਿਨਹੀਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋ
ਆਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁ
ਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭਾਂਭੀ
ਰੀਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋ
ਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੧॥ਦੁ੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ੫ ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾ
ਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂ
ਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾ
ਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥
ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾ
ਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟ
ਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈ
ਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇ
ਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥ਦੁ੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਪ੍ਰਭਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥

੧॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਨਕੁ ਆਗਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀ ਓਟ ਪਰੇਸਾਨ ਜਿਸੁ ਭਉ ਜਾਣ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਹਾਰਾ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ॥ ੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ॥ ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੬੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੬੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ

ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ
ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀ
ਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥
੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆ
ਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ
ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿ
ਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾ
ਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥
ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥
੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਚਿ
ਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪੂਰਨਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥੭੪॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ॥ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ॥

ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਭ

ਜੀਅਭਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਾਥਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਾਥਾ

॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ॥ਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਆਏ॥ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿ

ਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗ

ਲੇਸਾਧਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ॥ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ

ਆਇਆ॥ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫

ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ॥ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪ

ਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨ

ਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭ

ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰ

ਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀਪੂਰਨੁਸਭਨੀਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸ

ਹਾਈਹੋਆ॥ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥

੭੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕਿ

ਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾ

ਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ

॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿ

ਖੈਠਗਉਰੀਲਾਥੀ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ॥੩॥ਕਰੁਗਹਿਲੀ

ਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ

ਆ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛ

ਨੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਕੈ ਵੇਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ

ਜਿਨਿ

ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋ
ਰਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੈ ਅਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇ
ਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿ
ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ
ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋ
ਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ
॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ਹ ਧਿਆਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ
ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ
ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟ
ਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ
ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥

੯੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੈ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜ

ਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤੁਜਨਮਭ੍ਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦਹਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯
ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਿਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਟਲਭਇਓਧ੍ਰੂਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਿ
ਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸਰਾਇਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਰਾਹਤੇਛੂ
ਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੂਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁ
ਜਾਨੇਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੩॥੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁ
ਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁ
ਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਿਮੈਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈ
ਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਰਹਤ
ਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥
੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁਸਾਈ॥ਮਹਾਮੋ
ਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਿਮੋਮਨੁਰਹਿਓਉਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰਮਖੋਇਓ
ਨਹਅਸਥਿਰਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨਾਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾਹਿਕੋਊਗੁਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਿਬਾ
ਸੁਰਬਿਖਿਅਨਕਉਧਾਵਤਕਿਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੇ
ਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਹੀਐਨਬਸਾਵੈ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥
੧॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਸੂਝਤਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜ
ਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥੨॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਤਬ
ਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਰੇਨਰ
ਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗਤੁਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਾਰੂਭੀਤਬਨਾਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖਮਾਇਆਕੇਉਰਝਿਓਕਹਾਗਵਾ
ਰਿ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਿਭਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤੁਸਾਧਨਕ
ਉਭਾਖਿਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ ਇਹਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋ
ਈ॥ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਸਨਬੰ
ਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹਉਕ
ਹਾਯਿਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਦੀਨਾਨਾਥਸਕਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿ
ਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕਲਾਜਬਿ
ਰਦਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਨਰੇਗਹਿਓ
ਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂੰਡੁਮੁਡਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨਉਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਛਾਡਿ
ਕੈਝੂਠਹਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁਕੀਨਿਆ
ਈਸੋਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿ
ਅਨਸੰਗਿਬਉਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦੁਬਿਰਥਾਅਉਧ
ਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯
ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨ
ਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਿ
ਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ
॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯
ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਂਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤੁਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਿ
ਤਕੋਊਨਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰ
ਸਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉ
ਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥ ਜੁਮਲਾ

ਚਉਪਦੇ॥ ਮ: ੧॥ ੧੨॥ ਮ: ੩॥ ੧੨॥ ਮ: ੪॥ ੯॥ ਮ: ੫॥ ੯੪॥ ਮ: ੯॥ ੧੨॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੩੯॥ ਜੋੜੁ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਚਉਤੁਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥੭॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ

ਸਚੁਨਾਨਕਅਨੁਮਾਨੀ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਤਿਤੁਕੀ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀ
ਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਰੀ॥ਪਾਪਿਪੁੰਨਿਜਗੁਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਇਹਮਾਇਆ
ਜਗਿਮਿਠਲੀਭਾਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਊਪ
ਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥
ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੂਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ॥ਇਨਬਿਧਿਡੂਬੀਮਾਕੁਰੀਭਾਈਊਂਡੀਸਿਰਕੈ
ਭਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੂਤੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏਭਾਈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਹ
ਜੁਗੁਰਤੇਊਪਜੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਬੂਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿ
ਸੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੪॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਵਿਲੋਈਐਭਾਈ
ਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਥੁ॥ਜਲੁਮਥੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਵਥੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਵਿਗੂਚੀ
ਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਉਅਲਖੁ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁਤਾਗੋਸੂਤਕੋਭਾਈਦਹਦਿਸਬਾਧੋਮਾਇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੂਟਈਭਾਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੂ
ਨਜਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸਚੁਲੇਖੁ॥ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆ
ਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਚੂਕਾਭੇਖੁ॥
੭॥ਇਹੁਤਨੁਹਾਟੁਸਰਾਫਕੋਭਾਈਵਖਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਇਹੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੀਸੋਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈਗੁਰਸਬ
ਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ੧ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਰੇ॥ਤਿਨਾਠਾਕਨਪਾਈਐ
ਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਬੂਡੇਭਾਰੇਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤਾਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾਹਣ
ਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹ॥ਵਿਣੁਬੋਹਿਥਭੈਡੁਬੀਐਪਿਆਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
ਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਲਾਹਨਿਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿਰਤੇ
ਰੰਗੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚ
ਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਆਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਵਣਾਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥
ਗੁਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝੀਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਤਾਣੁ॥੩॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿੰਮਿਆਪਿਆ

ਉਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨਾ ਜੀਨਿ ਨਿਕਲਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਸ ਘਰੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪ

ਦੈਭਾਈਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਭੇਟੀਐਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੨॥ਸਚੇਚਰਣਸਰੇਵੀਅਹਿਭਾਈਭ੍ਰਮੁਭਉਹੋਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿ
ਸੰਤਸਭਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਗਿਆਨਤਾਭਾਈਕਮਲੁਹੋਵੈ
ਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਛੋਡੀਐਭਾਈ
ਹੋਈਐਸਭਕੀਧੂਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸ
ਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਝੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥
੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾ
ਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਪਰਤਾਪੁ
ਪ੍ਰਭਭਾਈਮਉਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥
ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇ
ਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾ
ਈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥
ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇ
ਝੂਰਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ
ਭਾਈਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰ
ਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੯॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਮਾਤਗਰਭ
ਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਿਤੁਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁ
ਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਰੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆ
ਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਭੇਟੈਪੂ

ਨਾਮ ਤਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥
ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ
ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿ
ਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ
ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂ
ਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ
ਪਿਆਰੇ ਸੋੁ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿ
ਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ
ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੬॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁ
ਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿ
ਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਹਲ
ਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ
ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥
ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ
ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਮਨ
ਓਨਗ ਨ ਫਿਰਿਓ
ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ

ਜਤਨਕਰਾਏ॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿ
ਬਹੁਅਰਪੈਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ
॥ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥੫॥ਜੋਗਸਿਧਿਆਸਣਚਉ
ਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਆ॥੬॥
ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਫਾਰਾ॥ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾ
ਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪ
ਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨ
ਦੁਖਭੰਜਨੁ ਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਮਃ੧॥੪॥ਮਃ੩॥੩॥ਮਃ੫॥੩॥ ੧੦॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਾਰਮਹਲੇ॥੪॥ ਕੀ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈ
ਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰੁਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾ
ਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋ
ਲੋ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਤੂਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥
ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿ
ਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆ
ਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸ
ਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨ

ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥

ਵਿਸਰੈਸੋਰੀਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇ
ਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂ
ਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁ
ਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸ
ਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋ
ਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲ
ਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਸਕ
ਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਖਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇ
ਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ॥
ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿ
ਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁ
ਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦ
ਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਬਦੇਹੀਨਾ

ਤ੍ਰਿਪਤੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁ
ਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦ੍ਰਿਸਟੁਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿ
ਮਾਰਗਿਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਉਤ
ਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ॥ਜੀਉਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕ
ਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ॥ਜਿਉਮਾਜੀਠੈਕਪ
ੜੇਰੰਗੇਭੀਪਾਹੇਹਿ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਿਵਰ
ਤੈਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਇਕਨਾਭਗਤੀ
ਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ॥ਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੇ
ਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋਇ
ਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਰੁਸੇਵਹਿ
ਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮਨਮੁਖਮੰਨੁਅਜਿਤੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਤਿਸਨੋ
ਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਾਹੀਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿਲਗਾਇ
॥ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਨਆਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਥਕੇਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥
ਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਹਉਮੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆ
ਮਨਿਆਇ॥ਭੈਪਇਐਮਨੁਵਸਿਹੋਆਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਏਹਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ
॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਲੈਜਾਵਣਾ॥ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾਡਰਾਵ
ਣਾ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹ
ਫਿਰੇਸੇਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋ

ਫਿਰੀਦੁਖਣੀਅਤਿਦੁਖਪਾਂਤਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਇਤਿਸੁਬਹੁਰੇਮੇਲਿਮਿਲਾਤਿ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਜਿਉਛੁਟੜਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸੇਵ
ਹਿਸਤਿਮੁਰਾਰਿਸੇਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇ
ਆ॥ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿਜਿਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿ
ਤੁਧੁਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥
ਥਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁ
ਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁਰੂਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿ
ਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾ
ਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਿ
ਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ
॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀ
ਆ॥ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਂਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀਆ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਵਿਣੁਨਾਵੈ
ਸਭਿਭਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥
ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ॥ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ॥
ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿ
ਆ॥ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਆ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁਨਆਇਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ॥ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁ

ਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁ
ਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿ
ਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰ
ਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੂੜਾਜਲਿਜਾਵਈ॥ਕੂੜਿ
ਆਰੀਰਜੈਕੂੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਨਾਮੁਧਿਆਵਈ
॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਕੂੜੁਪਾਪੁਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੇਖਾਚਉਚ
ਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣਿ॥ਏਹੜਤੇਹੜਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁ
ਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਣਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿ [illegible] ਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹ
ਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿਕਰਿ॥ਹਰਿਪਾਟੁਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਕਰਿ॥ਕੋਈ
ਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾ
ਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆ
ਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾ
ਹਰਹੁਅੰਧਿਆਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ
॥ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਇ॥ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਪੜਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰਨ
ਚੁਕਈਨਾਸੰਸਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਜਣਮੇਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉ

ਲਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰਭਾਈ ਤਿਨਾ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਧਿਆਈ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਤਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ

ਦਾਸਵਰਤੀਅਹਿਕਿਰਤੁਸਾਧਿਲਨਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਛੈਕਾਮਿਲਆਈ
॥ਜਨਲਾਵਹੁਛਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਓਇਤਿਡਹਿਸਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖੁਸਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੂਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕਿਦਝਹਿ
ਇਕਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ
॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾ
ਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿ
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿ
ਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿ
ਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਗੁ
ਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਜ
ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁ
ਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨ
ਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ
ਤਿਨਾਇਕਸਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ
॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ॥ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇ
ਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਅਪਣੈ
ਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤ

ਸਭ ਜੋਤੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਭਾਣੈ ਦਿਤੋਨੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ

ਨਾਮੈ ਸਾਰ ਨ ਕੀਚਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਪਚਿ ਮੁਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ
ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ
ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ
ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ
ਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ
ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹ
ਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋ
ਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਾਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰੇ ਜਨ
ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪ
ਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ

ਤਉ ਮੈਗਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦ
ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿ
ਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆ
ਰੀ ॥ ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾ
ਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀ
ਗਾਰ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿ
ਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕ
ਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ
ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿ
ਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ
ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ

ਗਾਵਦਾ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀ
ਤਿਨਾਹੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੁਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨ
ਆਵੈਆਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਮਃ ੪॥
ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਜੈਭਾਇਮਨੂਆਥਿਰੁਨਾਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਦੁ
ਖੀਸੁਖੁਕਬਹੂਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰ
ਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥ਸੇਈਬਿਚਖਣ
ਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤ
ਕਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ॥ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁ
ਬਰਲੁਮੁਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਆ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁਓਸ
ਦਾਏਹੋਜੇਹਾਪਇਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ॥ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿ
ਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ॥ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈ
ਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁਰਖ
ਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸ
ਭਿਹਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁ ਕੇ
ਣਇਤੇ॥੨੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂਡੇ॥ਹੁਕ
ਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ਮਃ ੨ ॥ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥ
ਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ॥ਜਹਾਦਾਣੇਤਹਾਂਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਗਲਾ
ਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੁ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ॥ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆ

ਧਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ
ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ
ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾ
ਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿ
ਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕ ॥੫੮॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਰਠਿ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੩੯॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੦॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ੧੫੦ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ
ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗ
ਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਜਬ ਜਰੀ
ਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ
ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ
ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀ

ਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥ ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥ ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥ ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥ ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥ ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਆਸਿਕੁ ਕਮਲੈ ਨੁਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਨਨੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ
॥ ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ॥੨॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ
॥ ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ॥ ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਪੰਚ ਅ
ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ
ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੀਐ॥ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ
॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ
ਬਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ॥ ਬਸਤੁ
ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ॥ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ॥ ਜਬ ਜਾ
ਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥੩॥੭॥
ਸੋਰਠਿ॥ ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਮਾਂਜ
ਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ
॥ ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ ॥ਅਉ
ਧੂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੮ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ
ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇ
ਰਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ
॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ
ਹੈ ਚੋਰੀ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭ
ਰਿਆ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੨॥੧੦॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀ
ਜੈ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ॥ ਆ
ਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ॥ ਅਧ

ਸੇਰੁਮਾਂਗਉਦਾਲੇ॥ਮੋਕਉਦੋਨਉਵਖਤਜਿਵਾਲੇ॥੨॥ਖਾਟਮਾਂਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿਰਹਾਨਾ
ਅਵਰਤੁਲਾਈ॥ਊਪਰਕਉਮਾਂਗਉਖੀਂਧਾ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰੈਜਨੁਥੀਧਾ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕੀਤਾ
ਲਬੋ॥ਇਕੁਨਾਉਤੇਰਾਮੈਫਬੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿਜਾਨਿਆ॥੪॥
੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਭਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨

ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥ਤਉਜਨਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥੧॥ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੋਰੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਲੇਦੇਵਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਹਝਿਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੰਤਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਮੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨੀ॥੨॥ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਰੀ॥ਚਮਕਾਰਬੀਜੁਲਤਹੀ॥ਨੇਰੈਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਿਜਆ
ਤਮੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜਹਅਨਹਤਸੂਰਉਜ੍ਯਾਰਾ॥ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜਾਨਿਆ॥ਜਨੁਨਾਮਾਸਹਜਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਘਰੁ ੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਪਾੜ੍ਹ
ਪੜੋਸਣਿਪੂਛਿਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛਾਨਿਛਵਾਈਹੋ॥ਤੋਪਹਿਦੁਗਣੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਬੇਢੀਦੇਹੁ
ਬਤਾਈਹੋ॥੧॥ਰੀਬਾਈਬੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ਦੇਖੁਬੇਢੀਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਹਮਾਰੈਬੇਢੀਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਢੀਪ੍ਰੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜਉਕੋਊਛਾਨਿਛਵਾਵੈਹੋ॥ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭਹੁਤੇਤੋ
ਰੈਤਉਆਪਨਬੇਢੀਆਵੈਹੋ॥੨॥ਐਸੋਬੇਢੀਬਰਨਿਨਸਾਕਉਸਭਅੰਤਰਿਸਭਠਾਂਈਹੋ॥ਗੂੰਗੈ
ਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਪੂਛੇਕਹਨੁਨਜਾਈਹੋ॥੩॥ਬੇਢੀਕੇਗੁਣਸੁਨਿਰੀਬਾਈਜਲਧਿ
ਬਾਂਧਿਧ੍ਰੂਥਾਪਿਓਹੋ॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਬਹੋਰੀਲੰਕਭਭੀਖਣਆਪਿਓਹੋ॥੪॥੨॥
ਸੋਰਠਿਘਰੁ ੩ ਅਣਮੜਿਆਮੰਦਲੁਬਾਜੈ॥ਬਿਨੁਸਾਵਣਘਨਹਰੁਗਾਜੈ॥ਬਾਦਲਬਿ
ਨੁਬਰਖਾਹੋਈ॥ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ॥੧॥ਮੋਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਮਿਲਿਐਦੇ
ਹਸੁਦੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਪਾਰਸਕੰਚਨੁਹੋਇਆ॥ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪਰੋਇਆ॥ਨਿਜਭਾਉ
ਭਇਆਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਗੁਰਪੂਛੇਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥੨॥ਜਲਭੀਤਰਿਕੁੰਭਸਮਾਨਿਆ॥ਸਭਰਾਮੁਏਕੁ
ਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੩॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥

ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੂ ਨਾਹੀਅਬਤੂਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇਓਦਧਿਜਲ

ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ
॥ ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਜਉ ਹ
ਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆ
ਰਾਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕ
ਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾ
ਨੀ ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿ
ਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ
ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰ
ਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇ
ਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅ
ਪਰ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥
ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ
ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬ
ਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆ
ਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ
ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥
ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧ
ਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੁ

ਮਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥
ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥
੪॥ ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ
ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀਂ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ
ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ
ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਊਚੇ ਮੰ
ਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜ
ਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾ
ਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜ
ਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ
ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ
ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕ
ਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ
ਕੇ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ॥੭॥ ਭੀਖਨ ਜੀ ਕੇ ॥੨॥ ਜੋੜੁ ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ॥

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿ
ਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈ
ਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁ
ਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੧॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੨ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥
ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥
੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁ
ਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡਰੈ॥੪॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀ
ਸਿਉਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥੫॥੨॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰ॥
ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿ
ਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥
ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆ
ਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ
॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥੩॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਚੋਰੁਸ
ਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰ
ਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥
ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥

ਆ

ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾ
ਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇਆ
ਣਾ॥ਦਰਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥
ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆ
ਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸ
ਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁਖੋਵੈ॥ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫
੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਢਬੁ॥ਥਾਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਡੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲ
ਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟ
ਸੇਤੀਨਾਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ॥ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥੨॥ਖ
ਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿ
ਰਹੀ॥੩॥ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆਸੁ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿ
ਨਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਆਰਤੀ॥
ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁ
ਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅ
ਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹੈਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏ
ਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥
ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋ

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੀ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰ
ਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ
ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ
ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥
੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰ
ਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਾਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸ
ਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ
ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮ
ਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰ
ਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿ

ਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵਿਛੁੜਿਨਾਤਿਸੁਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਸੋਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚ
ਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਅੰਧਗਾਵਾਰ॥ਬਿਖਿਆਕੈਧਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਸਾਥਿ
ਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਧਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਧਨੁਫੁਨਿਆਵੈਜਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਭੂਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਪੂਰੈਭਾ
ਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈਰਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਲੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾਚਾਹੈਸੋਇ॥ਊਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥
ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਨਾਵੈਕੀ
ਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਧੰਨੁਜਿਨਇਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਣਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲ
ਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੂਰਖਮੂਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਕਾਰਕਮਾ
ਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਹੰਕਾਰਿਡੂਬੈਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸ
ਚੁਸੋਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰਤਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਚਿਲਾਏਸੋ
ਈਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੪॥੮॥
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੪ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੈਦ
ਤਾ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ
ਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਨਾਕਾਏਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇ
ਫੇਰਪਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਐਸੀ
ਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਭਰਮਪਟਖੂਲੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਸਾਚੀਲਿਵਲਾ
ਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰ
ਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰ
ਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿ
ਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅ
ਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਅਪਨੀ
ਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹ
ਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗ
ਬੁਲਾਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਾਨ੍ਹਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿ
ਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਅਭਾਗੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰ
ਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥੪॥
੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿ
ਹਰਿਬਾਨੀ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨ
ਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਿਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ॥ਤਿਨਕੀ
ਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰ
ਭਸੁਆਮੀਜਿਨਿਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂ
ਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵਡਊਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਸੁਖ
ਦਾਤਾਹਮਲਾਵੈਆਪਨਪਾਲੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਸੇਵਿਹੁਬੇਗਿਬੇਗਾਲੀ॥
ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਖਰਚੁਹਰਿਬਾਧਹੁਮਤਜਾਣਹੁਆਜੁਕਿਕਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾ
ਹਰਿਸੰਤੁਚਲੈਹਰਿਨਾਲੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਸੇਹਰਿਹੋਏਹਰਿਮਿਲਿਆਕੇਲਕੇਲਾਲੀ॥੩॥ਹ
ਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਿਲੋਚਲੋਚਾਨੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਵਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਰਾਲੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦ
ਭਏਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਮੁਖਿ
ਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਕਰਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀ
ਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲ
ਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ॥ਤੂੰਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓ
ਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ
ਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਾਤੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰ
ਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓ
ਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਂ
ਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥
ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓ
ਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮ
ਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੇ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੇ॥

॥੧॥ ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਨ
ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ
ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ
ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇ
ਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤਾ ॥ ਸਦ
ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭ
ਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਰਾਸੀਹ
ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥
ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸੇਵਕ ਸਿਖ
ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ
ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ
ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲ
ਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਇਛ

ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਵੇਦ ਸਿਉ ਤੇ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਾ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜ
ਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾ
ਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸ
ਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹ
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿ
ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ॥੪॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀ
ਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕ
ਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ
ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁ
ਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ
ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮ
ਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ
ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਗਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤਿ ਬਿਦਾ

ਗਾ ॥ ਤਾ ਰੇ ਬਿਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪੂਨੀ ਆਇਓ ਕਾਲੁ ਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬਿਓ ਕਰਿ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਅਪੁ
ਨਾ ਉਤਰਿਓ ਫੇਰਿ ਸਰਪਰ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੀ ਬਿਚ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਤ ਤਉ ਉਹੁ ਜਾਨੁ ਹੁਸਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ
ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾ-
ਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ
ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ
ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬ-
ਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ
ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇ-
ਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵ-
ਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ
ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥
ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿ-
ਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅ-
ਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ
ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾ-
ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇ-

ਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰਚਨਾ ਬਾਦਿ ਬਿਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ

ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਾਇਓਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਿਅਕਾਰਥਜਾਨਉਪਰਾਂਸਭੁਕਾਚਬਾਣਟੈਕੀ
ਤਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਨੇਤ੍ਰਦੀਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਾਨਕਏਕਪਰੀਨਾ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸ
ਮਾਰੈਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ਐਸੀਮਤਿ
ਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੋਹੁ
ਮਾਨੁਛੂਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅਨਦਰੂਪੁਰਵਿਓਸਭਮਧੇਜਤਕਤਪੇਖ
ਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ॥
ਕੋਟਿਸੂਖਆਨੰਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਭਗਤਿਸਾ
ਪੂਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਈ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਭਵਣਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ਜਗਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੋਰੁਬਿ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾ
ਏਬਿਖੈਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀ
ਐਨਹਮੋਹੈਉਹਡੀਠੀ॥ਐਸੀਠਗਉਰੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ
॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੂਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੂਆ॥ਕਿਸਹੀ
ਵਾਧਿਘਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਰਿਲਰਿਮੂਆ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੂੜੀਭਾਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ
ਭਗਤਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧ
ਨਕਾਟੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੫
॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇ
ਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇ
ਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋ

ਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮ
ਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰ
ਣਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥
੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾਪੁੰਨਦਾ
ਨਬਹੁਦੈਨਾ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈ
ਨਾ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿ ਰਹਾਉ
ਉਰਧਤਪਲੈਗੈਨਾ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਆਨੋਠਾਕੁਰਜੋਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓਜਿਸੁਕਿਰਪੈਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਾਨਕ
ਸੁਖਿਜਨਰੈਨਾ॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂ
ਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲੁਇਹੁਮਨੂਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ
॥੧॥ਹੈਕੋਊਐਸੋਹਮਰੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਰਪਉਅਪਨੋਚੀਤੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਸੰਤਸੰਭਾਖਨੁ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੂਖਦਇਆਲਾ॥
ਮਾਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੇਰੋਨਾਨਕਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੫ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਰਿ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸੁਹੀਕਉ
ਫਿਰਿਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਊਹਾਂਹੀ
ਮੂਏਬਾਹੁੜਿਗ੍ਰਿਹਿਨਮੰਝਾਰਿ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾ
ਰਿ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੁਖੁਕਾਲਾਹੋਆਦੀਨਦੁਨੀਆਕੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੰਗਮਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿ
ਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਨਾਰਾਇਨਸੰਗੀਸਗਲੇਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮ
ਨਏਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਧਾਰਿਆ॥ਚਰਨਰੇਨਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾ
ਰਿਆ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ॥ਸ

ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਇਹੁਸੁਖਕਾਕਾਰਜੁਕੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਬਿਨੇਟੇਰਿਰਾਖਿਓਅਪੁਨ
ਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲੀਮਿਟਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਕਾਲੇਕੀਨੇਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈ॥੧॥ਸਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਹੋਆਰਖਵਾਲਾਰਾਖਿਲੀਏਕੰਠਿਲਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਦਾਸੁਖੁਮਾਣਹਿਨਾਨ
ਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇ
ਆਲਾ॥ਮੋਹਿਆਤੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੂੰਆਪਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾ
ਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਦੁਤੀਆਭਾਉਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਲੇਹੁਅਪੁਨੇਕਰਿਕਬ
ਹੂਨਆਵਹਹਾਰਿ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪਇਆਹਉਜੀਵਾਂਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਆਠ
ਪਹਰਪ੍ਰਭਕਉਆਰਾਧੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੧੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਾਹਿਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਇਮੇਰੇਸ੍ਵਾ
ਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਭਰਮਮੋ
ਹਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰ॥੧॥ਊਚਨੀਚਸੂਖਦੂਖ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੨॥ਮਨਿਬਾ
ਸਨਾਰਚਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿ॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧ॥੩॥ਜੀਅਜਹਾਨੁਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੇਰਾ॥
ਨਾਨਕਜਾਨੁਸਦਾਹਰਿਨੇਰਾ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਨ
ਦਰਦਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪਿ॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿਨਿਧਿਦੂਖੁਨਸਕੈਬਿਆਪਿ॥੧॥
ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਜਹੁਗੁਪਾਲ॥ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੂਝੈਇਹਜਤਨਕਾਟਿਕਲਿਕਾਲ॥ਰਹਾਉ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਹਰਿਜਪਿ
ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੨॥ਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥੈਸਾਸਤਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿ
ਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾਰੁ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁਜਨਕਾਰਾਸਿ
ਪੂੰਜੀਏਕ॥ਤਾਣੁਮਾਣੁਦੀਬਾਣੁਸਾਚਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕ॥੪॥੨॥੨੦॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੂਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥
ਆਨਸਗਲਬਿਧਿਕਾਂਮਿਨਆਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਧਾਰੀ
ਓਟਗੋਪਾਲ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰ
ਮਿਰਤਪਇਆਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਮਾਇ॥ਜੀਅਉਧਾਰਨਸਭਕੁਲਤਾਰ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਨ ਸੁਖਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੨॥੩॥੨੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇਂਦਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ

ਸਗਲਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰੇਣਾਰੁ॥੪॥੩॥੨੪॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਰਿਘਾਤਰਤਿਤੇਰਖੁਦਾਸਾਤੂਜਨਕੈਤੈਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਨਾਮੁਜਪਉਹ
ਰਿਹਰਿ॥੧॥ਨਾਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਕਾਤਾਣੁ॥ਜੀਉਕਰਤਕਿਰਪਾਦਤਿਸੁਆਸੀਸਅਸਨਲਤਿਧਰ
ਦਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਗਤਿਨਾਰਾਇਣੁਧਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾ
ਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫

ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕੰਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਜਲਨਿਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨ
ਦੁਤਰੁਭਾਖੇ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਾਆਨਦੁਸਦਾ
ਉਲਾਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਖਿਓ॥ਜਾਨਿਬੂਝਿਅਪਨਾ
ਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਰਾਖਿਓ॥੨॥੨॥੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫

ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਹਜੂਰਿਦੂਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਮਨਸਦਾਧਿ
ਆਈ॥੧॥ਈਤਊਤਨਹੀਬੀਛੁੜੈਸੋਸੰਗੀਗਨੀਐ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿਮਖਮਹਿਸੋਅ
ਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਅਪਿਆਉਦੇਇਕਛੁਊਨਨਹੋਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ
ਾਲਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਪਾਰਪ੍ਰਭਊਚਾਜਾਕਾਰੂਪੁ॥ਜਪਿਜਪਿਕਰਹਿ
ਅਨੰਦੁਜਨਅਚਰਜਆਨੂਪੁ॥੩॥ਸਾਮਤਿਦੇਹੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਹਿਅਰਾਧਾ॥
੪॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਹਜ
ਸੇਤੀਘਰਿਆਉ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਹਜਧੁਨਿਨਿਹਚਲਰਾਜੁਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮ
ਘਰਿਆਵਹੁਮੇਰੇਮੀਤ॥ਤੁਮਰੇਦੋਖੀਹਰਿਆਪਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਬਿਤੀਤ॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਹਾਰੇਨਾਸਨਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ਘਰਿਮੰਗਲਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪੁਨੈਖਸ
ਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸਥਿਰਰਹਹੁਡੋਲਹੁਮਤਕਬਹੂਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਧਾਰਿ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁ
ਸਗਲਭੂਮੰਡਲਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰ॥੩॥ਜਿਨਕੇਜੀਅਤਿਨੈਹੀਫੇਰੇਆਪੇਭਇਆਸਹਾ
ਈ॥ਅਚਰਜੁਕੀਆਕਰਨੈਹਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈ॥੪॥੪॥੨੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਹਮਾਰੇਜੀਉ

ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਰੇਨਪਗਸਾਧਾ॥

ਕਾਂਗੈਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਨਜਸਮਾ

੧

ਏ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ
ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਉ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥
॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ
ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨ
ਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ
ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਉ ਨੈਨ ਸੁਨਉ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ
ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ
ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿ
ਓ ॥ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ
ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿ
ਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾ
ਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇ
ਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ
॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥

[illegible]ਨੀਨਾ ਕਿਸ ਆਵੈ॥੧॥ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ॥ ਈਤ ਊ
ਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੋ[illegible]ਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ
ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂ
ਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਾਇ ਲੀਓ
ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨਿ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥੨॥੧੦॥
੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ॥ ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥
ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ॥ ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤੀ॥ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅ
ਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ॥
ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾ
ਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧ
ਰਹੁ ਮੀਤ॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ
[illegible] ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥੨॥[illegible]੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬ
[illegible]॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖੵ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥

ਕਰਿਜਨੁਰਾਖੇਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਾਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦਾ॥੧॥
ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ
॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰ
ਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇ
ਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇ
ਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜ
ਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾ
ਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾ
ਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹ
ਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆ
ਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕ
ਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅ
ਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥
ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿ
ਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇ
ਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪ
ਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧ੍ਯ੍ਯੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁ
ਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨਛਾਪਣ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥੧॥
ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ॥ਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈ
ਸੁਹੇਲੇਲੋਕ॥੧॥ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾਨਕਜਨਮ
ਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੋਕ॥੨॥੧੯॥੫੦॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ
ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ
ਜਪਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ
ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ
ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ ਪਤਿ
ਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗ
ਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਲਤਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾ
ਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ
ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥
ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ
ਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ

ਨਾਵੈ ਨੇਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥੨॥੪॥
੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸ
ਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੧॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸ
ਵਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿ
ਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰ[ਨ]
ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ
ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾ[ਰਿ]
ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆ
ਰਾ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹੁ॥੨॥
੪॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ
ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆ
ਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ॥੧॥ ਰ[ਹਾਉ]
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿ[ਨਿਸਿ]
ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟ
ਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿ[ਹ ਜੋਗੀ]
ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ

ਨੋ॥੧॥ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਰਾਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਨ
ਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਅਬਮੈਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰਉ
ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕੋਸੰਸਾਚੂਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਲੋ
ਨਕੀਨੋਤਾਤੇਅਧਿਕਡਰਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏਯਹਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥
ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁ
ਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੨॥੪॥ ਮ:੧॥੯॥ਮ:੩॥੯॥ ਮ:੪॥੧੩॥ਮ:੫
੫੮॥ਮ:੯॥੪॥ ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥੯੩॥ਜੋੜੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੂਰੇ॥ਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥
ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁੜਾਛਪੜੀਨਾਇ॥ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈ
ਲੁਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸਚਾਖੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥੨॥ਸਰਵਰਹੰਸਾਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇ
ਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁ॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰ
ਬਚਨੀਆਦਰੁ॥੩॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹਹੁਕੋਊਕੈਸੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਜੋਤਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੪॥ਆਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਣਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਪਗੁਧ
ਾਰੇ॥੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਜਨਮੁਪਦ
ਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਵੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥੬॥ਕਹਤਉਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕ॥
ਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀਧਰਟੇਕ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਮਨੁ
ਪਤੀਆਏ॥੭॥ਸਾਚੇਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਸੂਰਤਿਮੂ
ਰਤਿਆਦਿਅਨੂਪੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਚੁਸਰੂਪੁ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥
ਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਦਾਸੁ

ਦਾਸਮਤਿਸੋਇ॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਜੀਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ...
ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਉਜਿਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਕਥੁ...
ਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਅਵਰਨਹੀਕਾਰਾ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਸਾਚੁਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤ...
ਮਨੂਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾ॥ਸੋਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾਚੇਰਾਚਾ॥ਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ...
ਪੂਰਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ਹਠਿਨਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੇਖੈ॥ਘੜਿ
ਭਾਂਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥੪॥ਪੜਿਪੜਿਭੂਲਹਿ
ਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਭਉਭੋਜਨੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕ
ਰਹੇਸਮਾਇ॥੫॥ਪੂਜਿਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨਵਾਸਾ॥ਭਰਮਤਡੋਲਤਭਏਉਦਾਸਾ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸੂ
ਚਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੋਇ॥੬॥ਆਚਾਰਾਵੀਚਾਰੁਸਰੀਰਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਸਹਜਿਮਨੁਧੀਰਿ॥ਪਲਪੰਕਜਮਹਿਕੋਟਿਉਧਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥੭॥
ਕਿਸੁਆਗੈਪ੍ਰਭਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਣਗਾਇ॥੮॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਜੋਜੂਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿਹਉਰਝਾਇਓਮਾਣਸਜਨਮੁਸੰਜੋਗਿਪਾਇਆ॥ਤਾਕੀਹੈਓਟਸਾਧ
ਰਾਖਹੁਦੇਕਰਿਹਾਥਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਿਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿੰਦਜੀਕਾਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਬਤਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋ
ਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਪੜੇਰੇਸ
ਗਲਬੇਦਨਹਚੂਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭਗ
ਤੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰ
ਮੈਲੁਲਾਏਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਅ
ਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ॥੪॥ਸਗਲਅਸ੍ਰਮ... ਕੀਨੇ...ਹੈਅਤੀਤਾ॥

ੜੀਨਦੇਤੀਪੇਖੈ॥ਕੋਈਧਾਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗਿਰਾਤਾਐਸੋਮੁਨਕੀ
ਅਮ੍ਰਿਤਮਈਸੁਖੈ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀ
ਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ॥੬॥ਮਨ
ਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲਜਿਉਧਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ॥ਕੋਈਐ
ਸੋਸੁਖਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਸੁਭੇਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੭॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲ
ਰੇਰੇਬੰਧਨਮਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭੇਟਿਓਨਿਰਭੈਗੋਬਿ
ਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੮॥ਸਫਲਸਫਲਭਈਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ॥ਆਵਣਜਾ
ਮੇਲੇਸਾਧਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ਜੁਮਲਾ੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰ
ਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾ
ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈ
ਸਚਬਿਨਾ॥ਗੁਰਵਾਕੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ॥੧॥ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈ
ਕਿਆਮਲੁਧੋਈਐ॥ਗੁਣਹਾਰੁਪਰੋਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ॥ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾਰੈਉਲਟਿ
ਨਆਵਏ॥ਆਪਿਪਾਰਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਹਰਖੁ
ਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮੈਲੁਨਾਹੀਸਚਮਨੇ
ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ॥ਗਾਵੈਗਾਵਣਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ॥ਸਾਲਾਹਿਸ
ਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨਦਇਆਮਤੇ॥ਪਿਰਸੰਗਿਭਾਵੈਸਹਜਿਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮੁਸਤ
॥ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਨਿਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿ
ਨਦਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾ
ਸਮਝਾਸਾਖੀਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰਾ॥ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵ
ਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ॥
ਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧
ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਗੁਰਗਿ

ਆਪੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇ
ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸ
ਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ
ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਤੂ ਸਾ
ਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥
ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿ
ਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ
ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾ
ਰੀ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧
ਛੰਤੁ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ
ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥
ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ
ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਬੂਡੀ
ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ

ਨਾਲਿ

ਰੇ॥ਵਿਣੁਭਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹੋਵੀਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਏ॥ਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾ
ਏਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਧਨਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈਮਨੁਮਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰ
ਭਾਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈ
ਨੈਣੀ॥ਅਵਗਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀਸਾ
ਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਧਨਸੋਹਾਗਣਿ
ਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗ
ਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇ
ਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ॥੫॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੧ ਛੰਤ॥

ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐ
ਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇ
ਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥੧॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇ
ਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮ੍ਹਾਰੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾ॥
ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨ
ਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੈ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭ
ਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ਸਹਜਿ
ਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀਤੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾ
ਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡ

ਆਪੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਜਿ ਗਿਆਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਨ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਮ ਕਰਤਿਆ ਤਿਤ ਕ
ਹਿਤਾਇ ਕਿਰੇਗਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਰਿਆ ਦੁਸਮਨੁ ਤਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਰਿਆ ਦੁਬਿਧਿ ਮਿਤਿਆ
ਆਪੇ ਗੰਮੇ ਗੀ ਕਰਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਏ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਕਰੈ ਨਾਤੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥
ਨਾਵੈ ਕੈ ਸਾਧਿ ਨ ਰਾਚੈ ਪੁਰਖ ਗਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਪੀਤਿਆ ॥ ਜੋ ਜਨ ਭਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਨ ਮਨ ਮੁਖ
ਕੀਤਿਆ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਉ ਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਤਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਭਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਦੀਵਾਨਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾ
ਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁ
ਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ
ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿ
ਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁ
ਹਰਤ ਕਰਤ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ
ਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇ
ਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ [illegible]
ਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ [illegible] ਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿ [illegible]
ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾ [illegible]
ਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਾਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆ [illegible]
ਰਿ ਰਸਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ [illegible] ਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ

[illegible] ਭਗਤ ਬਸੁ ਆਖੀ ਸਾਗਿ ਸਮਾਰਿ ਗੁਰ ਚਰਣਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ [illegible]
[illegible] ਰੀ ॥੪॥੧॥ ਕੁਸਲ ॥੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨॥ ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible] ਕੁਸਲਾ
[illegible] ਜੋੜ ੧੦ ॥ [illegible] ॥
[illegible]

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible] ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ [illegible] ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible] ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ [illegible] ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ

ਸੁਖਦਾਈ॥ਇਨਮੈਕਛੁਨਤਿਤੇਰੈਕਲਾਅਦ੍ਰਪਆਈ॥੧॥ਅਜਾਮਲਗਜਗਨਿਕਾ...

ਕੀਨੇ॥ਤੇਊਉਤਰਿਪਾਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥੨॥ਸੁਕਰਕੂਕਰਜੀਨਿਭ੍ਰਮੇਤਊਲਾਜਨ...

ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਈ॥੩॥ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮੁਲੇ...

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਹਿਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊਪਰਿਮੰਡਪਛਾਏ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਣਧਰਿ

ਮੂੰਡਬਲਾਏ॥੧॥ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੀਦੇ

ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰੁਚਲੈਥਾਦੇ

ਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸੋਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾ

ਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਊਪਰਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧॥ ਦਸਬੈਰਾਗਨਿ

ਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿਖੁਕਉਮਾਰਿਕ

ਢਾਵਉ॥੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕਉਸ

ਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਂਕਰਿਮਿੰਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਨਕੇਹ

ਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ॥੨॥ਇਹਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨਹ

ਲਪਟਾਵਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹਤਜਿਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿ

ਕਰਹਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਬਾਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰ

ਜਮਹਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ ਮਾਰਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਬੇਲਿਬਾਲਹਾਕਰਹ

ਲਾ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿਨਾਦੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੧॥ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰੁ

ਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉਕੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥

੩॥ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾ

ਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂ

ਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥

ਤੇਰਾਨਾਮੁਰੂੜੋਰੂਪੁਰੂੜੋਅਤਿਰੰਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰੁਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ॥

ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੨॥

ਇਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾ

ਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲੵਿੋਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁ

ਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥

ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿ

ਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿ

ਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇ

ਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉ

ਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮ

ਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ ਸ੍ਰੀਸੈਣੁ॥ ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿ

ਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾ

ਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥

ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰ

ਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥ ਪੀਪਾ॥ ਕਾਇਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵ

ਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾ

ਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁਖੰਡਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥

੨॥ ॥੩॥ ਧੰਨਾ॥ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇ

ਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈ

ਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਗਉਸਤਸੀਕਾ॥

ਇਕਤਾਜਨਤੁਰੀਚੰਗੇਰੀ॥ਧੰਨਾਮਾਗੈਮਾਗੈਮਾਗਉਹਰੀ॥੫॥੪॥

ਜਾਇਬੋ

[illegible] ਜੀ ॥੧॥ ਰੁਮਲਾ ॥੪॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ [illegible] ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ [illegible] ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ[illegible] ॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਲਾ [illegible] ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ [illegible]
ਕਲੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਇਓ ਮਾਤਗਲਾ ॥੪॥੩॥੯॥

ਹੀਆਮ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ

ਚਰਨ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜ

ਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰ

ਬਾਨਾ ॥੫॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ

ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ

ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ

ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿ

ਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ

॥੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥ ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗ੍ਰਭ

ਜੋਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹ

ਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ

॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾ

ਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥

ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮ

ਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ ਹਉ ਬ

ਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡ

ਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ

ਸਾਝਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ

ਦਰਿ ਕਾਗਰ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜ

ਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ... ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ

ਜੇ ਮੈ ... ਆਖਿ ... ਹਰਿ ਲਾਇ ... [illegible]

ਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਿ
ਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿ
ਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂ
ਪਾਖਾਣੁਤਰਿਓਮਨੁਸੂੜਾ॥੪॥੬॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁ
ਉਰਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨ
ਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਪੁਰ
ਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਸਦਾ
ਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਘੂਮਰਿਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਓਮਾਹਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਹਰਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਹਰਿਓਮਾਹਾ॥੩॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥
ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ॥ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਾਲੈਲਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓਮਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਮਾਹਾ॥੨॥
ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਹਾ॥
ਧਨੁਧਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾ॥੪॥੩॥੯॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਦਾਤਾ॥ਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਤਾ॥ਆ
ਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇਨਾਮਿਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਕਦਾਤਾ॥ਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਮਥਾਤਾ॥ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੨॥
ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਲਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੀ
ਮਨਿਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੩॥ਆਪੇਵਡਦਾਣਾਵਡਸਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂੰਜੀਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਤਾ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇ
ਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਧੁਸੂਦਨਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀ
ਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣਾਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਤਾ॥ਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣਬੋਲਹਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣ
ਜਪਿਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੨॥ਸਭਿਤੀਰਥਵਰਤਜਗਪੁੰਨਤੋਲਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਪੁਜਹਿਪੁਜ
ਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਤੁਲੁਤੋਲੁਅਤਿਭਾਰੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੩॥ਸਭਿਕਰਮਧਰਮ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਾ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਪਾਪਧੋਵਾਤਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਦੇਹੁ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਓਮਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤੁ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਈਬਿਧਿਬੂਝੈਤਾਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸਟਮੀਤਅਰੁਭਾਈ॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇ
ਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥੧॥ਮੁਕਤਿਮਾਲਕਨਿਕਲਾਲਹੀਰਾਮਨਰੰਜਨਕੀਮਾਇ
ਆ॥ਹਾਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਹਸਤਿਰਥਅਸ੍ਵਪਵ
ਨਤੇਜਧਣੀਭੂਮਨਚਤੁਰਾਂਗਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮਹਿਕਛੂਐਊਠਿਸਿਧਾਇਓਨਾਂਗਾ॥੩॥
ਹਰਿਕੇਸੰਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੇਤਾਕੈਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲ
ਸੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥ ੧ਓ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥
ਬਿਸਮੁਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋ

ਸਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੋਸਭਮਹੀਅਉ॥ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿ
ਬੁਝਹੀਅਉ॥੧॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਸੁ
ਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੀਰਉ
ਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ॥
੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉ
ਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉ
ਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘ
ਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿ
ਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿ
ਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥
੨॥੩॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥ਤਜੀਸਿ
ਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉ
ਤਉਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥੧॥
ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿ
ਤੁਲਾਗਿ੍ਯ੍ਯਾ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਧਰਾ॥
ਦ੍ਰਿੜਿਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਉਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾ
ਲਾਛੁਟਕੇਅਰੁਜਮੁਡਰਾ॥ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਆਸਰਾ॥੧॥ਨਾਵਰੂਪ
ਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗਤੁਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥੨॥
੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸਗ
ਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਿਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹਵਿਆਪੈਉਨ
ਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਠਾਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭ
ਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥

ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆ
ਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾ
ਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ ॥੧॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ
ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ
ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤ
ਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾ
ਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂ
ਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅ
ਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉ
ਧਰਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥
੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿ
ਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ
ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥

[illegible] ਕੁ ਦੇਵਤ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋ ਸੰਸੀ ਬਿਨਸਤ ਖਿਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
[illegible] ਰੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੨॥੯॥੧੩॥

[illegible] ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ [illegible] ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ [illegible] ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ [illegible] ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ [illegible] ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ [illegible] ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੩॥ ਰਉ ਪਰੇਤ ਬਾਨੁ ਪਰੇ ਛੰਤ ਕਾਨੁ ਮਹਲਾ ॥
[illegible] ॥੧੧॥ ਮ: ੪ ॥੧੨॥ ਮ: ੫ ॥੯॥੩॥ ੩੭॥

[illegible] ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible] ਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ [illegible] ਛੰਤੁ ॥ ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ [illegible] ਠਾਕੁਰੇ ਜੋਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ [illegible] ॥੨॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ [illegible]
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥

ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕਡੂਹਿਕਚਾੜੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀ
॥ਹਿਕਦੂਹਿਕਿਚਾੜ੍ਹੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰ
ਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ਨਾਨਕੁਕ
ਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀ
ਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈ
ਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ਬਾਂਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪ
ਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿ
ਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵ
ਜੀਵਾਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗਲੁਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇ
ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥
ਛੰਤੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅ
ਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਘੂਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
ਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈ
ਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁ [illegible]
ਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕ [illegible]
ਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰਪਾ ੫ ਗਤਿ [illegible]
੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿ [illegible]
ਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੩॥ਛੰਤੁ॥ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁ [illegible]
ਕੋਈਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤ [illegible]

ਪਿਰ ਨਾਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਇ ॥ ਨਾਲਿ ਬਹਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪ੍ਰਭਿ ਗਤਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤ ਥਭ ਧਨੀ ॥ ਗਿਪਾਲ
ਗੀਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਤੀਥੇ ਅਤਿ ਕੁਸਲ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਭਗਤੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਭੀ ਸੁਖ ਤਗਾਮੀ ਭਿਨੁ ਬਿਨ
ਅਨਨਾ ਤਿਕੀਰਿ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਹਿ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥
ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ
ਮਾਨਿਆ ॥ ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾ
ਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਪਾਧਾਨੂੰ
ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ
ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ ॥ ਪੁਜਿ ਦਿਵ
ਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ
ਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥ ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ
ਆਵਹੀ ॥ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪ
ਣਾ ਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ
ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿ
ਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆ ਨ
ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿ
ਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ
[illegible] ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋ
[illegible] ਆਇਆ ॥੪॥੩॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰ
ਮਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ॥੧॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥
ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈ
ਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝ
ਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਰਚੰਤਿਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ॥੧॥ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦੋਕੁਹ
ਥੜੈਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿਸਾਰਿਓਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰਿ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁ
ਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥
ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹ॥ਖੰਡਣੰਕਲਿਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾ
ਨਕਨਹਦੂਰਣਹ॥੧॥ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ॥ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿ
ਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇ
ਰਸਭੋਗ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭ
ਦੇਵਨਜੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁ
ਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ॥ਹਰਿਭ
ਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹ॥੧॥ਤੁਟੜੀਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨ
ਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈਸੇਤੀਰਤਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮ
ਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿਉਸੋਹੇਤੁ॥ਕਰਿਅਨ
ਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁਖੇਤੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾ
ਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭਰਮੇਤੁ॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪ

ਦ੍ਰਿਸਟਤ ਜਾ ਉਧਰੰਤ ਨਾਨਕ ਤਰਿਤ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਸਰਥ ਪਾਪਾ ਬਿਮੁਚਨੇ ॥੧॥ ਹੀਯਸੁ ਕੀਤਿ ਮੁਹਬਤੀ
ਸੀਦੇ ਤੀ ਮੁਹਬਤਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹੂੰ ਖਨ੍ਹੇ ਉਲਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿ
ਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ
ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦ
ਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ
ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿ
ਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ
ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਆ ॥
ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ
ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾ
ਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ
ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੇ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ
ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂ
ਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥
ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥
ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਣਹ ॥੧॥ ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬ
ਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿਆ ॥ ਵਿਧੜਾ ਸਚ ਧਰੇ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਤਿਸ ਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ

ਤਾਮਿ ਨਿਨਾ ਪਿਆਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਣਾ॥੧॥ ਤਕਿ ਕੁੰਨਾ ਟੇਕੰ ਮਿ ਇਕ ਮੁਸਾਈ ਬਾਤੜੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੁ
ਰਿ ਜਿਨਾ ਪਿਰਤੜੀ ਸਚ ਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥ
ਾ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਭਾਵੀ
ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ॥੧॥ ਕੀ
ਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ॥ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ
ਗੁਸਾਈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾ
ਗਾ ਪਾਈ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਿਤ ਪੁ
ਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥੧॥ ਛ
ਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ
ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸ
ਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁੰਨ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ॥ ਦ
ਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆ
ਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਕੋਟਿ ਅਘ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ
ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ॥

੧੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਨਾਰਾਇਣਹ॥ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹ॥੧॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਬੋਹਿਥੈਤਾਰਿਅਮੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਕਰੰਮਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਜਪੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬਭਏਤਅਵਗੁਣਸਭਿਛਪੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉਚਥਪੇ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇਅਪਦਸੇ॥ਗੁਣਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ॥

੧੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੇਇਕੋਸੁਣੀਐਇਕੋਵਰਤੈਇਕੋਨਰਹਰਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੈਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾ॥੧॥ਇਕੁਸੇਵੀਇਕੁਸਮਲਾਂਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਮਵਖਰੁਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕਸਚੀਰਾਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੂਰਨਇਕੁਏਹੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਹਾਕੇਹੁ॥ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਹੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭੁਨਿਹਚਲੁਤੁਧੁਥੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ॥੪੦॥ ਮ:੪॥੧੧॥ ਮ:੫॥੧੨॥ਮ:੪॥੩॥ਛੰਤਮਹਲਾ੫॥੩॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੩੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਥਕਛੂਅਨਜਾਨਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਹਾਥਿਬਿਕਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਕਹੀਅਤਹੌਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਹਮਕਹੀਅਤਕਲਿਜੁਗਕੇਕਾਮੀ॥੧॥ਇਨਪੰਚਨਮੇਰੋਮਨੁਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਲੁਪਲੁਹਰਿਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿਓ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ॥ਅਜੌਂਨਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸੀਸੁਧਰਨਿਸਹਸਭਗਗਾਂਮੀ॥੪॥ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨਹੀਹਾਰਿਓ॥੫॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥੬॥੧॥

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥ਮਾਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗੁਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗੁ॥ਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੋਸਭੁਸਾਜੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁ॥ਬਾਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਕਹਤੁਬਾਤਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਲ੍ਹੁਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥੨॥੧॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯॥

ਰਾਮੁਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰ॥ਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਓਰੇਸਮਗਾਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਅੰਤਿਬਾਰਸੰਗਿਤੇਰੈਇਹੈਏਕੁਜਾਤੁਹੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖੁਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਭਕੌਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਰੁਬਿਹਾਤੁਹੈ॥੨॥੨॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸੋਤਉਨਹੀਸੁਨਿਓਕਾਨਿ॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਅਤਿਲੁਭਾਨਿਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨੁਸਿਮਰਨੁਨਹਨਿਮਖਕੀਨੁ॥ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨੁਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੈਜਿਉਜਗਪਸਾਰੁ॥ਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯

ਬੀਤਜੈਹੈਬੀਤਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਸਮਝਤਨਹਰੇਅਜਾਨ॥ਕਾਲੁਤਉਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰੁਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹਸੋਤਉਤੇਰਉਹੋਇਹੈਖੇਹ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿਮੂਰਖਨਿਲਾਜਰੇ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਨਇਹਬਖਾਨਿਜਗਮਹਿਬਿਰਾਜੁਰੇ॥੨॥੪॥ ਜੁਮਲਾ॥੪॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਪ੍ਰਭ

ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮ
ਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ
ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿ
ਆਨੀ ॥੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥
ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲ
ਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ
ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥
੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ
ਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ਬਿਗਸਿ
ਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ
ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥ ਨਾਮ ਦ
ਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ
ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਣਿ ਆਇ
ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ

ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੧॥ਕਰਿਅਭੂਖਨਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅ
ਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਓ॥੨॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਓ॥ਖੇ
ਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਓਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਓ॥੪॥੨॥੪॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋ
ਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ॥
ਜੋਤੂਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾ
ਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਖੀ
ਰਾ॥੪॥੩॥੫॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮ॥ਅਵਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾ
ਜੁਮਾਲੁਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾ
ਰਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਹਉਦੀਸੈਸਗਲਬਾਤਹੈਖਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾ
ਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੨॥੧॥੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨ
ਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁ
ਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥
ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ॥੨॥੨॥੭॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ॥ਮੁਖਊਜ
ਲਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ
ਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗੁ॥੧॥ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈ
ਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋ

ਗੁ॥੨॥੩॥੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀ॥ਮਿਲੈਸੂਖੁ
ਨਾਮੁਹਰਿਸੋਭਾਚਿੰਤਾਲਾਹਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਨਸੂਝੈਦੂਜੀਠਾਹਰਹਾਰਿਪਰਿਓਤਉ
ਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖਾਛੋਡਿਅਲੇਖੈਛੂਟਹਹਮਨਿਰਗੁਨਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਸਦਬਖਸਿੰਦੁਸਦਾ
ਮਿਹਰਵਾਨਾਸਭਨਾਦੇਇਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹਬਾਰੀ॥੨॥
੪॥੯॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਇਣ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਰਹਸੁ
ਮਨਿਉਪਜਿਓਸਗਲੇਦੂਖਪਲਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਹਿਸੋਈਸੋਈਪਾਵਹਿਸੇਵਿਹਰਿਕੇ
ਚਰਣਰਸਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਤੇਛੂਟਹਿਭਵਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਇਣ॥੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਿਓਦਾਸਗੋਵਿੰਦਪਰਾਇਣ॥ਅਬਿਨਾਸੀਖੇਮਚਾਹਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣ॥
੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਾਟਿਓ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏ
ਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਣਿਸਿਰੁਕਾਟਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਚ
ਕਾਪੰਥਾਥਾਟਿਓ॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਧਨੁਖਾਟਿਓ॥੧॥ਭਸਮਾਭੂਤ
ਹੋਆਖਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ਆਗਮਨਿਗਮੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਭੁਦੇਖੈਲੋਕੁ
ਸਬਾਇਆ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖਭਰੇ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਢਾਕਨਕਉਇਕੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਬੋਹਿਥ
ਕੇਛੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ॥ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆਰਾਧੇਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ॥੧॥ਗਲੀ
ਸੈਲਉਠਾਵਤਚਾਹੈਓਇਊਹਾਹੀਹੈਧਰੇ॥ਜੋਰੁਸਕਤਿਨਾਨਕਕਿਛੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਸਰਣਿ
ਪਰੇ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆਉ॥ਕਾ
ਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖ
ਹੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕ॥ਬਾਲਬੁਧਿਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥
੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਸੇਫਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮ੍ਹਾਲੇਬਿਨਸੇ
ਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾ

ਦਸਾ ਪਾਈ ਤਰਿਓ ਨਿਧਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥੨॥੯॥੧੪॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਐਸੀਗੁਨਮੇਰੋਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ॥ਪੰਚਦੋਖਅਰੁਅਹੰਰੋਗਇਹਤਨਤੇਸਗਲਦੂਰਿਕੀਨ॥ਰਹਾਉ॥ਬੰ
ਧਨਤੋਰਿਛੋਰਿਬਿਖਿਆਤੇਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਦੀਨ॥ਰੂਪੁਅਨਰੂਪੁਮੋਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ
ਪ੍ਰੇਮਗਹਿਓਮੋਹਿਹਰਿਰੰਗਭੀਨ॥੧॥ਪੇਖਿਓਲਾਲਨੁਪਾਟਬੀਚਖੋਏਅਨਦਚਿਤਾਹਰਖੇਪ
ਤੀਨ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਾਕੁਰੁਤਿਸਹੀਕੋਧੀਨ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰ
ਮਲਨੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋ
ਸਾਸੰਗਿਮੇਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤ
ਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁ
ਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮ
ਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਪੂਰਿ॥ਰਹ
ਉ॥ਦਹਦਿਸਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿ
ਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਟੇ
ਬਿਸੂਰ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਆਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤ
ਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੋਜਾ
ਸ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੂਖਮ
ਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਿਭਾਵਨ॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭ ਥੋਕ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂ
ਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨਾ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ
ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ
ਾ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾ
ਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ
ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ
ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰ
ਚਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾ
ਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦ
ਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੁਠੇ ॥੨॥
੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ
ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮ
ਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾ
ਜ [illegible] ਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ
ਸਿ [illegible] ਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥
ਚ [illegible] ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁ
ਖ [illegible] ਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ [illegible] ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥
ਪੁੰ [illegible] ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ

ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪੁਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤੁ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਃ ੪॥੧॥ ਮਃ ੫॥੨੯ ਮਃ ੯॥੧॥ ਜੋੜੁ ॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥੧॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥ ਟੋਡੀ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸ
ਧਿਆਇਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇ
ਤਉਪਾਮ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਿਨਊਪਰਿਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ
੪ ॥ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
ਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇ
ਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀ
ਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋ
ਲਿਬੁਲਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸਥਾਰਾਵਿਚਿਧਾਤੂਪੰਚਆਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿਆਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉ
ਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਹ
ਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾ
ਫੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਸੋ
ਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮ
ਨੁਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰ

ਉਤਮਸਕਾਰਾਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥੨॥੫॥

ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੨॥੬॥

ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰਬਸੂਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਂਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ॥ ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥੩॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥੪॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥
ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁ
ਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸ
ਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀ
ਆਏਹਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇ
ਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰ
ਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇ
ਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠ
ਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇ
ਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥
੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁਸਭਊਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਰੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਆਪਿਝੂ
ਠੁਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਨਿਤਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਇਬ
ਫੈਦਾਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬਆਣੈਵਲਵੰਚਕਰਿਝੂਠੁਤਬਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾ
ਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੇਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਝੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਰਾਮਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਆਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗ੍ਰਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇਜਿਸੁ
ਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਖਾਕਨੂਰਕਰਦੰਆਲਮਦੁਨੀਆਇ॥ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਖਤਆਬਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇ
ਚਸਮਦੀਦੰਫਨਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁਰਦਨੀਗਾਫਲਹਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੈਬਾਨਹੈਵਾਨ
ਹਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਾਰਬਖੋਰਾਇ॥ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾਇ॥੨॥ਵਲੀ

ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਖ ਖਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ
॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ
ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ
ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜ
ਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ
ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ
ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿ
ਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁ
ਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ
ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ
ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀ
ਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥
॥ ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ

੨॥੫॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ੫॥ ਮ:੧॥ ੨॥ ਮ:੪॥ ੫॥ ਮ:੫॥ ੩॥ ਮ:੯॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੫॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥

ਹੋਇ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾਭਉਚੂਕੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾ
ਵੈ॥੬॥ਜੀਰੰਗਿਮਿਲਿਆਸਿਮਿਲਿਗਤਿਆਮਿਲਿਆਕਦੀਐਰੰਗਸੇਈ॥ਜੋਚਤੁਰੰਗਦੀਨੀਐ
ਬਾਤੀਮੇਲਾਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀ
ਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾ
ਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿ
ਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥ ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿ
ਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥
੪॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਣਾ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾ
ਣਾ॥੫॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫ
ਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾ
ਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ
॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰੁ
ਧੰਨੁਗੁਰੁਧੰਨੋ॥ਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗੁਦਸਿਆਗੁਰਿਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ॥੯॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਸੇਵਦੇ
ਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਆਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਹਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀ
ਜੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕੜਿਚ
ਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰ
ਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ॥੧੪॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇ

ਨਉ

ਇਆਰੈ ਰਿਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਉ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰਿ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕ

ਨਗਰੀਕਾਹੇਕੇਮਗੋਲਾ॥੨॥ਚੰਦੀਂਹਜਾਰਆਲਮਏਕਲਖਾਨਾ॥ਹਮਚਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹਸਾਂਵਲੇਬਰਨਾ॥੩॥ਅਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਹਨਰਿੰਦਾ॥ਨਾਮੇਕੇਸ੍ਵਾਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥੪॥੨॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਧੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਵਹੁ॥੧॥ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅਵਰਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਈਟੀਹਾਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇ॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨ੍ਹਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸਚਾਸੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧

ਘਰੁ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਹੋਵਹੁਚਾਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ॥ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆਸਭੁਜਗੁਭਵੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ॥੩॥ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬ ॥ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀਮਸੁ॥ਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ॥੧॥ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨ੍ਹਿ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨ੍ਹੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨ੍ਹਿ॥ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅਨਿ॥੩॥ਸਿੰਮਲ

ਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਲਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ॥ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤਨਿਹੰਨਿ॥੪॥ਅੰਧੁਲੈ
ਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ॥੫॥ਚਾਕਰੀਆ
ਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੬॥੧॥੩॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈ
ਐਸਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾਚੋਲਾਸਦਰੰਗਢੋਲਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੋਈ॥
੨॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾਸੋਈ॥੩॥
ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥
੪॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਹਕੇਰੀਆਦਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾ
ਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥
ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨ੍ਹਾਮਿਲਿ
ਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀ
ਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁ
ਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀ
ਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥
ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਲੀਣੁਧੋਤਾਹਛਾਨਹੋਇਸੀ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਸੋਝੀਪਾਇਸੀ॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇ
ਹਛਾਹੋਇਸੀ॥ਮੈਲੇਹਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਾਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥
ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹਾਹੋਇਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿ
ਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾ
ਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀ
ਹੋਵੈਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈ
ਜੇਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇਜੋਖਟੇਸੋਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇ

ਸਚੁ ਹੀ ਸਾਲੇ ਜਾਇ ॥੩॥ ਤੈਸੀ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦਮਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੪॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੫॥ ੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭

॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸ

ਗੁਣ

ਤਸੰਗਤਿਤਿਨਪੈਵਤਿਪਗਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸਕੇ॥ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਭਲਾਥੀਤਿਸਤਿਸਕੇ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਹਮਵੇਚਿਓਸਿਰੁਗੁਰਕੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੇ॥੪॥੧॥
੧੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਬਿਨਸੇਦਾਲਦ
ਦਲਘਾ॥ਭਉਜਨਮਮਰਣਾਮੇਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਵਿਸੁਖਿਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਪਿਰਘਾ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਗੈਸਿਰੁਵੇਚਿਲੀਓਮੁ
ਲਿਮਹਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕੜਿਖੜੇਸਭਿਕਲ
ਘਾ॥ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਫਲਘਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁ
ਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖੁਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋ
ਚਪੂਰਿਜਨੁਤੁਮਘਾ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਨਿਮ
ਘਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਘਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਙੁਹੈਹਰਿਰੰਙੁਮਜੀਠੈਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਰੰਙੁਚ
ੜਿਆਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਭੰਙੁ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪ
ਦੇਸਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਉਨਿਸੰਙੁ॥੧॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਮਨਮੁਖੀਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਅੰ
ਙੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉਸਹਲੰਙੁ॥ਹਮਮੈਲੁਭਰੇਦੁਹਚਾਰੀਆਹਰਿ
ਰਾਖਹੁਅੰਗੀਅੰਙੁ॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਵਲਾਇਆਸਭਿਲਾਥੇਕਿਲਵਿਖਪੰਙੁ॥੩॥ਹਰਿਦੀਨਾ
ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਹੁਸੰਙੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਮਨਿਤਨਿਰੰਙੁ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪ
ਟੁਕਮਾਵਹਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਨਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਕਰਮਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥
ਗਿਆਨੀਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਕੋਰੈਰੰਗੁਕਦੇਨਚੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਵਰਤਕਰੇਪੂਜਾਮਨਮੁਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਅਭਿਮਾਨਾਦੂਜੈਭਾ
ਇਖੁਆਈ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ
ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵੈ॥੩॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਬੂਝੈਸੋਜਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁਧਿਆਏ

ਰਹਾਉ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥੧੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩॥੭॥੧੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥੧੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ

ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕ
ਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੂਖ
ਨਿਵਾ ਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂ
ਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿ
ਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੂਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥੧੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪

ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿ
ਧਿਲਇਆਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪ
ਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨਧਨੁਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆ
ਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗ
ਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿ
ਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿ
ਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿ
ਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾ
ਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹ
ਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹ
ਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁ
ਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੬॥
੩॥੧੦॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੋਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋ
ਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗ
ਵਾਨੁ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿਗੁ

ਸੇ

ਸੈ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਨੋ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਰਕਮਨ
ਅਗਰਬਿ ਦੁਰਗਧ ਸਰੇਵਹਿ ਦੇਸੀ ਨਿਗੁਣਾ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ
ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ
ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭ
ਗਵਾਨਾ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨਾ ॥੪॥੪॥
੧੧॥ ੨੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾ
ਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਧ
ਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥
ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥
੧॥੧੨॥ ੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ
ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸ
ਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇ
ਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਆਇਆਤਿਨਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਆਰੋਗਭਏ॥ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾ
ਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੋਗਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਬਪੁੜੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋ
ਝੀਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਛੂਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਹ
ਰਿਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੪॥
੩॥੧੪॥੨੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈਕਿਛੁਕੀ
ਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਹ
ਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ॥ਅਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬ
ਖਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਧੁਆਪੇਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੂੰ
ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਤੇਹੇਕੋਕਰਮਕਮਾਵੈਜੇਹਾਤੁਧੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈਛੇਵਾਕਰਿਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਾਹੋਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁ
ਝਾਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਸਿਰੋਵੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉ
ਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਣੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣਾਗਤਿਪ
ਇਆਅਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ॥ਨਾਨਾਰੂਪਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ਸਾਂਗੁਉਤਾਰਿਥੰਮਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ਤ
ਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇਓ॥ਕਤਹਿਗਇਓਉਹੁਕਤਤੇਆ
ਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤੇਊਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀ
ਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ਘ
ਟਫੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਵਿਕਾਰ॥ਭ੍ਰਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ॥੩॥ਓਹੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨ

ਕਮੋਗੀਪਰਮਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭਹੋਇ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੋਜਨੁਸੇਵੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਜ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਹੁਲਾਜ॥੧॥
ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਲੋਕਪਤੀਆਰੈਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿ
ਲਗੈਤਾਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥
ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰ
ਦਾਸਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਆਣਹਿਰਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾ
ਧਿਆਇ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੂਪਛਾਨੈ॥ਮਾਨੈਹੁ
ਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਰਲੀਆਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥
ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਕਉਸਮਝਾਵੈ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈ
ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਗਰਬਿਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾ
ਵੈਜਬਰੈਣਿਬਿਹਾਵੈ॥ਕਰਮਹੀਣਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੂਰਿ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉਘਰਕੀਨਾਰਿ॥ਦਸਦਾਸੀਕਰਿਦੀਨੀਭਤਾਰਿ॥ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਮੈਘਰਕੀਜੋੜੀ॥ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕਉਲੋੜੀ॥੧॥ਕਵਨਕਹਾਗੁਨਕੰਤਪਿਆ
ਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਹਨੇਬਨੇਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿ
ਰੁਘਰਿਆਵੈ॥੨॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥ਸਭਤੇਊਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾਮਣਿਤਿਆਗੀਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਸੂਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆਰਾ॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾ॥ਨਵਰੰਗਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਆਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਉਮਕਿ
ਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅ
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਹੀਅਰੋਧੀਰੈ

ਲਿਆ ਲੋ ॥ ਮਿਥਿਆ ਸਾਦ ਲਗਨ ਤਉ ਤ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਮ ਘਾਲੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਖੋਲਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ

ਨਿਕੀਨਾ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਹੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੇ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਝੂਠੇਸਭਿਧੰਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਬਖਸਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ॥੪॥ਤਉਕਿਛੁਪਾਈਐਜਉਹੋਈ
ਐਰੇਨਾ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਘਰਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈ॥ਗਲਮਹਿਪਾਹਣੁਲੈਲਟਕਾਵੈ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਾਕਤੁਫਿਰਤਾ॥ਨੀਰੁ
ਬਿਰੋਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਣਕਉਠਾਕੁਰੁਕਹਤਾ॥ਓਹੁਪਾਹਣੁਲੈਉਸਕਉਡੁਬ
ਤਾ॥੨॥ਗੁਨਹਗਾਰਲੂਣਹਰਾਮੀ॥ਪਾਹਣਨਾਵਨਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੩॥੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਲਾਲਨੁਰਾਵਿਆ
ਕਵਨਗਤੀਰੀ॥ਸਖੀਬਤਾਵਹੁਮੁਝਹਿਮਤੀਰੀ॥੧॥ਸੂਹਬਸੂਹਬਸੂਹਵੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਰੰਗਿਰਤੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਉਸੰਗਿਨੈਨਭਤੀਰੀ॥ਜਹਾਪਠਾਵਹੁਜਾਂਉਤਤੀਰੀ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇ
ਉਜਤੀਰੀ॥ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮੋਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਰੀ॥੩॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਅਹੰਬੁਧਿਹਤੀਰੀ॥ਸਾਨਾਨਕ
ਸੋਹਾਗਵਤੀਰੀ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂੰਜੀਵਨੁਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਤੁਝਹੀਪੇਖਿ
ਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਚਿਤਹਿਨਬਿਸਰਹਿਕਾਹੂਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਖ
ਰੀਦੁਹਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾ॥ਤੂੰਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥੨॥ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿ
ਨਨਾਲੇ॥੩॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਖਮਹਲਜਾਕੇਊਚਦੁਆਰੇ॥ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਭਗਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀ
ਅਤਿਮੀਠੀ॥ਵਿਰਲੈਕਾਹੂਨੇਤ੍ਰਹੁਡੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਹਗੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੰਗਾ॥ਊਹਾਸੰਤਕਰਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥
੨॥ਤਹਮਰਣੁਨਜੀਵਣੁਸੋਗੁਨਹਰਖਾ॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਹਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾਰੇ॥
ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਹੁਭਵਜਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਾਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੂਤਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿਸਧਾ
ਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾ

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂ

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥

ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਸਰੰਗਾ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਆਪਾ॥ਮਹਾਗਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥
੩॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੪॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥
ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮਨਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦ
ਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆ
ਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਚੀਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇ
ਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥ਇਹਬੇਨਤੀਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ॥ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰਨਗੁਣ
ਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿ
ਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਗੜਕੋਟਹਮਾਰੈ॥ਕਾ
ਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕਸੰਤਰਾਜਾਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥
੨੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥੧॥ਚਲੁ
ਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਜਾਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਬੇਨਤੀਜਨਧੂਰਿਬਾਛਾਹਾ॥ਜਨ

ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਾਥੇ ॥੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਜੀਉਅਰਪਾਥੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਹੁਕਟਾ
ਥੇ ॥੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਥੇ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੰਤਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿਮਨਤਨਤੁਝੁਸੁਖੁ
ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁਝੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮਨਮਾਹੀ ॥ ਅ
ਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁਮੂਆਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ ॥
੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੋਹਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁ
ਅਪਨਾ ॥ ਉਰਝਿਪਰਿਓਜਾਲੁਜਗੁਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤਦੋਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿ
ਕੀਏਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗਰੋਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋ
ਲੜਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿਚਰਣਗਹੇਨਾਨਕਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁ
ਨੀਜੋਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨਕੈਤੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ ॥੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜਾਗੈ ॥ ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ
॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤਊਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ ॥੧॥
ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰੈਣਿਦਿਨੁਗਾਉ ॥
ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੋਟਿਨਆਵੈ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦ
ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥
੩੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੂਰਨਭਈਘਾਲ ॥੧॥ ਪੇ
ਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ ॥ ਪੂਰਬਕਰਮਿਲਿਖਤਧੁਰਿਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅ
ਚਰਜੁਪਰਤਾਪ ॥ ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪ ॥੩॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁਮਾਗੈ
ਦਾਨੁਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤੁਰਸਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਵਨਰੂਪੁਸਿਮਰਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥੨॥ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਰਾਨਾਮੁਅਹਾਰੁ॥
ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੧੨॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਾਰਤ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਬੰਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚ॥੧॥ਮਾ
ਧਵੇਭਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕਰਝਾਰਤ॥
ਰਾਮਰਤਨੁਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀਧਾਰਤ॥੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਸੰਗਿਅਉਧਬਿਹਾਣੀ॥ਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀ
ਜਾਣੀ॥੩॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਉਧਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੭॥੧੩॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਜੀਵਾਨਾਰਾਇਣ॥ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਸਭਿਬਿਨਸੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪ
ਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੮॥
੧੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰ
ਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥
ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥੩॥
ਉਧਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀਡੋਲਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੂਧਿਆਇ
ਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇ
ਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੧੦॥
੧੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥
ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੧॥੧੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂਰਨਕਿਰ
ਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚ

ਚਲੈਨਾਥਿਨਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰਣਾ॥੨॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾ
ਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਰੋਗਮਿਟਾਵੇਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦ
ਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੂਤਾਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰਤਕਸਾਈ॥ਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿ
ਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾਈ॥ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁ
ਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰ
ਣਸਰਣਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੫॥੨੪॥੪੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥੧॥
ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨
ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੈਓਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿ
ਛੁਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈਹਾਥਿਪ੍ਰਭਆਪਿਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀ
ਅਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁਨਿਹਾਰਉਚਰਣ
ਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ
ਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਰੁ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿੰਚਉਬੰਦਉਬਾਰਬਾਰ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨਿਆਸਾਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁ
ਮਾਗਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪੁਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਜੋਸਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾ
ਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾ

ਭੀ॥੨॥੩॥੫੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋਹਨਲਾਲ
ਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥
ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬ
ਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖ
ਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੫੪॥ ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿ
ਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹ
ਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੫੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆ॥ਕਿਰਪਾਆਇਆ॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪ
ਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾ
ਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥
੩॥੫੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥
ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥
ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨ੍ਹਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥
ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਂਚਰਣਾਕ
ਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੫੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ਸਾਈ
ਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋ

ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗ
ਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ
ਭਾਤੇ ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ
ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ
ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ
ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸ
ਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ
ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ
ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾ
ਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ
ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ
ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥
ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾ
ਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁ

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਤੁਮ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰ

ਇਤਬਚਨਮਿਟੈਉਰਧਾਰੀ॥ਤਉਤਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧਪਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿ
ਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿ
ਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸ
ਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥
ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿਜੰਤ
ਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੂੰਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤ
ਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆ
ਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥
੧੧॥੫੮॥ ਚਉਪਦੇ॥੯॥ਮ:੧॥੧੫॥ਮ:੪॥੫੮॥ਮ:੫॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੮੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉ
ਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾ
ਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁ
ਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿ

ਆਈਕੰਤਨਭਾਵਈਮਾਇਆਲਾਗੀਭੁਲੀਭੁਲਾਵਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈਤਉਕਾਮਣਿਪਿ
ਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥
੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯ ॥ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁ
ਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰ
ਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
ਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇ
ਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆ
ਪਣਾਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆਮਨੁਕਰੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆ
ਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾ
ਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਚੇਕੀਲਿਵਉਬਰੈਬਖ
ਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੫॥ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤੜਾਖਾਕੁਰਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ਬਹੁਰੰਗਦੇਖਿਭੁਲਾਇਆਭੁਲਿ
ਭੁਲਿਆਵੈਜਾਇਜੀਉ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲਗਿਆਨਵਿਹੂਣਿ
ਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਭਾਲਿਜੀਉ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਨਾਲਿਜੀਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੈਰਤਿ
ਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿਜੀਉ॥੭॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁਜੀਉ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਰੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁਜੀਉ॥੮॥੧॥੨॥

ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿ
ਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਹੋਇਚੁਲੰਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧॥ਚਲੈਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਖਰੁਸਚੁਲੈ॥ਪਤਿਪਾਏਦਰਬਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਭੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਸਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨॥
ਹਉਜੀਵਾਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂਵਸੈ॥ਤੂੰਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੈ॥੩॥ਮੂਰਖਮਨਸਮਝਾਇਆਖਉਕੇਤੜਾ॥
॥ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ॥ਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿਨਾਹੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਰੰਗਿਰੰਗੇਤੜਾ॥

ਦੁਖੁਸੰਤਾਪਣਾ॥੫॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਤਿਸੁਰੰਗੁਹੈ॥ਮਰਸੀਹੋਇਵਿਡਾਣਾਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁਹੈ॥੬॥
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾਹਾਘਰਿਆਣਿਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ॥੭॥ਇਕਨਾਨਕੀਅ
ਰਦਾਸਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਸੀ॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਸੀ॥੮॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥
ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਵੈਭਵਾਈਐ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਦੁਖੁਦੁਖੁ
ਕਮਾਵਣਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਾਰੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥
ਮੇਲਹਿਤੁਝਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥੨॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ॥ਤੂਦੇਖਹਿਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥੩॥ਦੇਹੀਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ॥ਇਹੁਕਿਥੈਘਰੁਅਉਤਾਕੁਮਹਲੁਨ
ਪਾਈਐ॥੪॥ਦਿਹੁਦੀਵੀਅੰਧਘੋਰੁਘਬੁਮੁਹਾਈਐ॥ਗਰਬਿਮੁਸੈਘਰੁਚੋਰੁਕਿਸੁਰੂਆਈਐ॥੫॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਚੋਰੁਨਲਾਗਿਹਰਿਨਾਮਿਜਗਾਈਐ॥ਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਆਗਿਜੋਤਿਦੀਪਾਈਐ॥੬॥ਲਾਲੁਰਤਨੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈਐ॥ਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮੁਜੇਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ॥੭॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਹਰਿਨਾਉਮੰਨਿ
ਵਸਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੇਤੁਧੁਭਾਈਐ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਹੁ
ਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਉਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਮੈਅੰਧੁ
ਲੇਹਰਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਹਣੀ॥ਰਹਉਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਮੋਹੈਮੋਹਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਨਾਲਿ
ਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਭਾਇਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਭਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ॥੩॥ਜਨਮਤਹੀਦੁਖੁਲਾਗੈਮਰਣਾਆਇਕੈ॥ਜਨਮੁਮਰਣੁਪਰਵ
ਣੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਕੈ॥੪॥ਹਉਨਾਹੀਤੂੰਹੋਵਹਿਤੁਧਹੀਸਾਜਿਆ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਸਬਦਿਨਿਵਾਜਿਆ॥
੫॥ਦੇਹੀਭਸਮਰੁਲਾਇਨਜਾਪੀਕਹਗਇਆ॥ਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਇਸੋਵਿਸਮਾਦੁਭਇਆ॥੬॥ਤੂੰਨਾ
ਹੀਪ੍ਰਭਦੂਰਿਜਾਣਹਿਸਭਤੂਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਿਹਦੂਰਿਅੰਤਰਿਭੀਤੂਹੈ॥੭॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿਦੇਇ॥੮॥੩॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਬਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ

੨

ਕੀਨਾ ਜਿਨ ਤੀਆ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ
ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ
ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਨੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ
ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸ
ਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ
ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ
ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ
ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ
ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ
ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭ
ਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ
ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ॥
ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇ
ਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ ਸਾ ਕਾ
ਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੮॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ
ਥੀਈ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਾਹੰਨਿ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸ
ਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾ
ਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ
ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨ
ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ
ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋ
ਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥੮॥ ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵ
ਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ॥੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ॥੧੦॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ
ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥੧੨॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ
ਸੰਸਾਰਿ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ
ਧਾਰਿ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ

ਦਿਤੀਡਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲਾਚਿਤਿ
ਕਠੋਰ॥ਸਪੈਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥੧੬॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾ
ਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਹਿਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕ
ਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿ
ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਵਡਰੋਗੁਹੈਵਿਚ
ਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂਤਾਸਚਿਰਹੈਸ
ਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈ
ਦਿਸੰਨਿ॥੨੪॥ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਣਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲ੍ਹਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਝਕਰੰਨਿ॥੨੫
॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀਭਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੨੬॥
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪਾਪਕਰਿਕਰਿਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਠੀ
ਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈ
ਨਾਲਿ॥੨੮॥ਏਮਨਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਇਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿਆਪਿਆਗੁਰਮ
ਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿ
ਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸੋਸਹੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗੁਤਾਚੜੈਜਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾ
ਇ॥੩੧॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਭੀਮਿਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੰਨਿ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨ
ਨਿਖੁਟਈਹਰਿਗੁਣਸਹਜਿਰਵੰਨਿ॥੩੨॥ਨਾਓਇਜਨਮਹਿਨਾਮਰਹਿਨਾਓਇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉ
ਬਰੇਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੰਨਿ॥੩੩॥ਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਰਹੰਨਿ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿ
ਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਸਚੁਲਹੰਨਿ॥੩੪॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ਹਰਿਜੀਸੂਖਮੁ
ਅਗਮੁਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਿਹਰਿਗੁਣਸਦਾਰਵੰਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਮਾਨ
ਸਰੋਵਰੁਹੈਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖਲਹੰਨਿ॥ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਹੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੰਨਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿ

ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਤਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵੇਖਾਲਿਆ ਆਪੁ ਅਤਮੁ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭੁ ਨਾਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੂਪ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀ

ਬਿਨੁ ਮਰ ਜਾਈ

ਠਾਲਾਗੈਜੋਧਕਸੇਤਗੁਰਦੁਆਰਿਆਈ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਤਿਸੁਸਬਦਿਮਿਲਾਏਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥੨੬॥ਧਾਪਾ
ਲਾਕਕਹੁਦਰਵਦਰਮੈਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਅਪੁਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰ
ਧਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀ
ਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੩੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂ
ਰਿਰਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੩੨॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੈ॥
ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰੁਦੇਖਾਸਾਮ੍ਹਣੇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਵੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥
੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਰਹੀਨਾਮਕਾਜੇਮਿਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥ਜੇਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਏਉ॥੩॥ਸੁਤਿ
ਆਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਭੀਗੁਰੁਆਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਹਉਤਾਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥ਕੋਈਐ
ਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਨਾਮਕਾਮੈਤਿਸੁਦੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥
ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਹੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਮਰਿਜਾਉ॥੭॥
ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਆਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈਮਾਇ॥ਮੈਧਰਸਚੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰ
ਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇ
ਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁ
ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੀਤਿਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸ
ਦਾਸਦਾਨਾਆਵੈਨਜਾਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿ
ਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰ
ਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਰ॥ਕਤਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ॥
ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ॥
੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀ
ਨਾ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ॥੬॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ॥ ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ॥
੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ
ਹਰਿ ਨਾਗਰ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ
ਭੈ ਮੇਟਨ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ॥
੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ॥ ਪੋ
ਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥੬॥ ਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੮॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾ
ਈਐ ਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਤਿਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸ
ਜਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ॥ ਕਾ
ਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ॥੨॥
ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ
ਭੋਗ ਜੀਉ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ॥੩॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧ
ਾ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਆ
ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿ

ਅਖੁਟੁਨਾਮੁਧਨੁਆਪਣਾਜੀਉ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥੫॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਰਹਿਗ
ਇਆਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੋ
ਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸੰਗਿ
ਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾ
ਤੂਹੈਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ॥ਤੂਸਮਰਥੁਤੂਸਰਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾ
ਕੀਟੇਕਜੀਉ॥੮॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧੦ ਕਾਫੀ॥

॥ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀ
ਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀਆ॥ਜਿਨ੍ਹਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥੧॥ਹਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰ
ਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥
ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀ[illegible]ਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈ
ਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕ
ਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹ
ਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਉਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ
ਦੇਹਿਦਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੇਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨ੍ਹਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕ
ਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲ੍ਹੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰ
ਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨ੍ਹਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥
ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁ
ਬੂਝੇਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨ੍ਹਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨ੍ਹਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਤਿਨ੍ਹੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ॥
੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆ[illegible]॥੮॥੨॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਕੁਚਜੀ॥ ॥ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣੁਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅਸੁਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੂਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਾਈਆਂ ਭਾਣੈ ਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵਹੈਕਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸਿਜੀਉ॥ਤੂਸਹੁਅਗਮਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੨॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ॥ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ਤਿਆਗੇਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵੜਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਿਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉ॥ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥੫॥ਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥ਮ:੪॥੫॥ਮ:੫॥ ॥ਕੁਚਜੀਤਥਾਸੁਚਜੀਤਥਾਗੁਣਵੰਤੀ॥ ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ
ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ
ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ
ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ
ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ
ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ ਆ
ਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪ
ਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ

ਸਿਰਿ ਦੇਵਲ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨ ਕਉ ਸਖੀ ਮਨੁ ਅੰਜਨਿ ਮੋਹਿਆ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾ
ਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ
ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜ
ਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥
ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ ਅਡੋ
ਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥
ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬ
ਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ
ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾ
ਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇ
ਆ ॥ ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ

ਆਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਮੀਤਾਅਵ
ਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਅੜਾਦੀਆਮਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨ
ਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗਣੁ
ਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾ
ਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਂਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਂਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥
ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰਿਅਡੰਬਰਆਪਣਾਪਿੜੁਮਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜੈ॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖ
ਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾ
ਝੁਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦਿਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁ
ਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈ
ਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉ
ਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁ
ਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥
ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁ
ਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾ
ਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆ
ਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾ
ਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹ
ਮਅਵਗਣਿਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥
ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਾਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾ
ਵੈਆਪੇਮਨੂਆਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾ
ਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋਵਨਿਆਪਣੇ
ਕਿਉਪਰਘਰਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮ

ਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ਆਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜ
ਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋ
ਛੀਐਕਿਉਰਾਹੁਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੂ
ਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿ
ਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲ੍ਹਉ
ਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵ
ਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨੁਪਰ
ਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾਂਕਰੇਸ
ਚਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
ਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਂਸੁਹੇਲਾਬਾਜੰਤਅਨਹਦਬੀਣਾ॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁ
ਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥ਕੀਮਤਿਸੋ
ਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ॥
ਹੀਣਉਨੀਚੁਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁ
ਜਿਨਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁ
ਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹ
ਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰ
ਹੁਦੁਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀਤਿਨਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਣਿਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁ

ਗਈ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹਮਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਅਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਾ

ਤਿਖੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਹਰਿ ਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰ

ਵਿਗਸਿਆਘਰਿਆਇਆ॥ਸਿਨਾਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹ
ਉਮੈਮਲੁਖੋਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥੪॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੋਸਬਦਿ
ਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ
॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸੇਜਨ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿ ਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨ
ਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਕੈਂਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁ
ਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁ
ਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ
ਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰ
ਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥
॥੪॥੫॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮ॥
ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨ
ਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾ
ਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ
॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਆਬਾਲੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤਿਤੁ
ਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੈ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥ਪਿਰੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜੀਏਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਪਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਸੋਸਹੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਆਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜੁਗ
ਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿ
ਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀ
ਤਮਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਿਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ਆਵਣਜਾ
ਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿ
ਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾ
ਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ
ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿ
ਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈ
ਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥
ਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਗੁਰ
ਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿ

ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੬॥੨॥੫॥ ਜੁਮਲਾ ੧੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦ
ਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਿਭੋਗੋ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤ
ਰਲੀਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀ
ਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰ
ਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਆਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨॥ਮਨ
ਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੂਰਿਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿਲਈ ਬਲਿਗਈ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ਉਝੜਿ
ਪੰਥਿਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿ
ਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿ
ਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਆਣਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਆਏ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆ
ਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਕਿਰ
ਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵ
ਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵ

ਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ । ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ । ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ । ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ । ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ । ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ । ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ । ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ । ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ । ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ । ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ । ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ । ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ । ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ । ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ । ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ । ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ । ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ । ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ । ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ । ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ । ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ । ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ । ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ । ਵੀਆ

ਗਇਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਆਸਾ ਪੂਰੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਿੰਨੀ ਭਿਜਿਆ
ਧਿਸ ਵਾਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿਆ ਹੇ ਅਪੁਨਾ ਵਡਵਾਈ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਾ
ਜਾਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ
ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬ
ਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਮ
ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ
ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿ
ਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ
ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁ
ਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ
ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾ

ਇਕੁਘਰੀਉਰੀ ਜੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਤਾ॥ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਤਾ
॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿ
ਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰ
ਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁਜਨੁਨਾਨਕੁਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ॥ ॥ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥
ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿ
ਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨ
ਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥
ਗੁਰੁਪਾਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁ
ਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗ
ਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿ
ਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇ
ਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇ
ਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾ
ਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥ ੬॥ ਜੁਮਲਾ ੧੮

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇ
ਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿ
ਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥
ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥

ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿ
ਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾ
ਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥੨॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾਮਾ
ਨੋ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀ
ਵਤਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੋ॥ਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੋ॥੩॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇ
ਮਤੁਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ
ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈ
ਐ॥ਓਹੁਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾ
ਗਰਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁ
ਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨ
ਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀ
ਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਖਾ
ਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਨਿਆਸਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਸ
ਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮ੍ਹ+ਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇ ਲਿ
ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਦਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਮਿਲੇ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈ
ਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨ
ਦਰੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿ

ਆਤਿਮੁ ਆਤਿਸ ਆਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥

ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀਰਾਤੀਛਾਪੀਆਇਆਛੰਦੇ॥
ਠਕੁਰਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭੁਰੰਗੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਤੂੰਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉ
ਵਾਰੀਵੰਞਾਘੋਲੀਵੰਞਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿ
ਭ੍ਰਮੁਪਰਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿ
ਕਾਣੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਨਿ
ਭਾਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰ
ਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਕਉਬ
ਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆ
ਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿ
ਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥
੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮ
ਪਦਪਾਏਰਾਮ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹੋਆ
ਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀਇ
ਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ
॥੪॥੨॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ
ਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁਹਰਿਆਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿ
ਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਠੇਪ੍ਰਭੁ

ਹਰਿ

ਨੇਰਭ੍ਰਤੇਲੋਗਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥
ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਵਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰੋੜਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚ
ਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਸਾਗਰਨਾਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਜਲੁਤ
ਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥
ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾ
ਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਹਾਵਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸ
ਭੋਗਾਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤ
ਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਤਿਆਰਾਮ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਤਿਆਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁ
ਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭੇਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਬ
ਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੂਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀ
ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥
ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ਘਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਰਾਮਨ
ਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰ
ਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾਪਕਾਡੇਰਾਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬਲਾਇਆਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਸੋਵਤਬੈਸਤਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥

ਸਾਰੁ

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਲਿਆ ਬਨੁ ਭਾਣੁ ਜਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਕੇ ਸੋ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਤਿਆ ਸੀਤਸਾਜਨ ਸਚੁ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾ

ਸਤਿ

ਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤ੍ਰਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰ
ਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿ
ਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਾਟੀਜਮ
ਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਫਲਪਾ
ਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿਖਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਦਹਦਿਸਿਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿ
ਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿ
ਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਝੁਣਕਾ
ਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟੀਕਿਲਵਿਖਸਗ
ਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਜੁਨੀਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇ
ਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਾ
ਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾ
ਵਾਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗ
ਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤ
ਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲ
ਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮ॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦ
ਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈ

ਰਾਮਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮਾ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ
॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾ
ਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਰਾਮਾ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈ
ਰਾਮਾ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈ
ਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛ
ਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥੪॥੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥

॥ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਹਉਸੰ
ਮਲਿਥਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਰਾ॥ਕਉੜਾਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰੇ॥ਪਤਿ
ਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲੇ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੇਰੈਹੀਤੇਨੇਰਾ॥
ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ॥੧॥ਹਉਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾ
ਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁ
ਤਰਿਆਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮ
ਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂ
ਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮਧਿ
ਸਭਹੂਤੇਬਾਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥
ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰ
ਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਪ॥ਮ:੧॥ ੮॥ਮ:੩॥ ੬॥ਮ:੪॥
੧੧॥ਮਹਲਾ੫ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੩੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੩ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੩ ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾ
ਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋ
ਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿ
ਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁੋਹਾਗਣਿਆਪਿ
ਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੁੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾ
ਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿ
ਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁ
ਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ
ਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁ
ਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁ
ਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਥੀਐਇਨਿਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿ
ਆਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ॥
ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗਿ
ਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥
ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਕੈਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾ

ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈ
ਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆ
ਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿ
ਕੁਲਖਣੀਜੋਪ੍ਰਭਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰ
ਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੂਹਾਵੇਸੁਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇ
ਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੂਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਹਰਲਾਈ
ਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁ
ਭਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰ
ਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁਜਗੁਆ
ਪਿਉਪਾਇਅਨੁਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਹੁਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾ
ਈਐਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾ
ਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਵੇਸੁਛਡਿਤੂਤਾਪਿ
ਰਲਗੀਪਿਆਰੁ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਈਗਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਸੂਹਾਵੇਸੁਗਇਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾਲੁਹੋਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਦਾਸੁ
ਹਾਗਣਿਸਬਦੁਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ
॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮੁੰਧੇਸੂਹਾਪਰਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀਗਾਰੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਘਰਿਸਹਜਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਮੋਹੁਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁ ਸਾਥਿਨ
ਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿ
ਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤੀਆ
ਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ
॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਭੀਸੋਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿਸੰ
ਮ੍ਹਾਲੰਨਿ॥੨॥ਮਃ੩ ॥ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾ

ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਤਿ॥ ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ॥੨॥ ਮਃ ੨॥ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ॥ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ॥੩॥ ਮਃ ੨॥ ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ॥ ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨॥ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ॥ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ॥ ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ ਮਃ ੩॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥

ਭੁਬਿ

ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਊਪ
ਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹ
ਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਵਾਹੁਖਸਮਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥
ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥
ਮਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹੁਤਉਦਰਿਊਣ
ਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਉਜਲਮੋਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨ
ਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥
ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇਆਫਿਰਿਪਵੈਨਫੇਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾ
ਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈਤਿਤੁਨਿਵੰਧੈਤਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨ
ਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਮਰੁਚ
ਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆ
ਆਣਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈ
ਤਨਿਚੋਰ॥ਇਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀਅਸੁਹੋਰ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁ
ਨਿਕੋਰ॥ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇ
ਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇਹੀਆਪਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਇਹੁਮ
ਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਨਾਵੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿ
ਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ॥ਜੇ
ਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ॥ਖੁਲੇਹਟਹੋਆਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲਣਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁ

ਧਾਰੋਹਿਨੀਸਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਤੁਪਰਵਾਣੁ॥ਧਾਰਿਆਏਵਜੀਵਧਾਈ॥ਸਚਨਾਮਕੀਮਣੀਵਾੜਿ
ਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਾਤੀਹੋਵਨਿਕਾਲੀਆਸੁਪੇਦਾਸਿਵੰਨ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਵੰ
ਨ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿ
ਵਿਆਪੇ॥ਇਹੁਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆ
ਕੁਟਣੀਆਦੀਬਾਣੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾ
ਨੁ॥ਗਦਹੁਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੂਸਿਉਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੂੜਾ
ਕਪੜੁਕਛੀਐਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿੰਙੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਣ॥
ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾ
ਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝ
ਗੜੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁ
ਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆ
ਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ ਮਃ੧ ॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤ
ਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ ਮਃ੧ ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈ
ਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪ ॥ਪਉੜੀ॥ ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿ
ਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾ
ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਸਉਓਲਾਮ੍ਹੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨ੍ਹਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿਸ

ਜਾਤ ਕੁਛੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਤਨੁ ਗਾਫਲੁ ਇਵੈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੁ ਸਭੁ ਅਨੁ ਹੋਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰੀਵਾ ਚਵੈ ਅਪੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇ ਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ ॥ ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇ ਜਾਲਗੁਚਿਤਨ
ਆਵਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਾਂਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀ
ਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ ॥ ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀ
ਤੂਅੰਤਿਸਖਾਈ ॥ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਗਤੀਤਿਨਲੈਹਿਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨ
ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ ॥੪੭॥ ਸੂਹੀਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ੮੨
॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੯॥ ਛੰਤਾ ੨੬ ॥ ਵਾਰਾ ੧ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੩੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਕੀ ॥ ਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾ
ਤੁਮਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੂਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿਜਾਇਬੇਕਉ
ਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠਗਹਨਤਬਕਰਨਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਆਗੇਤੇਨਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀਕਬੀਰਜੀ ॥
ਥਰਹਰਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ ॥ ਨਾਜਾਨਉਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ ॥੧॥ ਰੈਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ ॥ ਭਵਰਗ
ਏਬਗਬੈਠੇਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਹੈਨਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆ
ਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਝੁਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਗਉਡਾਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ ॥ ਆਏ
ਕਠਿਨਦੂਤਜਮਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕਹਾਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਾਣਿਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥

ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਬਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥
੪॥੧॥ ਸੂਹੀ॥ ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤਹੈਹਮਭੀ
ਚਲਨਾ॥ਦੂਰਿਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜਗਿਸਚੁਕਰਿ
ਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੁਰਿਜਕੁਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚਲਾਵੈ॥ਕਰਿਬੰ
ਦਿਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੨॥ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਪੰਥੁਨਸਵਾਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿ
ਸਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੇ॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ॥
ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿ
ਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥
੨॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥
ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥ ॥ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁ
ਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋ
ਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰ
ਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰ
ਧਇਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁ
ਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥
ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥
ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇ
ਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ ਭਗਤਾਕੀਸੂਹੀਕਾਸੁਮਲਾ
੧੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ॥ਤੂਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵ
ਡਾਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚ
ਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ਭਗ
ਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਮਨੁ
ਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ॥
੧॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ
ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖਮਤਿਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਿਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾ
ਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧
ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਜਾਨੁ॥ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਤਾਣੁ॥ਤੂਦਾਤਾਨਾਮੁ
ਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਹਉਜਾਚਿਕੁਤੂਅਲਖਅਭੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਧਰਕਟੀਨਾਰਿ॥ਭੂੰਡੀਕਾਮਣਿਕਾਮਣਿਆਰਿ॥ਰਾਜੁਰੂਪੁਝੂਠਾਦਿਨਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣੁਅੰਧਿਆ
ਰਿ॥੨॥ਚਖਿਛੋਡੀਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿਨਹੋਇ॥ਏਕੇਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਕਰਤਾ
ਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇਮਾਰਿਆ॥ਠਾਕਿਰਹੇਮਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈ
ਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ॥ਗੁਰਬ
ਚਨੀਮਨੁਸਹਜਧਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉ
ਰਹੀਐਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥੧॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈ

ਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾਲੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇ
ਹਰਿਭਾਲੀ॥ਸਦਬੈਰਾਗਨਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਹਾਲੀ॥ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਲੀ॥੨॥ਅਕਥਕਥਾਕਹੀਐ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਚਲੈ
ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਦਾਸਨਿਦਾਸ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਸੋਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਕਾ
ਪੜੁਅੰਗਿਚੜਾਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਜਿਤੁਹੁਣਿਖਸਮੁਨਪਾਇਆ॥ਪਉੜੀਛੁੜਕੀ
ਫਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਣਿਜਿਨਿਹਰਿਕੇਚਰਣਵਿ
ਸਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਨਕੇਤੈਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਪਤਿ
ਦਾਤਾਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ਮੁਕਤਬੰਧਸਭਿਤੁਧੁਤੇਹੋਏਐਸਾਆਖਿਵਖਾਣੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮੁਕ
ਤੁਕਹੀਐਮਨਮੁਖਬੰਧਵਿਚਾਰੇ॥੨॥ਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਜਿਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਲੇ॥ਤਿਨ
ਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣੇਸਿਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪ
ਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾਲਹਿਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਅਤੁਲੁਕਿ
ਉਤੋਲਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਰਾਫੁਕਸਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੇ
ਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥
ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥
ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾਨਕਆਖਿਸੁ
ਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਹੈ
ਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿ
ਤੇਰਾ

ਸੁਖਦਰਸੁਤੇਹੋਵੈਜੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇ
ਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨
॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗ
ਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾਂ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈ
ਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆ
ਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧
॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜ
ਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪ
ਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵ
ਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇ
ਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆ
ਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾ
ਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇ
ਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿ
ਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪
॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮ
ਨਿਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵ
ਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਕੋਸਮਸ

ਰਿਦੈ ਦੇਖੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਿਲ ਮੈਨਾ ਜਾ ਸੁ ਪੈਖੈ ॥੩॥ ਧਰਤੀ ਅਤਿ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਧਨ ਧਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਚੜੀ ਲਾਗ ਸਭ ਜੀਵਿਆ ਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕਿ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜੁਗ ਮਤਿ ਵਿਚਰਿ ਆਈ ਧਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੇਖਾ ਤ ਭਗਤਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨ ਤੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ

ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ
ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓ
ਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵ
ਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ
ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸ
ਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈ
ਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇ
ਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗ
ਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁ
ਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ
॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ
ਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜ
ਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩. ॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤ
ਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਆ
ਹੈਸਫਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹੈਮੁਕਤਿਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਈਹਮਾ
ਰੀਸਫਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੋ॥੧॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਕਰਿਆਸਾ॥ਭਾਉਦੂਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿ
ਚਿਆਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥ਕੋਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾ
ਵਨੋ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ਨਦਰੀਆਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭ
ਅਬਿਨਾਸੀਤੋਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਿਉਤਰੀਐ
ਬਿਖਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਪਾਵੈਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਵਨਝੁਲਾਰੇਮਾਇਆਦੇਇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾ
ਥਿਰੁਸੇਇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਊਪਰਿਆਪਿਗੁਰੂਰਖਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਆਵੇੜੁਮਾਇਆਸਰ
ਬਭੁਇਅੰਗਾ॥ਹਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਹਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਕਾਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਲੁ॥ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਹਾਲੁ॥੪॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸਾ
ਦੁ॥ਜਿਉਗੂੰਗਾਮਨਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਆਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਆਖਿਸਮਾ
ਇਆ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀ
ਲਾਇਓਸੇਵ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਾਏ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਨੀਥਾਂਈਰਵਿਆਆਪਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਨਹੋਇਸੰਤਾਪੁ॥੨॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇਸਭਥਾਂਈਵੂਠੇ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿ
ਗੁਰਤੂਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਹਿਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥
੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਾਰੀਸਰਣਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆ

ਹੋਇ ਮੈਤ੍ਰ ਨਿਕਟੁ ਨ ਲੀਜੈ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਤੈਸੀ ਭੀੜ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ
ਪੀੜ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿ
ਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ
ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਇਆਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇ
ਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ
ਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀ
ਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇ
ਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾ
ਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ
ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ
ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ
ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ
ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿ
ਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥ ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ
ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥੨॥ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋ

ਤਨਿਮੋਹੁਵਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੀਮਨਤਨ
ਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣੁਕਛੂਨਜਾਏ॥੪॥੨॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ
॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨ
ਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥
੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰੈਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪ
ਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛ
ਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਘਟਿਘਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇ
ਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿਜਚਨਾ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥
ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿ
ਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਫੁਨਿਮੂਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸ੍ਰਮੁਦੀਆ॥
੩॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੂਡਤਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮ੍ਹਪੇਖਤਸੋਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿ
ਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ॥੨॥ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾ
ਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਫਲੁਸੋਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨ
ਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਮਹਿਆਪੇ॥ਹਰਿਜ
ਪੁਰਸਨਾਦੁਖੁਨਵਿਆਪੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਖਾਭੂਖਬਹੁਤਪਤਿਵਿਆਪਿਆ॥ਸੀਤਲਭਏਹਰਿ

ਹਰਿਜਸੁਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁਭਗ
ਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟੈਭਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਿਲੋਕਾਚਾਰ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਇ
ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕ
ਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂਧੂਰਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਹਿਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਆਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਮੁਖੁਊਜਲ
ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਰੁਗਹਿਲੀਨਾ ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁ
ਜਗਤਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ ਨੀਚਾਤੇਊਚਊਨਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਲੀਨਾ ॥੩॥ ਮਨਤ
ਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ ॥੧॥ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੂਧਿਆਵਤ ॥ ਜਲਨਿਬੁਝੈਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤ
ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਹਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥੨॥ ਮਤਿਪਤਿਧਨੁਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕਨਿਮ
ਖਨਵਿਸਰਹੁਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀ ॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣਬਿ
ਹੂਨਾ ॥ ਦਇਆਧਾਰਿਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਗੋਪਾਲਿਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭੁਘਰਮਹਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਅਬਉਤਰੇ
ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਬੇਦਿਲੇਖਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਨੈਨਹੁਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੇਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਭਿਦੁਖਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਣਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ ॥ ਊਚਮਹਲਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ॥ ਤੂਅਪਰੰਪਰਠਾਕੁਰਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀ
ਕੋਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਅਪਨੀਪੂਜਾ ॥੨॥ ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਵਤਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸੋਨਾਮੁਪਾ
ਈ ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨੁਪ੍ਰਭਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁਤਿਨਹੀਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਤਮਗਰਬੁਮਤਿਤਾਬਦੇਇਕਿਕਿਆ॥ਜਗਿਕਿਨੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਫਲੁਚਖਿ
ਆ॥੧॥ਭਗੁਰੀਬਿਦੈਛੋਡਿਜੰਜਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸਪਾਰੈਮੁਰੇਤਬਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਤਾਲਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਥਾਪਿਆ॥ਕਰਨਹਾਰੁਇਕਨਿਮਖਨਜਾਪਿਆ॥੨॥ਮਹਾਮੋਹਅੰਧ
ਕੂਪਪਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁ
ਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਹਾਈ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣੇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਜਾ
ਕੀਬਾਣੀ॥ਅਨਿਕਗੁਣਜਾਕੇਜਾਤਿਨਗਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਰੰਜਾਮਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਭਏਮਨੋ
ਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ॥੨॥ਅਰਥਧਰਮਕਾਮਮੋਖਕਾਦਾਤਾ॥ਪੂਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਬਿਧਾਤਾ॥੩॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਨਾਨਕਰੰਗੁਮਾਣਿਆ॥ਘਰਿਆਇਆਪੂਰੈਗੁਰਿਆਣਿਆ॥੪॥੧੨॥੧੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਨ
ਰਜੀਵੇ॥ਮਰਿਖੁਆਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਵੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਝਖਮਾਰਉਸਾਕਤੁਵੇਚ
ਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਹਿਘਨੇਰੇ॥ਮਿਰਤਕਫਾਸਗਲੈਸਿਰਿਪੈਰੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪ
ਹਿਜਨਨਾਮ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥
ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿ
ਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥
੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ਰੋਗਗਏਸਗਲੇ
ਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸਫਲੋਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕ
ਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿ
ਨਾਸੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਮਤਾਮੋਹਧ੍ਰੋਹਿਮਦਿਮਾਤਾਬੰਧਨਿ

ਝਾਪਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥
ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਹਾਬਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇ
ਸਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਲ
ਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮ੍ਹਾਰਿਆ॥ਸਾਧਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਭਿ
ਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿਦਕੀਸੂਖਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਹਰਿਆਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਧਾਰਿਆ॥
ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਏਪੂਰਨਇਛਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁਊਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੀਐਗੋਪਾ
ਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥
੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੨॥੭॥੨੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਿਰਜਿਭੋ
ਜਨੁਖਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅ
ਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀ
ਨੇਅਸਥਿਰਘਰਬਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੈਇਨਗ੍ਰਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮਾਰੈਕਰਤਾਰ॥੧॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਰ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੋਗ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬ
ਸੁਖਾਤੇਰੀਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਆਰੋਗ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹਅਵਖਦਜੋਗ॥੧॥ਆਇਬਸ
ਹੁਘਰਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗ॥੨॥੧੦॥੨੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਹੂਸੰਗਿਨਚਾਲਹੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਛਤ੍ਰਪਤਿ
ਸੰਤਨਕੈਖਿਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਧੁਰਕੀਢਾਲ॥ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿ

ਮਰਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਰਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਕਹਤਿਨਿਤਜਪਤਿਗੋਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕ
ਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾਲਾ॥੨॥੧੫॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦ
ਸੂਖਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਚੀਨ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਮਹਿਲੋਚ
ਹਿਸਭਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੂਕਛੁਬਿਘਨੁਨਥੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭ
ਤਾਕੇਸਭਦਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੬॥੩੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆਜਿਉਬਾ
ਲੂਘਰਬਾਰ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਰਬੂੰਦਾਰ॥੧॥ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਾਹਿਸ
ਤਿਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਰਹੀਜੋਗੀਤਜਿਗਏਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਸੁਪਨਾਰੈਨਿ
ਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਹਿਗਵਾਰ॥੨॥ਕਹਾਸੁਭਾਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈ
ਨਪਸਾਰਿ॥ਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿਚਾਲਸਹਿਸਭਿਅਪਨੀਵਾਰ॥੩॥ਜਿਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਅ
ਸਥਿਰੁਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆਬੈਸੰਤਰਿਪਾਗਉ॥ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਆਪਨਾਤੇ
ਬੋਲਕਰਗਉ॥੧॥ਜਉਪ੍ਰਭਜੀਉਦਇਆਲਹੋਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਮਨੁਬਾ
ਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਇਹਤਿਆਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਘਨੀਇਹੁਜੀਉਹੋਮਾਗਉ॥ਅਰਥ
ਆਨਸਭਿਵਾਰਿਆਪ੍ਰਿਅਨਿਮਖਸੋਹਾਗਉ॥੨॥ਪੰਚਸੰਗੁਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੋਖਅਰੁਰਾਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਪ੍ਰਗਟਭਇਆਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥੩॥ਸਰਣਿਸੋਹਾਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਉ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਲਾਲਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਨਹਲਾਗੈਦਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਇਆਸੁਖਦਾਈਆਮਿਲਿਆਸੁਖਭਾਇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਨਾਭੀਤਰੇਛੋਡਿਆਨਹਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਰਾਮਰਾਨਹਵਿਆਪਈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਘਾਨਿਆਗੁਰਿਅਮਰੁਕਰਾਇਆ॥੨॥
ਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਕਿਆਕਹਿਮੁਖਿਬੋਲਾ॥੩॥
ਸਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਪਾਵਉਧੂਰਿਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀ॥

॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ
ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ
ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ
ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥
ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ
ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਕਹੀਐ
ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ
ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ
ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ
ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ
ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ
ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ ਮਹਿ
ਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ
ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ
ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ
ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇ
ਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ

ਜੋਬ ਨਾ ਨਮੈਥਿ ਨੁਚਾਇਦਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਮਖੁਪਸੋਗਿਪ ਤਾਕਾਪਰਕੋਗਾਇ॥

ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਹੋਏਦੁਰਗਾਹਿ॥੨॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਮਨੁਸੁਖੁਭਇਆਬਿਨਸੇਗੁਨਦੇਤਾਹਿ॥ਇਉਅਉਸਰਤੇ
ਚੂਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਹਿ॥ਸੁਖਸਹਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਾਕੈਪੂ
ਰਨਨਾਹ॥੪॥੮॥੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰੁਜੇਤ॥
ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੇਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤੇ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਆਗਲਭਗੇਜਬਸਾਧਸੰਗੇਤ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਘਣੋਲਾਭੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਸੇਤ॥
੨॥ਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਮਿਟੀਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇਤ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਨੇਤ॥੩॥ਗੁਣਗਭੀਰਗੁ
ਨਨਾਇਕਾਗੁਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤ॥੪॥੯॥੩੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥
ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛਡਾ
ਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿ
ਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥
ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਟਹਲਕਰ
ਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲਾ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓ
ਤੁਮ੍ਹਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭ
ਤਿਨ੍ਹਲਾਗਉਪਾਲਾ॥ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਘਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾ
ਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾ
ਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁ
ਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵ॥ਸਰ
ਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮ੍ਹਭ
ਰਪੂਰਹਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭੁਕਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾ
ਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ
ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ
ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੧॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿ
ਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥
੪॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਜ
ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ
ਤਿਨ੍ਹ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸ
ਮਾਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥
ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹ
ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ
ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆ
ਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ
ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪੁ
ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ
ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ
ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ
ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀ

ਐਥੈਓਥੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਾਸਿਮਰਤੁ ਸਿਮਰਤੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਮਤਬਿਲਾਸਕਰੇਤਾ॥ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿ
ਕੂੜੇਨੇਤਾ॥੨॥ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਹੋਤਾ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਤਾ
॥੩॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡ ਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਤਾ॥ਦਾਸਦਾਸਕੈਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਤਾ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਰੰ ॥ਇਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸ॥ਸਭਊਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਗੁਣ
ਤਾਸ॥੧॥ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਪਰਮੇਸਰਕਾਆਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕ
ਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆਸਾਈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥੩॥ਚਿੰਤਅੰਦੇ
ਸਾਗਣਤਤਜਿਜਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਨਹਬਿਨਸੈਨਹਛੋਡਿਜਾਇਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਾਠੇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇ
ਕਾਢੇਦੇਹਾਥੇ॥੧॥ਓਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ਜਿਨਭੇਟਤਹੋਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨੁਦੇਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਲਿਆਅਬਆਇ॥ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ॥੨॥
ਭੈਬਿਨਸੇਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ॥ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀ
ਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭਤੇਰਾਆਧਾਰ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਨਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾ
ਨਾ॥੧॥ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਵਿਸਰੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਚੇਤੇਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇਖਤਲੀਲਾ
ਰੰਗਰੂਪਚਲਨੈਦਿਨੁਆਇਆ॥ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰ
ਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥੫੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਲੁਢੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ॥ਬਾਰੰਜਾਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਆਦਰਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾਵਉ॥੧॥ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ॥ਦੇਉਸੂਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀ
ਜਨੁਢੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ਉਆਰਸ ਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਹੋਇਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉਨ
ਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰ

ਤੁਧੋ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਹਿ ਸਰਣਿ ਆਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤ
ਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆ
ਖੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁ
ਝਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਸਰ
ਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ
ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ
ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ
ਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਆਨੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ
ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ
ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ

ਏਕੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਣਿ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭ੍ਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ਹ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾ
ਨ ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰ
ਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ
ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ
ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬ
ਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ
ਆਪਾਰ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇ
ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ
ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ
ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਖ ਅਕੀਤਾ ਕੀਨਾ ਜੀ ਜਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜੀ
ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵ

ਪ੍ਰਭਲਾਖਕ੍ਰੋੜਗਤਨਕੀਆਨਿ॥ਜੀਜੀਅਚਿਤਵਤਿਸਾਧਜਨਸੋਲੇਤਆਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਿਪਰੇਚਰਨਾਗਤਿਚਿ
ਜਨਪ੍ਰਭਕੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਸਤਜਨਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲਿਓਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰ
ਭਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿ
ਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਾਗੈ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਅਰਾਧੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਮੁਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੈ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਨਜੋਹਈਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋ
ਹਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ॥ਆਨੰਦਮਗਨਰਸਿਰਾਮਰੰਗਿਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫ ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੂਕੈਜੋਕਹੈਸੁਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁ
ਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਧੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰ
ਣਸਮਰਥੁਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਠਾਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮਪਾਏਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਬਹੁੜਿ
ਨਧਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਸੂਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫਲਪਾਉ॥੨॥
੬॥੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨੁਨਾਮੁਸਿਮਰਤਰਹਉਜਬ
ਲਗੁਘਟਿਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੂਹੈਤੂਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲ
ਜਾਸੁ॥੨॥੭॥ ੭੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾਮਨਾਵਹਿ॥
ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਕਲਿਆਣਰਸਪੂਰੈਗੁਰਿਕੀਨ॥ਜੀਅ
ਸਗਲਦਇਆਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਰਾ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿ
ਪ੍ਰਭਿਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਰੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਨਜੋਹੈਕੋਮੀਤਜਨਤੂੰਗੁਰ
ਕਾਦਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੂਰਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਬੀਆਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕ

ਕੀਬਨਤੀਆਗੈਤੇਰਾਜੀਉ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਰਾਖੇਗੋਬਿੰਦ।
ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕਕਰਿਦੇਖਾਲੇਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ।ਜੈਜੈਕਾਰੁ
ਜਗਤਮਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥੧॥ਊਚਅਪਾਰਅਗਨਤਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਹਾਥਿ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾ
ਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਹੋਏਕਿਰ
ਪਾਲ।ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਟੇਜਮਜਾਲ॥੧॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮ।ਸਹਜ
ਸੁਖਅਨੰਦਰਸਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾ
ਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁ
ਪੂਰਨਭਏਕਾਮ।ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆਨਿਤਰਾਮ॥੧॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹ
ਜਬਿਸ੍ਰਾਮ।ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਹਨਾ
ਮ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰੋਗੁ
ਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ।ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿ
ਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ।ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀ
ਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ।ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਾਤਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨ
ਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸ।ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤ
ਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕ
ਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ
।ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ।ਰਾਮ
ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾ
ਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਣੇ
ਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵ।ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ।ਰੋਗਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹ
ਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ।ਮਨਬਾਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਮੋਹੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋ
ਲਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨਦਰਸਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨ
ਮੋਹਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭਹੂਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਏਹਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇ
ਖੋਇਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਹਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਲੁਕਿਰ
ਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠ
ਤਸੋਵਤਜਾਗਤਇਹੁਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੂਮੇਰੀ
ਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਨੀਅਤ
ਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਮੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਿਬਿ
ਖਿਆਲੇਗ੍ਰਾਹਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰਨ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ਇਨਤੇ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨ॥੨॥੩॥
੮੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਆਨੰਦਮੰਗ
ਲਧੁਨਿਪੂਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮੁਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀ
ਦਾਤਿ॥ ॥ ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਿ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਪੇਖਿਪ੍ਰ
ਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥
੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨ
ਅਲਾਪ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰੀਰਾਮਰਸਾਇਣਿਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਚਰਣਗਹੇਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤੇ
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੮੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿ
ਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਲਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾ

*ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥

ਸੁ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬਖਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ॥੬॥੮੬॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰ

ਲਿਪ ਰਿਦ ਤਰਿ ਹਰਿ ਨਗੇ ਤੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਸਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਅਗਮ ਅਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰ
ਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥
॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋ
ਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥
ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ
ਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ
ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੭॥੯੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿ
ਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹ
ਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮॥੯੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ
ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ
ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ
ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥੨॥੯॥੯੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੇ
ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੰ
ਚਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਖਰੇ ॥ ਹੋਵਨੁ ਕਉਰਾ ਅਨਹੋਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ
ਜਰੇ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧਿ ਪਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ਗੁਰੁ
ਭੇਟੈ ਕਾਢੈ ਬਾਹ ਫਰੇ ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥ ਭਏ
ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ
ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੇਦੂਤਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੨॥੯੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਆਗੈਦਰਗਹਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਕਟੀਐਫਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮ੍ਹ੍ਹਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੂਟੈਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੨॥੧੩॥੯੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਲਸਮੂਹਉਧਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇਰੰਗਾ॥ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਹੀਵਸਹਿਸਾਧਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਹਿਰਾਜੰਗਾ॥੧॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਆਕਾਹੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮ੍ਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਬਡੋਦਇਆਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੋਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਲ॥੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਧਨਮਾਲ॥ਨਾਨਕਜਾਚਿਕਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮਾਗੈਸੰਤਜਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਦੂਤਨਕਉਤ੍ਰਾਸਅਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਆਵਣਜਾਣੁਭਰਮੁਭਉਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਹੇ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਵਡਭਾਗਿਲਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਾਨਕਕਹੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾਇਣਰਾਖੁ॥ਸੁਲਹੀਕਾਹਾਥੁਕਹੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੂਆਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਖਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਆ

੮੭

ਖਿਨਮਹਿਤਿਨਤੇਰੋਗਗਇਓਡੇਖਾਕੁਲਾਮਹਾਂਚਿਤਵਤੈਪਰਿਆਜਿਨਿਨਿਰਮਲਿਆਜਿਨਿਦੀਨਨਪਾਕਾ॥੧॥ਸੁਰਮੀ
ਤਪਨੁਕਿਛੂਨਗਇਓਸੈਛੋਡਿਗਇਆਸਭਤਾਪਸੰਤਾਪਾਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੀ
ਨੋਪੂਰਨਵਾਕਾ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁ
ਆਮੀਕਾਰਜੁਰਾਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਥਾਟੁਬਨਾਇਓਆ
ਪਿ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਨੇ
ਜਿਨਿਸਗਲੇਜੰਤ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪ॥ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿ
ਜਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨ
ਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਮਾਈ
ਬਾਪੁ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕ
ਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੁ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬ
ਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਣਿਆਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦੋਵੈਥਾਵ
ਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤ
ਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮ
ਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿ
ਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥ਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥੩॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿ
ਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀ

ਕਰਿਕਰਿਮੁਠੁਪਾਪਕਰਤਨਹਧੀਰਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇ
ਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇਝਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉ
ਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੋਬਿਦੁਸਿਮ
ਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜਨ
ਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇ
ਅਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੂਲਾਲਨ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾ
ਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾ
ਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪੁਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਤਾਕਾ
ਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾ
ਨੁ॥ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾ
ਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੋਖਣਭਰਣ॥ਥਾਨਥ

ਨੈਤ੍ਰਿਸਾਧਬਾਨਿਰੰਤਰਿਕਾਂਇਬਾਣਿਜਾਂਈਹਰਿਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁ
ਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਹੀਡਰਣਾ॥੨॥੨੦॥੧੧੬॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆ
ਮੀਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬਸੇਰਾ॥ਆਪੇਹੀਰਾਜ
ਨੁਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰੁਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖ
ਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰਨ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿਦਗੁਰਮੇਰੇਮੋਹਿ
ਅਪਰਾਧੀਸਰਨਚਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਜਾਨਿਓਪੇਖਿਓਠਉਰਨਾਹੀਕਛੁਢੀਠਮੁਕਰਨ॥ਬ
ਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰਭਤੁਮਰੋਕੋਟਿਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮਹਰਨ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੋਬਿ
ਰਦੁਪਤਿਤਉਧਰਨ॥ਕਰੁਣਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਨ॥੨॥੨॥੧੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰਹੁ॥ਸੰਤਹਚਰਣਹਮਾਰੋਮਾਥਾਨੈਨਦਰ
ਸੁਤਨਿਧੂਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੰਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰ
ਪੰਚਨਿਵਾਰਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭਰਮਾਹੋਮਿਜਰਹੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨੈਭਾਵਨੁਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਟ
ਰਹੁ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿਉਧਰਹੁ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

॥ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ਤੁਮਰੋਧਿਆਨੁਤੁਮਾਰੋਰੰਗਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਤੁਮਾਰੇਅੰਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀਟਹਲਸੰਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਊਠਨੁਬੈਠਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ਜਨਚਰਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀ
ਆਸਾਪੂਰਨਅਨੰਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ॥
ਜਨਕੀਧੂਰਿਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰ
ਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੀਘਾਲ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੋਮਾਲ॥੧॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਨਬੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾ
ਲ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੈਸਾਥ॥ਤੂਹਮਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਝਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਅਕਾਥ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕਤੇਰਾਉਕਰਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇ
ਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥ॥ਨਿਧਿ
ਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋ
ਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵ
ਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨ
ਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥ ਕਮਲਨ
੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾ
ਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰ
ਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁ
ਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈ
ਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿ
ਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤ
ਬੁਡੇਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸ
ਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੈ॥੨॥੯॥੧੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੮ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆ
ਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਨਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾ
ਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥
ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿ

ਨਿਕਸੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ੧੩ ॥ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅ
ਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ
ਲਾਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵਹੁ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵ
ਹੁਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆ
ਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ ੨
ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨੁਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧॥੧੨੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥
ਅਬਚਰਨਗਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲ
ਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐ
ਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਿਕਾਜਿਹਸਿਮ
ਰਤਮੁਕਤਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤ
ਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾ
ਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨ
ਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਸਹਸਾਨਹਚੂਕੈਗੁਰੁਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮ
ਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿ ੭
ੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯
ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਆਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈ
ਬ੍ਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈਨਹਮਨੂਆਬਸਿਜਾਕੋ॥ਨਿਹਫਲਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਸਾਚੁਕਹਤਮੈਯਾਕਉ॥੧॥ਜੈਸੇ

ਪਾਹਨੁਜਲਮੈਰਾਖਿਓਭੇਦੈਨਜਤਿਤਿਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨਹੁਭਗਤਿਹੀਨਜੋਪਰਾਨੀ॥੨॥ ਕਲਿਮੈ
ਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗੁਰੁਯਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥
ਚਉਪਦੇਏਕਸਬਦਚਉਪਦੇ॥੪॥ ਮ:੧॥੬॥ ਮ:੩॥੭॥ ਮ:੪॥੧੩੯॥ ਮ:੫॥੩॥ ਮ:੯॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ
੧੪੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ ਵਿਣੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ ਐਸਾਗਿਆ
ਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸਿਰਸਿਰਸਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਥਿਕ
ਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਥਿਕਹਣੈਤੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ ਸਾਚੀਰਹਤਸਾਚਾਮਨਿਸੋਈ॥ ਮਨਮੁਖਕਥਨੀਹੈਪਰੁਰਹਤਨਹੋਈ॥ ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਥਾ
ਉਨਕੋਈ॥੩॥ ਮਨੁਮਾਇਆਬੰਧਿਓਸਰਜਾਲਿ॥ ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਓਬਿਖੁਨਾਲਿ॥ ਜੋਆਂਜੈ
ਸੋਦੀਸੈਕਾਲਿ॥ ਕਾਰਜੁਸੀਧੋਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੪॥ ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਆਪੇਕਰਤੈਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥੫॥ ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀ
ਨਿਰਮਲਜੋਤਿ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਕੁਚਲਕਛੋਤਿ॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਾਨੈਵੇਖੈ
ਜੋਤਿ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਊਤਮਕਰਾਮੰ॥ ਮਨਮੁਖਿਜੋਨੀਦੂਖਸ
ਹਾਮੰ॥ ਬੰਧਨਤੂਟੇਇਕੁਨਾਮੁਵਸਾਮੰ॥੭॥ ਮੰਨੇਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੂਜਾ॥ ਕਿਸੁਵੇਖਾਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ ਦੇਖਿ
ਕਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਇ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨਕਾ
ਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ ਇਹੁਮਨੁਪੁੰਨੁਪਾਪੁਉਚਰੈ॥ ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿ
ਮਨਿਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਸਭੁਦੇਖੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਿਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀ
ਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ ਧਨੁਲੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ ਖਾਕੂਖਾਕੁਰਲੈਸਭੁਫੈਲੁ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈ
ਮੈਲੁ॥੨॥ ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਦਰਦੁਨਜਾਇ॥ ਛੂਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕੁਗਲਿਮਾਲਾ॥ ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਪੜਹਿਨਾਟਸਾਲਾ॥ ਨਾਮੁਵਿ

ਸਾਰਿ ਆਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਜੀਉ ਸੁਖੀਆ ॥੪॥ ਸੁਕਰਮੁ ਆਨ ਨ ਗਰਪਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਲ੍ਹਮ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਾਲਤੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧ ॥

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨ

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੁੋਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥

ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢੀਆ॥ਲਾਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉ
ਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਬੁਧਿਅਰ
ਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥
੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਆਗੈਅਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿਤੂਰਵਜਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥
ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਅ
ਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੂਘਰਉਸਰਈਆ॥ਆਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਢ
ਹਿਪਈਆ॥੭॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆਪੇਇਹੁਜਗੁਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖੇਲਈਆ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁ
ਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮਈਆ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪
ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਅਮਰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮ
ਮਰਣਦੋਊਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧਉਮੈ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਣਪਖਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜੈਗਿਰਸਤੁਭਇਆਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਟਿਕੈਨ
ਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੨॥ਧੀਆਪੂਤਛੋਡਿਸੰਨਿ
ਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਆਸਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀ
ਆ॥੩॥ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੰਬਰੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਚਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ॥ਪ੍ਰਭਵਨੁਕਰੈਬੂਝੈ
ਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧਦਇਆਘਰੁਲਹੀਆ॥੪॥ਆਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿ
ਰਿਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਮਿਲਿਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿ
ਪਈਆ॥੫॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਿਵਰਨਰੂਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈਆ॥ਸਾਧੂਸਰਣਿਪਰੈਸੋ
ਉਬਰੈਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈਆ॥੬॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕੰਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾ
ਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੋਜੋਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਧੰਨਾਜਟੁਸੈਣੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥੭॥
ਸੰਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿ

ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥੪॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭ
ਕੇਰੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ।
॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਣਕੋਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇ
ਉਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਣਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿ
ਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥
ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਆਕੋਨਾ
ਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਾ
ਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈ
ਬਹੁਤੁਮਨਿਭਈਆ॥੬॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈ
ਆ॥ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਣਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਹਾਗਨਿਥੂਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗਮਗੁਸਾ
ਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈ
ਆ॥੮॥੫॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਉਪਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ
॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕ
ਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕ
ਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤ
ਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨ੍ਹਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿ
ਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥
ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ
ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲ
ਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘ

ਰਿਧੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਿਨਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥
੭॥ਪ੍ਰਭਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੯॥੨॥੧॥੬॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧੨ ॥ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾ
ਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਣਿਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰ॥ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰ॥
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨ॥ਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨ॥
ਚੜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿਡੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਤਜਿ
ਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹ
ਡੋਲੀਐਇਤਊਤ॥ਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥
ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨਹਤਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਿਵਸਿਦਇਆ
ਲ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲਹਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾ
ਬਿਖੜੀਕਾਰ॥ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥ
ਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂਰਿ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗ॥ਮਨਿਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗ॥ਕਰਿ
ਦਇਆਲੇਹੁਲੜਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀਦੀਨਾਨਾਥਦਇ
ਆਲ॥ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰੁਬਿਖਿਆਕੂਪ॥ਤਮਅਗਿਆਨਮੋਹਤਘੂਪ॥ਗਹਿਭੁਜਾ
ਪ੍ਰਭਜੀਲੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਪੁਨਾਦੇਹੁ॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨਹੀਠਉਰ॥ਨਾਨਕਾਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾ
ਧੀਦੇਹ॥ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵਤਖੇਹ॥ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨਿ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾ
ਖਿਸੁਨਾਇ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਸਰਨਾਇ॥੩॥ਭੈਭੰਜਨਾਮੁਰਾਰਿ॥ਕਰਿਦਇਆਪਤਿਤਉਧਾਰਿ॥ਮੇਰੇਦੋਖਗਨੇਨ
ਜਾਹਿ॥ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾਥ॥ਨਾਨਕਾਦੇਰਖੁਹਾਥ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋ

ਪਾਲਾ॥ਸਰਬਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪਿਆਸਾ॥ਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਆਸਾ॥ਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾ
ਈ॥ਵਡਭਾਗਿਨਾਨਕਪਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰਾ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚੰਦਚਕੋਰਾ॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉ
ਹੇਰਾ॥ਅਲਿਕਮਲਭਿੰਨੁਨਭੇਰਾ॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਆਸਾ॥ਨਾਨਕਚਰਨਪਿਆਸਾ॥੬॥ਜਿਉਤਰੁਣਿਭਰ
ਤਪਰਾਨਾ॥ਜਿਉਲੋਭੀਐਧਨੁਦਾਨਾ॥ਜਿਉਦੁਧਜਲਹਿਸੰਜੋਗੁ॥ਜਿਉਮਹਾਖੁਧਿਆਰਥਭੋਗੁ॥ਜਿਉਮਾਤ
ਪੂਤਹਿਹੇਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨੇਤਾ॥੭॥ਜਿਉਦੀਪਪਤਨਪਤੰਗਾ॥ਜਿਉਚੋਰੁਹਿਰਤਨਿਸੰਗਾ॥ਮੈਗਲ
ਹਿਕਾਮੈਬੰਧੁ॥ਜਿਉਗ੍ਰਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ॥ਜਿਉਜੂਆਰਬਿਸਨੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥੮॥
ਕੁਰੰਕਨਾਦੈਨੇਹੁ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਚਾਹਤਮੇਹੁ॥ਜਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ॥ਗੋਬਿਦੁਭਜਨਾਰੰਗਿ॥ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ॥
ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥੯॥ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ॥ਸੋਸਰਬਫਲਹਰਿਲੇਇ॥ਕੁਲਸਮੂਹਕਰਤਉ
ਧਾਰੁ॥ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥ਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਜਸੁਗਾਹਿ॥ਹਰਿਪੈਜਰਖੈ
ਮੁਰਾਰਿ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿ॥੧੦॥੨॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧॥ ਮ:੧॥੨॥ ਮ:੩॥੧॥ ਮ:੪॥੬॥

ਮ:੫॥੨॥ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਥਿਤੀ॥ ਘਰੁ੧੦ ਜਤਿ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿ
ਨਜਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ॥ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬ
ਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹਲੁ
ਘਰੁਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਣੇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆਲੈਆਵਹਿਕਿਆ
ਲੇਜਾਹਿ॥ਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੨॥
ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁ
ਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇ
ਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ॥ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ॥ਅਸਟ
ਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾ
ਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਇਕਿਰਸੁ

ਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੂਠੇਕਉ
ਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਂਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈ
ਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾ
ਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ਸਾਚੈਸਾ
ਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ਅਸ
ਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾ
ਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰ
ਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀ
ਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅਨਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ॥
ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣਹੁ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁ
ਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਆਤਮਚੀਨੈ॥
ਪਾਖੰਡਿਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ਸੂਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਗੈਮਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹ
ਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਿਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ॥ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲ
ਪਟੈਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਿਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਹਿਕਬਹਿ
ਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮ॥
ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰ
ਸਮੁੰਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ਡਰਮਹਿ
ਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸ
ਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਣਪਤਾਲ
ਸਮਾਏ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀ
ਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾ
ਹਿ

ਤਿ ॥੧੯॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਖ ਪਾਪ ਬਿਖੁ ਖਾਨਿ ਸੁ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਉ ਆਸਾ ਤਉ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਛੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ ਆਸ ਅੰਤਾਕਾਲ ਹੋਇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਵਰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਤ ਕਿਨਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰ

ਤਾਰਿ॥ਨਿਹਚਲੁਸਾਚੁਰਹਿਆਕਲਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧੦॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ॥ਜੀਅਜੰਤਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਪਾਜੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੋਝੀਪਾਇ॥ਪਰਪੰ
ਚੁਚੂਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਤਿਸੁਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਸਭੁਦੂਜਾਹੂਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥
ਦੂਜੇਤੇਜੇਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥
੩॥ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਡਾਢਾਹੋਇ॥ਤਿਸਨੋਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇ
ਦੇਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸਤੇਊਪਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਉਣੁਡਰੈਡਰੁਕਿਸਕਾਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਂਤਿਵਸੈਸਰੀਰ
॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲਗੈਨਪੀਰ॥ਆਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਵੇਖੈਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਹਰਿ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੂਜਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥
ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥੬॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ਥਿਤੀ
ਵਾਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ਥਿਤੀਵਾਰਤਾਜਾਸਚਿਰਾਤੇ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਹਿਕਾਚੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇ
ਤਪਿੰਡੀਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਰੁ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਕੀਤੋ
ਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥੮॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਵਿਭਵਿਭਰਮਹਿਕਾਚੀਸਾਰੀ॥ਐਥੈਸੁਖੁਨਆਗੈ
ਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਚੁਮਹਲੁ
ਪਾਏ॥੯॥ਆਪੇਪੂਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਥਿਤੀਵਾ
ਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥੨॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਛੰਤਦਖਣੀ॥ ॥ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਆਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮਾ॥ਮਟੁਕੀਡਾ
ਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥ਲਿਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇਲਿਸਹਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁ
ਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ਧਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਆ॥
ਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੧॥ਸਚਿਨਵੇਲੜੀਏਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਾ॥ਆਉਨ
ਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮਾ॥ਨਾਹਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਾਵਏ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿ
ਅਕਥੁਕਥੀਐਸਹਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵਏ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਆਰਵੈਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਿਸ
ਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ॥੨॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੂਤੀਰਾਮਾ॥ਗੁਰਕੈ
ਭਾਇਚਲੋਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਰਾਮਾ॥ਧਨਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੂਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਇਕਭਾਇ
ਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲੀਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਘੜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜ
ਨੋ॥ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੋ॥੩॥ਜੋਤਿਸਬਾਇਅੜੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇਰਾਮਾ॥
ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮਾ॥ਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈ
ਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਣੈਤਾਰਿਤਾਰਣ
ਹਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੧ ॥ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮਾ॥ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾ॥ਅਵਿਗ
ਤੋਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂੰਜੀਐ॥ਮੈ
ਅਵਰੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇ॥ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਹਿ
ਰਹੇ॥੧॥ਭਿੰਨੜੀਰੈਣਿਭਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਾਮਾ॥ਨਿਜਘਰਿਸੂਤੜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮਾ॥ਨਵਹਾਣਿ
ਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆ॥ਤਜਿਕੂੜੁਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆ॥
ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥
੨॥ਜਾਗੁਸਲੋਨੜੀਏਬੋਲੈਗੁਰਬਾਣੀਰਾਮਾ॥ਜਿਨਿਸੁਣਿਮੰਨਿਅੜੀਅਕਥਕਹਾਣੀਰਾਮਾ॥ਅਕਥਕ
ਹਾਣੀਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਏ॥ਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਸੂ
ਝਏ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆ॥ਓਹੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉਰਿ

ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਲਿਖਿਬੁਲਾਇਤਿਨੀਏਭਗਤਿਜਿਨੇਤੇਰੀਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਤਨੀਸੀਸੁਖਿਦੇਤੀਰਾਮ ॥ ਮਨੁਮ
ਰਿਗਿਏਸਘਟਿਸੀਏਲੋਕਨਾਥੁਪਛਾਣੇ ॥ ਮਨੁਰੰਗਿਡੋਲਿਨਜਾਇਕਿਤਹੀਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣੇ ॥ ਸੋਅਧ
ਰੁਤੇਰਾਤੂਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਣੁਤਕੀਆਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿਸੂਚਾਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਝਗਰੁਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਵਡਭਾਗੀਆ

ਵਡਭਾਗੁ ਤੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੋਕਾ ਵੇ ਵਡਿਆਈਆ ॥੪॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਰਸਿਆ।ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀਫਸੀਆ।ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁ
ਜਣਾਇਆ।ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮ
ਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਧਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭਿਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ।੩।ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇ
ਜਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮ।ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮ।ਬ੍ਰਹਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐਏਕੁਏ
ਕੁਵਖਾਣੀਐ।ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਜਾਣੀਐ।ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾ
ਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ।੪।੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ। ।ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁ
ਗਾਵਹ।ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹ।ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾ
ਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ।ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ।ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀ
ਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁੜਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ।੧।ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ।ਓਹਜੋਹੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ।ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰ
ਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ।ਹੋਇਢੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ।ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤ
ਪੂਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ।੨।ਮੋਹਿਅਨਾ
ਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ।ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ।ਨਹਚਤੁਰਿਸੁਘ
ਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ।ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ।ਜੈਜੈਜਇ
ਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾ
ਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ।੩।ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਝਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ।ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤ
ਉਮੁਖਿਪਰੈ।ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ।ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਭਮਹਿਮਿ
ਲੁਹਮਾਰੀਹੋਇਗਤੇ।ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨੁਚਰੈ।ਨਾਨਕੁਪਇ
ਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੀਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਰੈ।੪।ਧਨਿਧੰਨਿਹਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿਆਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾ।
ਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਰਾ।ਹਰਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਣਾ।ਨਵਲ
ਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨਭਣਾ।ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ।ਨਾਨਕੁ

ਪਹਿ ਐਸੈ ਸੰਗੀ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮਾ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ
ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾ
ਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦ
ਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸ
ਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋ ਰਾਮ ॥
ਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ
ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥
ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁ
ਹਾਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦ ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪ
ਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾ
ਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ
ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਰਸ ਭਿੰਨਿ
ਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀ
ਕੇ ਰਾਮਾ ॥੪॥੨॥੫॥੨॥੨॥੫॥ ਜੁਮਲਾ ੯ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ਮਃ ੪ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁ
ਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘ
ੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹ
ਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹ
ਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥
ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਅੰਤਿਲਏਛਡਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ॥ਪਾ
ਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆ
ਮਨਿਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਕਟਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਹੁਤੁਮਪਿ
ਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅ
ਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇ
ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁ
ਹਰਿ॥ਸਭੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗ
ਧਰਿ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝਖਿਝਖਿਪਵੈਝ
ੜਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਜਿਨਕੈਹਿ
ਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿ
ਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰ
ਘੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜਿਸ

ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥

ਨੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਦੂ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥

ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੩ ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈ
ਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿ
ਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁ
ਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿ
ਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇ
ਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ੩ ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁ
ਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥
॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ[ਗਿਆਨੁ]ਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ਮਃ੩
ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕ
ਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਭਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿ
ਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਵਥੁਨਵੇਸਾਹੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਹੁ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਹਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇ
ੜਿਨਜਾਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮਧਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੩ ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆ॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਉਦਾਸਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇਧੰਨੁਜਣੇ
ਦੀਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣ

ਭੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆ
ਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨ
ਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁ
ਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ॥
ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ॥ ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪਣੀਪਰ
ਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆਵੈ
ਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈਨਸਕਹਿਹੋਰਥੈਦੇਸ
ਦਿਸੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈ
ਪਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋ
ਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾ
ਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿ
ਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁਹਰਿ
ਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਧਨ
ਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁ
ਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾ
ਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥
੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈ
ਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣ
ਹਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾ
ਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁ

ਗਿਰਤੀ ਪੁਰਖੁ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਸਾਂਝਨਾ ॥ ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭ
ਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਨੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰ
ਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ
ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਿਤਿ ਕਿਰੋਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਇਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿ ਅਭਮਾਨ ਹਉਮਾਨੁ ॥
॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾ
ਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨਿ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚ
ੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ॥
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ
ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ
ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ
ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂ
ਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਂਹ

ਅਨਦੁ

ਤਿਦੂਹੈਗਲੀਆਨਾਹਿਅੰਕੁਰਾਜਾਭੁਜਾਇਦਿਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸੀਸੁਰਸਗੀਮਿਲਤਪਾਵਿਣਪਾਵਨੁਤੁਝਿਆਵੈਏ
ਟਿਕਿਆ
ਤਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਜਰਿਸਾਂਤਿਤਨਿਆਵੈ।ਨਾਨਕਇ
ਹੁਅਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮੰਨੈਸੁਸਭਨਾਂਭਾਵੈ॥੧੩॥੧ ਸਲੋਕ॥੨੭॥
ਚਉਪਦੇ॥੧੮੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥ ਛੰਤ॥੯॥ ਥਿਤੀਵਾਰਸਤ॥੨॥ਜੁਮਲਾਬਿਲਾਵਲੁ
ਵਾਰ॥੧॥
੧੭੨॥ ਜੀਤੁ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਕੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ। ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾਰਹਨੁਨਕੋਊਪਈਹੈਰੇ।
ਸੂਧੇਸੂਧੇਰੇਗਿਚਲਹੁਤੁਮਨਤਰਕੁਧਕਾਦਿਵਈਹੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੇਬੂਢੇਤਰੁਨੇਭਈਆਸਭਹੂਜਮੁਲੈ
ਜਈਹੈਰੇ।ਮਾਨਸੁਬਪੁਰਾਮੂਸਾਕੀਨੋਮੀਚੁਬਿਲਈਆਖਈਹੈਰੇ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਅਰੁਨਿਰਧਨਮਨਈਤਾ
ਕੀਕਛੂਨਕਾਨੀਰੇ।ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾਰੈਐਸੋਕਾਲੁਬਡਾਨੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਜੋਹਰਿਭਾਏਤਿਨ
ਕੀਕਥਾਨਿਰਾਰੀਰੇ।ਆਵਹਿਨਜਾਹਿਨਕਬਹੂਮਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਗਾਰੀਰੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਿਮੀਮਾ
ਇਆਇਹੈਤਜਹੁਜੀਅਜਾਨੀਰੇ।ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀਰੇ॥੪॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਬਿਦਿਆਨਪਰਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ।ਹਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੧॥ਮੇਰੇਬਾਬਾ
ਮੈਬਉਰਾਸਭਖਲਕਸੈਆਨੀਮੈਬਉਰਾ।ਮੈਬਿਗਰਿਓਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਬਉਰਾ
ਰਾਮਕੀਓਬਉਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਇਓਭ੍ਰਮੁਮੋਰਾ॥੨॥ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀਮਤਿਖੋਈ।ਮੇਰੇਭਰਮਿਭੂਲਉ
ਮਤਿਕੋਈ॥੩॥ਸੋਬਉਰਾਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ।ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏਕੈਜਾਨੈ॥੪॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁ
ਨਮਾਤਾ।ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁ
ਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ।ਅਜਹੁਬਿਕਾਰਨਛੋਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿ
ਧਿਭਾਰੀ।ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨ
ਹਜਾਈ।ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿ
ਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ।ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀਕਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂ

ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਹੀਦਇਆਲੁਮੋਹਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥੩॥

ਸਰਬਬਿਆਪੀ॥੩॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ਤਾਨਾ
ਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕੁਲਕਉਨੈਰਾਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੂਤੇ
ਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾਤਸੂਤਇਨਿਮੁਡੀ
ਏਖੋਏਇਹੁਮੁਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥੨॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀ
ਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਹਰਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰੁਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏ
ਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਜਨੁਹੋਇਸੋਇਕਤਡੋਲੈਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾ
ਜਾ॥ਹਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾਜਾ॥੧॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਸੰਸਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕੋਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਤੇਬਿਗਰੀ॥ਸੀ
ਲੁਧਰਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥੧॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੰਚੀਇਹਕਾਇਆਇਹਮਿਥਿਆ
ਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਹਮਕੀਏਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਗਰੀ॥੧॥ਸੰਧਿਕਤੋਹਿਸਾਧਨ
ਹੀਕਹੀਅਉਸਰਨਿਪਰੇਤੁਮਰੀਪਗਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਬਿਨਤੀਸੁਨੀਅਹੁਮਤਘਾਲਹੁਜਮਕੀਖਬਰੀ॥
੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਸੁਰਤਿਕਰੈਕੋਮੇਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਖੋ
ਲਿਕਿਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਧਨਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀਸ੍ਰਵਨਨਸੁਨੀਅਤੁਸੁਜਸੁਤੁਮਾਰ॥ਮਾਗਉਕਾਹਿਰੰਕ
ਸਭਦੇਖਉਤੁਮਹੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਾਮਾਬਿਪਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਹੈਅਪਾਰ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮ੍ਰਥਦਾਤੇਚਾਰਿਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਰ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਆਧਾਰੀ॥
ਭ੍ਰਮਕੈਭਾਇਭਵੈਭੇਖਧਾਰੀ॥੧॥ਆਸਨੁਪਵਨਦੂਰਿਕਰਿਬਵਰੇ॥ਛੋਡਿਕਪਟੁਨਿਤਹਰਿਭਜੁਬਵਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਤੂਜਾਚਹਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਨਭੋਗੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਸੌਜਗਿਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨਿਮਾਇ
ਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉਜਨਕਹਾਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਫੰਨੀ॥ਇਸਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕ
ਰਿਰਾਖਹੁਬਾਂਧੇਆਪਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚਝੂਠੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿ
ਬਿਗੂਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲਅਨੂਪ॥
ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤ

ਕਛੂਅਨ ਦੀਸ ਹੀ ਨ ਕਹੀ ਸੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਪਨੋ ਬਿਨ ਨੈਨ ਤਉ ਦੀਸੈ ਐਸੇ ਪੁਰਿ ਦਿਨ ਪਾਤਾ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
ਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘ
ਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੨॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿ
ਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ
ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ
ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ
ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ ॥
ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ
ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿ
ਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੈਸਾ
ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ ॥ ਬਰਨ ਅਬਰ
ਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖਤ੍ਰੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ
ਮਨ ਸੋਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀ
ਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰ

ਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤੰਬਰਾਬਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿ
ਓਇ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਣੀਸਧਨੇਕੀਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ
॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਕਤ
ਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈ
ਫੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬੂਡਿਮੂਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵ
ਉ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥
ਜੁਮਲਾ ੧੬॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਇਨ੍ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ੍ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮ੍ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ੍ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ੍

ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਤੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸ
ਕਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪ
ਨਾ॥ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨ
ਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁ
ਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡ
ਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿ
ਲਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇ
ਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿ
ਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿ
ਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁ
ਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀ
ਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿ
ਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂਮਾਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਸ
ਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਓਹੁ
ਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਹਰਿਜਨੁਨੀ ਜੋ
ਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਹਰਿ
ਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰਈਐ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪਣੀਜੋਤਿਧਰੀਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਐ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟ
ਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇਰੀਤਾਂਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦ
ਧਿਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਈਐ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰੈ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰੈ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਮੇਰਾਬੀਰੈ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰੈ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰੈ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥

(margin: ਸੋਭਾਈ)

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥

(margin: ਅ)

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਾਇਲੇ॥ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿਬਿਨਸਿਓਓਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂਹੋਆਪੰਚਵਾਸਿਵੈਰੀਕੈਛੂਟਹਿਪਰੁਸਰਨਾਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਾਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁਕਿਛੁਭੋਜਨਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵ॥ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੋਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅ

ਪਲਿਮਖਨਾਮੁਗਾਉ।ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤ।ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ।੪।੧।੨।
ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ।ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ।ਨਾਮੋੁਹੀਇਸੁਮਨਕਾਅਧਾਰੁ।ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟ।ਨਾ
ਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟਿ।੧।ਰਸੁਦੀਨੋਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ।ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ।੧।ਰਹਾਉ।
ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਜੀਅਕੀਰਾਸਿ।ਨਾਮੋਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤ।ਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ।ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿ
ਨਾਮੋਡੀਠਾ।੨।ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੇ।ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ।ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ।ਨਾਮਸੰ
ਗਿਇਹੁਮਨੁਗੀਧ।੩।ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ।ਨਾਮੇਆਵਨਜਾਵਨਰਹੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ।
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ।੪।੨।੪। ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ।ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ।
ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ।ਗਰਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ।ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ।੧।ਐਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ।ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਰੰਕੁਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਿ।
ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪੂਰਾਨ।ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ।੨।ਜਾਕਾਅੰਤੁ
ਨਜਾਨਸਿਕੋਇ।ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ।ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟ
ਅਧਾਰੁ।੩।ਨਾਮਰੰਗਿਭਗਤਭਏਲਾਲ।ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲ।ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ।
ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ।੪।੩।੫। ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ।ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ।ਜਾਕੈ
ਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ।ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਹੋਹਿਨਾਸ।ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸੁ।੧।ਸੇਸੰਤਨਹਰਿਕੇ
ਮੇਰੇਮੀਤ।ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ।ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿ
ਭਰਮੁਭਉਨਸੈ।ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾਰ।ਜਾਕੀਰੇਨੁਬਾਛੈਸੰਸਾਰ।੨।ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ।
ਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰ।ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਜਾਨੈਭੇਉ।ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ।੩।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ।ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏ।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿ
ਨਾਏ।੪।੪।੬। ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ।ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰੁਮਨੁ
ਮਾਨ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ।ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ।੧।ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ।
ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਭੂਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ।ਅਵਰਤਿਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾ
ਇਆ।ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ।ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾਈ।੨।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸ।ਅੰ
ਧਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ।ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ।੩।ਗੁਰੁ

ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊ
ਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕ
ਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ
ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ
ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥ ਗੋਂਡ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥
ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥ ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗ
ਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ
ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇ

ਲੁਕਰਿਜਗਤਫਹਾਇਓ॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨਬਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥੪॥੯॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋ
ਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ
॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜਨ
ਮਮਰਨਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲ
ਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿ
ਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕ
ਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥ਇ
ਨਬਿਧਿਰਮਹੁਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
ਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਹੈਸੁਆਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥੨॥
ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾਨੁ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁ
ਜਪਤਗੋਪਾਲ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨੁਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦੇਹੁ
ਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਜਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪ
ਾਲ॥ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸਭਤਿਆਗਿ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡਭਾਗਿ॥੧॥ਆ
ਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਆਨੰਦਾ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸੰਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮ
ਇਹੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰਿਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭ
ਕਾਰਣਕਰਣ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਕਬ
ਹੂਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅ
ਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬ
ਖਸਿੰਦ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਦ

ਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬੀਨਤੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ ਅਉਖਧੁ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੈ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾ
ਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ
ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ
ਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾ
ਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰ
ਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥
੧ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥
ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅ
ਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ
ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥

੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇ
ਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸਭਮਾਹਿਨਿਵਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰਕਿਨਜਾ
ਹਿ॥ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਹਿਥਸੰਸਾਰ॥ਨਾਰਾ
ਇਣਕਹਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਣ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਡਾਇਣ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦ॥ਨਾਰਾਇ
ਣਕੀਨੇਸੂਖਅਨੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੋਪਰਤਾਪ॥ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੋਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਸਾਧਸੰ
ਗਿਨਰਾਇਣ॥ਬਾਰੰਬਾਰਨਰਾਇਣਗਾਇਣ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਹੀ॥ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗ
ਹੀ॥੪॥੧੭॥੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧॥ਮਾ ਰਹਾਉ
ਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਹੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਪੋਹੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈ
ਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਹੁ॥ਦੂਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪੋਹਤਨਾਹਿ॥ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੋਜਾਇ॥ਗਰੀਬਦਾ
ਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੋਦਾਸੁਰਖਿਆਅਪਣੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੇਕੋਬਹੁ
ਤੁਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤਾਖਾਕੂਨਾਲਿ॥੩॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿ
ਹਾਰ॥ਅਪਣੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ॥ਪ੍ਰਾਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੂਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੂਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇ
ਸੁਦੂਖੁਨਹੀਜਮਜਾਲਾ॥ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਉਸਨੁ
ਨਹੀਇਸੁਸੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈ
ਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਾਆਇਆ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਇਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇ
ਆ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤ
ਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਆਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਹੋਇਦਇਆਲ॥
ਸਾਧੂਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਾਂ
ਕਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆ

ਜਾਗੈ॥੩॥ਨਾਨਕਮਲਜਨਕਾਅਧਾਰੁ।ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਉਸਤਤਿਦਾਧਾਰੁ।ਦਾਸਜਨਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ।ਗਿਆਨ
ਨਿਤਸੁਖੁਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ॥੪॥ ॥੨੩॥੨੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿ
ਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਗੋਪਾ
ਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਉਪਤੀਆਏ॥ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀ
ਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦੁ॥ਸੰਤਜਪ
ਹਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ॥ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲਭਏ॥ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦ
ਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥੪॥
ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੋਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿ
ਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂ
ਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨ
ਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥ ੨੯॥ ਜੋੜੁਉਣਤੀਹ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿ
ਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿ

ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਆ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥ ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਬਧ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤ ਹੌ ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨

ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥ ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥ ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥੨॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥ ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥ ਗੋਂਡ ॥ ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ ਦੁਆਰ ਊਪਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥ ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿਬੋ ਕਾਲ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਜਾਕੀਜਾਤਿਕਨਥੈਬਿਨਾਤਿ।ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਤਿ।੧॥ਇਕਿਦੁਹਿਮੰਦਰਿਇਕਿਦੁਹਿਬਾਟ॥
ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ।ਮੂੜਪਲੋਸਿਕਮਰਬਧਿਪੋਥੀ।ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ।੨॥
ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ।ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ।ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਰਿ।ਇਨਮੁੰਡੀਅਨ
ਭਜਿਸਰਨਿਕਬੀਰ।੪॥੩॥੬॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ।ਉਸੁਰਖਵਾਰਾਅਉਰੋ
ਹੋਵੈ।ਰਖਵਾਰੇਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ।ਆਗੈਨਰਕੁਈਹਾਭੋਗਬਿਲਾਸ।੧॥ਏਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ।
ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਾਰੀ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਗਲਿਸੋਹੈਹਾਰੁ।ਸੰਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੈਸੰਸਾਰੁ।
ਕਰਿਸੀਗਾਰੁਬਹੈਪਖਿਆਰੀ।ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਫਿਰੈਬਿਚਾਰੀ।੨॥ਸੰਤਭਾਗਿਓਹਪਾਛੈਪਰੈ।ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਮਾਰਹੁਡਰੈ।ਸਾਕਤਕੀਓਹਪਿੰਡਪਰਾਇਣਿ।ਹਮਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰੈਤ੍ਰਖਿਡਾਇਣਿ।੩॥ਹਮ
ਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਉ।ਜਬਹੂਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ।ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਬਾਹਰਿਪਰੀ।ਸੰਸਾ
ਰੈਕੈਅੰਚਲਿਲਰੀ।੪॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਜਾਕੈਰੇਨਾਹਿ।ਆਵਤਪਹੀਆਖੂਧੇਜਾਹਿ।
ਵਾਕੈਅੰਤਰਿਨਹੀਸੰਤੋਖੁ।ਬਿਨੁਸੋਹਾਗਨਿਲਾਗੈਦੋਖੁ।੧॥ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਮਹਾਪਵੀਤ।ਤਪੇਤਪੀਸਰ
ਡੋਲੈਚੀਤ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੂਤੀ।ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉਸੂਤੀ।ਸਾਧੂਕੈਠਾਢੀਦ
ਰਬਾਰਿ।ਸਰਨਿਤੇਰੀਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰਿ।੨॥ਸੋਹਾਗਨਿਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰੀ।ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛਨਹਰੀ।
ਜਉਲਗੁਪ੍ਰਾਨਤਊਲਗੁਸੰਗੇ।ਨਾਹਿਤਚਲੀਬੇਗਿਉਠਿਨੰਗੇ।੩॥ਸੋਹਾਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਆ।ਦਸਅ
ਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੇਧੇ।ਬਡੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹੈਛੇਧੇ।੪॥ਸੋਹਾਗਨਿ
ਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ।ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਬਿਧਵਾਰਿ।ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੇਮਿਟਵੇਫੂਟੇ।ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਛੂਟੇ।੫॥੫॥੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਠਾਹਰੈ।ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥
ਕੁੰਭਬਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ।ਸਾਧੂਬਿਨੁਐਸੇਅਬਗਤੁਜਾਵੈ।੧॥ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੁਰਾਮੁਨਚੇਤੈ।ਤਨਮਨ
ਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੇਤੈ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਬੋਈਐ।ਸੂਤਬਿਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥
ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ।ਸਾਧੂਬਿਨੁਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ।੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾ
ਲੁਨਹੋਈ।ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ।ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰ।ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਵਾਰ।੩॥
ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ।ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ।ਕਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ।
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ।੪॥੬॥੯॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ।ਮਨ

ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜਿ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥ ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥ ਗੋਂਡ ॥ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧੁ ਮੈ ਪਾਈ ॥

॥੧॥ਜਹਾਜਹਾਧ੍ਰੂਅਨਾਰਦੁਟੇਕੈਨੈਕੁਟਿਕਾਵਹੁਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬਹੁਤੁਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜ
ਮਤਿਏਹ॥੨॥੩॥ ਗੋਂਡ॥ ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇਅਕੇਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀ
ਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ॥ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ॥
ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖਨੁਘੂਟਲਾ॥੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਭੇਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥
ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾ
ਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ॥੫॥੪॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ਸੋਹਰਿ
ਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਏਨਮਸਤੇਹਰਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਨਾਕਸਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੂਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ॥ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁ
ਕੀਪੂਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ॥
ਗਊਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥
ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥੪॥੧॥੫॥ ਗੋਂਡ॥ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾ
ਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰੁਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੈਹਉ॥ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥
ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ਤੂਕਹੀਅਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਇਉਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਗੋਂਡ॥
ਆਜੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆਮੂਰਖਕੋਸਮਝਾਊਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀ
ਥੀ॥ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋਰੀਲਾਂਗਤਲਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥੧॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਮਹਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿ
ਆਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਮੋਦੀਕੇਘਰਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥੨॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁ
ਸੋਭੀਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥੩॥ਹਿੰਦੂਅੰਨ੍ਹਾਤੁਰਕੂ
ਕਾਣਾ॥ਦੁਹਾਂਤੇਗਿਆਨੀਸਿਆਣਾ॥ਹਿੰਦੂਪੂਜੈਦੇਹੁਰਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਸੀਤਿ॥ਨਾਮੇਸੋਈਸੇਵਿਆ

ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥ ਦੋਹੀ ਤੋਰਿਆ ਦੋਹੀ ਈਤੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ
ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ
ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁ
ਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ
ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਉਪਜਿਓ
ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇ
ਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥
ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ
ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰ
ਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥
ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪ
ਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥
ਕਬੀਰ ਜੀ ॥੧੧॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥੭॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦ ॥ ਜੋੜੁ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰ
ਾਨਾਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥
੧॥ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈਕਬਹੂਜਾਇਪਇਆਲੇ॥ਲੋਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
ਭਾਲੇ॥੨॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹਸੁਆਮੀਭਾਹਿ
ਬਲੰਤੀਆਈ॥੩॥ਨਕਿਸੀਕਾਮੀਤੁਨਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂਦੇਵਹਿ
ਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ॥ਜਹ
ਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉ
ਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨ
ਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਆਪੇਸਰਬਰਹਿਆਭਰ
ਪੂਰਿ॥ਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆ
ਨੈਣੀਲਾਗਸਿਬਾਣੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਪਰਤਾਪਹਿਗਾਪ੍ਰਾਣੀ॥੪॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲਹੈ॥ਜਿਸੁਦਰ
ਕਾਰਣਿਫਿਰਾਉਦਾਸੀਸੋਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਨਹਮਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇ॥ਮਾਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀ
ਘਰੁਬਾਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿੰਤੇਨਾਮਾਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆਤੁਮਸਰਿਨਾਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊਚਾ
ਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ॥
ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨਕਏਕੁਮਿਲੈ॥੪॥ਇਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਙੀ
ਬਾਜੈਲੋਕੁਸੁਣੇ॥ਪਤੁਝੋਲੀਮੰਗਣਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪੜੇ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇ
ਉਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਣਿਬੰਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੂਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ਮਰਣ

ਜੀਵਣਕਉਧਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥੨॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜੋਗੀਜੰਗਮਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਰੇ॥
ਜੇਤਿਨਮਿਲਾਤਕੀਰਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥੩॥ਕਾਗਦੁਲੂਣੁਰਹੈਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ਐਸੇ
ਭਗਤਮਿਲਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰ
ਦ੍ਰਾਨਾਨਕੁਬੋਲੈ॥ਵਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਹਡੋਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਲੇ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁ
ਲਤਾਰੇ॥੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਿਖਿਆ
ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥ਹੋਵੈਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ਧਿਆਨਰੂਪਿਹੋਇਆਸਣੁਪਾਵੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਤਾ
ੜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾ
ਸੁਵਲਾਏ॥ਨਿਹਚਉਨਾਨਕਕਰਤੇਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੰਧਿਮਿਲਾ
ਏ॥ਦੀਖਿਆਦਾਰੂਭੋਜਨੁਖਾਇ॥ਛਿਅਦਰਸਨਕੀਸੋਝੀਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
ਹਮਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀਹੈਪਵਣੁਲਗੈਮਤੁਜਾਈ॥ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਣਕਉਆਏਨਿਹਚਉਦੇਹਿਵਡਿ
ਆਈ॥੧॥ਗੁਰਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ਦੇਹਿਭਗਤਿਪੂਰਨਅਵਿਨਾਸੀਹਉਤੁਝਕਉਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਅਰੁਜੰਗਮਏਕੁਸਿਧੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਰਸਤਪੈਰਸਿਝਤਤੇਸੁਆਮੀ
ਅਖਰੁਜਿਨਕਉਆਇਆ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਜਾਨਾਨਾਮੁਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਨਾਨਕਭੇਟਿਓਸਾਚੈਸਬਦਿਨਿਬੇਰਾ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰ
ਲਾਈਐਏਤੁ॥ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਹਾਲੰਘਹਿਜੇਤੁ॥ਅੰਤਰਿਭਾਹਿਤਿਸੈਤੂਰਖੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਵਾਬਲੈ
ਅਥਕੁ॥ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਛੀਮਿਟੀਸੋਝੀਹੋਇ॥ਤਾ
ਕਾਕੀਆਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਹੁਢਾਲਿ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਘਟਿਦੀਵਾਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀ
ਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥੩॥ਡੋਲੈਵਾਉਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈਜਿਉਸਿੰਘਾਸਣਿਲੋਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਕਿਵੈ
ਸੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਾਈਆਗਣੀਸਹੰਸ॥ਐਸਾਦੀਵਾਬਾਲੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਹੋਵੈਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਦਿਬਹਾਲੇਪਾਸਿ॥੧॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ॥ਤੂਦੇਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ॥ਭਾਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਧੁਰਿਤੈ

ਛੋਡੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੨॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਆਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੩॥ਲੋਕੁਧਿਕਾਰੁਕਹੈਮੰਗਤਜਨਮਾਗਤਮਾਨੁਨਪਾਇਆ॥ਸਹਕੀਆ ਆਗਤ
ਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਾਤੈਤਾਕਹਣੁਕਹਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਗਰਮਹਿ
ਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾਗਰੁਕਵਣੁਬੁਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਉਤਭੁਜਚਲਤਆਪਿਕਰਿਚੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਛਾਣੈ॥
੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਮਹਿਰੈਣਿਰੈਣਿ
ਮਹਿਦਿਨੀਅਰੁਉਸਨਸੀਤਬਿਧਿਸੋਈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥
੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਾਰਿਨਾਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੂਝਹੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਧੁਨਿਮਹਿਧਿਆਨੁਧਿਆਨਮਹਿਜਾ
ਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਨੀ॥੩॥ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੂਆਪੰਚਮਿਲੇਗੁਰਭਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸੋਸੇਵਕਿਰਾਮਪਿਆਰੀ॥ਜੋਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾ
ਰੀ॥੧॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਜਛੋਡਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਵਾਜੇਅਨਹਦਘੋਰਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਰਸਿਮੋਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰੁਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਸਭਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਬਾਣੀ॥ਮਨੁਰਾਤਾਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਤਹਤੀਰਥਵਰਤਤਪ
ਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜਹਆਪੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥ਖੁਧਿਆਦੁਸਟਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ॥
ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸਹਜਘਰਿਵਾਸੈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਏਕੋਕਰਿਦੇਖਿਆ
ਭੀਖਿਆਭਾਇਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬੈਲਗਡੀਆਦੇਹਧਾਰੀ॥ਰਾਮਕਲਾਨਿਬਹੈਪਤਿਸਾਰੀ॥
ਧਰਤੂਟੀਗਾਡੋਸਿਰਭਾਰਿ॥ਲਕਰੀਬਿਖਰਿਜਰੀਮੰਝਭਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮ
ਕਰਣਾਸੋਗਬਿਓਗੀ॥ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਹਜ
ਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਲੂਟਾ॥ਮਨਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿ ੯੦
ਜਨਤਰਣਾ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਘਰਿਘਰਿਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥
ਸਤਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰਹੈਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ਜਿਨਾਮਿ
ਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂਰਿ॥ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿ
ਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿਦੂਜੈਦੁਬਿ
ਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥
੩॥ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ॥
ਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾਚੀਕੀ
ਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥੫॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰ
ਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇ
ਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁ
ਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ਨਾਨਕਰਤਨਜਵੇਹ
ਰਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇ
ਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥
੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਵਡ
ਭਾਗਹੋਵਹਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਾਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁ
ਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣਨਸੁਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇ

ਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸੁਲਗਾਇ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿਕੇ
ਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭਾਇ॥੪॥ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਾਥੁਵਤਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਹੈਮੀ
ਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਊਤਮਮਿਲਿਊਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈ॥
ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਖੁਸੀਕਰਾਵੈ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀਰਿਦਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੋਫਲੁਪਾਵੈ॥੩॥ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਹਰਿਸੰਤਪਗੀਲੇਪਾਵੈ॥ਹਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿਤੁਨਾਨਕਸੰਤੁਚ
ੜਿਆਵੈ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਦਿ
ਆਢਿਲਨਲਾਈਐ॥ਹਰਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹ
ਰਿਜਨਕਾਰੈਲਾਈਐ॥ਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਜੋਸਤਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ਸਤਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿਲਿਸਤਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਤਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੈਠਾਕੁਰਲਾਜਰਖਾਈਐ॥ਇਕਿਆਪਣੈ
ਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੩॥ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿ
ਜਾਇਕਰੰਗਬਿਖੂਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਾਈਐ॥੪॥੪
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ਸਤਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮ
ਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨ
ਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿ
ਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਸਤਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ਜੀਅ
ਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾ
ਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵ
ਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪਸਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਆਸੁਵਡਾਵਡੇਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਿ
ਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਰੇ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨ
ਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ॥
ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਸਮਾਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁ
ਅਪਨਾਏਹੋਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਆਵੈਮੋਹਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਵਹੁਚਰਣਾਤਲਿਊਪਰਿਆਵਹੁਐਸੀਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਆਪਸਤੇਊਪ
ਰਿਸਭਜਾਣਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹੁਐਸੀਕਥਹੁਕਹਾਣੀ॥ਸੁਰਪਵਿਤ੍ਰਨਰਦੇਵਪਵਿਤ੍ਰਾ
ਖਿਨੁਬੋਲਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੰਚੁਛੋਡਿਸਹਜਘਰਿਬੈਸਹੁਝੂਠਾਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵਹੁਇਨਬਿਧਿਤਤੁਬਿਲੋਈ॥੨॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਆ
ਤਮੁਚੀਨਹੁਭਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹਾਜਰੁਕਿਸੁਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁਆਮੀ॥ਧਨੁਧਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਲਿਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦ
ਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੂਖਾਨਹਬਿਆਪੈਮਨਿਰੋਗ
ਨੀ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿਓਗਨੀ॥੧॥ਇਹਬਿਧਿਹੈਮਨੁਜੋਗਨੀ॥ਮੋਹੁਸੋ

ਗੁਰਿ ਗੁਲਿ ਕਿਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਗ੍ਰਾਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਰਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਜਪ
ਵਿਣੁ ਅਲਿਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਾਤ ਕਰਤ ਪੇਖ ਭੁਤਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਭੁ ਨਨੀ
ਪਵਨਾ ਤਤ ਅਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮੋਰਚਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗ
ਨੀ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤ
ਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ
ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ
ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸ
ਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾ
ਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖ
ਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ
ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥
ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ
ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥
ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾ
ਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ
ਸਾਜਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥ ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪ
ਤਿ ਹੋਆ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ
ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭ
ਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥ ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭ
ਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥ ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿ
ਆ ਬਿਆਪੈ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥ ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ
ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥ ਬਾ
ਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥ ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥ ਨਾਰਦੀ
ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥ ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜ
ਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇ
ਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ
ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ
ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵ
ਨ ਟੇਕ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ ਸੁਪਨੁ ਭ
ਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂ
ਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਟਿਨਮਧ੍ਰਮਧ੍ਰਮਿਧ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਬਡੈਭਾਗਿਤਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਾਹੀਉਧਾਰੁ॥
ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾ
ਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਜੋ
ਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇ
ੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏ
ਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰਚਿਆਸੂਤੁ
ਤਆਈਥਾਇ॥੩॥ਚਹੁਮਹਿਏਕੈਮਟੁਹੈਕੀਆ॥ਤਹਬਿਖੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਦੁਆਰੇਆਇਆ॥ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਕੁਰੀਆਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿ
ਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤਾਗਾਕਰਿ
ਕੈਲਾਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂਜੋਗੀਗਰਬਹਿ
ਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਦਿਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਲਾਇਬੈ
ਠਾਤਾੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥
੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਹੋਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰ
ਥਾਨਾਮੈਬਸਤ੍ਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਹੋਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਉਜਪਿਆਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਹੁਣਿਪਾ
ਇਆਗੁਰੁਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ॥
ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਐਸੋਰੇਹਰਿਰਸੁ
ਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮ॥ਪੀਵਤਅ
ਮਰਭਏਨਿਹਕਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਕਿਆਦੇਵਉ
ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨੀ
ਚੁਨਿਵਾਜਿਆ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

३०

ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਭੂਤਾ॥ਨਾਨਕਉਤੇਰਾਗ੍ਰਿਹੁਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੇਵਕੁ
ਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕ
ਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇਸਤਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿ
ਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨ
ਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪਿ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪ
ਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿ
ਰੰਜਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲ॥੪॥੪॥੧੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀਪਿ
ਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀ
ਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓ
ਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹਰਾਨੇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੇ॥੨॥
ਜੋਜੋਕੀਨੋਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸ॥ਨਾਕੋਦੂਤੁਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੈ
ਭਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥ਤਾਕਉਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪਾਲ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿ
ਤ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਹਤ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਲੋਕਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਪਨਾਕਹਿਆਆਪਿਨਕਮਾਵੈ॥੧॥
ਪੰਡਿਤਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿਤ॥ਮਨਕਾਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਰਾਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥
ਮਨੁਕੀਨੋਦਹਦਿਸਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਤਿਲਕੁਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥੨॥ਖਟੁਕਰਮਾ
ਅਰੁਆਸਣੁਧੋਤੀ॥ਭਾਗਠਿਗ੍ਰਿਹਿਪੜੈਨਿਤਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਫੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੂਤ॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਇਨਤਰਿਓ
ਮੀਤ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਓਸੁਉਤਰੀਮਾਇ॥ਚਤੁਰਬੇਦਪੂਰਨਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਾਇ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿ
ਨੇਰਿ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਹੈਤਾਕੀਚੇਰਿ॥ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾਰ॥੧॥
ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਭਗਵਾਨ॥ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸਰੰਜਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ॥
ਕੀਰੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤਕਬਰਨ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨ॥

੨॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਾਨੁ॥ਭਗਤੁਸੋਈਕਲਿਮਹਿਪਰਵਾਨੁ॥
ਜਾਕਉਠਾਕੁਰਿਦੀਆਮਾਨੁ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਹਜਸੁਖਆਸਨਿਵਾਸ॥ਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸ੍ਵਾਸ॥ਨਾਨਕਹੋਏਦਾਸਨਿਦਾਸ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗ॥ਜੋਕਮਾਵਨੁਸੋਈਭੋਗ॥ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਬੰਧ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇਆ
ਧੰਧ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸੰਤਜਨੀ॥ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੂਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਮਿ
ਥਿਆਬਿਸਥਾਰ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਰ॥ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿਕੂਰ॥ਨਾਮਬਿਨਾਹੋਇਜਾਸੀਧੂਰ॥
੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਗਿਨਾਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾ
ਕਤਇਵਹੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨਾਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਜਿਸੁਤੂਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨਨਾਦ॥ਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋ
ਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਭਵਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਹ
ਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥
ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਨਿਹਚਲਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂਨਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇਆਜਾਲ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦੁ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਨਾਨਕਬਿ
ਸਮਾਦੁ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੰ
ਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੇਰੋਪਉਤ॥ਅਨਿਕਬਾਰਸੰਤਹਡੰਡਉਤ॥੧॥ਇ
ਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚ
ਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸੰਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਨਿਰ
ਮਲਰਾਸਿ॥੨॥ਸੰਤਹਮਾਰਾਰਾਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੂਨਕੜਦਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਦੀਆ
ਕਿਰਪਾਲ॥ਸੰਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਲ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਪਾਰ
ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੰਤਹਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਣੁ

ਸਭੁਛਲੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇਲੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਲਾਜ
ਰਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਮੁਕਛੁਨਕਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਾਟੀਦਾ
ਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਾਪਿਮਨਸੁਖਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੇਰੋਊਜਲਮੁਖਾ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਕਿਨ
ਹੀਨਕੀਏਕਾਜਮਾਇਆਪੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰਨਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਨ
ਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਸੰਤੁਕਰੇਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਕੁਰਬਾਣੁ
॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿੰਚਹਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖੁਲੋਗ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਅਵਰਾ
ਜੋਗ॥ਕਰਿਅਹੰਕਾਰੁਹੋਇਵਰਤਹਿਅੰਧ॥ਜਮਕੀਜੇਵੜੀਤੂਆਗੈਬੰਧ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਣੀਤਾਤਿਮੂੜੇ॥
ਈਹਾਬਸਨਾਰਾਤਿਮੂੜੇ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਠਿਚਲਨਾ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਤੂਸੰਗਿਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾ
ਲਬਿਵਸਥਾਬਾਰਿਕੁਅੰਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾਦੁਰਗੰਧ॥ਤ੍ਰਿਤੀਅਬਿਵਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇ॥ਬਿਰਧਿਭ
ਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ॥ਪਸੂਪਰੇ
ਤਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲ
ਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁਟਕਹਿਬੰਧ॥ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧ॥੪॥੧੨॥੨੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਰਾਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਰੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਊਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂਠੁਪਰਾਨੀ॥ਗੋਵਿਦਭਜਨਬਿ
ਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਤੇਸਭਿਮਾਇਆਮੂਠੁਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰ
ਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨ
ਟੂਟਸਿਪਟਲ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲ॥ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂ
ਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹਿ
ਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋ
ਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ਡੋਲਨਤੇਚੂਕਾਠਹਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿ
ਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁਰੋਗੁਗਇਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨੁ॥ਜੋ
ਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ॥ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁਉਚਰਹਿ॥ਸਰਬਅਨੰ

ਦਾਜਾਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਗਾਅਗੁਣਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥੩॥ਆਪੇਧਾਰਿਧਾਰਿਤਿਆਬੀਅਧਿ॥
ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪਾ॥ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੧੪॥੨੫॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ॥ਅਨਿ
ਕਰੂਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁ
ਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁ
ਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮ॥੨॥ਸਗਲਸੂਖਆਨੰਦਅਰੋਗ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥
ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥੪॥੧੫॥
੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇ
ਥਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪੁਜਪਲਾ॥ਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਇਮਨਅਟਲਾ॥
ਤਾਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋ
ਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾ
ਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆ
ਧਾਰੀਗੋਵਿਦਗੁੋਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗੈਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਭਇਆਬਿਨਾਸ॥ਦੁਰਮਤਿ
ਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤ॥ਕਰਮਕਾਂਡਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿ
ਜਾਹਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆਲਾਭ॥ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾ
ਸੁਖੁਘਰਿਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾ
ਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੂਰਾਪਾਇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਾਗਨਕਾਹੇਜਾਹਿ॥
੩॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤ॥ਜਿਹਵਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ
॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਊਤਮਭਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀ
ਨਆਈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਗਿਦਈ॥ਤਬਓਹਚਰਣੀ

ਆਇਓ ਪਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ
ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥ ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡਾ ॥੩॥ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ
ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥੨੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅ
ਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵ
ਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾ
ਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣ
ਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿ
ਤੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
੧॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾ
ਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ
ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥ ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥
ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥
੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ਸੰਤਮਗਨਲਪਟਿਬ੍ਰਹਮਗਿਰਤਾ।ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰਾ।੪॥੨੧॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ।ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ।ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ।
ਕਬਹੂਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ।੧।ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ।ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏ
ਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲ
ਬੀਚਾਰਿ।ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ।ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ।ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈ
ਰੰਗਿ।੨।ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ।ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨੁ
ਖਾਇ।ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ।੩।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ।ਮਨਤੇਕਬਹੁ
ਨਬਿਸਰੁਗੋੁਪਾਲ।ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ।੪॥੨੨॥੩੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ।ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਤੂਸਮਰਥੁ
ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ।ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ।੧।ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ।ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀ
ਮਨਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ।ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉ
ਠਾਉ।ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ।ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ।੨।ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ।ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿ
ਤਜਪੈ।੩।ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ।ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ।ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰ
ਡਾਰ।ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ।੪॥੨੩॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰਨਾਮ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ।ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ।ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ।੧॥
ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ।ਖਾਤਖਰਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਕੀਰਤਨੁਨਿ
ਰਮੋਲਕਹੀਰਾ।ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ।ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ।੨।ਸੁੰਨਸਮਾ
ਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ।ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ।ਭਗਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤ।ਤਹਹਰ
ਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤ।੩।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ।ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇ
ਆ।ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ।ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ।੪॥੨੪॥੩੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ।ਬ੍ਰਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਦ।ਅਵਤਾਰਨਜਾਨਹਿ
ਅੰਤੁ।ਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤੁ।੧।ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈ।ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਾਨੈ।੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰਾਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਵਾ॥ ਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾ॥ ਦੇਵੀਆਨਹੀਜਾਨੈਮਰਮਾ॥ ਸਭਊਪਰਿਅਲਖ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥ ਅਪਨੈਰੰਗਿਕਰਤਾਕੇਲ॥ ਆਪਿਬਿਛੋਰੈਆਪੇਮੇਲ॥ ਇਕਿਭਰਮੇਇਕਿਭਗਤੀਲਾਏ॥
ਅਪਣਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ॥੩॥ ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ॥ ਨਹੀ
ਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨਪਾਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ॥ ਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮ॥ ਕਿਛੂ
ਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਭੂਲਹਚੂਕਹਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ ਕਰਣਹਾਰਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਭਏਕ॥ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ॥੨॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋ
ਨਾਮੁ॥ ਤੂਅਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਿਤੂਜਾਤਾ॥੩॥ ਜੋਉਪਾਇਓਤਿਸੁਤੇਰੀ
ਆਸ॥ ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਬੇਅੰਤਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰ
ਵਾਣੁ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ ਕੋਟਿਭਵਖੰਡੇਨਿ
ਮਖਖਿਆਲਾ॥ ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਜੰਤ॥ ਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤ॥੧॥ ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਕੀਗਹੀਮਨਓਟ॥ ਬੰਧਨਤੇਹੋਈ
ਛੋਟ॥ ਹਿਰਦੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਮਨਮਾਹਿਭਏਅਨੰਦ॥੨॥ ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣਾ॥ ਜੀਵਨਰੂਪਹਰਿ
ਚਰਣਾ॥ ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ ਊਚੇਤੇਊਚਅਪਾਰਾ॥੩॥ ਸੁਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰੀਜੈ॥ ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਿਸੁਆਪੇਦੀਜੈ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਜਪਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਾਉ॥੪॥੨੭॥
੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ ਅਪਨਾ
ਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਇ॥੧॥ ਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ ਆਸਾਮਨ
ਸਾਪੂਰਨਹੋਵੈ॥ ਪਾਵਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨਗੁਰਸਿਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਸਤਗੁਰੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਸੋਇ॥ ਮਾਨੁਖਕਾਕਰਿਰੂਪੁਨਜਾਨੁ॥ ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ ਅਵਰਆ
ਸਾਸਭਲਾਹਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ॥
ਏਹਾਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ॥ ਆਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ ਪੂ

ਰਨਿਫਿਰਿਓਸੁਆਉ॥੧॥ਆਨੰਦਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤ੍ਰੁਨਿ
ਰਮਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤਰਿ॥ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰਿ॥
ਭਵਜਲੁਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨ
ਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰੇਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾਹਿ
ਨਦਰਗਹਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥
ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇ॥ਅਚਰਜਪੁਰਖੁਧਿਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿਨ
ਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਬੈਰੀਸਭਿਹੋਵਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਤੇਰਾਹੋਵੈਚੀਤ॥੨॥ਸਭਤੇਊਤਮਇਹੁਕਰਮੁ॥ਸ
ਧਰਮ ਗਲਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਾਰੁ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰੀ
ਹੋਵੈਆਸ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਫਾਸ॥ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀਜੈ॥੪॥
੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁ॥ਜਿਸ
ਕਾਤੂਤਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਾਨਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨੁਮਾਨੇਰ
ਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹ॥ਤਿਸਕਾਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗੋਚ
ਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਜਿਸੁਚਿਤਿਆਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਊ
ਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ਬੂਡਤਲੋਹਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਿ
ਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤੁ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਾ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪਿ॥ਤਿਸਕਉ
ਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੀਤ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਭਾ
ਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪ
ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਣੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾ
ਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭ

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲ ਏਹੋ ਹੈ ਕਾਮੁ ॥੪॥੨੩॥੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਓੁਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਬਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੨੪॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿ

ਦਾ॥ਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲਬਖਸਿੰਦੁ॥ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥੪॥
੨੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨ॥ਮੂੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀ
ਕਵਨ॥ਰਾਮੁਸੰਗੀਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥੧॥ਸੋਘਰੁਸੇਵਿਜਿਤੁ
ਉਧਰਹਿਮੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨ
ਮੁਬਿਹਾਨੋਅਹੰਕਾਰਿਅਰੁਵਾਦਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਬਿਖਿਆਸਾਦਿ॥ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਤਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥੨॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥
ਰਾਖਨਕਉਦੂਸਰਨਹੀਕੋਇ॥ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੩॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਅਪ
ਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ॥ਸਰਣਿਗਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੨੭॥
੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਹੀਭੇਟਤਧਰਮਰਾਇਆ॥
ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤ॥ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਾਹੀਬਸੰਤ॥੧॥ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥ਪੂਰਬਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾ
ਗਾ॥ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲ
ਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਧਪਰਾਨੀ॥ਜਨਕਾਸਫਲਦਰਸੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥੩॥
ਮਿਟਾਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸ॥ਪ੍ਰਗਟੇਆਨੂਪਗੋਵਿੰਦ॥ਪ੍ਰਭ
ਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੨੮॥੪੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਗਊਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂ
ਲੁ॥ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿ
ਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ਕਰਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ
॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲ॥ਊਚੈਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥
ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤ
ਸਦਾ ਜਨਾਕਾਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੨੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂ
ਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬ (ਸਾਧ) ੫੫

ਖਸਿਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨਿਗਿਰਹਿਰਿਦਇਆਪਸੁਮੇਲ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਪੈਲ॥ਅਨਦਰੂਪ
ਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਗੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇ
ਓਨਹਫੁਨਿਰੋਜ॥ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥੩॥ਜਉਛੂਟਉ
ਤਉਜਾਇਪਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸ
ਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿਅੰਧ੍ਰੋਹਿ॥ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥੧॥
ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਮਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਊਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਪੂਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਝੂਰੇ॥ਕਰੈਬਿਕਾਰਜੀਅਰੇਕੈਤਾਈ॥ਗਾਫਲਸੰ
ਗਿਨਤਸੂਆਜਾਈ॥੨॥ਧਰਤਧੋਹਅਨਿਕਛਲਜਾਨੈ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਨੈ॥ਜਿਨਿ
ਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੂਲਿ॥ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਉਤਰੈਸੂਲੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਵਾਲ॥ਹਸਤਕਮਲਲੜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੪੧॥੫੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰ
ਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਸੋਜਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖਤਨਾਹੀ॥ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾ
ਰੇਅਪਨੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ॥੧॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਾਥੁਗੁਰੁਧਰੈ॥ਸੋਦਾਸੁਅਦੇਸਾ
ਕਾਹੇਕਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਣ॥੨॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਭੇਟਿਨਿਹਾਲ॥
ਸੋਦਰਸਨੁਪਾਏਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਆਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਅਨਦਕਰਹੁਤਜਿਸਗਲਬਿਕਾਰ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਧੀਂਧਨਤੇਜੈਸੇ
ਤਰੁਭਾਰੈ॥ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਜਾਵਦਿਸਿਤਿਆਰੈ॥ਭੂਪਰਿਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ॥ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸਾਸਮ੍ਰਥੁਹਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉ
ਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਾਛੈਦੂਧੁ॥ਮੈਲੂਕੀਨੋਸਾਬੁਨੁਸੁਧੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੋ
ਦੀਕਉਅਣਹੋਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇਸਾਜਿਕਰਤਜਗਦੀਸੈ॥ਠਗਣਹਾਰ
ਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ॥ਬਿਨੁਵਖਰਫਿਰਿਫਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣ॥ਸਿ

ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੫੩॥
੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਅਨੁ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੫੪॥ ੫੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੫੫॥੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ੧॥੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥

੫੮॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨ
ਕਰਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲ
ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿ
ਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾ
ਰੈ॥ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥
ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿ
ਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅਜਾਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮੈਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆ
ਈ॥ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮੈਪਾਈ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁ
ਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੯ ॥ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈ
ਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਭਏਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ਸਰਬਧਰਮਮਾ
ਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਰਨਿਸਬਾਸਰਮੈਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ਜ
ਮਕੋਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹ॥
ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰੁਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓ
ਬਾਲਪਨਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਭਇਓਅਜਹੂਨਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀ
ਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤੁਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆ
ਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿੰਤਾਮਨਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥ ੩॥

ਮ॰੧॥ ੧੧॥ ਮ॰੩॥੧॥ ਮ॰੪॥੬॥ ਮ॰੫॥੬੦॥ ਮ॰੯॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ੮੧॥ ਜੋੜ੍ਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤ
ਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵਾ
ਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖਣਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿ
ਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥੨॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨ
ਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰ
ਕੇਹੇਡਰਣਾ॥ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁ
ਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾ
ਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾ
ਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥
੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰ
ਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾ
ਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿ
ਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂ
ਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥
ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥

ਛੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾਇ।ਅਗਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ।੩।ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ।ਮਾਈਮਾਗ
ਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ।ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ।ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ।੪।ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾ
ਬਹੁਥਟੂਆ।ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ।ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ।ਵਿਣੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿ
ਪਾਰੇ।੫ ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ।ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ।ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋ
ਭਾਨਾ।ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ।੬ ।ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ।ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿ
ਸੋਗਾ।ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ।ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ।੭ ।ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈ
ਜੋਗੁ।ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ।ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ।ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤੁ।੮॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ।ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ।ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ।ਵਾਜੈ
ਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ।ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ।੧।ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ।ਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ।ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ।੨।ਹਉਮੈਮਮਤਾ
ਰੋਗੁਨਲਾਗੈ।ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ।ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ।ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ।
੩।ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਈ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ।੪।ਅਲਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ।ਤਸਕਰਪੰਚਸਬ
ਦਿਸੰਘਾਰੇ।ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁਡੋਲਾਏ।ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ।੫ ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰ
ਹੇਅਉਧੂਤਾ।ਸਦਬੈਰਾਗੀਤਤੁਪਰੋਤਾ।ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ।
੬।ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ।ਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ।ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿ
ਪਛਾਨੀ।੭।ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ।ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ।ਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁ

ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ

ਮਾਨਿਆ।ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ।੮॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ।ਸਾਹਾਗਣ
ਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਸਾਹੇਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁ।ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ।ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੈ।੧।ਝੂਠੁਨਬੋਲਿਪਾਡੇਸਚੁਕਹੀਐ।ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਘਰੁਲਹੀਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਗਣਿਗਣਿ
ਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ।ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤੁਨਚੀਨੀ।ਸਭਸੈਊਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ।ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉ
ਨਸਗਲੀਛਾਰੁ।੨ ।ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ।ਬਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ।ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਿ

ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿ
ਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁ
ਖੁ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕ
ਮਾਇਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜ
ਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ
॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥
ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥
੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ
ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥ ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ
ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ
ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ
ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਧੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤ
ਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅ
ਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂ

ਗੜ੍ਹੈ ਆਸ ਸਬਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗ
ਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾ
ਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ
ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮੂਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇ
ਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ
ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ
॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥
ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ
ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ
ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥
ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ
ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥
ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ

ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥

ਆਇਆ ਸਿਭ ਵਣਜਾਣੁ ਤੈ ਅਉਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ

ਸੋਧ

ਸਬਦਿ ਚਿਨਿ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪ

ਢਾਲਤਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੁਆਸੁਨਸਆਪਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭ
ਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤ
ਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪ
ਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇ
ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵੀਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ
ਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥
੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆ
ਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾ
ਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆ
ਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥
੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪਿਰਕੀਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰਿਘੁਮਾ
ਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥
ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੂਏਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਭਗਤ

ਜੀਵੈਵੀਚਾਰੀ॥੨੦॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾ
ਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥
੪॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏ
ਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕਿ
ਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸਚੇਰਹੇਸਮਾ
ਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿ
ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਿਗੁਰੀਅੰਧਫਿਰੈਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾ
ਖਿਆਤਿਨਾਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਿਭੁਲਾਏਇਕਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਜਾਕਰਿਤਪਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿਸੈਕਾਹੈਸਦਸਾਚਾ
ਵਿਰਲੇਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਾਣੀਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ
॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੋਜਨੁਸੀਝੈਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਹੈਸਾਚਾ
ਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬ
ਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥
ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਾ
ਧੇ॥੧॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇ॥ਆਨਨਜਾਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਵਣਖੰਡਿ
ਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੂਤੁਸਦਾਇਆ॥ਕੋਈਕਹਤਉਅਨੰਨਿਭਗਉਤੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿ
ਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਇਆਉਦਾਸੀ॥
ਕਿਨਹੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀਕਰਿਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆ

ਮੈਕੁਲਹਿਵਡਿਆਈ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਬਾਹਬਹੁਭਾਈ॥ਕੋਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨ
ਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਘੂੰਘਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੂਵਰਤਨੇਮਮਾਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀ
ਤਿਲਕੁਗੋਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੫॥ਕਿਨਹੀਸਿਧਬਹੁਚੇਟਕ
ਲਾਏ॥ਕਿਨਹੀਭੇਖਬਹੁਥਾਟਬਨਾਏ॥ਕਿਨਹੀਤੰਤਮੰਤਬਹੁਖੇਵਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥
੬॥ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪੰਡਿਤਾ॥ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤਾ॥ਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਣੀ॥
ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੭॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸੋਧੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਇਹੁਮਨੁਨਪ੍ਰਬੋ
ਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਮਹਾਸੀਤਲਾਇਆ॥੮॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੂਘਰਿਆ॥ਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਹੁਰਾਕਰਿਆ॥ਉ
ਕਤਿਜੋਤਿਲੈਸੁਰਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੂਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਸਮ੍ਹਾਰਿ
ਜਨਾ॥ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਭ੍ਰਾਤ
ਪੁਤਹਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖਿਲੇਹੁਚੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀ
ਆਤੁਧੁਪਵਨੁਅਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਨੀਰੁਨਿਰਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਪਾਵਕੁਬਲਨਾ॥
ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰਨਾ॥੩॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਿਭੋਜਨਦੀਏ॥ਅੰਤਰਿਥਾਨਠਹਰਾਵਨ
ਕਉਕੀਏ॥ਬਸੁਧਾਦੀਓਬਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਚਿਤਿਰਖੁਚਰਨਾ॥੪॥ਪੇਖਨਕਉ
ਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨੋਮੇਰਾ॥ਮ
ਨਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੫॥ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨਿਤੂਕਰਿਆ॥ਸਗਲਜੋਨਿਮਹਿਤੂਸਿ
ਰਿਧਰਿਆ॥ਅਬਤੂਸੀਝੁਭਾਵੈਨਹਸੀਝੈ॥ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਜੈ॥੬॥ਈਹ
ਊਹਾਏਕੈਓਹੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਤੋਹੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਲਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸੁਵਿਸਰਿਐਇ
ਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਰਮਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾ
ਗੀਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤਰਿਆ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪਾ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਾਇਬਾਪਪੂਤਾ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਵਾਪਾਰਾ॥ਸੰਤ
ਬਿਹਾਵੈਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥ਸਭਕਾਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬੇਦਅ
ਰੁਬਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮਮੁਰਾ

ਗੀ॥੨॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤਜੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਅਮਲੀਹੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਪਰਦਰਬਚੁਰਾਏ॥ਹ

ਰਿਜਨਬਿਹਾਵੈਨਾਮਧਿਆਏ॥੩॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੂਜਾ॥ਕਾਹੂਰੋਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥ਕਾਹੂ

ਪਵਨਧਾਰਜਾਤਬਿਹਾਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥੪॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਦਿਨੁਰੈਨਚਾਲਤ॥ਕਾਹੂ

ਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿੜੁਮਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤ॥੫॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈ

ਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੀਆਇਹਹਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਹਿਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁ

ਕਰਤੇ॥੬॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਤਾਮਸੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੇਵਾਜਰੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਧਤਜੀਵਤ॥ਸੰਤ

ਬਿਹਾਵੈਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤ॥੭॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾਨਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰ

ਪਾਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫

ਦਾਵਾਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਭਉਜਾਇ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾ

ਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੁਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲੁਪੀਵ

ਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗਸੈਗ੍ਰਿਹਿਆਵਤਕੰਤ॥ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ

ਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥੨॥ਕਿਰਸਾਨੀਜਿਉਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀ

ਤਮੁਮਿਲਿਜਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋਇਅਨੰਦ॥ਗੂੰਗਾਬਕਤ

ਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਰਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲਉਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀ

ਤਕੋਨਾਸ॥ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸ॥ਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰਊਜਲਹੋਤ॥ਨਾਮਜਪਤਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉ

ਖੋਤ॥੫॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਕੀਆਸ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀਪਿਆਸ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਾ

ਨੇ॥ਤਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਇਆਲਭਏਤਾਆਏ

ਚੀਤਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਹਾਰ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਰ॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥

ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਭ੍ਰਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦ॥੮॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿ

ਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ

ਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸੂਖੇਸੂਖਿਗੁਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਸਰ

ਣਿਜੋਆਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈਹਾਊਹਾਨਹਾਰਨਾ॥੫॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥

ਧੂੜਾਤਾਸਕਬੂਲਜੀਆਕਾਆਪਨਕੀਆਪਾਲਨਾ॥੭॥ਅਨਿਕਬਾਰਕੀਏਜਨਪ੍ਰਭਿਪਰਗਿਨਾਨਕਵੰਞੈਵਾਰਨਾ॥
॥੮॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾ
ਈ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
ਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾਸੰਤਧੂੜਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾ
ਈ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਚਰਨਕਮਲਦ੍ਰਿੜਾਏ
ਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੂਪਬਿਖਿਆਤੇਕਾਢਿਓਸਾਚਸਬਦਿਬਣਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁੜਿਕਤਹੁਨਧਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਈ॥੮॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹਚਲਵਸਿਆਜਾਈ॥੯॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀ
ਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਘਾਲਸਿਆ
ਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੈਗੁਰੂਕਮਾਈ॥੧੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਤ੍ਰਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅਪਣੇਜੀਅਤੈਆਪਿਸਮ੍ਹਾਲੇਆਪਿਲੀਏਲ
ੜਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾਬਾਂਧਿਆਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥੧੬॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਨਾਨਕਬਲਿ[ਬਲਿ]ਜਾਈ॥੧੭॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧੯॥ਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਭਉਸਭਜਲਿਥਲਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੨੦॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕੁਜਾਚੈਮਾਈ॥੨੧॥੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕ
ਸਿਮਰਤਏਕ॥੧॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਣਿਆਈਸੰਤਹੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜ
ਤਖੋਜਤਲਾਲੁਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨਾ
ਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰਤਹੁ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵਤਗਾਵਤਭਏਨਿਹਾਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸੰ
ਤਹੁ॥੪॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੫॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋ
ਸੀਸਭਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ॥੬॥ਆਪਿਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਈਐਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈਸੰਤਹੁ॥

੭॥ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਨੁਜੀਅਧਨੁਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸੰਤਰੇਨਾ॥੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਿਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥ਘੂਮਨਘੇਰਿਮਹਾਅਤਿਬਿਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਸੂਖਾਬਾਹਰਿਸੂਖਾਹਰਿਜਪਿਮਲਨਭਏਦੁਸਟਾਰੀ॥੧॥ਜਿ
ਸਤੇਲਾਗੇਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਉਧਰੇਸੰਤਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਚਿਬਿ
ਨਸੇਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਇਹੁਫਲੁਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੪॥ਨਕੋ
ਈਸੂਰੁਨਕੋਈਹੀਣਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਰਵਿਆਏਕੁ
ਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਤੇਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੭॥ਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿ
ਆਈਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਰੇਣਾਰੀ॥੮॥੩॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ:੧॥੯॥ਮ:੩
੫॥ਮ:੫॥੮॥ ੨੨॥ ਜੋੜੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ॥ ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦਗਾ
ਵਣਆਈਆ॥ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿ
ਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਂਤੂੰਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂੰਮਨਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਵਿ
ਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿ
ਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿ
ਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾ
ਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ
੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖ
ਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿ
ਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇ
ਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁ ੧੨

ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ
ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ
ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆ
ਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾ
ਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾ
ਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇ
ਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ
ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁ
ਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮ
ਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰ
ਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ
ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ
ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ
ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪ

ਇਆ।੧੩।ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ।ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ।ਲਬੁਲੋਭੁਅ
ਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ।ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ।੧੪।ਜਿਉਤੂ
ਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ।ਜਿਵਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਰ
ਗਿਪਾਵਹੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੇ।ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀ
ਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵਹੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ।੧੫।ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬ
ਦੁਸੁਹਾਵਾ।ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ।ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿ
ਖਿਆਆਇਆ।ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ।੧੬।ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ।ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ।ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈਆ।ਕਹ
ਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ।੧੭।ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ।ਨਹਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈ
ਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ।ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏ।ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗ
ਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ।੧੮।ਜੀਅ
ਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ।ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ।ਏਹਤਿਸਨਾ
ਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ।ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿ
ਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ।੧੯।ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁ
ਨਿਰਮਲ।ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ।ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈ
ਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ।ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ।੨੦।ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ।ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁ
ਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੈ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈਸਮਾਲੈ।ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ।੨੧।ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ।ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ।ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿ

ਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵ
ਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈ
ਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏ
ਹਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾ
ਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਂਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥
ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀ
ਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆ
ਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰ
ਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁ
ਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿ
ਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰ
ਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏ
ਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋ
ਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵ
ਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮ
ਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾ
ਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏ
ਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵ
ਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮੁਲਿ

ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੈ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ
ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ
ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋ
ਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾ
ਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ
ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥
ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ
ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥
ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣ ਜੋਗੋ ॥ ੩੪ ॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏ ਸ੍ਰਵ
ਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ
ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ
ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿ
ਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ
ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ
ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁ
ਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥ ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟ
ਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨ
ਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿ
ਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁ

ਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈ
ਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸ
ਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ
ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹ
ਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾ
ਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ
ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾ
ਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇ
ਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾ
ਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖ
ੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ
ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ
ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘ
ੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾ
ਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿ

ਲਹਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਨੀਐ ਸੇਤੀ ਲਹਣਾ ॥ ਅਨਦ ਦੇਵਾ ਜੋਸ ਚਰ ਅਗਾਜੋ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸ ਚਿਤਿ ਧਾਈ ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਨੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੇਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਹੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੁਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ

ਰਤੀਐਪ੍ਰਭੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਜਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁ
ਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾ
ਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈ
ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰਅਪ
ਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁ
ਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛੰਤ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾ
ਰਣਰਾਮ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁ
ਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸੁਖਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨਕਟੇਕਗੁਪਾਲਕੀ [illegible] ਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟ
ਮੋਚ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿਲੀਨੇ
ਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਸਦਸਦਾਬਲਿਹਾ
ਰਿਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੇਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵਖਿ
ਆਨ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰਚਲਿਤਾ
ਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਦਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈ
ਆਸਇਕਧਰਣੀਧਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗੇਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਸਭੁਤਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾਰਛੂਟੇਫਿ
ਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੂਰਨਥਿਰੁਜਾਕਾਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆਨਾਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਸਗਲਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗ੍ਰਿਹਿ

ਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਆਇਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਿਨ੍ਹਾਕੇਸੁਭਥਿਕਸਾਇੰਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਣਾਏਅੰਤਪ੍ਰਭਸੁਖ
ਸਹਜਦਾਤਾਬਦਨਰਸਨਗੁਣਭਣਾ॥ਆਪੇਮਿਲਾਏਗਤਿਕੀਮਤਿਨਾਏਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਭਮਤਿਗਤਿਆਸਆਇਜੀਉ॥੪॥੪॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਸੇ
ਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਅਨੂਪੁਬਾਣਕੁਲੀਅ
॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਕੈਜਿਨੀਆਚਰਨੀਵਨਦੜਪੁਨਿਆ॥ਮਤਾਅਨੰਦਤਿਆਸਦਾਅਗਣੁਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤੇ॥
ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਫਲਾਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੁਖਪਿਆਵਤੇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿਜਨੁਇਕਦੁਕਰੇਪਰਦਾਗੁਬੁਣਾ
ਇਆਵੈਰਿਅਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰੇਜਿਤੁਸਭੁਕਿਹ੍ਹਪਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਤਿਕੈਵੰਦਕੀਨੀਸਗਣਖਾਉ
ਵਿਵਾਇਆ॥ਕਰਮਾਭਪਰਿਵੰਰਤੇਈਖਲੀਕਿਇਨਜਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਸੰਗਤਿਕਈਇਕਦ੍ਰਾਮਤਾ
ਅਨਦਿਸਮਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਾਮਜਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ॥੨॥ਰੀਤੀਸਗਣਕਰਾਈ
ਆਤਰਿਸਿਭਿਇਵਲਾਈ॥ਭਦਨਉਹੋਰੁਕਰਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਅ
ਸੁਖਦਾਤਾਚਟਸਾਇਬਾਲਕੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਾਵਿਦਿਆਸਪੂਰਨਪਤ੍ਰਿਆਗਿਵਿਦਰਿਸੈਮਨ
ਇਆ॥ਜੇਵਣਵਾਭੁਨਾਮੁਕਰਣਬਿਰਖਾਕੇਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਿਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤਇਕਦੁਕਰੇਬਾਲਕਕਨੁਮੰਗੇਵਾ॥ਲਾਧੇਸੁਜਾਨਨਾਨਕੁਜਨੁਸਭਲੇਵੈਰਿਅ
ਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਗਲਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਗਲੁਇ
ਖਾਇਆਪੂਰਨਆਇਆਵੀਆਤੁਖਈਮਿਟਾਇਆ॥ਅਚਰਜਾਂਦਵਬਣਾਈਠਾਕੁਰਿਸੁਨਿਜਨ
ਫੁਕੇਸਭੁਦੇਦਸੁਰਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਕਾਜੁਤਿਆਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੪॥੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਛਉਸਾਧਹਧੂਰਿ॥
ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣੁਭੈਹਰਣੁਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੋਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿਰਪ
ਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੋਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਣਰੰਗਿਰਾਤੇਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇਕ
ਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਤ

ਬਿਖਪਾਪਉਤਰਹਿਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥
ਉਦਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰ॥ਕਥਨੀਸਾਤੁਧੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰ
ਤਸਰਣਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥ਸੂਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ਛੰਤੁ॥
ਰੁਤਿਸਰਬਬਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘ
ਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਆ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਬੇਤਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅਮੁ
ਲਿਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਮਿਟੀ
ਜਾਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥ਕੋਮਲਬੰਧਨ
ਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖ॥੧॥ਜੋਭਾਣੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾ
ਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀਜੇਠਅਖਾੜੈਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ
ਦੁਹਾਗਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਾਗਾਰਬਿਮੁਠੀਆ॥ਜਲਬਾਝੁਮ
ਛੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਠੀਆ॥ਕਰਿਪਾਪਜੋਨੀਭੈਭੀਤਹੋਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਤੇਰੀਰਾਖੁਪੂਰਨਕਾਮਜੀਉ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਰਧਾਲਾਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁ
ਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਮੀਤ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਬਰਸੁਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵ
ਣਭਾਦਵੇਆਨੰਦਜੀਉ॥ਘਣਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੂਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬ
ਠਾਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾ
ਗੇਨਹਛਿਦ੍ਰਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਦਬਖਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁ
ਜੀਉ॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰਉਕਬਪੇਖਉਗੋਪਾਲ॥ਹੈਕੋਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਮੇਲਣਹਾਰ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਂਤਿਨਊਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਸਾਧਹਸਰਣਾਗਤੀ
ਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਰਦਅਡੰਬਰੋਅਸੂਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸਜੀਉ॥ਖੋਜੰਤੀਦਰਸਨੁਫਿ
ਰਤਕਬਮਿਲੀਐਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹਸੂਖਸਾਰੇਹਾਰਕੰਙਣਧ੍ਰਿਗੁਬਨਾ॥ਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਣਿ
ਚਤੁਰਿਬੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ਈਤਉਤਦਹਦਿਸਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿਲਨਕੀਪ੍ਰਭਪਿਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਜਲਣਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿ

ਤਾਨਿਹਚਲੁਪਾਈਸਾਂਤਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਬਿਨਸੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾ
ਹੀਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਣਰਾਮਭਰਪੂਰਿ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇ
ਮੰਘਰਪੋਹਿਜੀਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹਜੀਉ॥ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇ
ਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ਹਾਰਡੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਣਗਾਉਅਲਖਅਭੇਵਿਆ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗੋਵਿ
ਦਬਾਂਛਤਜਮੁਨਸਾਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਜੀਉ॥੬॥
ਸਲੋਕ॥ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਡੋਲਤਨਾਹੀਚੀਤ॥ਸੰਤਸੰਜੋਗੀਨਾਨਕਾਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਮੀਤ॥
੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਅਨੰਦਕੇਲਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗਿਬਨੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਭਨੇ॥੨
ਛੰਤੁ॥ ਹਿਮਕਰਰੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀਮਾਘੁਫਗਣੁਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਾਉਮੰਗਲੋਗ੍ਰਿਹਿਆਏ
ਹਰਿਕੰਤਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਮਨਿਧਿਆਏਸੇਜਸੁੰਦਰਿਸੋਹੀਆ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਭਏਹਰਿਆ
ਦੇਖਿਦਰਸਨਮੋਹੀਆ॥ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿ
ਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਕੰਤਜੀਉ॥੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਜੀਅਕੇਭਵਜਲਤਾ
ਰਣਹਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰ॥੧॥ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੇਈਤਰੇਸੇਸੂਰੇਸੇਬੀਰ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇਤੀਰ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਚਰਣਬਿਰਾਜਿਤਸਭਊਪਰੇਮਿਟਿਆ
ਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਵਣਦੁਖਹਰੇਹਰਿਭਗਤਿਕੀਆਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿ
ਮਾਤੇਤਿਲੁਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈ॥ਤਜਿਆਪੁਸਰਣੀਪਰੇਚਰਨੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿ
ਸ੍ਰੀਰੰਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਆਦੇਸੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਇਆਧਾਰਹੁਜੁਗੁਜੁਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ
੮॥੧॥ ਛੰਤਅਨੰਦਸਦੁਰੁਤੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫॥ ਜੋੜੁ॥ ਅਨੰਦੁ॥੧॥ ਸਦੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ੫ ॥ਰੁਤੀ
੧॥ ਜੋੜੁ॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰੁ॥ ॥ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰੁਕੀਆਜਿਨਿਚਿ
ਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏ॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਬਦਿਉਧਰੇ॥ਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰੇ॥ਓਨਮਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਓਨਮਅਖਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਣਿਪਾਡੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੰਜਾਲਾ॥

ਲਿਖੁਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਸੈਸਭੁਜਗੁਸਹਜਿਉਪਾਇਆਤੀਨਿਭਵਨਇਕਜੋਤੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਚੁਣਿਲੈਮਾਣਕਮੋਤੀ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਪੜਿਪੜਿਬੂਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੇਖੈਸਾਚੁਸਮਾਲੇਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥੨॥ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀਮਨੁਧੀਰਾ॥ਧਧੈ
ਧੂਲਿਪੜੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥ਧਨੁਧਰਣੀਧਰੁਆਪਿਅਜੋਨੀਤੋਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੂਰਾ॥
ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰੁਸੂਰਾ॥੩॥ਙਿਆਨੁਗਵਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁ
ਖਾਇਆ॥ਗੁਰਰਸੁਗੀਤਬਾਦਨਹੀਭਾਵੈਸੁਣੀਐਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਿਸਚੁਕਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਲਹਿਆਮਨਿਤਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੪॥ਏਕੋਏਕੁ
ਕਹੈਸਭੁਕੋਈਹਉਮੈਗਰਬੁਵਿਆਪੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈਇਉਘਰੁਮਹਲੁਸਿਞਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈ
ਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਬਾਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰ
ਤੇਕਉਕਿਉਗਹਿਰਾਖਉਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਾਨੇਪ੍ਰਾਣੀਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ਲ
ਬਿਲੋਭਿਮੁਹਤਾਜਿਵਿਗੂਤੇਇਬਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁ
ਰਹਾਈ॥੬॥ਏਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਰੂਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪੁ॥ਏਕੋਭਵਰੁਭਵੈਤਿਹੁਲੋਇ॥
ਏਕੋਬੂਝੈਸੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥ਜਿਸਨੋਦੇ
ਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਊਰਮਧੂਰਮਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਊਗਵਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਘਰਿਆਵੈ॥ਊਨਵਿਬਰਸੈਨੀਝਰਧਾ
ਰਾ॥ਊਤਮਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੮॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਅਸੁ
ਰਸੰਘਾਰੈ॥ਊਚਉਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ਊਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੋਇ॥ਆਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਣੈਸੋਇ॥
ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਣਮਹਿਲੂਝੈਮਨੂਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹਸੀ
ਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਣੁਨਹੀਸੰਸਾ
ਰੇ॥ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥
ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਘੂਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥

ਸਮੁੰਦ੍ਰਿਨਾਵਧੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ।ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਝਾਈਰਲੀਸਿਉਅਨਾਤਿਸਥਨੁਅਨੇਕੁ।ਲਾਇਕਿਰਤੀਵਾ
ਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਰਿੰਜਨੁ।੧੨।ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ।ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ।ਲਾੜੀ
ਚਾੜੀਲਾਇਤਬਾਰੁ।ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ।ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆਜਗਿ।ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆ
ਠਗਾਇਠਗਿ।ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ।ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ।੧੩।ਆਇਵਿਗੂਤਾ
ਜਗੁਜਮਪੰਥੁ।ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ।ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ।ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ।
ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ।ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾਨਾ।ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ।ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ।੧੪।ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ।ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈਰੁ।ਜੋਦੀਸੈ
ਸੋਆਪੇਆਪਿ।ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ।ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ।ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵ
ਨੁਸੋਈ।ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ।ਨਾਮਬਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ।੧੫।ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ।
ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ।ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ।ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ।ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ।ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ।੧੬।ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ।ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾ
ਸੰਸਾਰਿ।ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ।ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿ
ਲਾਇ।ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ।ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ।੧੭।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ।
ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ।ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ।ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ।ਜਗਤੁਪਸੂਅ
ਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ।ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ।ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਹੋਰਕਿਆਕਹੀਐ
ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ।੧੮।ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ।ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਗੁਰਿਦੀਆ।ਖਰਾਖਰਾਆ
ਖੈਸਭੁਕੋਇ।ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ।ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ।ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾ
ਨਿਆ।ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ।੧੯।ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰ
ਤਰਿਵਾਸੁ।ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ।ਗਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ।ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ।ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ।ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿ
ਨਜੂਨੀ।ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ।੨੦।ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ।ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀ
ਮੇਰੇ।ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ।ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ।ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ।ਕੇਤੀਨਾਰਿ

ਵਡੇ ਵਡੇਰੁ ਸਮਾਇਣਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਧਾਵੀ ਵਡੂ ਪਤਨਾਖਿ॥ ਦਹਦਿਸ ਚਹੁ ਕੁੰਟਿ ਪਰੈ ਮਤਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਗੁਭ ਇਆ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਲਿ ਤਿਲਾ ਵੈ ਤਿਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ
ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ॥ ਪਰਤਰ ਮੈ ਗੁਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਚਵੇ ਰਖੀ ਰੰਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਤੁ ਚਰਨੁ ਅਰੰਗੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਸਾਰੁ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਰੁ॥ ੨੨॥ ਰੰਚ ਗੁਣੀ ਤੁ ਨਰ ਟਈ ਠਾਇ॥ ਚਿਰੀ ਮਿ
ਰਗੁ ਅੰਗੁਰੀ ਖਾਇ॥ ਰਨ ਕਾਮਲ ਛਿਰਪਾਰੰਚੀ ਤਾ॥ ਚਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਏਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ਚਿਤ ਤਈ ਰੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥
ਏਤ ਤਿ ਕਤ ਤੀਸ ਮੁ ਖੁ ਤੋਇ॥ ਰਿ ਰਿਵ ਸੈਰਾ ਚੇਤ ਰਿਲਾਇ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ਪਤਿ ਸਿਰ ਪਰਿਆਇ॥ ੨੩॥ ਛੀਜੈ
ਦੇਤਿ ਖੁਲੈ ਇਕਿ ਰਾਛਿ॥ ਛੇ ਅਨਿਤ ਚੇਖ ਗੁਜਰਿ ਤੋਛਿ॥ ਸੁਪਛ ਵਨੋਸ ਮਕਰਿ ਜਾਣੈ॥ ਬੰਧ ਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪ
ਰਿਆਣੈ॥ ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗ ਤੁ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਸਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਾਕੁ ਆਸਿਰਿਕਾ
ਲੁ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥
ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ
ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ॥ ੨੫॥ ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ
ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ
ਨਿਰਾਸਾ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥
ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੨੬॥ ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰ
ਕਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੈ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ॥ ਗੁਰਿ
ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ
ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ॥ ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ
ਢੋਲਿ॥ ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ॥ ੨੮॥ ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ॥ ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾ
ਈ ਨਾਰਿ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਬਦਿ
ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਾਈ ਸੁੋਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ॥
ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ॥ ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ॥ ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ
ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ॥ ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬ

ਦੁਨੀਆਮਿਠੀਪੀਆਰਪੂਰਿ।ਦੇਤਿਦੇਤਿਆਖੈਸਭਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਰੈਸੋਇ।੩੦।ਢੰਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਫਿਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿਕਰਾਰਿ।ਭਾਰੇਢਹਦੇਢਹਿਪਏਹਉਲੇ
ਨਿਕਸੇਪਾਰਿ।ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਉ।ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਅਘੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਉ।ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਇਆਨਿਰਮਲਨਾਉ।ਜਿਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਜੋਉਸਾਰੇਸੋਢਾਹਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸਮ੍ਹਾਲਾਤਾਤਨਿ
ਦੂਖੁਨਹੋਇ।੩੧।ਣਾਕੋਮੇਰਾਕਿਸੁਗਹੀਣਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ।ਆਵਣਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਾਵਿ
ਆਪੈਰੋਗੁ।ਣਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੰਤਿ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰ
ਤਿ।ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇ।ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਣੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋ
ਇ।ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ।ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗ।੩੨।ਤਰਵ
ਰੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੰਖੀਪੰਚ।ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ।ਉਡਹਿਤ
ਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ।ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਿਭੀੜਬਣੀ।ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀ
ਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ।ਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆਪਿਧਣੀ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾ
ਆਪਿਕਰੇਇ।ਅਪਣੈਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।੩੩।ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾਨਵਿਹੂ
ਣਾਹੋਇ।ਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜੁਨਫੀਟੈਕੋਇ।ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਥਿਰੁਗੁਰੂਥਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ।ਸੁ
ਰਿਨਰਨਾਥਹਨਾਥੁਤੂਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ।ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ।ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ।ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗ
ਮਅਪਾਰੁ।੩੪।ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲੁਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੁ।ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲੈਹਿ
ਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਿ।ਦਾਨਾਤੂਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ।ਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲਣਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ।੩੫।ਧਨਿਗਇਐਬਹਿਝੂਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਾਰ।ਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੰਚਿ
ਆਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ।ਧਨੁਗਇਆਤਾਜਾਣਦੇਹਿਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਿਏਕ।ਮਨੁਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀ
ਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ।ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ।ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰ
ਦ।ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਢੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਿਬਾਰਿ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿ
ਵਾਰਿ।੩੬।ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ।ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪ

ਛੁਤਾਤਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨੦॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪ
ੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇ
ੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੨੧॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ
ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥ ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂ
ਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ ਇ
ਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੨੨॥ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾ
ਇ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥
ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥ ਬਿਰਲੋ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਠਾਕੁ
ਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮ
ਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥ ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥
ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖ
ੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥ ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ
ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥ ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥ ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ

ਤ੍ਰਿਪਤੀਤਿਸਕੀਨੈਛੁਟਾ॥ਗੁਰਕੀਮਾਰੀਜਉਮੁਈਸਬਦਿਵਿਗੂਤੀਮਨਿਛੁਟਾ॥੪੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨ
ਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅ
ਵਗਣਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ਤਿ
ਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਂਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਗੁਰਗੁਣ
ਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪੪॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰ
ਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿਦੋਹੀਪਾਤਿ
ਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰਦੇਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖ
ਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋ
ਇਕਰੇਇ॥੪੫॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ॥
ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰੁ॥
ਊਤਮੁਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿ
ਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪੬॥ੜਾੜੈਰੂ
ੜਾਹਰਿਜੀਉਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ੜਾੜੈਗਾਰੁੜੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਸੋਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾ
ਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿ
ਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪੭॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ॥ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧਨੁਦੁਬਿ
ਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿ
ਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਤੂਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਸੁ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ॥ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਬੂਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥
੪੮॥ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਿਗਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰ
ਖ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੂਲੈਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਰਾਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥ਖ
ਰਚੁਖਰਾਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰ॥ਹ
ਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਵਥੁਵਿਕਾਰੁ॥ਜੰਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ॥੪੯॥

ਜਿਸਦੇਭਉਨਜਾਵੈਕੋਇ॥ਜਿਸਦਾਕਰੈਸੁਨਿਤਚਭੋਈਇ॥ਸੇਪੈਕਰਹੀਸਭੁਧਿਆਈਐ॥ਸੇਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੈਕੀ
ਪਾਈਐ॥ਸੇਪੈਕਾਰਹਿਨਿਤਾਕੁਠੋਰ॥ਸੇਪੈਸਾਬਿਤਚਾਲੈਤੋਰ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੀਨਾਰੰਗਰਾਤਮਾਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਛੁ
ਟੇਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ਤੋਰਤੋਰਤਉਸਖੀਤੋਇਰਤੀਤੋਰਾਨੁ॥ਤਗਿਤਭੁਕਰਤੀਐਮੁਧੀਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ
॥ਤਾਰਹੈਰਕੰਕਨਪਾਏਕਰਿਕਰਿਆਕੀਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿਬੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਪ
ੜਣਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥
ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰ
ਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਬੂਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿ
ਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨ
ਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਂਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥
ਕਰਿ
ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥
ਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੈਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨਹਕਾਇ॥੫੩॥
ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸ
ਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥
੧॥ ਸਬਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁ
ਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿ
ਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾ
ਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀ
ਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿ

ਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏ।ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ।੩।ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ।ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾਨਕ
ਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ।ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ।ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿ
ਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ।੪।ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ।ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁ
ਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ।ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ।ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇ
ਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ।੫।ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ।ਰੋਸੁਨਕੀ
ਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ।ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ।
ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ।੬।ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆ
ਨੇ।ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ।ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈ
ਕਾਈ।ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ।੭।ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿ
ਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ।ਹਾਟੁਪਟਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇ
ਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ।ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ।੮।ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋ
ਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰਥਾ।ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ।ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾ
ਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ।ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ।੯।ਅੰ
ਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮ
ਝਪਰੀ।ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀ
ਬਾਤਖਰੀ।੧੦।ਊਂਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ।ਕਾਂਇਆਕੜਾਸਣੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਹੈਨਾ
ਲਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ।੧੧।ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ।ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਜੁਗਤਾ।ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ।ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ।੧੨।ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ।ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿ
ਸਮਾਇ।੧੩।ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ।ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ।ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮ
ਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ।ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੂਹਮਾਰਾ।੧੪।ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ।ਮਨ
ਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ।੧੫।ਸੁੰਨਨਿ

ਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੋਧੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਨਤਉਸਾਪਨੈਨਕਬੁ॥ਸਤਨਾਮੁਛਾਪਭੁਜਾਨੇਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁ
ਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾ
ਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮ
ਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮ
ਨੁਲਾਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈ
ਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁ
ਲਾਇਆ॥ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਕਹਾਘਰਵਾਸੋ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨ
ਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐ॥
ਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਆਸਣੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੇਬੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈ
ਵਾਸੋ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੨੧॥ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕ
ਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰ
ਹੈਸਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀ
ਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁਦ੍ਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰ
ਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿ
ਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈ
ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ॥
ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬ
ਦਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥੨੪॥ਸਾਚਉਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ
ਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ॥ਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗਉਣੁਭਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਇਆ॥ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁ

ਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆ।ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ।੨੫।।ਮਨਮੁ
ਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿ।ਪਰਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ।ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ।ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿ
ਮਸਾਣਿ।ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿ।ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ।੨੬।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉ
ਪਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘੜੁਘੜਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਧਿਆਵੈ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।੨੭।।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ
੨੮।ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿ
ਪਿਆਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾਰਿ।ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸ
ਮਾਈ।੨੯।ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ।ਤਿਸਮਹਿਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾਜੀ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈ
ਰੰਗੁਲਾਇ।ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ।ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।੩੦।ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚ
ਸੁਧੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ।੩੧।।ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿ
ਰਹੇਸਮਾਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਜੋਗਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੁ।ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੩੨।ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋ
ਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ।ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ।ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ।੩੩।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ।ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾ
ਇ।ਬਾਰਹਮਹਿਜੋਗੀਭਰਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਚਾਰਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿ
ਆਉਰਧਾਰਿ।੩੪।ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚੀਕਾਰਕਮਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ।੩੫।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿ
ਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ
ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋ
ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾ
ਟ ॥੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ
ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥
ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਰ
ਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤ
ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ
ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵ

ਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕਵਨੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾ
ਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦੁਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸ
ਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁ
ਨਖਾਇ॥੪੯॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੂ
ਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਨੈ॥ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥੫੦॥ਅੰ
ਤਰਿਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ॥ਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰ॥ਘਟਘਟਿਸੁੰਨ
ਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
੫੧॥ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀ
ਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ॥੫੨॥ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੂ
ਰੇ॥ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁਪਤੀ
ਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚੁਸੋਇ॥੫੩॥ਸਹਜਭਾਇਮਿਲੀਐਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੈ॥ਕਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸ
ਚਿਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਇਮਿਲਣਨਹੀਭ੍ਰਾਤੇ॥੫੪॥ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤਤੁਨ
ਬੂਝੈਚੋਟਾਖਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਕੋਇਨਰਾਖੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੈ॥ਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਗਵਾਰੁ॥੫੫॥ਕੁਬੁਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੋਖਦੁਆ
ਰ॥ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੇਗੁਣਗਿਆਨ॥ਨਾ
ਨਕਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੬॥ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਹੋਇ॥ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸੋਇ॥ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ॥੫੭॥
ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲੇਜਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਲੁਸੰਸਾਰੋ॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਕਹੀਐਤਿਸੁ
ਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋ॥ਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁ
ਪ੍ਰਣਵੈਅਪਣੇਮਨਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾ
ਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਪਵ
ਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਸੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟਮਹਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਵਾਏ॥

ਤਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਅਹਾ
ਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥
ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜ
ਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥
ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਰਾਧਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥
ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸ
ਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥
ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਲਹੈ ॥ ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕ
ਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇ
ਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰ
ਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ

ਸੁਆਭਾਉਗਉਨੁਗਗਨੁਜਾਘਟਘਟਿਨਉਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜੀਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋ
ਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ਸਾਚਬਿਨਾਸੂਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ
ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥
ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥
੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋ
ਜਾਣੈ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾ
ਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅ
ਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈ
ਨਾਮੈਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅ
ਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥
ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਭਿਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨ
ਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭੩॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਜੋਧੈਵੀਰੈਪੂਰਬਾਣੀਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੈਦਾਖੇਤੁਹੈਜਿਸਨੋਲਾਏਭਾਉ॥ਨਾਉਬੀਜੇਨਾਉਉਗਵੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਬੀ
ਜੁਹੈਸਹਸਾਗਇਆਵਿਲਾਇ॥ਨਾਕਿਛੁਬੀਜੇਨਉਗਵੈਜੋਬਖਸੇਸੋਖਾਇ॥ਅੰਭੈਸੇਤੀਅੰਭੁਰਲਿਆ

ਬਹੁਗੁਣਨਿਕਸਿਆਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਹੈਵੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇ ॥ ਇਹੁਕਿਵੇਖੈਬਪੁੜਾਜਿਸਨੋ
ਸੋਝੀਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁਦੁਖਕਾਖੇਤੁਹੈਦੁਖੁਬੀਜੇ
ਦੁਖੁਖਾਇ ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥
ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥੨॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਿਸਨੋਆਪੇਮੇਲੇਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਹੈਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ॥
ਅਗਿਆਨਕਾਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਆਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈਤਖਤੁਰਚਾਇਆਬੈਸਣਕਉਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਈ ॥ ਆ
ਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਚਾਨਣੇਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇਵੇਖੈ
ਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਈ ॥੬॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੂਸਚੀਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀਆਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇ
ਲਏਇ ॥ ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਸਭਹੁ
ਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾ
ਹੀ ॥ ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੋਰੁਹੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ ॥ ਸੋਸਹੁਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ
ਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿ
ਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾਨੋਨਾ
ਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾ
ਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾ
ਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ ॥ ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉਕਰਿਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀ

ਐਕਿਉਕਰਿਮਿਟੈਕਿਤੁਹੋਇ ॥ ਕਉੜਿਆਸਚਦਮਾਨਈਹਉਮੈਛੁਟੈਨਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵ
ਨਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਨਮੁ
ਕਤੁਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ ॥ ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਰੂਭਾਉਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈ
ਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਉਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੂਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ ॥ ਪੰ
ਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬ
ਖਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠੁਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈ
ਤਪਾਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ ॥ ਓਹੁਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲਹੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁ
ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਤਪਾਜਿਇਹੁਤਪੁਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈ
ਸਬਦੁਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਬਿਨਾ
ਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਰਵਿਆਸਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹ
ਰਿਭਣਿ ॥ ਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆ
ਖੀਅਨਿਜਿਨਕੈਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸਦੈਦਿਤੈਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁ
ਤਾਕਾਭੂਖਾਹੋਇ ॥ ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀ
ਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿਭੋਜਨੁਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈਕਾਰਣਿਆਪਣੇਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾ
ਨਕਾਜਿਆਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਣੁਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁਦਰੁਸਭੋਸਚੁਹੈਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ ॥ ਸਭੁਸ
ਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾਆਪਿਤਖਤੁਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁਸਚੋ
ਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰਮਾਹਿਅਨੰਤੁਹੈਕੂੜੀਆ
ਵੈਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈਚਲੈਆਪਣੈਬਹੁਤੀਲਹੈਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਵਿਚਿਹਉਮੈ
ਜਨਮਿਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਕਮਲੁਨਹੋਇਓਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁਖਾਧੀਮਨਮੁਖੁਮੁਆ

ਮਾਣੇਸੇਜਿਵਿਲਾਸੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਣੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਤਉਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁ॥ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਕਬਹਿਨਛੋਡੈਪਾਸੁ॥ਜਿਉਜਲ
ਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਭੁਕੋਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵ
ਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀਹਜੁਗਗੁਬਾਰੁਸਾਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ
ਅਨੁਆਪਿਮਤਿਦੀਨੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪਪੁੰਨਗਣਤਗਣੀਨੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀ
ਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਨੀ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਇਹੁ
ਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਿਰਤੇਆਪਣੈਤਿਨਤਨਿਲੋਭਰਤੁਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁ
ਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਰਾਮਕਲੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥ਭਰਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੂਕਾਅਗਿਆ
ਨਅੰਧਾਰੁ॥ਤਿਸਨੋਰੂਪੁਅਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਹਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੰਮ
ਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿ
ਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ ਮਃ੩ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਨਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉ
ਚਿਤੁਲਾਇਆਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਰਹੈਹੋਰਿਧੰਧੈਸਭਿਧਾਵਹਿ॥ਆਪਿ
ਨਿਹਚਲੁਅਚਲੁਹੈਹੋਰਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ॥ਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ੩ ॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕ
ਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤੁਹੋਇਵਿਣੁਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ ਮਃ੩
ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਭੁ

ਵਿਕਾਣੁ।ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਤਿਗਣਾਵਕਰਤਿਓਨ੍ਹਾਮਾਰਿਜਮੁਜਾਂਦਾਰੁ।ਅਗੈਦਰਗਹਹੋ
ਥੈਸੰਗਿਐਸਾਰਿਖੁਅਤੁਕੀ[illegible]ਤਿਕੁਤ੍ਰਿਆਗਾ।ਏਤੁਕ੍ਰਿਤੇਕੀਸਭੁਕਿਉਤਿਤਲੈਕੈਦੀਕਢਹੁਇਛਿਤੁਵੀਚਾਰੁ।
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ।ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰ
ਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ।ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਆਰੁ।ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿ
ਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੈਜਾਈਐ।ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਰਾਸਚੀਵਡਿਆਈਐ।ਜਿਸਨੋਬਖ
ਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈਐ।ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ।੯।
ਸਲੋਕਮਃ੩ ।ਬਾਬਾਣੀਆਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ।ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈ
ਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ।ਸਚੈਲਾ
ਏਸਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ।ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਨਿ।੧॥ਮਃ੩
ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਓਇਭਾਣੈਚਲਨਿਆਪਣੈਨਿਤਝੂਠੋਝੂਠੁਬੋਲੇ
ਨਿ।ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਵਦੇਪਰਨਿੰਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ।ਓਇਆਪਿਡੁਬੇਪਰਨਿੰਦਕਾਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੇਨਿ।
ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਉਇਬਪੁੜੇਕਿਆਕਰੇਨਿ।੨॥ ਪਉੜੀ।ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਰਖ
ਦਾਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਭਕੀਤੀ।ਇਕਿਕੂੜਿਕੁਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁਖਵਿਗੂਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਅੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ।ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨ੍ਹਵਾਤਿਸਿਪੀਤੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੁਸਿਫਤਿਸ
ਨਾਈ।੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ।ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਤੁਕਮਾਹਿ।ਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰਿਦੇਵਣਜਾਹਿ।ਇਸਤਰੀ
ਪੁਰਖੈਖਟਿਐਭਾਉ।ਭਾਵੈਆਵਉਭਾਵੈਜਾਉ।ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਨਮਾਨੈਕੋਇ।ਆਪੋਆਪੈਪੂਜਾਹੋਇ।ਕਾਜੀਹੋ
ਇਕੈਬਹੈਨਿਆਇ।ਫੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ।ਵਢੀਲੈਕੈਹਕੁਗਵਾਏ।ਜੇਕੋਪੁਛੈਤਾਪੜਿਸੁਣਾਏ।ਤੁਰਕਮੰ
ਤ੍ਰੁਕਨਿਰਿਦੈਸਮਾਹਿ।ਲੋਕਮੁਹਾਵਹਿਚਾੜੀਖਾਹਿ।ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾਹੋਇ।ਐਸਾਹਿੰਦੂਵੇਖਹੁਕੋਇ।ਜੋਗੀ
ਗਿਰਹੀਜਟਾਬਿਭੂਤ।ਆਗੈਪਾਛੈਰੋਵਹਿਪੂਤ।ਜੋਗੁਨਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਵਾਈ।ਕਿਤੁਕਾਰਣਿਸਿਰਿਛਾ
ਈਪਾਈ।ਨਾਨਕਕਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣੁ।ਆਪੇਆਖਣੁਆਪੇਜਾਣੁ।੧।ਮਃ੧ ।ਹਿੰਦੂਕੈਘਰਿਹਿੰਦੂ
ਆਵੈ।ਸੂਤੁਜਨੇਊਪੜਿਗਲਿਪਾਵੈ।ਸੂਤੁਪਾਇਕਰੇਬੁਰਿਆਈ।ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ।ਮੁਸਲਮਾ
ਨੁਕਰੇਵਡਿਆਈ।ਵਿਣੁਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ।ਰਾਹੁਦਸਾਇਓਥੈਕੋਜਾਇ।ਕਰਣੀਬਾਝਹੁ

ਤਿਸਤਿਨਪਾਇ॥ਜੋਗੀਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ॥ਤਿਤੁਕਾਰਣਿਕਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਇਫਿਰੈਸੰ
ਸਾਰਿ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਾਟਾਊ॥ਚੀਰੀਆਈਢਿਲਨਕਾਊ॥ਏਥੈਜਾਣੈ
ਸੁਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਹੋਰੁਫਕੜੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਤਰੈਨਕੋ
ਇ॥ਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਨਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਆਖੀ
ਐਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੁ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜਵੇਹਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪੜੁ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸਰੀਰੁਅਤਿ
ਸੋਹਣਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜੁ॥ਮਨਮੁਖਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹਨਿਤਕੜੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏ
ਕੁਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਨਾਸਤਿਦੁਖੀਆਨਾਸਤਿਸੁਖੀਆਨਾਸਤਿ
ਪਾਣੀਜੰਤਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਮੂੰਡਮੁਡਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿਪੜਿਆਦੇਸਫਿਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀ
ਪਥਰਆਪੁਤਛਾਵਹਿਦੁਖਸਹਹਿ॥ [illegible] ਨਾਸਤਿ
ਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਹੁਚਰਹਿ॥ [illegible] ॥ਜਿਸੁਹਥਿ
ਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਲੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਜਿਸੁਘਟਭੀਤਰਿ
ਸਬਦੁਰਵੈ॥ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕਹੈ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲਾ
ਵਾਟੜੀਤਿਸਹਿਭੁਲਾਵੈਕਉਣੁ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਈਪੰਧਸਿਰਿਤਿਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ॥ਸੋਗਿਰਹੀ
ਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈਈਸਰੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੀ
ਜੋਧੂਪੈਆਪੁ॥ਭਿਖਿਆਭੋਜਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ॥ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵ
ਪੁਰਿਚੜੈ॥ਬੋਲੈਗੋਰਖੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੩॥ਮਃ੧॥ਸੋਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇ
ਉਦਾਸੁ॥ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨ
ਕੰਧੁ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੪॥ਮਃ੧॥ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇ
ਆਪਖਾਲੇ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਣਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਰਾ
ਨਮਰਣਾ॥ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੫॥ਮਃ੧॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿ
ਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮੁ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨਿ॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾ
ਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੬॥ਮਃ੧॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈ

ਜੁਗਤਿ ॥ ਕਿੰਨ ਪਛਾਣਹਿ ਕਿਆ ਖਾਹਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿ
ਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕਉ ਕਹੈ ॥ ਛਿਆ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ
ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਅੰਦਰੁ ਗੁਸਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਨੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛਾ
ਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਐ ਪਰਮਾਤਮੁ ਵਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਅੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਾਨਹੁ
ਰਵਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ
ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅ
ਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰ
ਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬ
ਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ
ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ ਅ
ਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ
ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ
ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਹੰਸਰ
ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗ
ਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ
ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂ
ਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ ਅੰਤ
ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰ
ਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਕਾਇਆ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖੈ ਦੇਹੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾ
ਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ ਵਖਰ
ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰ
ਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾ
ਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨ
ਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦ
ਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ
ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ
ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹ
ਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮ: ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥
ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਵ
ਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ
ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁ
ਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ
ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ
ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ

ਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ॥ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥
੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਮਛੁਲੀਝੀਵਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲੁ॥ਮਨੂਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅਚਿੰਤਾਜਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਵੇਲਿਪਿੰਞਾਇਆਕਤਿਵੁਣਾਇਆ॥ਕਟਿਕੁਟਿ
ਕਰਿਖੁੰਬਿਚੜਾਇਆ॥ਲੋਹਾਵਢੇਦਰਜੀਪਾੜੈਸੂਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾ
ਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹ
ਤੁਕਿਛੁਹੰਢੈ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥
ਮਃ੧ ॥ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਜਾਇ॥ਗੁਣ
ਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਮਃ੧ ॥ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਸਵਾਰੁ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾ
ਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆ
ਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ ਭਗਤਸੋਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਾਰੁ
ਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਲੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ੩ ॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥
੧॥ਮਃ੩ ॥ਨਾਕਿਛੁਆਸਾਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁੜੀਜਾਂਭੁਲਾਏਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭਨੁ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਿਨਾਨਕੁਬ
ਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਰਵਰਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀ
ਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ॥ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਣਾ॥ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਇਓਓਥੈਓਨ
ਹੋਰੋਖਾਣਾ॥ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੌਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪੈਯਾ
ਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ॥

ਨਾਨਕਸੋਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ।ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ।੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ।ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅ
ਨੁ।ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ।ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈ
ਅਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ।੩੧॥੧॥ ਸਲੋਕਾ।੫੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕਮ:੫ ।ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠੁ।ਵਿਛੁੜਿਆ
ਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ।ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾ
ਇਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ।੧॥ਮ:੫ ।ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭਿਵਾਦਿ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇ
ਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ।ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ।ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿ
ਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆਪੇਹੀਥਟਿਆ।ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇ
ਹੀਖਟਿਆ।ਆਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਰਟਿਆ।ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ।ਅਗਮਅਥਾ
ਹੁਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆ।ਆਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ।ਸ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ।੧।ਸਲੋਕੁਮ:੫ ।ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ।ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ।ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀ
ਵਣੁਸੰਸਾਰਿ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ।੧॥ਮ:੫ ।ਮੇਰੈਅੰਤਰਿ
ਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ।ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇ
ਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।੨॥ ਪਉੜੀ।
ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ।ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕੁਸਮਾਹੀਐ।ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵ
ਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰ।ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਿਕਰ।ਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ।ਸਰਬਧਾ
ਰਸਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ।ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਣਜੋਗਿਆ।ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿ
ਰਸੁਭੋਗਿਆ।੨॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ।ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ।ਕਾਰਜਆਪਿ
ਸਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭਸਦਾਸਭਾਲਿ।ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ।ਦਇਆਲਹੋਏ

ਸਭਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਜਿਸੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ

ਦੀਰਿਤੁ ਰਚਿ ਨਿਧਿ ਆਨਿ ਰਿੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣ

ਦੀ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥
ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿ
ਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰ
ਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸ
ਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿ
ਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ
ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇ
ਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ
ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁ
ਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿ
ਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ
ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ
ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰ
ਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿ

ਉਕਰਿਧਿਰਤਨ੍ਹੀਹਥੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਤੇ
ਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸਮਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਣਹਾਰਾਮਾਰੇਤਿਸੁ
ਕਉਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਣਹਾਰਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੋ
ਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਹੂੰਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿ
ਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀ
ਬੰਦਿਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕ॥ਮਃ੫ ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ॥ਤੁਧਹੁ
ਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾ
ਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟਘਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇ
ਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆ
ਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾ
ਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝ
ਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂਨਿਹਚ
ਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋ
ਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਅਨਦਸੂ
ਖਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂ
ਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿ
ਆਣਪੈ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੂਭਗਤਾ
ਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁਏਹਿਵੈਦ

ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ
ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ
ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕ
ਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭ
ਗਤੀ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ
ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ
ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ
ਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸ
ਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇ
ਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪ
ਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕ
ਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ
ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ
ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ

ਅੰ

ਆਪੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਰਬ ਪਰਤਾਪਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਸੁ ਰਿਦਾ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸ
ਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵ
ਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ
ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉ
ਪਾਵ ਤਾਂ ਕਤਹਿ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ
ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗ
ਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥
੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁ
ਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ
ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾ
ਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ
ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰ
ਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ

ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਮੈ ਆਣ ਬੁਝਾਵਾ ਮੁਕਲਿ ਲੀਏ ਪਾਸੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਦਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਗਹ ਲੀਤਾ ਆਖਿਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥

ਧਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੀਕਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ॥ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ

ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥
ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ
ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ਹ ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇ
ਨਿ੍ਹ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥
ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾ
ਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ
ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ
ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ ਹੋਰਿਂਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚ
ਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ
ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ
ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ
ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹ
ਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ
ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ
ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ
ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥
੫॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘ
ਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿ
ਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ
ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥

ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓਨੁ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮ੍ਹਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥

੩॥ ਸੁਮੇਲ ਰਾਮਕਲੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੭੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨੨॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦੁ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤ ਰੁਤਿ ॥ ੬ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ॥ ੨॥ ਵਾਰਾ ॥ ੩॥ ਸੁਮੇਲ ੧੧੬ ॥ ਜੋੜ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਮ:੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁ

ਹਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪਾਰਨਤਾਰੀਰੇ।੨।ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਗੋਰੇ।ਸੁਰਤਿਪਿਆਲ
ਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇਉਗੋਰੇ।੩।ਨਿਝਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਇਹਰਸਮਨੂਆਰਾਤੋਰੇ।ਕ
ਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੋਰੇ।੪।੧। ਰਾਮਕਲੀ। ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨਧਾਰਾ।ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ।੧।ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁ
ਮਤਵਾਰਾ।ਉਨਮਦਚਢਾਮਦਨਰਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਆਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿ
ਰਸਾਈਭਾਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ।੨।ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾ
ਸਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਿਪਾਈ।ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੂਜਾਈ।੩
।੨। ਤੂੰਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰਬਤੁਸੁਆਮੀਓਟਗਹੀਮੈਤੇਰੀ।ਨਾਤੁਮਡੋਲਹੁਨਾਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀ
ਹਰਿਮੇਰੀ।੧।ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ।ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਿਸੁਖੀਸਦਹੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੋਰੇਭਰੋਸੇ
ਮਗਹਰਬਸਿਓਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ।ਪਹਿਲੇਦਰਸਨੁਮਗਹਰਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਸੀਬਸੇਆ
ਈ।੨।ਜੈਸਾਮਗਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ।ਹਮਨਿਰਧਨਜਿਉਇਹੁਧਨੁਪਾਇਓਮਰਤੇਫੂ
ਟਿਗੁਮਾਨੀ।੩।ਕਰੈਗੁਮਾਨੁਚੁਭਹਿਤਿਸੁਸੂਲਾਕੋਕਾਢਨਕਉਨਾਹੀ।ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਲਬਿ
ਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਹੀ।੪।ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਾਸੰਤਨਦੋਊਰਾਦੇ।ਹਮਕਾਹੂਕੀਕਾਣਿ
ਨਕਢਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ।੫।ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਾਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ।ਰਾਮ
ਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾਨੀ।੬।੩। ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ
।ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੇਪਾਉਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਫੇਰੀ।੧।ਹਮਕੂਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਰਿ।ਭਉਕ
ਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੂਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮ੍ਹਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ।ਤੇਰੇ
ਦੁਆਰੈਧੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਦਗਾਈ।੨।ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਗਿਜਾਈ।
ਸਾਧੂਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਾਨੈਪਾਈ।੩।ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਰਿ।ਗੁਰਿ
ਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮ੍ਹਾਰਿ।੪।ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ
।ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਾਕਾਸੋਹਾਗੁ।੫।੪। ਰਾਮਕਲੀ। ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕ
ਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁਕਰੈ।ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ।੧।ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮ
ਨਹਰਿਨਕਹਹਿ।ਰਾਮੁਨਬੋਲਹਿਪਾਡੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪਨਊਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁ

ਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾਵਸਰਚਿਰਚਿਮਾਂਗਹਿਕਰਦੀਪਕੁਲੈਕੂਪਪਰਹਿ॥੨॥ਤੂੰਬ੍ਰਹਮ
ਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਮੁਹਿਤੋਹਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬਨਹਿ॥ਹਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭਰੋਸੇਪਾਂਡੇ
ਡੂਬਿਮਰਹਿ॥੩॥੫॥ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਰਸਾਖਾਪੁਹਪਪਤ੍ਰਰਸਭਰੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀਹੈਰੇ
ਤਿਨਿਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਿਰਲੈਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਰੁਏਕੁਪੁਹਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਹਲੇਉਰਧਰਿਆ॥ਸੋਰਹਮਧੇਪਵਨੁਝਕੋਰਿ
ਆਆਕਾਸੇਫਰੁਫਰਿਆ॥੨॥ਸਹਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਆਧਰਤੀਜਲਹਰੁਸੋਖਿਆ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਹੁਬਿਰਵਾਦੇਖਿਆ॥੩॥੬॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਝੋਲੀਪਤ੍ਰ
ਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਰੇ॥ਖਿੰਥਾਇਹੁਤਨੁਸੀਅਉਅਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਵਹੁਜੋ
ਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੂਤਿਚਢਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਰਤਿਮਿ
ਲਾਈ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਫਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖਹੁਰਹੈ
ਨਿਰਾਲਮਤਾੜੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਧਰਮੁਦਇਆਕਰਿਬਾੜੀ॥੩॥੭॥ ਕਵਨਕਾ
ਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਫਲੁਪਾਇਆ॥ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨ
ਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਹਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗ
ਤਿਨਹੀਸਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਬਾਦੁਨਛੂਟੈ॥ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤੁਹੈਫੁ
ਨਿਫੁਨਿਇਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੂਟੈ॥੨॥ਜਿਹਘਰਿਕਥਾਹੋਤਹਰਿਸੰਤਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨੋਮੈਫੇਰਾ॥ਲੰਪਟਚੋ
ਰਦੂਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਹੀ॥ਦਇਆ
ਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਾਹੀ॥੪॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈ
ਹਾਰੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਸੇਵਾਕਰਉਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿ

ਹਰਿ

ਦੁਆਰੁ॥ਜਾਹਿਬੈਕੁੰਠਿਨਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਹਿਤੂਰ॥ਅਨਹਦਬਜਹਿਸਦਾਭਰਪੂਰ॥੧॥
ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਨਨਕਾਰੁ॥
ਮੁਕਤਿਕਰੈਉਤਰੈਬਹੁਭਾਰੁ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਤੇਰਾਆਵਨੁਨਾਹਿ॥੨॥ਜਿਹ
ਸਿਮਰਨਿਕਰਹਿਤੂਕੇਲ॥ਦੀਪਕੁਬਾਂਧਿਧਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲ॥ਸੋਦੀਪਕੁਅਮਰਕੁਸੰਸਾਰਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿ
ਖੁਕਾਢੀਲੇਮਾਰਿ॥੩॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁ

ਕਰਿਨਹੀਰਖੁਉਤਾਰਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਹਿਕਾਨਿ॥ਮੰਦਰਿਸੋਵਹਿਪਟੰਬਰਤਾਨਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਬਿਗਸੈਜੀਉ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਤੂਅਨਦਿਨੁਪੀਉ॥੫॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੁਝੁਪੋਹੈਨਮਾਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾਈਐ॥ਇਹੁਸਿਮਰਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜਾਗੁਸੋਇਸਿਮਰਨਰਸਭੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਪਾਈਐਸੰਜੋਗ॥੭॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਝੁਭਾਰ॥ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨਹੀਅੰਤੁ॥ਤਿਸਕੇਆਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ॥੮॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤੈਗੁਰਿਅਨਲੁਬੁਝਾਇਆ॥ਜਬਨਖਸਿਖਇਹੁਮਨੁਚੀਨਾ॥ਤਬਅੰਤਰਿਮਜਨੁਕੀਨਾ॥੧॥ਪਵਨਪਤਿਉਨਮਨਿਰਹਨੁਖਰਾ॥ਨਹੀਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸਹਾਰੰ॥ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਰੰ॥ਬੇਧੀਅਲੇਚਕ੍ਰਭੁਅੰਗਾ॥ਭੇਟੀਅਲੇਰਾਇਨਿਸੰਗਾ॥੨॥ਚੂਕੀਅਲੇਮੋਹਮਇਆਸਾ॥ਸਸਿਕੀਨੋਸੂਰਗਿਰਾਸਾ॥ਜਬਕੁੰਭਕੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਤਹਬਾਜੇਅਨਹਦਬੀਣਾ॥੩॥ਬਕਤੈਬਕਿਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮੰਨਿਬਸਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਤਾਉਤਰਸਿਪਾਰੰ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਸਾਰੰ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਅਨੂਪੁ॥੧॥ਕਰੁਰੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਧਰਿਆਪਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਦੇਖਿਹੀਰੇਕਰਉਆਦੇਸੁ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖੁ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇਦਾਰਜਾਗਤਮੁਸੀਅਤਹਉਰੇਭਾਈ॥ਨਿਗਮਹੁਸੀਆਰਪਹਰੂਆਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਬੁਭਇਓਆਂਬੁਆਂਬੁਭਇਓਨੀਬਾ ਕੇਲਾਪਾਕਾਝਾਰਿ॥ਨਾਲੀਏਰਫਲੁਸੇਬਰਿਪਾਕਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਗਵਾਰ॥੧॥ਹਰਿਭਇਓਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰਿਓਹਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੁਲਜਾਤਿਪਾਂਤਿਤਜਿਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥
੨॥੩॥੧੨॥

੩

ਆਂਬੁਆਂਬੁ...

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀਰਾਮਕਲੀ॥ ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੂਡੀਆਕਾਸਮਧੇਭਰਮੀਅਲੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਬਾਤਬਤਊਆਚੀਤੁਸੁਡੋਰੀਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਾਬੇਧੀਅਲੇ॥

ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਅਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਅਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥
ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾ
ਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁ
ਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅ
ਲੇ ॥੪॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ
ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰ
ਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ
ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥

ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥
੧॥ ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁ
ਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ
ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾ
ਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ
ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਜ
ਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮ
ਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ
ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ
ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ
ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿ
ਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝ
ਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ
ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ
ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥
ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ
ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂ
ਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥
ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ ਸ
ਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ
ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥੧੨॥
ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥੪॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥੧॥ ਬੇਣੀ ਜੀ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥ ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥੪॥੨॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਰਖੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰਖੇ ॥੪॥੩॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ

ਰੰਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਲਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮ
ਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੋ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾਪਗੋ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿ
ਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੋ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੋ॥੨॥ਜੋ
ਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੋ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜ
ਨਪਗੋ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰ
ਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੋ॥੪॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂ
ਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁ
ਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆਫਾਸ
ਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤੰਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖਨੇ॥੩॥
ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
ਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆ
ਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆ
ਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮ੍ਹਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆ
ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠਹਿਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲ
ਸਮਣੇ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤ
ਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲਣੇ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਂਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੇ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥ਲੇ
ਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲਾ॥ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲਾ॥ਹਰਿਹੋਂਹੋਂਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾ
ਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲਾ॥ਹਰਿਆਪਨੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
ਆਪਿ

ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਆਵਦੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾ
ਲਹਰਿਲਾਲਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟਮਹਲਾ੪
ਮਨਿਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿ
ਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿ
ਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾ
ਖਿਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥
੨॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿ
ਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਸੰਤਬਤਾਇ
ਓਗੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀ
ਹਰਿਘਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰਾਨਾਲਿ
ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੩॥
੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਰਸਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੁਚਆਵੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੋਸ
ਦਾਤੁਧੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਕਵਨਜੋਗਕਵਨਗਿਆਨਧਿਆਨਾਕਵਨਗੁਨੀਰੀਝਾਵੈ॥ਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿ
ਜਭਗਤਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਨਿਮਖਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾ
ਵੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖੁਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਗਾਵੈ॥੩॥ਦੇਖਿਓਅਚਰਜੁਮਹਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿ
ਛੁਆਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰਚਾਗੁਰਿਲਾਹਿਓਤਹਗਰਭਜੋਨਿਕਹਆਵੈ॥੪॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ॥ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੋਕੀਓ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜੀਓ॥ਈਹਾਂਊਹਾਹਰਿਤੁਮਹੀ
ਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧॥ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆਨਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੧॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਉਭਈ

ਤੁਮਾਰੀਧੀਰਾ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਨੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਹਾਈਬੀਰਾ॥੧॥ਖੁਲੇਭ੍ਰਮਭੀਤਿ
ਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰਾ॥ਬਿਸਮਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਹੀਰਾ॥੨॥੨॥੩॥
ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਿਓਮਨ
ਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪੇਖਿਓਦਾਸਕਾਕੁਲੁਨਬਿਚਾਰਿਓ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾ
ਰਿਓ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨ
ਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅ
ਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦੁਭਇਓ॥੨॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾ
ਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀ
ਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇ
ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੫॥੬॥
ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠ
ਪਹਰਗੁਨਗਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ॥ਪੂਰਨ
ਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣ
ਤੁਲਿਨਲਾਇਣ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੨॥੬॥੭॥
ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋ
ਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡ
ਕੀਨੇਬਿਨਸਿਓਮੂੜਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ॥ਹਉਵਾਰਿਵਾ
ਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾਤੇਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਾ॥੧॥ਊਠਤ

ਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰਾ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿ
ਹਾਲਾ॥੨॥੮॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਪੜਤਾਲਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨੁਮੀਤੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤ॥ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਬਿ
ਪਰੀਤਿ॥ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਆਪਨਕੀਤ॥ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲ
ਮਨੁਸੀਤ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਤ॥੧॥ਹਰਿਭਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਹੋਹਿਪੁਨੀ
ਤ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਬਲਿਕੀਤ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਜੁਮਲਾ ੧੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿ
ਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਮਧਸੂਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰਆਗੈਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੇ॥੨॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰ
ਹੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੇ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਨਾ
ਮੁਦਮੋਦਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗੂੰਗਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥੪॥
ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੂਜੈਅਤਿਫੀਕੇਲੋਭਬਿਕਾਰੇ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸ
ਸਾਦਬਿਸਾਰੇ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪਾਇਆਸੁਣਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇੜਿ
ਨਆਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪਿਆਰੇ॥੬॥ਸਾਸਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾ
ਮੈਬਿਨੁਸੋਬਿਰਥਾਸਾਸੁਬਿਕਾਰੇ॥੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹਾਰੇ॥੮॥੧॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਹਮਪਾ
ਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏਹਮਪਾਹਨਸਬਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਤਿਮੀਠਾਮੈਲਾਗਰੁਮਲਗਾਰੇ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕਗੰਧਾਰੇ॥

੧॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥੨॥ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੂਗੁਰੂਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਪਾਖੰਡਿਪਾਖੰਡਿਕਰਿਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭੁਪਾਖੰਡੁਜਗਿਬੁਰਿਆਰੇ॥ਹਲਤਿਪ
ਲਤਿਦੁਖਦਾਈਹੋਵਹਿਜਮਕਾਲੁਖੜਾਸਿਰਿਮਾਰੇ॥੪॥ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮ੍ਹਾਲੈਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਕੇਬਿਸਥਾਰੇ॥ਆਈਰੈਨਿਭਇਆਸੁਪਨੰਤਰੁਬਿਖੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥੫॥ਕਲਰੁਖੇਤੁਲੈਕੂੜੁਜਮਾਇਆ
ਸਭਕੂੜੈਕੇਖਲਵਾਰੇ॥ਸਾਕਤਨਰਸਭਿਭੂਖਭੁਖਾਨੇਦਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚੜਿਆ
ਬਿਖੁਭਾਰੀਉਤਰੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਵਾਰੇ॥੭॥ਜ
ਗੰਨਾਥਸਭਿਜੰਤ੍ਰਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਹਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਵਚਲੀਐਜਿਉਭਾਵੈਰਾਮਪਿਆ
ਰੇ॥੮॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਮਜਨੁਹੈ
ਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਕਾਗੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜਿਸੂਆਗਨਕਉ
ਧਾਰੇ॥ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉਲੈਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕ
ਰਿਨਾਰਾਇਣਬੋਲਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਮਾਨੁਖੁਕਥੈਕਥਿ
ਲੋਕਸੁਨਾਵੈਜੋਬੋਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਦਿੜਤਾਆਵੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜ
ਬਲਗੁਜੀਉਪਿੰਡੁਹੈਸਾਬਤੁਤਬਲਗਿਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ਜਬਘਰਮੰਦਰਿਆਗਿਲਗਾਨੀਕਢਿਕੂਪੁਕਢੈ
ਪਨਿਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੂਆਜਿ
ਉਡਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰਾਰੇ॥੫॥ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁਪਿਆਰੇ॥੬॥ਪੂਰਬਿਜਨਮਿਪਰਚੂਨਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀਚਾਰੇ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇ
ਲਾਲਨਲਾਲਗੁਲਾਰੇ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੮॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪
ਰਾਮਗੁਰਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਪਕਰਿਚਲਾਇਓਕਰਿਊਪਰੁਕਢਿਨਿਸਤਾਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤੁਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਰਿਹਰਿਧਾਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾ
ਵੈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾਗੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆ
ਵੈਸਭਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਰਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ਆਪਿਦਇਆ

ਉਦਰਿਆਜਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁਸਕਾਈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਮਿਰਗੁਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ॥
ਬਨੁਬਨੁਢੂਢਿਢੂਢਿਫਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੂਰੈਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਸਰਿਆਮਨਿ
ਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁਦੁਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘਰੁਲੂਕੀਜਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁ
ਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਪੀਛੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥
ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀ
ਦੁਸਟਾਂਆਣੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾ
ਣੀਝੋਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮ
ਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏਸਭਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੩॥
ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁ
ਲਖਾਰੇ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉ
ਹਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥੮॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰ
ਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖਸਾਧਜ
ਨਪਾਏਇਕਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿ
ਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸਘਾਰੇ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥੨॥
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰੁਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨ
ਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇ

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੈ ਛੇਦਿ ਬਿਕਾਰੇ ॥੫॥ ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ
ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ
॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥
ਜੁਮਲਾ ॥੨੫॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ
ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ ਹਮ
ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ
॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ
ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ

ਤਿਨਪੂਛਉਗੁਰਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਜੁਦਰੀਆਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਲਿਲਾਟਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਤਾ॥੩॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਨਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਾ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕੁਚਰਨਿਪਰਾਤਾ॥੪॥੨॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾਮਨਿਭਾਵਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥ਅਪਰੰਪਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖੁਗੁਰੂਲਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਆਨਿਮੇਲਿਓਸਤਿਗੁਰੂਖਿਨੁਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕੇਧੁਰਿਲੀਖਿਆਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪੰਚਸਬਦਦਰਗਹਬਾਜਿਆਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਂਨਹੀਭਾਇਓ॥ਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੋਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੋਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆਈਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਲਾਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਬਹੁਲਾਗਾ॥ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਾਰ੍ਹਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰੁਸੋਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਂਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਿਛੂਨਜਾਣਹਹਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਰੁਮਾਇਆਅਗਨਿਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖਹਰਿਜਸਿਜਾਲਾ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੫॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਬਿਖਕਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈ

ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਾਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥

ਬਹੁਤੁ ਉਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਤੁਮ ਊਚੇ ਬਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰਾ ॥੪॥੩॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲੁ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਗਲਾ ਅਨੂਪ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਹਨਿ ਤਰਨਿ ਜਗਤੁ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਜਾਇ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੭੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾ
ਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ ਸਬਦ॥ ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁ
ਖਸਮਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇਮੇਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸਦਿਮਿਲੇ
॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇ
ਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵੀ
ਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਕੈਪੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵ
ੜਾਇਨਿਤਨਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧
ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥
ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਕਾਹੇਕਰਸਿਗੁਮਾਨਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖਸਮੈਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤਜਿਸਾਦਸਹਜਸੁਖੁਹੋਈ॥ਘਰਛਡਣੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁ
ਨੀਆਆਈਐ॥੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਟੁਹਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਿਬਹੁਤੁਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁੰਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉ
ਚੜਾਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮ
ਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥
੧॥ਚਿਤਿਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਲੀਰੈਨਿ
ਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿਛੂਟਸਿਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥
੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵਿਚਿਲੋਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨੁ
ਜਲਿਆਸੰਨੀਚਿੰਤਭਈ॥੩॥ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਹਾ॥ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਓਹੁਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਮਲਮਝਾਰਿਬਸਸਿਨਿ
ਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰ
ਤੂਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਤਨੋਮਾਤੇਅਨਹਦਿਧੁਨਿਜਾਗੀ॥੩॥ਇਕਿਮਾਤੇਅਨਭਉਪਦੁਨਉਤਨਭਾਰੀ॥ਇਸੁਪਦਬਿਨੁਕਉਣੁਕਿਨੈਪਰਮਗ
ਤਿਧਾਰੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁਪਦੁਪਾਏ॥੫॥੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਸੁਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤੁਸੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀ
ਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੧॥ਮੂੜੇਕਾਇਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾ॥ਨਹਚੀਨਿ
ਆਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜਰਗਹੁਜਾਰਿਲੈਅਮਰਗਹੁਮਾਰਿਲੈਭ੍ਰਾਤਿਤਜਿਛੋਡਿਤਉਅਪਿਉ
ਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜਨੋਰਵੈ
ਜੇਹਰਿਮਨੋਮਨਪਵਨਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹ
ਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੩॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆਸਰੁਲਹਰੀਮੈਮਤੁ॥
ਬੋਹਿਥੁਜਲਸਿਰਿਤਰਿਟਿਕੈਸਾਚਾਵਖਰੁਜਿਤੁ॥ਮਾਣਕੁਮਨਮਹਿਮਨੁਮਾਰਸੀਸਚਿਨਲਾਗੈਕਤੁ॥ਰ
ਜਾਤਖਤਿਟਿਕੈਗੁਣੀਭੈਪੰਚਾਇਣਰਤੁ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੂਰਿਨਦੇਖੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਜਗਜੀਵਨਾ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਾਚਾਲੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰੁਇੰਦੁਤਪੈਭੇਖਾਰੀ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੋਹੈ
ਦਰਿਸਾਚੈਆਕੀਮਰਹਿਅਫਾਰੀ॥ਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੰਨਿਆਸੀਗੁਰਿਪੂਰੈਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਫਲੁਕਬਹੁ
ਨਪਾਵਸਿਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨॥ਨਿਧਨਿਆਧਨੁਨਿਗੁਰਿਆਗੁਰੁਨਿੰਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਅੰਧੁਲੈਮਾਣ
ਕੁਗੁਰੁਪਕੜਿਆਨਿਤਾਣਿਆਤੂਤਾਣੁ॥ਹੋਮਜਪਾਨਹੀਜਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਾਚੁਪਛਾਣੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀ
ਦਰਿਢੋਈਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਾਚੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਮਨੁਮਾ
ਜੀਐਬਹੁੜਿਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਬਲਗੁਬਿਘਨੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੁਟੀਐ
ਮਨਿਤਨਿਸਾਚਾਸੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਾਕੈਮੈ
ਲੁਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥੁਸਦਾਸਚੁਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥
ਜਾਤਉਭੀਤਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਹਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਇਸਨਾਨੀਹਰਿ
ਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟੁਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾ
ਮੁਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁ
ਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਹੁਰਤੀ॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕੁਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੪॥ਊਪਰਿਗ
ਗਨੁਗਗਨੁਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਇਆਉਦਾ

ਸੀ॥੫॥੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾ
ਨਲਗੇਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਸਾਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾ
ਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ॥ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੋੜੇਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁੰਦਰਿਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੩॥
ਹਉਮੈਜਲਿਆਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਮਪੁਰਿਵਜਹਿਖੜਗਕਰਾਰੇ॥ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੂਸਹੁ
ਜੀਅੜੇਭਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜਮਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ਹੇਤਕੇਬੰਧ
ਨਤੋੜਿਸਾਕਹਿਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀਜੀਉ॥੫॥ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥੧॥੧੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸ
ਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾ
ਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੀਗਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀਅਤਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰ
ਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਸਤਿ
ਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥
ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਆਵਣਜਾਣਾ
ਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿ
ਤੂਮਨਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆ
ਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਨਪਾਇ॥ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ

ਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩
ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੂਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾ
ਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁ
ਲਾਲਚਕਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁ
ਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁ
ਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥
ਇਕਿਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥
੩॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੋਰੁਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾ
ਸਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐ
ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿਤੂ
ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀ
ਐਜਿਨਿਏਹਬੂਝਬੁਝਾਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਕਿਆਕਰਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅ
ਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿਪਰੇ॥ਦਾਲਦੁਭੰ
ਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਧਰੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਜੁਗਿ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇ॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੋਜੋਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨਕੇਦੋਖ

ਪੜਤੇ ਬੇਦੁ ਆਰਦ ਤਾ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਾਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੁੰਨੀ ਨਿਤ ਉਚਾਇਦਾ ਕਿਰਤ ਮੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਮਨੁ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦਾ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਹੋਇ ਜਾਨ

ਮਿਤ੍ਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥ ੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥

ਹਰਿ ਸਤਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥ ॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੵਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇ

ਆਛਲਬਪੁਰੀਇਹਕਉਲਾਡਰਪੈਅਤਿਡਰਪੈਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਡਰਹਿਬਿਆਪੀ
ਬਿਨੁਡਰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥੁਧ੍ਰੂਬਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਿਨਾਰਾਇਣੁਕਹਿਓਜਮਕੰਕ
ਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾਰੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਅਲਪਮਤਿਨਿਰਗੁਣਪਰਿਓਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਾਰੋਤਰਿਓਬਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੇ॥ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਕੀਨੀਰਖਿਆਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁ
ਭਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੇ॥੩॥ਕਵਨਪਰਾਧਬਤਾਵਉਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ॥
ਆਇਓਸਾਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਵਿਤਨਵਿ
ਤਭ੍ਰਮਿਓਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਾਏ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥੧॥ਅ
ਵਰਦਿਨਕਾਹੂਕਾਜਨਲਾਏ॥ਸੋਦਿਨੁਮੋਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ਮਾਇਆਮਦਚਾਖਿਭਏਉਦਮਾਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁ
ਨਗਾਏ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾਬਿਨੁਸੰਤਨਨਹੀਪਾਏ॥ਤੁਮਦਾਤਾਰਵਡੇਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਥ
ਮਾਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥੩॥ਤਿਆਗਿਓਸਗਲਾਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ
ਮਿਲਿਭਏਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨਥਾਨਧੀਰਿਓਹੈ
ਨਾਮਾਕਵਨਬਸਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਵਨਚਿਹਨਸੁਨਿਊਪਰਿਛੋਹਿਓਮੁਖਤੇਸੁਨਿਕਰਿਗਾਰਾ॥੧॥ਸੁਨਹੁਰੇ
ਤੂਕਉਨੁਕਹਾਤੇਆਇਓ॥ਏਤੀਨਜਾਨਉਕੇਤੀਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹ
ਨਸੀਲਪਵਨਅਰੁਪਾਣੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਾਤੇ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਭਇਓਸੰਜੋਗਾਇਨਮਹਿਕਵਨ
ਦੁਰਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਨਾਲੇਹਉਮੈਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰਣੁਉਸਹੀਕਉਹੈਰੇਓ
ਹਾਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜਬਖੇ
ਲੁਉਝਾਰੈਤਬਏਕੈਏਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਮਾਨਮੋਹਅਰੁਲੋਭਵਿਕਾਰਾਬੀਓ
ਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਣਾਹਰਿਬਣਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿ
ਬਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿਓਅਪਨਾਚਲਤੇਰਾਖਿਓਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆ
ਕੀਨੀਠਾਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਰਖਿਓਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਉਠਿਉਆਹੂਕਉਦਉਰਿ

ਓ॥੨॥ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਾਥੈ ਲੇਮਾਨਿਓ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪਲਾਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿਨਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੈਖੋਏਗੋਬਿਦਚਰਣਓਟਾਈ॥ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਾਕੁਰਕਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੬॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛੋਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਉਆਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨਸਮਾਰਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਤਰੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿਰੇ॥ਥੋਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੈਗੁਣਭ੍ਰਮੁਛੂਟਾਜਉਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੭॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਾਵਝਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੂਣੁਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੋਰੀਪੇਖਤਨੈਨਬਿਦਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਓਇਹੁਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥੨॥੮॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਾਰਿਓ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਨੀਤਾਨੀਤ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਹੈਸੋਊ॥੧॥ਸੰਤਨਕੀਓਟਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿਓਸਾਚਾਸੋਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੯॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥ॥ਹੋਛਾਮਦੁਚਾਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਆਨਥ॥ਤਜਿਸਾਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਪਟਿਓ

ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ਫੋਕਟ
ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ
ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ
ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੂਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ
ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ
ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾ
ਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥
ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥
॥ ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥੧॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ
॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਜਰਿ ਕੁਚਨ ਤੇ ਕ੍ਰਪਰੇ ਕੁਰਿ ਪਰਤੀਆ ਤਿਰਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥
ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ
ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵ
ਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ
॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹ
ਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਤਿਸਾ ਜਿਨਿ ਵਾਜਿਆ ਤਿਸ ਤਿਸ ਸਿਉ ਭੁਚਨਾਸਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ
ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਸਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥

੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲੁਪਦਾਰਥੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੪॥੪
॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੂਟਿਓਅੰਧਭਰਮਕਾਮਨਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿ
ਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹਿਓ॥ਤਪਤਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੁਟੀਤਉਕਹਾਕਰੈ
ਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ਚੂਕਾਭਾਰਾਕਰਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਸਚੁ
ਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਉਬਣਾਇਆ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੋਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈ
ਕਲਪਨਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ
॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੂਆਦਹ
ਦਿਸਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁਮਾਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਿ
ਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਬਿਗਾਨਾ॥੨॥ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਓਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖ
ਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗ
ਲੋਭਮੋਹਰਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰੇਭਗਵੰਤਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਾਂਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿ
ਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੬॥ ੧੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀ
ਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਕਲਿਆਣਾਸੂਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾ
ਇਆ॥ਸੇਲਾਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗ
ਮਦਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੭॥੧੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤੀ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਪਾਣੀ॥ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂ

ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਐਤਨੀ ਐਤਨੀ ਡੈਰੈ ਬੁਨੀਆ ਲੋਭਿ ਦਿਖਿਆ ਪੀ ਝੂਠੀ ਰੁਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਆਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਊ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਠੋ ਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਰਤ ਕਾਵਹੁ ਲੀਗਾ ਜਿਨ ਕੀ ਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ ॥ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨ

ਅਕੇਰ ਦੇਨੁ ਬਧ ਪਰਿਣਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਦੀਨ ਨਰਕ ਉਧਰਿਆ ਪੈ ਮਿਟੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਧਿਆਵੈ ਤ

ਰਿਭਾਨੁ ਰਤਭੁ ਰਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ ਪੁਤ੍ਰ

ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤ

ਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇ

ਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥ ਨ

ਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਲਤ ਬੈ

ਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ

ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ

ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ

ਦੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ

ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁ

ਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾ

ਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥

੬॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ

ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ

ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ [illegible] ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥

ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾ

ਗੋ ॥ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਣੋ ਸੋਈ ਓਹੁ ਖੇਲੁ ਸਭਿ ਖਿਡਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਨੀਚ ਕਿਰਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਕਰਣੁ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਿਖਿ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੀਹਿ ਜਾਣਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਵੈ ਪਾਪੀ ਆਪੇ ਹੈ ਜਿਸਿ ਸਰਣਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਰਕਿ ਕੀਨਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੈ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮੈ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮੈ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥

ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੮ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੩੨ ॥ ਮ: ੯ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ੬੧ ॥ ਜੋੜੁ ॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ

ਸਬਦੁ

ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ
ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿ
ਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾ
ਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ
ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ
ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿ
ਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ
ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿ
ਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ
ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰ
ਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ
ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥ ਗੀਤ
ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸ
ਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ
ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥
ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ
ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥
੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ
ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗ

ਹੀ ਲਾਗਿ ਬੇਸੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਸਾਚੇ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਬੰਧਿਆ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਤੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਬਖਸ
ਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ
ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ
॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵ
ਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿ
ਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੁ
ਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁ
ਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏ
ਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾ
ਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀ
ਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿਉ
ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗ
ਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

ਇਕੁ ਅਖੀਆ ਆਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣੰਦਣ ਆਪੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇਤ ਨਿਲਅਵੈ ॥
੬ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਉਜਲੇ ਮਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ
ਕੀ ਕਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੋ ॥੮॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂ
ਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ
ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ
ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ
ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ
ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾ
ਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ
ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ
ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ
ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ

ਮਾਰੂ

ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂੜਿ ਪਰੇ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥ ੮॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੨ ॥ ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥

੬ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਨਾ ਸਚੁ ਕਾਰੇ ਖੈ ਰੇਖ ਲਤਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਹਉ ਭਾਵ ਨਿਤ ਉਨੇਈਆ ਮੁਨੇਈਆ ਕਿਤੀਆ ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਿਨ ਸਚੁ ਰਤੰਨੀਆ ਜਾ ॥੮॥੧॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆ ਜਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਹੇਲੀਆ ਜਾ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਾ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆ ਜਾ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆ ਜਾ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥ ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੁਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ

ਪਿਆਭੁਅਪੇਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਬਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਜਾਗੈਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸੋਜੋਗੀਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਜੋਗੀਧਨਪਿਰਮੇਲਾਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਚਹੁਦੁਰਮਤਿਖੋਵੈ॥ਰੰਗਸਿਉਨਿਤਰਲੀ
ਆਮਾਣੈਅਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਵੈਦੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਰੈਮੰਦਾਹੋਵੈਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਏਹੁਸਬਦੁਸਾਰੁਜਿਸਨੋਲਾਏ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਆਪਣਲੀਆਕਿਛੂਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਧਾਰੀਜੀਉ॥੫॥ਅ
ਗਮਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਤਾ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਤਤੁਪਾਏ॥ਆਪਣਾਆਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਬਾਝਹੁਸਭੁਧੰਧੁਕਮਾਵੈਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੭॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਇ
ਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਹੋਰਿਭਰਮਿਭੁਲੇਗਾਵਾਰੀਜੀਉ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅਗੈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਬੂਝੈਗੁਰਬੀ
ਚਾਰੀਜੀਉ॥੯॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਤਿਸੈਹੀਪਾਏ
ਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੧੦॥੧॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤੇਭ੍ਰਮਤੇਦੁਲਭਜਨਮੁ
ਪਾਇਓਇ॥੧॥ਰੇਮੂੜੇਤੂਹੋਛੈਰਸਿਲਪਟਾਇਓਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਤੇਰੈਬਿਖਿਆਸਿਉਉਰਝਾਇ
ਓਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਬਨਜਨਿਆਇਓਇਕਾਲਰੁਲਾਦਿਚਲਾਇਓਇ॥੨॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਤੁਧੁ
ਰਹਨਾਬਸਨਾਸੋਘਰੁਚੀਤਿਨਆਇਓਇ॥੩॥ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਈਇਕਨਿਮਖਨਹੀਤੁਝੁਗਾਇਓ॥
੪॥ਜਹਜਾਣਾਸੋਥਾਨੁਵਿਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨਹੀਮਨੁਲਾਇਓ॥੫॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਸਮਗ੍ਰੀ
ਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਇਓਇ॥੬॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਓਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓ॥੭॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਤਾਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਇਓਇ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਿਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੋਭਇਓਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸੁਰਸਨਾਉਚਾਰੈਮਿਸਟਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਨਕੋਅਸ
ਥਾਨੁ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਜਿਨਿਉਪਾਇਓਸਰਣਿਪ੍ਰਭਕੀਗ
ਗਹਉ॥

ਤੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਅਰਾਧੇਨਾਮਰੰਗੁਕਿਛੁਨਕਰਤੀ॥੨॥ਸਿਖਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸੰਤਰਿਦਾਖੇਤ੍ਰਹਾਥੁ॥
ਜੀਅਜੁਗਤਿਜੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਸਦਾਰਾਖਣਹਾਰੁ॥੩॥ਦੁਖਦਰਦਕਲੇਸਬਿਨਸਹਿਜਿਸੁਬਸੈਮਨਮਾ
ਹਿ॥ਮਿਰਤੁਨਰਕੁਅਸਥਾਨਬਿਖੜੇਬਿਖੁਨਪੋਹੈਤਾਹਿ॥੪॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪਰਵਾ
ਹ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਊਚਅਗਮਅਗਾਹ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਬੇਦਕਰਹਿਉਚਾਰੁ॥
ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੁੰਚਹਿਨਹੀਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਹਿਖਿਨਮਹਿਰਿਦੈ
ਜਪਿਭਗਵਾਨ॥ਪਾਵਨਾਤੇਮਹਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੭॥ਬਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪਰਾਣਸਰਬਸੁਸੰਤ
ਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓਮਨਿਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆਕੋਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੰਤਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣ
ਤਲੈਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓਸ੍ਰਮੁਨਰਹਿਓਸਰੀਰਿ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਖਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨ
ਅਗਰਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥
ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤ॥੪॥ਕਰਿ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਓਬਿਖਾਦੁ॥
੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿਓਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨ॥ਜਹਾਸਾਕਿਛੁਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥
ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਆਵੈਸੀਤੁਤਾਕਾਜਾਇ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥
ਚਰਣਸਰਣਸਨਾਥਇਹੁਮਨੁਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ॥੮॥
੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਚਾਂਦਨਾਚਾਂਦਨੁਆਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿ
ਚਾਂਦਨਾ॥੧॥ਅਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥੩॥ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ॥੪॥ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਗਨਾ॥੮॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਗਨ ਨ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੈ

ਤੇਹਿਸਭਿਨੀਤਹਿਕੇਤੇ॥ਇਕਿਕਤੇਇਕਿਚੇਲਾਹਿਸਿਠੇ॥ਅਸਤਉਦੈਤੁਭਇਆਉਠਿਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅ
ਉਧਵਿਹਾਣੀਆ॥੧॥ਪਾਪਕਰੇਦੜੁਸਰਪਰਮੁਠਾ॥ਅਜਰਾਈਲਿਫੜੇਫੜਿਕੁਠਾ॥ਦੋਜਕਿਪਾਇਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੈਲੇਖਾਮੰਗੈਬਾਣੀਆ॥੨॥ਸੰਗਿਨਕੋਈਭਈਆਬੇਬਾ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਧਨੁਛੋਡਿਵਞੇਸਾ॥ਕਰਣ
ਕਰੀਮਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿਲਪੀੜੇਜਿਉਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈਸੁਣੇਤੇਰੇ
ਨਾਲਿਖੁਦਾਈ॥ਦੁਨੀਆਲਬਿਪਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿਅਗਲੀਗਲਨਜਾਣੀਆ॥੪॥ਜਮਿਜਮਿਮਰੈਮ
ਰੈਫਿਰਿਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਇਆਦੇਸਿਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾਤਾਦੁਖੁਸਹੈਪਰਾ
ਣੀਆ॥੫॥ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਠਾ॥ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁਰਾਰੁਠਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸੰਤੁਨਮਿਲਿਓ
ਵਤੈਆਪਣਭਾਣੀਆ॥੬॥ਮਉਲਾਖੇਲਕਰੇਸਭਿਆਪੇ॥ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉ
ਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤਵਿਹਾਣੀਆ॥੭॥ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਾ
ਸੰਗਤਿਨਰਕਿਨਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਕਉਗੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥੮॥੨॥੮॥
ਮ:੧॥੧੧॥ਮ:੩॥੧॥ਮ:੫॥੮॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸੋਲਹੇ॥ ॥ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀਫੁਨਿਗੋ
ਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਹਣਾਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਖਪਾਏ॥ਆਪੇ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵੀਚਾਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾ
॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ਆਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸਸਿਸੂ
ਰਾਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥
੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀ॥ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿੜਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾ
ਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁਫਲੁਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀ
ਕਰੁਤੇਰਾਰੂਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿਨੁਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰ

ਕੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੈ ॥੯॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ।ਸਭਮੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ।ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ।੧੨।ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ।ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿ ਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ।੧੩।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ।ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ।ਹੋਰ ਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ।੧੪।ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ।ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ।ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ।੧੫।ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ।ਕਉਣੁਨਮੂ ਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ।ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ।੧੬।੨। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧

ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ।ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰ ਨੀਦਨਪਾਈਹੇ।੧।ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭੜਕਾਰੇ।ਮਨਮੁਖੁਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉ ਸੁਖੁਪਾਈਐਸਾਚੇਹਾਥਿਵਡਾਈਹੇ।੨।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇ।ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ।ਗਿਆ ਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਹੇ।੩।ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬਿੰਦੁਧਾਰਾ।ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿਕ ਰਿਆਪਾਰਾ।ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀਸਭਤੇਰੀਤੂਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ।੪।ਤੁਝਹੀਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ।ਗੁਰਤੇਸਮ ਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ।ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ।੫।ਨਿਜਘਰਿਬੈ ਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ।ਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ।ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭਰਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ।੬। ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ।ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾਪਰਥਾਏ।ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸਚੁ ਮਿਲੈਵਡਾਈਹੇ।੭।ਆਪਿਉਪਾਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆ।ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ।ਸਚੈਊ ਪਰਿਅਵਰਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ।੮।ਐਥੈਗੋਇਲੜਾਦਿਨਚਾਰੇ।ਖੇਲੁਤਮਾਸਾਧੁੰਧੂਕਾਰੇ। ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਏਬਾਜੀਗਰਜਿਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭਖਲਾਈਹੇ।੯।ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ। ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ।ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀਈਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ।੧੦।ਸਾ ਚੀਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾਵਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾ।ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੈਗਣਤ ਗਵਾਈਹੇ।੧੧।ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ।ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀਐ।ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾ ਤਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ।੧੨।ਜੁਗਿਜੁਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ।ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ। ਤਿਸਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ।੧੩।ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰ ਗੀਭਉਨਭਰਾਤੀ।ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ।੧੪।ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰ

ਨਾ ਜਾਤਾ ਕਰਤੇ ਲੇਖੁ ਉਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਿ ਜਿਨ੍ਹ ਨਦੀ ਸਿਉ ਬਣਿਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥
ਅੰਤਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ
ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ
ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥
ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾ
ਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ
ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ
ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਮ
ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰ
ਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭ
ਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ
ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ
ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥
ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ

ਪਕੀਪਗਸੇਸਰਿਅਦਰੁਨਲੁਜਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸਕੇਠਾਕੁਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਭਗਤਾਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾ
ਚੇ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਲਿ
ਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਕੂੜੇਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥ਕੂੜੇਰਾ
ਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੫॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾ
ੜੀ॥ਜਿਉਵਾੜੀਓਜਾੜਿਉਜਾੜੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਸਾਦਿਨਲਾਗੈਤਿਸੁਬਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੬॥ਭੋਜ
ਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਘਾਈ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ
॥੭॥ਨਾਵਹੁਭੁਲੀਚੋਟਾਖਾਏ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਭਰਮੁਨਜਾਏ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿ
ਭਾਰਿਲਦਾਈਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ॥ਮੈਦੇਖਾਲਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿ
ਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ਜੇਕੋਵਡਾਕਹਾ
ਇਵਡਾਈਖਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੇ॥੧੦॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇ
॥ਆਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਦਾਤਾਮਿਲਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿ
ਸੋਗੀਇਕਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇ॥ਭਗਤਿਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿ
ਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭਵਾਏ॥ਇਕਿਹਠੁਕਰਿਮਰਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ਗਤਿਅਵਿਗਤ
ਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾ
ਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿ
ਉਝੜਿਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ਪਚੈਪਚੈਬੂਡੈਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂੜਿਕਾਲੁਬੈਰਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁ
ਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ॥ਬੂਝਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੂਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸ
ੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖੁਦਾਲਦੁਜਿਨਨਾਹੀ
ਚਿੰਤਪਰਾਈਹੇ॥੩॥ਓਇਜਾਗਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ਕਲਿਮਲਮੈਲੁ

ਨਾਉ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਸਿਰਿ ਤਜਿ ਨਿਰਗੁਣਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਬਨਸਾਸੁ ਤੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਮਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਛੋਡਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ

ਆਇਆ॥ਸਿਵਸਕਤੀਪਰਿਵਾਰੁਧਿਆਇਆ॥ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਬਾਲ
ਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਣਹਾਰਾ
ਹੇ॥੭॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਇਵਿਗੂਚਹਿਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੇ॥੮॥ਕਾਲੀਹੂਫੁਨਿਧਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਗਥੁਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾ
ਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਮੂਠੇਰੋਇਪੂਕਾਰਾਹੇ॥੯॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬਦਿਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥ਰਾਮੁਨਜਪਈ
ਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰਾਹੇ॥੧੧॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੂੜਿਆਰੋ॥
ਆਵਤਜਾਤਪੜੈਸਿਰਿਛਾਰੋ॥ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈਸਿਰਿਮਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਖਾਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕ
ਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭਭਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੇ॥੧੩॥ਪਰ
ਵਿਰਤੀਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਘਰੁਜਾਣੈ॥ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆਖਿਨਚਲੈਸਚਿਖਰਾਸਚਿਆ
ਰਾਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥ਸਾਚਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਹੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੈ
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁ
ਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੬॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ॥
ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾਲੇਸੋਅੰਤਰਿਦਾਨਾਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰ
ਵਰੁਹਮਹੰਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ
ਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾ
ਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗਿਲੀਨਾਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥
ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨਾਹੇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗ
ਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਆ
ਹੰਸਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾ
ਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀਐ॥ਨ
ਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥੮॥ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੋਗਾਈਐ॥ਜੈਸਾਕੀ

ਚੈਤੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥
ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੀਤ ਸ
ਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ
ਹੇ ॥੧੧॥ ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ
ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋ
ਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸ
ਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥ ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾ
ਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ॥ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀ
ਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮ
ਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
ਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਿਰਤ
ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ
ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕ
ਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ
ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ
ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੯॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬਹੁਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖੁਦਾਝੈਪੜਿ
ਪੜਿਭਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੁਵਡਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਭਿਦੁ
ਖਮੇਟੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਕੰਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲੈਤਨੁਛੀਜੈ॥
ਮਨਮੁਖੁਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀਜੈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਮਾਇਆਬਿਖੁ
ਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ॥ਇਨਿਦੁਬਿਧਾਘਰਬਹੁਤੇਗਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਗਤਿਰਤੇਪਤੀਆ
ਰਾਹੇ॥੧੩॥ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਅੰਤਰਿਖਪ
ਹਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੪॥ਕੂਕਰਸੂਕਰਕਹੀਅਹਿਕੂੜਿਆਰਾ॥ਭਉਕਿਮਰਹਿਭਉਭਉਭਉ
ਹਾਰਾ॥ਮਨਿਤਨਿਝੂਠੇਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਦਰਗਹਹਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਨੂਆਟੇਕੈ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਦੇਸਰਣਿਪਰੇਕੈ॥ਹਰਿਧਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਦੇਵੈਹਰਿਜਸੁਦਰਗਹਪਿਆਰਾਹੇ॥੧੬॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧੂ
ਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾ
ਹੇ॥੧੭॥੩॥੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਆਨੇ॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਅੰਤ
ਰਗਤਿਧਿਆਨੇ॥ਲਾਲਚਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿਇਉਪਾਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਬਿਸਰਿ
ਐਜਮੁਜੋਹਣਿਲਾਗੈ॥ਸਭਿਸੁਖਜਾਹਿਦੁਖਾਫੁਨਿਆਗੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅੜੇਏਹੁਪਰਮਤ
ਤੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮ
ਰਹਹੁਰੰਗਿਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਹੇ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁ
ਰਸੁਟੋਲਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁ
ਪਿਆਰਾਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ਜਿਸ
ਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੂਕਾਜਮਭੈਭਾਰਾਹੇ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ॥ਤਿਸ
ਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਹੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੭॥ਸਤਸੰਤੋ
ਖਿਰਹਹੁਜਨਭਾਈ॥ਖਿਮਾਗਹਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਾਤਮੁਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁ
ਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਸਾਕਤਕੂੜਕਪਟਮਹਿਟੇਕਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਆ
ਵਹਿਫੁਨਿਜਾਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਨਰਕਮਝਾਰਾਹੇ॥੯॥ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਣਿਨਚੂਕੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੂ

ਮੂਕੇ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿ

ਲਾਵੈ ਜਿਤੁ ਕੋ ਹੀ ਸੀਲੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਛਡੀਪਨੈ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਸਿਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ
ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸ
ਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪ
ਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ
ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ
ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹ
ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ
ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ
ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕ
ਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰ
ਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ
ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ
ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ
ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗ

ਇਆਭੁਖਤ੍ਰਿਹਾਹੇ॥੧੧॥ਦੁਖੁਅਗਿਆਨਿਮੈਲੁਦੁਖੁਭਰਣਾ॥ਦੁਖੁਧੁਨਿਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੀ
ਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਜਮਧਾਰਾ॥ਡਾਲਛੋਡਿਤਤੁਮੂਲੁਪਰਾਤਾਮਨਿਸਾਚਾਓਮਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਨਹੀ
ਜਮੁਮਾਰੈ॥ਨਾਦੁਖੁਦੇਖਹਿਪੰਥਿਕਰਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਪੂਜਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਓੜੁ
ਨਕਥਨੈਸਿਫਤਿਸਜਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵਹਿਰਹਹਿਰਜਾਈ॥ਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਸੁਹੇਲੇਹੁਕਮਿਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਕਿਆਕਹੀਐਗੁਣਕਥਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈ
ਪਤਿਰਾਖਹੁਤੂਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੬॥ ॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ॥
ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰਗੜਅੰਦਰਿ॥ਸਾਚਾਵਾਸਾਪੁਰਿਗਗਨੰਦਰਿ॥ਅਸਥਿਰੁਥਾਨੁਸਦਾਨਿਰਮਾ
ਇਲੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਅੰਦਰਿਕੋਟਛਜੇਹਟਨਾਲੇ॥ਆਪੇਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਬਜਰਕ
ਪਾਟਜੜੇਜੜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ॥੨॥ਭੀਤਰਿਕੋਟਗੁਫਾਘਰਜਾਈ॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕਮਿ
ਰਜਾਈ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਅਪਾਰੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੩॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਇਕਵਾ
ਸਾ॥ਆਪੇਕੀਤੋਖੇਲੁਤਮਾਸਾ॥ਬਲਦੀਜਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲਨਿਧਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਧਰਤਿ
ਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਖਿੰ
ਚਿਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀ॥ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀ
ਪਕਰਾਖੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ॥੭॥ਝਿਲਮਿਲਿਝਿਲਕੈ
ਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੂਰਿਰਹਿਆਮ
ਨਿਭਾਇਦਾ॥੮॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦਰੁ
ਣਝੁਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆ
ਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ॥ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿ
ਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈ

ਤੇਰੀਤੂਧੁਨਾਣੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਈਪਾਇਦਾ।੧੩।ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਤਾਬਿਧੁਸਾਰੋ।ਦੇਖਣਵਾਲਾਸਭੁਕੁਦਰਤਿਗਾਰੇ।
ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ।੧੪।ਆਪੇਨੇੜਿਖਿਰਿਦੇਖਾਵੈਆਪੇ।ਆਪੇਬਾ
ਪਿਉਬਾਪੇਆਪੇ।ਆਪੇਜੋਗ੍ਰਿਦ੍ਰਿਛੇਕਰਤਾਆਪੇਆਗਿਨੀਦਾਇਦਾ।੧੫।ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿਰੇ
ਖਹਿਆਪਿਧੈਸਿਖਿਤਾਅੰਦਰਿ।ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ।੧੬॥੧॥੧੩॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ।ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ।ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ।ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵ
ਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ।੧।ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ।ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ।ਆ
ਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ।੨।ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ।ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀ
ਸੇਵਾ।ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ।੩।ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਆਪਣਭਾਣੈ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਉਪਾਏ।ਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ।੪।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹ
ਚਉਹੋਵੈ।ਮਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ।ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ।੫।ਨਿ
ਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ।ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾ
ਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ।੬।ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ।ਹਰਖਹੁਸੋ
ਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇਦਾ।੭।ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਵੈਸਬਾਈ।ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆ
ਲਿਵਲਾਈ।ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ।੮।ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁ
ਮੁਰਾਰੇ।ਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ।ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ।
੯।ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ।ਸਾਧਿਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ।ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾ
ਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ।੧੦।ਪਲੈਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ।ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਾਚੁਕਲਾ
ਧਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ।੧੧।ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ।ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ।ਸਾ
ਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ।੧੨।ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ।ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿ
ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੇ।ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ।੧੩।ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ
।ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾ।ਆਪੇਮੁਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ।੧੪।ਦਾਨਾਕੈਸਿ
ਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾਰਾ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾ
ਇਦਾ।੧੫।ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਭਾਵਹਿ।ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਵਹਿ।ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈ

ਚੇਤੰਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੂਕਾ
ਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ਖਾਣੀਨ
ਬਾਣੀਪਉਣਨਪਾਣੀ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਆਵਣਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵ
ਹਾਇਦਾ॥੨॥ਨਾਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਦੋਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁ
ਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਾਕੋਨਾਥੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਨਾਕੋ
ਆਖਿਵਖਾਣੈਦੂਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁਚਿਸੰਜਮੁ
ਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਊਗੋੁਆਲਾ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਾਕੋਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ਕਰ
ਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਲੁਕਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਾਕੋ
ਕਿਸੈਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿੰਦੁਬਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆ
ਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀ॥ਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊ
ਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ॥ਨਾਕੋ
ਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ॥ਰਈਅਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀ
ਨਾਸਿਵਸਕਤੀ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਸਾਚੇਏਹੋਭਾਇਦਾ॥
੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ॥ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨਹੀਆਸਤ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋ
ਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰ
ਹਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਦਾ॥੧੪॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇਆ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀਆਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮ
ਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾ॥
ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰ
ਥਾਪੇਥਾਪਣਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿ

ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੜ੍ਹ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿ
ਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਲੇ ਆਪੇ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲ
ਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉ
ਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾ
ਇਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ
ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣ
ਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜ
ਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾ
ਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ
ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ
ਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁ
ਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ
ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ
ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ
ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀ
ਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ
ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨ

ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਉਪਾਏ॥ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਚੁਕਲਪਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆ॥ਆ
ਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸੁੰਨਹੁਖਾਣੀਸੁੰਨਹੁਬਾਣੀ॥ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ॥ਉਤਭੁਜੁਚਲ
ਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰਤੈਬਿਸਮਾਦੁਸਬਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੭॥ਸੁੰਨਹੁਰਾਤਿਦਿਨਸੁਦੁਇਕੀਏ॥ਓਪਤਿਖਪ
ਤਿਸੁਖਾਦੁਖਦੀਏ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰੁਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਾਮਵੇਦੁਰਿ
ਗੁਜੁਜਰੁਅਥਰਬਣੁ॥ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤਿਉਬੋਲੇ
ਜਿਉਬੋਲਾਇਦਾ॥੯॥ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਪਾਤਾਲਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨਹੁਭਵਣਰਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁ
ਕੀਆਅਪਰੰਪਰਿਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਇਦਾ॥੧੦॥ਰਜਤਮਸਤਕਲਤੇਰੀਛਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਿਚਉਥੈਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੧੧॥ਸੁੰ
ਨਹੁਉਪਜੇਦਸਅਵਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਦੇਵਦਾਨਵਗਣਗੰਧਰਬਸਾਜੇਸਭਿ
ਲਿਖਿਆਕਰਮਕਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝੈਰੋਗੁਨਹੋਈ॥ਇਹਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਣੈਜਨੁਕੋ
ਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਸੋਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾ
ਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅਭਿਆਸਾ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਮਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਊਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਵਾਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਗੁ
ਰੂਤੇਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੫॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਘਨੇਰਾ॥ਕੋਈਬੂਝਹੁਗਿ
ਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂੜੁਕਮਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ
॥ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ॥੧॥
ਛਾਇ
ਜਗੁ ਤਿਸਕੀਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿ
ਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁ
ਰਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥
ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵ
ਨੁਗੁਰਿਅਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਊਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾ
ਹਰਿ

ਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥

ਸਚੁ ਸਾਚਾ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾ

ਇਆ ॥੭॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਵੈ ਨ ਪਰਿ ਦੁਬਿਧਾਵੈ ॥ ਜੀਭੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਕਾਰਣੁ ਨਿਰਾ
ਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹ
ਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵ
ਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰ
ਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇ
ੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕ
ਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵ
ਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਕਿਆ ਜਮ ਤੇ ਡਰੀਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥
ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਚ
ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਕੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ
ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ
ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ
ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ
ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈ

ਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵੁ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸ
ਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸ
ਬਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹ
ਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥ ੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰ
ਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ
ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈ
ਣਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
ਆ ॥੪॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮ
ਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਤਰੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥
ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿ
ਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ
ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਨਰਿ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾ
ਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾ

ਲਾਧਾ ਗੁਣੀਆਨੰਦ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥
ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਅੰ
ਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ
ਮਨੂਆ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਅਲਿ
ਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥
੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅ
ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ
ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁ
ਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦ
ਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥
ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥
ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਏ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁ
ਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪ
ਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ

ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰ
ਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇ
ਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿ
ਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ
ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ
ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ।੧੫।ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ।ਸਚੈਸ
ਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ।ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ।੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ।ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੇ।੧।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ।ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆ
ਖਿਸੁਣਾਏ।ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ।੨।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ।
ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ।ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ।੩।ਆਪੇ
ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ।ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ।
੪।ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ।ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ।੫।ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਏ।ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ।੬।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ।ਆਪੇਆਇਮਿ
ਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ।੭।ਕਾਇ
ਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਨਬੂਝੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਆਖੀਸੂਝੈ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁਹੋਈਹੇ।੮।ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈਲਾਗਾ।ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਆਭਾਗਾ।ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ।੯।ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ।ਜੇਸਉਧੋ
ਵਹਿਤਾਮੈਲੁਨਜਾਈ।ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋਈਹੇ।੧੦।ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆ
ਸੰਘਾਰਹਿ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ।ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰਾਜਿਉਸੁਪਨੈ
ਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ।੧੧।ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਬਦਿਹੈਲਾਗੇ।ਸਤਿਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ।ਅੰ
ਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੇ।੧੨।ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਾਪੈ।ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸ
ਬਦਿਸਿਞਾਪੈ।ਸਦਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈਸਚੁਸੋਈਹੇ।੧੩।ਹਉਮੈਮਾਰੇਸ
ਬਦਿਨਿਵਾਰੇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ।ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈਹੇ।੧੪।
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨਹੀਪਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ।ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿ
ਸਚਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ।੧੫।ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਬੀਚਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾ
ਰੀ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ।੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਾਤਿਸਾਹੀਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੇ॥੧॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾ
ਤਾ॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥
ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਬ
ਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾ॥ਮਨੁ
ਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥੫॥ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰ
ਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਰਮਿਭੇਖਿਭ
ਰਮਾਈਹੇ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖੁਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਲੋਭੁਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਡੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ॥੮॥ਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਚੀਪਤਿਹੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਿਐਸੀਬਣਤਬ
ਣਾਈਹੇ॥੯॥ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਵੀਚਾਰੀ॥ਇਕਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਜਿਸ
ਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਬੂਝੈਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿ॥ਇਕਿ
ਮਨੂਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝਹਿ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆ
ਪੇਸਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਭਾਣੈਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਇਉ
ਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾਣਨਿਕਾਚੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜੇਨਾਹੀਨਦਰੀਸਹਜਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾ
ਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾ
ਈਹੇ॥੧੫॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ॥ਆਪਹੁਹੋਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿ
ਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀ॥ਦੂਜੈ
ਭਾਇਬਾਧਾਜਮਫਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿ

ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈਦਾ ॥ ੩ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ
ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫਿਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥ ੫ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ
ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ
ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਉਮੈ
ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ
ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾ
ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿ
ਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ
ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈਦਾ ॥ ੧੪ ॥
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ
ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ
ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ

ਤੈ ਕਿਨੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਉ ਜੀ ਭੁਗੈ ॥ ਜਿਰਭੁ ਪਰਿ ਜਾ ਸਕਾ ਭੁਨਸੁਣੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਲਾ ਸੁਆ
ਹੈ ਆਇਆ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖ ਰੋਇ ॥
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇ
ਕੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥
ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥
ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰ
ਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ
ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂ
ਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ
॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥
ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ
ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵ
ਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ
ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ
ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥
ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ

ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੬॥ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੋਹਪ੍ਰਭਭਾਰੀ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਨਾਸਜਾਇਬੁਹਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚ
ਤੀਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੭॥ਸਚਿਲਾਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਿਸੁਹਾਵੈ॥
ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖ
ਸਬਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ॥੯॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਮਾਇਆ॥ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾ
ਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥
ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂ
ਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥
ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀ
ਹੇ॥੧੬॥੭॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩

॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁ
ਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾ
ਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗ
ਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾ
ਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨ
ਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿ
ਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵ
ਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆ
ਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੇਸੋਈਫਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗਿ

ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ

ਰਸਭੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈ
ਰਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਬੂਝੈਕਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸ
ਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਗੜ੍ਹਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਾਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁ
ਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਣੁਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਅੰਤਰਿਸ
ਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥
ਮੂਰਖਪੜਹਿਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀ
ਬਾਣੀਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੪॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏ॥
ਸਾਚੋਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭ
ਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰਹਿ
ਪਰੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਹਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾ
ਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੫॥ਭੰਨੈਘੜੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜੰਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿ
ਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੋਲਾਹਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀ
ਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ॥੮॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾ
ਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਜਿਨ
ਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਧਿਆਈਮਹਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿ
ਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥

੧੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੁਧੁ ਮੁਖਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਇਕਤੁ ਪਰਿਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ
ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਜੁਗਿ ਅੰਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਸੈ ਜਨ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ
ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ
ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਅਫਰਿਓ
ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪ
ਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ
ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ
ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥
੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣ

ਹੋਇ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥
੧੫ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ
ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾ
ਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ
ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ
ਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਤਿਨ ਕਾਚਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅ
ਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ
ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬ
ਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ
ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾ
ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਫਰ
ਕੁਕਰੇਵੇਖਿਵਿਗਸੈਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਾਜੀਉ॥੧॥ਵਾਜੈਪਉਣੁਤੈਆਪਿਵਜਾਏ॥ਸਿਵਸਕਤੀਦੇਹੀਮਹਿ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਧੇਰਾਚਾਨਣੁਆਪੇਕੀਆ॥ਏ
ਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈਕਮਲੁਬਿਗਸੈਬੁਧਿਤਾਹਾਜੀਉ॥੩॥ਅਪਣੀਗਹਣ
ਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੋਰੁਲੋਕੁਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਾਚੀਸਿਫਤਿ
ਸਲਾਹਾਜੀਉ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਕਪਟਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਹਾਜੀਉ॥੫॥ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰੁਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦ
ਰੁਖੋਜੇਸਬਦੁਸਾਲਾਹੇਬਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹਾਜੀਉ॥੬॥ਵਿਣੁਚਾਖੇਸਾਦੁਕਿਸੈਨਆਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹਾਜੀਉ॥੭॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋ
ਸਭਿਗੁਣ[illegible]ਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਚੁਕਾਹਾਜੀਉ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੋਹਾਜੀਉ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਬਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਸਚਾਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸੋਘਟੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਾਜੀਉ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹਾਜੀਉ॥੧੧॥ਸਬਦੇਅਕ
ਥੁਕਥੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹਾਜੀਉ॥੧੨॥
ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਬਿਖਿਆਖੋਜੈਮਰਿ
ਜਨਮੈਦੁਖੁਤਾਹਾਜੀਉ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੇ॥ਤੂਆਪਿਸਚਾਤੇਰੀ
ਬਾਣੀਸਚੀਆਪੇਅਲਖੁਅਥਾਹਾਜੀਉ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਬਦੇਸਚੁਸਾਲਾਹਾਜੀਉ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾ
ਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾਜੀਉ॥੧੬॥੪॥੧੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸਿਭੀਨੇ
ਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਪਿਆਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਛੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹਾਜੀਉ॥੨॥ਰਈਅਤਿ

ਰੋਗੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਵੇਦਨ ਤੋਈ ॥ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਿ ਨਿਨਿ ਨਿਝਰੁ ਲਗਾ ਭੁਤਿ ਨ ਤਾਹੇ ॥੨॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ

ਕਰਾਇਦਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ
ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥
੧੦॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾ
ਇਦਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ
ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ
ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆ
ਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥
੧॥੧੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ
ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ
ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ ਇਸੁ
ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ
ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ

ਕਰੇ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਭੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ

ਸਿਖੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਭਗ
ਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰਤੁਨਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮ
ਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁ
ਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਆਕਿ
ਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾ
ਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇ
ਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈਸਭ
ਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਦੇਵਡਿ
ਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥
ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵ
ਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੈ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਪਾਇਦਾ॥੮
ਗਣਤਗਣੈਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁਕਾਏਸਚੇਸਚਿ
ਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੇਸਚੁਦੇਇਤਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ॥ਮੈ
ਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕੋ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥

੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਕਰਣ ਸੇਵਕਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੨੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਤ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਤੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ

੩॥ ਤਜਿ ਕੈ ਕੁਲਕਾਣਿ ਜੋ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਕੁੰਗੀ ਤੁਲੀ ਐਸਾ ਹੈ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥
ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ॥੭॥
ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮਿਲਿ
ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥੮॥ ਸੋ ਚੇਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆ
ਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ
ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ
ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ
ਬਿਲਲਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟ
ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਆ
ਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
੭॥੨੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩

॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜ
ਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ
ਜਮਕਾਲੇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿ

ਵਲਾਏ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਦਾਉਮੁਕਤਾਆਇਆਅਭਉਕਰਾਇਦਾ॥੫॥
ਜੋਧੁਰਿਰਾਤੇਸੇਹੁਣਿਰਾਤੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪੇ
ਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਭਰਮਿਨਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਦਿ
ਨਥੋੜ੍ਹੇਹੋਵੈਇਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥੭॥ਏਹੁਮਨੁਭੈਭਾਇਰੰਗਾਏ॥ਇਤੁਰੰਗਿਸਾਚੇਮਾਹਿ
ਸਮਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਇਇਹੁਰੰਗੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਚੜਾਇਦਾ॥੮॥ਮਨਮੁਖੁਬਹੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਦਰਗਹਕਬਹੀਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੯॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿ
ਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਇਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਸੋਧੈਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੋਟਾਕਾਇਆਵਿਚਿ
ਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥
ਸਚਾਮਹਲੁਸਚੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਿਮੇਲਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਦਾ
ਹਟੁਸੋਈਵਥੁਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸ
ਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥੮॥੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥
ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋ
ਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿ
ਰਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰਣੁਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁ
ਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗ
ਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨ
ਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥
੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਾਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਨਮੁਗ

ਵਿਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾ

ਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੩॥੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥ ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪ

ਤਿਸਕੈਜਾਇਪੁਛਹੁਬੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜੋਸੁਣਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉ
ਭਾਗੈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥
ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੋਤਪੁਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇ
ਆਖਾਸੁਆਮੀ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰੁਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਣਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿ
ਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈਤੂਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀ
ਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁ
ਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫ ॥ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ॥ਗਗਨੁਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰਣਾ॥
ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ॥ਕਰਣਕਾਰ
ਣਸਮਰਥਆਪਾਹੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹੋਇਸੰਗਿਸਮਾਲਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁ
ਵਡਿਆਈਹੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੀਰੇ॥ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸ

ਖਾਨ

ਧਾਰਣੁਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਸਰਣਾਭਉਨਹੀਕਰਣਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੇ॥੬॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿਆ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਡੇਰਾ॥
ਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈਹੇ॥੭॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਬਾਹਾ॥ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤ

ਤੁਮਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਾ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਾਦੂਤਮਾਰੇਕਰਿਧਾਈਜੀਉ॥੯॥ਤਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪਤ
ਜਪੁਜਪੇਨਾ॥ਜੀਤਿਆਦਰਬੁਦਸਭਪਾਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖੈਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣ
ਗਾਈਜੀਉ॥੧੦॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾ॥ਊਚਅਥਾਹਅਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅ
ਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੋਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਘਰਿਗੋ
ਲੇ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਹਜਧੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਜੀਉ॥੧੨॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥
ਬਿਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗਮਹਿਸੋਭਹੁਤਾਈਜੀਉ॥੧੩॥
ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਈਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ
ਏਕਾਜਗਤਿਸਬਾਈਜੀਉ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੧੫॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥ਸਭੈਉਧਾਰ
ਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖਾਈਜੀਉ॥੧੬॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿਰਹੀਰੰਗਰਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰ
ਜੋਗੀਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥੧॥ਜੋਪਿਰੁਕਰੈਸੁਧਨਤਤੁਮਾਨੈ॥ਪਿਰੁਧਨਹਿਸੀਗਾਰਿਰਖੈਸੰ
ਗਾਨੈ॥ਮਿਲਿਏਕਤ੍ਰਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਧਨਹਿਦਿਲਾਸਾਹੇ॥੨॥ਧਨਮਾਗੈਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥
ਜੋਪਾਵੈਸੋਆਣਿਦਿਖਾਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਧਨਰਹਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨਕਰੈ
ਬਿਨਉਦੋਊਕਰਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸਹੁਘਰਿਮੋਰੈ॥ਐਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿ
ਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥
ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲੁਸਿਆਨਾ॥ਪੰਚ
ਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਤੁਮਆਏਹਹੁਸੋਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥੬॥ਧਨਕਹੈਤੂਵਸੁ
ਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾਲੇ॥ਤੁਝੈਬਿਨਾਹਉਕਿਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਹੇ॥੭॥
ਪਿਰਿਕਹਿਆਹਉਹੁਕਮੀਬੰਦਾ॥ਓਹੁਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਜਿਸੁਕਾਣਿਨਛੰਦਾ॥ਜਿਚਰੁਰਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮਸੰਗਿਰਹ
ਣਾਜਾਸਦੇਤਊਠਿਸਿਧਾਸਾਹੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕਹੇਧਨਸਾਚੇ॥ਧਨਕਛੂਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਕਾਚੇ॥
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਿਰਹੀਸੰਗੁਮਾਗੈਓਹੁਬਾਤਜਾਨੈਕਰਿਹਾਸਾਹੇ॥੯॥ਆਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁਲਾਇਆ

ਨਾਪਨੁਪੁਛੀਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ਬ੍ਰਿਠਿਸਿਧਾਇਵਿਛੁੜਿਮਿਟਾਈਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਅੰਤਾਸਾਹੇ॥੧੦॥ਗਿਆਨ
ਲੇਵੀਸੁਣਿਆਨ ਲੈਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦਿਨੁਗਤਿਸਦੇਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਮੂਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇ
ਗਲਿਜਮਫਾਸਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਆਵੈਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਜਿਤਨੇ
ਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੁਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿਸੁ
ਕਉਣੁਮਿਟਾਵੈਜਿਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀਜਿਸੁਸਿਰਪਾਉਪਾਇਆਗਲਿਖਾਸਾ
ਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸਰਣਿਕੇਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੂਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ
ਵਿਛੁੜਿਨਕਤਊਜਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਠਾਈ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣੁਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥
ਸਿਰਸਾਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਰ
ਹਿਓਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲਿਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾ
ਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀ
ਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾ
ਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡਰਾਜਾ॥ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂਵਡਰਸੀਆਤੂਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂਨਿਰਬਾਣੁਤੂਹੈਜੋਗੀ॥
ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭਸੈ
ਜੰਤਲੋਐ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਪੂਰਭੰਡਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾ
ਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭਗਤਿ
ਅਰੁਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹੁਕਮੁਮੰਨਿਭਗਤੀਜਾ
ਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਇਆਸੁਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਓਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾ
ਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਸਾਚ

ਸਾਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨੇਰਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੇ ਹੀ ॥੯॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਇਸੁਪਉੜੀਤੇਜੋਨਰੁਚੂਕੈਸੋਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
ਦਾਰਥੁਲਹੀਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੋਈਭੂਲੈਸੋਬੂਝੈਜਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁ
ਕੀਆ॥ਸੇਉਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ॥ਤ੍ਰਿਹਾਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰਾਰਾਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੪॥
ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੋਕੀਜੈਸੋਬੰਧਨੁਪੈਰੇ॥ਕੁਰੁਤਾਬੀਜੁਬੀਜੇਨਹੀਜੰਮੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾ
ਇਦਾ॥੫॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁ
ਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥੬॥ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿਆਪਿਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਆ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਅਬਿਨਾਸੀਸੋਨਿਹਚਲੁਜੋਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸੋਹਰਿ
ਜੇਹਾ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮਾਣਸਦੇਹਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਉਠਹਿਬਹੁਭਾਤੀਫਿਰਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇਦਾ॥੮॥
ਇਕੁਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੁਆਰੈ॥ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਿਮਨੁਠਹਰਾਇਦਾ॥੯॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰੁਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਸੋਕਿਛੁਕਰੇਜਿਹਰਿਕਿਆਸੰਤਾਭਾਵੈ॥ਕੀਤਾ
ਲੋੜਨਿਸੋਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿਫੇਰੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਿਥੈਅਉਘਟੁਆਇਬਨਤੁਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਿਥੈਹਰਿ
ਧਿਆਈਐਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਬੇਲੀਕੋਈਤਿਥੈਹਰਿਆਪਿਛਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਸਾ
ਹਿਬੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਏਸੋਵਿਚਿਸੰਗਤਿ
ਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੀਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਸਮਸਰਿਸਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤ
ਏਕੋਬੂਝੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤ
ਉਦਾਸੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਕਰਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤੁਲਾਡਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁ
ਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿ
ਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਰਿਭਾਵੈਲਾਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ॥ਬਾਣੀਤੇਰੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣੀਐ॥ਦੂਜੀਅਵਰਨ
ਜਾਪਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ਆਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਣਾਕੀਆ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆ॥
ਆਪਿਉਪਾਇਰਚਿਓਨੁਪਸਾਰਾਆਪੇਘਟਿਘਟਿਸਾਰਣਾ॥੨॥ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਾਰੀ॥ਇਕਿਉਦ

ਸੀਇਕਿਦਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੁਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸਭਸੈਤੇਰਾਪਾਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿ
ਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵ
ਣਹਾਰਾ॥ਊਚਾਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਊਣੇਏਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁ
ਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿ
ਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾ॥ਅਪਣੀਕੁਦਰ
ਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੭॥ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤ
ਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁ
ਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅ
ਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇ
ਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
ਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾ
ਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖ
ਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਧਿਆਇਣਾ॥੧੪॥ਐਸਾਕੋਵਡਭਾਗੀਆਇਆ॥ਆਠਪ
ਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਖਸੀਸ
ਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰ
ਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਸੁਰਤਿਦੇਇਖਿਨਕਉਲਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨ
ਮੋਹਾਰਾਕੂੜਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਰਹਣੁਨਪਾਏਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਿਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥
ਮੋਹੁਸੋਗੁਸਭੁਭਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸ
ਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥
ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋਇਨਸੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਿਛੂਨਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈ
ਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨੁਸੋਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰ

ਤੇ ਕੁਲ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਸਮਾਇਣਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥ ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥ ਪਾਰਸੁ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤੇ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਈ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖਿ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ

ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਿਜਿਤਾ॥੮॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਭਰਮਿਰੁਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥
ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾ
ਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁ
ਨਦੀਸੈਏਕਬਿਨਾ॥੧੨॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ
ਸੁਆਮੀਅਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਅ
ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾ
ਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥
੧੬॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾ
ਨਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧॥ਮਾਗਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘਰੋਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁ
ਣਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ਏਕਾਓਟਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੩॥ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆ
ਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੪॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁ
ਤਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੁ
ਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥੬॥
ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿ
ਤਿਆਗੀਹਉਮੈਹੰਤਨਾ॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅਛਲਸੁਆ
ਮੀ॥ਭਰਮਭੀਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੂਰੈਏਕੁਰਵਿਆਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰਭਸੁਖਸਾਗਰ॥
ਹਰਿਤੋਟਿਭੰਡਾਰਨਾਹੀਰਤਨਾਗਰ॥ਅਥਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਝੀਤਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥
੯॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰਝਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁ

ਨੈ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹਿ ਸਦ ਰੰਗਨਾ ॥੧੦॥ ਇਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੩॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥

ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਗੁਪਤੁਕਹਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਧੁੰਧੂਕਾਰਾਆਪੇਕਰਤਾ
ਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਹਾਇਆ॥ਆਪੇਸੂਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈ
ਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਾ॥੧੩॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਸੁਅਨਹਦਵਾ
ਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿਨਆਵੈਜਮੁਨੇੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਾ
ਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ॥੧੬॥
੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨ
ਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰਘਟ
ਘਟਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰਘਨਾਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ॥ਬਾਵ
ਨਰੂਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚ
ਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਅਨਾਥਹਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥
ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨ
ਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁ
ਕੂਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰਾਹਾਰੀ
ਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬਣਾਵਹਿਬੇਣੁਸੁਨ
ਤਸਭਮੋਹੈਗਾ॥੯॥ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈ
ਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥
ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ॥
ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ॥
੧੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ॥ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ

ਕੁਟੇਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿੜਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜਗੁਮਉਲੋ॥ਸੋਮਿ
ਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ॥੧੪॥ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ॥ਆਪੇਗਊਚਰਾ
ਵੈਬਾਨਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕਜੀਹਗੁਣ
ਕਵਨਬਖਾਨੈ॥ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਇਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭ
ਕਹਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣਾਇਆ॥ਭੈਭਇਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ॥
ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਰਾਖਹੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗਾ॥੧੭॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਮਿਥੇਨਾ॥
ਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ
ਗਾ॥੧੮॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਲੈਰਿਦੈਪਰਾਤੇ॥ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਾਨੁ
ਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੰਗਾ॥੧੯॥ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ॥ਸਤਿਨਾਮੁ
ਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ॥੨੦॥ਤੇਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਹਰਿ
ਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ॥੨੧॥੨॥੧੧॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਅਲਹਅਗ
ਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁਦਰਵੇਸੁ
ਕਬੂਲੁਦਰਾ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹਮਸੀ
ਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਾਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਲੇਕੰਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਿਤਰਕਖੋ
ਜਿਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾ
ਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਾਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਿ
ਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂ
ਰਨੂਰਮੁਸਕੁਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਆਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲੁਸੋ
ਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕ
ਰਿਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁ
ਬੰਧਾਨਿਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰ
ਮਲਕਉਮਰੇਫਾਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀ

ਤੈਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾ
ਨਿਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾਂਬੁਰਗੂ
ਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰੁ
ਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥
ਮੁਸਲਮਾਣੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸ
ਮਪਾਟੁਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥
ਸੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿ
ਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥੩॥
੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ
ਸਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹਤਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਵਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿ
ਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓਹੁਸ
ਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥
ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥
ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋ
ਈਘਾਲਕਾ॥੬॥ਊਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੁਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਿ
ਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥੭॥ਸੰਤਾਕੀਇਹਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਦੇਖ
ਹਿਨਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿ
ਪੂਰਨਥਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦ
ਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਰੋਗਸੋਗਦੂਖਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਧਾਵਣਾ ॥੧੩॥

ਅੰਧਕੂਪਤੇਸੇਈਕਢੇ॥ਜਨਮਮਰਨਮਕੇਟੂਟੇਗੰਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵ
ਣਾ॥੧੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਈ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨ
ਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੧॥੧੪॥ ਮਃ੧॥੨੨॥ਮਃ੩॥੨੪॥ਮਃ੪॥੨॥ਮਃ੫॥੧੪॥ ਜੁਮਲਾ
ਸਿਲੋਕ॥੬੨॥ ਜੋੜੁ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣੁਸਹਘੋ
ਜਾਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ॥ਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾ
ਇ॥ਮੁੋਲਿਅਮੁੋਲੁਨਪਾਈਐਵਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾਟਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤ॥ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਾ
ਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਰੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁ
ਕਰਾਰਾ॥ਦੂਜਾਭ੍ਰਮੁਗੜੁਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥
ਸਚਿਸੰਜਮਿਮਤਿਊਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿ
ਆਰੁ॥ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਗੁਣਾਕੀਰਾਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਕਢੈਵਿਡਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣੀਐਗੁਰੂਨਛੋਡੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮਰ
ਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੪॥ ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾ
ਗਰੁਲਹਰੀਦੇਇ॥ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਹਿਥੈਜੇਗੁਰੁਧੀਰਕਦੇਇ॥ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਾਰੀਆਗੁਰੁਦਿਸੈਸਾਵਧਾ
ਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਰਗਹਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਕੰਟਕਰਾਜੁਭੁੰਚਿਤੂਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਕਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾ
ਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੀ
ਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਭੂਲੀਭੂਲੀਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ॥ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆ

ਇਆਦੁਖੁਕਾਟੇਮੇਰਾਕੀਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁਉਤਹੀਠਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਹਰਿਪਤਾਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾ
ਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰੁਆਪਿਕਰੇਰਜਾਇ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਚਾਨਣੁਗੁਰਮਿਲੈਦੁਖੁਬਿਖੁਜਾਲੀ(ਆਪਿ)ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਾਇਆਵੇਖਿਨਭੁਲੁਤੂਮਨਮੁਖਮੂ
ਰਖਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਸਭੁਝੂਠੁਦਰਬੁਲਖਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਨਬੂਝਈਸਿਰਊਪਰਿਜਮੁਖੜਗੁ
ਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਰਸੁਚਖਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਰਖਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦੁਖੁਘਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਚਿੰਦ॥ਕਾਪੜੁਜਿਵੈ
ਪਛੋੜੀਐਘੜੀਮੁਹਤਘੜੀਆਲੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਚੁਕੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਢੂ
ਢੀਸਜਣਾਹਉਮੈਬੁਰੀਜਗਤਿ॥ਨਾਝੁਰੁਹੀਅੜੇਸਚੁਚਉਨਾਨਕਸਚੋਸਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ॥ਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਹਣੇ
ਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ॥ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਤਿਹੈਜਿਨਰਾਮੁਪਛਾਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਜਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ
੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਮਹਲਕੁਚਜੀਮੜਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾਨਕ
ਅਵਗਣਮੁੰਧ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਾਚੁਸੀਲੁਸਚੁਸੰਜਮੀਸਾਪੂਰੀਪਰਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਿਰ
ਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਕੈਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿ
ਆਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਾਵੀਏਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਧਨਆਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਖਤਿਰਾਜਾਸੋਬਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਾਜੇਸੇਈ॥ਏਹਿਭੂਪਤਿ
ਰਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥ਨਿਹਚ
ਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰ
ਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰ
ਗਕਿਉਦਰਿਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ॥ਜੇਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਗੂੜੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐ
ਜੇਚਿਤੁਲਾਗੈਸਚਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿ

ਸਭਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁ
ਬਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥
ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੁੰਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜਿਵਣ
ਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਜਨ
ਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁ
ਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿ
ਆਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਮੜੀਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾ
ਲਿ ॥ ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੂਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਇ ॥ ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ ॥ ਹਿ
ਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ ॥ ਸਚੇ
ਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿ
ਦੁਖੁਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੂਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੂਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੂਕਿਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਰਿਜਨ
ਮਹਿਫਿਰਿਆਵਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਕਾਗਉਹੋਇਨਊਜਲਾਲੋਹੇਨਾਵਨਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮਪਦਾਰ
ਥੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਊਜਲਾਸਿਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਛੋਡੈਭੈਵਸੈ
ਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂਮਾਰਣਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਜੇਇਹੁਮਾਰੀ
ਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੀਕਉਮਨੁਮਾਰਸੀ
ਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਈਓਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿਵਵਾਸਾ ॥
ਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਪਿਸਾਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਊਤਮਹਰਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਬਲਿਜਾਸਾ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ ॥ ਨਵਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਆਅਪਣੈਚਜਿ

ਵੀਚਾਰਿ॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇ॥ਚਉਕੈਭਿਤਰਿਨੈਨਕੋਇ॥ਸੂਚੇਚਉਕੇਨਾਨਕਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥
੧॥ ਮਃ੨ ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਕਹੁਨਾਨਕਸਚਾ

ਨਾਨਕ

ਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰੁਕੰਟਕੁਨਸੁਝੈ॥ਅਫਰਿਓਜਗਮਹਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀ
ਸਿਉਲੁਝੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐਹਰਿਜਪਿਹਰਿਬੁਝੈ॥ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਜੋਮਨਸਿਉਜੁਝੈ॥
ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਸਾਖਤੀਦਰਗ
ਹਸਚੁਕਬੂਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੂਲੁ॥ਦਿਲਦਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿਲੁਰਾ
ਸਿ॥ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਅਲਗਉਜੋਇਮਧੂਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿ
ਸਬਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾ
ਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇ॥ਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਭਾਇਦੂਜੈਠਾਗੇ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਡੰਡੁ
ਲਾਗੇ॥ਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਛਡਾਵਣੀਸਭਤੁਧੈਲਾਗੇ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸਰਬੇਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਘਨੇਰੋਆਥਿ॥ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਇਣਉਲਾਭੁ
ਨਪੂਜੀਸਾਥਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪੂੰਜੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੂਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਖਰੁਨਿਰਮਲਉ
ਧੰਨੁਸਾਹੁਵਾਪਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਮਾਣਿ॥ਮਾਥੈਊਭੈਜਮੁਮਾ
ਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਇਕਿ
ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਨਿਹਫਲਕਾਮੁ॥ਇਕਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ॥ਇਕਨੀ
ਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਊਤਮਕਾਮੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰੰਗੁਉਪਜਿਆਗਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਭੋਲਤਣਿਭੈਮਨਿਵਸੈਹੇਕੈਪਾਧਰਹੀਡੁ॥ਅਤਿਡਾਹਪਣਿਦੁਖੁਘਣੋਤੀਨੇਥਾਵਭਰੀਡੁ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਮਾਂਦਲੁਬੇਦਿਸਿਬਾਜਣੋਘਣੋਧੜੀਐਜੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
੨॥ਮਃ੧॥ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁਕਿਨਿਹਾਥਾਲਾਦੇਖੀਐ॥ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਪਾਰਿ
ਪਵਾ॥ਮਝਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਜੋਇਛਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪ
ਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਨਕਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਜਮਮਗਿਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐਸੁਰਗਿਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ

ਆਖਿ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਈਮੇਟਿਆਜੋਲਿਖਿਆਸੋਨਾਲਿ॥ਕਉਣੁਮੂਆਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਆਵੈਕਉਣੁਜਾਇ॥
ਕਉਣੁਰਹਸੀਨਾਨਕਾਕਿਸਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਉਮੁਆਮੈਮਾਰਿਆਪਉਣੁਵਹੈਦਰੀਆਉ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਥਕੀਨਾਨਕਾਜਾਮਨੁਰਤਾਨਾਇ॥ਲੋਇਣਰਤੇਲੋਇਣੀਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਚੂਨੜੀ
ਰਤੀਲਾਲਲਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸੁਜੁਗਮ
ਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਨਾਲਿਚਲੈ॥ਏਹੁਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਰਚਿਉਪਲੈ॥ਹਰਿਜਨਨੇੜਿਨ
ਆਵਈਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ॥ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
ਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਘਲੈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਵਾਪਾਰੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀਬਿਖੁਵਿ
ਹਾਝਹਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਬਿਖਸਿਉਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਬਾਹਰਹੁਪੰਡਿਤਸਦਾਇਦੇਮਨਹੁਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥
ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨੀਵਾਦੀਧਰਨਿਪਿਆਰੁ॥ਵਾਦਾਕੀਆਕਰਨਿਕਹਾਣੀਆਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆ
ਹਾਰੁ॥ਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਨਿਰਮਲਾਹੋਰੁਮੈਲਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਮੈਲੇਮਰ
ਹਿਗਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦੁਖੁਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖੁਜਾਇ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇ
ਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਜਗਤੁ
ਹੈਨਿਰਧਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾ
ਈਐਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚਾਹੀ॥ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੂਜਾ
ਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀ
ਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿੰਨਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧ
ਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ॥ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨ
ਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਚਿੰਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਏਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਖਾਣਾ
ਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊ
ਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁ

ਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਪੁ
ਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁ
ਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆ
ਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ॥
ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥
ਮਃ੩ ॥ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰ
ਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾ
ਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰ
ਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿ
ਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ॥
ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਊਤਮਮਤਿਤਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਤਿਸੈਸਮਾਹਿ॥
੧॥ ਮਃ੩ ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗ
ਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇ
ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀਮੁਠੇਅਹੰਮਤੇ॥ਚਾਰੇ
ਕੁੰਡਾਂਭਉਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਨਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥
ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ॥ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾਖਲਿਇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ੧॥
ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈ
ਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ॥ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਮਹਿਸੰਜਿਧਰਿ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾ
ਨਕਨੀਕਰੰਮ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਵਈਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਅੰਧ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣ

ਣ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਈਆਮਨਿਦ
ਸਿਆਨਾਉ॥

ਪਿਆਰਿਤ੍ਰੁਟਿਆਇਆਬੰਧਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਭਾਣੈਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਭਾਣੇਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥
ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ॥ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਨਾਨਕਮੁਇਆ
ਕਾਕਿਆਮਾਰਣਾਜਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥
ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀਐਜਿਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਆਇਆਓਹੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸ
ਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈ
ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿ
ਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ॥ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨
॥੧॥ ਸਲੋਕ॥੪੯॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਡਖਣੇ॥ ਮ:੫ ॥ਤੂਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉ
ਤਾਰਿ॥ਨੈਣਮਹਿੰਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ॥੧॥ਮ:੫ ॥ਨੀਹੁਮਹਿੰਜਾਤਊਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾ
ਵੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ॥੨॥ਮ:੫ ॥ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉਪਸੀਤਊਦੀ
ਦਾਰੁ॥ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
ਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ॥ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰ
ਨੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰਿ
ਆ॥ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਧਾਰਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥

ਤੂੰਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰੁਅਸਾਡੜਾਹਿ
ਕਭੋਰੀਨਾਵੇਛੋੜਿ॥ਜੀਉਮਹਿੰਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਦੁਰਜਨਤੂ
ਜਲੁਭਾਹੜੀਵਿਛੋੜੇਮਰਿਜਾਹਿ॥ਕੰਤਾਤੂਸਉਸੇਜੜੀਮੈਡਾਹਭੋਦੁਖੁਉਲਾਹਿ॥੨॥ਮਃ੫॥ ਦੁਰਜਨੁ
ਦੂਜਾਭਾਉਹੈਵੇਛੋੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੈਭੋਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ॥ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁਤੂਨਾਇਕੁ
ਸਗਲਭਉਣ॥ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਗਲਰਉਣ॥ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈ
ਤੂਅਬਿਨਾਸੀਜਗਉਧਰਣ॥ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣ॥ਤੁਧੁਆਵਣਜਾਣਾਕੀ
ਆਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣ॥ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਲਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣ॥ਤੂ
ਹੋਰਤੁਉਪਾਇਨਲਭਹੀਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਣ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਜੇਤੂਵਤਹਿਅੰਙਣੇਹਭਧ
ਰਤਿਸੁਹਾਵੀਹੋਇ॥ਹਿਕਸੁਕੰਤੈਬਾਹਰੀਮੈਡੀਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਹਭੇਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇਸਹੁ
ਬੈਠਾਅੰਙਣੁਮਲਿ॥ਪਹੀਨਵੰਞੈਬਿਰਥੜਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ॥੨॥ ਮਃ੫॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤ
ਕੂਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ॥ਇਤੀਮੰਝਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾਹਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ॥ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਨ
ਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੀ॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਆਪਿਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿ
ਭਰੇਭੰਡਾਰਤੋਟਿਨਆਵਹੀ॥ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀਮਨਪਾਵਹੀ॥ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇ
ਆਲੁਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਵਹੀ॥ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੋਟਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੀ॥੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਜਾਮੂਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਲਿ॥ਹਭੇਡੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਬੈਠਾਭਖੇਵਾਉਲੰਮੇਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜਾ॥ਪਿਰੀਏਤੂਜਾਣੁਮਹਿਜਾ
ਸਾਉਜੋਈਸਾਈਮੁਹੁਖੜਾ॥੨॥ਮਃ੫॥ਕਿਆਗਾਲਾਇਓਭੂਛਪਰਵੇਲਿਨਜੋਹੇਕੰਤਤੂ॥ਨਾਨਕਫੁ
ਲਾਸੰਦੀਵਾੜਿਖਿੜਿਆਹਭੁਸੰਸਾਰੁਜਿਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਰੂਪੁਤੂਸਭਮ
ਹਿਵਰਤੰਤਾ॥ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੂਜੰਤਾ॥ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੂਆਪੇਸਤਵੰਤਾ॥ਜਤੀ
ਸਤੀਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਆਪੇਖੇਲੰਤਾ॥ਇਹੁਆਵਾ
ਗਵਣੁਰਚਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਦੇਖੰਤਾ॥ਤਿਸੁਬਾਹੁੜਿਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ॥

ਜਿਤੁਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਤੁਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨ ਜੰਤਾ॥੪॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈ
ਦਿਆਤਲਿਗਾੜ੍ਹਾਮਹਰੇਰੁ॥ਵੇਖੇਛਿਟੜਿਥੀਵਦੈਜਾਸਿਖਿਸੰਦੈਪੇਰੁ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁ
ਵੈਦਿੜੋਤੂਆਘੂਆਘੇਸਲਵੇ॥ਨਾਨਕਆਤਣੜੀਆਂਹਿਨੈਡੁਬਿਆਫਲਿਪਵਨਿਜਿਉਜੁਸਿਫਾਨ॥
ਮਃ੫ ॥ਭੋਰੇਭੋਰੇਰੂਹੜੇਸੇਵੰਦੇਆਲਕੁ॥ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਰਾਣੀਆਫਿਰਿਕੜੂਆਵੈਰੁਤਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੂਵਰਨਾਬਾਹਰਾ॥ਏਮਾਣਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿਤੂਵਰਤਹਿਜਾਹਰਾ॥
ਤੂਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਾਹਰਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਰਾ॥
ਤੂਸਭਦੇਵਾਮਹਿਦੇਵਬਿਧਾਤੇਨਰਹਰਾ॥ਕਿਆਅਰਾਧੇਜਿਹਵਾਇਕਤੂਅਬਿਨਾਸੀਅਪਰਪਰਾ॥
ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ॥ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇ
ਰਾ॥੫॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਗਹਡੜੜਾਤ੍ਰਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿ
ਨਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿਮਉਜੂਦੁ॥ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁ
ਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੂਦ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਾਰੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿ
ਦਸੇਸਾਦਿਲੋਭਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆਨਿਤਫਿਰਹਿਭਰਮਾਈਆ॥ਹਾਠਾਦੋਵੈਕੀਤੀਓ
ਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ॥ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿਭਾਈਆ॥ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁ
ਧੁਰਖਿਆਜੋਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਜਲਵਿਚਹੁਬਿੰਬੁਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ॥੬॥
ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਆਗਾਹਾਕੂਤ੍ਰਾਘਿਪਿਛਾਫੇਰਿਨਮੁਹਡੜਾ॥ਨਾਨਕਸਿਝਿਇਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁੜਿਨਹੋ
ਵੀਜਨਮੜਾ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਚਾਈਆਹਭਕਹੀਦਾਮਿਤੁ॥ਹਭੇਜਾਣਨਿਆਪਣਾਕਹੀਨ
ਠਾਹੇਚਿਤੁ॥੨॥ਮਃ੫ ॥ਗੁਝੜਾਲਧਮੁਲਾਲੁਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁਥਿਆ॥ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈ
ਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂਵੁਠਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੂਮੇਰੈਵਲਿਹੈਤਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ॥ਤੁਧੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਰਚਿਰਹੰਦਾ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਏਹਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ॥ਲੇਖਾਕੋਇਨ
ਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸੰਦਾ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਐ

ਜਾਪੁਪ੍ਰਭਦੇਂਦਾ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਡਿਖੰਦੋਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖੁਕਿਜੋਤਉਧਣੀ॥ਫਿਰਦਾਕਿਤੈ
ਹਾਲਿਜਾਡਿਠਮੁਤਾਮਨੁਧ੍ਰਾਪਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਘਣੇਵੇਦਨਜਾਣੇਤੂਧਣੀ॥ਜਾਣਾ
ਲਖਭਵੇਪਿਰੀਡਿਖੰਦੋਤਾਜੀਵਸਾ॥੨॥ਮਃ੫॥ਢਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਵਹਣਿਵਹੰਦੇਮੈਡਿਠਿਆ॥ਸੇ
ਈਰਹੇਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀਭੁਖਹੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿ
ਆਪੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਪੈ॥ਜੋਨਰੁਉਸਕੀਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾ
ਪੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਗੁਰਧੂੜੀਨਾਪੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੋਗੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਹ
ਰਿਜੀਉਤੂਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਿਜਾਣਹਿਆਪੈ॥ਐਸੀਸੋਭਾਜਨੈਕੀਜੇਵਡੁਹਰਿਪਰਤਾਪੈ॥ਸਭਅੰ
ਤਰਿਜਨਵਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀ
ਰਵਿਆਸੁ॥ਜਿਨਾਕੀਮੈਆਸੜੀਤਿਨਾਮਹਿਜੀਆਸ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਡੜੀਭਉਦੀ
ਭਵਿਭਵਿਆਇ॥ਜੋਬੈਠੇਸੇਫਾਥਿਆਉਬਰੇਭਾਗਮਥਾਇ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ਡਿਠਾਹਭਮਝਾਹਿਖਾਲੀ
ਕੋਇਨਜਾਣੀਐ॥ਤੈਸਖੀਭਾਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣੁਰਾਵਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀ
ਦਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਥਿਰਥਾਵਰੀਹੋਰਆਵੈਜਾਵੈ॥ਸੋਮੰਗਾਦਾਨੁਗੁਸਾ
ਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਦੇਵਹੁਦਰਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤੁਢਾਢੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਰਦਾ
ਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਢਾਢੀਕਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦੇਖਦਿਆਦੁਖਭੁਖਗਈਢਾਢੀਕਉ
ਮੰਗਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਲਗਿਪ੍ਰਭਕੈਪਾਵੈ॥ਹਉਨਿਰਗੁਣੁਢਾਢੀਬਖਸਿਓਨੁ
ਪ੍ਰਭਿਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੈ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਜਾਛੁਟੇਤਾਖਾਕੁਤੂਸੁੰਞੀਕੰਤੁਨਜਾਣਹੀ॥ਦੁਰਜਨ
ਸੇਤੀਨੇਹੁਤੂਕੈਗੁਣਿਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਹੀ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨ
ਬਿੰਦ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੨॥ਮਃ੫ ॥ਰਤੇਰੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁ
ਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਲੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਆਲੂਦਿਆਜਿਤੀਹੋਰੁਖਿਆਲੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਜੀਉਜਾਤੂਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਤਾਕਿਆਮੈਕਾੜਾ॥ਜਿਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗਿਆਸੇਤੁਧੁਮਾਰਿਨਿਵਾੜਾ॥
ਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆਜਿਤਾਪਾਵਾੜਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਭਿਰਸਭੋਗਦਾਵਡਾਆਖਾੜਾ॥ਸ
ਭਿਇੰਦ੍ਰੀਆਵਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਵੰਤਾਸਾੜਾ॥ਜਿਤੁਲਾਈਅਨਿਤਿਤੈਲਗਦੀਆਨਹਖਿੰਜੋ
ਤਾੜਾ॥ਜੋਇਛੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਿਅੰਦਰਿਵਾੜਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਭਾਇਰਹੁਹਰਿਵਸਦਾ

ਨੇਤ੍ਰਾ॥੧੦॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਜਾਮੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤੂਤਾਹਭੇਸੁਖਲਹਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਿਹੀਮੰਝਿਰੰਗਾਵਲਾ

ਪਿਰੀਤਹਿਜਾਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਪੜਭੋਗਵਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਰ॥ਖਾਕੁਲੋੜੋਦਾਤੰਨਿਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾ

ਰ॥੨॥ਮਃ੫ ॥ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸ॥ਕਰਿਹੀਅੜੇਹਿਕੁਅਧਾਰੁ॥ਥੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾ

ਤਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਨਲਗੈ॥ਧਰਮੁਧੀ

ਰਾਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੂਲਿਨਤਗੈ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤੁਨਲਗੈ॥ਚਾ

ਰੇਜੁਗਮੈਸੋਧਿਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅਹੰਕਾਰੁਨਭਗੈ॥ਹਉਮੈਮੂਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੈ॥ਤਿਚਰੁ

ਥਾਹਨਪਾਵਈਜਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੈ॥

ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ॥੧੧॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਲੋੜੀਦੋਹਭਜਾਇਸੋਮੀ

ਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥ਹਠਮੰਝਾਹੂਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਮਾਣਿਕੂਮੋਹਿਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅ

ਪਾਹਿ॥ਹਿਆਉਮਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ਮੂਥੀਆਊਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾ

ਵਣਾ॥ਜੇਡੇਖੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੂਬਾਹਰੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦ

ਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇਬਿੰਦਬੋਲਾਈਆ॥ਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ

॥ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿ

ਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ॥ਤੁਧੁ

ਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੁਸਾਈਆ॥੧੨॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਮੂਥੀਆਊਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿੰਜੇਪਾਤਿ

ਸਾਹ॥ਪਾਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੂਲਾਵਣਥੀਵਿਥ

ਰਾ॥ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨਾਹੁਟੈ॥੨॥ਮਃ੫ ॥ਠਗਾਨੀਹੁਮਤ੍ਰੋੜਿਜਾਣੁਗੰਧ੍ਰਬਾਨਗਰੀ॥ਸੁਖ

ਘਟਾਊਡੂਇਇਸੁਪੰਧਾਣੂਘਰਘਣੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅ

ਲੇਖੰ॥ਖਟੁਦਰਸਨਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ॥ਵਰਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ॥ਬੇਦਪੜ

ਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ॥ਤਿਲਕੁਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ॥ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁ

ਸਚੀਸਿਖੰ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾਜਿਨਿ

ਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰ॥੧੩॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ॥ਸੋਨਿਵਾਹੂਗਡਿਜੋਚਲਾਊਨਥੀਐ॥ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਿ

ਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਹਭਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਊਚੰਦ੍ਰਮਾ

ਆਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਚਉਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਾਵੈਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀ
ਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿ
ਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋ
ਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਮੁਖਤੁਅਲਾਇਣਸਭਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿ
ਨਾਖਫੁਜਿਨਕਾਕੀਨਾਵਿਕਸਿਓ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਜਾਨੁਵਸੰਦੇਮੰਝਿਪਛਾਣੂਕੋਹੇਕੜੋ ॥ ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿ
ਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
ਅਥਾਹਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ ॥
ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੋਲੈਸਭੁਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁਥੋਥਾ
ਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭੁਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲਚਾ ॥ ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿ
ਧੁਰਿਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿਆਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ ॥ ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ ਪਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸ
ਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥ ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਞੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘ
ਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆ
ਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁ
ਖਪਾਈ ॥ ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿਹਰਿਨਾਮਾਧਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿ
ਖਾਬੁਝਾਈ ॥ ਓਨਿਛਡੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿ
ਸਖਾਸਹਾਈ ॥ ਓਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆਓਹੀਅਲਿਜਗਮਹਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਜਪਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥
ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ੫
ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੂਪੁਅਠੇਪਹਰਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀਸੋਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ੫
ਸਜਣਸਚੁਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹੁਦੂਰਿਨਸੁਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ

ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗ
ਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ
ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ
ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋ
ਲਿ ਇਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਆਸਕੁ
ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥
ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆ
ਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ
ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ

ਸਲੋਕ

ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋ
ਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਆਹਿ ਪ
ਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦ
ਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟ
ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ

ਸਲੋਕ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਾਧਾ ॥੧੯॥ + ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ
ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ

+ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ਹ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥

ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਬਿਗਤੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰ ਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਚਤੁਰਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਨ ਸਚਾ ਕਰਣੁ ਕਰਖਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਿ ਪਿਰੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕਾ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨ੍ਹਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ

ਅਜੇਲੈ॥ਸੇਈਕੰਮੁਕਮਾਵਣਾਕੀਆਧੁਰਿਮਉਲੈ॥ਤੁਧੁਪਹੁਚਾਗਿਰਿਕਿਛੁਨਹੀਨਾਨਕੁਕੁਲਖੈ॥੨੨॥੧॥
ਸਲੋਕਾ॥੮੫॥ ਜੁਮਲਾਮਾਰੂਕਾ ਚਉਪਦੇ॥੮੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨੦॥ ਸੋਲਹੇ॥੮੨॥
ਵਾਰਾ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਪੰਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮਲਾਗੇ॥ਬੂਡਹੁਗੇਪਰਵਾਰਸਕ
ਲਸਿਉਰਾਮੁਨਜਪਹੁਅਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕਾਕਿਆਗੁਨੁਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੧॥ਜੀਅਬਧਹੁਸੁਧਰਮੁਕਰਿਥਾਪਹੁਅਧਰਮੁਕਹਹੁਕਤਭਾਈ॥
ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਵਰਕਰਿਥਾਪਹੁਕਾਕਉਕਹਹੁਕਸਾਈ॥੨॥ਮਨਕੇਅੰਧੇਆਪਿਨਬੂਝਹੁਕਾਹਿਬੁਝਾਵ
ਹੁਭਾਈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਬਿਦਿਆਬੇਚਹੁਜਨਮੁਅਬਿਰਥਾਜਾਈ॥੩॥ਨਾਰਦਬਚਨਬਿਆਸੁਕਹਤਹੈ
ਸੁਕਕਉਪੂਛਹੁਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰਮਿਛੂਟਹੁਨਾਹਿਤਬੂਡੇਭਾਈ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ॥ ਬਨਹਿਬ
ਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮਨਹੁਨਤਜਹਿਬਿਕਾਰ॥ਜਿਹਘਰੁਬਨੁਸਮਸਰਿਕੀਆਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰ॥੧॥ਸਾਰ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਰੰਗਿਰਵਹੁਆਤਮੈਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਟਾਭਸਮਲੇਪਨਕੀਆਕਹਾਗੁਫਾਮਹਿਬਾ
ਸੁ॥ਮਨੁਜੀਤੇਜਗੁਜੀਤਿਆਜਾਂਤੇਬਿਖਿਆਤੇਹੋਇਉਦਾਸੁ॥੨॥ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁਚਾਹਨਮਾਹਿ
ਬਿਡਾਨੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਪਾਇਆਤੇਲੋਇਨਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੁਰਿਗਿ
ਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇਟਿਆਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੂਨਜਾਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ॥
ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀਤਬਕਾਹੂਸਿਉਕਿਆਕਾਜ॥ਤੇਰੇਕਹਨੇਕੀਗਤਿਕਿਆਕਹਉਮੈਬੋਲਤਹੀਬਡ
ਲਾਜ॥੧॥ਰਾਮੁਜਿਹਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਭਵਹਿਨਬਾਰੈਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠਾਜਗੁਡਹਕੈਘਨਾਦਿਨ
ਦੁਇਬਰਤਨਕੀਆਸ॥ਰਾਮਉਦਕੁਜਿਹਜਨਪੀਆਤਿਹਿਬਹੁਰਿਨਭਈਪਿਆਸ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿ
ਹਬੂਝਿਆਆਸਾਤੇਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਭਇਆਉਦਾਸੁ॥੩॥
ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਤਾਰਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਕੰਚਨੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈਪਾਰਿ॥
੪॥੩॥ ਮਾਰੂ॥ ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਲਕੀਸਾਖਿਆਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨਹਿਸੁੰਨੁ

ਮਿਲਿਆਸਮਦਰਸੀਪਦਨਿਰਬ੍ਰਮ [illegible] ਤਿਹਿਨਿਜਪਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਹੁਰਿਹਮਕਾਹੇਆਵਹਿਗੇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮੁਤਿਸੈ
ਕਾਹੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਚੂਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ਦਰਸਨੁ
ਛੋਡਿਭਏਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥
ਹਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਉਅਪਨੀਤੌਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵਤਮਰਹੁਮਰਹੁਫੁਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਰ
ਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਨਾਮਿਸਮਾਨੇਸੁੰਨਰਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਉਤੁਮ੍ਹ
ਮੋਕਉਦੂਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤੁਮਮੁਕਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ਏਕਅਨੇਕਹੋਇਰਹਿਓਸਗਲਮਹਿਅਬਕੈਸੇਭਰਮ
ਾਵਹੁ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਤਾਰਿਕਹਾਂਲੈਜਈਹੈ॥ਸੋਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਮੋਹਿਪਾਈਹੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਅਬਤਉਬਿਮਲਭਏਘਟਹੀਮਹਿ
ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨਕੇਛੋਡਿਗਇਆਸੋਰਾਵਨੁ॥੧॥
ਕਾਹੇਕੀਜਤੁਹੈਮਨਿਭਾਵਨੁ॥ਜਬਜਮੁਆਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਛਡਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਅਕਾ
ਲੁਖਸਮਕਾਕੀਨ੍ਹਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁਕਤੇਜਿਨ੍ਹਹਿਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਨੁ॥੨॥੬॥
ਸੋਰਠਿ॥ ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸਹਿਪੰਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆ
ਨਮਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਗੈਕਾਇਥੁਚੇਤੂਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮ
ਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਨਵਾਭਾਗਿਗਏਲੈਬਾਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ਕਹੈਕ
ਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇ
ਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਵੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੨॥ਹਰਿ
ਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਲੋਕੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪਾਸੁਨਛੋਡਈਬੈਰਾਗੀ
ਅੜੇ॥ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਪਿੰਡੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥ਚਿੰਤਾਜਾਲਿਤਨੁਜਾਲਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇ
ਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੭॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅ
ੜੇ॥ਮੋਹਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਵਣਾਹੰਬੈ॥੮॥੧॥੮॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ॥ਐ

ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ
ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨ੍ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥
ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾ
ਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿ
ਓ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾ
ਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬ
ਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜ
ਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ
ਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾ
ਰਿਓ ਰੇ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀ
ਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ
ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗ
ਰ ਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ
ਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ
ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ
ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ
ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ

ਬਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰੁ॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨਾਪਾ
ਪੀਜੀਅਰਾਲੋਭੁਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਠਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਭਰ
ਮਭੁਲਾਹਿਗਾ॥ਧਨਜੋਬਨਕਾਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦਜਿਉਗਲਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਜਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈ
ਤਾਦਿਨਕਿਛੁਨਬਸਾਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਨੁਭਜਨੁਦਇਆਨਹੀਕੀਨੀਤਉਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਹਿਗਾ॥੨॥ਧਰਮਰਾਇਜਬ
ਲੇਖਾਮਾਗੈਕਿਆਮੁਖੁਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਜਾਂਹਿਗਾ॥੩॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਕਰੈ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਗੁਸਈਆਮੇ
ਰਾਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉਲਾਗੈਤਾਪਰਤੁਹੀਂਢਰੈ॥ਨੀਚਹਉਚਕਰੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਕਾ
ਹੂਤੇਨਡਰੈ॥੧॥ਨਾਮਦੇਵਕਬੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਸਧਨਾਸੈਨੁਤਰੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈ
ਸਰੈ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨਬਸਿਜਾਕੇਰੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾ
ਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਸਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਛਾਡਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਛਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾ
ਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਬਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨ
ਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮੀਰਾਂਬਾਈ॥ ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਂਧਿਓਮਾਈਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਖਣਤੀਰਬੇਧਸ
ਰੀਰਛੁਰਿਗਈਮਾਈ॥ਲਾਗਿਓਤਬਜਾਨਿਓਨਹੀਅਬਨਸਹਿਓਜਾਈਰੀਮਾਈ॥੧॥ਤੰਤਮੰਤਅਉਖਧਕਰਉਤਉ
ਪੀਰਨਜਾਈ॥ਹੈਕੋਉਉਪਕਾਰੁਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾਈਰੀ॥੨॥ਨਿਕਟਿਹਉਤੁਮਦੂਰਿਨਹੀਬੇਗਿਮਿਲਹੁਮਾਈ॥
ਮੀਰਾਂਗਿਰਧਰਸੁਆਮੀਦਇਆਲਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰੀਮਾਈਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨਅਪਨੇਗੁਨਬਾਂਧਿਓਮਾਈ॥
੩॥ਸੁਮਲਾ॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਖਾਰੀਛੰਤ॥ ਮਹਲਾ੧॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀ
ਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁਨਿਹਾਲੇ
ਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀ
ਆ॥ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾ
ਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਰੰਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥
ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ॥ਕਿਉਘੜੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ॥ਓਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾ
ਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ
ਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀ॥ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊ
ਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ॥ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥੪॥ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵ
ੜੇ॥ਬਨਫੂਲੇਮੰਝਬਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁ
ਛੀਜੈ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ॥ਭਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ॥੫॥ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿ
ਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇ॥ਘਰਿਆਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁ
ਧੁਭਾਵਾਂਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ॥ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰ
ਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੬॥ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ਧਨ
ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ॥ਨਿਮਾਣੀ
ਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥
ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗਨਿਤਪੈ॥ਧਰਤੀਦੂਖਸਹੈਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈ॥ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐਧੋਖੈਭੀਸੋ
ਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ॥ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇਆਧਨਤਾਕੈਟੀਡੁਲਵੈਮੰਝਿਬਾਰੇ॥ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁ

ਤਿਸੁਸਾਚੁਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥੮॥ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘਣਵ
ਰਸਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮਨਿ
ਚਮਕਿਡਰਾਏ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭਇਆਦੁਖੁਮਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁ
ਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੯॥ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪ
ਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇਅੰਗਮਫਿਰਹਿਡਸੰਤੇ॥ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਪੂਛਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ॥ਤਾਮਿਲੀ
ਐਪ੍ਰਭਮੇਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ॥ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹਸਿਫੁਲੇ॥ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾਦੇਖਿ
ਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ॥
ਦੀਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਮਾਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭਗ
ਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ॥ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ॥੧੨॥ਮੰਘ
ਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਣੁ
ਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥ਗੀਤਨਾਦਕਵਿ
ਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ॥੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈ
ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀ
ਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿ
ਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁ
ਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇ
ਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿਨਾਵਾ॥ਗੰਗਜਮੁਨਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁ
ਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮੁਸੁ
ਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਬਾਝਹੁਮਹਲੀਲਹਾਨਥਾਓ॥ਹਾਰਡੋਰਰਸਪਾਟਪਟੰਬਰਪਿਰਿਲੋੜੀਸੀ

ਗਾਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥੧੬॥ਬੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਭਲੇ॥
ਘੜੀਮੂਰਤਿਪਲਸਾਚੇਆਏਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
ਜਿਨਿਸੀਗਾਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਇਆਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾਗੋ॥੧੭॥੧॥

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏ
ਆਵੈਵਾਰੀਰਾਮ॥ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿਆਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁ
ਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰਧੇ
ਰੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਇਆਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰ
ਹੇਤੀਜਾਗਤਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿ
ਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਅਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭ
ਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾ
ਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉ
ਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾਮ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਅੜਾਜੁੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀ
ਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇ
ਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮ॥
ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮ॥ਬੰਧਿਚਲਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣ
ਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੫॥੨॥

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ
ਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾ
ਲਿਆਸਚੁਸਮਾਲਿਆਅਹਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁ
ਮਾਰਿਆ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰ
ਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮ॥ਸਾਚਿ

ਸਮਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੋ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੋ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਗਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਗੁਰਗੁਪਤੁਗੁਰਾਮੇਰੇਬਿਦਵਣੁਧਾਰੇਤਿਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਅਪਰੰ
ਪਰੁਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਹੀਰਾਹੀਰੈਬੇਧਿਆਗੁਣਕੈਹਾਰਿਪਰੋਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾ
ਣੇਮਸਤਕਿਨਾਮਨੀਸਾਣੋ॥ਸਚੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆਚੂਕਾਆਵਣਜਾਣੋ॥ਸਚੁਸਾਚਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਰਾਤਾਸਾਚੁਮਿ
ਲੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੇਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿ
ਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚਘਰੁਖੋਜਿਲਹੇਸਾਚਾਗੁਰਥਾਨੋ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ॥ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਣੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਅਸਥਿ
ਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ॥ਦੋਤਿਉਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ॥੪॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਮਝੁਅਚੇਤ
ਇਆਣਿਆਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਛਡਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮਾ॥ਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇ
ਵਿਛੁੜਿਆਨਹੀਮੇਲਾ॥ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਝ
ਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਿਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਇਨਬਿਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹਰੇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆ
ਤੂਛੋਡਿਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸ
ਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਚਾਰਿਤੂਵੀ
ਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮੁਜਪਤਪੋ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿ
ਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾ
ਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ॥ਭੈਕਾਟਿ
ਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜਸਾਰਏ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਏ॥੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮ॥ਧਨੁਸੰਚਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਭਾਉਪਛਾਣਹੇ॥ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿ
ਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਸੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐ॥ਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚ
ੜੈਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ॥ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰ
ਘਾਵਏ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫਿਰਿਨਪਛੋਤਾਵਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿ

ਨਾਮਸੰਗਤਿਪਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੂਕੈਸੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਿਨਾਮਸਮਾਵਏ॥੫॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸੁ
ਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦ
ਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪਿਰੁਪਿਆਰਾ
ਹਰਿਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆ
ਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਏ॥
੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭਾਇਮੈਮੂੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥
ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿ
ਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿ
ਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ॥ਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ
ਵਿਸਾਰੀਐ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀ
ਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥
ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜ
ਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁ
ਰਵਾਕਿਸਤਗੁਰਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿ ਜੋ
ਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹ
ਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁ
ਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵੇ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਹਰਿਨਿਤਚਵੇ॥ਜਾਬਹਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ਤੁਮਸੁਆਮੀ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾ
ਧਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥ ਤੂ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥ ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ
ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ
ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥
੪॥੨॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥
ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥੁ ॥ ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥ ਤੂ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕ
ਤੁ ਘਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ
ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ ॥ ਤੂ ਜ
ਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿ
ਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ
ਧਿਆਵਏ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥ ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ ॥ ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ
ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ
ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥
ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ

ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁ
ਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿ
ਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ
॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖ
ਣਿਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿ
ਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲ
ਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇ
ਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋ
ਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗ
ਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁ
ਭਇਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢੁਨਦਾਮੁਲਇਆ॥ਆਢੁਦਾਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਬੋਲਕ
ਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮਾਂਗਹਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥
ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀ
ਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਿਕਰਿਗੁਰਗੋ
ਵਿਦੁਧਿਆਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿਤਪੁੰ
ਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥੬॥੪
੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀ

ਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ
ਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥
੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇ
ਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ
ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ
ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾ ॥੪॥੧॥
ਤੁਖਾਰੀ ਕਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰ: ੧॥ ੪॥ ਮ: ੪॥ ੧੧॥ ਮ: ੫॥ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀ
ਐ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ
ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ
ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁ
ਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ

ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਲਨੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੂਰਹੁਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮਰਾਮਰਮਹੁਰੇ॥੧॥
ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁਤੂਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੁਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੋਹੁ
ਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀ॥ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇ
ਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥ॥
ਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁ॥ਉਪਾਵਸ
ਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀ
ਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉ
ਹਰਿਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗ
ਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕਉਮਨਿਚਾਉ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐ
ਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿ
ਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓ
ਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥

॥੧॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾ ਭੁਗਿ ਪਰਾਨੁ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ

ਇਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਲਿਕਲੇਸਨ
ਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖਿਓਨਿਨਹਉਪਜਤਉਬੇਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ॥੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁ
ਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾ
ਹਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਜਿਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰ
ਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿਕ
ਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾ
ਲੀਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥੬॥੧੪॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤ
ਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮ
ਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੭॥
੧੫॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੨॥ਮ: ੪॥੧੫॥ਮ: ੫॥ ੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥
ਜੋਸਰਣੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾ
ਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥
ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿਆਸਿ
ਆ॥ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾ
ਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇ

ਤੁਰੀਕਰਤਾਸੋਕਿਉਪਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਨੁਨਾਮਪਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਆਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਜਲਾਨਰਕੁਸੋਸੰਸ
ਾਰਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਹਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥
ਹਰਿਮਿਲੁਜਾਇਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖੁਅੰਕਿਨਆਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰ
ਨਹਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋੁਗਹਿਆ
ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੋੁਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨ
ਕਦਾਸਅਪਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰੇਕਾਜੁਮਲਾ॥ਚਉਪਦੇਤੇਪਦੇ॥੧੭॥ ਛੰਤੁ॥੧॥
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਿਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤੇਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧॥
ਤੇਰਾਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਬਰਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨ੍ਹੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸ
ਤਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬ
ਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰ
ਦਰਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ
॥ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆਨਾਮੁਗੋਬਿਦਕਾਐਸੀਖੇਪਹ
ਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾ
ਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਇਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨ
ਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿ
ਕਰਿਪੈਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ
ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂਢਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥
ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿ
ਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀ
ਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲ੍ਹੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪ

ਦਖੁਰਿਤਾਪਤਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥
ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾ
ਨੀ॥੧॥ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮ
ਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ॥੨॥ਆ
ਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥ਬਲੂਆਕੇ
ਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥
ਕੇਦਾਰਾ॥ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾਮੁਦੀਵਾਨ॥
੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਝੂਠ
ਬਿਕਾਰਮਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥
ਕੇਦਾਰਾ॥ ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਚਲੇਬਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆਸੰਗਿਨਕਛੁਲੈ
ਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਹਰੀਬੈਠੀਮਿਹਰੀਰੋਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੰਗਿਮਾਇ॥ਮਰਹਟਲਗਿਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਮਿਲਿ
ਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥੧॥ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਰਾਮੁਕੀਨਸਿਮਰਹੁਜਨਮੁ
ਅਕਾਰਥਜਾਇ॥੨॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ॥ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਾ
ਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤ॥ਕਾਹੇਨਬਾਲਮੀਕਹਿਦੇਖ॥ਕਿਸੁ
ਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾਵੈਹੇਤੁ॥
ਲੋਗੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਰਾਹੈਤੀਨਿਲੋਕਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਗੁਲਾਲੁਭਤੁਕੁੰਚਰੁਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸਿ॥ਐਸੇ
ਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੂਕਿਉਨਤਰਹਿਰਵਿਦਾਸ॥੩॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿ
ਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰ
ਣਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬ
ਵਿਡਾਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨ
ਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਰੋਗਿ
ਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁਰੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿਦਾਤੈਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨ
ਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ॥ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿਆਸਿਰਿਕਾਲੋ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿ
ਉਛੋਡੈਜਮਜਾਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੁਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਭ
ਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾ
ਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦੁਸਹਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ॥ਭੂੰਡੀਚਾ
ਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥੧॥ਅੰਧੁਲੇ
ਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿ
ਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ
ਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥
੩॥ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾ

ਣਾ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁ
ਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੇਆਵਸਿ
ਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥
ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾ
ਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿ
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥
ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿ
ਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹ
ਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥
ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪ
ਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾ
ਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਹੁਨ
ਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੨॥ਧੰਧਾਕਰਤ
ਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਸਿਭਰਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਹੀਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾ
ਰਾ॥੩॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੂਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕ
ਅਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ॥ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀ
ਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇ
ਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠ ਮਰਿ
ਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰ
ਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇ

ਆਗਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੇਬਾਂਧੇਪੈਤੇਖੁਕਤਿਆ॥੪॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਜਨਕਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਹੋਈ॥
੧॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁਗਰਬਤੇਚਲਹਿਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਵਰਨ
ਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮ੍ਹਾਰਾ॥
੩॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰ
ਧੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ ॥ਜੋਗੀਗ੍ਰਿ
ਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਕੂ
ਟੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਓਹੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ॥੩॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੪॥ਚਹੁ
ਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥ਜਮੈਕਾਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀ
ਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ॥੬॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੇਲਾਗੈ
ਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾ
ਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥੪॥੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ॥
ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਕਿਆਕੋਈ॥ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋ
ਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁ
ਬਿਧਾਮਾਰੇ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿ
ਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੨॥ਇ

ਸੁਮਨਤੇਸਭੁਪਿੰਡੁਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥੫॥
ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥੬॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਗ
ਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾ
ਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾ
ਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰ
ਧਾਰਿ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾ
ਥੈਪਾਵੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲ
ਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥
੩॥ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ॥੧॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾ
ਮੁਹੈਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਇ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮ
ਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਹੋਰਰੁਤਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੦॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ॥ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਅਧਿਕਾਈ॥

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵ

ਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ
ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ
ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ
ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋ
ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭਾ
ਣਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ
ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ
ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿ
ਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇ

ਅਦੁਖੁਖਟੇਦੁਖੁਖਾਇ।ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਹਲਕੁਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਨੁਬਿਬੇਕਭਰਮਾਇ।।੧।।ਮਨਮੁਖਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੈਸਾਰਿ।
ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਪਨੈਨਹੀਚੇਤਿਆਹਰਿਸਿਉਕਦੇਨਲਾਗੈਪਿਆਰੁ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਪਸੂਆਕਰਮਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਕੂੜੁਕਮਾਵੈ
ਕੂੜੋਹੋਇ।।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਉਲਟੀਹੋਵੈਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਇ।।੨।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੂਰਾਪਾਇਆਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ।।੩।।ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾ
ਏ।।ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ।।੪।।੯।।੧੯।। ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ।।ਮੇਰੀਪਟੀ
ਆਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾ।।ਦੂਜੈਭਾਇਫਾਥੇਜਮਜਾਲਾ।।ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।।ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾ
ਮੇਰੈਨਾਲਾ।।੧।।ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ[illegible]ਪੁਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮੁਛੋਡਹੁਜੀਉਲੇਹੁਉਬਾਰੇ।।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹੈ
ਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਇ।।ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ।।੨।।ਸੰਡਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ।।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਿ
ਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ।।ਦੁਸਟਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ।।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇਰਘੁਰਾਇਆ।।੩।।
ਹਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ।।ਹਰਿਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏਉਬਾਰਿ।।ਖਿਨਮਹਿਭੈਆਨਰੂਪੁਨਿਕ
ਸਿਆਥੰਮਉਪਾੜਿ।।ਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾਰਿ।।੪।।ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉ
ਕਾਰਜਸਵਾਰੇ।।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ।।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ।।ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤ
ਨਿਸਤਾਰੇ।।੫।।੧੦।।੨੦।। ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ।।ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੋਈ।।
ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ।।੧।।ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ।।ਦੈਤਪੁਤ੍ਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦੁ
ਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਣੁਕਿਛੂਨਜਾਣੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁਬਿ
ਧਾਸਬਦੇਖੋਈ।।ਸਦਾਨਿਰਮਲਹੈਜੋਸਚਿਰਾਤੇਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ।।੨।।ਮੂਰਖਦੁਬਿਧਾਪੜ੍ਹਹਿਮੂਲੁ
ਨਪਛਾਣਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।।ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚਿੜਾਇਆ।।੩।।ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਦੁਬਿ
ਧਾਨਪੜੈਹਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡੈਡਰੈਨਕਿਸੈਦਾਡਰਾਇਆ।।ਸੰਤਜਨਾਕਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇੜਾਆਇਆ।।੪।।ਆ
ਪਣੀਪੈਜਆਪੇਰਾਖੈਭਗਤਾਂਦੇਵੈਵਡਿਆਈ।।ਨਾਨਕਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ।।
੫।।੧੧।।੨੧।।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ।।ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿਲਾਇਣੁ।।ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ
ਭਜੁਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁ।।੧।।ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਾਇਣੁ।।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲ

ਹਰਿਉਚਰੈ।।ਸਾਸਨਾਤੇਬਾਲਕੁਗਮੁਨਕਰੈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਮਾਤਾਉਪਦੇਸੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪਿਆਰੇ।।

ਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮਤੀਲੇਰਾਮਰਸਾਇਣੁ॥੨॥ਗੁਰਸਾਧੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਿਨਾਇਣੁ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏਗਾਵਾਇਣੁ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਾਇਣੁ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਰਾਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾ
ਘਰੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਹਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸਿੰਧੁਭਉਤਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਜੀਵਨੁਧਿਆਇਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਤੇਰੇ
ਪਾਪਪਰਹਰੀ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੂਰਿਮੁਖਿਪਰੀ॥ਇਸਨਾਨੁਕੀਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸਰੀ॥੩॥ਹਮਮੂਰਖਕ
ਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਾਰਿਓਤਾਰਣਹਰੀ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀ
ਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ॥ਹਿਰਦੈਫੇਰਿਚਲੈਤੁਧੁਨਾਲੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁ
ਸਤਸੰਗਤਿਤੂਟਿਗਈਮਾਇਆਜਮਜਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਘਾਲਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ਤਿਸੁਘੜੀ
ਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿਅਗਮਦਿਖਾਲੀ॥ਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰ
ਲਧਾਹਰਿਭਾਲੀ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਾਰਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥
ਹਉਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਤੂਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਤੇਰੈਵਸਿ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜਿਸਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਿਆਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇੜੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੂਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੈਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪੀ
ਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇ
ਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀ
ਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਭਲਹੋ
ਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈ
ਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥ ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੨॥੭॥ ੨੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ

ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾ
ਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿ
ਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ
ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥਰ
ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ
ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇ
ਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ
ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨ
ਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਮਧਿ
ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰ
ਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥
ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰ
ਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆ

ਪਿ॥ਪਾਪੀਮੂਆਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣਾਖਸਮੁਜਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥ਇਆਣਾਪਾਪੀ
ਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਾਊਹਾ
ਕਾਲਾ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਮਲੇਛੁਪਾਪੀਪਚਿਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥੪॥੯॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਦੁਨੀਗੁਮਾ
ਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਦੁਨੀਆਛਾਰੁ॥੧॥ ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਹ॥ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੨॥ਨੀਧਰਿਆਧਰਪਨਹਖੁਦਾਇ॥
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨ॥ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀ
ਅਪਰਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸ
ਤਿਕਰਿਸਹਹੁ॥੧॥ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀਵਤਰਹਹੁ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕ
ਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭ
ਕੈਦੁਆਰ॥੨॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇ
ਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣ॥ਪਾਪੀ
ਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦ
ਕਕੀਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥
੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਗੋਵਿਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗ
ਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖ
ਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੂਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸ

ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸਕਰਤੇਮੇਰਾ॥ਅਨਭਉਪਿਚਰਮਤਿਨੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਨਛੇਦੈਗਾ॥੩॥ਜੋਗਜਗਜਪਤਪਸਭਿਸੰਜਮਤ
ੀਰਥਿਕਿਤੈਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਮਹਿਪੇਖਿਓਗ੍ਰਿਹਿਪੇਖਿਓਉਦਾਸਾਏ॥ਦੰਡਧਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓ
ਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏਂ॥ਊਭਪਇਆਲਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਭੇਖਸੰਨਿਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਜੰਗਮਕਾਪੜਾਏ॥ਤਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਮਹਿਪੇਖਿਓਨਟਨਾਟਿਕ
ਨਿਰਤਾਏ॥੨॥ਚਹੁਮਹਿਪੇਖਿਓਖਟਮਹਿਪੇਖਿਓਦਸਅਸਟੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ਸਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਨਹਿਤ
ਉਕਿਸਤੇਕਹਉਦੁਰਾਏ॥ਅਗਹਅਗਹਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਹਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਈਐਜਿਹਘਟਿਪਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾ
ਕਿਉਕਰੈ॥ਬਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੈਨਿਕਟੇਅਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆ॥੧॥
ਨੇੜੈਨੇੜੈਸਭੁਕੋਕਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਨਦੇਖੈਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਦਰਬੁਹਿ
ਰੈਮਿਥਿਆਕਰਿਖਾਇ॥ਪਈਠਗਉਰੀਹਰਿਸੰਗਿਨਜਾਨਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥੨॥ਨਿਕਟਿਨਜਾ
ਨੈਬੋਲੈਕੂੜੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮੂਠਾਹੈਮੂੜੁ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਦਿਸੰਤਰਿਜਾਇ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੩॥
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਲਿਲਾਟ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਿਕਟੇਸੋਇ॥
ਜਨਨਾਨਕਆਵੈਨਜਾਵੈਕੋਇ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉ
ਨੁਮਾਰੈ॥ਸਭਤੁਝਹੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਚਿਤਵਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਹੋਵੈਜਿਕਰੈਚੋਜਵਿਡਾਣੀ॥
੧॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਦਰਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਨਿਰਭਉਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਤਿਨਿਭਉਦੂਰਿਕੀਆਏਕੁਪਰਾਤਾ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਫੁਨਿਹੋਇ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਦੂਜਾਕੋਇ॥੨॥ਕਿਆਤੂਸੋ
ਚਹਿਮਾਣਸਬਾਣਿ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੩॥
ਜਿਸੁਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸਕਾਰਾਖਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਅਪੜਿ
ਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਹੋਵੈਬਾਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਵਿ
ਸਰੈਨਰਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾਭਾਏ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਰਹਿਆਸਮਾਏ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਕੜੇਕ
ੜਿਪਚਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਖਪਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀ
ਐਜੇਅਨਿਆਇਕੋਮਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥

੨॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਹੋਇਪਿਰਾਣੈ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਭੂਲਿਰੰਞਾਣੈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਜੋਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭਤੇ॥ਤਬਕਾ
ੜਾਛੋਡਿਅਚਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਤੂਹੈਠਾਕੁਰੁਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸ
ਤਿਇਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਬਿਨੁਬਾਜੇ
ਕੈਸੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਕੰਠੈਕੈਸੇਗਾਵਨਹਾਰੀ॥ਜੀਲਬਿਨਾਕੈਸੇਬਜੈਰਬਾਬ॥ਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥੇਸਭਿਕਾਜ॥
੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਾਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾ॥ਬਿ
ਨੁਸ੍ਰਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾ॥ਬਿਨੁਨੇਤ੍ਰਾਕਹਾਕੋਪੇਖੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਰੁਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਈ
ਪੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇਰਾਜਮੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਹਾਮਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥੩॥ਬਿ
ਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਨੁਹਉਤਿਆਗਿਕਹਾਕੋਊਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਨਚੂਰੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਦ
ਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੇਗਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਹੁਕੈਸੋਧਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਭੈਕਥਨੀਸਰਬਬਿ
ਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਕਾਬੀਚਾਰ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥
ਕਾਮਰੋਗਿਮੈਗਲੁਬਸਿਲੀਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿਪਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗਏਕੁਰੰਗਾ॥੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਸੋਰੋਗੀ॥ਰੋਗਰਹਤਿਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁ
ਬਿਨਸਾਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇਜਨਮੈ॥ਰੋਗੇਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿ
ਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਂਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨ(ਸਾਧ)ਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾ
ਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਦੁਖਭੰ
ਜ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿਨਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਰੰਗਿ
ਗੁਲਾਲੁ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਧਨਵੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਨਿਭਰੰਤਾ॥
ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਂਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ॥ਭਾਈਹਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥
ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ॥੧॥ਹਮਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਂਸਭਹਿਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਿਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਊਚੇ॥ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅਪੂਛੇ॥ਰਾਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ॥ਮਾਲੁਹਮਾਰਾਅਖੂਟੁਅਬੇਚਲੁ॥
੨॥ਸੋਭਾਮੇਰੀਸਭਜੁਗਅੰਤਰਿ॥ਬਾਜਹਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਕੀਰਤਿਹਮਰੀਘਰਿਘਰਿਹੋਈ॥ਭਗਤਿਹਮਾਰੀਸਭਨੀ
ਲੋਈ॥੩॥ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟੇਮਾਝ॥ਪਿਤਾਪੂਤਰਲਿਕੀਨੀਸਾਂਝ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਤਾਪਤੀਨੇ॥ਪਿਤਾਪੂਤ
ਏਕੈਰੰਗਿਲੀਨੇ॥੪॥੯॥੨੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਹਮਅਪ
ਰਾਧੀਤੁਮਬਖਸਾਤੇ॥ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨਢੋਈ॥ਸਰਣਿਆਵੈਤਾਂਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਨਾਇ॥ਸ
ਭਫਲਪਾਏਗੁਰੂਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਆਦੇਸੁ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭੁਤੇਰਾਦੇਸੁ॥ਚੂਕਾਪੜ
ਦਾਤਾਂਨਦਰੀਆਇਆ॥ਖਸਮੁਤੂਹੈਸਭਨਾਕੇਰਾਇਆ॥੨॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਂ
ਥਲਸਿਰਿਸਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਂਸਭਿਫਲਪਾਏ॥ਚਿੰਤਗਈਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਹਰਾਮਖੋਰਨਿ
ਰਗੁਣਕਉਤੂਠਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿ
ਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਚਾ
ਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵ॥ਜਿ
ਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਲਾਗਾਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀ
ਵਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਤਾਣੁਨਿਤਾਣੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਹਉਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾ
ਇਆ॥੩॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕ
ਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹੀਭੇਦ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮੁਲੈਤ
ਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਿਮ
ਜਨਾਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥੁਹਮਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁ
ਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥
੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨ
ਹਚਾਰ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉ
ਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾ[illegible]ਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾ

ਪਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਆਵੈਕਾਮੀ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਰਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰ॥ਅਗਮਅਮੋਲਾਅਪਰਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਹਚਲਧਨੀ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸਭਮਹਿਬਨੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਨਕਾਸੁਆਉ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਨਹਦਪੂਰੇਨਾਦ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਧਨਵੰਤੇਸੇਈਪਰਧਾਨ॥ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥੪॥੧੭॥੩੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਉਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੇਜੰਤਤੂਬਜਾਵਨਹਾਰਾ॥ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਦਇਆਕਰਹੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹਾਰੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਜਾਕਾਥਾਨ॥ਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰ॥ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਾਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਭੁਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੪॥੧੯॥੩੨॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬਲਨਬਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁਕਰੇਜੇਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪਸਾਰੁ॥ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿ॥ਜੋਲਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਬਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੩੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾ
ਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ
ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ
॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦ
ਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ
॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨ
ਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ
ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ
ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁ ਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸ
ਗਲ ਅਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ
ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ
ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ
ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮ
ਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰ
ਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ
ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁ
ਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ

ਤੇ ਇਹੁ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਕਾਣੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥੪੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦੇਵੈ ਆਹਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਖੇਤ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥ ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸੰਤ ਕਰਹੈ ਰਾਗ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੨੨॥੪੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ
ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾ
ਪਿ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥
ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੨੩॥੪੬॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ
ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅ
ਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨੪॥੪੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ
ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ
ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੁਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ
ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ
ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੨੫॥੪੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ
ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ
ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ

ਨਹੁ ਮੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਅਪਨੀ ਕੀਨ ਸਗਲੀ ਖੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸਿ ਅਪਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ
ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ
ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ
ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ
ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ
ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥
ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥
੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ
ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ
ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ
ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮ
ਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥
੪੧॥੫੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥
ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ
ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵ

ਖਾਣਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਨਹੀਭੰਗੁ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਿੰਦਕਕਉਫਿਟਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕ
ਕਾਝੂਠਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਨਿੰਦਕਕੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਿ

ਨਿੰਦਕਾਮੈਲਾਆਚਾਰੁ॥

ਜਨਰਾਖੇਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਮਾਨੈ॥ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਬੋ
ਲਿਪਛੁਤਾਨੇ॥ਹਾਥਪਛੋਰਹਿਸਿਰੁਧਰਨਿਲਗਾਹਿ॥ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਡੈਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁ
ਬੁਰਾਨਮਾਗੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖੁਸਾਂਗੈ॥ਬਗੁਲੇਜਿਉਰਹਿਆਪੰਖਪਸਾਰਿ॥ਮੁਖਤੇਬੋਲਿਆਤਾਂਕਢਿਆ
ਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਹਿਆਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਸੋਈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਬਾਰਜਾਈਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿ
ਪੁਨੀਤਕਰੀ॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਮ
ਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥
੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਭਗਤਗੁਨਤਾਸ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥
ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇ॥੩॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਦਇਆਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਥੋਕੁ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਜੈਲੜਿਲਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਧਿਆਇ॥੪॥੪੨॥੫੫॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ॥ਕਾਰਜੁਆਇਆਸਗਲਾਰਾਸਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤ
ਰਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਡਰੁਸਗਲਾਚੁਕਾਇਆ॥੧॥ਸਭਤੇਵਡਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਈ
ਤਿਸਕੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸ
ਰੁਅਨੂਪੁ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਰੂਪੁ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥
ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾ
ਰ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦ
ਜੀਵਾ॥੪॥੪੩॥੫੬॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ॥
ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਤਾਪ॥
ਜਾਪ

ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਧੁਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕਧਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾ
ਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਿਜਸੁਸੁਨੀ॥ਨਾਨਕਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨ
ਜਾਤ੍ਰਕਰਨਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥੫੭॥

ਛਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੮॥ਮਃ੧॥੨੧॥ਮਃ੩॥੭॥ਮਃ੪॥੫੭॥ਮਃ੫॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੯੩॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾਟੈਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਰੇ॥ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇ
ਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੂਲਾਕੁਨਹੋਈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈ
ਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਰੋਗੀਰੋਗੀਧਰਤਿਸਭੋਗੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੋਗੀ
ਰੋਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ॥੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭਰੇ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਿਸਾਚਿਸੁਹੇ
ਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰਿਕਰੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਨਾਨਾਹਠੀਅਨੇਕਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇ
ਨਹਬੂਝਹਿਇਕਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੋਗਿਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨ
ਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁ
ਸੁਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁਗਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਿਨੀਸਾਣੁਪਇਆ॥੯॥੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਉਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੇਰੈਅੰਤ
ਰਿਧਿਆਨੁ॥ਹਉਕਬਹੁਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦੁਪੜਣਪਠਾਇਆ॥ਲੈਪਾਟੀਪਾਧੇ
ਕੈਆਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹਪੜਉਅਚਾਰ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿ

ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥ ਥੰਮ੍ਹੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧੨॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ

ਜੁਗਸਿਰਿਭਾਗਾ॥੬॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਤੂੰਆਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇਰੇਜਨਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥੮॥੨॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੨ ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁਹੂਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੂਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਹੀਣਨਾਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੂਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਲਖੇਗੁਪਾਲ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧ੍ਰਮਸਾਲ॥ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥੧॥ਐਸੋਧਣੀਗੁਵਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਨਾਤੇਰੈਅੰਗਿ॥ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥੨॥ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ॥ਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥੩॥ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤ [illegible] ਆਕਾਰ॥

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਰਵੈ ਆਪਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁੋਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ੍ਹਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥

ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੯੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੯੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਗਾਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥

ਭੈਰਉ ॥ ਨੰਗੇ ਆਵਨੁ ਨੰਗੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸਾ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖਾ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕਾ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥

ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥

ਭੈਰਉ॥ ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੋਊਬਿਸਾਰੀ॥ਸੁੰਨਸਹਜਮਹਿਬੁਨਤਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਮਰਾਝਗਰਾਰਹਾਨਕੋਊ॥
ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਦੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪਆਪੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਜਹਨਹੀਆਪੁਤਹਾਹੋਇਗਾਵਉ॥
੨॥ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਜੋਲਿਖਿਦੀਆ॥ਛਾਡਿਚਲੇਹਮਕਛੂਨਲੀਆ॥੩॥ਰਿਦੈਇਖਲਾਸੁਨਿਰਖਿਲੇਮੀਰਾ॥
ਆਪੁਖੋਜਿਖੋਜਿਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇਇ॥ਲਾਖਜਤਨਕਰੈ
ਓਹੁਚਿਤਿਨਧਰੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਆਗੇਬੈਠਾਪੀਠਿਫਿਰਾਇ॥੧॥ਜਉਸਰਧਨੁ
ਨਿਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਦੀਆਆਦਰੁਲੀਆਬੁਲਾਇ॥੨॥ਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨੁਦੋਨਉਭਾਈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇ
ਟੀਜਾਈ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਧਨੁਹੈਸੋਈ॥ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਹੋਈ॥੪॥੮॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉਘਰੁ੨ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤਬਇਹਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ਇਸਦੇਹੀ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵ॥ਸੋਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੧॥ਭਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭੂਲਿਮਤਜਾਹੁ॥ਮਾਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਲਾਹੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜਰਾਰੋਗੁਨਹੀਆਇਆ॥ਜਬਲਗੁਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇਆ॥ਜਬਲਗੁਬਿਕਲਭਈ
ਨਹੀਬਾਨੀ॥ਭਜਿਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੨॥ਅਬਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ॥ਆਵੈਅੰਤੁਨਭਜਿਆ
ਜਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਅਬਸਾਰੁ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹੁਨਪਾਵਹੁਪਾਰੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਕੁਜੋਲਾਇਆਸੇਵ॥ਤਿ
ਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਬਹੁਰਿਨਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ॥੪॥ਇਹੀਤੇਰਾਅਉ
ਸਰੁਇਹਤੇਰੀਬਾਰ॥ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇਖੁਬਿਚਾਰਿ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਓਪੁਕਾ
ਰਿਪੁਕਾਰਿ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਤਹਤੁਮ੍ਹਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਰੁ॥
ਈਤਊਤਕੀਸੋਝੀਪਰੈ॥ਕਉਨੁਕਰਮੁਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ॥੧॥ਨਿਜਪਦਊਪਰਿਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਰਾਜਾਰਾਮਨਾਮੁ
ਮੋਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ॥ਰਵਿਊਪਰਿਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ॥ਪਛਮ
ਦੁਆਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ॥ਮੇਰਡੰਡਸਿਰਊਪਰਿਬਸੈ॥੨॥ਪਸਚਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਲਓੜ॥ਤਿਹਸਿਲਊਪ
ਰਿਖਿੜਕੀਅਉਰ॥ਖਿੜਕੀਊਪਰਿਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ॥
ਸੋਮੁਲਾਂਜੋਮਨਸਿਉਲਰੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ॥ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁਮੁਲਾਕਉਸ
ਦਾਸਲਾਮੁ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਕਤਦੂਰਿਬਤਾਵਹੁ॥ਦੁੰਦਰਬਾਧਹੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆ
ਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਰੈ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਨਾ॥ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨ

ਮਰਨਾ॥੨॥ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਭੀਤਰਿਆਨੈ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਲਸਕਰੁਕਰੈ॥
ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਧਰੈ॥੩॥ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ॥ਹਿੰਦੂਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁ
ਦਾਇ॥ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ॥
ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ॥ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ॥ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜਾਂਈਜਾਇ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਬੋਲੰਤਾ॥
ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ॥ਨਪਾਥਰੁਬੋਲੈ
ਨਾਕਿਛੁਦੇਇ॥ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲਹੈਸੇਵ॥੨॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ॥ਉਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲੁਪਾਵੈ॥
ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ॥ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ॥
ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ॥੪॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ॥
ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇਬੇਧੇ॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਆਕੇਛੇਦੇ॥ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਚਰਕਉਬਿਆਪੈ॥ਭੁਇਅੰਗਮ
ਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਖਾਪੇ॥੧॥ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਭਾਈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਡਹਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਮ੍ਰਿਗ
ਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਧਿਕਸੰਤਾਪੇ॥ਤੁਰੇਉਸਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ॥ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਹਮਾਇਆ
ਮਹਿਖੇਲਾ॥੨॥ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ॥ਨਵੈਨਾਥਸੂਰਜਅਰੁਚੰਦਾ॥ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆਮਹਿਸੂਤਾ॥
ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਰੁਪੰਚਦੂਤਾ॥੩॥ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤਾ॥ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸਿੰਘਾਤਾ॥
ਮਾਂਜਾਰਗਾਡਰਅਰੁਲੂਬਰਾ॥ਬਿਰਖਮੂਲਮਾਇਆਮਹਿਪਰਾ॥੪॥ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ॥ਸਾਗਰਇੰਦ੍ਰਾਅਰੁ
ਧਰਤੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ॥ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾਧੂਪਾਇਆ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ॥
ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ॥ਤਬਲਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਹੀਸਰੈ॥ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿਜਾਇ॥ਤਬਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸਵਾ
ਰਹਿਆਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ॥ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦੁਖਭੰਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਸਿੰਘੁ
ਰਹੈਬਨਮਾਹਿ॥ਤਬਲਗੁਬਨੁਫੂਲੈਹੀਨਾਹਿ॥ਜਬਹੀਸਿਆਰੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ॥ਫੂਲਿਰਹੀਸਗਲੀਬਨਰਾਇ॥੨॥
ਜੀਤੋਬੂਡੈਹਾਰੋਤਿਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਕੇਵਲਰਾਮਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥
੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੋਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ॥ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਰਿਸੈਇ
ਸਲਾਰਹੈਜਾਕੇ॥ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕਾਬਰਤਾਕੇ॥ਸੇਖਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅਠਾਸੀ॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥
੧॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ॥ਚਉਰਾਸੀਲਖਫਿਰੈਦਿਵਾਨਾਂ॥ਬਾਬਾਆਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਰਿਦਿਖਾਈ॥
ਉਨਿਭੀਭਿਸਤਿਘਨੇਰੀਪਾਈ॥੨॥ਦਿਲਖਲਹਲੁਜਾਕੈਜਰਦਰੂਬਾਨੀ॥ਛੋਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ॥ਦੁਨੀਆਦੋ

ਕੁਰੇਸੁਤੇਲੇਹੀਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਗੇਈ॥੨॥ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ॥ਦੇਉਜਬਾਬੁਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥੩॥
ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ॥ਭਿਸਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਹਮਾਨਾ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭੁਕੋਈਚਲਨ
ਕਹਤਹੈਊਹਾਂ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠੁਹੈਕਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਆਪਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਾਂ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠੁਬਖਾਨਾਂ॥੧॥
ਜਬਲਗੁਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ॥ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸ॥੨॥ਖਾਈਕੋਟੁਨਪਰਲਪਗਾਰਾ॥ਨਾਜਾਨ
ਉਬੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੬॥
ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਿਉਲੀਜੈਗਢੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ਦੋਵਰਕੋਟੁਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਚਪਚੀਸਮੋਹਮਦ
ਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਮਾਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕੋਜੋਰੁਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਕਾਮੁਕਿ
ਵਾਰੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦਰਵਾਨੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਰਵਾਜਾ॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨੁਮਹਾਬਡਦੁੰਦਰਤਹਮਨੁਮਾਵਾਸੀਰਾਜਾ॥੨॥
ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਹਟੋਪੁਮਮਤਾਕੋਕੁਬੁਧਿਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰਰਹੇਘਟਭੀਤਰਿਇਉਗਢੁਲੀਓਨਜਾਈ॥
੩॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾਸੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕਹਿਚੋਟ
ਸਿਝਾਇਆ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੇਲਾਗਾਤੋਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿ
ਓਗਢਕੋਰਾਜਾ॥੫॥ਭਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਫਾਸੀ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਚੜ੍ਹਿਓਗੜ੍ਹਊਪਰਿ
ਰਾਜੁਲੀਓਅਬਿਨਾਸੀ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਜੰਜੀਰਬਾਂਧਿਕਰਿਖ
ਰੇਕਬੀਰ॥੧॥ਮਨੁਨਡਿਗੈਤਨੁਕਾਹੇਕਉਡਰਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਕੀਲਹ
ਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰ॥ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀਰ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਊਸੰਗਨਸਾਥ॥ਜਲਥਲਰਾਖਨ
ਹੈਰਘੁਨਾਥ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਅਗਮਦ੍ਰੁਗਮਗੜਿਰਚਿਓਬਾਸ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿ
ਕਰੇਪਰਗਾਸ॥ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਇਹੁਜੀਉਰਾਮਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਗੈ॥ਜਰਾਮਰਨੁਛੂਟੈਭ੍ਰਮੁਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਰਨਬਰਨਸਿਉਮਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਉਮੈਗਾਵਨਿ
ਗਾਵਹਿਗੀਤ॥ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਝੁਨਕਾਰ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੨॥ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰ
ਡਲਮੰਡਾ॥ਤ੍ਰਿਅਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹਿਆਅਭਅੰਤ॥ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰ
ਨੀਧਰਮੰਤ॥੩॥ਕਦਲੀਪੁਹਪਧੂਪਪਰਗਾਸ॥ਰਜਪੰਕਜਮਹਿਲੀਓਨਿਵਾਸ॥ਦੁਆਦਸਦਲ

ਭਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾਕੰਤ ॥੪॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕੁਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਲਖਿਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ ਤਊ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥ ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦॥

ਨਗਰੀ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਸੁਇਨੇਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਰਾਇ
ਣੁਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ॥
ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥
ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥
੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈ
ਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂ
ਘਰਘਰਟੂਕਮਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬਿਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀ
ਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥
ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥
ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗ
ਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇ
ਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੨॥ਜਿਉ
ਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਂਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੩॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾ
ਜ॥ਜੈਸੀਮੂੜਕੁਟੰਬਪਰਾਇਣ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥ ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਾਰਾਇਣਲਾ
ਗੀ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤ
ਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਆਪੇਲਾ
ਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿ
ਨਾਇ॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰ
ਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿਗਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲ
ਪਟਾਨਾ॥੧॥ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਭ

ਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥
ਜਿਉਬੇਸ੍ਵਾਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫ
ਾਸੁ॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤ
ਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾ
ਲਬਜਾਵੈਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾ
ਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾ
ਮਿਮਾਇਆਫੇਰੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤਾਂਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰ
ਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਿਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹ
ਰਿਧਿਆਵਹਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮ੍ਹਾਰੇਕਾਮਾ
॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰਦ
ਨਿਮਾਰਉਠਾਇ॥੨॥ਬਾਦਿਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥
ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀ
ਮਾਇ॥ਛੋਡਿਰਾਮੁਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਤੂਮੇਰੀਮਾਇ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥
ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾ
ਨੁ॥੯॥ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁ
ਨੀਆਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ॥ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲ॥੧੨॥ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬ
ਹੈ॥ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੩॥ਸਾਤਘੜੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀ॥ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੧੪॥ਪਾਖੰ
ਤਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ॥੧੫॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏ
ਗੋਪਾਲ॥੧੬॥ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉ
ਜੀਆਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧੮॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲ॥ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਿ॥੧੯॥

ਛੁ ਪੰਡਿਤੁ ਜਿਹ ਬਾਮਣੁ ਕੀ ਭਰੀ ॥ ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ

ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾ

ਹ ॥ ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥

੨੪॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥ ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥

ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ ਸ

ਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੨

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮ

ਰੈ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ

ੜਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਉ ਗੁਰ

ਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜ

ਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰ

ਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ

ਭਲਾ ਏਕ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ

ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰ

ਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇ

ਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥

੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ

ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿ

ਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁ

ਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸ

ਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿ

ਲਾਇਓ ॥ ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ
ਸਇਆਨ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥
੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ
ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ
ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ
ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾ
ਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥ ੧੨॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥੧੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ॥ ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ
ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤਰ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿ ਕਾ
ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥ ਜਗਜੀ

ਵਨੁਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥੨॥ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਿਸਭਿਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰ
ਮੇਸਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭੁ
ਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥੪॥੨॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ॥ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰ
ਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ॥ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਦਿਨਰਾ
ਤਿ॥੨॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀ
ਅਸਿਬੰਧਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ॥ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾਤੀਜਾ-॥੨ ॥ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥ਜਟਾ
ਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜ੍ਹਾਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਏਕੁਧਿਆ
ਵਹੁਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀ
ਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ॥ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ॥ਤਿਨਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀ
ਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਆਕ
ਰੇਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਂਸਾਚਾਪਾਇ॥੪॥ਜਿ
ਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗਾ॥ਤਉਭਵਜਲਕੇ
ਤੂਟਸਿਬੰਧਾ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰ
ਬਤੋਹ॥ਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲ
ਮਲੀਨਅੰਗੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂਰਾਖਹਿਰਖਨਹਾਰ॥
ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥ਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਊਤਮ
ਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮਿਲਾਉ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿ

ਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥ ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਝੀਪੇਵਕੜੈਧਨਵਖੇ॥ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੋਸੁਨਦੇਊਜਾਣਾਨਾਹੀਰ
ਖੇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਹਉਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵਰਨਜਾਣਾਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਢਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੋਲੀਤਾਂਤੁਮਜਾਣਹੁਨਾਰੀ॥ਜੇਘਰੁਰਾਖਹਿਬੁਰਾਨਚਾਖਹਿਹੋਵਹਿਕੰਤਪਿਆਰੀ॥੨॥
ਜੇਤੂੰਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਦੁਇਅਖਰਦੁਇਨਾਵਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਏਕੁਲੰਘਾਏਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਂਵਾ॥
੩॥੨॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੧ ॥ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋ॥ਦੁ
ਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸੁਆਮੀਪੰਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਬਿਧਿਪਾ
ਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘ
ਰਹੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀ
ਅਹਿਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆਮਾਨਹਿਤਿਨ੍ਹਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਚਾਸਾਹੁ
ਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਮਤਭੂ
ਲਹਿਰੇਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਾਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥
ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤੁਉਪਾਏਵੇਖੈਪਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪॥੪॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ਕਿਆ
ਹਉਆਖਾਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ਪਰਮਸੁਖਪਾਵ
ਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥
ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੨॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥ਸੰਸਾਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖਵਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਆਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿ

ਆਕੀਬਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਰਾਤੇਸਾਚਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ
॥੧॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਰਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਰਾਂਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
ਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥੨॥ਪਉਣਪਾਣੀਕੀਇਹਦੇਹਸਰੀਰਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਨਿਪੀਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਦਾਰੂ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਚਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤਨਿਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇ
ਅਹੰਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥
ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਾਚੁਸਮ੍ਹਾਲਹਿਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵ
ਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨ
ਤਮਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮ੍ਹਾਲ॥ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿ
ਉਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥
ਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਨੋਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉ
ਲਿਆਸਦਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਾਂ
ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰੇਸ
ਦਵੇਖੈਹਜੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥
ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਕਿਰਪਾਤੇਸਹ
ਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਦੁਆਰਿ॥ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਕਰੇਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਖੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਤਿਨ
ਸਦਬਸੰਤ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਰਵਿਗੁਣਗੁਵਿੰਦ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਕਾਸੰਸਾਰੁ॥ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੈਵਾਰੋਵਾਰ॥

੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਜੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭ

ਜਿਹਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥ਹੋਰਿਸਭਿਭੂਲਹਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਇ॥
ਸਾਚਾਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾ
ਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਉਰਨਪਾਈ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾ
ਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਿਰਤੇਜਿਨਾਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ॥[illegible]॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਮੈਮੁ
ਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ॥ਜਿਨਇਕੁਜਾਤਾਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਧੀਰ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀ
ਗਹੀਰ॥੧॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਿਥਾਜਨਮੁਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਭੇਖਕਰਹਿਮ
ਨਿਸਾਂਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਣੀਪਤਿਖੋਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਣਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਘਰ
ਮਹਿਆਣਿਆ॥੨॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾ
ਈਘਰਹੀਮਾਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥ਆਪੇਭਾਵੈਲਏਮਿਲਾ
ਇ॥ਤਿਸਤੇਨੇੜੈਨਾਹੀਕੋਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਹੈਅਘਾਇ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾਹਿ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀਉਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਵੈਵੇਸਿਭ੍ਰਮਿਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਸੰਜਮਿਸਾਂਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵਡ
ਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਮੈਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥੩॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟੈਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਸਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈ
ਵਸਿਆਸੁਬਾਹਰਿਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਭੁਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ॥ਇਕਤੁਕੇ॥
ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਦੇਹਿਤਜਾਪੀਆਦਿਮੰਤੁ॥੧॥ਗੁਣਆਖਿਵੀਚਾਰੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈ
ਲਗਉਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਕਾਹੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁਵੈਰਿਵਾਦਿ॥੨॥ਗੁਰਿਕਿ
ਰਪਾਕੀਨੀਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥ਊਤਮੁਊਚਾਸਬਦਕਾਮੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈ

ਸਾਚੁਨਾਮੁ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੰਗਿ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁਧਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ਤਾਂਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿਐਭਇਆ
ਅਨੰਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥
ਕਹਤਨਾਨਕੁਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਹੋਇ॥੪॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸਚਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਹਰੇਸਭਿਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ
॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਗੈਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਜ
ਲਿਆਦੂਜੈਦੋਇ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਧੰਧੈਬਾਂਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਸਦਾਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਛੂਟੈ
ਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਕਾਲਕੀਫਿਰਿਆਵੈਨਫੇਟੈ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਛੂਟਾਗੁਰਿਲੀਆਛਡਾਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਏਹਿਜੀਅ
ਜੰਤਫੂਲਹਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈ
ਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਇਹੁਜਗੁਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੨॥ਫਲਫੂਲਲਾ
ਗੇਜਾਂਆਪੇਲਾਏ॥ਮੂਲਿਲਗੈਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਬਸੰਤੁਜਗਤੁਸਭੁਵਾੜੀ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਭਗ
ਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੪॥੫॥੧੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਭਾਈਗੁਰਸਬਦ
ਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਅਪਣਾਭਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਹਰਿਆਹੋਵੈਇਕੁਹਰਿਨਾਮਾਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇ॥ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਦੁਖੁਉਠਿਗਇਆਭਾਈਸੁਖੁਵੁਠਾਮਨਿਆਇ॥੨॥ਧੁਰਿਆਪੇਜਿਨਾਨੋਬਖ
ਸਿਓਨੁਭਾਈਸਬਦੇਲਇਅਨੁਮਿਲਾਇ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਅਘੁਲੀਐਭਾਈਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੩॥
ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਭਾਈਜਿਨਿਹਰਿਆਕੀਆਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਸਦਵਸੈਭਾਈਸਬਦਿਮਿ

ਲਾਵਣਹੇਰਿ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੩੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜਕਿਰਣਿਜੋਤਿ॥ਤਿਉਘਟਿਘਟਿ
ਰਮਈਆਓਤਿਪੋਤਿ॥੧॥ਏਕੋਹਰਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋ
ਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲੀਐਇਕੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਹਰਿ
ਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸ
ਦਾਰਖਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭੁਆਲਸੁਦੂਖਭੰਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗੁਣਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਾਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊ
ਦੁਖਭਾਗੇ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪॥ ਹਿੰਡੋਲ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਤਖੋਜੀਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧਉਸਾਧੂਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰ
ਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਮਿਲਿਲਾਗੇਨਗਰੀਆਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਪਰੇਤਬਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬ
ਤੁਰਾਸਿਉਬਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਆ
ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਅੰ
ਤਰਿਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪ ਹਿੰਡੋਲ॥ ਤੁਮ੍ਹਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾ
ਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ੍ਹਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨ
ਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿ
ਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੀਂਢੇਢੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੇ
ਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿ
ਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉ

ਮੇਰੈਮਨਤਨਨਾਮਹਰਿਦੀਪੋ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਪੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾ
ਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਪੋ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਪੋ॥੨॥ਜਨ
ਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਪੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਲਿਨੀ
ਪੋ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਪੋ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਪਵੀਪੋ॥੪॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਾਵੈ॥ਤਿਲੁਘਰਿਨਹੀ
ਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੂਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿਵਸਾਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਰਤਨ
ਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਡਾਕੂਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਵਸਤੁਲਹਾ
ਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇ
ਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪॥
ਆਵਣਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿਪਕਰਿਕਢਿ
ਲੀਸਭੁੰਞੁ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਮੁੰਞੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁ
ਭੁੰਞੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੰਞੁ॥ਹਮਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਞੁ॥੨॥ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਞੁ॥
ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਘੁਮਿਵੰਞੁ॥੩॥ਜਨਕੇਪੂਰਿਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁ
ਹਰਿਲੰਞੁ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਭੰਞੁ॥੪॥੧॥੭॥ ੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰ॥
ਆਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਗ੍ਰਿਹਿਬਸੰਤ॥ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹਬੇਅੰਤ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਬਨੇਫਾਗ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵ॥ਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿ
ਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂਪ॥ਸੂਕੈਨਾਹੀਛਾਵਧੂਪ॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਆਹੋਇ॥ਸਦਬ

ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦੇਵ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜਮਿਓਹੈਪਾਰਜਾਤ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆ
ਰੀਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥
ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰ॥ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰ॥
ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿ
ਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕ
ਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿ
ਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੇਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾਂ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿ
ਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਭਉਪਾਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿ
ਦਾਥਾਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸ
ਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮ੍ਹ੍ਹਪਿੰਡਦੀਨ੍ਹ੍ਹ॥
ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ੍ਹ੍ਹ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹ੍ਹਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁ
ਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੋ
ਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਇ
ਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ॥੪॥੪॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁ
ਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥
ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁ

ਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟ॥ਜੈਸੀਦਾਸੇਧੀਰਮੀਰ॥ਤੈਸੇਉਧਾਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁ
ਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿ॥
ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗ
ਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥
ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨੁਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉ
ਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥
ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜ
ਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚ॥੩॥ਜਿਨਤੂਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀ॥
ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁਹੋਹਿ
ਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਏਵਡਭਾਗਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪ
ਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀ
ਦੁਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜ
ਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕੁ
ਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥
ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋਇ॥੨॥ਸਗ
ਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮ॥ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀ
ਲਾਗਹੁਸੇਵ॥੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀ

ਪਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥ ੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਹੁਪਕ੍ਰਿਆਜਾਭਸਤੁਕਰਹੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜੀਤਹੁਐਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਆਰੀ॥੨॥ਉਠਿਇਸ
ਨਾਨੁਕਰਹੁਪਰਭਾਤੇਸੋਏਹਰਿਆਰਾਧੇ॥ਬਿਖੜੇਦਾਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥੩॥
ਹਰਿਆਪੇਖੇਲੈਆਪੇਦੇਖੈਹਰਿਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜੋਨਰੁਖੇਲੈਸੋਜਿਣਿਬਾਜੀਘਰਿ
ਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਅਉਰੁਨਦੂਜਾਜਾਣੈ॥
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਈਤੁਝੈਪਛਾਣੈ॥੧॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥ਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਸਦਾ
ਪ੍ਰਭਤੇਰਾਰੰਗਤੇਰੇਆਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਝਤੇਹੋਵੈਅਉਰੁਨਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ਭਗਤੁਤੇਰਾਸੋਈਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਜਿਸਨੋਤੂਰੰਗੁਧਰਤਾ॥੨॥ਤੂਵਡਦਾਤਾਤੂਵਡਦਾਨਾਅਉਰੁਨਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਹਉ
ਕਿਆਜਾਣਾਤੇਰੀਪੂਜਾ॥੩॥ਤੇਰਾਮਹਲੁਅਗੋਚਰੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਬਿਖਮੁਤੇਰਾਹੈਭਾਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਢਹਿਪਇ
ਆਦੁਆਰੈਰਖਿਲੇਵਹੁਮੁਗਧਅਜਾਣਾ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝੈ
ਆਪੁਨਸੂਝੈਭਰਮਿਬਿਆਪੀਅਹੰਮਨੀ॥੧॥ਪਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰਹੁਨਿਰਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਹੋਵੈਇਹਬੀਚਾਰੀਹਰਿਜਨੀ॥੨॥ਨਾਮਪ੍ਰਭੂਕੇਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਲਿਮਹਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥
੩॥ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਈਸੂਝੈਨਾਨਕਤਰੀਐਗੁਰਬਚਨੀ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਆਜਾਨਉ॥ਯਾਭੀਤਰਿਜੋਰਾਮੁਬਸਤੁਹੈਸਾਚੋਤਾਹਿਪਛਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਹੈਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾ
ਐਡਾਨੋ॥ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈਕਛੂਨਚਾਲੈਤਾਹਿਕਹਾਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਪਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਿਆਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਸਭ
ਹੀਮੈਪੂਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ॥ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਯਾਤੇਗਹਿਓਨਜਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸ॥ਸਭਹੀਪਰਿਡਾਰੀਇਹਫਾਸ॥੧॥ਜਿਹਿਜਿਹਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਿ॥ਤੇਭਵਸਾਗਰੁਉਤਰੇਪਾ
ਰਿ॥੨॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮੈਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ॥
ਮਨੁਮੇਰੋਧਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭ
ਮੋਹਏਹਪਰਸਿਨਸਾਕੈਗਹੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਚੂਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਕਲਬਿਨਾ
ਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀ
ਸੰਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਧੂਏਕਾਪਹਾਰ॥ਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆਕਿਹਬਿਚਾਰਿ॥੧॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਗ੍ਰੇਹ॥ਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਸਮਝ
ਲੇਹੁ॥੨॥ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇਨਹੋਇਸੰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੰਗਿ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇ
ਝੂਠੇਲੋਭਲਾਗ॥ਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਅਜਹੁਜਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਸੁਪਨੈਕੈਇਹੁਜਗੁਜਾਨੁ॥ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧॥
ਸੰਗਿਤੇਰੈਹਰਿਬਸਤਨੀਤ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਭਜੁਤਾਹਿਮੀਤ॥੨॥ਬਾਰਅੰਤਕੀਹੋਇਸਹਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਨਤਾਕੇਗਾਇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰਹੋਇ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ॥ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿ
ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ॥ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਹੀਐ॥ਏਕੋ
ਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਏਕੁਨਿਰ
ਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥੩॥ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ॥
ਗੁਰਮਤਿਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ॥ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰ॥੪॥ਏਕੋ
ਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸਰਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏ
ਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿਆਉ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦ
ਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੬॥ਏਕਾਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾਉ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਆਵਉਜਾਉ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ॥
ਹਰਿਰਸਿਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੭॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਭਾਵਉ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚਾਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧
ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁਘਣੋਮਰੀਐਕਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕ
ਰੈਨਸਾਰਾ॥੧॥ਸਭਊਤਮਕਿਸੁਆਖਉਹੀਨਾ॥ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧਕ
ਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਕਿਉਦੁਖੁਚੂਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੂਖਘਣੇਰੇ॥ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇ
ਰੇ॥੨॥ਰੋਗੁਵਡੋਕਿਉਬਾਂਧਉਧੀਰਾ॥ਰੋਗੁਬੁਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾ॥ਮੈਅਵਗਣਮਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾ॥ਢੂਢਤਖੋ
ਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਾਉ॥ਜਗੁਰੋਗੀਕਹ
ਦੇਖਿਦਿਖਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥੪॥ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ॥ਗੁਰਮਹਲੀਸੋ
ਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ॥ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰਖਸੋਗਤੇ
ਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁ
ਰਮਤਿਦੁਖੁਭਾਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਉ॥ਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ॥ਅਪਣੋ
ਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋਹੋਇਸੁਤੁਝਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗਵਿਆਪੈ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ॥੮॥੪॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀਆ॥ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਇਨਬਿਧਿ

ਨਗੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੧॥ਮੂੜੇਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਤੈਰਾਮਨਾਮ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਿਤੁਮਕਰ
ਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿਗਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਂਕਛੂਨਾਹਿ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੩॥
ਕਾਹੇਮਾਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੂਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਹੁਥਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿ
ਕੀਇਹੈਪਾਂਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈਖੜੁਤੇਰੇਮਨੈਮਾਹਿ॥ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ॥੬॥ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵ
ਮੂੜੇ
ਸਿਪਾਹਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂੜੇਚੋਟਖਾਹਿ॥੭॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਜੋਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥
ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ॥ਮੜੀਮਸਾਣੀਮੂੜੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥
ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਣਿ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅਧੁਲੀਕਾਰ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੂਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾ
ਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇ
ਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥੬॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿ
ਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ॥ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤ
ਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੇਸਬ
ਆਪੇ
ਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਥੰਮੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਅਸੰਖਦੇਇਅਧਾਰੁ॥੫॥ਤੂਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗ
ਹੀਰੁ॥ਤੂਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨ
ਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਹਿੰਡੋਲੁਘਰੁ੨ ॥ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥
ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੌਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘ
ਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁ
ਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤ

ਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋੁਟਵਾਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆ
ਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾ
ਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸਭਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤ੍ਰੂਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾ
ਰੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈ
ਦਿਹਾੜੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮ੍ਹਾਲੀ॥੮॥੧॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰ
ਹਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਕੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿਰਤਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਹੀਵਸਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦਕੁਚੁਆਇਆਫਿਰਿਹਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤ
ਸਰੀਰੁਸਭੁਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਬਾਹਰੁਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿ
ਪਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰਘਰਿਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾ
ਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਆਪਿਰਖਾਈ॥ਜੇਸਭਿ
ਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ॥੫॥ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿਸਿਸੋਭਾਪਾਈ॥
ਨਿੰਦਕੁਸਾਕਤੁਖਵਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿ
ਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੭॥ਆਪੇਜਲੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰ
ਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲਾਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰ॥ਅਜਾਮਲੁ
ਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਰ॥ਬਾਲਮੀਕੈਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਧ੍ਰੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆਸੰਤ
ਜਾਚਉਚਰਨਰੇਨ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜ
ਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ॥ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਬਧਿਕੁਉਧਾ
ਰਿਓਖਮਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰ॥ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿ

ਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਖੀਹਰਿਪੈਜਆਪ॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤ

ਬਾਰ॥ਰੇਮਨਸੇਵਿਤੂਪਰਹਿਪਾਰ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ॥ਬੇਣੀਕਉ

ਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ॥੫॥ਜੈਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਈਉਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵ॥ਮਨੁ

ਡੀਗਿਨਡੋਲੈਕਹੂੰਜਾਇ॥ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ॥੬॥ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁਠਾਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ॥ਸੇਤੈਂਲੀਨੇਭ

ਗਤਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਸੇਵ॥੭॥ਕਬੀਰਿਧਿਆਇਓ

ਏਕਰੰਗ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿਸੰਗਿ॥ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਵਿੰਦਰੂਪ॥

੮॥੧॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁਨਰਕਿ

ਪਾਹਿ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਣਾਖੰਡਖੰਡ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤ॥ਸਾਚਸਬਦਕਰਿ

ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕਹੂੰਕਾਜ॥ਧੂੰਮਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ॥ਪਾਪਕਰੰਤੌਨਹਸੰਗਾ

ਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌਸੰਸਾਰ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁ

ਵਸਿਕੀਆ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰੁ॥ਦੂਖਸੂਖਬਾਧੋਸੰਸਾਰ॥ਮ

ਨਉਧਰਣਕਾਸਾਜੁਨਾਹਿ॥ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀਜਿ

ਆਪੇਹੀਖਾਂਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ॥ਸੇਛੋਡਿਚਲਿਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾਰ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁ

ਭਰਮਿਆ॥ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿਆ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ॥ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਿ॥੬॥ਰਾ

ਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਹੀਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਦੇਹੁਨਾਉ॥੭॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁ॥ਤੂਊਚਾਤੂਬਹੁਅਪਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੜਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥੮॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥

ਮਹਲਾ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈ

ਐਇਹਰੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖੁਊ

ਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿ

ਸਭਾਢਿਆ॥ਅਪਨੇਚਰਨਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਠਿੰਢਸੁਖਵਰਤੈਆ॥ਰਿਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥
ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮਰਿਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਥੀਆ॥੭॥ਕਿਥਹੁ
ਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁ
ਣਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਾਨਕੁਸੁਣਾਵੈ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਕਾ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੯੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥
ਦੁਰਾਗ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੧੦੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਮ
ਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਮਉਲਿਆਅਨਤਭਾਇ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦੁਤੀਆਮਉਲੇਚਾਰਿਬੇਦ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬ॥੨॥ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨ॥ਕਬੀਰਕਉਸੁ
ਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥੩॥੧॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨ॥ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇ
ਅਹੰਮੇਵ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ॥੧॥ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੂਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰਿਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥ਕਲਿਜਾਗੇਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥
੨॥ਜਾਗਤਸੋਵਤਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾ
ਮ॥੩॥੨॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਾਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥੧॥
ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈ
ਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ਨਿਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਊ
ਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿਆਲਜਾਲ॥ਮੇਰੀਪਟੀ
ਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋੁਪਾਲ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮ॥ਮੇਰੋਅਉਰਪੜ੍ਹਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਬੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ਤੂਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡੁਬਾਨਿ॥ਤੁਝੁਤੁਰਤੁਛਡਾਉਮੇਰੋ
ਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉ

ਮਉਲੀ

ਕੀ

ਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ਤੁਝਰਾਖਨਹਾਰੋ
ਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁਰ
ਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕ
ਬਾਰ॥੫॥੪॥ ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇ ਮਦਨਚੋਰ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈ
ਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਮਾਧਉਦਾਰੁਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁ
ਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋ
ਗੀਜਟਧਾਰਿ॥ਸਭਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਮੋਹਿਥਾਹਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖੁਕਹ
ਉਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬ
ਨਜਾਰੇਪਾਚ॥ਬਰਧਪਚੀਸਕਸੰਗੁਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਂਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥
ਮੋਹਿਐਸੇਬਨਜਸਿਉਨਹੀਨਕਾਜੁ॥ਜਿਹਘਟੈਮੂਲੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੂਤਮਿਲਿਬਨਜੁ
ਕੀਨ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀਸੰਗਲੀਨ॥ਤੀਨਿਜਗਾਤੀਕਰਤਰਾਰਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰੋਹਾਥਝਾਰਿ॥੨॥ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀ
ਬਨਜੁਟੂਟ॥ਦਹਦਿਸਟਾਂਡੋਗਇਓਫੂਟਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜ॥ਸਹਜਸਮਾਨੋਤਭਰਮਭਾਜ॥੩॥
੬॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁ॥ ਘਰੁ ੨ ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇਹੀਫਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇਜਾਹਿਭੀ
ਜੂਠੇਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ਜਹਾਂਬੈਸਿਹਉਭੋਜਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਬਾਜੂ
ਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰਨਨੇਤ੍ਰਸਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀ
ਜੂਠੀਪਾਨੀਜੂਠਾਜੂਠੀਬੈਸਿਪਕਾਇਆ॥ਜੂਠੀਕਰਛੀਪਰੋਸਨਲਾਗਾ॥ਜੂਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇਆ॥੩॥ਗੋਬਰੁ
ਜੂਠਾਚਉਕਾਜੂਠਾਜੂਠੀਦੀਨੀਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੂਚੇਸਾਚੀਪਰੀਬਿਚਾਰਾ॥੪॥੧॥੭॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਾਨੰਦ ਬਸੰਤੁਘਰੁ੧ ॥ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਮੇਰਾਚਿਤੁਨਚਲੈਮਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਦਿ
ਵਸਮਨਭਈਉਮੰਗ॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੋਆਬਹੁਸੁਗੰਧ॥ਪੂਜਨਚਾਲੀਬ੍ਰਹਮਠਾਇ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਬਤਾਇਓਗੁਰੁ
ਮਨਹੀਮਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਜਾਈਐਤਹਜਲਪਖਾਨ॥ਤੂਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਭਸਮਾਨ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇ
ਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਬਲਿਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲ

ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥੩॥੧॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭ
ਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀ
ਅਰੇਬਸੈਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਂਰਾਮਨਾਮੁਨਛਾਡੈਂ॥੨॥
ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥
ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾਪਬੀਠੁਲਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂ
ਮੋਕਉ॥ਪਾਰਿਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਿਬੀਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ ਬਾਹਦੇਹਿ
ਸਹਜਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈਕਰਿਹਾਂਕਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇਪਨਕਤਥ੍ਰੂਟਿਟਿਹਾਂਕਤੀ॥ਸਰਿ
ਧੋਵਨਿਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿਰਹਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਰਮਿ
ਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ॥ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾਵਾਦੇਖੇਊਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰਬਵਤੀਕਾਨਾਹੀ
ਠਾਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈਕਾਉ॥੧॥ਤੂਕਾਂਇਗਰਬਹਿਬਾਵਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂਤਿਸਤੇਖਰੀਉ
ਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁ
ਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀ
ਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾ
ਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਸੰਤੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂੰਛਟਊਪਰਿਝਮਕਬਾਲ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿਹੈ
ਸੁਤੂਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾਂ
ਲੈਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੋਗਭਲੇਕੀਨ॥
ਅਤਿਕੋਊਮਾਰੈਈਟਢੇਮ॥੪॥੧॥ ਭਗਤਾਂਕੇਬਸੰਤਕਾਜੁਮਲਾ ੮ ਕਬੀਰਤਥਾਰਾਮਾਨੰਦ॥੩॥ਨਾਮਦੇਉ
ਜੀ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ ਜੁਮਲਾ ੧੩॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉ
ਮੈਮਾਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਝਸਿ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨ
ਧੀਰੇ॥੨॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਲਾਜ
ਲੁੋਕਾਨੀ॥੩॥ਭੂਰਭਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਤਾਰਾ॥
੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਜਿਹਵਾਸਾਦੁਨਫੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿ
ਨੁਪ੍ਰਭਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ਊਨਵਿਘਨਹਰੁਗਰਜੈਬਰਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਾਗੈ॥ਤਰਵਰਿਬਿਰਖਬਿਹੰਗ
ਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਧਨਸੋਹਾਗੈ॥੨॥ਕੁਚਿਲਕੁਰੂਪਿਕੁਨਾਰਿਕੁਲਖਨੀਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਜਾਨਿਆ॥ਹਰਿਰਸਰੰ
ਗਿਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੂਖਸਮਾਨਿਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈਨਾਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਧੀਰੇ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਨਬਿਧਿਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿ
ਧਨਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਸਾਚੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁ
ਨਤਾਕਉਹਿੰਸਾਲੋਭੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਹਜਿਰਵੈਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਸਵਾਰੇ॥੨॥ਜਾਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾਰੀ॥੩॥ਅੰਤਰਿ
ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੌਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥੪॥੩॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆ
ਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ਆ
ਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੂਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹਜੂਰਿ॥੧॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿ

ਰਦਾਨੁਮਸੁਭਾਗਾਮੰਨਕੂਰਾ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਧਿਆਫਿਰਤਿਆਮਨਕੂਰਾ॥੩॥ਹਰਿਹੋਹੁਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮੁ
ਹਜੂਰਿ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾ
ਰੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤ
ਕਉਦੂਰਿਭਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੂਬੂਝਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾ
ਰੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿ
ਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉ
ਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁ
ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ਗੋਬਿਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾ
ਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀ
ਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤ
ਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸ
ਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥
੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥
ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ

ਹਰਿਆ ਨਿਤ ਨਿਮੀਠ ਲਾਗਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਦੁ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ੍ਹ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜ

ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ

ਪਤੁਅਨਿਕਬਹੁਅਨਿਕਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਓਮੈਹਰਿਹਰਿਅੰਬੀਲਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਿਕਰਹੁਕਰ
ਗੁਰਸਾਧਸਾਧੁ ਜਨਜਪਿਨਾਮਹਰੀਗੁਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤਰੰਗਾ॥੨॥੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰ
ਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੂਖਨਕੋਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਓੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾ
ਓੁ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿ
ਧੋਵਾਪਾਓੁ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰ
ਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਓੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨ
ਦਿਨੋਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਓੁ॥੨॥੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸ
ਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੋਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰ
ਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨ
ਕਰਤਰਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਲਹੋਵਤਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਹੋਸੰਤ
ਭਲੇਤੇਊਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਵਾਰੀ
॥੨॥੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾ
ਪ੍ਰਭੋਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਸੋਪੀਐਜਿਸੁ
ਰਾਮੁਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾ
ਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀ
ਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁ॥ਰਾ
ਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮੁ
ਆਪੇਆਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਇਸੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜੋਭਗਤਜਨਾਂਕੀਪ
ਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਗੇ
॥੨॥੧੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾ
ਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਂਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭਗਤਿਵ
ਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿ
ਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਂਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਲਾਖ
ਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥
੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁ
ਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੌਨਾਮੁਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਭਜੂਠ
ਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਝੂਠ
ਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿਵਰਤਾ
ਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈਸਨੌ
ਪੜ੍ਹਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਓਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿ
ਸ੍ਵਾਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਇਕ
ਮਾਂਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓਸਰਾਨ॥੫॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹਨੋ॥ਲਾਲੁਰਗੀ
ਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਸੰਗਿਸਹੇਰੀਪ੍ਰਿਅਬਚਨਉਪ
ਹਾਸਕਹਨੋ॥ਜਉਸੁਰਿਜਨੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਆਇਓਤਬਮੁਖੁਕਾਜਿਲਜਨੋ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਾਰੀਚੜਿਓਕਬ
ਰੋਹੋਤਫਿਰਨੋ॥ਜਬਤੇਸੁਧਭਏਹੈਬਾਰਹਿਤਬਤੇਥਾਨਥਿਰਨੋ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੈਨਿਤਊਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਘ
ਰੀਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਊਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿਓਤਬਓ
ਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ॥ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਜ
ਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓਲਾਦਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖ
ਜਿਵਹਾ॥੧॥ਆਇਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾਈਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੈਲਾਲੁ

ਚੇਰੀਦੈਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਸਰੁਕਰਿਨਲਾਗਾ॥੨॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਏਕੁਗੁਨੁਨਾਹੀ॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸਿਭਜਨਾ॥ਆਈ
ਅਸਟਦਿਨਸਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰੁਦਰਿਸਾਂਨਿਹਾ॥੩॥ਆਨਉਪਾਉਨਕੋਊਸੂਝੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰਣੀਪ
ਰਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਿਆ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਆਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿਨ੍ਹਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥ਨਿਸਿ ੧॥ਰਹਾਉ
ਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰਰੀਬਿਨੁਪਿਰ
ਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿਓ॥ਹੀਂਓਦੇਂਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁ
ਅਰਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਂਉਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਓ॥
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੇਰਾਮਨੁ
ਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈ
ਛੀਕਿਗਾਂਠਰੀਬਾਧਾ॥੧॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁ
ਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾ
ਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕੁ
ਭੀਬਿਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਹੀ
ਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਜਹਾਂਸਿਮਰਨੁਭਇਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹਾਂਨਗਰਸੁਖ
ਆਨੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਾਂਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਆਰੋਤਹਾਂਦੂਖਸਭਆਪਦ॥ਜਹਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਮੰਗ
ਲਰੂਪਤਹਾਂਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦ॥੧॥ਜਹਾਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਹਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਦ॥ਜਹਾਂ
ਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਸਘਨਬਾਸਫਲਾਂਨਦ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿ
ਥਾਨਦ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉ
ਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦ॥ਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਂਨਦ॥੪॥੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਜਿਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਛ

ਤਉਛਪਾਏ॥੧॥ਓਇਦੈਨਾਪਛੁਨੇਤ੍ਰਪਿਆਰੁਲਾਵਉਮੂਰਖਨਹੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਠਰਣੀਠਲਉਆਗਿਠਾਕੁਰਕੈ
ਗਮਨਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥ਪਾਇਓਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨ
ਮੁਹਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਉਨਵਡਾਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁ
ਨਾਵਤ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਭਈਪੇ
ਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਵਤ॥ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਮੋਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥
੧॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬੂਝਨਆਵਤਜਾਵਤ॥ਜਾਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਹਰਿਉਆਕੀਕ
ਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤ॥੨॥ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ਅਚਿੰਤਲਾਲੁਗ੍ਰਿ
ਹਭੀਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅਬਿਨਾਸੀਅਤੁਲੋਤੁਲਿਓ
ਨਜਾਵਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵਤ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫ ॥ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅਹੰਬੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੂਐਜਿਉਹਾਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿੰਦਾਹਿਤਕਾਰੈ॥ਛਾਪਰੁਬਾਂਧਿਸਵਾਰੈਤ੍ਰਿਣਕੋਦੁ
ਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੂੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰੈ॥ਓਢੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜਰਮਹਿ
ਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਝਾਰੈ॥੨॥ਕਾਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਿਠਾਢੌਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ਗਿਰਿਓ
ਜਾਇਰਸਾਤਲਿਪਰਿਓਛਿਟਿਛਿਟਿਸਿਰਭਾਰੈ॥੩॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਏਪਹੁਚਿਨਸਕੈਗਵਾ
ਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਾਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਵਰਿਸਭਿ
ਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨਿਆ॥ਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੁਜੇਤਾਕਿਛੁਹੋਈਐਤੇਤਾਲੋਗਪਚਾਰਾ॥ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤ
ਉਲਉਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀਜੈਨਹੀਜਾਂਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈਹੈਤੁਟੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥ਨੀਰੁਬਿਲੋਵੈਅਤਿਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਨੈਨੂਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬ
ਸੁਖਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਣਕਹੀਐ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੂਖਸਿਧਿਮਨ

ਝੂਠਤ ਫਲਾਧਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਹਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥੁਦੀ
ਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪੂਰਿਰਹਿਓਘਟਵਾਸੀ॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕਲੇ
ਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਮੋਹ
ਮਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥
ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵ
ਚਰਨ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗਤਿਕਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲ
ਬਿਨਾਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿਸੰਤਸਰਨ॥ਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਜਾਕੋਮੰਤ੍ਰੁ
ਉਤਾਰੈਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਪਰਨ॥੨॥ਭਗ
ਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਅਜਰਜਰਨ॥੩॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਿਬਰਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋ
ਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨ॥੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਨਨਿਧਿਮੰਗਲ
ਗਾਇਓ॥ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ
ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧॥ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰੁਮੋਰਲੋਮਨੂਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਹੋਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥੨॥ਭਗਤਹ
ਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੰਗਾ॥ਲੋਭਮੋਹਤੂਟੇਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਖੋਲਿਭੀਤਿਮਿਲੇ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿ
ਪਾਵਉਹਰਿਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜ
ਮਪੁੰਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਿਸੁਖਜਾਂਈ॥ਏਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈ
ਬਲਿਜਾਂਈ॥੨॥ਕਰਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਹਉਸਗਲਤਿਆ
ਗਉਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥੩॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥
ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਹਮਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਂਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ

ਜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁ
ਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੋ
ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁ
ਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿ
ਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖ
ਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜਨ
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਂਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਂਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤ
ਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲ ਕਉ
ਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲ
ਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕੁਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰ
ਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿ
ਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥੁਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀ
ਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥
੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀ
ਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਤੇ॥ਦੇਂਹਿਅਧਾਰੁਸਰ
ਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੌਭ੍ਰਮਤੌਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੂਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾਣਿਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਫੇਨੁਜਲਹੋਈਹੈ

ਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਤਤੇਉਠਿਓਤਤਹੀਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾ
ਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈ॥ਪੇਖਿਆਇ
ਓਸਰਬਥਾਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅਨਿਕਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਂਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿਕਮਲਾਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿ
ਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿਲਾ
ਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦ
ਇਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀ
ਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁਮਹੀਨਾਇਕ
ਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੬॥
੨੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾਇਆ
ਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ਐਸੋਮਿ
ਲਿਓਮਨੋਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿਸੰਗਾ॥
ਨਿਰਭਉਭਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਨਾਦਮੇਰੇਸ੍ਰਵਨਹੁਪੂਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਛੂਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੋੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਘੜਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤਸੋਥਾਨੁ
ਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨ੍ਹ੍ਹਕੈਬਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋੁਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋ
ਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਹੁਤ
ਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਰੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰਕਰੁਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਾਨਥਭਏਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁ
ਖਜਾਨੇਮੇਰੈਪਾਲੈਪਰਿਆਅਮੋਲਲਾਲਆਖੂਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿ
ਹਰਿਰਸੁਘੂਟਾ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨ
ਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਇਹ
ਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਅਉਖਧੁਗੁਰਿਦੀਨੋਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥

॥੧॥ਕਿਰਤੁਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਤੁਮਸਿਖਦੀਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿਨਿਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਤਾਰਹਿ॥ਛੂਟਹਿ
ਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨੰਤੀ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਕਿਆਏਭੂਪਤਿ
ਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਸੁਖਦਾਤੇਸਭੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮ੍ਹਾਰਹਿ॥੨॥
੧੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨ
ਸਭਬੁਝੀਹੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਫਿਰਿਆਇਓਦੇਹ
ਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੋਰਿਓਹਥਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅਗਾਮਾ॥੧॥ਆਨਬਾਪਾਰਬਨ
ਜਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੂਖਸਹਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਰੀਹਰਿਰਾਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥੨
॥੧੨॥੨੫ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ॥ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿ
ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਤੂੰਠਾਕੁਰਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿ
ਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਸਭੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲ੍ਹਾ॥੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲ
ਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਢਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗ
ਹਅਤੋਲਾ॥੨॥੧੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੋ॥ਏਕਨਿਮਖ
ਓਪਾਇਸਮਾਵੈਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਹੋਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁ
ਖਜੋਹੋ॥ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਇਓਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਤੋਹੋ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋ
ਈਹੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੋਹੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੋਹੋ॥੨॥੧੪॥੨੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ॥ਸਭਹੂਦੂਰਿਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘਟ
ਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਭੁਲਨਭੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੈਪਚਾਸਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾ
ਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾ
ਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਚਰਨਹਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਧਾਈਐਤੇਤੋਹੀਦੁਖੁਹਾ
ਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬ

ਬਸਿਓਮਸਤੁਪੁਨੀਤਸੰਤਧੂਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅਨਦਬਿਹਾਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਧਿਆਇਓ
ਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੂਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤਿਨਿ
ਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ਖੂਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੂਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀ
ਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਆਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨॥੧੭॥
੪੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਲ
ਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈਘਰੀਨਬਿ
ਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੂਪਰਵਾਹਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਬ
ਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲ੍ਹਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੋ
ਨੀਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈ
ਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅ
ਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੇ॥ਏਕ
ਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਬਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਧਾ
ਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰ
ਦਰਚਤੁਰਅਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾ
ਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏ
ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲ
ਰੀਆ॥ਜੋਤਉਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦ
ਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ
॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉ

ਮੇਰੀਸੂਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾਂ॥
ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤ
ਜਿਨਿਮਾਨਾ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮ੍ਹਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮ੍ਹਰਾਹੀਂਉਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕ
ਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥੨॥੨੩॥੪੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਣਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗੁਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧ
ਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿ
ਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨਮੋਹਨੁਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿ
ਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥੧॥ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾ
ਈ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀ
ਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈ
ਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥੧॥ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿ
ਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥੨॥੨੬॥੪੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰਕਾਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਿ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿ
ਦੀਨੋਜਾਇਪਇਆਗੁਰਪੈਰੈ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉ
ਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁ
ਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਸਦ
ਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕ੍ਰਿਮੀਤਬਸਿਓਨਾਤੁਮਹੀਆਪਾਏਸੁਖਸਾਗੈ॥ਤਬਅਰਿਗਜਾਬਤੁਮਹੀਬਸੰਤਿਛੁਟਕਤਹੀ

ਰਵਾਰੈ॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾ

ਨਕਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਤੇਕੈਹਉਤਿਝੂਰਿਰਹਿਓਗਾਇਓ॥ਲਾਲਨਦਾਇਆਲ

ਗੁਲਾਲਲਾਲਿਰੰਗਿਹੋਇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿਨਾਠਿਕਮਾਤਿਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂ

ਧਾਇਓ॥ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿਸੁਖਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਆਨੰਦਾ

ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਓ॥ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ॥੨॥੩੦॥੫੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ

੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੋ॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁ

ਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀ

ਚਾਰੋ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈ

ਸੁਖੁਹੈਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅਨਦਘਨਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਸਦਸੰਗੇ

ਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ॥੧॥ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਭਵਨਪਵਿ

ਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥ਮਾਤਗ

ਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਇਕਤੁਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਿਪਿਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹਿ

ਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਾਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਿ

ਜਰੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਣਿਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਹਿਪਾਰਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੩੩॥

੫੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪੁਨੋਹੀਚਿਤਿਆਵੈ॥ਜੋਕਾਹੂਕੋਚੇਰੋਹੋਵਤਠਾਕੁਰਹੀ

ਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪਹਿਦੂਖਅਪਨੇਪਹਿਸੂਖਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ॥ਅਪਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅ

ਪਨੇਪਹਿਤਾਨਾਅਪਨੇਹੀ(ਪਹਿ)ਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਸਰਬਥੋਕ

ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਏਪੂਰਨਆਸਹਮਾਰੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦਮਾ

ਨੁ॥ਧ੍ਰੋਹਮੋਹਦੂਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇਸੰਗਿਗੁਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਰ

ਮਲਕਅਰੁਖਾਨ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਗੰਧਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜਨਪਾਨ॥੧॥ਦੀਨਬੰਧਰੋਦਾਸ

ਦਾਸਰੋਸੰਤਹਕੀਸਾਰਨ॥ਮਾਂਗਨਿਮਾਂਗਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾਮਿਲੁਨਾਨਕਕੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥੨॥੩੫॥੫੮॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਅਨਿਕਧਾਵਰਤਾਉਰਝਿਓਆਨਜੰਜਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਉਸਚਾਰਿਕੇਦੀਸਹਿਸੰਗੀਊਹਾਨਾਹੀਜਹਭਾਰੀ॥ਤਿਨਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਹਿਤੁਲਾਇਓਜੋਕਾਮਿ
ਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਨਾਹੀਕਛੁਮੇਰਾਨਾਹਮਰੋਬਸੁਚਾਰੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰਤਨਸੰਗਿਉ
ਧਾਰੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀ
ਤੁਟੈਨਕਾਹੂਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਉਚਰਤਰਸਨਾਗਰਤੀਰਥਗਵਨਨਥੋਰੀ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤ
ਪੀਆਊਹਾਗੈਲਿਨਛੋਰੀ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਹੋਤਜਗੁਸੰਤਹੁਕਰਹੁਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਨਾਨਕੁਭਇਓਮੁਕਤਾਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭੋਰੀ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁ
ਲੀ॥ਪਵਨਅਫਾਰਤੋਰਚਾਮਰੋਅਤਿਜਜਰੀਤੇਰੀਰੇਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓ
ਜੈਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਬਿਸਾਰਿਓਅੰਧੁਲੇਜਿਉਸਫਰੀਉਦਰੁਭਰੈਬਹਿਹਾਟੁਲੀ॥੧॥ਸਾ
ਦਬਿਕਾਰਬਿਕਾਰਝੂਠਰਸਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਬਾਟੁਲੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਮਝੁਰੇਇਆਨੇਆਜੁਕਾਲਿਖੁਲੈਤੇਰੀਗਾ
ਠੁਲੀ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ॥ਕੋਟਿਜੋਧਉਆਕੀਬਾਤ
ਨਪੁਛੀਐਤਾਂਦਰਗਹਭੀਮਾਨਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਮੂਲੁਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕਹੀਐਕਵਨਰੂਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ॥ਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਾਟੀਸੰਗਿਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਓ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇਜਪਤਾਪਾਤੁਮਤੇਤਤੁਪਛਾਨਿਓ॥ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿਧਰਿਕਟੀਜੇਵਰੀਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨਿਓ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਦੀਓ
ਸੇਵਕਕਉਨਾਮ॥ਮਾਨਸੁਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋਰਾਖਾਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਹਾਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿਸੇ
ਵਕਕੈਕਾਮ॥ਆਪੇਸਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾਰੇਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰਧਾ
ਨ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੂਮੇਰੇਮੀਤ
ਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨੁਧਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਇਹੁਤਨੁਸੀਤੋਤੁਮਰੈਧਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਦੀਏਅ
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਤੁਮਹੀਦੀਏਮਾਨ॥ਸਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥੧॥ਜਿਨਿਸੰਤਨਜਾਨਿ
ਆਤੂਠਾਕੁਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨ॥ਜਨਕਾਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੪੧॥੬੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੋ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਪਾਈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿ
ਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡ

ਭਗਤਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੀਨਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇ
ਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ
ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰ
ਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅ
ਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਇਵੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥
ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ
ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ
ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧ
ਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ
॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ
ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾ
ਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾ
ਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅ
ਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ
ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ

ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਅ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥
੭੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵ
ਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪ
ਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ
ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇ
ਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ
ਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ
ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ
ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥
ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥
੭੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚ
ਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ ਆਨ ਬਿਭੂਤਿ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ
ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ
ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੈ ਓਟ
ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥
ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ
ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤਿ
ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾ
ਦ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਹੋਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥
੭੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾ

ਧਨੁ ਛੁਟਕੇ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤ੍ਰਮ ਗੀ ਦੇ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਤਿ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾ
ਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾ
ਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣ
ਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ
ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿ
ਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਅਰਾਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰ
ਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ
ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ
ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋ
ਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰ
ਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗ
ਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ

ਗਾਓ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ ॥ ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥ ਸੋਈ ਚਤਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥

ਪਾਨ

੯੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲਾ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸ

ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਪੂਰਨਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਕੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰਹੁ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮ
ਤਿਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅ
ਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮ
ਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਂਹਿ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹਿ॥੧॥ਜਪਤਪ
ਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥੨॥੭੨॥
੯੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁ
ਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੁਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇ
ਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨ
ਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਨਿਜੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿਜੀਵਾਂਤਿਸੁਸੋਇ॥ਉਦਮੁਕ
ਰਉਦਰਸਨੁਪੇਖਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦਾਨੁ
ਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਾਂਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇ
ਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਤੁਮਰਾ
ਸੁਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾਤੁਮਰਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥੯੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ॥ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨਭਗਤਿਬਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਰ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥੯੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਰਾਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੈ
ਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤ

ਨਾ ਆਤਮ ਮੂਆ ਪਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖੋਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਈ ਥਾਪਾ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤੁਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥ ਰਞਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈ ਆਘਾਟਿ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧ ਬੀਚ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ

ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਸੁਖਸਹਜੁਧੁਨਿਉਪਜੀਏਇਹਇਸੁਥਿਤਿਠਾਗਾਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗਿ॥੧॥
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਖਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨ(ਕਮਲ)ਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰ॥੨॥੮੪॥
੧੦੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾ
ਤਹਾਂਹੋਵਤ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿ
ਸੁਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦ(ਚੀਨ)ਚੀਨ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਓਟਗਹੀ॥
ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿ
ਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮ
ਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓ
ਖੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਰਾ
ਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕ
ਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਤਾਰੋ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥
ਤਿਆਗਹਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰ
ਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਂਈਗਣਤਨਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇ(ਸੇਪਤਵੰਤੇ)ਹਰਿਕੀਸਰ
ਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥
ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਪੂਰਨਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥
੨॥੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੇਲਾਗੈਧਿਆਨੁ(ਗਾਵਹਿ)॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਹੋਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੂਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਖਿਨੁ
ਪਲੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਦਾਨੁ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਵੂਠਾਸਰ

ਬ੍ਰਹਮਾਈਸਿਞਾਅਨਦਅਗਣਤਾਉਧਰਿਜਾਤੁਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਿਓਨੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਊਨਥਾਉਨਕੇਤਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭਦੇਤਾ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਤਾ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭਰਮੇਤਾ॥੨॥੭੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪਰਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਫਲਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਹੂਡੋਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪਾਂਹੀ॥੨॥੭੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ॥ਲਾਭੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿਅਲੇਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਤਿਓਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਭਇਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਚਰਨਰਾਸਿਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥੭੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸ੍ਵਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮਨਿਹਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰਹੀਚਰਨਹਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਸਗਲੇਖਾਦ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੭੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੂਹ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀਆਭਾਉਸਭਲੂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰਜੋਕਰਣਾਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਹ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੂਹ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਹੂਹ॥ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੂਹ॥੨॥੭੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਨਡੋਲਿਕਤਹੂਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਥਮਿਲਿਓਭਾਗੀਉਤਰਿਓਸੰਸਾਰ॥੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਨਾਨਕਆਨਰਸਸਭਿਖਾਰ॥੨॥੭੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਾਤੇਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਮੋਹਮਦਮਾਤੌਸਿਮਰਤਨਾਹਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੇਦੋਖਜਰੇ॥ਸਫਲਦੇਹਧੰਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿਰਲੇ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਭਊਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛੈਉਧਰਹਿਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੭੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਏਹੀ

ਸੁਖਦਾਤਉਪੂਰਨਰਸੁਦੇਖਤਰਿਦੈਆਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੋਅੰਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਜਾਇਨਲਾਖੀ॥
ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਇਹ
ਬਾਣੀਰਸਨਾਭਾਖੀ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰੁਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਹਾਤੂਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਇਹਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਾਡਿਓ
ਸੰਤਪਰੇਗੋਬਿਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਤੈਸਗਲੇਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਿਰਾਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਕਾਟੀ
ਜਮਕੀਫਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗ੍ਰਸਤਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇ
ਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਦਰਸਪਿਆਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਆਸ॥੧॥ਮਹਾ
ਉਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥
੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰਿ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰ
ਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸ
ਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ॥੧॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰ॥ਨਾਨਕਸਰ
ਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਨੀਕੀਰਾਮਕੀ
ਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲ
ਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆ
ਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ਦਿਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅ
ਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦ
ਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗ

ਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਤੁਅਚਰਨ
ਆਸਰੋਈਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇ
ਕਹੀਐਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁ
ਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤ
ਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰ
ਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋ
ਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕੁਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੧॥
੧੨੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ੬॥

ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿ
ਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿ
ਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਏਂਆਨਆਨਰੁਚੀ
ਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਹੇਜਮਹਿਮੇਲ॥੨॥
੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚ
ਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅ
ਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾ
ਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇ
ਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮ
ਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੀ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀ
ਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁ

ਅਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਨਾਮਮਨਲਟਿਕਾਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਾਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾਤ
ਕਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਸਰਨਿਪਰਨਿਸਾਧੂਆਨਬਾਨਬਿਸਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਪਾਵਨਾਮਹਿਮਹਾ
ਪੁਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਹਤਜਨਮਰਹਤੇ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤਬੀਚਾਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰ
ਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀ
ਰੇਨਬਾਂਛੁਦੈਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾ
ਸਸਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨਾਵਰੂਪਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕ
ਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਾਤੇਏਕੁਛੂ
ਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਗਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰ
ਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰ੍ਹਤੋਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੈਗੀਖੋਜਤੀਦਰ
ਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਕੈਪ੍ਰਿਉਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥
੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ॥੨॥੭॥
੧੩੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੀਹੋਇਪਰੀਜਾਨਤੇਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈ
ਮਨੁਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉਗਾਵਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹਰੀ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ॥ਕੀਟਹਸਤਿਪਾਖਾਣਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੂ
ਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਾਲਤੂ॥੧॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੩੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ॥ਉਪਜਤਾਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰ
ਦਰਅਨਿਕਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਹੀ॥ਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾ
ਤਸਹੀ॥ਉਨਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ॥੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸ॥ਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਫਾਸ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੇ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਂਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਕਾਹੂਕੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਨੁਧਰਨੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨੁਛੂਟੈਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਰੁਚਿਨਬਢਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤੁਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨੋਰੈਨਾਈ॥
੨॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮਹਿਕੋਊਰਹਨੁਨਪਾਵੈਇਕਿਆ
ਵਹਿਇਕਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਕੋਤਨੁਧਨੁਸੰਪਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿ
ਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣਿਸੰਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
ਬਿਨੁਸੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮ
ਦਿਬਿਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨੋਦੇਖਿਕਹਾਲੋਭਾਵੈ॥
ਜੋਉਪਜੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਹਨੁਨਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਾਚੋਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥
ਜਨਨਾਨਕਸੋਊਜਨੁਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਕਰਿਕਬਹੂਨਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਿਬਾਸੁਰਕੀਨੋਅਪਨੋਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਿ
ਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਧਾਵਤਸਮਝਿਓਨਹਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪੁ
ਨੀਕਰਨੀਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੋਮਹਿਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥
ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੪॥੧੩॥ਮਃ੫॥੧੩੭॥ਮਃ੯॥੪॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੫੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਜੈਜਗ
ਦੀਸਤੇਰਾਜਸੁਜਾਚਉਮੈਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਰੈ
ਨਿਸਬਾਈ॥ਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥੧॥ਗਣਤਸਰੀਰਿਪੀਰਹੈਹਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਪਾਂਈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਰਹਾਂਸਮਾਈ॥੨॥ਐਸੀਰਵਤਰਵਹੁਮਨਮੇਰੇ
ਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਮਨੋਹਰਨਿਰਭਉਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾ
ਧੁਨਿਨਿਹਚਲਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰੀਤਮ

ਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗੁਲਭਈਮਨਿਭਾਈ॥੫॥ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵ
ਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਂਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥੬॥ਸੁਧਰਸਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁ
ਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸਾਂਈ॥ਤਹਹੀਮਨੁਜਹਹੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਾਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗ ਹਰਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੂਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਕ੍ਰੋ
ਧੁਨਿਵਾਰਿਜਲੇਹਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇ
ਲੁਸੰਗੀ॥੧॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿ
ਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਬਡਭਾਗੀ॥੨॥ਅਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿ
ਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਰਾਬਡੈਭਾਗਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਬੀਚਾ
ਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਹੀਅਨਪੂ
ਜਾ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥ਮਨੂਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆ
ਹਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਨਾਂਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੬॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਨਾ
ਥੁਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਡੋਲੈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕ
ਥਉਕਥੀਐਕਹਉਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥੮॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਜਾਣਾਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇ
ਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭਗਤਾਂਕਾਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁ
ਪੈਨਣੁਭਗਤਿਬਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੂ
ਆਡੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰ
ਗਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦਅਪੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥
ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮੁਕਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ
੫॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿਰਵਿਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਮੁ

ਰਾਗੀ ॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾ
ਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਝੂਠੇਕਹਣੁਕਹਾਇਓ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦਾਸ
ਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇਓ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੂਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਵਡਸਾਹ
ਦਾਤਾਰਾਊਚੇਹੀਤੇਊਚਾ॥੨॥ਪਵਨਿਪਰੋਇਓਸਗਲਅਕਾਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੰਗੇ॥ਨੀਰੁਧਰਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਇ
ਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਹਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਆ
ਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਿਕਾਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਿ
ਦਿਖਰਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮਵਡਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿ
ਆਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥ਤਿਨਕਉ
ਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੇਬਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਬੀਚਾ
ਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜ
ਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕ
ਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸ
ਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕ
ਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ
॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥
ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ਅਨਿ
ਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁ
ਮੇਰ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅ
ਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਫਲਮੂਲ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾ
ਦਿਦਿਨਸਅਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮ

ਪੂਰਨਸੂਖਠਾਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਹਿਮਾਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਕਰਿਰਹਿਆ॥ਅਨਿਕਧੁਨਿਲ
ਲਿਤਸੰਗੀਤਾ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤਾ॥੧੦॥ਸਭਤੇਊਚਭਗਤਜਾਕੈਸੰਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵ
ਹਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਆਨੰਦਝੁਨਕਾਰਾ॥ਉਸੁਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸ
ਥਾਨੁ॥ਊਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਣੁ॥ਅਪੁਨਾਕੀਆਜਾਨਹਿਆਪਿ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਬਿਆਪਿ
॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੧੨॥੧॥੨॥

ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੩॥੨॥ਮਃ੫॥੨॥ ਜੁਮਲਾ॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਹੈਅਲਿਪਾਤਾ
॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥ਹਭਿਰਸਮਾਣੇਭੋਗਘਟਾਣੇਆਨਨ
ਬੀਆਕੋਥੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀ
ਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨ
ਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉਨਅਰਾਧਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਹੁਘਰੀਮੁਹਤਕ
ਬੇਲਾਆਈ॥ਅਰਥੁਦਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁਕਵ
ਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਉਅਰਾਪਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ਦੇਹੁਸ
ਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ਬੰ
ਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਛੈਦੀਨੁਮੇ
ਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚਰਨ
ਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀ
ਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥੪॥੧॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿ
ਵਲੁਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਭੀਜੈ
ਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ॥ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀ
ਜੈਤੀਰਥਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿ
ੜਿਸੂਰ॥ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਨਵਛਿਅਖਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋਹਿ॥ਨਾਮਬਿਹੂ
ਣਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਰ
ਤਦਾਸਭੁਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀ
ਐਜਾਂਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈ
ਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ ਮਃ੧
ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਂਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇ
ਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁ
ਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿ
ਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿ
ਲਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥
ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਵਸਤੁਲਈਵਣਜਾਰਈਵਖਰੁਬਧਾਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਹਾ
ਲੈਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥ਥੋੜਾਕਿਨੈਨਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿ
ਸਾਬਤੁਲਾਏਰਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ॥ਜੀਵਿਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ॥ਕੇਤਿਆ
ਕੇਬਾਪਕੇਤਿਆਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੂਏ॥ਆਗੈਪਾਛੈਗਣਤਨਆਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਹੂਏ॥

ਸਭੁਕਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ॥ਮਨਮੁਖਮਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਨਦਰਿਕਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਦੂਜਾਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋਆਲਾਇ
ਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਤਿ
ਨੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾਨਾਹਿ॥ਕਰਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਦਾਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੨
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਂਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਾ
ਕੀਨਾਫਿਰੈਸਾਹਿਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈ
ਭਲੀਕਾਰ॥ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥
ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੨ ॥ਸਿਫਤਿ
ਜਿਨਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ॥ਕੁੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿ
ਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰਿਤਿਨਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮੁਜਿਨਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨ
ਵਿਸਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਸੋਈ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ॥ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋ
ਲਜੇਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ॥ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲ॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾ
ਰੁ॥ਕਿਉਕੰਡੈਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀ
ਧਾਤੁ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਆਖਿਨਜਾਪੀਆ
ਖਿ॥ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁ ੨੯

ਨਜਾਤਿ॥ਸਭੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਧਾਰਿ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗ
ਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਐਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂ
ਰਜਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰ੍ਹਿਐਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਿ
ਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣ
ਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ॥ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪੜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈ
ਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀਸਭੁਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐ
ਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਲੈਮਨਿਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਖੁ
ਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕ
ਗੁਣਗਾਵੈ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁ
ਅਗੈਆਖੀਐਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿ
ਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਦੁਖਕੀ
ਆਅਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋਭ
ਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈਲੇਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦ
ਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿਸੰਜਮੋਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾ
ਆਨ੍ਹੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰ
ਮਲਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥
ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ਪੂਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ॥ਕੁੰਗੂਚੰਨਣੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾ
ਏ॥ਮਾਣੂਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥
ਅੰਧਾਝਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ॥ਸਭਿਪਾਤਸਾਹੀਆ
ਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆਸਭਿਖਾਨ॥ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿ

ਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸ
ਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ॥ਸਭੇਬੁਧੀ
ਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿ

ਨੋਆ

ਸਚੈਜਾਣਨਾਹੁਕਮੀਚਲਾਇਆਪਣੈਕਰਮੀਵਹੈਕਲਾਮਾਨਨਕਸਚਾਚਿਨਾਇਸਹੁਸਭਾਦੀਬਾਤੁ॥੭॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਹਿਰਦੈਹਰਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲ
ਘੀਐਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐ
ਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਪੁਰੀਆਖੰਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਧਿਆਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁ
ਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਕਿਸਨੋਕਰਤਾ
ਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆਪਣੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣੇਇ॥੧॥ਮ:੧ ॥ਜੇਹਉਆਖਾਂਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥
ਆਖੂੰਆਖਾਂਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਨਾਹਉਥਕਾਂਨਠਾਕੀਆਏਵਡਰਖਹਿਜੋਤਿ॥ਨਾਨਕਚਸਿਅ
ਹੁਚੁਖਬਿੰਦਉਪਰਿਆਖਣੁਦੋਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿ
ਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖ
ਭੁਖਗਈਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥
ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਿਵਾਰ॥ਸਭੇਰੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਭਾਰ॥ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿ
ਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ॥ਆ
ਖਹਿਥਕਹਿਆਖਿਆਖਿਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰ॥ਤ੍ਰਿਣੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ॥੧॥ ਮ:੧॥ਅਖੀ
ਪਰਣੈਜੇਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਪੁਛਾਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂਜੋਧਕਰਹਿ
ਅਵਤਾਰ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇ
ਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁ
ਆਖਾਂ॥ਤੁਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥
ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮ:੧ ॥ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ॥
ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿਦੇਖ
ਹਿਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿ
ਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾ

ਲਾਈਐਪਾਪਅਤਿਧੋਈ॥ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੰਤਾ॥ਪੂਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾ॥ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਆਪੇਭੇਜੇਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਹੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਂਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ॥ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਰੰਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਦ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਊਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰਮੁਹੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇ॥ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਨਆਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇ॥ਮਿਠਾਕਉੜਾਦੋਵੈਰੋਗ॥ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗ॥ਝਖਿਝਖਿਝਖਣਾਝਗੜਾਝਾਖ॥ਝਖਿਝਖਿਜਾਹਿਝਖਹਿਤਿਨ੍ਹਪਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ੧॥ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆਰਾਂਗਿ॥ਘਰਗਚਕੀਤੇਬਾਗੈਬਾਗ॥ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾਇਆ॥ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁਕਹਾਇਆ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ॥ਜੇਫਿਰਿਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ॥ਤਉਕਉੜਤਣੁਚੂਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁਹੈਬਾਹਰੁਧੋਵਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ॥ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈ

ਧਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਅਗਹੁਹੁਕਮਿਵਰਤੈਕੀਤਾਲਿਖਿਆਲੇਖੈ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥
ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੋਸਚਾਨਾਉ॥ਸਚੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈ
ਐਥਾਉ॥ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਇਆ॥ਮਨਮੁਖੁ
ਅਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਾਵਾਇਆ॥ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁਕਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿ
ਹਰਿਸਭਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਮਰਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ॥ਇ
ਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰ॥ਇਕਨਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ॥ਲਸਕਰਸਣੈਦ
ਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਨਾਨਕਢੇਰੀਛਾਰੁਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਨਾਨਕਢੇਰੀਢਹਿਪਈਮਿ
ਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ॥ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਹੈ
ਨਕਵਢੇਨਕਵਢਾਇਆ॥ਮਹਾਕਰੂਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ॥ਭਲਕੇਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿ
ਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ॥ਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਐਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੪ ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬ
ਦਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਾਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਹੈਨਾਉਉ
ਗਵਿਆਇਆ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿਸੇਵਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣ
ਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋ
ਹਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਧਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁ
ਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਿਕੋ
ਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ॥ਸਭੁਕੋਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਥੰਮੀਐ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਫੂਕਕਢਾਏਢਹਿਪਵੈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆ

ਜਿਨੀ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਣਾ ਤਿਨਾ ਓਹਾ ਖੇਤੀ ਤਿਨ ਕੀ ਉਜੜਨਿ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ
ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ
ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ
ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ
ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ
ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥
ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉਮੀ
ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦ
ਸੀ ਪੰਚ ਵਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ਹੋਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇ
ਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇ
ਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥
ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣਿ
ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ
ਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ
ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ
ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿ
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗਾ

ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾਨਾਲਗਏਆ
ਨਠਿਆਦੈਨਾਲਿਜੋਇਕਦਿ
ਅਗਾਹਭਰੇਤਾਂਦਸਦਿ
ਲੀਪਛੁਤਾਨਾਹਿ॥

ਰੀਤ੍ਰਾਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨਪਾ
ਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੨॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਮੋੁਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿ
ਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੇਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰੁਭਰਣਕੈਤਾ
ਈਪਾਠਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਪੜਣਾਗੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉ
ਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁ
ਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾ
ਸਾਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੜ੍ਹਿਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰਗਪਰੰਗਕ
ਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗ
ਰਬੈਗਰਬਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸ
ਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇ
ਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿ
ਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁ
ਖੋਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ॥ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਰ॥੧॥ਮਃ੫
ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿ
ਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥
ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀ

ਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਦੁਖੁਅੰਧਕਾਰੁ॥ਸਬਦੇਸਾਚੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵ
ਈਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇ
ਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾ
ਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰ
ਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੧੭॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਈਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈ
ਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਤੂਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਜਿਨਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈ
ਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਤਿ
ਪਰਗਟੁਲੋਈ॥ਨਾਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥
ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿ
ਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾਦੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨ
ਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਂਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿ
ਖਾਲਿਆਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਆਪਿਉਠਾਲਿਦੇਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਬਿ
ਕਾਰ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਓਥੈਹੋਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨ੍ਹੀਅਰਾਧਿਆ
ਜਿਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿਆ॥ਵਲਵੰਚ
ਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਆਹਿਰਿਆਣਿਆ॥ਜਮੁਕਾਲੁਨਿਹਾਲੇਸਾਸਆਵਘਟੈਬੇਤਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰ
ਣਾਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾਣਦੇਮਾਇਆਮੋ
ਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁ
ਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁ
ਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲਹਿਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਏਨਿਰਾਸਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਅਲਿਪਤਲਿਵਲਾਇਆ॥ਓਨਾਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਰਵਿਰਹੇਧੁਰਿਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਪਰਾਈਅਮਾਣ
ਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਥੈਟਿਕੈਹੋਰਥੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅੰਨੇਵਸਿਮਾਣਕੁਪ
ਇਆਘਰਿਘਰਿਵੇਚਣਜਾਇ॥ਓਨਾਪਰਖਨਆਵਈਅਢੁਨਪਲੈਪਾਇ॥ਜੇਆਪਿਪਰਖਨਆਵਈ
ਤਾਪਾਰਖੀਆਥਾਵਹੁਲਇਓੁਪਰਖਾਇ॥ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੈਪਾਇ॥
ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿਜਗੁਭੁਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਵਸੈਤਿਥੈ
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੇਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਨੈਨਪ
ਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸੰਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੂਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਂਉਰਧਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁਤਿਨਕੀਬ
ਖੀਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਓਨਾਦੀਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰ
ਦੁਆਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈ
ਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁ
ਚੋਰਾਇਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋ
ਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੇਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰ
ਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਪੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਸਤੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉ
ਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢਹੁਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿ
ਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤੁ
ਅਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਦਰ
ਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨ
ਜੀਵਣਾਵਿਸਰੈਸਰੈਨਬਿੰਦ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੨॥ਮਃ੪॥ਸਾਵਣੁ
ਆਇਆਹਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾ
ਇ॥ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾਇ॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗ
ਤਿਅਨੰਦੁਹੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇ
ਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿ
ਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੩੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲ
ਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈ
ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦਾਤਿਜੋਤਿ
ਸਭਸੂਰਤਿਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨ
ਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਮਃ੫॥
ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿਨਾ

ਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁ
ਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ
ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾ
ਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ
ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸਲੋਕ ੭੪ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥

ਸੁਧੁ

ਸਾਰਗ ਕਾ ਤੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੩੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਛੰਤ ॥੮॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਤੁਮਲਾ ॥੧੪੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ
ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾ
ਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ
ਜਾਤ ॥ ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪ
ਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ॥
ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵ
ਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੋ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇ
ਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾ
ਰੀ ॥ ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥

ਕਹਤਕਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਕਾਂਏਂਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਿਤਲੋਹ॥
ਐਸੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰੁ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਿਦੀਨੀਛਾਰੁ॥
ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ॥ਗਲਾਬਾਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰੁ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆ
ਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਤਿਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥
੪॥੧॥ ਸਾਰਗ॥ ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉ
ਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪਿਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥
੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤ
ਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਧੈਭਗਤੁਨਛੂਟੈਮੋਹਿ॥ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਧੈਤ
ਉਫੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅ
ਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ॥੨॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਪਰਮਾਨੰਦਜੀਕੀ
ਤੈਨਰਕਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੂਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਨ
ਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਬਿਸਰਿਓਲੋਭੁਨਛੂਟਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੂਟੀਨਿਫਲਭਈਸਭਸੇਵਾ॥੧॥
ਬਾਟਪਾਰਿਘਰੁਮੂਸਿਬਿਰਾਨੋਪੇਟੁਭਰੈਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ਜਿਹਿਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋਈਅਬਿਦਿਆਸਾ
ਧੀ॥੨॥ਹਿੰਸਾਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੂਟੀਜੀਅਦਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁ
ਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩॥੧॥ ਸਾਰਗ॥ ਛਾਡਿਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗੁ॥ਕਹਾਹੋਤਪੈਪੀਆਏਬਿਖੁਨ
ਤਜੈਭੁਜੰਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਗਾਕਹਾਕਪੂਰਚੁਗਾਏਸੁਆਨਨਵਾਏਗੰਗਾ॥ਖਰਕਉਕਹਾਅਗਰਕੋਲੇਪਨਮਰ
ਕਟਭੂਖਨਅੰਗ॥੧॥ਪਾਹਨਪਤਿਤਬਾਨਨਬੇਧੈਰੀਤੋਹੋਇਨਿਖੰਗ॥ਸੂਰਦਾਸਕਾਰੀਕਮਰੀਚੜਤਨ
ਦੂਜੋਰੰਗ॥੨॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਗਬਸੇਹਰਿਲੋਕ ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਬਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓ
ਅਨਦਸਹਜਧੁਨਿਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਥੋਕ ॥ ਆਨਬਸਤੁਸਿ
ਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਸੁੰਦਰਬਦਨਅਲੋਕ ॥੧॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿਜੋਕ ॥
ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੨॥ ਸਾਰੰਗਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਹਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੇਕਉ
ਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬਾਂਧਹੁਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ ॥ ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕੁਲਾਗੈਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸਗ
ਲਧਰਮਪੁੰਨਫਲਪਾਵਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਹੁਸਭਜਨਕਾ ॥ ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ ॥
੨॥੧॥੮॥ ਭਗਤਾਕੀਸਾਰੰਗਕਾਜੁਮਲਾ ੮ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਚਉਪਦੇਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾ ॥
ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀਪਤਿਸੇਤੀ
ਘਰਿਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਤੁਝੁਕਿਆਦੇਵਹਿਮਾਂਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਹਿਨਹੀ ॥ ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭ
ਨਾਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੂਚੇਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਮੈਲੇਹਛੇਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀਰੁਤਿਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁਤਿਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿ
ਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿਘਨਘੋਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਾਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ ॥੧॥ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀ
ਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈਗੁਰਿਮੋਹੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿ

ਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ਅ
ਵਗਣਿਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਵਰੁਸੋਹਾਗੁਹਰੀ॥ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋ
ਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇ
ਆ॥ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇ
ਆ॥ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾਵੈਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨ੍ਹਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇ
ਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂ
ਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂਤਾਰਣਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਂਗੁਣ
ਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕ
ਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾਤਾਰਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ॥੪॥੩॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕ
ਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿ
ਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕ
ਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉ
ਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀ
ਤਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੪॥ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨ
ਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰ॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾ
ਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਰ॥੧॥ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿ

ਹਰਿਆ ਹੋਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥ ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈ

ਲ॥੧॥ਉਰੀਉਰਿਰਿਦਨੁਆਸਆਨਿ॥ਸਾਹਿਬਸੀਉਸੁਖਤੇਰੇਤਾਣਿ॥ਜਲਿਥਲਿਰਿਦੁਗਰਿਦੇਖਾਤੀਰ॥ਥਾਨਕਹੋਤ
ਰਿਸਾਨਿਬੁਖਈਰ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਡ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਰੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬਖਸਿਪੀਰ॥
ਜਿਉਤਿਦਿਖਾਲੇਤਿਉਦੇਖਾਬੀਰ॥੩॥ਨਾਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧ॥
ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥੪॥੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿ
ਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥ਆਪਣਾਭਾਣਾ
ਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦ
ਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਏਹਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣ
ਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਚੂਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥੨॥ਹਮਦੀਨਮੂਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾ
ਰੀ॥ਤਿਤੁਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸੁਦਾਸਾਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੂਅਪਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥
੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਜਿਨੀਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਦਾ
ਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਅਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁ
ਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਇ॥ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈ
ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਐਮਨੁਮਰਿਰਹੈਹਰਿ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਚਉਥੈਪਦਿਵਾਸਾਹੋਇਆਸਚੈਰਹੈਸਮਾ
ਇ॥੩॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕ
ਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਇ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਾਂਤਿ
ਊਪਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐ
ਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਵਿਛੁੜੇਫਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸਹੀਨਾਲਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈ

ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ।੨। ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ
ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ। ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ।੩। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉ
ਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ।੪।੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ।
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ।੧। ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ। ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉ
ਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ।੧। ਰਹਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਜੀ
ਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ।
੨। ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ। ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ।੩। ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ। ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ। ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ।੪। ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਏਕੁ ਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ।੫॥
੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ। ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ।
ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ।੧। ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ। ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ
ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ।੧। ਰਹਾਉ। ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ।
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ। ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁ
ਤਾਏ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ।੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਿ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ
ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ। ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ।੩। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ। ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲ
ਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ।੪।੫॥ ॥ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਤੁਕੇ॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿ
ਸਿਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾਇਕਖਿਨਮਹਿ
ਦਹਦਿਸਿਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜਾਂਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਂਇਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਿਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿ
ਧਿਮਨਹੂਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿ
ਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥
ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀਪਾਈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜ
ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈਇਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੭॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿ
ਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿ
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਆਪੇਸਬਦੁ
ਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨ੍ਹਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾ
ਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਡਾਈ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥
ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋ[illegible]ਗਰਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁ
ਖੁ[illegible]ਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭਵਰਤੈਆ
[illegible]ਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੨॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਕਾਰਿ॥ਹਰਿਜਨਕਰ
[illegible]ਰਿ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
[illegible]ਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥
ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾ
ਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਂਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਾਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਆ
ਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾਂਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ॥ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈ

ਤਉਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉਬਖਸੇਮੇਲੈਸੋਇ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕ
ਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥
॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮਨਮੁਖਿਭਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਚੈ
ਦਿਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੂਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੋਹੁ
ਵਧਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥ਹਾ
ਜਰੁਹਜੂਰਿਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਿ
ਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥
ਹਉਜੀਵਾਂਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿ
ਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹੇਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾ
ਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿ
ਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥
॥੪॥੩॥੧੨॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਹੈ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਮੁਕਤਿ
ਘਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿ
ਰਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ

ਖਿਨੁ

ਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿ
ਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾ
ਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥ ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥
ਚਉਪਦੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮ
ਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਆਬ
ਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁ
ਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿ

ਮੈਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂ
ਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ
॥ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾ
ਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾ
ਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥
॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁ
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈ
ਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰ
ਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥
ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿ
ਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿ
ਮੜਾਸਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨ
ਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁਬਿਧਿਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਉਪਰਤਖਿਹਰਿ
ਮੂਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੪ ॥ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਂਤਿ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸ
ਦਬਲਿਜਾਂਤ॥੧॥ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਂਤਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਂਤਿ॥ਜਿਉਜਲਦੁਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾਤਿ
ਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਂਤਿ॥ਤਿਨਕਉ
ਕਿਆਕੋਈਦੇਇਖਵਾਲੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਤਿ॥੩॥ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿ
ਆਪੁਰਖਾਂਤਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪
ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੂਪਾਰਿ
ਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓ
ਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵ
ਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾ
ਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ
ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ
ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਏਕ
ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ
ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹੁ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚ
ਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਗ ॥੪॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾ
ਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥ ੨॥ ੯॥੯॥ ੧੩॥ ੩੧॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪ
ਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾ
ਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾ
ਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥

ਦੀ

॥ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਆਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੈ ਅਮਤਿ ਬਾਰਿਕੁ ਬਪੁਰੋ ਪਕਰੈ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰੁ
ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੈ ਰਿਦਾਇ ਗੋਦਿ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ ਨ
ਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ
ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ
ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁ
ਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਾ
ਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋ
ਖਿ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ
ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ ਕਾਗਦ ਨਾਵ ਲਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅ
ਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ਹ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨
ਦੁਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ
ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ
ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ
ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾ
ਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ
ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾ
ਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇ

ਆਰਾਧਨ ਹਰੇ ਤਾ ਬਦੇ ਸਭਿ ਓਨਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ
ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁ
ਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰ
ਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨
॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ
ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੌਤੁ ਭਇ
ਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗ
ਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇ
ਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇ
ਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾ
ਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰ
ਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀ
ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿ
ਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ
ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾ
ਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾ
ਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ
ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥ ਮਿਗ ਪੰ

ਪ੍ਰੀਤਿਨਟੀਲੀਨੀਤਹਉਮੈਕੋਟਢਹਿਆਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਪਾਇਨਪ੍ਰਭਤਾਗੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਮਾਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਰੀਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰ
ਤੈਤਾਕਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪਿਲੀਏਲੜਿ
ਲਾਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨ
ਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰੋਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿਪੰਖਲਗਾਇਮਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੂਸੇਵਕਰੀਜੈ॥
ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸ
ਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੋਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰ
ਨਤਲਦੀਨੇਅਪੁਨੋਜਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜਗਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅ
ਪੁਨੋਦਾਸੁਰਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਇਓ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹ
ਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸ੍ਵਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਂਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁਧਿਆਈ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇਗੁਣਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਧੂੜਿਕਰਉਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦ
ਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਿਭੇਟਿਐਨਹੋਇਜੋਨਿਅਉਤਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਜਨੁਪਾ
ਏ॥ਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਜੀਵਨੁਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਵਰਤਣਿਗੁਰੁਪਰਵਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਖਸ
ਮੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿ
ਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿਆਠਪਹਰਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ
॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰਾਨਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁਕਮਰਜਾਇ॥
ਭਾਣੈਬਖਸਿਭਾਣੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹਾਂਸਿਰਿਆਂਕਾਕਰਤਾਆਪਿ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਤੇਰੈਪਰਤਾਪ॥੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਹੈਜਾਣ
ਹਿ॥ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੋਤੁਧੁਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਪਰਮੇਸਰੁਹੋਆਦਇਆਲੁ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਾਰਜਆਏ
ਪੂਰੇਰਾਸੇ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਭੰਨਾਭੈਭੰਜਨ
ਹਾਰ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਤੀਸਾਰ॥ਰਾਖਨਹਾਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆ
ਕਰਤੈਆਪਿ॥ਸਦਾ [illegible] ਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿਜੰਤ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋਕਰ

ਤਾ ਆਪੇ ਆਪਾ ਡਰਿ ਕੈ ਭਗਤ ਜਨ ਛਡਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੇ ਬੈਠੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਜਾਪਿ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਧਿਆਨੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਲੋਕ ਮੋਹ ਸੋਗ ਨਾਠੇ ਭਗਮਿ ਮਿਟੇ ਕੀਤਿ ॥੨॥ ਸਭ ਜਿਸੁ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ਘਨੇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ਗੀਤਿ ॥੩॥੫॥੨੭॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗਿ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੬॥੨੮॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੭॥੨੯॥

॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰਧੁਨਿਅਨਹਤਾਰੁਣਝੁਣਾ॥੧॥ਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰਆਤਮਜਲੁਲੈਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇ
ਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਣਾ॥੨॥੮॥੩੦॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੇਸਮ੍ਰਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰਿ॥੨॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭਇ
ਆਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੨॥੯॥੩੧॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥ ਮ:੧॥ ੧੩ ॥ਮ:੩॥ ੯ ॥ਮ:੪॥
੩੧॥ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ ੬੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ਸੂਰੁਚਰ੍ਹੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਂਈ॥੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ
॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਗਿਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ
॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ਘਨਹ
ਰਘੋਰਦਸੌਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਖਿਨੁਤਿ
ਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥੪॥ਧਨਵਾਂਢੀਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪਠਾਂਈ॥ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਹੀ
ਸਚਿਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸਿਆ
ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੭॥ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਂਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕ
ਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿ
ਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪਾਂਹੀ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਰਬਿਖ
ਪੈਜਗੁਐਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੋਈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮ੍ਹਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥
ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ਅਮਰੁਅਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲਬਿਕਾਲਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥੩॥
ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਹੁਜਗੁਹੈਬਪੁਰੋਰੰਗਨਿਚਿਹਨਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਨ੍ਹੀਸੀਬੂੰਦਪਵਨੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨੁਤਾਂਈ॥੪॥
ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਂਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਂਹੀ
॥੫॥ਗਾਰੁੜਗੁਰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀਬਿਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਰੀ॥ਮਨਤਨਹੇਂਵਭਏਸਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗ
ਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੂਸਰਬਜੀਆਂਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਸਰਣਿਪਰੇਪਤਿਰਾਖਹੁਸਾਚੁਮਿਲੈਗੋਪਾਲਾ
॥੭॥ਬਾਧੀਧੰਧਿਅੰਧਨਹੀਸੂਝੈਬਧਿਕਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੂਝਸਿਬੂਝਸਿਸਚਮਨਿਗਿਆਨੁਸਮਾਵੈ॥
॥੮॥ਨਿਰਗੁਣਦੇਹਸਾਚਬਿਨੁਕਾਚੀਮੈਪੂਛਉਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਵੈਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਸੁਪਨਾ॥੯॥੨॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਜਲਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਰਿੰਗਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥੧॥ਰੈਨਿਬਬੀਹਾਬੋਲਿਓਮੇਰੀਮਾਈ॥

॥੧॥ ਮਤੁ ਭੂਲਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਕੀਦੈ ਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਭਉ ਕੈ ਤਨਿ ਖਾਕੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਰਖੀ ਉਤਰੁ ਉਤਰੁ ਧਾਧੀ ਵਨਾਮੁ ਸੁਣਾਈ ॥੪॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰਿ ਲਲਿਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅ
ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ
ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ॥੨॥ ॥ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ
॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ
ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਸਿ ਰੂੜ੍ਹੀ ਬਾਣਿ ॥
ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ
॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲ
ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾ
ਰ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ
ਬਾਣੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ
ਪਤਾਲੰ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥ ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ
ਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾ
ਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਫਾਥੀ ਛੂਟ
ਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬ
ਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੈ
॥੮॥੨॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ

ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੧॥ਮ
ਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆ
ਨੁਊਪਜੈਤਾਇਹੁਸੰਸਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀਐਗਰਭਿਜੋਨੀਨਹਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿ
ਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੰਮੈਵਿਚ
ਹੁਸਕਤਿਗਵਾਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ॥੪॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸੰਸਾਰੁਅਚੇਤੁਹੈਚਲੈਮੂ
ਲੁਗਵਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀ
ਚਾਰਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਟੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲ
ਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੂਰਨ
ਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇ॥੮॥੧॥ ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ॥ਬੇਦਬਾਣੀਜਗੁਵਰਤਦਾਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਡੰ
ਡੁਸਹੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਹੋਇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹਰਿਅਧਾਰੁ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਭੁਜਨਮੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂ
ਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਮਾਹਰੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਹਰੀਆਵ
ਲੀਫਿਰਿਸੁਕੈਨਾਕੁਮਲਾਇ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐ
ਭੇਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਵਿਣੁਭਾਗਾਹਰਿਧਨੁਨਪਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈਨਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਨਤੁਟਹੀਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿ
ਤਮੋਨੀਥਕੇਬੇਦਾਂਕਾਅਭਿਆਸੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਹਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਵਾਸੁ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ
ਕਪਟੁਵਿਣਾਸੁ॥੭॥ਹਰਿਨਾਵੈਨੋਸਭੁਕੋਪਰਤਾਪਦਾਵਿਣੁਭਾਗਾਂਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿ
ਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਹੀਪਤਿਊਪਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹਾਂਸਮਾਇ॥੮॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਦੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈਚਿਤੁਲਾ
ਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਨੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿ
ਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਣਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਦੁਹਚਾਰਣੀਕਹੀਐਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਕਾਇਹੁਬਾਦਿਆਚਾਰੁ॥ਬਹੁ
ਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਣਿਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਏਕੁਪਛਾਣੈਹਉ
ਮੈਮਾਰਿ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਕਹੀਐਨਾਰਿ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਲੋਭਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਐਸੇਗਿਆਨੀਬੂਝਹੁ

ਆਪੇਣੈ

ਕੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੪॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤੁਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੂਏਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਤੀਕਮਲਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਹਉਮੈਭਗਤਿਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਆਪੁਜਾਣਾਏ॥
ਬਿਰਥੀਭਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਹੀਨਾਮੁਵੇਖਹਿ
ਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਇਪਿਆਰੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਵਡਾਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਏਹੁਰੋਗੁ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੧॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ॥ਅਪਨੇਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇਦਿਨਸੁਰਾਤੇਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣ
ਨਿਧਿਸਦਾਸੰਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਮਨੁਮੋਹਿਲੀਨਾਚਰਨਸੰਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਹੂੰਕਿਨੈ
ਕੋਟਿਮਧੇਜਾਤੇ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਤੇਰੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸੁਆ
ਮੀਆ॥ਸੰਤਸੰਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਰਉਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਜੋਨੀਤੇਨਾਮਸਿਮਰਤਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸ
ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਲੇਹੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜਲਜਨਤੇਰੇਮੀਨਾ॥ਜਲਮੀਨਪ੍ਰਭਜੀਉਏਕਤੂਹੈਭਿੰਨਆਨਜਾ
ਨੀਐ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਮਾਨੀਐ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇਏਕਰੰਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿਦਦੀਨਾ॥ਅਨਾਥਨੀਚਸਰਣਾ
ਇਨਾਨਕਕਰਿਮਇਆਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥੩॥ਆਪਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਆਚਰਜਸੁਆਮੀਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਧਿਪਿਆਰਿਆ॥ਮਹਾਮੰਗਲਸੂਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ॥ਮਿਲਿਸੰਗਿਸੋਹੇਦੇਖਿਮੋਹੇ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤਿਨਕੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੧॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ੫॥ਮ:੧॥੩॥ਮ:੩॥ਛੰਤ੧॥ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ॥੯॥
॥ਵਾਰਮਲਾਰਕੀਮਹਲਾ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਣੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਕੀਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥
॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਣਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਸਚਰੰਗਿ
ਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲੁ॥ਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਫਾਹੀ
ਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦੀਸੈਜਮਕਾਲੁ॥ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਰਾਲੁ॥ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ॥ਨਾਨਕਲਗੀ
ਤਤੁਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ ਮ:੧॥ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚ
ਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁਥੰਮ੍ਹਾ
ਗਗਨੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ॥ਕੀਏਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ॥ਤੀਰਥਧਰਮ
ਵੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਆਵਣਜਾਣਿਆ॥੧॥
॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਓਮਾਹਾਹੋਇ॥ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਰਸੀਆਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ ਮ:੧॥

॥ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ॥ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੨॥ ॥ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ॥ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਤਿਨੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨੀ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਤਿਤੁ ਭਾਵਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ॥ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮੰਨਿ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥

ਸੁਜਾਣ

॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਰਸਸੀਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਹਰਿਆਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥

॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੀਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਤਿਨਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ ੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿਨੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਣਿਵੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕਣਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ ੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸਹੀਭਾਇਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ॥ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨੀ ਗੈਣਿਹੁ ਮਾ ਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮ
ਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ
ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀ
ਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ
ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਬਾਬੀਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਪੀਆ ਤਿਨ੍ਹ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ
ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ
ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉ
ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ
ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣ
ਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ
ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜ
ਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ
॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥
॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇ
ਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ [illegible] ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ
ਤਿਨੀ ਹਾਰਿ[illegible] ਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿ

ਆਸਰਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਿਅਸੀਅਵਗਣਿਆਰ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੧੩॥
॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ॥ਰਾਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਂਜਿਨ੍ਹਾਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਰਾਤੀਦਿਨਸਸੁਹੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਂਉ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਭੇਮਣੀਮਥੰਨਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋਹੰਨਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁਸ
ਮ੍ਹਾਲਿਆ॥ਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਘਾਲਿਆ॥ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇ
ਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਮਨਮੁਖਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ॥ਪਸੂਮਾਣਸਚੰਮਿਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆ॥ਸਭੋਵਰ
ਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿ
ਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਕੂਕਪੁਕਾਰਰਹਿਗਈਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਂਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੂਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿ
ਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਿਵਣਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵ
ਹੀ॥ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿਸੀਤਲੁਜਲੁਹੇਂਵਹੀ॥ਇਕਿਭਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੋਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲ
ਕੁਲੁਘਰੁਖੋਵਹੀ॥ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨੀਦਨਸੋਵਹੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
ਲੈਬੋਲਿਆਤਾਂਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿ
ਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਪਾਇਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨ੍ਹਾਇਆ॥ਹਥੀਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ॥
ਕੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀ
ਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ॥ਸਾਵਣਿਦਝੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੂ
ਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਠਿਨਪਤੀ
ਜਈ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂ
ਰਖਤਿਨਾਕਿਆਕੀਜਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੋਅਖਪਿਮਰੀਜਈ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਜਈ॥ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਘੀਜਈ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਰਾਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁ
ਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਇਕੁਪਛਾਣਿਆਇਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿ

ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ॥ ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ॥ ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਸੇ ਦੋਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏਨਿ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ॥ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ॥ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੨॥ ॥ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ ॥ਮਃ ੧॥ ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨਾ ਪੜਿਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇਨ੍ਹਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਘਾਉ ॥ ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ॥ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਘੈ ਸਉੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥ ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ ਏਨਾ ਠਗਨ੍ਹਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ॥ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥

।ਸਚੁਕੋਨਥੇਨਾਥਿਆਬਖਸੇਤੋਤੇਨਥਾ।ਵਿਸਮਾਦਿਹਿਆਬਾਤਰਾਂਏਕੈਬਾਝੁਅਲਖੁ।।ਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ
।ਕਹਣੁਕਥਨੁਨਾਰਸਭੁਨਾਨਕਆਪਿਆਕਾਰੁ।।ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇ।।ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੧॥ ਮਃ੧॥
।ਅਜਰੁਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ।।ਪੂਜੇਪ੍ਰਾਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ।।ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਂਏਹੁਜਾਣੁ।।ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੈਪਰਵਾਣੁ।।ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ।।ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ।।ਹੋਦਾਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ।।ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ।।੨॥ ।ਪਉੜੀ।
।।ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀਮਿਥਿਆ।।ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆ।।ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।।ਸਭੁ
ਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ।।ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ।।ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ।।
ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ।।ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ।।੨੪॥ ।।ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ।।ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆ
ਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।।ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ।।ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।।ਮੁਹੁਮਾ
ਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।।ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ।।ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋ
ਸਾਕੁ।।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ।।੧।।ਨਾਨੁ
ਬ੍ਰਹਮਨੈਆਖਿਆ।। ਮਃ੧॥ ।।ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕਹਾ
ਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ।।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ।।ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾ
ਣੇ।।ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ।।ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ।।ਅੰਧਾਸੋ
ਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ।।ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਂਹੀ।।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿ
ਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ।।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।।
ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ।।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ।।ਅਭਖੁਭਖਹਿ
ਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ।।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮ ਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾ
ਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।।ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇਬੀਂਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ।।ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ
।।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾਂ।।ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ।।ਦੇਂਦਾਨਰ
ਕਿਸੁਰਗਿਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ।।ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ।।ਪਾਂਡੇਤੂਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉ
ਪੰਨਾ।।ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਗੰਨਾ।।ਤੋਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ।।ਏਤੇਰ
ਸਛੋਡਿਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ।।੨॥ ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਹਉਕਿਆਆਖਾਂਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।
।ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।।ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।।ਦੇ
ਸਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਥਕੇਤੁਧੁਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ।।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ।।ਆਪਣਾਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਆ।।ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਬਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ।।ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਜਿਨ

ਅਨਿਸਦਾਭਾਣਿਆ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਵਿਸੁ॥ਸਭਕਾਰਣ
ਕਰਤਾਕਰੈਜਿਸੁਖਵਾਲੈਤਿਸੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿ॥ਏਨੀਜਲੀ
ਈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇੜੁਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿ
ਬੇੜੁਤੂਹੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਕਾਲੁਚਲਾਏਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ॥ਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਚੜਿਆਨਚਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਬੇੜੁ
ਸਚਾਰਖਸੀ॥ਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾੜੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ॥ਫਾਥਾਚੁਗੈਚੋਗਹੁਕਮੀਛੁਟਸੀ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਕੂੜੁਨਿਖੁਟਸੀ॥
॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਘਰਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬ
ਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ॥ਤਾਰਘੋਰਬਾਜਿੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ॥ਸੁਖਮਨਿਕੈਘਰਿ
ਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁ
ਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸਬ
ਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ॥ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨ
ਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ਏਕੁਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂ
ਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਆ
ਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀਨਵੀਮਃ੫॥ ॥ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ॥ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧੰਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁਮਸੁ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨ
ਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ ॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂ
ਜਾਕਾਹੇਕੂ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗੰਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿ
ਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰ
ਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕ੫੮॥ ਵਾਰਾਂਦੀ
॥ਸਭਾਰਾਗਸਾਰੰਗਜੁਮਲਾ॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥੬੨॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੯॥ ॥ਵਾਰ॥੧॥ ॥ਜੁਮਲਾ॥੭੨॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭਗ
ਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸ

ਮਾਨਿਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਸਿਰੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾ
ਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰੁਰਾਚੀਅਲੇ॥ਜਾਂਕੈਘਰਿਈਸਰੁਬਾਵ
ਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀਆ॥ਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੂਲੀ
ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ਸੋੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸ
ਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇ
ਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਭਸਮਤੀ॥ਸੋੁਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜ
ਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈ
ਘੜਥਲੀ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋੁਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁ
ਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਿਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ਪ੍ਰ
ਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਣਿ॥੫॥੧॥ ਮਲਾਰ॥ ॥ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰਿ॥ਤੂ
ਨਬਿਸਾਰੇਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਾ
ਕਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੂਏਹੂਏਜਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ॥ਏਪੰਡੀਆਮੋਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰ
ਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂਜੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕ
ਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥ ॥ਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਗਰਜਨਾਂਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜ
ਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈ
ਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾ
ਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾ
ਸਾ॥੩॥੧॥ ॥ਮਲਾਰ॥ ॥ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋ
ਇਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ
॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰ
ਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇ
ਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸਹਿਤਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸ
ਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ॥ਮਲਾਰ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋਈ

ਈ ਫਾਟਿਓ ॥ ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥
॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮ

ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਧਪਧਧਿਆਕਾ ॥੪॥੪॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜਿ੍ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ
ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾ
ਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿ
ਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ
ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ
॥੨॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥ ੬॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ
ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਭ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ
ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾ
ਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ
ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥ ੨॥੮॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵ

ਨਾਮਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਵਡ ਹੋਏ ਭਾਗ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ
ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ
॥੧॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ
ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ
॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ
ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ ਕਰਿ ਭੇ
ਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ
ਕਪਾਟ ॥੧॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ
ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾ
ਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕ
ਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰ
ਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ
ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿ
ਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ
ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੧ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇ
ਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥
ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥

ਜਾਪ

॥੧॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹ
ਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ
ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰ
ਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪
॥੩॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ
ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠ
ਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾ
ਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ
ਜੰਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥
॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥
॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾ
ਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ
ਈ ॥੩॥੮॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
ਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥
॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿ
ਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁ

ਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ ਸੀ
ਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਆ
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ
ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ
ਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥
੧੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰ
ਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭ
ਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨਾ ਸੰ
ਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥
੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥ ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿ
ਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥
੬॥੧੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬ
ਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆ
ਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ

ਸਾਜਨਮਨਾਈਇਨਾਥਿਪੇਛੁਟਕਾਰਾ॥ਗ੍ਰਿਹਤਿਪੋਰੀਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਿਗਿਨਿਤਾਰਾ॥੨॥੧੯॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੯

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਹਿਤਾ

ਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਰੈ॥ਲਾਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋਹੈਐਸੋਬੀਚਾਰੈ॥੧॥

ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਹੀਭਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਰੈ॥

॥੨॥੧॥੨੦॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਾ॥ਊਚਨੀਚਸਭਪੇਖਿਸਮਾਨੋਮੁਖਿਬਕਨੋਮਨਿਮਾਨ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਭ੍ਰਮੁਨਾਸਿਓਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਗੁਰਕਾਨ

॥੧॥ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰਤਗ੍ਯਕਰੁਣਾਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗ੍ਯਾਨ॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਮਾਂਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੨॥੨॥੨੧॥

॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੋਜਨੁਬਿਰਲੋਹੈਸੇਵਕੁਜੋਤਤਜੋਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁ

ਨਾਹੀਸਭੁਸੁਖੁਹੀਹੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥ਬੁਰਾਨਹੀਸਭੁਭਲਾਹੀਹੈਰੇਹਾਰਨਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀਸਦਾਹਰਖੀਹੈਰੇਛੋਡਿ

ਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੈਕਤਆਵੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥

ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗੇਮੋਹਨੀਮੋਹਿਰਹੀਮੋਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਪਹਿਕਹ

ਉਬ੍ਰਿਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਊਤੇਊਗਹੇਰਹੇਅਟਕਾਇ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕੀਏਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਗੰਠਿਨਹੀਛੋਰਾਇ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤ

ਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਓਸੰਤਨਹੀਸਰਨਾਇ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮਮੋਹਮਾਇਆਲੀਓਕੰਠਿਲਗਾਇ॥੨॥੪॥੨੩॥

॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਆਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ॥ਨਾਮੋਗਾਵਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਨੁਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਨਾਮੋਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨਾਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਵਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਡਾਈਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਾਰੈ

॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਾਭਇਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰਚਰਨਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨਭਏਹੀਅਰੈਦਰ

ਸਾਰੈ॥੨॥੫॥੨੪॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੋ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਥੋਰੈਕਾਜਬੁਰੋਕਹ

ਫੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਤੇਰੋ॥ਆਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਸਭਪਰਗਟਈਹਾਮੋਹਿਓ

ਭਰਮਅੰਧੇਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਮਾਇਆਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉਬੰਧਨ

ਕਾਟਨਹਾਰੁਗੁਰੁਮੇਰੋ॥੨॥੬॥੨੫॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾ

ਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿਟਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦ

ਉਜੀਆਰਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਓ॥੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗ

ਰੂਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈ

ਮੋਹੁਭਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹ

ਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿ

ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਹਕ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥ ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦਾ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ ਕਵਨ ਕਹਉ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਭਏਹੋਰਿਰਹੇਨਾ॥ਮਨੁਸਉਪਿਤਿਆਗਿਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਦਾਸਿਜੀਉਕੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ
॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿ
ਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੰਗਾ॥੨॥
॥੩॥੩੬॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਘਰੁ੭॥ ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧ
ਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿ
ਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇ
ਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋ॥ਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈ
ਮਿਲਿਓਜੋਭਾਵਤੋਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਘਰੁ੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨਰੇਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲ
ਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥
॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨਖਟਨਜਟਨ
ਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰ
ਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾਨਕਾਭਜੁਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਤਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕਰਨ॥੧॥ਪ੍ਰਾ
ਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨ॥ਆਸਪੂਰਨਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿ
ਧਿਆਇ॥੧॥ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਾਢਿ ਰਹਾਉ
ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁ
ਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਵਾਰਿ
ਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉ
ਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥
॥੪੨॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆਸਨਿਊਂਧਕਮਲ

ਬਿਗਸੋ ਸੋ ॥ ਛੁਟਕੀ ਹਉਮੈ ਸੋਗੋ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪੩॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੯ ॥
॥ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬ
ਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ
ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿ
ਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਿਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੧॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ
॥ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿ
ਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕ
ਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤ
ਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿ
ਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥
॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ
ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ ॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ
ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ
ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ
ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥

॥ਕਾਨੜਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ
ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇ

ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕਉ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ

ਆਣਿਆਕਰਿਨਾਨਕੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋਭਿਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾਣੀਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲੈਰੰਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ ॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥

॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਰਿਦੈਲੈਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹਨਿਘਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾਥੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬਾਜੀਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਹਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲੇਆਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਕਾਲੁਦੁਖਦਾਈਹੋਏਜੋਬੀਜੇਸੋਖਵਲਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖਰਚੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹੈਰਿਦਅੰਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥

॥ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲਟੋਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੫॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥ ॥੬॥ ॥ਛਕਾ ੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥

ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਛੰਤੁ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੭ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੪

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋ

ਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰ
ਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥
ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾ
ਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸ
ਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾ
ਵਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ
ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿ
ਚਿ ਕਲਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ
ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫ
ਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ
ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ
ਤਰਾਹ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਹ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ

ਰਿਸਾਲੁ॥ ਮਃ ੪॥ ਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀਮਨਿਚੂਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਅਤੁ
ਟੁਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਨੁਮਾਲੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸਭਊਪਰਿਵਡੇਵਡੌਨਾ॥ਜੋਧਿਆਵ
ਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਹਰੇਤੇਹੋਨਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕਟੋਨਾ॥ਤੁਮਜੈਸੇਹ
ਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਡਵਡਭਾਗਵਡੋਨਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜੁਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾ
ਸਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸੋਨਾ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ॥ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮੰਤ॥ਹਰਿਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅਚਿੰਤ॥ਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਬਿਅੰਤ॥ਹਰਿਆਪੇਸ
ਭਰਸਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤ॥ਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਇਦਾਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮਾਂਗਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸਜਣੁਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿ॥ਸਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਉਲਾ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾ॥ਨਿਤ
ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭਜਉਲਾ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸ
ਉਲਾ॥ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥
॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੪॥
॥ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸਤੇਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁਵਜਿਆ॥ਆਨਦਮੂਲੁਰਾਮੁਸਭੁਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿਦੁਗਜਿਆ
॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸੁਹਰਿਏਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਜਿਆ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲ
ਜਿਆ॥ਸਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਜਿਆ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥
॥ਭਗਤਿਸਰੋਵਰੁਉਛਲੈਸੁਭਰਭਰੇਵਹੰਨਿ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗਲਹੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤਜ
ਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲੜਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੋਇਸੁਵਰਨੀਐਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏ
ਆਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੋਈਜਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲਹੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਧੰਨੁ
ਸੁ ਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾ
ਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਸੀਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇ
ਨਰਨਰਹਰੇ
ਠਾਕੁਰਸੇਵਕਰਲਿਏਕਿਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਂਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥
॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਮੁਰਵਿਰਹੇਰਮੁਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੀਤਿ॥ਘਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀ
ਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆ
ਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵ
ਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿ
ਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਮਃ ੪॥
॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੋਇਣਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੁਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗ
ਈਬਿਲਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਹਰਿ
ਊਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋ
ਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਮਃ ੪॥ ॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈ
ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਜਾਂਦੇ
ਖਾਹਰਿਨੈਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋ
ਲੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿ
ਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁਚੂਕਾਜਮਝਗੜੁਝ
ਗੋਲੁ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੪॥ ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇ
ਜਿਨਿਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਆਸਰ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾ
ਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋ
ਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁਜਾਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪ

ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੂੰ ਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ
ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤ
ਨਾਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ॥ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ
ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ
ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥ ੧ ॥ ॥ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ॥ ੩੦ ॥ ॥ਕਾਨੜੇ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ੬੨॥
॥ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੮ ॥ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੭੦ ॥ਸਤਰਿ॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠੁ
ਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥ ॥ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰ
ਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦ ਗੁ
ਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥
॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
॥੪॥੧॥ ॥ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ
ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ
ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ
ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ

ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਜਪਿਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੇ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲਸ
ਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੇ॥ਤੁਮਬਡਦਾ
ਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਬਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਆਦਿਨਥੇ॥ਸਭੁਤਨੁਮ
ਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਾਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥੩॥ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੋਭਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ॥ਹਮਰੀਮਤਿ
ਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥੪॥੩॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅਕਥਸੁ
ਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੋਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਗਿਫਿਰਥਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜਨੁਜਿਸੁਬਡ
ਭਾਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਗੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਲਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾਏਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਨਕੈਰਿਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ
ਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਥਈ॥ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਾਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਹਰਿਜਪਿਓਜਗੰਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬੁਡਥਈ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥
॥ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅਉਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਉਰਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤਜੋਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਭਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ
॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥੨॥
ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪ
ਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਜੈ
ਸਦਾਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੫॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵ
ਹਗੇ॥ਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿ
ਗੇ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾ
ਹੀਠਉਰਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਗੇ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿਜਾਵ
ਹਗੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥
ਛਕਾ੧॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੁਆਮੀਦੂਖਨਿਵਾਰ
ਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸ
ਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ਜਗਦੀਸੁਰਚ
ਰਨਸਰਣਿਜੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੧॥

॥ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰ
ਪਾਕੀਜੈ॥ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥੧॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾ
ਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾਈਐ॥੧॥ਸਫ
ਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥ ੨॥
॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾ
ਭਗਤਿਦਾਨੁਜਸੁਮੰਗੀ॥੧॥ਜੋਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇ
ਸਦਸੰਗੀ॥੨॥੩॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ
॥ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਜਤਕਤਾਤਤਪੇ
ਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੨॥੧॥੪॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥
॥ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ॥ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰ
ਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿ
ਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ॥੨॥੨॥੫॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤ
ਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥
ਕਾਹੂਪਹਿਰਾਜੁਕਾਹੂਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨਗਹਉ॥੨॥੩॥੬॥
॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰਖੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤ॥੨॥ਤੁਝ
ਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥
॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾ
ਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰ
ਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਨਦੇਵ॥੨॥੫॥੮॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆ
ਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾਣੁ॥
ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆ
ਨਕਰਨ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨਖਾਵਨੋ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੂਖ

ਬਿਗਸਤਿ ਦੇਖੈ ਨੈਨ ਲਾਵਉਗੋ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰਸਨ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਉਗੋ ॥੨॥੧੦॥ ਜੋੜੁ ॥੧੭॥

॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ਹ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥

॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥

॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥

ਹਿਤਮਾਤਿਲਏਨੋਲਾਵੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਸੁਖਸਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜੋਨਿਨਪਾਇਓ॥੨॥੮॥੧੦॥ ਜੋੜੁ॥੧੮॥

॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਸੁ
ਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਮੀਠਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਾਸਟਮਹਿਜਿਉਹੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸੰਜਮਿਕ
ਢਿਕਢੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਤਤੁਗੁਰਮਤਿਕਾਢਿਲਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਫੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਸਵੇਚੁਈਜੈ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰੁਹੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਰਸੁਕੀਜੈ॥
ਰਤਨਲਾਲਅਮੋਲਅਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲੀਜੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਹਮਸਾਰਿੰਗਇਕਬੂੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਨੁਲਾਲੁਲਾਲੁਹੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਰਸਿਕਗਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀਪਹੈਸਾਗਰਕਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਕੇਜਨਇਨਹੁਨਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਰਸੁਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਪ੍ਰਾਨੀਸਦਭੂਖੇਨਿਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਧਾਵ
ਹਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਲਖਕੋਸਨਕਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਊਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਤੁ
ਲਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਰਾਮਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਹਮਨਿਰ
ਗੁਣੀਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬਾਂਛਹਿਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥
ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਂਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਧੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲ
ਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਲਿਪਤਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦ
ਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰਭਸ
ਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਰੀਜੈ॥
ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾਨੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੂਤੁਬਹੁਗੁਰਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰ
ਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾ
ਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂ
ਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁਹੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿ
ਊਤਮਅਤਿਊਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀਜੈ॥
ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥
ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥

॥ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ ਮੰਦਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੋਏ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥
ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ੍ਯ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗਾਲਿ
ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥
ਤੂ ਜਲਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ॥ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਰਾਮਾ ਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕ
ਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ
ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ
ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹ
ਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ
ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ
ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ॥ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪॥
ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ
ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮ
ਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ
ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ
ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥
॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ
ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ
ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀ
ਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ॥ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾ
ਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿ
ਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾ

ਦੈ ਬਿਖੁ ਮੂਲੁ ਬਾਦ ਕਾ ਛਿਕ ਧੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮਿ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੭॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੬॥ ਜੋੜੁ ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ

ਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖੁਮਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉਧੂਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ਜਾਤੇਫਿ
ਰਿਨਆਵਹੁਸੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਵਜੋਤਿਕੰਨਹੁਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੂਰਖ
ਵਾਲਾ॥੨॥ਜਾਕੈਬਰਤੁਨਾਹੀਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਚਿੰਤਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈਆ
ਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿਸਮਝਾਈ॥ਤੰਤਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥੪॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਰਿਪਰਵਾਣੁ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਆਇਆਸੋਜਨੁਜਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹਣਾਸੁਨਣਾਅਕਥਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬ
ਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਇ॥੪॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੁਗਿਆਨਿਮਨਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੰ
ਗਿਗਹੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰਮਾਣਕਸੇਵੇਸਿਖੁਸੋਖੋਜਿਲਹੈ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਇ॥ਸਰੁਸੰਤੋਖੁਤਾਸੁਗੁਰੁ
ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਐਪੂਰਾਨਾਵਣੁਪ
ਸੂਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰੁਪਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁ
ਚਰਣਲਿਵਰਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪੜਿ
ਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪਾਮਧੇਆਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈ
ਪਹਿਮਾਗਉਦੇਹਿਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿ
ਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿ
ਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁਕਰਿਗਊਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਫਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਂਗਉ
ਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੭॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾਇ॥
ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਂਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਤੂਹੈਹੈਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵ
ਰੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿੰਡਲਗਤਹੈ॥ਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਿਭਰੀਅਤਹੈ॥ਤੈਸੋਈਇਹੁਖੇਲੁ
ਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਰਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਨੁਗਿਰਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿ
ਮਾਨਿਆਨਾਨਕਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੮॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬਾਂਧੈਹਉਤਿਸ
ਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਭੂਲਾਫਿਰੈਅਜਾਈ॥੧॥ਬੋਲਹੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰ॥ਫੁਨਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਵਾਰ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਾਤੇਫੁਨਿਨੀਚੁਕਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੈਸੁਲਤਾਨੁ॥ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿਆਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਤਾਕਉਸਮਝਾ

ਵਡਿਆਈਐਜੇਕੋਭੁਲਾਵੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਉਪ੍ਰਭਾਤੈਸਬਦਿਧਿਆਈਐਛੋਡਹੁਦੁਨੀਪ
ਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥੪॥੯॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾ
ਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸਿ॥ਤਸਕਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗਰੁਵੁਠਾਸਾਬਾਸਿ॥ਜਾਤੂਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੈਹਿਸਾਬਤੁਹੋਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਐਸਾ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਗਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁ
ਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹ
ਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਖੋਟੋਪੂਠੋਰਾਲੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਮਿਲਿਰਹਾਂਜਾਂਤੇਰੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਾ
ਤਿਜਨਮੁਨਹਪੂਛੀਐਸਚਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥ਸਾਜਾਤਿਸਾਪਤਿਹੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਨਾਨਕ
ਛੂਟਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੂਠੋਅੰਧਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ॥ਆਸਾਆ
ਵੈਮਨਸਾਜਾਇ॥ਉਰਝੀਤਾਣੀਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਾਗਣਹਾਰਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਹਿਓਨਬੂਝੈਅੰਧੁਨਸੂਝੈਭੋਂਡੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਆਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮੇਸੁਰੁਕਰਮੀਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੨॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਆਵੈਤਿਲ
ਤਿਲੁਛੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਘਟਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੋਠਉਰਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੂਜੀਰਾਈ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮ੍ਹ੍ਹਾ
ਲੈਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਕਰਮਹੀਣੁਸਚੁਭੀਖਿਆਮਾਂਗੈਨਾਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥
ਮਸਟਿਕਰਉਮੂਰਖੁਜਗਿਕਹੀਆ॥ਅਧਿਕਬਕਉਤੇਰੀਲਿਵਰਹੀਆ॥ਭੂਲਚੂਕਤੇਰੈਦਰਬਾਰਿ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ॥੧॥ਐਸੇਝੂਠਿਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਿੰਦਹਿ
ਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਕਾਰਣਨਾਮੁਅੰਤਰਗਤਿਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
ਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮੈਮੈਲੌਊਜਲੁਸਚੁਸੋਇ॥ਊਤਮੁਆਖਿਨਊਚਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਖੂਲਿਮ
ਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਰਾਚੈਨਾਇ॥੩॥ਅੰਧੌਬੋਲੌਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਹੀਣੌਨੀਚੁਬੁਰੌ
ਬੁਰਿਆਰੁ॥ਨੀਧਨਕੌਧਨੁਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁਹੋਰੁਬਿਖਿਆਛਾਰੁ॥੪॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾਰੁ॥ਤੂਬਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਕਹਾਵੈਸੋਇ॥
੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣਿ॥ਬਕਿਬਕਿਵਾਦੁਚਲਾ
ਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਣਿ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਲਿਮਨੁਵਾਸਿਆ॥ਬਿਬਲੁਝਾਗਿਸਹਜਿ
ਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅ
ਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁ
ਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਜਗੁਖੋਟੌਸਚੁਨਿਰਮਲੌਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤੇਨ
ਰਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈਅਮਰਾਨੰ

ਦਸਮੁਧਾਨਾਨਕੁਜਨੁਧਾਵੈਮੀਨੁਸੈਸੇਖਭਾਵੈਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥
ਰਹਸਰੰਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਨਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਂਕਿਆਕ
ਰੈਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰਦਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਬ
ਨਵਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਬ੍ਰਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕਥੌਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾ
ਇਹਿਮੋਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਮੋਰ॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤ
ਰਿਡੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਅੰਤਰੁ
ਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰੰਗਿਘ
ਣੌਅਤਿਰੂੜੌ॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂੜੌ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪਰਿਕੂਪੁਗਗਨਪਨਿਹਾਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾ
ਸੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆ॥ਕਾਲੁਬਿਧੁੰਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈ
ਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਰਸਨਿਰਸਾਏਰਾਤੇਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੪॥੧੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਬਾਰਹਮਹਿ
ਰਾਵਲਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੂਥੇਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਫਾਸੀ॥੧॥ਸਬਦਿਰਤੇ
ਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾਇਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਵਾਦੁਪੜਹਿਕਰਿਕਿਰਿ
ਆਕਰਣੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਮਨਮੁਖੁਵਿਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੂਚਾਚਾਰੀ
ਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਲਿਵਲਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੩॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜ
ਮਜਪਤਪਤੀਰਥਸਬਦਿਵਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆਦੂਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥੧੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥
॥ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਡਰਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਜਲਿਜਾਉਜੀ
ਵਨੁਨਾਮਬਿਨਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖੁਜਾਕਉਕਿ
ਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ॥੨॥ਚੀਨੈਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਨੁਸਾਚੌਏ
ਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀ
ਨਾਵਤਰਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੌਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁ
ਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾਚਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥ ॥ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥
॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਨਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਿਰਹਿਆ

ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ
ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ
ਭਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥

॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ
ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤੇਰੈ
ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥
ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ
ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ
ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ
॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ
ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ
ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ

ਕਰੇਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬ
ਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰ
ਸਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰਚਪੰਚੇਵਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡਪੂਰਾਜੋ
ਭੈਬੈਰਾਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ॥ਕਰਿਆਚਾਰਬਹੁਸੰਪਉਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੈਸੁਨਰਕਿਪਰੈ॥੪॥ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਵਰਤੈਸਭਏਕਸੁਤੇਉਤਪਤਿਚਲੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਾਇਰਲੈ॥੫॥੬॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾਹਿ॥ਪੂਰਾਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਲੇਇ॥ਜਿਸਨੋਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਇ
॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾਇ॥ਆਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾ
ਇਪਿਆਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾਮਨਾਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਘੜੁਸੋਜਾਣਾ
॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਹਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨ॥
੧॥ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥ਹਰਿਊਤਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁ
ਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਸਿਭਗਵਾਨ॥੩॥ਗੁਨ
ਗਾਵਹਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੇਹੈਰਾਨ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨ॥੪॥੧॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਿਸਮ੍ਹਾਲਹਿਹਰਿਗਾਲ॥ਹਮਰੈਪ੍ਰਭਿਹਮਲੋਚਲਗਾ
ਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਹਰਿਭਾਲ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧੂਧੂਰਿਰਵਾਲ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਾਗੁਰਪਗਝਾਰਹਹਮਬਾ
ਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੈਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫਾਥੇਮਾਇਆਜਾਲ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿਬਾਧੇ
ਬਹੁਬਿਧਿਬਾਲ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਹਉਛੂਟੇਮਮਤਾਜਾਲ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਗੁਰਿਕੀ
ਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਡੁਬਦੇਕਾਢਿਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੪॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀਕ
॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਦੋਊਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿਪੀਕ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਕਿਊਜਲ

ਟੀਕ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ
ਫੀਕ ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ
ਈਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਅਗਮ ਦਇ
ਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ
ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ
ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ
ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋ
ਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪
॥ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥
॥ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ
ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਫਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥ ਅਨਭਉ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ
ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾ
ਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁ
ਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ
ਭਰਭਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ
॥੪॥੬॥ ॥ਛਕਾ ੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਖਿਨ
ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥੭॥੭॥ ੩੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਪੰਚ
ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ

ਟੀਕਾ॥ਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪਰਿਜਿਉਵਿਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜ
ਢੀਕਾ॥ਜੈਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਕੀਕਾ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਸਭਵਰਤੈਸਭਮਹਿ
ਈਕਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਧਿਆਇਓਘਰੀਮੀਕਾ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਅਗਮਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੇ॥੧॥ਜਪਿ
ਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿ
ਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ॥੨॥ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿ
ਉਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜਮੁਹੇ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓਝਾਰਗਹੇ॥੩॥ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋ
ਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਥੁਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ॥੪॥੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪
॥ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਫਾ॥੧॥
॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿ
ਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇ
ਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ॥੪॥੫॥
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੰਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾ
ਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁ
ਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭੂੰਭਰ
ਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ
॥੪॥੬॥ ॥ਛਕਾ॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਕਰਿਧਿਆਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰੁਪਰਧਾਨੁ॥ਖਿਨ
ਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਾਨ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥੭॥੭॥ ੩੧॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚ
ਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾ

ਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾ
ਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭਾਲਿ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥
ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਵ
ਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾ
ਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ
॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਗਲਤਿਆ
ਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾ
ਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥
ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥
॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸ
ਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾ
ਈ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥
॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥
॥੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ
॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲ
ਹੋਸ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁ
ਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
ਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈ

ਕਲਮਲ ਹਰਿ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋ
ਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀ
ਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥
॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ
ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ
ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ
॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ
ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥
ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ
॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀ
ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ

ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰ
ਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਘਰੁ ੨॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥
॥ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁ
ਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰ
ਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮ
ਬਿਖਾਦਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਮਾਤਪਿਤਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫॥
ਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁ
ਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੧॥੧੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪ
ਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ
॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥ ॥੧੭॥ਮ:੧॥੭॥ਮ:੩॥੭॥ਮ:੪॥੧੫॥ਮ:੫॥
ਜੋੜੁ॥੪੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥
॥ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥
॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ
॥੩॥ਰਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥
॥੪॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਵੈ
॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥
॥੬॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਬਦੇਗਤਿਮਤਿਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋ
ਈ॥੮॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾਇਆ॥ਸੁਤਕੰਚਨ
ਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ॥ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਭਗਤਿ
ਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸਾਚਸਬਦਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਤੁਧੁਆਪਿਰ
ਚਾਇਆ॥ਸੇਈਭਗਤਿਜਿਨਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਰਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੋਇਨ

ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਗਲ ਸੋਗ ਦੂਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਪਵਿਤੁ ਪੁਰਖ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਲਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮਾਦਿ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥

॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥

॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਂ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀਂ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ [illegible]

ਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਗਿਆਨਿਰਤਨਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਨਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿ
ਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇ
ਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਬਦੁਚੀਨ੍ਹਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰ॥੪॥ਹਰਿ
ਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੰਧਾਰ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕਰਿਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੫॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਦੇਹ
ਜਾਤਿਨਜਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੈਭਾਇ॥੬॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਬੂਝਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨ੍ਹਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਪਵਿਤੁਪ
ਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੮॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਹਾਟੁਹੈਰਖਿਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏ
ਕੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਵਾਰਿ॥੯॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਹੈਮੋਹਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭਇਆਕੀਮਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਇ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ॥੧੧॥੧॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ ॥ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਾਗਹਿਘਰੁਅਪਣਾਰਾਖਹਿਪੰਚਤ
ਸਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁਨਿਊਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰ
ਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋ
ਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨ
ਣਾਜਿਨ੍ਹਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾ
ਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਂਸਚਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੬॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸਭਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਬਿਭਾਸ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨਮੀ
ਠਮੋਹਾਰਾ॥ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਧਰਏਕਾਮੈਟਿਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖੁ
ਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਨਿਹੋਈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹਝੂਠੀਧੋਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਈਕਉਰਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੋਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁ
ਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿ
ਆ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲ॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀਦੁਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆ
ਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲ

ਤਿਹ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਢਿਆ ਇਹੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਇਹੁ ਨੀਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਹਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ ਏਨਾ ਰੰਗ ਨ ਸਿਉ ਤ ਮਨੁ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਏਕ ਰੰਗ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨਿਖੁਟੰਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕਰਤੁ ਪਾਵਉ ਸੁਰਿ ਭਾਗੀ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸੋ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੋਹੀ ਸੇਵ ਲਾਏ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਰਿਦੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥ ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੪੬॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੨॥ ਜੋੜੁ ॥੫੮॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀ

ਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਅਨੰਦੁਦੁਖੁਦੂਰਿਪਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵ
ਬੂਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
॥ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਮੂਰਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮ
ਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਖਨਦੇਸਿਹਰੀਕਾਬਾਸਾਪਛਿਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿ
ਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾ
ਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏਂ॥ਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆਹ
ਜਕਾਬੈਜਾਂਏਂ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹ
ਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਵਲਿ
ਅਲਹਨੂਰੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਭਾਈ॥
॥ਖਾਲਿਕੁਖਲਕਖਲਕਮਹਿਖਾਲਿਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਏਕਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾਜੀਸਾਜਨਹਾਰੈ॥ਨਾਕਛੁਪੋ
ਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਸਚਾਏਕੋਸੋਈਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰ
ਦਾਕਹੀਐਸੋਈ॥੩॥ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਨਾਮੀਠਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੰਕਾਨਾਸੀਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀ
ਠਾ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਬਿਚਾਰੈ॥ਜਉਸਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇਕਹਤਹਉਤਉ
ਕਿਉਮੁਰਗੀਮਾਰੈ॥੧॥ਮੁਲਾਂਕਹਹੁਨਿਆਉਖੁਦਾਈ॥ਤੇਰੇਮਨਕਾਭਰਮੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਆਦੇਹਬਿਨਾ
ਸੀਮਾਟੀਕਉਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹੁਹਲਾਲੁਕਿਆਕੀਆ॥੨॥ਕਿਆਉਜੂਪਾਕੁਕੀਆਮੁ
ਹੁਧੋਇਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਲਾਇਆ॥ਜਉਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹੁਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁ
ਨਹੀਸੂਝਿਆਤਿਸਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਿਸਤਤੇਚੂਕਾਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੪॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥

ਕਿਲਾਹ

॥ਸੁੰਨਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਾਕਰਅਧਪਤਿਆਦਿਸਮਾਈ॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆਲਾਗਿਰਹੇਸਰਨਾਈ॥੧॥ਲੇਹੁਆ
ਰਤੀਹੋਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਤਿਗੁਰਪੂਜਹੁਭਾਈ॥ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਾਰੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਤੁਤੇਲੁਨਾਮੁ
ਕੀਆਬਾਤੀਦੀਪਕੁਦੇਹਉਜਾਰਾ॥ਜੋਤਿਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰਾ॥੨॥ਪੰਚੇਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇਸੰਗੇ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਕਬੀਰਦਾਸਤੇਰੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨੀ॥੩॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਹੀਜਾਨੈਕੈਬੂਝਲਆਗੈਕਹੀਐ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਰਵਾਂਈਮੈਡਰੁਕੈਸੇਚਹੀ
ਐ॥੧॥ਬੇਧੀਅਲੇਗੋਪਾਲਗੋਸਾਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਰਬੇਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੈਹਾਟੁਮਾਨੈਪਾਟੁਮਾਨੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਮਾਨੈਬਾਸੈਨਾ
ਨਾਭੇਦੀਭਰਮਤੁਹੈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਸਭੋਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਹੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀ
ਚਾਰੀ॥੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰਖੋਤਮੁਤਾਚੀਅਬਿਗਤੁਬਾਣੀ॥ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥

॥੧॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਾਮੁਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿ
ਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੈਸਬਦੁਬਾਜੈ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਵਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇਸੁਖਲਾਗਿਲਾ॥ਸਰਬੇ
ਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟੁਚੰਦਨੁਭੈਇਲਾ॥੨॥ਤੁਮਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਨੁਭੈਇਲਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਰਤਨੁਲਾਲੁਨਾਮਾ
ਸਾਚਿਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ॥ਅਕੁਲਪੁਰਖਇਕੁਚਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇ
ਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ਤੈਮੈਕੀਆਸੁਮਾਲੂਮੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀ
ਠੁਲੁਦੇਉ॥੨॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰਮੁਬਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁ
ਲਹੈ॥ਅਮਰੁਹੋਇਸਦਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੩॥ ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਨਿਚੰਦਨੁ
ਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾਲਿਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕਲਿਭ
ਗਵਤਬੰਦਚਿਰਾਮੰ॥ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿਬਾਦੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥ਰਿਦੈਛੁ
ਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ॥ਨਿਸਿਜਾਗਸਿ ਭਗਤਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਪਗਨਾਚਸਿਚਿ
ਤੁਅਕਰਮੰ॥ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥
ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੫॥੧॥ ॥ਭਗਤਾਂਕੀਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੯॥

॥ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿ
ਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਨਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾ
ਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚੌਧਿਆਵੈ
॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੧॥ ੴ॥ ॥ਨਿਹਫਲੰਤਸਜਨਮਸ੍ਯਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਜੋਗਸਬਦੰ
ਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੇ
ਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਤਸਰਬਦੇਵਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਹ॥ਆਤਮੰਸ੍ਰੀਬਾ
ਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਵ॥ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈ ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੫॥
ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲ

ਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਅਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੰਤ
ਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸ੍ਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸ੍ਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕ
ਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਨੇਹਸਤ੍ਯਿੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥ੍ਯੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤ੍ਯੰ
ਤਮਾਇਆ॥ਅਤ੍ਯੰਤਆਸਾਆਥਿਤ੍ਯਭਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭ੍ਯ
ਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨਕ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ॥ਨਵੰਤ
ਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸ
ਰਣਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗ੍ਯੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰਭੀਰੰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾ
ਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖ੍ਯਆਵਧਹ॥ਅਹੋਜਸ੍ਯਰਖੇਣ
ਗੋਪਾਲਹ॥ਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦ੍ਯਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿ
ਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀ
ਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨ੍ਯਿੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾ
ਗਿਰਿਤਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ॥ਅ
ਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨ॥੯॥ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਿਸੰਤੰਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰ
ਧਰਮਲਖ੍ਯਿਣ॥ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹੰਅਲਪਬੁਧ੍ਯੰਰਚੰਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥ਜੌਬਨਬਹਿਕ੍ਰ
ਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰਸੋਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਾ॥ਇਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆਬ੍ਯਾਪਿਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨਏਨਮ
ਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰ॥ਭੋਗੰਤਰੋਗੰ॥ਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਨਾਸੁਮੂਚੰ॥ਰਾਜੰਤਮਾਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰ
ਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣ॥ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿ
ਆਨੰ॥ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਿਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰ॥ਬਸ੍ਯਿੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿਦਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਆਨੰ॥ਰਹੰਤਜਨਮੰ
ਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾ॥ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾਂ॥੧੩॥ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤ
ਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਾਤਹਨਹਚਿੰ
ਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰ
ਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਯਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਚਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅਨਿਤ੍ਯਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਭਰਮਮਾ
ਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧ੍ਯੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਇਆਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾ
ਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾ

ਜਨਮੰਤ ਮਰਣਹ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ॥ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿ
ਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰ
ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂ
ਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥ ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧ
ਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖਹ ਦਾਤਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ
ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੨੦॥ ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ
ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗ੍ਯ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾ
ਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥ ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚ
ਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧ੍ਯੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ ਆਰੋਗ੍ਯੰ ਮਹਾ ਰੋਗ੍ਯੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ
ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜ
ਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ
ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂ
ਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ
ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰ
ਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥ੍ਯਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾ
ਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧ੍ਯੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥
ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗ
ਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ
ਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰ
ਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ
ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧਿ੍ਯੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮ

ਰਤਪਾਲ ਲੇਕਨ ॥ ਸਰਬ ਬਤ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਰਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟੰ
ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰ
ਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਰਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ
ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੩੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸ
ਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖੰ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋ
ਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ
ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੪੦ ॥ ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬ
ਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥ ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ
ਮਲੰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥ ੪੨ ॥ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਹ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥ ੪੩ ॥ ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥ ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ
ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥ ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥ ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ॥ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥ ੪੪ ॥ ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ
॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ੪੫ ॥ ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮ੍ਯੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵ
ਣਹ ॥ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ੪੬ ॥ ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ ਬਿਖਯੰ
ਤ ਜੀਵੰ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ॥ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰੋਤਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬ
ਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਯਾ ॥ ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦ੍ਯਿ
ਖਾਦ੍ਯੰ ਅਸਾਜ੍ਯੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗ੍ਯਾਪ੍ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥ ੪੮ ॥ ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ
ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ ॥ ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ ਭ੍ਰ
ਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥ ਬੈਦ੍ਯੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ
ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥ ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ
ਕਰੋ ॥ ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥ ੫੦ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥

ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸ੍ਤਕਰਖ੍ਯ੍ਯਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸ੍ਤਕਾਯਾਰਖ੍ਯ੍ਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰਖ੍ਯ੍ਯਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖ੍ਯ੍ਯਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖ੍ਯ੍ਯਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖਤ੍ਰਜੋਤ੍ਯ੍ਯਿੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯਣਹ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਿਸ੍ਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ॥ਲਬ੍ਧ੍ਯ੍ਯੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ॥ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ॥ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨਵਹ॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰ॥ਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾ॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ॥ਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ॥ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖ੍ਯ੍ਯਣਕਠਿਨਹ॥ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੵੰਰੋਗਖੰਡਣਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੵੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ॥ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ॥ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਿਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰ॥ਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰਣਹ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ॥ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹ॥ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮਨਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ੍ਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਅੰ॥ਬੂਡੰਤਤਰੀਅੰਊਣੰਤਭਰੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰੰ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਰੰ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹ॥ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ॥੬੭॥

ਮਹਲਾ੫॥ਗਾਥਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖੵਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗ੍ਯ੍ਯਾਨਣੋ॥੧॥ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ॥ਗਛੇਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧੵਤੇ॥੨॥ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ॥ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੋਭਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ॥੩॥ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ॥ਲਬਧੵੰ

ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧ੍ਯ੍ਯ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ ਸੁੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ ਸਿਮਰਤਬ੍ਯ੍ਯ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯ੍ਯਾਵਣਹ ॥ ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥ ਬ੍ਯ੍ਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥ ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧ੍ਯ੍ਯੰ ॥ ਸਿਧ੍ਯ੍ਯੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬ੍ਯ੍ਯੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥ ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖ੍ਯ੍ਯਣਃ ॥੨੨॥ ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥੧॥

॥ ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ

ਝੂਲੰਤੁ

ਆਖਤਅਨੁਠਹਰਾਇਆ।ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤੁਧਿਆਇਆ।ਭੂਤਭਵਿਨੁਸੋਸਭੁਸਤਿਗੁਰੂਤਰਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਵਾਗਉਣੁਜੀ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ।ਹਰਿਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੬॥ਸੋਹੈਤਾਵਿਚਪਾਚਮੁਆਗਾਨਿਮੁਖਵਾਸਨਾ।ਸਖੀਸੋਰੈਕੀਠਹਿਰਤਨੁ
ਮੋਖਿਦੁਖੁਨਾਸਨਾ।ਬਾਸਤੁਸੰਗਿਗੁਰਪਾਲਸਗਲਸੁਖਰਾਸਿਨਹਿ।ਹਰਿਹਾਂਨ੍ਰਿਪਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਵਸਾਇਜਿਸੁਸਦਾਕਹਿ॥੭॥
ਪਗਟਿਅਰਾਵਣਿਜਨਪਤਿਸੇਵੀਤਾਲਾਜੀਆਤਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਾਤਿਤਿਗਹਿਪਰਾਦਰਬਾਰਿਛਿਦ੍ਰਕਤਛਾਰੀਆਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗ
ਲਕੁਲਤਾਰਈ।ਹਰਿਹਾਂਸੁਨਤੇਕਟੇਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ॥੮॥ਤ੍ਰਿਪੁਰਬਿਖੈਅਕਸੁਤਲੋਕਪਰਸੋਤਤੀ।ਦਾਦਿਸਚਮ
ਕੈਬੀਜੁਲਿਮੁਖਕਉਜੋਤੀ।ਖੋਜਤਫਿਰਉਬਿਦੇਸਿਧੀਉਕਤਪਾਈਐ।ਹਰਿਹਾਂਜੇਮਸਤਾਕੋਰੇਦੈਕਾਗੁਤਦਾਗਸਿਸਮਾਈਐ
॥੯॥ਤਿਠੇਸਭੇਖਾਵਨਤੀਤੁਪੁਜੇਤਿਆ।ਬੋਧਜੁਪੁਰਾਖਿਖਿਧਾਤੈਤਾਂਨੂਸੋਨਿਆ।ਵਸਦੀਸਖਨਅਪਾਰਅਨੂਪਰਾਸਦਾਸਖੁ
ਗਾ।ਹਰਿਹਾਂਨਾਨਕਸਮਲਜਾਪਿਨਾਇਐਗਸਦਾਸਸਗ॥੧੦॥ਨਾਕ੍ਰਿਤਰਿਤਮੁਠਿਤਮੁਸਾਜਨਾਰਾਠੀਐ।ਜਿਨਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪੂ
ਣਤਿਸੈਕਉਆਣੀਐ।ਬਹੁਧਨਫਿਰਤਉਦਾਸਭੂੰਦਾਜਲਕਾਰਣੈ।ਹਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਸਾਂਗੈਨਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਣੈ॥੧੧॥
ਮੀਤਕਰਤੁਅਨੂਪੁਸਰਿਮੁਨਜਾਨੀਐ।ਗਾਤਕਪੁਨੀਅਧਾਰਮੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ।ਠਿਤਤਿਚਿਤੁਸਮਾਇਤੋਰੈਵੈਰਗੁਧਨਾ।ਹਰਿਹਾਂ
ਠੰਚਲਠੇਰਗਤਿਆਰਿਤਪਾਵਤਿਸਨੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਊਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ।ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਰਾਜਿਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚ
ਲਾ।ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਨਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐ।ਹਰਿਹਾਂਸੋਈਜਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਨਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਨਬਿਹ
ਾਲਿਆ।ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਘਾਲਿਆ।ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ।ਹਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿਦਰ
ਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਟੀਐ॥੧੪॥ਪੰਕਜਫਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਫਿਆ।ਅੰਗਸੰਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ।ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀ
ਤੁਜਿਤੋਰੈਬਿਖਮਗਾਂਠਿ।ਨਾਨਕਇਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਸਾਂਠਿ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੈ।ਪੰਚਸਤਾਵ
ਹਿਦੂਤਕਵਨਬਿਧਿਮਾਰਣੈ।ਤੀਖਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭਧਿਆਈਐ।ਹਰਿਹਾਂਮਹਾਬਿਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿਨਨਿਖੁਟਈ।ਖਾਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ।ਨਾਨਕਸਦਾ
ਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਂਹਿਮਰਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ।ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਾ।ਜੀਅਕਰਨਿਜੈ
ਕਾਰੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ।ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਿ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨਹੀਸੇਵੀਐ।ਝੂਠੈਰੰਗਿਖੁ
ਆਰੁਕਹਾਂਲਗੁਖੇਵੀਐ।ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁਮਾਣਿਆ।ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿਦਰਗਹਿਜਾਣਿਆ॥੧੯॥
ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਬਿਕਾਰਘਨਾ।ਮਹਾਦ੍ਰੁਗੰਧਤਵਾਸੁਸਠਕਾਛਾਰੁਤਨਾ।ਫਿਰਤਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ।
ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁਰਾਖਈ।ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਂ
ਲਉਭਾਖਈ।ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੇਰੈਆਵਈ।ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਬ੍ਰਿਥਾਸਭੁਜਾਵਈ॥੨੧॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅ
ਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ।ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ।ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਹੀਪਾਵਣੇ।ਹਰਿਹਾਂਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ੍ਹਜਿਹਰਿਰੰਗੁਰਾਵਣੇ॥੨੨॥ਵੈਦਾਸੰਦਾਸੰਗੁਇਕਠਾਹੋਇਆ।ਅਉਖਧਆਏਰਾਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੋਇ

ਆ॥ਜੋਜੋਉਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਜਿਨਿਤੂੰਬੂਝੇਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਿਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥

ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕ੍ਯ੍ਯਿਹੁਹੋਤੀਸਾਟ॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚਿਰਹਿਆ
ਬੀਚੁਨਰਾਈਹੋਤ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਓਬੂਝਨੁਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਭਰਮ॥
ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮ॥੩॥ਮੂਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀਧੇਬਾਂਧੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰ
ਰਹੇਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਂਉਸਰਬ॥੫॥
॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀਐਬਿ
ਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੭॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਂਊਂਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲ
ਜਮਾਲ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰ॥ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਇਓਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋ
ਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜਪਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰ
ਬਸੂਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨ੍ਹ੍ਹਮਨਿ
ਨਾਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰਜਾਦਿ
ਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੋੁਬਿੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆ
ਪਨੇਉਨਿਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਰਰਾਤੀ
ਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤ॥ਲੈਫਾਹੇਉਠਿਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭਲਾਬੇੜ੍ਹਿਓਢਾ
ਕਪਲਾਸ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਿ॥੧੧॥ਕਬੀਰਬਾਂਸੁਬਡਾਈਬੂਡਿਆਇਉਮਤਡੂਬਹੁਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੈ
ਨਿਕਟੈਬਸੈਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ॥ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫ
ਲਿਅਪੁਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰੁਮੇਰੈਭਾਂਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੰਤ
ਨਕੀਝੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋ
ਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੋਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾ

੩੪

ਈਐਪਰਗਟੁਹੋਇਨਿਦਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥
॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁ
ਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਂਹਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕ
ਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰ
ਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮ॥
ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁ
ਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁ
ਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਾਂਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰ
ਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮ
ਰਨਾਹੋਇ॥੨੯॥ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰ॥ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰ॥੩੦॥
ਕਬੀਰਾਤੁਹੀਕਬੀਰੁਤੂਤੇਰੋਨਾਉਕਬੀਰੁ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰੀਰੁ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀਐਤੁਮਰੋਕਹਿ
ਓਨਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋ
ਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੩੩॥ਕਬੀਰਊਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿ॥ਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ॥੩੪॥
ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਰਾਫੂਟੇਛੇਂਕਹਜਾਰ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਿਰਿਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿ
ਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀਰੁਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਡ॥ਹੈਵਰਊਪਰਿਛਤ੍ਰਤ
ਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥
ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀ
ਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿਉਕਾਂਚੁਰੀਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ਕਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮਨਾਮਹੈਲੂ
ਟਿ॥ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿੰਗੇਛੂਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੈਘਰਿਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਂਚਉ
ਲਰਿਕਾਜਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਰਿਕਾਬੇਚਈਲਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁ
ਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਇ॥ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁੜੁਲੈਖਾਹਿ॥੪੪॥ਕਬੀਰਮੈਜਾ
ਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋਪੜਿਬੇਸਿਉਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾ
ਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆ
ਗਿ॥ਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਆਂਚਨਲਾਗ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੂਟਮਫੂਟ॥ਜੋਗੀਬਪੁੜਾ
ਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ਕਬੀਰਥੋਰੈਜਲਿਮਾਛੁਲੀਝੀਵਰਿਮੇਲਿਓਜਾਲੁ॥ਇਹਟੋਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਫਿਰਿਕਰਿਸ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਿਮਾਲਿ॥੪੯॥ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ॥ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ॥੫੦॥ਕ
ਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ
ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ॥ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾ
ਲੁ॥ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ॥ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ॥ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀ
ਰ॥੫੫॥ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ॥ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ
ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸ
ਏਂ ਭਾਇ॥ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ॥ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸ
ਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ॥੫੮॥ ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ॥ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ
ਦੇ ਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ॥ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੫੯॥ਕਬੀਰ
ਨਾ ਮੋੁਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੋੁਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ॥ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ॥੬੦॥ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮ
ਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ॥ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ॥੬੧॥ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆ
ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ॥੬੨॥ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ॥ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ॥੬੩॥ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ॥ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ॥੬੪॥
ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥੬੫॥ ਮਃ ੩॥ਨਾਨਕ ਮਹਿ
ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਾਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ॥ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾ
ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੬੬॥ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ॥੬੭॥ਕਬੀ
ਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ॥ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ॥੬੮॥ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ॥੬੯॥ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸ
ਭੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ॥੭੦॥ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ
ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ॥੭੧॥ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ॥ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ॥੭੨॥
ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ॥੭੩॥ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭ
ਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ॥ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ॥੭੪॥ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ॥
ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ॥੭੫॥ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ
ਕਿਆ ਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ॥੭੭॥ਕਬੀਰ

ਸੀਸੇ

ਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨ੍ਹਹੈਏਕਸੁਗੰਧ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਊਊਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥੭੮॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਂਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆ
ਜਾਇ॥ਏਕੁਜੁਸਾਧੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨ੍ਹਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ॥੭੯॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹਤਉਬਸਤੁ
ਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੮੦॥ਕਬੀਰਨਉਬਤਿਆਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲ
ਹੈਆਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥
॥੮੨॥ਕਬੀਰਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਕਬੀਰਰਮਈਆਕੰਠਿਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੮੩॥ਕਬੀਰਐ
ਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿਕੇਮਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਉਲਾਇ॥੮੪॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਇਹੁਤਨੁਦੇਵੈਫੂਕਿ॥ਅੰ
ਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਾਕੂਕਿ॥੮੫॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹਚੜੀਸੁਨੁਹੋਬੀਰਮਸਾਨ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹ
ਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨ॥੮੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੮੭॥
ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰੁ॥ਸੋਈਫਿਰਿਕੈਤੂਭਇਆਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਰੁ॥੮੮॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੇਨਿ
ਕਟਿਜੁਬੇਰਿ॥ਉਹਝੂਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੇਰਿ॥੮੯॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈਸਿਰਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਬਾਟ॥ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾ
ਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ॥੯੦॥ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰ॥ਮਤਿਬਸਿਪਰਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਬਾਰ॥੯੧॥
ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿ॥ਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੂਏਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾਰਿ॥੯੨॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁ
ਢੂੰਢਿਆਕਹੂੰਨਪਾਇਆਠਉਰੁ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਉਰ॥੯੩॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿਰਬਾ
ਹੁ॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੯੪॥ਕਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆਇ॥੯੫॥ਕਬੀਰਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸ
॥੯੬॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁ॥ਚਾਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੭॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬ
ਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ॥ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧਰਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੮॥ਕਬੀਰਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁ
ਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇਖਾਯਾਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੯੯॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥ਹੋਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇ
ਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਨਦੂਨਾਹੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੧॥ਕ
ਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਮਨਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਛੋਡੀਐਤਨੁਧਨੁ
ਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰਤੁਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਂਸਭਤਾਰ॥ਜੰਤੁ
ਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰ॥੧੦੪॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੂੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮ
ਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭਜਬਪੂਛੇਧਰਮਰਾਇ॥੧੦੬॥
ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧੁ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿ
ਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋ

ਈਰਖੈਨਾਸਿਗਿਆਨਦ੍ਰਿੜਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਉਸਾਗਰਪਾਰਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰਠਗੁਰਾਈਆਤਿਅਪਨੀਤਜਿਜਾਧਿਡਿਮਦੈਮਾਣਿ ॥ ਸੂਰੀਭੂ
ਪਰਿਖੇਤਨਾਗਿਰੈਤਰਠਡਨਾਰਿ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇ
ਗੋਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰਸੋਈਕੁਲਭਲੀਜਾਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹਕੁਲਦਾਸੁਨਊਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕੁਪਲਾਸੁ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀ
ਰਹੈਗਇਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧਜਾਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆਸੁਖਤੇਭਿਖ੍ਯ੍ਯਾਭਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਹਿ ॥੧੧੩॥ ਕਬੀਰਸਭੁ
ਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲੁਕੰਧਚਢਾਇ ॥ ਕੋਈਕਾਹੂਕੋਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ ॥੧੧੪॥ ਮਾਰਗਿਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕ
ਸਿਓਆਇ ॥ ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾਇ ॥੧੧੫॥ ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਘਰਿਲੇਆਯਾਮਾਲੁ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐ
ਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹਮਤਬੰਧਹੁਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿ
ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ ॥ ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾ
ਰਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ ॥ ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਉ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿ
ਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅਰੁਆਦਿ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿ
ਕੈਸੇਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿਜੈਸਾਤੈ
ਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਇ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਰੇ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਤਰਸਤਰਹੈਤਿਨਕੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ
॥੧੨੫॥ ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ ॥੧੨੬॥
ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਰਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੂਰ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿ
ਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ ॥ ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ
ਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾਰਿ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ ॥ ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿ
ਲਾਗੁ ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰਸਾ
ਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰਾਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਜਰਾਪਹੂੰ
ਚਿਓਆਇ ॥ ਲਾਗੀਮੰਦਿਰਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਇ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਦੂਸਰੁਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਿਲਾਗੇਆਂਬ ॥ ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀ
ਚਿਨਖਾਹੀਕਾਂਬ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ
॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀ
ਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ ॥ ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇ

ਤਾਲਾਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ॥ਦੀਸੈਚੰਚਲੁਬਹੁ
ਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰ॥ਜਿਨਿਇਹੁਜਮੂਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਿ
ਗਾਰ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰੁਕਸਤੂਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ॥ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ॥੧੪੨॥ਕ
ਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿਗਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕ
ਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ
॥ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧੪੫॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਂਚਾਰਿ॥ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁ
ਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥੧੪੬॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗ
ਵਾਨੁ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ॥ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਖੇ
ਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗ॥੧੪੯॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆ
ਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੫੦॥ਊਚਭਵਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇ
ਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰੁਮੇ
ਰੇਭਾਂਇ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਟ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰਜੈ
ਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਨਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੋੜਿ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀ
ਰਾਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਾਜਹਾਗਿਆਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈਜਹਾਝੂਠੁਤਹਪਾਪੁ॥ਜ
ਹਾਲੋਭੁਤਹਕਾਲੁਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ॥੧੫੬॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਤਜੀਤਕਿਆਭਇਆਜਉਮਾਨੁਤਜਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਮਾਨਮੁਨੀ
ਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿ
ਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਕਿਆਕਰੈਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੂਕ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਂਸੁਬ
ਜਾਈਐਫੂਕ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰਿ॥ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰ
ਨ੍ਰਿਪਨਾਰੀਕਿਉਨਿੰਦੀਐਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀਕਉਮਾਨੁ॥ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਥੂਨੀਪਾਈਥਿਤਿ
ਭਈਸਤਿਗੁਰਬੰਧੀਧੀਰ॥ਕਬੀਰਹੀਰਾਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰਤੀਰ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਹਾਟ॥ਜਬ
ਹੀਪਾਈਅਹਿਪਾਰਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤ॥ਅਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਹਰਿ
ਗਇਆਬਹੋਰੈਬਿਤ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪਾਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੫॥
ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਦੁਨੀ
ਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬ
ਹੁਲੋਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਆਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਭਲੀਮਧੁਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾ

ਦੇਸੁਖਰਾਜੁ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰ
ਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿ
ਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ
॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈ
ਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇਢਿ
ਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤ॥੧੭੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨ
ਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਸਾਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੭॥
॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਂਸਭਭੂਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂਲਿ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰ
ਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇ
ਹ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ॥੧੮੦॥ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾ
ਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀ
ਬਲਾਇ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢਹਿ
ਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੫॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾ
ਕੀਦਿਲਸਾਬਤਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰ
ਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾਂਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾ
ਲੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾ
ਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥
ਸੋਈਰਾਮਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕ
ਸਮਾਨਾਏਕੁ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਜਾਘਰਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੩॥ਕਬੀ
ਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਂਨ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆ
ਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ॥ਬਿਨੁ
ਸੰਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਚਿ
ਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਿ
ਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪੀਰ॥

॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੨੦੦॥
ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁ
ਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬ
ਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕ
ਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤ
ਦੇਖਉਤਤਤੂ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ॥੨੦੬॥
॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਘਾਣੀ
ਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆਇ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆ
ਜੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂੰਚੋਆਇ॥੨੦੯॥ਮਃ੫॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉ
ਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ॥੨੧੦॥ਮਃ੫॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸ
ਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੧॥ਮਃ੫॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥
ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨੧੨॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈ
ਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥੨੧੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸੰਮ੍ਹਾਲਿ॥ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥੨੧੪॥ਮਃ੫॥
ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨੧੫॥ਕਬੀਰਕੀਚੜਿਆਟਾਗਿ
ਰਿਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਥ॥ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੋਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾ
ਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕਰੈ॥ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਾਥਿਦੀਪੁਕੂਏਪਰੈ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ॥
ਤਾਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਸਵਾਰਿ॥ਕਾਰਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਥਘਨੀ
ਤਪਉਨੇਚਾਰਿ॥੨੧੯॥ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੇਚਿਤਿਨਹੋਇ॥
॥੨੨੦॥ਮਃ੩॥ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੨੧॥ਮਃ੫॥ਕਬੀ
ਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀ
ਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ॥ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇ
ਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ॥ਅੰਕਸੁਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥
॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁ
ਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈ
ਬਿਹਾਇ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਰੂਪੀਸਾ
ਧੁਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤ॥ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥

॥੨੩੦॥ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰੁਦਯਾਫਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ॥੨੩੧॥ਕਬੀ
ਰਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ॥੨੩੨॥ਕਬੀਰਏਕਘੜੀ
ਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੂੰਤੇਆਧਿ॥ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੇਸੋਲਾਭੁ॥੨੩੩॥ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ॥
ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਂਹਿ॥੨੩੪॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ॥ਸਭਰਸਖੇਲਉਪੀ
ਅਸਿਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੫॥ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇ
ਖਉਪੀਉ॥੨੩੬॥ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥
੨੩੭॥ਕਬੀਰਬਾਮਨੁਗੁਰੂਹੈਜਗਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿਮੂਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ॥੨੩੮॥ਹਰਿਹੈਖਾਂ
ਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨਜਾਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ॥੨੩੯॥ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀ
ਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤਹੋਇ॥੨੪੦॥ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀ
ਸਰਸਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਲਿਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੪੧॥ਢੂੰਢਤਡੋਲਹਿਅੰਧਗਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗ
ਤਹੁਭਗਵੰਤੁ॥੨੪੨॥ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸ॥ਤੇਨਰਦੋਜਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸ॥੨੪੩॥ਕਬੀਰ
ਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਧਰਮੁਕਰੁਨਾਹੀਤਕਰੁਬੈਰਾਗੁ॥ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨੁਕਰੈਤਾਕੋਬਡੋਅਭਾਗੁ॥੨੪੪॥

ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ਮਲਕੁਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁਦੇਖਾਲੇਆਇ॥ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਢੀਐਹਡਾਕੂਕੜਕਾਇ
॥ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾਇ॥ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ਵਾ
ਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁਮੁਹਾਇ॥੧॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂ
ਦੁਨੀਆਂਭਤਿ॥ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈਵੰਞਾਘਤਿ॥੨॥ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ॥ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀਤਾ
ਨਾਹੀਤਹੰਭੀਦਝਾਂਆਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੋੜੜੇਸੰਮਲਿਬੁਕੁਭਰੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਢੜਾਤਾਂਥੋੜਾਮਾਣੁਕਰੀ॥੪॥ਜੇਜਾ
ਣਾਲੜੁਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਂਗੰਢਿ॥ਤੈਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਸਭੁਜਗੁਡਿਠਾਹੰਢਿ॥੫॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਅਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿਖੁ
ਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੜੇਗਿਰੀਵਾਨਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਂਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁਕੀਆਂਤਿਨਾਨਮਾਰੇਘੁੰਮਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਜਾ
ਈਐਪੈਰਤਿਨਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਂਤਉਖਟਣਵੇਲਤਾਂਤੂਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਰਗਸਵਾਈਨੀਹਿਜਾਂਭਰਿਆਤਾਂਲਦਿਆ
॥੮॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੁਥੀਆਦਾੜੀਹੋਈਭੂਰ॥ਅਗਹੁਨੇੜਾਆਇਆਪਿਛਾਰਹਿਆਦੂਰਿ॥੯॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜਿਥੀਆਸਕਰਹੋਈ
ਵਿਸੁ॥ਸਾਂਈਬਾਝਹੁਆਪਣੇਵੇਦਣਕਹੀਐਕਿਸੁ॥੧੦॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਣੀਆਂਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀ
ਆਈਆਹੋਰਕਰੇਂਦੀਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਰਾਵਿਆਧਉਲੀਰਾਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾਂਈਸਿਉਪਿਰਹੜੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥
॥੧੨॥ਮ:੩॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮੁਨਲਗਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਏ
ਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਲੋਇਣਜਗੁਮੋਹਿਆਸੇਲੋਇਣਮੈਡਿਠੁ॥ਕਜਲਰੇਖਨਸਹਦਿ

ਆਪੇਖੀਸੁਇਥਾਇਨਾ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾਕੂਕੇਦਿਆਚਾਂਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤ॥ਜੋਸੈਤਾਨਿਵੰਞਾਇਆਸੇਕਿਤਫੇਰਹਿਚਿ
ਤ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਬਿਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਂਸਾਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥
॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋਇ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਿਹੋਇ॥੧੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿ
ਆਲਬੁਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰੁਝਤਿਲਘਾਈਐਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਣਿਕੰਡਾਮੋੜਹਿ
॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥੧੯॥ਫਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀਜੰਘੀਐਥਲਡੂਗਰਭਵਿਓਮ੍ਹਿ॥ਅਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾ
ਸੈਕੋਹਾਂਥੀਓਮਿ॥੨੦॥ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਂਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ॥੨੧॥ਫ
ਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆਂ॥ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਂ
ਕਿਕਰਿਬੀਜੈਜਟੁ॥ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚ
ਲਾਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪॥ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾ
ਹੀਨੇਹੁ॥੨੫॥ਫਰੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬॥ਫਰੀਦਾਸ
ਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਓਮਾਂਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਂਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ॥੨੭॥ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇ
ਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪ
ੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥
॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥੩੧॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤੁਅਗੰਮੁ ਕੰਤਕੀ॥
ਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹ॥੩੨॥ਨਾਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁ
ਦੀਗਈਕਥੂਰੀਗੰਧੁ॥੩੩॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਂਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥
॥੩੪॥ਫਰੀਦਾਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ॥ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾ
ਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਨੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾ
ਧਰੀਆਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾ
ਇਆਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂੰਆਂਹੋਕੇਰੇਕੰਮਿ॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋ
ਸਾਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐ
ਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀ
ਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈਗਏਸਿਞਾ
ਪਸਨਿਚੋਟਾਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗੜਾ॥੪੫॥
॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀ

ਆਜਿਨਕਾਈਮੇਖਾਵਾਗੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥
॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥ਕਮਾਦੈਅ
ਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇਕੋਇਲਿਆਹ॥ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀ
ਗੁੜੁਵਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਦਿਸੈਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥ਜੋਤਨਰਤੇਰ
ਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥ ਮਃ ੩ ॥ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਤੁਤਨਿਲੋਭੁਰਤੁਨ
ਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੋਭੁਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੋਈਸਰਵ
ਰੁਢੂਢਿਲਹੁਜਿਥਹੁਲਭੀਵਥੁ॥ਛਪੜਿਢੂਢੈਕਿਆਹੋਵੈਚਿਕੜਿਡੁਬੈਹਥੁ॥੫੩॥ਫਰੀਦਾਨੰਢੀਕੰਤੁਨਰਾਵਿਓਵਡੀਥੀਮੁਈ
ਆਸੁ॥ਧਨਕੂਕੇਂਦੀਗੋਰਮੇਂਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆਸੁ॥੫੪॥ਫਰੀਦਾਸਿਰੁਪਲਿਆਦਾੜੀਪਲੀਮੁਛਾਂਭੀਪਲੀਆਂ॥ਰੇਮਨਗਹਿਲੇਬਾਵਲੇ
ਮਾਣਹਿਕਿਆਰਲੀਆਂ॥੫੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਧੁਕਣੁਕੇਤੜਾਪਿਰਨੀਦੜੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹਲਧੇਗਾਣਵੇਗਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ॥
॥੫੬॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ॥ਮਿਟੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀਮਿਤੁ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾ
ਇਮਰਗਸਤਾਣੀਚਿਤਿਧਰਿ॥ਸਾਈਜਾਇਸਮ੍ਹਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਞਣਾ॥੫੮॥ਜਿਨ੍ਹੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣਤੇਕੰਮੜੇਵਿਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਰ
ਭਰਾਂਦਿ
ਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੫੯॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿ॥ਦਰਵੇਸਾਂਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਂਦੀਜੀ
ਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿਰਾਲੋਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇ
ਜਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆਰੀਤਾਂਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉ
ਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀਐ॥੬੩॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਹੰਝ॥ਚਿੰਜੂਬੋੜਨ੍ਹਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉ
ਡਰਿਕੋਧ੍ਰੈਪਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਲੋਕੁਨਜਾਣਦਾਹੰਸੁਨਕੋਧ੍ਰਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਂਪੰਖੀਆਂਜਿਨ੍ਹੀਵ
ਸਾਏਤਲ॥ਫਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਇਕਲ॥੬੬॥ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸਿ॥
ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਵਾਪਰੇਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥੬੭॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਕੈਘਰਿ
ਨਾਠੀਅਜੁ॥੬੮॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੂਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਜੋਸਜਣਭੁਇਭਾਰੁਥੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੯॥ਫਰੀਦਾਬੇ
ਨਿਵਾਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਭਲੀਰੀਤਿ॥ਕਬਹੀਚਲਿਨਆਇਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੭੦॥ਉਠੁਫਰੀਦਾਉਜੂਸਾਜਿਸੁਬਹਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰਿ॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥੭੧॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕੀਜੈਕਾਂਇ॥ਕੁੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾਈਐਬਾ
ਲਣਸੰਦੈਥਾਇ॥੭੨॥ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਡੇਮਾਪਿਆਜਿਨ੍ਹੀਤੂਜਣਿਓਹਿ॥ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਦਿਗਏਤੂੰਅਜੈਨਪਤੀਣੋਹਿ॥੭੩॥
ਫਰੀਦਾਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਰਿਟੋਏਟਿਬੇਲਾਹਿ॥ਅਗੈਮੂਲਿਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੭੪॥ ਮਃ ੫ ॥ਫਰੀਦਾਖਾਲਕੁਖਲਕਮਹਿ
ਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥੭੫॥ਫਰੀਦਾਜਿਦਿਹਿਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਚੁਖ॥
ਪਵਨਿਨਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਂਨਇਤੀਦੁਖ॥੭੬॥ਚਬਣਚਲਣਰਤੰਨਸੇਸੁਣੀਅਰਬਹਿਗਏ॥ਹੇੜੇਮੁਤੀਧਾਹਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥
॥੭੭॥ਫਰੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਨਿਨਹਢਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੮॥ਫਰੀਦਾਪੰਖਪਰਾਹੁਣੇ

ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥

ਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਿਵਜੀਸੁਬਹਸਿਉਚਲਣਕਾਕਰਿਸਾਜੁ॥੭੯॥ਫਰੀਦਾਰਾਤਿਕਥੂਰੀਵੰਡੀਐਸੁਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿੰ
ਨੈਣਨੀਦ੍ਰਾਵਲੇਤਿਨਾਮਿਲਣੁਕੁਆਉ॥੮੦॥ਫਰੀਦਾਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿ॥ਊਚੇਚੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂ
ਘਰਿਘਰਿਏਹਾਅਗਿ॥੮੧॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾ
ਗ॥੮੨॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨ੍ਹਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੮੩॥ਕੰਧੀ
ਵਹਣਨਢਾਹਿਤਉਕੀਦੁਖੁਦੇਵਣਾ॥ਜਿਪਹਰਿਖਰਜਾਇਵਹਣੁਤਿਦਾਉਗਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆਸੂ
ਲਾਂਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨੋਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇ
ਪਾਤਣਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਂਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾਂ॥ਧੁਖਾਂਜਿਉਮਾਂਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿੰਨਾਮਹੀ॥
॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖ
ਜੂਰੀਪਕੀਆਮਾਖਿਆਨਈਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀ
ਆਂਖੂੰਡਹਿਕਾਗ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਹੁ
ਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨ
ਤਿਦੂਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥
ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਂਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥੯੪॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿ
ਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ॥
॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੋਰਾਂ
ਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿ॥ਆਖੀਂਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿ
ਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾ॥ਅਗੈਦੋਜਕੁਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ॥ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇ
ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਦਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾ
ਕੇਲਕਰੇ॥ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝੁਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿਸਰੀਆਂ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤ
ਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆਂ॥੯੯॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ॥ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂਣੀ
ਬੰਨਿ॥ਮਲਕਲਮਉਤਜਾਂਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨ੍ਹਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਂਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁ
ਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ॥ਫਰੀਦਾਅਮਲਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ॥੧੦੦॥ਫਰੀਦਾਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ੍ਹਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿੰਨ੍ਹਾਵਾਸੁ॥ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਿ
ਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਂਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜ
ਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨ੍ਹੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮਃ੩॥ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀ
ਪਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨ੍ਹਾਵਡਿਆਈਆਧਨਿ

ਜੋਬਨਆਗਾਹਾਖਾਲੀਰਹਿਆਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁ
ਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿਆਅਗੈਠਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓਹਿ॥੧੦੭॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾ
ਵਾਂਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥

ਵਜਦੀ॥

॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ॥੧੧੦॥ਮਃ੫॥
ਫਰੀਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਿ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ॥੧੧੧॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀ
ਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੩॥ਢੂਢੇਦੀਏਸੁਹਾ
ਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੪॥ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹਣੋ॥
ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫॥ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈ
ਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆਉਟੁਟਿਨਥੀਵਹਿ
ਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤਿ॥੧੧੮॥
ਤਨੁਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂ
ਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾ
ਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾ
ਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਤਾਸੰਗੁ॥
ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆਸ
ਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆ
ਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਂਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥
॥੧੨੭॥ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇਆਪੁਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥
॥੧੨੮॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨਕੈਹੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯॥
॥ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਿਕਠਾਹਣੁਮੂਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

॥ਸਵਈਏਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ॥੫॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬ੍ਯਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿ
ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰਖ੍ਯਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿਉਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਅਨ
ਨਾਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰਾਵਾਰੁਕਉਨੁਹੈਕਰੈਬੀਚਾਰੁਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿ
ਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹ
ਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰਿ॥ਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆਪੁਨੋਭਾਵਨੁਕਰਿ॥ਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸਰੋਧਰਿ॥ਓਪਤਿਪਰਲੌਏਕੈਨਿਮ
ਖਤੁਘਰਿ॥ਆਨਨਾਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੋਨਿਰਮਰਿਕੋਟਿਪਰਾਛਤਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁ
ਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏ
ਕਥੇਂਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹਿਆਪਿਹੈਨਿਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਰੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਥਾਰੇਸਗਲਕੋਦਾਤਾਏਕੈਅ
ਲਖਮੁਰਾਰੇ॥ਆਪਹੀਧਾਰਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮ
ਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨੰਕੀਮਤਿਨਗ੍ਯਾਨੰ
ਧ੍ਯਾਨੰਊਚੇਤੇਊਚੌਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੰ॥ਮਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂਤਿਹੈਜਹਾਨੰਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਬਡੇਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋ
ਭੇਉ ਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਾਨੰ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆ
ਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਨੰ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖਵੰਤਆ
ਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤੁਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਂਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿ
ਮਿਲਾਸੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਧੰਨਿਜਨਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਹਰਿਭਯਉ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰ
ਹਿਓ॥੫॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤੇਸਤਿਭਣੀਐ॥ਦੂਸਰਆਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪਊਰਾਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈ
ਤਮਨਿਸਭਸੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਭਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਪਿਆਰੁ॥
ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਓਤਿਨ੍ਹਸਭਕੁਲਕੀਓਉਧਾਰੁ॥੬॥ਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸਚੇਪਹਿਧਰਿਓ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿ
ਵਾਸੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਓ॥ਸਚਿਸਿਰਜ੍ਯਿਉਸੰਸਾਰੁਆਪਿਆਭੁਲੁਨਭੁਲਉ॥ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪਵੈਅਮੁਲਉ॥
ਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੂਪਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁੜਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਏ॥੭॥ਕਵ
ਨੁਜੋਗੁਕਉਨੁਗ੍ਯਾਨੁਧ੍ਯਾਨੁਕਵਨਬਿਧਿਉਸ੍ਤਤਿਕਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿਤਿਰੁਕੀਮਨਪਰੀਐ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿ
ਸੇਖਗੁਣਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੂਰਿਸ੍ਰਬਰਹਿਓਸਮਾਏ॥ਜਿਹਕਾਟੀਸਿਲਕਦਯਾਲਪ੍ਰਭਿਸੇਇਜਨਲ
ਗੇਭਗਤੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦਾਮੁਕਤੇ॥੮॥ਪ੍ਰਭਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰ੍ਯਿਉਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾ॥
ਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇਨਜੇਹਲਗਿਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿ
ਇਹੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ਬਲਿਓਚਰਾਗੁ [illegible] ਪ੍ਰਗਟੁਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕੁ

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੯॥ ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸ
ਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾ
ਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉ
ਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀ
ਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥੧੦॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮ੍ਰਥ ਸਭੈ ਬਿ
ਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੁਦ੍ਰਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧੰਉ ॥ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿ
ਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥ ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥੧੧॥ ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰ
ਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥ ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ
ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥ ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥੧੨॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾ ਮੁਘਨਾ ॥ ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ਮਾਇ
ਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨਾ ॥ ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀ
ਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾ ॥ ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥੧੩॥ ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥ ਛਤ੍ਰ ਨ ਪਤ੍ਰ ਨ ਚਉਰ ਨ
ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਰਥ ਨ ਅਸ੍ਵ ਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਸੂਰ ਨ ਬੀਰ
ਨ ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
ਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥
ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੇ
ਲੇ ਪਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤ
ਨ ਜਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋ
ਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ
ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥
ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ਯ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸ
ਮਾਵਤ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥੧੬॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾ

ਸਿਨਮਾ

ਜਿਨਾ ਆਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸੂਕਰੀਅਉ ਚਰੁ ਭਰਿਓਹੋ ॥ ਦਤਾਇਸਿ ਪਾਇ ਮਤਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓਹੋ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓਹੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓਹੋ ॥੮॥੧੭॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥੧੮॥ ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥੧੯॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥

ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੬॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੯॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਣਾਸਨ ॥ ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥ ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ ਰਿਦਾ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖੵ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੵਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ ਤਨੌ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਇਅਓ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥ ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ

ਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁਜਾਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੂਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੭॥ਨਾਮੁਨਾਵਣੁਨਾਮੁਰਸਖਾਣੁਅਰੁਭੋਜਨੁਨਾਮਰਸੁਸਦਾਚਾਯ
ਮੁਖਿਮਿਸ੍ਟਬਾਣੀ॥ਧਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮੁਧਰੇਪਾਯਉਨਾਮਨਿਵਾ
ਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨਮੁਕਲੵੁਚਰੈਗੁਰੁਪਰਸੵਿਉਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਰਿਧਿਬ
ਸੈਬਾਂਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖਹੁਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇ
ਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚੁਕਰਮੁਕਲੵਜੋੜਿਕਰਧੵਾਇਅਉ॥ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਇ
ਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥੯॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰਣ ਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਯ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥਲਗਹਿਗੁਰ
ਅਮਰਪਯ॥ਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰੁਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣਤ
ਪਰਸਕਯਥਸ੍ਰਵਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉਜਿਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤ॥ਸਕਯਥੁ
ਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧॥੧੦॥ਤਿਨਰਦੁਖਨਹਭੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰ
ਸੋਕੁਨਹੁਹੁਐਤਿਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰ
ਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅ
ਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਜਿਹ॥੨॥੧੧॥ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਿਬਯਣਿਮੁ
ਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹੁਠਾਂਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈ
ਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂਇਕੁਲੋੜ
ਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਹਿ
ਜਾਣੀ॥ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲੵਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾ
ਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿ
ਆਨੁਲਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ॥ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾ
ਨਵਹਿਲਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਅਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕ
ਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ
॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ
॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ਜਿਹਸਿਖਹਸੰ
ਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰੵਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾ

ਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਿਮਪਾਪਸਗਲਹਿਤੁਹੂਆ॥੨॥੧੬॥ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਖਹ॥ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰ
ਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਹਤਾਰੈ॥ਨ
ਲਕਵਿਨਿਮਿਖਅਵਤਾਰੁਉਗ੍ਰਦਰਸਤਾਰੈਉਧਰੈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਸੇਵਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰੁਪਰਹਰਿਪਰੈ॥੩॥
॥੧੭॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕਉ॥ਸਰਬਚਿੰਤਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਹੁ
ਕਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥ਜਬਗੁਰੁਦੇਖੈਸੁਭਦਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖਕਾਰਣ
ਪੁਰਖਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ ਭਿਖੇਕੇ॥
ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵ
ਣੁਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀ
ਅਉ॥ਗੁਰੁਮਿਲਿਓਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈਸਹਜਰੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯॥ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠੇ
॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕੁਹਉਫਿਰਿਓਕਿਨੈਨਹੁਪਰਚਉਲਾਯਉ॥ਕਹਤਿਅਹਕਹ
ਤੀਸੁਣੀਰਹਤਕੋਖੁਸੀਨਆਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁਰੁਦਯਿਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿ
ਆਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਹੈਆਸਣਿਚੜਿਅਉ॥ਧ੍ਰੰਮਧਨਖੁਕਰਿਗਹਿ
ਓਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸਬਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਪਤੁਪੰ
ਚਦੂਤਬਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤਨਾਨ੍ਰਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਬਰਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯ੍ਯਭਣੈਤੈਦਲੁਜਿਤਉ
ਇਵਜੁਧੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥ਘਨਹਰਬੂੰਦਬਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਕਿਰਣਿਉਦਰੁ
ਸਾਗਰਕੋਗੰਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਧਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਬਿਜਨਭਲ੍ਯ੍ਯਉਨਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁਣ
ਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥ ਸਵਈਏਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ॥੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਧਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਾਰਿਦ੍ਰੁਨਚੰਪੈ
॥ਕਲ੍ਯ੍ਯਸਹਾਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੈ॥ਜੰਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿਆ॥ਇਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸਬਦਰਸੁਪਾਯਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਉਰਿਧਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤਤਸਮਤਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯ
ਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੧॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅਮਿਅਅਮਰਾਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭ
ਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉ
ਧਰਧਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੂੜ੍ਹਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆ
ਤਮੁਰੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ॥ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸ੍ਯ੍ਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਘਰਹਿਲਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯ੍ਯਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੩॥

॥ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ ਮਿਟਿਆ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸ
ਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਸ
ਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮ
ਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅ
ਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ
॥ ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ
ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥
ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਯਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪ
ਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭ
ਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕ
ਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਣੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥ ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ ਅਜੋਨੀਉ ਭਲ੍ਯ੍ਯੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹ
ਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਯ੍ਯ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ੍ਯ੍ਯ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਯ੍ਯ
ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਯ੍ਯ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥ ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ
ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ ਭਜੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਕਬਿ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ਜੁਗ
ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥ ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਇਹੁ
ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹ੍ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧਰਿਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾ
ਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣਿ ਆ
ਵੈ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ੍ਯ੍ਯ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕ
ਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਬਿਖ੍ਯ੍ਯਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨ
ਧਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ

ਹੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧॥੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾ
ਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡਕਾ
ਲਗੁਰਮਤਿਧ੍ਯਾਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥੨॥੧੫॥ਹਉਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰਿ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥ਫੁਨਿਮਨਬਚ
ਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰ॥ਨਲ੍ਯਕਵਿਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾ
ਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮ
ਪਰ॥੩॥੧੬॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯੋਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨ
ਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਥਕਥਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰੁ
ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਿਰਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸ॥ਸਭਬਿਧਿਮਾਨ੍ਯਿਉਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰ
ਸੰਨੁਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥੪॥੧੭॥ ਰਡ॥ ॥ਜਿਸਹਿਧਾਰ੍ਯਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁਅਰੁਪਵਣੁ
ਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿਨਰਸ
ਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਓਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸੁ॥ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥੫॥੧੮॥
ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ॥ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅਉ॥ਲੋ
ਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸ
ਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਤਿਨਕੇਗਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁਰਿਨਰਭਇਅ॥੨॥੬॥੧੯॥
ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵਿਦਿਜਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂ
ਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਅਨਨਪਰਿ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਹਘਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿ
ਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸੁਭਟੁਬੇਨਤਿਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥੩॥੭॥੨੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁ
ਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁਰੇਮਨ
ਮੇਰੇ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਬਦਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁਨਯਣਿਬਯਣਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲ੍ਯਕਹਿ॥
ਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣਤਰਣ
ਸਮ੍ਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤ
ਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾਹਤਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੯॥੨੨॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛ
ਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂਰਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਿਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁ

ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲੰਨਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉਦੁਖੁਦੂਰਿਬਰਖਨਕੋਸੁਗੁਰੂਮੁਖਿਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥੨੩॥
ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇਖਿਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰ੍ਯਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿ
ਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤੁਭਾਨਡਰ੍ਯਉ॥ਭਨਿਦਾਸਸੁਆਸਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰ੍ਯਉ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰ
ਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਉ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰ
ਆਜ॥ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜ॥ਸੋਦਾਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜ੍ਹਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾ
ਜ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥੮॥੧੨॥੨੫॥ਝੋਲਨਾ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀ
ਅਹੁ॥ਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ॥ਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗ੍ਯਾਨੀਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਿਧਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਧਰਹੁ
ਦ੍ਵਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ॥ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥
ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿ॥ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧ੍ਯਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈ
ਧਰਿ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹਮਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮਸਚਰੰਗਸਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਭਉਜ
ਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਰਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਹਰਿ॥ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁ
ਸਤਿਕਰਿ॥੨॥੧੪॥੨੭॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥ਉਦਧਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤੁਹਰਿਨਾਮਨਗ
ਹੀਰਮਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸਰਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪਰਸਮੈਲੁਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰੁਧ੍ਯਾਈਐ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸਦਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁਗ੍ਯਾਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ॥ਨਾਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਉਰਿਧਰ
ਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥੩॥੧੫॥੨੮॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ॥ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗੁ
ਰਮਿਲਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ॥ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ਦਾਸੁਬੇਨਤਿ
ਕਹੈਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿ
ਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ॥ਹਸ੍ਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਿਧਰੀਅੰ॥ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖ੍ਯਾਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿ
ਕਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਜੀਅਧਾਰਹੁ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ॥ਗੁਰੁਜਹਾਜੁਖੇਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰ
ਬਿਨੁਤਰਿਆਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿ
ਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ॥ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ॥ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀ
ਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥
ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਿ
ਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥੩੦॥ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾ

3

ਪੂਜਤਪਗਿਕਰੀਬਿਚਿਤ੍ਰਚਰਣੰ॥ਅਨੰਦੁਨਿਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿ॥ਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪ
ਵਿਤ੍ਰਗਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗ੍ਯਾਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰਛਹਿ
ਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿ ਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥੨੧॥ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲ
ਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਯਾ॥ਜਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤਿ॥ਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨ੍ਹਕ
ਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਰੁਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ॥ਅਵਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕ੍ਯਾ
ਦਿਬ੍ਯਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥੨੨॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾ
ਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁਜਨਕੈ॥ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਇਸ੍ਨਾਨੁ॥ਇਸ੍ਨਾਨੁਕਰਹਿਪ
ਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ॥ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰੰ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰ
ਨਾਥੁਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ
॥੪॥੨੩॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ॥ਤਿਨ੍ਹਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬ
ਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ॥ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮ
ਸੇਵੀਐਸਚਾ॥੫॥੨੪॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਕਵਲਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਿਸੋਭਕਹਤਮਾਜ
ਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ॥ਦੇਖਿਰੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ॥ਕਾਲਕ
ਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮ੍ਯ੍ਯੁਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁ
ਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੧॥੬॥੨੫॥ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾ
ਰਸਰਬਰਕਉਕਾਹਿਜੀਉ॥ਸੁਥਰਚਿਤਭਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮ
ਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਖੈਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨॥੭॥੨੬॥ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰਪੰ
ਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾ
ਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥੨੭॥ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿਛਲਨ
ਸਬਲਮਲਨਭਗ੍ਤਿਫਲਨਕਾਨ੍ਹਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀਉ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭ
ਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ॥ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂ
ਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਜੀਉ
॥੪॥੯॥੨੮॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਇਹੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰ
ਹੋਇਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡੁਧੋਹੁਹਉਮੈਕਾਫੰਧੁਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਰਤਿਜੀਉ॥

ਅਤਿਅਨੂਪੁ

।ਦੇਹਸੋਹੁਤ੍ਰਿਅਸਨੇਹੁਬਿਤਬਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰਿਮਤਿਜੀਉ।ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿ
ਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂਸੀਰੀਗੁਰੂਸੀਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ।੫॥੧੦॥੩੯॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸ
ਦਕਾ।ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਊਤੂਕਦਕਾ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਯਾਮਨਮਦਕਾ
ਚਵਰਾਸੀਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਹੂਕਉਤਦਕਾ।ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾ।੧॥
।੧੧॥੪੦॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ।ਆਪੇਹਸੈਆਪਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦੁਸੂਰੁਪਰਗਾਸਾ।ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਥਲੁਥੰਮਨੁ
ਆਪੇਕੀਆਘਟਿਘਟਿਬਾਸਾ।ਆਪੇਨਰੁਆਪੇਫੁਨਿਨਾਰੀਆਪੇਸਾਰਿਆਪਹੀਪਾਸਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿਚਾਰਹੁਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ।੨॥੧੨॥੪੧॥ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ।ਤੂਜਲਿਥਲਿਗਗਨਿਪ
ਯਾਲਿਪੂਰਿਰਹ੍ਯਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾ।ਮਾਨਹਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨਜਚਨਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਸਤਿਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨੁਖਚਨਾ।ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ।੩॥੧੩॥੪੨॥
ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੋਇਨਜਾਣੈ।ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਧਰਿਧ੍ਯਾਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਬੇਦੁਬਖਾਣੈ।ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨ
ਹੀਦੂਸਰੁਕੋਈ।ਭੰਜਨਘੜਣਸਮਥੁਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮਥੁਰਾਰਸਨਾਰਸੈ।ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁਚਿਤਹਬਸੈ।੧॥੪੩॥ਗੁਰੂਸਮਰਥੁਗਹਿਕਰੀਆਧ੍ਰੁਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿਸਮ੍ਹਾਰਨਕਉ।ਫੁਨਿਧ੍ਰੰਮਧੁਜਾ
ਫਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ।ਮਥੁਰਾਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਚੁਸੁਅਉਰਕਛੂਨਬਿਚਾਰਨਕਉ।ਹਰਿਨਾਮੁਬੋ
ਹਿਥੁਬਡੌਕਲਿਮੈਭਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ।੨॥੪੪॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗੁਸੁਰੰਗਰਤੇਜਸੁਗਾਵਤਹੈ।ਧ੍ਰ
ਮਪੰਥੁਧਰਿਓਧਰਨੀਧਰਆਪਿਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈ।ਮਥੁਰਾਭਨਿਭਾਗਭਲੇਉਨਕੇਮਨਇਛਤਹੀਫਲਪਾਵਤਹੈ।
ਰਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਤ੍ਰਾਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੂਚਿਤੁਲਾਵਤਹੈ।੩॥੪੫॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸੁਧਾਪਰਪੂਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗ
ਟਿਤਦਿਨਆਗਰੁ।ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਭਰੁਸਦਾਸਭਬਿਧਿਰਤਨਾਗਰੁ।ਸੰਤਮਰਾਲਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਤਿਨ
ਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗਰੁ।ਕਲਜੁਗਦੁਰਤਦੂਰਿਕਰਬੇਕਉਦਰਸਨੁਗੁਰੂਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ।੪॥੪੬॥ਜਾਕਉਮੁ
ਨਿਧ੍ਯਾਨੁਧਰੈਫਿਰਤਸਗਲਜੁਗਕਬਹੁਕਕੋਊਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ।ਬੇਦਬਾਣੀਸਹਿਤਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋਸਿ
ਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕਉ।ਜਾਕੌਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਾਸਕ
ਉ।ਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ।੫॥੪੭॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਧਿਆਨਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁੰਜਤਿਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇ।ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾਸੇ
।ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੇ।ਬਿਦ੍ਯਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪ੍ਯਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖ
ਤੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੈ।੬॥੪੮॥ਤਾਰ੍ਯਉਸੰਸਾਰੁਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥੁ।ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸ
ਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ।ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ।ਤਾ
ਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿਓਗੁਰਿਹਥੁ।੭॥੪੯॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਓਸੋਈ।ਅਪਨਸਰਸੁਕੀ

ਅਉਨ ਜਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁਆਪੁਆਪੁਹੀਉਪਾਯਉ॥ਸੁਰਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯਉਨਹੀਅੰਤੁ
ਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਚਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੧॥੫੦॥
ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ॥ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗ੍ਯਾਨਿਰਸਿ
ਰਸ੍ਯਉਹੀਅਉ॥ਗੁਰਿਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੨॥੫੧॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾ
ਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈ
ਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੩॥੫੨॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਨਰਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤ
ਤੁਝੈਤਿਨ੍ਹਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਯਉਜੁਖਿਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰਸਪਾਰਸਸਰਬਲ੍ਯਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੪॥੫੩॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿ
ਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ॥੫॥੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉ
ਜੀਆਰਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨ੍ਹਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰ
ਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥੫੫॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਯਉਨਿਸਿਬਾ
ਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦਕਬੀਰਤਿਲੋਚ
ਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜ੍ਯੋਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥੨॥੫੬॥ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰ ੫
ਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯੋਸਾਇਰੁਤਿਨਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥ਗੁਰਅ
ਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਸਕਲਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾ
ਈ॥੩॥੫੭॥ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਾਟਕੀਰਤਿਕੀਗੁ
ਰਰਾਮਦਾਸਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ॥੪॥੫੮॥ਮੋਹੁਮਲਿਬਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਕੇਸਪਛਾੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅ
ਪਮਾਨਸਿਉਝਾੜ੍ਯਉ॥ਜਨਮੁਕਾਲੁਕਰਜੋੜਿਹੁਕਮੁਜੋਹੋਇਸੁਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰੁਬੰਧਿਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ਸਿਰਿਆਤਪ
ਤੁਸਚੌਤਖਤੁਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁਤੁਬਲਿ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੂਅਟਲੁਰਾਜਿਅਭਗੁਦਲਿ॥੧॥੫੯॥ਤੂਸਤਿ
ਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਧੁਰਹਧੁਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀ
ਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਹ॥ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਣਜਰਾਜੰਮਿਹਿਆਰੋਅਹ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਥਿਰੁਥਪਿਓਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣ॥ਅਘ

ਅੰਤੁਕਥੈਨਸਕ੍ਯ੍ਯਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੨॥੬੦॥

ਸਵਈਏਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਰਮਤਿਮਲੁਨਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕਵਲਰਿਦਿਧਾਰੰ॥
ਗੁਰਅਰਜੁਨਗੁਣਸਹਜਿਬਿਚਾਰੰ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਘਰਿਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੀਆਸਾ॥ਤੈਜਨਮਤਗੁਰਮ
ਤਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਓ॥ਕਲ੍ਯ੍ਯਜੋੜਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓ॥ਭਗਤਿਜੋਗਕੌਜੈਤਵਾਰੁਹਰਿਜਨਕੁਉਪਾਯਉ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਪ
ਰਕਾਸਿਓਹਰਿਰਸਨਬਸਾਯਉ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਲਾਗਿਉਤਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਭਗਤਉਤਰਿਆਯਉ॥੧॥ਬਡਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਿਸਬਦੁਬਸਾਯਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਸੰਤੋਖਿਅਉਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜ੍ਹਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦਰਸਾਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਨਭਉਠਹਰਾਯਉ॥
॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗੁਆਲੀਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਚੁਨੀਵਸਾ
ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਲੀਣਾ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪਰੰਪਰੁਬੀਣਾ॥੩॥ਖੇਲੁਗੂੜ੍ਹਉਕੀਅਉਹਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਿ
ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਓਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਿਸਮਾਣਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਸੁਜਸੁਕਲ੍ਯ੍ਯਕਵੀਅਣਿਬਖਾਣਿਅਉ॥ਗੁ
ਰਿਨਾਨਕਿਅੰਗਦੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਗੁਰਿਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਰਾਮਦਾਸਅਰਜੁਨੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਪਾਰਸੁਪਰਸੁਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੪॥ਸਦ
ਜੀਵਣੁਅਰਜੁਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਭਉ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰੁਅਪਾਰੁਅਨੰਭਉ॥ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਣੁਸੀਤਲੁਸੁ
ਖਦਾਤਉ॥ਆਸੰਭਉਉਦਵਿਅਉਪੁਰਖੁਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਅਉ॥ਧਨੁਧੰ
ਨੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਮਿਲਾਇਅਉ॥੫॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗਤਿਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਪਾਯਉਬਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰੁਸਹਤਾ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਪੀਰਨਿਵਾਰਨੁਕਲ੍ਯ੍ਯਸਹਾਰੁਤੋਹਿਜਸੁਬਕਤਾ॥ਕੁਲਿਸੋਢੀ
ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜੁਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥ਧ੍ਰੰਮਧੀਰੁਗੁਰਮਤਿਗਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦਸਾਰੁਹਰਿਸਮਉਦਾ
ਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾਉਨਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁ
ਸਰਬਮੈਸਹਜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਅਉ॥੭॥ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖਮਹਿ
ਅਲਖੁਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗਤਿਗਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚਾਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਯਉ॥
ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣੁਅਜਰੁਜਰਿਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸਮਾਇਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨ
ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗੁਨਿਜੁਪਾਇਯਉ॥੮॥ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੂਰਸਬਦਿਹਉਮੈਨਿ
ਵਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਪੰਚਾਹਰੁਨਿਦਲਿਅਉਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉਸਤਿਗੁਰੁਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ॥
॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸੁਦੀਪਾਇਅਉ॥੯॥ ਸੋਰਠੇ॥ ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੈਨ
ਹੀ॥ਨੇਜਾਨਾਮਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ॥੧॥੧੦॥ਭਵਜਲੁਸਾਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ॥ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰ
ਹੇਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗੁਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ॥੨॥੧੧॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਅਉ॥ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾਮੁਬਾਰੰਤ

ਰਿਪੁਰੀਪੜੀ॥੨॥੧੨॥ਜੋਤਿਰੂਪਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਯਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਭਯਉਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ॥ਅੰਗਦਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤੁਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿ
ਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣ॥ਮੂਰਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣ॥੧॥ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿ
ਓਉਰਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਪਰਤਖਿਲਿਖ੍ਯ੍ਯਉਅਛਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ॥ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅਮੰਡਲਿਛਾਯਉ॥ਪਾਰਸੁਪ
ਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤੁਸਨਮੁਖਰਹਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜੁਨੁਗੁਰੂ
ਸਗਲਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ॥੨॥ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰਯਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮਸਿਉ॥ਪਰਮਅਤੀ
ਤੁਪਰਮੇਸੁਰਕੈਰੰਗਿਰੰਗ੍ਯ੍ਯੌਬਾਸਨਾਤੇਬਾਹਰਿਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ॥ਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗ੍ਯ੍ਯੌਬਿਨੁਭਗਵੰਤਰਸੁਨਾਹੀ
ਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ॥ਮਥੁਰਾਕੋਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗਤਿਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ॥੩॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇ
ਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ॥ਫੁਨਿਬੇਦਬਿਰੰਚਿਬਿਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡ੍ਯ੍ਯਿਉਏਕਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਜਨ
ਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਯਾਲੁਹੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ॥ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਾਹਿਧਰੀ॥੪॥
ਜਗਅਉਰੁਨਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ॥ਤਿਨਕੇਦੁਖਕੋਟਿਕਦੂਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨ੍ਹ੍ਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਪੀਅਉ॥ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਚੂਕਹਿਰੇਮਨਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਵਾਸੁਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਤੇਬਹੁਧਾਯਉ॥ਕਲਿਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਬੂਡ
ਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਿਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯਉ॥ਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ॥ਜਪ੍ਯ੍ਯਉਜਿਨ੍ਹ੍ਹਅਰ
ਜੁਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਿਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰਭਨਆਯਉ॥੬॥ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭਏਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨੁ॥ਬਸਹਿਸੰਤਜਿ
ਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁ॥ਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਬਚਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉਭਯਉਤਿਹ
ਸਮਸਰਿਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਹਿਓਭਰਿ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਕਛੁਭੇਦੁਨਹੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਰਤਖ੍ਯ੍ਯਹਰਿ॥
॥੭॥੧੯॥ਅਜੈਗੰਗਜਲੁਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸਭਨਾਵੈ॥ਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿਗਾਵੈ॥ਅਜੈ
ਚਵਰੁਸਿਰਿਢੁਲੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਲੀਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਆਪਿਪਰਮੇਸਰਿਦੀਅਉ॥ਮਿਲਿਨਾਨਕਅੰਗਦ
ਅਮਰਗੁਰਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਹਰਿਪਹਿਗਯਉ॥ਹਰਿਬੰਸਜਗਤਿਜਸੁਸੰਚਰ੍ਯ੍ਯਉਸੁਕਵਣੁਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮੁਯਉ॥੧॥ਦੇਵਪੁ
ਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪਰਮੇਸ੍ਵਰਭਾਯਉ॥ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਣੁਦੀਅਉਸਿਰੀਗੁਰੁਤਹਬੈਠਾਯਉ॥ਰਹਸੁਕੀਅਉਸੁਰਦੇ
ਵਤੋਹਿਜਸੁਜਯਜਯਜੰਪਹਿ॥ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿਨ੍ਹ੍ਹਭੀਤਰਿਕੰਪਹਿ॥ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨ੍ਹ੍ਹਨਰਹੁਕੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾ
ਸੁਜਿਨ੍ਹ੍ਹਪਾਇਯਉ॥ਛਤ੍ਰੁਸਿੰਘਾਸਨੁਪਿਰਥਮੀਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੨॥੨੧॥

ਸਵਈਆਕਾਜੁਮਲਾ ੧੪੨ ॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹਿਰੀਗੰਭੀਰੀ॥ਸ

ਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿਲਗਾਗਿੜਵੜੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠੁਮੈਮੁੰਧਨਗ
ਰਬੁਥਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰੁ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਞਾਣਿਕੈਤਾਂਕੀਚੈਵਾਪਾਰੁ॥ਦੋਹੀਦਿਚੈ
ਦੁਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾਂਕੂੰਜੈਕਾਰੁ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣਮਿਲਨਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰੁ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਹਸਣੁਸਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਨੇਹੁਨ
ਕੀਚਈਜਿਦਿਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰ
ਨਕਲ॥ਤਾਹੂਖਰੇਸੁਜਾਣਵੰਞਾਏਨੀਕਪਰੀ॥੩॥ਝੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨਿਲਖੇਸਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆਲਾਇ
ਬੇੜੇਡੁਬਣਿਨਾਹਿਭਉ॥੪॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੈਸੀਹੋਈ॥ਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈ॥ਭਾਈਬੰਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆ
ਕਾਰਣਿਦੀਨੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਹੈਹੈਕਰਿਕੈਓਹਿਕਰੇਨਿ॥ਗਲਾਪਿਟਨਿਸਿਰੁਖੋਹੇਨਿ॥ਨਾਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥੬॥ਰੇਮਨਡੀਗਿਨਡੋਲੀਐਸੀਧੈਮਾਰਗਿਧਾਉ॥ਪਾਛੈਬਾਘੁਡਰਾਵਣੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ਸਹਸੈਜੀ
ਅਰਾਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅਵਰੁਨਢੰਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ਬਾਘੁਮਰੈਮਨੁਮਾਰੀਐਜਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬਹੁੜਿਨਮਰਣਾਹੋਇ॥ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਲਿ॥੮॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈ
ਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇ
ਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿੰਜੁਭਰੀਗੰਧੀਆਇ॥ਸਰ
ਵਰੁਹੰਸਿਨਜਾਣਿਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਰੰਗਿ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਫਲੁਕਿਆਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ਪੈ
ਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਾਂਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵੇਖਣੁਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹੋਰੁਹਉਮੈਆਵ
ਉਜਾਉ॥੧੧॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣਨਾਹੀਤਾਣੁ॥ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮ
ਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥
॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵ
ਸੀ॥ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕ
ਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸ
ਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜੋਬਿਨੁਗੁਣ
ਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੧੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈ
ਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥੧੬॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥

ਗਲੋਂਖੜੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਜਨੁਬੂਝੈਕੋਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੭॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲ
ਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਸਮਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥
ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈ
ਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆ
ਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੪॥
ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹ
ਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੨੫॥ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀਤਾ
ਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆਰਾਧਿਆਆਇਆਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀਏਕਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮ॥੨੬॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਜਹਰੁਕਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥੨੭॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਿਫਤੀਦਾਘਰੁ॥੨੮॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉ
ਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁੜਿਈਰੰਨੀਧੰਮੀ॥ਸਤੀਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਿਕੂੜੀ ਕੰਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋਦੇਵੈਨਾਹੀਖਟੇਦੰਮਸਹੰ
ਮੀ॥੨੯॥ਪਬਰਤੂੰਹਰੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਿ॥ਕੈਦੋਖੜੈਸੜਿਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈਆਦੇਹੁਰੀਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾ
ਣਾਪਾਣੀਨਾਲਹਾਂਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗੁ॥ਜਿਤੁਡਿਠੈਤਨੁਪਰਫੁੜੈਚੜੈਚਵਗਣਿਵੰਨੁ॥੩੦॥ਰਜਿਨਕੋਈਜੀਵਿਆਪਹੁਚਿ
ਨਚਲਿਆਕੋਇ॥ਗਿਆਨੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਕਿਸਨੋਆਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਹੀਲੈਜਾਇ॥੩੧॥ਦੋਸੁਨਦੇਅਹੁਰਾਇਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਂਬੁਢਾਹੋਵੈ॥ਗਲਾਂਕਰੇਘਣੇਰੀ
ਆਤਾਅੰਨੇਪਵਣਾਖਾਤੀਟੋਵੈ॥੩੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਕੈਲੀਘਾਤੁਕੰਞਕਾਅਣਚਾਰੀਕਾਧਾਨੁ॥ਫਿਟਕਫਿਟਕਾਕੋੜੁਬਦੀਆਸ
ਦਾਸਦਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਮੁ॥ਸਭਬੁਧੀਜਾਲੀਅਹਿਇਕੁਰਹੈਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੩੩॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੂਰੇਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੂਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੈਪੂਰੇਮਾਂਹਿਸਮਾਂਹੀ॥੧॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਅਹਿ
ਜਿਨਕੈਮਨਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਨਕੇਦਿਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ॥੨॥ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੀਖਕੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾ
ਪਾਏਕੋਇ॥੩॥ਹੋਵਾਂਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਨਵਾਂਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਆਅਪਨੇਚਜਵੀਚਾਰ॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾ
ਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥੪॥ਮਾਥੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਲਿਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾ
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਇ॥੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ॥ਧੰਧਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿ॥ਜਿਨਾਵੇਲਿ
ਨਤੂੰਬੜੀਮਾਇਆਠਗੇਠਗਿ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿਲਹੀਵਗਿਸਗਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਛੁਟੀਐਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੬॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਦਰੁਬੀਭਾਪਰਹਰਿਆਹਿ॥੭॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿ

ਤੂ ਤਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਉ ਦੇਖਾ ਤਉ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿ

ਦਸਵੈਆ

ਖੁਆਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥
ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਗਇਆਬਿਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸ
ਦਾਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਵੈਰੁਰਚ
ਇਦਾਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿ
ਖੁਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰਣਿਭਰਮਦੇਫਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੂਤਜਿਉਪਿਤਾਨਾਮੁਤਿਸੁ
ਜਾਣੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿ
ਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨੩॥ਨਾਮਿਲਗੇਸੇਊਬਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੀਆਇ
ਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੨੪॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਤਾਂਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿੰਦ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਗੁਰਸ
ਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲੈਨਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਹਰਿਨਾਮਿਲਗੇਵਾਪਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦਿਸਿਞਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰੁ॥ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵਈਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈਨਿਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥੨੬॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਵਰਨਠਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਵਸੈ
ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥
॥੨੭॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਇਹੁਮੋਹਮਾਇਆਸਭੁਪਸਰਿਆਨਾਲਿਚਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰ॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮੁਬਿਚਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁ
ਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥੨੮॥ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉ
ਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂੰਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿ
ਖਕਟਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨੯॥ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਭੈ
ਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤਨਲਭੰਨਿ॥ਨਾਨਕਲਾਲੁਅ
ਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੰਨਿ॥੩੦॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾਪੈਨਣਾਸੋ
ਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥ਇਹੁਮਨੁਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਦੋਹਾਗਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈ
ਆਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿਖਿਆਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੩੧॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈ
ਜਨੁਸਿਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿਗੁਤੇਭਾਇਦੂਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉ
ਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥੩੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਉਅਤਿਵਡਊਚਾਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇਸਉਲੋ
ਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਸੰਜਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਭਵੈਸਭਕੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਆਇ

ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਮਾਵਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥

(ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ: ਕਰਣ)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩੮॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥ ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ਜੀਵਦਿਆ ਮੋਮਿ ਮੈ ਰਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿ
ਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ
ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ
ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁ
ਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰ
ਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ
ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈ
ਆ ਕਾਈਆ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ
ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥
ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ
॥੫੨॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤ
ਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ
ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸ
ਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ
ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ
ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ
ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾ
ਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾ
ਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ
ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥ ਭੇਵਿ ਚਿਲਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿ

ਰਵਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਕੋਨਉਕਚੇਨਹੋਇ॥ਭ੍ਰਮਨਦੁਖੁਤਿਸੁ
ਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸੇ
ਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਹਰਿਵੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆ
ਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੬੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰਿਆਹੋਇ॥੬੨॥ਵਡ
ਲਈਐਕਿਸੁ॥ਨਾਉਲਈਐਪਰਮੇਸਰੈਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥੬੩॥ਹਰਟਭੀਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਬੋ
ਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈਕਿਆਉਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਹਰਿਰੰਗੁਕੀਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥
ਹੈਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਫਿਕਾਬੋਲਣਾਬੁਝਿਨਸਕਾਕਾਰ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤੁਝੈਧਿਆ
ਹਣ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੀਚਾਰ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਂਆਪੇ
ਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁ॥੬੪॥ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੀਜੋਗੁਨਮੈਲੇਵੇਸਿ॥ਨਾ
ਈਐਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿ॥੬੫॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਭੇ
ਖਦੁਆਰੁ॥੬੬॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਵਰਤੈਖਸਮਕਾਮਤਿਭਵੀਫਿਰਹਿਚਲਚਿਤ॥ਮਨਮੁਖਸਉ
ਮਿਤ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਾਇਚਿਤੁ॥ਜੰਮਣਮਰਣਕਾਮੂਲੁਕਟੀਐ
ਭੁਲਿਆਆਪਿਸਮਝਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕ

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਸਚੁ
ਖਉਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ

ਸਤਿ

ਦਾਉਸਤਤਿਤੁਲਿਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਣੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵ
ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੂਹੈਜਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਮਨਿਆਨੰਦੁ
ਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਤਨਭੰਗੁ॥੩॥ਮੂੰਪਿਰ
ਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਡਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਮਿਲੈ
ਮੂੰਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿ
ਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੁਮੂੰਸਜਣੁਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ॥
ਉਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ॥੫॥
ਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾ

ਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਂਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ
ਹੋਇਲਾਇ॥੬॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤੀਐ॥ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇ
ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹਰੇ॥ਜਾਸਹੁਦੇਖਨਿਆਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥੮॥
ਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀ
ਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥੧੦॥ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ਕਬਹੂਨਹੋਵੈਭੰਗੁਨਾ
ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰੀਵਿਹੂਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਿਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁ
ਸਾਈਭਗਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੧੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿ
ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਤਿਨਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖ
ਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੧੫॥ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੜੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਦਰਿ
ਹੇਤਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿ
ਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧੬॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾ
ਮੋਹੁਵਧਾਇ॥ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦ
ਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖੁ
ਅਰਾਧੇਹੁਕਮੈਸਮੈਸਮਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤੁਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਿਹੁਕਮੈ
ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਊਪਰਿਤਿਨਾਹੁਕਮੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿ
ਵਰਤੁਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਪੂਜਾਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਰਹੁਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁ
ਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਿਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯
ਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸ
ਪਰਮਬੀਚਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਹਉਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੋਪ੍ਰਭੁਸ
ਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇਆਇ॥੨੦॥ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ
ਹਿਰਦੈਰਖਾਂਸਮਾਲਿ॥੨੧॥ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥
ਗਇਆਨਿਰਮਲਨਾਇਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਰਹਿਗੁਣਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਆਇ॥੨੨॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਘਰੈਕੂੜਿਕਰੈਆ
ਮਰਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜਿ
ਦਰਗਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨੩॥ਸਭਨਾਰਾਗਾਂਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਰਾਗੁਨਾਦੁਸ

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗਣੈ ਨਾ ਦੈ ਬਾਗਮਾਈ ਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ
ਭੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰ
ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ
ਸਿਞਾਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ
ਜਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਜੰ
ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤ
ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾ
ਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ
ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ
॥੨੭॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ
ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆ
ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿ
ਰਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ
ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥
ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈ
ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ ਜਾਂ ਮੂ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ
ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ ਲਗਾ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾ
ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ
ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾ
ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵ
ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁ

...ਲਦੀਨਾ॥੧੨॥ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥
...ਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਫਬ॥੧੪॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਮ੍ਰਥ
...ਨਕਾਸੋਸਿਮਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਦੂਜੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਇਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈ ਭਾਵੀਂਨਾ
...॥ਤਿਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸਉਦਾਕਰਨਿਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰ॥
...ਭੂਲੀਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧ੍ਯਾਰ॥੧੮॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸ
ਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਿ॥੧੯॥ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿਨਥੁੜੀਂਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਸਬਦੁ
...ਖਰਚਿਧਨੁ ...ਲੁ॥੨੦॥ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇਜੇਲਹਾਂਘਿੰਨਾਸਾਵੀਤੋਲਿ॥ਤੰਨਿਜੜਾਂਈਆਪਣੈਲਹਾਂਸੁ
...ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਿਸਾਹਾਂਦੈਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐਸਭਨਾਂਦਾਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥
॥ਮ:੧॥੬੮॥ਮ:੩॥੩੦॥ ਮ:੪॥ ੨੨॥ ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੫੩॥
...ਲਾ ੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿਵਸਤੂਪਈਓਸਤ
...ਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਏਹਵ
...ਤਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ॥ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੫
...ਨਾਹੀਮੈਨਜੋਗੁਕੀਤੋਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਕੋਗੁਣੁਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓਈ॥ਤਰਸੁਪਇਆ
...ਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਂਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥੧॥੧੫੫॥
...ਮ:੯॥ ਭੁਲ + ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓ
...ਕਹੁਨਾਨਕ ... ਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨਾ॥੧॥ਬਿਖਿਆਨਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿ
...ਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀਗਇਓਲੀਓਜਰਾਤਨੁਜੀਤਿ॥ਕਹੁ
...ਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਭਇਓਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੂਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨ
...ਸੰਪਤਿਜਿਹਕਉਜਿਨਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨਾ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨੁ॥੫॥
...ਹੈਨਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤਉਕਉਦੀਓਤਾਂਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀ
...ਹੈਉਰਝਤਨਦੀਨ॥੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾ
...ਦਾਤਾਮਨਾਨਹਿਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਪਾਈ
...ਭਜਿਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓ
...ਰਿਧਾਹਟਿਮੈਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁ
...ਭਿਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਿਕੰਚਨਲੋਹਸ
ਤਾਨਿਤਿਜਾਨ॥੧੪॥ਹਰਖਸੋਗਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਮਾਨ॥

॥੧੫॥ਭੈਕਾਹੂਕਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨਿ॥੧੬॥

ਓਭੇਖਬੈਰਾਗ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਨਰਮਾਥੈਭਾਗ॥੧੭॥ਜਿਹਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀਸਭਤੇ

ਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸ॥੧੮॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਉਮੈਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨਰੁਇਹ

ਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਨਿਸਦਿਨਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮ॥੨੦॥ਜਿਹਬਾਗੁਨ

ਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੇਧਾਮ॥੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾ

ਧਾਰ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥

ਮੈਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾਨਕਕੋਊਨਾਰਾਇਣਜਿਹਚੀਤ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈ

ਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜ

੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹ॥੨੭॥ਮਾਇ

ਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨਿ॥੨੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਨਿਸਿਦਿਨ[illegible]ਭਜੈਰੂਪਰਾ

ਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੨੯॥ਏਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰਸੁਆਨਨਾਨਕਮ

ਕਛੂਆਉਰਅਉਰੈਤੇਅਉਰੈਹੋਈ॥ਚਿਤਵਤਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰਥ[illegible]

ਧਰੈ॥[illegible]ਮਾਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤ[illegible]ਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨ॥੩੨॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਫਧਿਰਹਿਓ

ਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥੩੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮੁਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨ

ਮਫੰਧ॥੩੪॥ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥

ਤਫਿਰਿਓਅਨਿਕਜਨਮਕੋਤ੍ਰਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵਹਿਬਾਸ॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈ

ਦੁਰਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨ॥੩੭॥ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਿਫੁਨਿਤੀਨਿਅ

ਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹਿਆਨ॥੩੮॥ਕਰਣੋਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੰਧ॥ਨਾਨਕਸਮਿਓਰਮਿਗਇਓ

ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਰਮਿਰਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ॥ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਤਨਾਹਿਨਭੀਤ॥

ਖਕਉਕੀਓਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੪੧॥ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨ

ਬਿਧਿਹਰਿਭਜੈਇਕਮਨਹੋਇਇਕਚਿਤਿ॥੪੨॥ਜਗਤਭੇਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨ

ਕਾਮ॥੪੩॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੈਜਿਉਜਾਨੁ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥

ਜੈਸੇਛਿਨਮੈਮੀਤ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗੁਜੀਤ॥੪੫॥ਜਿਹਘਟਿਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋ

ਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੪੬॥ਜਿਹਕੈਹੀਐਪ੍ਰਗਟਰਾਮਸਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਲੀਨ॥੪੭॥ਨਿਜਕਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤਮੈਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖੋਮਨਮਾਹਿ

ਝੂਠੌਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤ॥ਕਹਿਨਾਨਕਥਿਰੁਨਾਰਹੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤ॥੪੯॥ਰਾਮੁਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇਓ

ਤਿਤਾਤਾਕੀਚੀਐਜੇਅਨਹੋਨੀਹੋਇ॥ਏਤਾਮਾਰਗੁਮੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕਥਿਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੫੦॥

ਨਾਨਕਤਰਿਵਰੁਨਗਾਇਏਛਡਿਗਮਗਣਜੰਜਾਲੁ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ਬਾਲਟੂਟਿਬਿੰਧ

ਬਰਿਟਾਰਿਗਜਾਜਿਉਤਿਸਤਾਇ॥੫੩॥ਨਾਮਨਮਉਮੈਗਤੋਜਾਕੀਸਮਨਹੀਕੋਇ॥ਜਿਨ

॥੫੪॥ਸੰਗਸਖਾਨਕਤਜਿਗਏਕੋਉਨਨਿਬਹਿਓਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਪਤਿਮੈਟੇ

ਓਟਏਕਰਘੁਨਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਜਗਤਮੈਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤ੍ਰ॥੫੬॥ ਮ:੧੦

ਉਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥਮੈਤੁਮਹੀਤਿਸਤਾਇ॥੫੭॥ ਮ:੧॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੨੧੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਸਨਾਮੇਹਨਾ ਲਖਲਖਰਾਅਵਤਾਰੀਆਲਖਰਾਹੀਲਖਵੇਸਾ॥ਲਖਲਖਖਓਖੇਜਤੀਸ

ਲਖਨਾਥੰਨਾਥ॥ਲਖਲਖਓਖੇਆਸਨਗੁਰਹੋਏਰਹਰਾਸਿ॥ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇ

ਲੀਐਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਸੇਖਾ॥ਕਿਸੇਸਾਂਤਿਨਆਈਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ

ਆਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਵੀਚਾਰ॥ਸਿਰਿਨਾਥਾਂਕੇਏਕਨਾਥੁਸਤਿ

ਰਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੧॥ਇਸੁਕਲੀਉਪੰਜਕੀਤੀਓਕਿਉਕਰਿਰਖਾਂਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾਤਾਆ

ਤੁਘਾਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾਂਤਆਖੀਐਬੈਠਾਸਥੁਰੁਘਾਤਿ॥ਉਠਿਜਾਈ

ਆਖੀਐਛਰਦਾਕਰੈਕੁਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲੀਨਸੇਵਲੀਜਿਥੈਕਢਾਂਵਤਿ

ਨਕਾਰਹਿਆਵਾਰਿਵਗਜਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਹੂਣੀਕਿਆਕਰੈਖਾਧਾਲੋੜੈ

ਆਕਾਰਾਉਛਲੈਕੈਵਿਚਿਰਖਹੁਕਜਿ॥ਸਾਹਿਬਕੇਦਰਿਹਛਪੁਣੀਐ

ਰਿਵਜਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥

ਆਬਖਾਕਏਨਾਜਾਤਿਬੁਲਮੀਓਮਾਤਿਪੈਦੇਪੰਜਿਹੋਲਿਹਦਾਰਖਥਾਕੁਖੁ

ਤਾਰਿਉਤੈਪੰਖਨੁਪਾਨੀਪਉਣੁਨਜਾਈ॥ਸੋਕਿਸੁਨੇਵਡੁਆਖੀਐਕਿ

ਜਾਈ॥ਪੁਛਿਦਾਰਬੇਦਐਲੇਖੈਅੰਤੁਨਪਾਈ॥ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਂਪੁਛੀਆ

ਟੁਕਉਹਕਉ॥ਸਾਇਗਸਭਢੰਢੋਲਿਆਬੋਹਸੁਦਿਲਦਰੀਆਉਨਦੀ

ਭਵਨੁਵਜਿਆਕਉਤ੍ਰਸਿਠਖਾਇ॥ਸਪਤਪਤਾਲਦੇਖਿਆਆਸਮਾਨੀ

॥੧॥ਵੀਰਸਲਾਮਾਲੇਖੁਬਰਾਖੁਦਾਈਸਚੁਤੰਉਦਰਗਹਕਿਤੁਵਿਸੇਖੁਜੇ

ਬਿਨੁਬਾਧਾਦੁਖਸਤਾਇ॥੨॥ਖਾਲਿਕਕੁੰਸਭਨੁਗੋਰਸਿਮਾਣੀਅੰਦਗੀਕੁ

ਨਾ॥ਦਰਗਸਗੁਰਜਾਛਡਵੀਆਖੀਨੋਰਥਿਕਮਾਨਾ॥ਸਾਂਗਾਂਸਿਪਰਆਤਸੀ

ਜਿਉਬੇਪੀਰ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਐਸਚਨਾਮੁਕਲਿਪੀਰ॥੨॥ਸਿਖਸਿ

ਆਖਹੁਸਰਪਰੁਰਮਪਹੁਸੋਪਰੁਕੀਨਗੋਰ॥ਪਟੇਖਉਰੁਕਾਰਿਗਏਦੂਜਾਅਣਠੰਢੇਦੇਰ॥ਕਾਈਸ
ਨਾਨਕਗਲਾਕੂੜੀਆਸਚਾਇਕੁਖੁਦਾਇ॥੪॥ਗੁਨਾਉ[illegible]ਨਿਚਲਾਇਆਜੇਤੇਕੀਏਖਿਕਾਰ॥ਗੁਨਾਉ
ਪੁੰਧਵੀਪਿਛੈਮਿਹਿਜੰਦਾਰੁ॥ਅਗੈਸਾਗਰੁਅਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰੰਪਾਰਿ॥ਕਉਣੁਏਮਾਰਤਿਸੀਸਠ
ਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਤੇਵੈਮਾਰਿ॥੫॥ਤਸਮੇਨਰਢੇਅਉਗਣੀਐਧਖੋਰਆਂਪਿਆਰੁ॥ਕੰਨੀਕੋਪੁਪੀੜੇ
ਲਸਿਰਿਸਚੁਵਿਸਾਰਣਹਾਰ॥ਕੋਪਰਉਤੇਢਾਢਤੀਜਾਣਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਤਿਸਾਰਖਿਲਸਕਈ
ਆਨਿਨਾਨਕਸੋਈਸਾਰੁ॥੬॥ਜਿਉਤਿਲਤਾਵਣਿਪੀੜੀਆਹਿਪਿਵੈਤੈਦੂਰਜਾਹਿ॥ਕਾਗ
ਏਹਾਲੋਹੇਵਾਗੀਤਾਈਆਂਭਖੈਤੈਵਿਲਲਾਇ॥ਸੰਨੀਪਕੜਿਚਲਾਈਐਅਹਰਣਿਸਿਰਿਦੀਦਾਇ
ਲੂਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੭॥ਪੈਰੀਕੰਡੇਸਾਰਦੇਸਿਰਤਪੈਆਕਾ
ਸਿ॥ਖੰਮਨਾਲਿਲਗਾਈਐਕੋਇਨਆਵੈਪਾਸਿ॥ਕ੍ਰੀਠਿਰਿਲਾਇਵਿਛੋੜੀਐਤੌਖਕਰੇ
ਵਾਇ॥੮॥ਭਠੀਅੰਦਰਿਪਾਈਆਮਿਲੀਅਗਨਿਸਬਾਇ॥ਬਾਬੂਰੇਤੁਭਖਾਈਆਂਦਿਤੈ
ਤੜਕੈਤੰਗਖਿਲਲਾਇ॥ਆਪਿਬਖਸੇਨਾਨਕਾਕਿਸੇਨੇਕਹੀਐਜਾਇ॥੯॥ਇਖਾਜਿ
ਪੀਣਪਹਿਨਣਅਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਅਨਬਉਤੇਖਾਮੰਗੀਐਜੋਨਿਕੀਤਾਵਾ
ਕਪੁਕਾਸੰਦਰਿਖੜੀਚਖਿਚਖਿਸੁਆਦਖਿਕਾਰ॥ਕੰਨਦੇਨਿਉਗਾਹਿਆਅਨਵੂ
ਆਗਾਇੰਦ੍ਰੀਸਭੁਜਗੁਮੋਹਿਆਬਧਾਜਮਦੁਆਰਿ॥ਗਣਿਕਰਿਵਿਪਹਿਸੁਟਿ
ਨਸੇਟਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੧੦॥ਸਤਿਰਿਵਿਰਿਰੇਤੀਐਤੀਗਜਿਦੇਕਲਬੂ
ਘੋੜੇਵਾਗੀਫੁਲਾਈਐਅਜਗਰੁਜੀਨੁਸਤਾਇ॥ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਢਿਗੀ
ਝੇਵਹਿਤਿਨਿਮਾਰਣਹਾਰ॥ਘਰਿਘਰਿਵੈਰੀਨਾਨਕਾਸਚੋਸੁਗਤਿਅਪਾਰ॥੧੧
ਸਭੁਜਗੁਤਿਸਕਾਭਖੁਹੈਨਿਰਚਾਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਕੜਿਚਲਾਇਆ
ਨਿਤੁਮਾਰਿ॥੧੨॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪੋਨਾਬਈਆਰਿਨਾਵੀਰੁ॥ਸਤੁਨਾਲ
ਪਰਤਖਦਾ॥ਤਪੈਕਤਾਆਹਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧੪॥ਧਰਮ
ਸਰਬਣਖਗਸਿਪਰਸਚੁਨਿਦਾਨਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਮਨਿਚਰਗਾਹਿ
ਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਕਿਸਨੁਕਿਸੰਦਾਬਪੁੜਾਜਿਤੁਕਿਮਿਲਾਏਅਉਤਾਰ॥ਸਿਉ
ਝੂਰਿਮਰਾਮਹੁਸਚਾਬਖਸੰਦੁ॥੧੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਣੁਸਾਧਿਨਿਰਾਲਮੁਰਹੈ॥ਪੰਚਤਤਕਾਨਿਰਤਿਗਹੈ॥ਖੇੜਿਨਿਚਾਰੂ
ਜਮੁਸੁਗਤਿਬਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੧॥ਜਾਬੋਲੈ

ਦੇਨਾਮਹੈ॥ਇਨਬਿਧਿਕੀਜੈਮੁਨੀਸੇਵਾ॥ਤਾਕਉਬੰਧਨਿਸਗਛੋਡੇਵਾ॥ਜਿਤਬਾਬੇਨੂਦੇਨਲਖਣਾ॥
ਤਾਮਸਿਤਿਸਨਾਲੇਭੁਨਿਵਾਰੈ॥ਪੰਚਅਗਨਿਘਟਕੀਤਰਿਜਸੋ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗੜੀਰਹਤ੍ਰਥਿ
ਇ॥ਸਾਧਨੀਵਜੇਥਾਂਪੈਰੇ॥ਜਮੁਜਗਾਤਿਨਾਲਗੈਤੋਗ॥ਤਰਿਬਿਨੁਮੰਤ੍ਰਨਜਪੀਐਤੋਗ॥ਉਤਮ
ਹਉਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੩॥ਪੰਚੋਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜਿਤਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕੋਟਕੁ
ਰਥਮਹਿਰਾਖੈਰੋਤਾ॥ਸਿਰਧਿਆਨਗਗਨਿਸਰਿਕਰੈ॥ਜਾਏਇੜਿਬੀਣਿਮਜਨੁਕਰੈ॥ਸਤ
ਨਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੂਰਬਿਚੜ੍ਹੈਪਸਚਮਿਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਠੀਮਿਲਾਵੈ
ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥ਨਉਖੰਡਦੇਖੇਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਜੋਗਕੇ
ਤਿਕਰਿਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਪਾਇਸਨੁਸਮਾਇਣੁਸਧੁ॥ਜੁਗਤਿਜਤਨੁਕਰਿਸਨਜਿਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤਿ
ਪਾਣੀਏਨਾਮੁ॥ਇਨਬਿਧਿਜਪੀਇਕੇਵਲਰਾਮੁ॥ਗੋਰਖਿਬੋਗਛਿਲੀਆਜੈਮਖਣਾ॥ਨਾ
ਹੁਕਮਾਣਿਮਿਲਾਵੈਮਨੁ॥ਪੰਚਮਹਿਹੋਵੈਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚਕਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸੋਈਕਰਤਾਸੋ
ਜਾਣਿ॥ਵੀਪੈਨਵਾਰਿਹਾਧਾਰਿਆਣਿ॥ਸਤਸਤਾਈਨਰਉਦਨਚਾਰਿ॥ਤਾਕੈਆਗੈਖੜ੍ਹੇ
ਸਾ॥ਤਾਕੈਆਗੈਕਢਹਿਖੜ੍ਹੇਅਟੀਸਾ॥ਊਹੀਨਦਰਿਸਗਾਫੀਰੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀ
ਸੁ॥ਰੁਖਬਿਰਖਕਰਿਬੰਧਾਵਾਸਾ॥ਅਹਿਨਿਸਗਹਿਬੋਜੋਗਅਭਿਆਸਾ॥ਪਰਸੈਅੰਗਨ
ਛਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੇਮਨਸੋਂਭੂਝੇ॥ਅਗਮੁਦ
ਪਾਵੈਗੰਠਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਤੈਸੈਸਠਿ॥ਜਿਨਿਧਨਮੈਲੁਮਨੈਕੀਖੋਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਅਠਿਸਠਿਰਾਹਿ॥ਤਾਕੇਬਜਰਜਗੜੇਇਪਾਟ॥ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟ॥ਐ
ਦੀਖਸਹਜਿਧਰਿਆਇਆ॥ਅਠਦਸਗੰਠੀਖੋਲੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀ
ਨੁਕਹੈ॥ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਦਿਸਪਰੇ॥ਪਛਮਤੇਜੋਤਦ੍ਰਹੈਸੁਮੇਰਿ॥ਆਵੈਪਰਦ
ਉਲਾਸਨੁ॥ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਆਸਨੁ॥ਜਿਨਹਿਹਿਰਦੈਤਨੈਮਾਲਪਰੋਈ॥ਨਾਨਕੁ
ਨਦੇਵਕਾਲਵਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਮਨਾਵੈਸਉਨੁ॥ਅਤਮੁਰਾਪੂਰਾਕਉਨੁ॥
ਬੈਸੰਤਰੁਪਾਣੀਪਉਣੁ॥ਗਗਨਕਮੰਡਲਗਉਜਿਨਹਿਚੋਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋ
ਨਿਜਤੈਰੁਪੰਛੈ॥ਸਿਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿਸਾਦਿਸਾਇਆਲਦਾਇਆਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜੇਧ
॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸੀਰਾਗਕੇਗੁਰਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੩॥ਰੰਙਲਰਾਇਨਜਾਣੈਤਮਾਸੈ
ਠਗੋਰਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਧੁਨਿਆਸਾਨਾਗਿਤਢਾਏ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਕੀਜੈਕਥਾ॥ਏਤਾਹੈਸਤਿ
ਤਾ॥੧੪॥ਅਉਸਗਨਦੀ

ਦਾਸੇਧੀਰੈਸਰੈ॥ਕਮਲੁਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਨਾ॥ਇਉਨਿਵਰੈਆਵਾਗਉਨਾ॥ਮਨਪਉਨੈਕ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੋਧਿ॥ਆਪਨੈਵਸਿਕਰਿਰਾਖੈਦੂਤ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤ॥੧੫॥ਗਗਨੰਤ
ਨਿਸਿਰੋਗੀਗੁੜੀਲਾਵੈ॥ਪਰਚਉਏਤਫੇਰਿਧਰਿਆਵੈ॥ਇਨਾਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈ
ਗੁ॥ਸਿਜਾਮਿਰਤੈਨਬਿਨਸੈਸੂਤੁ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਈਅਵਧੂਤੁ॥੧੬॥ਜਿਨਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਾਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਏਸਾ॥ਜਤੀਸਤੀਭਵਕੀਖਰਸੀਸੋਨਾਮੋਹਤ
ਗੁਣਗੁਣਉਮੈਹਿੰਤਾਧਾਰੀ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਬਾਇਆਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨ
ਕਸਿਮਰਤੈਸੀਸਾਨੁ॥੧੭॥ਸਾਮਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਿਨਰਸੁਰਗਤੇਜਾਂਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹੈ
ਭ੍ਰਮਾਂਹਿ॥ਸੁਰਗਸਿਰਤਤਨਿਮੋਹਿਆਸਪਤਲੋਕਪਾਤਾਲਾ॥ਕਾਸੀਬੋਏਕੁੰਠਲੋਗਮੈ
ਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੈਨ
ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਜਪੁਤਪੁਸਨਾਨਜਿਧਿਆਨਾ॥ਸੁਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤਿਦਰੁਦਾਤਾਘਟਿਘਟਿ
ਗੁਰਗਰਿਆਨਪਦਾਰਥੁਤਰਿਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਕਜਾਨਾ॥ਮਿਥਿਆਲੋਕਭਏਮਨੁਸੂਨਾ
ਸਰੋਵਰੁਨਾਏਸੁਮੁਕਤਾਨਾਉਸੁਨਿਕਸਾਸਿਨਿਕਾਲਾ॥ਨਾਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗਰਭਅਗਨਿਧ
॥੧੯॥ਤ੍ਰਿਭਵਨਮੈਧੂਹੈਅਮਰੁਪਦੁਹੀਰਾ॥ਅਲਖਧਾਰਿਆਸਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਖੋ
ਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਬੰਧਨਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜਿਤੁਬਾਆਨਰਸਸੁਆਦਬਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਸ
ਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈ॥ਉਲਟੀਪਵਨਟਿਸਿਪੀਗਿਰੈ॥ਸਿਧਾਕਮਲੁਪ੍ਰਗਨਾਤਿਤਪ
ਮਨਪਵਨਲੋਕਉਸਬਾਦਿਦੇਖੈਬੰਧਾ॥ਨਾਨਕਏਉਦੂਟੈਜਮਕਾਫੰਧਾ॥੨੧॥ਸੋਅਬਿਨਾਸ
ਚਾਧਾ॥ਪਰਘਰਜਾਏਨਹੁਨਾਨਕਥਾ॥ਜਿਤਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਗੀਜਾਗੀਸਤਿਗੁਰਅਉਧੂਤ॥੨੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾ॥ਜਾਗਤਅਵਸ
ਆਮਾਨਕਮੋਤੀ॥ਅਮਰਪੁਰਿਹੰਤਾਕੈਨਿਮਾਲਪਰੋਤੀ॥ਰਿਗੁਬਿਜੋਗੁਸੋਗੁਪਰਜਾਨੈ
ਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਲਾ॥੨੩॥ਆਨੈਕੇਧ
ਪਟਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲੀਧਾਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀਸੋਂ
ਵੈ॥ਸਿਵਸਕਤੀਕੇਕਰਮਕਰੈ॥ਅਜਰੁਵਸਤੁਅਗੋਚਰੁਜਰੈ॥ ਜੋਕਿਨਾਮੁਮੈ
॥੨੫॥ ਰਤਨਮਾਲਾਸੁਪ੍ਰਉਤਾਸੁਨੀਤਾਗਿਰੈਥਕਾ ਜੋਜਿਨਿਚਾਰੈਤਰਾਖੈ
ਬੇਲੇਰ ਇਵਿਕਾਵਨਾ

ਤਾਕੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਸਿਵਨਾਭ

ਵਰਸਤਰਗਾਹਤਨਾਕਾਰਾਜਾਆਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕੁਹੈ॥ਤਦਾਵਲਾਇਤਰਾਅਰਾਜੇਕੀਤੇ॥

ਨੇਦਿਨਿਤਿਨਿਰਾਣਤਿਵਿਰਿਜਾਪਾਪਟਣੁਪਾਰਿਕਾਬੰਦਰੁਹੈ॥ਤਦਾਜਾਇਉਤਰਤਾਹੈ॥ਜੋਸਿਖ

ਹਿਵਸਦਾਹੈ॥ਤਹਾਸਤਰਾਜੇਸੋ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਕੇਵਰਹਿਇਕੁਰਾਜੁਹੋਆਹੈ॥ਸਿਵਨਾਭਿਰਾਜੇਕੀ

ਤਰਗਾਹਤਨਾਅਬਰਾਜਾਆਇਆਵਉਨਿਹੈ॥ਰਾਜੇਰਾਣੀਸਿਖਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਪੋ

ਹੈ॥ਸੰਗਤਿਜੁੜਤੀਹੈਕੀਰਤਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ਰਸੋਈਬੀਸਮਣਲੂਣੁਹੋਰੇਜੁਲਗਤਾਹੈ॥ਨੇਕਾਪਟਣੁਬੀ

ਲਾਟਾੜਿਆਕੇਬੇਗਾਪੂਰਬੀਜਾਪੁਰਤੇਕੋਸਅਸੀਹੈ॥ਅੋਰੰਗਾਪੇਠਹੈ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਹੈ॥ਗੋਬਾਟ

ਸਿਖਸੰਗਤਿਬਹੁਤੁਹੈ॥ਅਰੁਲਾਟਾੜਿਆਕੇਪਰਤੇਕਜਲੀਬਣੁਕੋਸਅਸੀਹੈ॥ਤਿਰੀਆਰਾਜੁਹੈ

ਗਤਿਲਾਟਾੜਿਆਕੇਜੁੜਦੀਹੈ॥ਓਥੈਗੁਰੂਸਿਧਨਾਲਿਗੋਸਟਿਕਰਿਕੈਪੂਜਾਖਿੰਚਲੀਤੀਹੈਸੁ॥

ਆਇਕੈਪੈਰੀਆਇਪਏਹੈਨਿ॥ਉਸਥਾਉਕਾਨਾਉਕਜਲੀਬਨੁੜਿਆਰਾਜੁਹੈ॥ਤਹਾਬੀਸੰਗਤਿਹੈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਬਰੰਗਨ॥ਸੰਗਿਅਲਾਪ

ਕਰਹੀ॥ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀ॥ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ॥ਪੁੰਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ

ਉਰਉਨੀਪਾਛਉਨਾਰੀ॥ਪੰਚਅਤਰਖਾਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਾਲਅਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ

ਪੁਨੀਕੰਾਤਿ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ॥੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਆ

ਹਿ॥ਗੋਂਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧੰਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ॥

ਨਾਰੂਅਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ॥ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨੰਦਗਾ

ਨਟਮ...ਏ॥੨॥ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤਾ॥ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇ

ਲਾ...ਵਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਧੂਰਸੁਹਾਈ॥ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਕਾਰਜਾ॥ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆ

ਪਛੁ॥ਹਿੰਡੂਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਇਬਿਨੋਦਾ॥ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰ

ਵਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ॥ਕਾਮੋਦੀ

ਵੈਂਹ॥ ॥ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ॥ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ਗਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕ

ਸਰਮੀਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਰੀ

ਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂ

ਨਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਅੰਗੀ॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉ

ਗੋਂਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨਿਆਸਾਗਾਵਹਿਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥

ਗਸਿਉ ਪੰਚਰਉਠੀਨੀ॥੧॥ਵੈਰਾਧਰਗਜਪਰਕੇਟਰਾ।ਜਵਲੀਪਰਨਟਅਉਜਲਪਾ

ਆਮੋਖਰਾਗਪ੍ਰਤਨਕੇਨਾਮਾ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸਾ।ਸਭੈਪੁ

॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ।

੧ ਸਿਰਸਾਹੀਕਜਲੁ

੧ ਬੋਲੁ। ੨ ਢੁਇਸਿਰਸਾਹੀਗੂੰਦੁਕਿਕਰਕਾ। ੧ ਇਕਰਤੀਲਾਜਵਰਦੁ।

ਬਿਜੇਸਾਰਕਾਪਾਣੀ। ਤਾਂਬੇਕਾਕੋਂਤਰਾ। ਸੀਮੁਕੀਲਕੜੀ। ਢੂਰਕਾਕਜਲੁ।

ਦਿਨਵੀਤਘਸਾਵਣੀ।

ਸੋ ॥ ਕਮਲੁ ਉਲਟੈ ਪਵਣੈ ਪਉਣੁ ॥ ਇਉ ਨਿਵਰੈ ਆਵਾਗਉਣੁ ॥ ਮਨ ਪਉਣੈ ਕਾ
ਪਾ ॥ ਆਪਨੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਦੂਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤ ॥੧੫॥ ਗਗਨੰਤਰਿ
ਮੁਰੀਆ ਵੋ ਪਰਚਉ ਏਤੁ ਢੰਗਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਜੁਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ਥਾਨ
ਕਰਤੈ ਨਾ ਬਿਨਸੈ ਸੂਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤੁ ॥੧੬॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਗੁ
ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਮੁਨਿ ਏਸਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਭਵ ਕੀ ਖਰ ਸੀਸ ਤਾ ਮੋਤਿ ਲੋਇ
ਟਕ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਮੁਨਿ ਏਸਾ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਮੈ ਅੰਤੁ ਪਾਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤੈ ਰਾਗ ਆ
ਤੀਨਿ ਨਾਮੁ ॥੧੭॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨਿ ਨਰ ਕਸੁਰ ਗਾਤੇ ਜਾਣਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੈ ਰਾਗ ਆ
ਮੁਰ ਗਮਿ ਰਤਨਿ ਮੋਤੀਆ ਸਪਤ ਲੋਕ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਸੀ ਵੋ ਇਕੁ ਠਲੋ ਗਸੈ
ਸਾਚੀ ਸਕੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਰਗਟੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਰਸ ਨੁ ਪਾਇਸੀ ਆ ਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਸੈਨ
ਤਸੋ ਰੰਗ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਨ ਜਿਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸੋ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਰਸੁ ਦਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਤਸੋ ਰੰਗ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਨਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਕ ਭਏ ਮਨੁ ਮੂਰਾ
ਤਰਿਆ ਨਪਦਾਰਥੁ ਭਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਕ ਭਏ ਮਨੁ ਮੂਰਾ
ਤਰਿਆ ਨ ਪਦਾਰਥੁ ਭਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਨਉ ਸੁਨਿ ਦਾਤਾ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਪ
ਰਸਾਇਣੁ ਮੁਕਤਾ ਆਉ ਸੁਨਿ ਖਸਮਿ ਨਿਕਾਲਾ ॥ ਨਉ ਸੁਨਿ ਦਾਤਾ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਪ
ਰਸਾਇਣੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅਲਖ ਧਾਰਿਆ ਸਨੁ ਦਿਸਨਾ ਭਉ ਧੰ
੯ ॥ ਤਿਭਵਨ ਮੈ ਪੂਰਿਆ ਸਰੁ ਮਦੁ ਰੰਗ ॥ ਅਲਖ ਧਾਰਿਆ ਸਨੁ ਦਿਸਨਾ ਭਉ
ਨਾ ਜਾਕਉ ਬਿਚਾਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਤੁ ਬਾਣਿ ਰਸੁ ਆਦ ਬਚਖਣ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਨਟੀ ਉਲਟੀ ਤਰੈ ॥ ਉਲਟੀ ਪਲਟਿ ਸਿਪੀ ਗਿਰਗੋ ॥ ਸੀਧਾ ਕਮਲੁ ਪੂਰਨਾ ਤਿਤੁ ਪ
ਨਪੈ ਚੋਕਉ ਸਬਦਿ ਲੇ ਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਉ ਤੂਟੈ ਜਮ ਕਾ ਫੰਧਾ ॥੨੧॥ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸਾ
ਤਪਿਆ ਪਰਖ ਜਾਇ ਨਹ ਨ ਨਕਥਾ ॥ ਜਿਉ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਿ ਜਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਉਧੂਤ ॥੨੨॥ ਅੰਤਰ ਰਜ ਸੀ ਮਿਲੈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਾਗਤ ਅਦਸਾ
ਆਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਅਮਰ ਪੁਰਿ ਠਾਕਿ ਕੋ ਨਿਮਾਲ ਪੋਤੀ ॥ ਰਗੁ ਬਿਜੋਗੁ ਸੋਗੁ ਪਰਜਾ
ਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਸ ਮਾਲਾ ॥੨੩॥ ਅਠੈ ਕੇ ਪਨ
ਟਕੈ ਸਬਦਿ ਘਿਣੀ ਜਾ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨੪॥ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ
ਵੋ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਜਰੁ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਮੈ
॥੨੫॥ ਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁਰ ਪੂਰਉ ਤਾਰੁ ਕੀਤਾ ਗੀਰੈ ਬਕਾ ॥ ਨਿਗਲਿ ਗਏ ਬੇਰੀ ਨਿਦ
ਭਖਣਾ ॥੧॥ ਜਾ ਬੋਲੈ

ਤਿਨ ਰਾਗਿ ਸੁਰਾਗੁ ਮੰਡੇ ਬਿਖੁ ॥ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਕਰਮਾ ਆਵੈ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੇ
॥੫੯॥ ਨਾਨਕ
॥ ਸਬਦੈ ਸ
ਜਿਉ ਗੁਰਿ ਤਉ ਤਉ ਨਿਸ
ਰਕ ਬਲੁ ਕਰੇ ਨਾ ਦਰਾ
ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਰਾਜਸੁਮ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ
॥੬੭॥
॥ ਨਦਾਰਿ ਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਜਿਤੁ ਸਿਖਿਆ ਤਿ
॥੨॥
ਤਿਸੁ ਦਿਤਾ
ਤਉ ਮੇਤਾ ਤਿਆ
ਜਨ ਕਿ ਕੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ

ਖੁਦਾ
ਆਦੇਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ
ਈ। ਏਕਤਾਈ ਗੁਰ
ਅਜੋਤ ਜੋਤ
ਅਮੁਖਿ ਬੁਖਨ
ਬਖਸੁ ਨਾਹੁ ਕਈ ਹੈ
ਕਮਤਿ ਗੁਰਬਾਣੀ॥
ਸਤਿ ਸੇਵਕ ਬਾਣੀ
ਗੁਰੂ ਅਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਖਿਆਈ
ਦੇਰਹੁਮੈ
ਦੇਪ ਜੋਬਾਦੈ
ਸਹੁਲਤ ਦਰ
ਗੁਰਿ
ਨਾਮ ਕੁਹਰਿ
ਦੇ
ਗੁਰ ਜੋ ਟਾਬਰ
ਕ ਬੇਰਾਈ
ਉਕਤਿ ਸੋ
ਤਤਿ ਆਧਿ
ਸੈਤ ਰਬੀ
ਜਾਹਿ॥
ਇਆ॥ਸ
ਰਿਬਣੈ
ਆਪਣੀ
੧॥
ਵੇਆਪਣੇ

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸ
ਆਤਿਜਨ ਪੇਖਿਕੁ
ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸ
ਕਾਵਹਣੈ ਭੁਝੰਟ ਦਜ਼ੀਜ
॥੧੭॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਜ
ਗੈਮੰਗੇ ਦੇਮਦੇ ਆਜੋ
ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ॥ ੨੧
॥ਸਲੋਕੰ ਕਾਜੁ ਮ
ਮੁੰਚ
ਸੈਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ਆ
ਸਤੁਤ ਜੀਨ ਨਜਾ
ਲਾ ੫॥ ॥ਤੇਰ
ਮਿਤ ਰਾਮਤਤੋ
ਨਾਇਜ ਨਮੁਅਕ
ਅਖਨਤੋਇ ਉ
ਨਾਨਕ ਕਜੁ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਜੇਬ ਕਾਦਾਨ। ਇਨਾ
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਬੈਡਾ
ਨਾਕਤੁ ਨਾਨਕ ਨਰਪੈ
ਨਰਾਮਾ ॥੮॥ਸਬਸੈ
ਸੌਤਿ ਕਜੁ ਰੋਤੇ
ਨਾਨਕਾਈ ਨਤਾਰਿ
ਖੁਦ ਖੁਜਿ ਤਪਸੈ
ਮਨਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕਸ

ਅਪ੍ਰ
ਣੈ॥੧
ਦੇਵਕਰ
ਚੰਦ
ਰੀਪ੍ਰਾ
ਆ॥
ਨਾ॥੧
ਆਸਾਦ
ਗਾਆਸਟ
ਰਾਮਲਾ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋ
ਇਕ ਵਡਾਈ॥ ਗੁਰ
ਸਿਆ ਜੇਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਖਨ
ਗੁਨਾਹੁ ਕਈਓਉ
ਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ॥
ਸਿਖਿ ਵਿਣਮੈ
ਲਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਬੁਧਿ ਮੈ ਵਡਾਈ॥
ਚੈ ਦੇਖਾ ਲਉ ਮੈ
ਪਾ ਜੋ ਭਾਵੈ
ਗੁਰ ਕਤਹਰ
ਕਰੀ ਤ ਰਹਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
ਵ
ਪਟੀ ਬਰ
ਕ ਬੈਰਾਈ
ਉਕੀਤੋ ਸੋ
ਤਿ ਖਿਆਧਿ
ਉਤਰਾਈ
ਲਾਈ॥
ਫਾਇਆ॥ ਸ
ਈ ਭਏ
ਆਧਾਨੀ
ਧਤਾ॥੧੦॥
ਵੈਚਾਪ ਹੈ ਸੋ

ਆਸਗਾਵੀਤਜੀਓ
ਕਹੁਨਾਨਕਮੁਨਿਗਿਆਨ
ਏਹੀਮਾਨਾ॥੧੯॥ਓੁਨਿਆਨ
ਜਨਹੁਕਰਨਮੁਨਉਤਰਿ
ਤੈ ਅਉਗਨਖੋਤਉ
ਸਾਦਿਨਮਾਇਆਕ
ਜਗਰਚਨਾਤੈਸੇ
॥ਜਿਉਮਛਿਪਾ॥੨
ਦੀਮੂਰਖਲੋਗ
ਰਨਿਆਨਪਰਿਅੰਤਰੁ
॥੧੦॥ਸਰਤਾਤ
ਨਕਰਿਮਨਮਹਿ
ਬੀਬਿਚਾਰਮਾਕ
ਬਿਨੁਪਮਤਤਾਜਿ
ਅਜਨਮਭਰਮ
ਹਿਮਨਕੇਮਨੁ
ਜਨੁਨਾਨਕਤਾਰਿਲ
ਤਅੰਧਾ॥੨੧॥
॥ਮੁਖਕੇਕੀਏਦੁ
ਨਾਨਕਹਿ
ਪੂਰਨਨੋਵਹਿ
ਰਤਨੈਦੇਹੁਕੋਬਿ
ਜਨਾ॥ਤਿਨ
ਕੀਤੇਉਨ ਹਰਿਗੁ
॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਸ
ਕਿਬਪਰਵਾਗਾਕਹੁਨਨ

ਆਸਗਾਈਤਜੀਲਿ
ਸਾਂਕਤੁਨਕਸੁਨਿਐਮਾ
ਓਕਪ੍ਰੀਮਾਨਾ।੧੯।ਭਿਨਾਸ਼ਨ
ਸਿਦਾਨਾਤੁਕਨਸੁਨਉਤਰਿ
ਅਨਾਤੁਤਿਤੈਅਉਗੁਨੁਲੈਤਉ
ਤੁਨਪ੍ਰਾਦਿਨਆਇਆਕਾ
ਤਿਕੁਪਜਗਾਮਾਨਾਤਿਸੇ
ਸਿਕੇ।ਜਿਸਫਧਾ।ਰ
ਨੋਆਦਵੀਸੂਰਖਲੋਗ
ਫਿਨਨਾਤਰਿਐਤਕੁ
ਗੀ।੦।ਸਿਰਤਾਤ
ਦੋਨਕਰਿਮਨਮਹਿ
ਗੁਥਿਚਾਨਾਆਕ
ਕਿਥਿਨੁਸਤਤਾਜਿ
ਜਨਮਭਰਮ
ਗੁਮਨਕੇਮਨ
ਨਾਨਕਤਾਰਿਲ
ਐਧਾ।ਰਖਾ
ਸਖਕੇਕੀਏਦੁ
ਨਾਨਕਾਇਤ
ਗੁਨਹੋਵਹਿ
ਤਤੇਟੇਕੇਥਿ
ਨਾਤੁਤਿਤਨ
ਜਰਿਗਸੁ
ਗਰਾਨਾਸ
ਵਾਕਤਨਿ

ਕਖਿਗੁਨਛਿਅਤਿ
ਜੋਉਪਜਿਓਸੋ
ਨਪਰਿਓਗਿਉਓ
ਸਿਮਰਤਸੇਕ
ਕਏਕਰਪਨਾਦ
ਬਲੁਹੁਆਬ
ਨਾਜੇਤੁਟਰਿ
ਤੀਤਿਤਸੀਨੈ
ਵਤੇਟਾਹੁਲਖ
ਨਸਾਏਕਸਿਧ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ
ਖੀਐਬਡਬ
ਤਾਆਖੀਐ
ਐਥੈਉਥੈਨ
ਗਜਿ।ਰਜਿਆ
ਛੁਟਹੁਗੇਕਿ
੧੯ਦਵਕਰੀਆ
ਦਾਇ।ਜੇਕ
ਸੋਪੁਛਜ
ਕੀਮਤਿਕਹਣ
ਆਨਾਲੇਵਹਿ
ਆਸਮਾਨਾ
ਏਬਜਿਲੇਉ
ਤਾਕੇਨਿਸ
ਦਵਨਿਗਆਬ

ਮਸਦੇਈਤੁਮੁਲੀ
ਦਾਤਾਮਾਗੇ
ਨੈਸ੍ਰੀਨਾਨਕਦੇ
ਤਖਟਾਇਕਉ
ਏਗੁਣਬਖਸੀ
ਇਆਇਸਕੁਤਞਾ
ਜਿਉਕਰੇ
ਕਿਰਤਾਮਾ
ਸਕਕੇਓ
ਜਿਉ
ਗਿਆਖਾ
ਨਾਕਾਜੀ
ਟੇਸਿਗ
ਛਾਗੁਸਾਤਜ
ਮੁਕੀਤਾ।
ਸਏਕਤ
ਕਰਾਭ।
ਸਾਨੁਤੁਰਖ
ਜੋਨਾਜਿ
ਛਤਤ
ਵਿਚਪਜੈ
ਅੰਤਓਇਤ
ਜਿਤਸਤੁਜੈ
ਨਾਮੰਤਬ

ਅਤਿਤ੍ਰਿਗਿਧੇਰੇ

ਆਖੂਨੈਰੇਜੋ ... ਵਦਾ

ਸਤਜਿਉਮ ... ਨਿਚਿ

ਭਧੇਜਿਨਾਕੂ ... ਨਿਵਸ

ਟਿਤਰਤਤਕੇ ... ਤਗਾਤਤ

ਪੰਚਿਨਉਥ ... ਕੈਨੈਸੰਗਾ

ਨਿਅਤੁਟਪਟ ... ਨਾਟਾੜਿ

ਲਖਣਾ॥੫ ... ਗਸਿਖਸੰਗਾ

ਵਿਣੁਨਿਵ ... ਸੰਗਤਿਕਾਦ

ਨਕਕਟੈਜਰ ... ਕੈ

ਈਦੇਉਆ

ਦੁਆਣਗਿ ... ਕੈ ਕਰ

ਨਿਆਸਧ ... ਏਵੈਰੇਓਕ

ਅਪਨੀਰ

ਨਾਤਾ ... ਕੈਪਤਿਨਾਗ

ਨਿਤਾਸੀ

ਵੈਪਾਸਾ ... ਨਿਆ

ਪੰਚਤਾਕਾਣਨਿਆ ... ਈਓ॥੧॥ਕ

ਦੁਣਸੀਰੋ ... ਟੇਦਵਕਰੀਆ

ਨਾਆਗੁਗ ... ਨਿਤਾਠੰਢਬਿ

ਸੋਇਆ॥੧੦॥ ... ਪਰਗਿਪ੍ਰਨਿਆ

ਖਣਾਕੇਛੋਗਿ ... ਸੀਆ ... ਕਾਲ

ਕੈਉਦਾਸੀ ... ਨਿਆ॥੧॥ਸਕਾ

ਅਤਿਨਿਸਿ ... ਆਸਾਵਰੀਆ

ਈ॥੧੨॥ਗਰ ... ਆਗਿਆਸਟਪੁ

ਨਿਵੇਤਤਿ ... ਗੋਰਮਲਾਰੀ

ਨੂੰਮੇਜਾਦੀ

ਗੁਰਕੀਨਗ